

MARANATHA

PÁN PŘICHÁZÍ

Ellen G. Whiteová

Obsah

1. ledna.....6	18. února.....54	7. dubna.....102	25. května.....150
2. ledna.....7	19. února.....55	8. dubna.....103	26. května.....151
3. ledna.....8	20. února.....56	9. dubna.....104	27. května.....152
4. ledna.....9	21. února.....57	10. dubna.....105	28. května.....153
5. ledna.....10	22. února.....58	11. dubna.....106	29. května.....154
6. ledna.....11	23. února.....59	12. dubna.....107	30. května.....155
7. ledna.....12	24. února.....60	13. dubna.....108	31. května.....156
8. ledna.....13	25. února.....61	14. dubna.....109	1. června.....157
9. ledna.....14	26. února.....62	15. dubna.....110	2. června.....158
10. ledna.....15	27. února.....63	16. dubna.....111	3. června.....159
11. ledna.....16	28. února.....64	17. dubna.....112	4. června.....160
12. ledna.....17	1. března.....65	18. dubna.....113	5. června.....161
13. ledna.....18	2. března.....66	19. dubna.....114	6. června.....162
14. ledna.....19	3. března.....67	20. dubna.....115	7. června.....163
15. ledna.....20	4. března.....68	21. dubna.....116	8. června.....164
16. ledna.....21	5. března.....69	22. dubna.....117	9. června.....165
17. ledna.....22	6. března.....70	23. dubna.....118	10. června.....166
18. ledna.....23	7. března.....71	24. dubna.....119	11. června.....167
19. ledna.....24	8. března.....72	25. dubna.....120	12. června.....168
20. ledna.....25	9. března.....73	26. dubna.....121	13. června.....169
21. ledna.....26	10. března.....74	27. dubna.....122	14. června.....170
22. ledna.....27	11. března.....75	28. dubna.....123	15. června.....171
23. ledna.....28	12. března.....76	29. dubna.....124	16. června.....172
24. ledna.....29	13. března.....77	30. dubna.....125	17. června.....173
25. ledna.....30	14. března.....78	1. května.....126	18. června.....174
26. ledna.....31	15. března.....79	2. května.....127	19. června.....175
27. ledna.....32	16. března.....80	3. května.....128	20. června.....176
28. ledna.....33	17. března.....81	4. května.....129	21. června.....177
29. ledna.....34	18. března.....82	5. května.....130	22. června.....178
30. ledna.....35	19. března.....83	6. května.....131	23. června.....179
31. ledna.....36	20. března.....84	7. května.....132	24. června.....180
1. února.....37	21. března.....85	8. května.....133	25. června.....181
2. února.....38	22. března.....86	9. května.....134	26. června.....182
3. února.....39	23. března.....87	10. května.....135	27. června.....183
4. února.....40	24. března.....88	11. května.....136	28. června.....184
5. února.....41	25. března.....89	12. května.....137	29. června.....185
6. února.....42	26. března.....90	13. května.....138	30. června.....186
7. února.....43	27. března.....91	14. května.....139	1. července.....187
8. února.....44	28. března.....92	15. května.....140	2. července.....188
9. února.....45	29. března.....93	16. května.....141	3. července.....189
10. února.....46	30. března.....94	17. května.....142	4. července.....190
11. února.....47	31. března.....95	18. května.....143	5. července.....191
12. února.....48	1. dubna.....96	19. května.....144	6. července.....192
13. února.....49	2. dubna.....97	20. května.....145	7. července.....193
14. února.....50	3. dubna.....98	21. května.....146	8. července.....194
15. února.....51	4. dubna.....99	22. května.....147	9. července.....195
16. února.....52	5. dubna.....100	23. května.....148	10. července.....196
17. února.....53	6. dubna.....101	24. května.....149	11. července.....197

12. července.....	198	25. srpna.....	242	8. října.....	286	21. listopadu.....	330
13. července.....	199	26. srpna.....	243	9. října.....	287	22. listopadu.....	331
14. července.....	200	27. srpna.....	244	10. října.....	288	23. listopadu.....	332
15. července.....	201	28. srpna.....	245	11. října.....	289	24. listopadu.....	333
16. července.....	202	29. srpna.....	246	12. října.....	290	25. listopadu.....	334
17. července.....	203	30. srpna.....	247	13. října.....	291	26. listopadu.....	335
18. července.....	204	31. srpna.....	248	14. října.....	292	27. listopadu.....	336
19. července.....	205	1. září.....	249	15. října.....	293	28. listopadu.....	337
20. července.....	206	2. září.....	250	16. října.....	294	29. listopadu.....	338
21. července.....	207	3. září.....	251	17. října.....	295	30. listopadu.....	339
22. července.....	208	4. září.....	252	18. října.....	296	1. prosince.....	340
23. července.....	209	5. září.....	253	19. října.....	297	2. prosince.....	341
24. července.....	210	6. září.....	254	20. října.....	298	3. prosince.....	342
25. července.....	211	7. září.....	255	21. října.....	299	4. prosince.....	343
26. července.....	212	8. září.....	256	22. října.....	300	5. prosince.....	344
27. července.....	213	9. září.....	257	23. října.....	301	6. prosince.....	345
28. července.....	214	10. září.....	258	24. října.....	302	7. prosince.....	346
29. července.....	215	11. září.....	259	25. října.....	303	8. prosince.....	347
30. července.....	216	12. září.....	260	26. října.....	304	9. prosince.....	348
31. července.....	217	13. září.....	261	27. října.....	305	10. prosince.....	349
1. srpna.....	218	14. září.....	262	28. října.....	306	11. prosince.....	350
2. srpna.....	219	15. září.....	263	29. října.....	307	12. prosince.....	351
3. srpna.....	220	16. září.....	264	30. října.....	308	13. prosince.....	352
4. srpna.....	221	17. září.....	265	31. října.....	309	14. prosince.....	353
5. srpna.....	222	18. září.....	266	1. listopadu.....	310	15. prosince.....	354
6. srpna.....	223	19. září.....	267	2. listopadu.....	311	16. prosince.....	355
7. srpna.....	224	20. září.....	268	3. listopadu.....	312	17. prosince.....	356
8. srpna.....	225	21. září.....	269	4. listopadu.....	313	18. prosince.....	357
9. srpna.....	226	22. září.....	270	5. listopadu.....	314	19. prosince.....	358
10. srpna.....	227	23. září.....	271	6. listopadu.....	315	20. prosince.....	359
11. srpna.....	228	24. září.....	272	7. listopadu.....	316	21. prosince.....	360
12. srpna.....	229	25. září.....	273	8. listopadu.....	317	22. prosince.....	361
13. srpna.....	230	26. září.....	274	9. listopadu.....	318	23. prosince.....	362
14. srpna.....	231	27. září.....	275	10. listopadu.....	319	24. prosince.....	363
15. srpna.....	232	28. září.....	276	11. listopadu.....	320	25. prosince.....	364
16. srpna.....	233	29. září.....	277	12. listopadu.....	321	26. prosince.....	365
17. srpna.....	234	30. září.....	278	13. listopadu.....	322	27. prosince.....	366
18. srpna.....	235	1. října.....	279	14. listopadu.....	323	28. prosince.....	367
19. srpna.....	236	2. října.....	280	15. listopadu.....	324	29. prosince.....	368
20. srpna.....	237	3. října.....	281	16. listopadu.....	325	30. prosince.....	369
21. srpna.....	238	4. října.....	282	17. listopadu.....	326	31. prosince.....	370
22. srpna.....	239	5. října.....	283	18. listopadu.....	327		
23. srpna.....	240	6. října.....	284	19. listopadu.....	328		
24. srpna.....	241	7. října.....	285	20. listopadu.....	329		

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *MARANATHA* (1976) – *Mar*

Předmluva

„Učení o druhém adventu je tou hlavní myšlenkou Písma svatého,“ prohlásila autorka inspirovaných poselství, vybraných pro tento svazek, určený k pobožnostem. „S Jeho příchodem je spjata sláva toho *„napravení všech věcí, jak byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od počátku světa“* (Sk 3,21). Tehdy dlouhotrvající vláda zla bude zlomena; *„království tohoto světa“* se stanou *„královstvími Pána našeho a Krista jeho; a kralovati bude na věky věků“* (Zj 11,15).“ – GC 299-301 *Mar 5.1*

Srdce lidu Božího, mladých i starých, tlukou s intenzivní touhou po tom dni vysvobození, jenž je tak blízko, ve dveřích. S rychle se naplňujícím proroctvím, potvrzujícím jejich víru v blízkost návratu našeho Pána, Správní rada pozůstalosti E. G. Whiteové připravila tuto kompilaci textů, vztahujících se k ústřednímu tématu eschatologie, s důrazem na příchod našeho Pána. Sbírka by byla neúplná bez textů, pojednávajících o znameních, která charakterizují blízkost přicházejícího Krále, o událostech vztahujících se k jeho druhému příchodu, o Jeho tisícileté vládě ve slávě, a o vzhledech do proroctví, jež budou naplněna na konci tisíciletí pokoje, během kterého bude satan zajatcem na této zemi. *Mar 5.2*

Klíčová prohlášení o předmětu tak životně důležitém pro adventisty sedmého dne vyšla tiskem v knihách Ellen G. Whiteové, jakož i v mnoha článcích v církevních žurnálech. Tím se vysvětluje častý odkaz na *Velký spor, Touhu věků, Rané spisy*, devět svazků *Svědectví pro církev*, na *Review and Herald* a *Signs of the Times*. Sbírku obohacují četná prohlášení z nepublikovaných rukopisů, obzvláště v části pojednávající o celostátním nedělním zákonu a následujících událostech. *Mar 5.3*

Určitá nezbytná krácení v textu vybraných materiálů byla učiněna proto, aby vyloučila buď opakující se text anebo ta prohlášení, jež s daným předmětem méně souvisejí, nebo aby přizpůsobila daný text rozměrům jednotlivé stránky. Zvláštní péči jsme věnovali tomu, abychom zajistili, aby tyto vynechávky žádným způsobem nezkreslily či nezměnily význam původní pasáže textu. *Mar 5.4*

Odkazy směřující čtenáře na původní zdroje se nacházejí na konci svazku. Biblický rejstřík obsahuje pouze verše vybrané ke každému čtení. *Mar 5.5*

Věříme, že tento svazek, určený ke krátkým pobožnostem, jedenáctý v pořadí svého druhu, se svým důrazem na naplněná a naplňující se proroctví, přišel v pravý čas. Materiál je přímý, upřímný, a podněcující. Poselství by mělo přinést probuzení nejoprávněnějšího druhu, podněcující čtenáře k uvědomění si toho, co se týká tématu druhého adventu, tak drahého všem z našich srdcí, a přípravy na tuto událost. Je naší modlitbou, aby mnozí byli zapečetěni pečetí živého Boha a byla jim dána možnost, aby prošli skrze dobu soužení a setkali se tváří v tvář s přicházejícím Králem v pokoji, jako následek uplatňování těchto textů ve svých životech. Maranatha – Pán přichází! *Mar 6.1*

Správní rada pozůstalosti EGW
Washington, D. C.
Leden

První příchod Ježíše Krista

„Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého, ... aby ty, kteříž pod zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali.“ (Ga 4,4.5) Mar 9.1

Příchod Spasitelův byl předpovězen již v ráji. Když Adam a Eva poprvé uslyšeli zaslíbení, očekávali jeho brzké naplnění. S radostí uvítali svého prvorozeného syna doufajíce, že on bude Vysvoboditelem. Naplnění zaslíbení se však zdrželo. Ti, jimž se ho dostalo jako prvním, zemřeli, aniž se dočkali jeho vyplnění. Ode dnů Enochových bylo skrze patriarchy a proroky toto zaslíbení připomínáno, naděje na příchod Spasitele se tak stále udržovala, avšak Spasitel nepřicházel. Proroctví Danielovo zjevilo čas jeho příchodu, avšak ne každý si toto poselství vykládal správně. Staletí mýjela; hlasy proroků umlkaly. Ruka utlačovatele těžce dolehla na Izrael, takže mnozí volali: *„Prodlí se dnové, aneb zahyne všelike vidění.“ (Ez 12,22) Mar 9.2*

Avšak stejně jako hvězdy na dlouhé pouti po svých vymezených drahách, ani úmysly Boží neznají spěchu nebo otálení. Symbolem hluboké tmy a kouřící pece zjevil Bůh Abrahámovi porobení Izraele v Egyptě a prohlásil, že jeho pobyt v Egyptě potrvá čtyři sta let. *„Potom,“* pravil, *„vyjdou s velikým zbožím.“ (Gn 15,14)* Proti tomuto slovu bojovala nadarmo všechna moc faraonovy pyšné říše. *„Právě toho dne,“* určeného božským zaslíbením, *„vyšla všechna vojska Hospodinova z země Egyptské.“ (Ex 12,41)* Stejně tak byla v nebeské radě určena hodina Kristova příchodu. Když se tato chvíle ukázala na velkých hodinách času, narodil se v Betlémě Ježíš. *Mar 9.3*

„Když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého.“ Prozřetelnost řídila pohyby národů a proud lidských pohnutek a působení, dokud svět neuzrál pro příchod Osvoboditele. ... *Mar 9.4*

Pak přišel Ježíš, aby obnovil v člověku obraz svého Tvůrce. Jen Kristus může opět přetvořit povahu, která byla zkažena hříchem. Kristus přišel, aby vypudil demony, kteří ovládli vůli lidí. Přišel, aby nás pozvedl z prachu, aby přetvořil podle vzoru své božské povahy zničenou povahu a aby ji okrášlil svou vlastní slávou. – DA 31, 32, 37, 38 *Mar 9.5*

Betlémské naučení

„Tak i Kristus jednou jest obětován, k shlazení mnohých lidí hříchů; podruhé bez hříchu ukáže se těm, kteříž ho čekají k spasení.“ (Žd 9,28) Mar 10,1

V době prvního Kristova příchodu mohli kněží a zákoníci svatého města, jimž byla svěřena zjevení Boží, poznat znamení doby a ohlásit příchod Zaslíbeného. V Micheášově proroctví bylo určeno Jeho rodiště; proroctví Daniele určilo dobu Jeho příchodu. Bůh tato proroctví svěřil židovským vůdcům. Nebylo pro ně omluvy, když nevěděli a neoznámili lidu, že příchod Mesiášův je již ve dveřích. Jejich nevědomost byla důsledkem hříšné nevšímavosti. ... Mar 10,2

Všichni lidé měli bdít a čekat, aby mohli být mezi prvními, kdož uvítají Vykupitele světa. Avšak hle, dva unavení poutníci z nazaretských vrchů procházejí celou úzkou uličkou Betléma až na východní konec města a marně hledají místo k odpočinku a přístřeší pro přenocování. Neotevřely se pro ně žádné dveře. Nakonec našli útočiště v chatrném chlévě, připraveném pro dobytek. A tam přichází na svět Spasitel světa. ... Mar 10,3

Nikde není vidět důkaz, že Kristus je očekáván, nikde nejsou vidět přípravy k uvítání Knížete života. Užaslý nebeský posel se chce vrátit do nebe se smutnou zprávou, když tu objeví několik pastýřů, kteří hlídají v noci svá stáda, jak se dívají na hvězdnou oblohu, rozjímají nad proroctvím o příchodu Mesiáše na tuto zem a touží po příchodu Vykupitele světa. Je to hlouček, který je připraven přijmout nebeské poselství. A náhle se jim zjevuje anděl Páně a oznamuje „*radost velikou*“ (L 2,10). ... Mar 10,4

Jaké to poučení skýtá tato podivuhodná událost v Betlémě! Jakou výtkou je naší nevěře, naší pýše a naší samolibosti! Jakým je pro nás varováním, abychom také my svou trestuhodnou lhostejností nenechali bez povšimnutí znamení časů, a nepoznali proto den svého navštívení! – GC 313-315 Mar 10,5

Když se Ježíš narodil

„Když se pak narodil Ježíš v Betlémě... mudrci od východu slunce vypravili se do Jeruzaléma, řkouce: Kde jest ten narozený král Židovský?“ (Mt 2,1.2) Mar 11.1

Král slávy sestoupil do hlubin, aby přijal lidství. A andělé, kteří byli svědky Jeho slávy v nebeských dvorech, kde se mu klaněly všechny nebeské zástupy, byli překvapeni, když viděli svého božského Velitele v tak hlubokém ponížení. *Mar 11.2*

Svémi zlými skutky se Židé natolik vzdálili od Boha, že jim andělé nemohli sdělit zprávu o narození Vykupitele. A tak si Bůh vybírá mudrce z východu, aby vykonali Jeho vůli. ... *Mar 11.3*

Tito mudrci viděli oblohu osvětlenou světlem, které zahalovalo nebeský zástup zvěstující pokorným pastýřům Kristův příchod. ... *Mar 11.4*

Tímto světlem byla vzdálená skupina zářících andělů, jevících se jako zářící hvězda. Neobvyklé zjevení velké zářivé hvězdy, kterou nikdy předtím nezpozorovali a která byla na nebi jako nějaké znamení, upoutala jejich pozornost. ... Mudrci se vydali cestou, kam je, jak se zdálo, vedla hvězda. Když se přiblížili k Jeruzalému, hvězda se ztratila ve tmě a dále je nevedla. Usoudíte, že Židé by nemohli nevědět o tak velké události – příchodu Mesiáše, vyptávali se na to všech v okolí Jeruzaléma. *Mar 11.5*

Podivili se, když zjistili, že nikdo nejeví opravdový zájem o příchod Mesiáše. ... Ohromilo je, že Židé se nezajímají a ani radostně nevzhlížejí k této velké události – příchodu Krista. *Mar 11.6*

Církev dnešních dnů, stejně jako i Židé ve vztahu k Jeho prvnímu příchodu, usilují o světský rozmach a pozemskou slávu, nechtějí vidět světlo proroctví a přijímat důkazy jejich naplnění, ukazující na blízký Kristův příchod. Židé očekávali světskou a vítěznou vládu Mesiáše v Jeruzalémě. Vyznávající křesťané naší doby očekávají v obrácení světa světskou prosperitu církve a požitky tisíciletého království zde na této zemi. – RH Dec. 24, 1872 *Mar 11.7*

Naděje druhého příchodu

„Takt' praví ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech: Jistěť přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy Pane Ježíši.“ (Zj 22,20) Mar 12.1

Druhý příchod Páně byl ve všech dobách nadějí Jeho věrných následovníků. Zaslíbení, že opět přijde, které dal Spasitel při loučení na hoře Olivetské, ozářilo budoucnost Jeho učedníků a naplnilo jejich srdce radostí a nadějí, kterou nemohly uhasit nebo zkalit žádné útrapy ani zkoušky. V utrpení a pronásledování byl *„příchod velikého Boha a spasitele našeho“ „blahoslavenou nadějí“* (Tt 2,13). Když křesťané v Tessalonice se žalem pochovávali své milované, kteří doufali, že se dožijí příchodu Páně, poukázal jim Pavel, jejich učitel, na vzkříšení, jež nastane při Spasitelově příchodu. Tehdy mrtví v Kristu vstanou a spolu s živými budou uchvázeni vstříc Pánu v povětří. *„A tak,“ pravil, „vždycky se Pánem budeme. A protože potěšujte jedni druhých těmito slovy.“* (1 Te 4,16-18) ... Mar 12.2

Ze žalářů, z hranic a popravišť, kde svatí a mučedníci svědčili pro pravdu, se přes celá staletí nese hlas jejich víry a naděje. Protože „byli přesvědčeni o tom, že Kristus vstal z mrtvých a tudíž i sami vstanou z mrtvých, až Kristus přijde, pohrdali smrtí,“ jak pravil jeden z těchto křesťanů, „a byli nad ní povzneseni“ (D. Taylor: Kristova vláda na zemi čili hlas církve ve všech dobách, str. 33). Ochotně sestupovali do hrobu, aby z něj mohli „svobodně vstát.“ Toužili po Pánu, „který přijde z nebe v oblacích a se slávou svého Otce,“ „aby přinesl spravedlivým království“. Valdenští vyznávali tutéž víru. Viklef vzhlížel k Vykupitelovu příchodu jako k naději církve. – GC 302, 303 Mar 12.3

Na skalnatém Patmosu uslyšel milovaný učedník Páně zaslíbení: *„Jistě přijdu brzo,“* a jeho toužebná odpověď vyjádřila to, zač se modlí církev na celé své pouti: *„Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši.“* (Zj 22,20) – GC 302 Mar 12.4

Hlavní myšlenka Písma

„Ačkoli já vím, že vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví.“ (Jb 19,25) Mar 13.1

Jednou z nejvznešenějších a přitom nejslavnějších pravd zjevených v Bibli je pravda o tom, že Kristus přijde podruhé, aby dokončil velké dílo vykoupení. Poutníkům Božím, kteří musí tak dlouho přebývat „v údolí stínu smrti“, se dostává vzácné radostné naděje v zaslíbení o příchodu Toho, jenž je „vzkříšení a život“ a jenž přijde, aby „přivedl vyhnance domů“. Učení o brzkém příchodu je vlastně základní myšlenkou Písma svatého. Ode dne, kdy první lidé se žalem odešli z ráje, čekají věřící na příchod Zaslíbeného, jenž zlomí moc zhoubce a uvede je znovu do ztraceného ráje. ... Enochovi, jenž byl v posloupnosti sedmým potomkem těch, kteří žili v ráji a jenž po tři sta let kráčet po zemi se svým Bohem, bylo dopřáno, aby z dálky spatřil příchod Vysvoboditele. „*Aj*,“ prohlásil, „*Pán se běře s svatými tisíci svými, aby učinil soud všechněm.*“ (Ju 14,15) Praotec Job zvolal v noci svého utrpení s neochvějnou důvěrou: „*Vím, že Vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví. ... V těle svém uzřím Boha, kteréhož já uzřím sobě, a oči mé spatří jej a ne jiný.*“ (Jb 19,25-27) – GC 299 Mar 13.2

Kéž Bůh všelike milosti osvíti vaši mysl, abyste mohli rozpoznat věčné věci, aby světlem pravdy vaše vlastní omyly, kterých je tak mnoho, vám mohly být odhaleny tak, jak jsou, abyste mohli vyvinout úsilí nutné k tomu, aby tyto omyly mohly být odstraněny; a abyste na místo tohoto zlého, hořkého ovoce mohli nést ovoce, jež je převzácné k životu věčnému. Mar 13.3

Pokořte svá ubohá, pyšná a samospravedlivá srdce před Bohem. Padněte hluboko, velmi hluboko, celí zlomení ve své hříšnosti u Jeho nohou. Věnujte se dílu přípravy. Nedopřejte si oddechu, dokud nebudete moci říci: „Můj Spasitel žije, a protože on žije, já budu žít také.“ Mar 13.4

Jestliže ztratíte nebe, ztratíte vše; jestliže získáte nebe, získáte vše. Snažně vás prosím, nenechte se v této otázce mýlit, jde o věčné zájmy – 2T 88 Mar 13.5

Víra reformátorů

„Nejposlednější pak nepřítel zahlazen bude smrt.“ (1 K 15,26) Mar 14.1

Luther prohlásil: „Jsem vskutku přesvědčen, že nebude trvat ani tři sta let a dostaví se den soudu. Bůh nebude a nemůže již déle strpět tento bezbožný svět.“ „Blíží se velký den, v němž bude svrženo království ohavnosti.“ (D. T. Taylor: Kristova vláda na zemi čili hlas církve ve všech dobách, str.33) *Mar 14.2*

„Tento starý svět není dalek svému konci,“ pravil Melanchton. Kalvín vyzýval křesťany, „aby si bez váhání přáli příchod Kristova dne jako událost ze všech nejžádostivější“ a prohlašuje, že „na tento den bude stále myslet celá rodina věřících.“ „Musíme lačně po Kristu, musíme hledat a rozjímat,“ praví, „až do úsvitu toho velkého dne, kdy náš Pán plně zjeví slávu svého království.“ (Tamtéž, str. 158, 134) *Mar 14.3*

„Zdaž Pán Ježíš nevystoupil v našem těle do nebe?“ praví Knox, skotský reformátor, „a zdaž se nevrátí? Víme, že se vrátí, a to rychle.“ Ridley a Latimer, kteří položili své životy za pravdu, vzhlíželi ve víře k příchodu Páně. Ridley napsal: „Svět se nepochybně chýlí ke svému konci – v to pevně věřím, a proto to říkám. Volejme s Janem, služebníkem Páně, ve svých srdcích našemu Spasiteli Kristu: Přijď, Pane Ježíši, přijď.“ (Tamtéž, str. 151, 145) *Mar 14.4*

„Pomyšlení na příchod Páně,“ pravil Baxter, „je pro mne nejsladší a nejradostnější.“ (R. Baxter: Dílo, díl 17, str. 555) „Je to dílo víry a povahy svatých Božích milovat příchod Kristův a očekávat tuto blaženou naději.“ „Je-li smrt posledním nepřítelem, který má být zahlazen při vzkříšení, dozvíme se možná, až dojde k tomuto plnému a konečnému vítězství, jak opravdově věřící měli toužit a modlit se za druhý příchod Kristův.“ (Tamtéž, díl 17, str. 500) „To je ten den, po němž všichni věřící mají toužit, v nějž mají doufat a na nějž mají čekat jako na dokončení vší práce na svém vykoupení a na vyplnění všech přání a tužeb svých duší.“ „Urychli, ó Pane, tento blažený den!“ (R. Baxter: Dílo, díl 17, str. 182, 183) Taková byla naděje apoštolské církve, „církve na poušti“ a reformátorů. – GC 303, 304 *Mar 14.5*

Klíč k dějinám budoucnosti

„Strážný, co bylo v noci? Řekl strážný: Přichází jitro a též i noc; chcete-li hledati, hledejte. Navraťte se, přidejte.“ (Iz 21,11.12 – KJV) Mar 15.1

Pochopení naděje Kristova druhého příchodu je klíčem otevírajícím dějiny budoucnosti a objasňuje všechna naučení budoucnosti. – Ev 220 *Mar 15.2*

Dnes je zapotřebí, aby se všude rozléhal hlas věrného strážného: *„Přichází jitro a též i noc.“* Trouba musí vydat jasný zvuk, protože se nacházíme ve velikém dni přípravy Hospodinovy. *Mar 15.3*

Pravdy proroctví jsou provázány, a když je studujeme, utvářejí překrásné seskupení praktických křesťanských pravd. Všechny přednášky, které konáme, mají zřetelně ukázat posluchačům, že očekáváme, pracujeme a modlíme se za příchod Syna Božího. Jeho příchod je naší nadějí. Tato naděje má proniknout všechna naše slova a činy a též všechno naše soužití s bližními. ... *Mar 15.4*

Druhý příchod Syna člověka má být obdivuhodným tématem, který má být stále představován lidem. Je to téma, které nesmí být opomenuto v našich přednáškách. Věčné skutečnosti musí být před zrakem mysli lidí a pak se půvaby tohoto světa začnou jevit v pravém světle – jako zcela neužitečné, jako marnost. Co je nám do marnosti světa, s jeho slávou a bohatstvím, počtami a požitky? *Mar 15.5*

Jsme hosté a příchozí, kteří čekají, doufají a modlí se za tu blahoslavenou naději, a příští slávu velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista (podle Tt 2,13). Jestliže v to věříme a uvádíme tuto víru do našeho každodenního života, jak mohutnou činnost potom tato víra a naděje vdechne! Jakou láskou bude jeden nakloněn k druhému a jaký posvěcený život budeme žít ke chvále Boží. A jak zřetelně a jasně se projeví dělicí čára mezi námi a světem, když budeme s úctou vzhlížet k očekávané odplatě. ... *Mar 15.6*

Pravda o tom, že Kristus přichází, má být představena každému člověku. – Ev 218-220 *Mar 15.7*

Podobná zklamání

„Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slýchali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý.“ (Jk 5,11) Mar 16.1

Nezřídka je mysl lidí, a to i služebníků Božích, tak zaslepena lidskými názory, tradicemi a falešným učením lidí, že jsou schopni jen z části pochopit velké věci, jež Bůh zjevil ve svém Slově. Tak tomu bylo s učedníky Kristovými, i když s nimi byl Spasitel osobně. Jejich mysl byla zaujata rozšířenou představou, že Mesiáš bude pozemským knížetem, který povýší Izrael na trůn světové říše, a proto nemohli porozumět jeho slovům, jimiž předpovídal své utrpení a svou smrt. ... Mar 16.2

Už od narození byla jejich srdce vedena k očekávání slávy světové říše, a to zaslepilo jejich chápání. ... Mar 16.3

Zkušenost učedníků, kteří hlásali „*evangelium království*“ při prvním příchodu Kristově, má svou obdobu ve zkušenosti těch, kdož hlásali poselství o druhém příchodu Kristově. ... Mar 16.4

Jako první učedníci, neporozuměl ani William Miller a jeho druzi plně významu poselství, jež hlásali. Bludy, které se tak dlouho držely v církvi, jim nedovolily, aby dospěli ke správnému výkladu důležitého bodu proroctví. Proto, ačkoli hlásali poselství, které jim svěřil Bůh, aby je přinesli světu, zažili zklamání pro nepochopení jeho významu. ... Mar 16.5

To, co se těmito věřícím, právě tak jako prvním učedníkům, zdálo v hodině zkoušky těžko pochopitelné, se později objasnilo. Když pak uzřeli „*dokonání Páně*“ věděli, že se spolehlivě splnil laskavý záměr, který s nimi Bůh měl, i přes zkoušku, kterou pro svůj omyl vytrpěli. Skrze blahodárnou zkušenost poznali, že Bůh je „*lítostivý a milostivý*“, že všechny stezky Boží „*jsou milosrdnosti a pravda těm, kteříž ostříhají smlouvy jeho a svědectví jeho*“ (Ž 25,10). – GC 345, 351, 352, 354 Mar 16.6

Pokorní lidé hlásají evangelium

„A mámeť přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil, a dennice vzešla v srdcích vašich.“ (2 Pt 1,19) Mar 17.1

O tomto poselství (Zj 14,6.7) je řečeno, že je částí „věčného evangelia“. Dílo hlásání evangelia nebylo dáno andělům, nýbrž bylo svěřeno lidem. Svati andělé působí při řízení tohoto díla, mají na starost velká hnutí pro spásu lidí, avšak skutečné hlásání evangelia vykonávají služebníci Kristovi na zemi. Mar 17.2

Tuto výstrahu světu měli hlásat věrní mužové, kteří byli poslušni hlasu Ducha Božího a učení Slova Božího. Byli to ti, kteří dbali *„přepevného prorockého slova,“ „svíce v temném místě svítící, až by se den rozednil a dennice vzešla“ (2 Pt 1,19)*. Hledali známost Boha více než všechny skryté poklady, jsouce přesvědčeni, že *„lépe jest zajisté těžeti ji, nežli těžeti stříbrem, anobrž nad výborné zlato užitek její“ (Př 3,14)*. A Hospodin jim zjevil velké věci království. *„Tajemství Hospodinovo zjevné jest těm, kteříž se jeho bojí, a v známost jim uvodí smlouvu svou.“ (Ž 25,14) Mar 17.3*

Ti, kdož porozuměli této pravdě a pak ji hlásali, nebyli učení teologové. Kdyby bývali byli věrnými strážci, kdyby byli pilně a s modlitbou zkoumali Písmo, byli by poznali, že přichází noc. Prorocství by jim byla odhalila události, jež se vbrzku stanou. Oni však takový postoj, nezaujali a proto bylo poselství odevzdáno světu skrze skromnější lidi. Pán Ježíš pravil: *„Chodte, dokud světlo máte, ať vás tma nezachvátí.“ (J 12,35)* Ti, kdož se odvracejí od světla, které dal Bůh, nebo ti, kteří zanedbávají hledat to světlo, které je v jejich dosahu, jsou zanecháni v temnotách. Avšak Spasitel praví: *„Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude míti světlo života.“ (J 8,12)* Kdo se ale cílevědomě snaží konat vůli Boží a úzkostlivě dbá světla, jehož se mu již dostalo, tomu se dostane většího světla. Takové duši bude seslána hvězda nebeské záře, aby ji uvedla do veškeré pravdy. – GC 312 Mar 17.4

Pravda zvítězí

„Tedy anděl... přísáhl skrze živého na věky věků... že již více času nebude.“ (Zj 10,5.6) Mar 18.1

Poselství 14. kapitoly Zjevení, zvěstující, že nadešla hodina Božího soudu, je dáno v době konce. A anděl z 10. kapitoly Zjevení je představen, jak stojí jednou nohou na moři a jednou na zemi, na znamení, že poselství se dostane do dalekých zemí, i za oceán, i ostrovy v moři uslyší zvěstování posledního varovného poselství. ... Mar 18.2

„Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi, a přísáhl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude.“ (Zj 10,5.6) Toto poselství oznamuje konec proročských údobí. Zklamání těch, kteří věřili, že spatří našeho Pána v roce 1844, bylo opravdu trpké těm, kteří tak nadšeně očekávali Jeho příchod. Bylo to řízení Páně, aby toto zklamání přišlo. ... Mar 18.3

Na církev nepadl ani jediný mrak, na nějž by ji Bůh nebyl připravil; proti dílu Božímu nevstal ani jeden vliv, aby působil proti němu, kromě toho, který Bůh předvídal. Vše se událo tak, jak skrze své proroky předpověděl. Nenechal svou církev v temnotách a opuštěnou, ale skrze proroky naznačil, co se stane a svou prozřetelností, která zasáhla na určeném místě do dějin světa, způsobil to, co Jeho svatý Duch vnukl prorokům jako proroctví. Všechny Jeho úmysly budou splněny a potvrzeny. Jeho Zákon je spojen s Jeho trůnem a ani spojené úsilí satana s lidským působením tento trůn nemohou zničit. Bůh pravdu vdechl a také ji chrání. Ona bude žít a bude mít úspěch, i když se někdy může zdát, že je zastíněna. Kristovo evangelium je Zákon zjevený v povaze. Podvody namířené proti němu, každá obhajoba lži, každý blud vymyšlený satanovými nástroji, budou nakonec navždy zlomeny a vítězství pravdy zazáří jako polední slunce. Slunce spravedlnosti zazáří a zdraví bude na paprscích jeho a celá země bude naplněna Jeho slávou. – 2SM 107, 108 Mar 18.4

Uspíšení příchodu našeho Pána

„Nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jisté, pohubení zajisté učiní Pán na zemi, a to jisté.“ (Ř 9,28) Mar 19.1

V proroctví o zkáze Jeruzaléma Kristus pravil: *„A že rozmnožena bude nepravost, ustydne láska mnohých. Ale kdož by setrval až do konce, ten spasen bude. A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdy přijde skonání.“* Toto proroctví se opět naplní. Převládající nepravost v době zničení Jeruzaléma nachází svou obdobu v této době. Tak je tomu i s předpovědí o hlásání evangelia. Před pádem Jeruzaléma napsal apoštol Pavel pod vnuknutím Ducha svatého, že evangelium *„je kázáno všemu stvoření“* (Ko 1,23). Stejně tak i dnes, před příchodem Syna člověka, má být věčné evangelium kázáno *„všelikému národu, pokolení i jazyku i lidu“* (Zj 14,6). Bůh *„uložil den, ve kterém souditi bude všecken svět“* (Sk 17,31). Kristus nám říká, kdy tento den nastane. Neříká, že celý svět bude obrácen, ale že *„toto evangelium království bude kázáno po všem světě na svědectví všechněm národům, a tehdy přijde skonání“*. Je v naší moci šířením evangelia světu uspíšit návrat našeho Pána. Máme se na příchod dne Božího nejen těšit, ale máme ho i urychlovat (viz 2 Pt 3,12). Kdyby byla církev Kristova plnila úkol, který jí byl z příkazu Páně svěřen, celý svět by již byl varován a Pán Ježíš by byl přišel na naši zemi v moci a slávě veliké. – DA 633, 634 Mar 19.2

Je to nevíra, svěťáctví, neposvěcenost a sváry mezi vyznávajícím lidem Božím, které nás zdržují v tomto světě hříchu a smutku po tak dlouhá léta. ... Mar 19.3

Možná, že budeme muset zůstat na tomto světě kvůli neposlušnosti mnoho dalších let, stejně jako dítky Izraele na poušti. Avšak pro Krista by Jeho lid neměl přidávat hřích k hříchu obviňováním Boha z následků svého vlastního špatného způsobu jednání. – Ev 696 Mar 19.4

Poslední varování třetího anděla

„Potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe: měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou.“ (Zj 18,1 – NBK) Mar 20.1

Anděl, který se spojí s hlásáním poselství třetího anděla, má osvětit celou zemi svou slávou. Předpovídá se tu dílo neobyčejně mocné, které se rozšíří po celém světě. Adventní hnutí z let 1840 až 1844 bylo slavným projevem moci Boží; první andělské poselství bylo zaneseno do všech misijních stanic na světě a v některých zemích došlo k největšímu náboženskému hnutí, jaké kdy bylo od reformace šestnáctého století zaznamenáno. Avšak ještě daleko větší bude hnutí, které vznikne při posledním varování třetího anděla. ... Mar 20.2

Velké dílo evangelia neskončí menším projevem moci Boží, než jakým se vyznačoval jeho začátek. Proroctví, která se splnila při vylití raného deště na počátku křesťanských dějin, se znovu splní v pozdním dešti na konci křesťanských dějin. ... Mar 20.3

Služebníci Boží s osvětlenou tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili poselství z nebes. Tisíce hlasů bude šířit výstrahu po celé zemi. Budou se dít zázraky, nemocní budou uzdravováni a znamení a divy budou provázet věřící. Také satan bude působit klamnými divy; dokonce způsobí, že oheň bude sestupovat s nebe na zem před obličejem lidským. (Zj 13,13) Tak budou obyvatelé země přivedeni k rozhodnutí. ... Mar 20.4

Tiskoviny šířené misijními pracovníky zapůsobily svým vlivem. Přesto mnohým, na které měly vliv, bylo zabráněno, aby plně porozuměli pravdě nebo ji mohli být poslušni. Nyní všude pronikají paprsky světla, pravdu lze vidět v její čistotě a upřímné dítky Boží lámou pouta, která je svazovala. Rodinné a církevní vztahy nemají moci, aby je nyní zadržely. Pravda má větší cenu než všechno ostatní. Navzdory silám, které se spojí proti pravdě, postaví se velké množství lidí na stranu Páně. – GC 611, 612 Mar 20.5

On bude panovat navěky

„A sedmý anděl zatroubil, i stali se hlasové velicí v nebi, řkouce: Učiněnat' jsou království světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovati' bude na věky věků.“ (Zj 11,15) Mar 21.1

Příchod Kristův, jenž uvede vládu spravedlnosti, podnítl pisatele svatých spisů k napsání nejvznešenějších a nejúžasnějších výroků. ... Žalmista pěl o moci a majestátu Krále Izraele: *„Rozveseltež se nebesa a plesej země... před tváří Hospodina; neboť se běře, běře se zajisté, aby soudil zemi. Budeť souditi okršlek světa v spravedlnosti, a národy v pravdě své.“ (Ž 96,11-13) Mar 21.2*

Prorok Izaiáš pravil: *„Sehltí i smrt u vítězství, a setře Panovník Hospodin slzu s všeliké tváři, a pohanění lidu svého odejme ze vsí země, nebo Hospodin mluvil. ...“ (Iz 25,8) ... Mar 21.3*

Když se Spasitel chystal odloučit se od svých učedníků, utěšoval je v jejich žalu ujištěním, že znovu přijde: *„Nermuť se srdce vaše. ... V domě Otce mého příbytkové mnozí jsou... Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému...“ (J 14,1-3) ... Mar 21.4*

Andělé, kteří prodlévali na Olivetské hoře po Kristově nanebevstoupení, opakovali učedníkům zaslíbení o Kristově návratu: *„Tento Ježíš, kterýž vzhůru vzat jest od vás do nebe, takt' přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.“ (Sk 1,11) A apoštol Pavel, který mluvil pod vnuknutím Ducha svatého, dosvědčil: „A sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe.“ (1 Te 4,16) Prorok na ostrově Patmos praví: *„Aj, běře se s oblaky, a uzříť jej všeliké oko.“ (Zj 1,7) Mar 21.5**

S příchodem Krista se spojuje sláva *„napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků“ (Sk 3,21)*. Tehdy bude dlouhotrvající vláda zla zlomena; *„království světa“* se stanou královstvími *„Pána našeho a Krista Jeho, a kralovati' bude na věky věků.“ (Zj 11,15). – GC 300, 301 Mar 21.6*

Prorocství Eliášovo

„Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný. Aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.“ (Mal 4,5.6.) Mar 22.1

Ti, kdož mají připravit cestu pro druhý příchod Kristův jsou představeni věrným Eliášem, stejně jako Jan Křtitel přišel v duchu Eliášově, aby připravil cestu pro první příchod Kristův. – 3T 62 Mar 22.2

Dílo Jana Křtitele a dílo těch, kdož v těchto posledních dnech vyjdou v duchu a moci Eliášově, aby probudili lidi z jejich lhostejnosti, se v mnohém shodují. Dílo Jana Křtitele je předobrazem díla, které má být vykonáno v této době. Kristus musí přijít podruhé, aby soudil svět v spravedlnosti. – The Southern Watchman, March 21, 1905 Mar 22.3

Jan se odloučil od přátel a blahobytu života. Prostota jeho oděvu, roucho utkané z velbloudí srsti, bylo stálou výčitkou výstřednosti a všeobecné okázalosti židovských kněží a lidu. Jeho strava, čistě rostlinná, sestávající z kobytek a medu divokých včel, byla výčitkou požívačnosti a obžerství, které všude převládalo. ... Máme mluvit o velikém tématu reformy a probouzet veřejné mínění. Střídmost ve všem má být spojována s poselstvím, aby lid Boží byl odvrácen od modloslužby, od nestřídmosti a od výstřednosti v odívání i ve všem ostatním. Mar 22.4

Sebezapření, pokora a střídmost, požadovaná od spravedlivých, které Bůh zvláště vede a žehná jim, má ukazovat lidem pravý opak výstředních, zdraví podřívajících návyků těch, kteří žijí v této porušené době. Bůh ukázal, že zdravotní reforma je tak úzce spjata s poselstvím třetího anděla jako ruka s tělem. – 3T 62 Mar 22.5

Stejně jako Jan Křtitel... obracel pozornost lidí k Desateru přikázání, i my musíme nést jasně znějící poselství: *„Bojte se Boha a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho.“* S vážností, která byla charakteristická u Eliáše a Jana Křtitele, musíme usilovat o to, abychom připravili cestu pro druhý Kristův příchod. – 4BC 1184 Mar 22.6

Vyvyšuj Ježíše jako střed všeho

„Já jsem kořen a rod Davidův, a hvězda jasná jitřní.“ (Zj 22,16) Mar 23.1

Hrozba posledních dnů visí již nad našimi hlavami a my musíme ve své práci varovat lidi před nebezpečím, ve kterém se nalézají. Nedopust', aby slavné události odhalené v proroctvích zůstaly nepovšimnuty. Kdyby byl náš lid jen zpola probuzen, kdyby si uvědomil blízkost událostí vyličených ve Zjevení, došlo by k veliké nápravě v našich sborech a mnohem více duší by uvěřilo poselství. Nesmíme ztrácet čas. ... Vyzdvihuj nové zásady a vyjadřuj přesnou pravdu. Bude jako meč na obě strany broušený. Ale neměj se příliš k tomu, abys zaujal svárlivý postoj. Jsou také chvíle, kdy musíme stát tiše a hledět na spasení Boží. Ať mluví Daniel, ať mluví Zjevení a ty řekni, co je pravda. Ale ať už hovoříš na jakékoliv téma, vyvyšuj Ježíše jako střed veškeré naděje, jako „*kořen a rod Davidův a hvězdu jasnou a jitřní*“ (Zj 22,16). Mar 23.2

Nejdeme dostatečně hluboko ve svém hledání pravdy. Každá duše věřící přítomné pravdě bude přivedena do situace, kdy bude od ní požadováno, aby vydala důvod z té naděje, která je v ní. Lid Boží bude postaven před krále, vladaře, panovníky a velké muže tohoto světa a ti musí poznat, že lid Boží opravdu ví, co je pravda. Musí být obrácenými muži a ženami. Bůh vás může v jediném okamžiku svým Duchem svatým naučit více, než se můžete naučit od velkých tohoto světa. Vesmír hledí na spor, jenž pokračuje na zemi. Za nezměrnou cenu poskytl Bůh každému člověku příležitost poznat to, co ho učiní moudrým ke spasení. Jak dychtivě přihlížejí andělé, kdo pro sebe využije této příležitosti. Když je lidu Božímu představeno nějaké poselství, nemá se proti němu stavět. Má jít k Bibli a porovnat je se zákonem a svědectvím. Nesnese-li poselství tuto zkoušku, není pravé. Bůh si přeje, aby náš rozum sílil. Přeje si dát nám svou milost. Můžeme hodovat na dobrých věcech každého dne, neboť Bůh nám může otevřít celou nebeskou pokladnici. – TM 118, 119 Mar 23.3

16. ledna

Pole je svět

„Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ (Mt 28,19) Mar 24.1

Když jsem byla v roce 1874 v Kalifornii, měla jsem velice působivý sen. ... Mar 24.2

Zdalo se mi, že několik bratří v Kalifornii se radilo, uvažující o nejlepším plánu, jak pracovat v nastávajícím období. ... Mar 24.3

Potom přišel mezi shromážděné mladý muž, jehož jsem často viděla ve svých snech. Naslouchal s velkým zájmem proneseným slovům a potom rozvážně a s jistotou, která vzbuzovala autoritu, řekl: Mar 24.4

„Města a vesnice tvoří díl vinice Páně. Musí slyšet varovná poselství. Nepřítel pravdy se zoufale snaží, aby lid odvedl od pravdy Boží k bludům. ... Musíte zasévat na všech úrodných místech. ... Mar 24.5

Může se stát, že výsledek své práce neuvidíte hned, ale to vás nesmí zmalomyslnět. Vaším příkladem budiž Kristus. Měl mnoho posluchačů, ale málo následovníků.“ ... Mar 24.6

Posel dále pravil: „Máte příliš omezené názory o díle pro tuto dobu. Pokoušíte se dílo plánovat tak, abyste je mohli obejmout svými pažemi. Musíte rozšířit svůj rozhled. Vaše světlo nesmí být postaveno pod kbelec nebo pod postel, ale na svícen, aby svítilo všem, kteří jsou v domě. Váš dům je svět. ... Mar 24.7

Mnohé kraje čekají na větší světlo, které má pro ně Pán, ale vaše víra je omezená, je velmi malá. Vaše chápání o díle se musí značně rozšířit. ... Jděte vpřed. Bůh bude mocně působit, budete-li před ním kráčet v pokoře srdce. Mluvit o nemožném není vírou. U Boha není nic nemožného. Světlo závazných požadavků Zákona Božího má prověřit... svět.“ ... Mar 24.8

Čas je krátký a na všech, kteří věří tomuto poselství by měla spočívat vážná odpovědnost být nezaujatými pracovníky, kteří používají svůj vliv na správné straně, a nikdy by se neměli ani slovem ani skutkem postavit proti těm, kdož usilují o pokrok zájmu díla Božího. ... Světlo, které nám Bůh dal, nemá pro svět velkou cenu do té doby, dokud nebude před něj představeno tak, aby bylo vidět. – LS 208-210 Mar 24.9

17. ledna

Boží soudy na Zemi

„Tak že zmrtnějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět.“ (L 21,26) Mar 25.1

Ach, kdyby lid Boží měl jen tušení o hrozícím nebezpečí zkázy tisíců měst, které téměř propadly modlářství! ... Mar 25.2

Nedávno mi byla představena strhující scéna. Viděla jsem obrovskou ohnivou kouli, která dopadla na krásné domy a v okamžiku je zničila. Slyšela jsem někoho, jak říká: „Věděli jsme, že soudy Boží dopadnou na zemi, ale nevěděli jsme, že to bude tak brzy.“ Jiní říkali: „Vy jste to věděli? Proč jste nám to tedy neřekli? My jsme o tom nevěděli.“ Ze všech stran jsem slyšela podobná slova.

... Mar 25.3

Brzy vyvstanou vážné problémy mezi národy; problémy, které neustanou, dokud nepřijde Pán Ježíš. Jako nikdy předtím se musíme semknout dohromady a sloužit tomu, který na nebesích utvrdil svůj trůn a jehož království nade vším panuje. Bůh neopustil svůj lid, a naše síla spočívá v tom, že my neopouštíme Jeho. Mar 25.4

Soudy Boží jsou na zemi. Boje a pověsti bojů, katastrofy způsobené požáry a záplavami hovoří jasně, že čas soužení, které má narůstat až do konce, je velmi blízko a ve dveřích. Nesmíme ztrácet čas. Svět je ovládán duchem války. Proroctví jedenácté kapitoly Daniele téměř dosáhla svého konečného naplnění. ... Mar 25.5

Minulý pátek ráno před probuzením jsem uviděla strhující scénu. Zdálo se mi, že jsem se probudila ze spánku, ale nebylo to u mně doma. Z okna jsem viděla strašný požár. Velké ohnivé koule dopadaly na domy, a z těchto koulí odletovaly ohnivé šípy na všechny strany. Ohně, které byly takto zapáleny, nebylo možné uhasit, a mnohá místa tak byla zničena. Hrůza lidí byla nepopsatelná. – WM 136, 137 Mar 25.6

S městy národů bude přísně naloženo, a přesto ještě nebudou navštívena plným Božím hněvem, protože některé duše se ještě musí oddělit od klamů nepřítele, budou činit pokání a obrátí se, zatímco většina si bude shromažďovat hněv ke dni hněvu. – Ev 27 Mar 25.7

Lepší a ušlechtlejší cesta

„Umejte se, očistěte se, odvrzte zlost skutků vašich od očí mých, přestaňte zle činiti. Učte se dobře činiti.“ (Iz 1,16.17) Mar 26.1

Svět je naplněn mravním malomocenstvím, nevědomostí, milováním rozkoší a hříšných zvyků, jež ničí duši, tělo a ducha. Smrtelná mravní nákaza hubí tisíce a deseti tisíce. – AH 329 Mar 26.2

Mnozí jsou zabředlí do hříchu, mnozí jsou v bídě a v nouzi. Jsou stísněni utrpením, nedostatkem, nevírou a pochybností. Nemoci všeho druhu je sužují, jak na těle, tak i na duchu. Touží nalézt útěchu pro své problémy a satan je pokouší, aby ji hledali v rozkoších a radovánkách, které vedou ke zkáze a k smrti. Nabízí jim sodomská jablka, která se na jejich rtech obrátí v popel. – Ev 569 Mar 26.3

Byl mi ukázán strašlivý obraz stavu tohoto světa. Všude vládne nemravnost. Prostopášnost je zvláštním hříchem této doby. Neřest ještě nikdy nepozvedla svou ohyzdnou hlavu s takovou opovázlivostí, jako nyní. ... Převládající nepravost se neomezuje pouze na nevěřící a posměvače. Kéž by tomu tak bylo! Ale není tomu tak! Mnozí mužové a ženy, kteří vyznávají náboženství Kristovo, jsou vinni. Dokonce ani někteří z těch, kdož vyznávají, že očekávají Kristův příchod, nejsou na tuto událost více připraveni než sám satan. Neočišťují se od všeliké poskvrny. Tak dlouho sloužili svým žádostem, že je pro ně přirozené mít nečisté myšlenky a zkaženou představivost. Přimět jejich mysl, aby se zabývala věcmi čistými a svatými je stejně nemožné, jako obrátit směr Niagarských vodopádů tak, aby se jejich vody vracely vzhůru. ... Každý křesťan se musí naučit krotit své vášně a řídit se zásadami. ... Mar 26.4

Je-li smyslnost, mravní nákaza, smilstvo, vraždy a zločiny na denním pořádku u těch, kteří pravdu neznají a kteří odmítají být ovládáni zásadami Božího slova, jak je důležité, aby ti, kteří vyznávají, že jsou Kristovi následovníci přidržující se Boha a Jeho andělů, jim ukazovali lepší a ušlechtlejší cestu! Je důležité, aby svou zdrženlivostí a ctností tvořili výrazný protiklad těch, kteří jsou ovládáni zvířecími vášněmi. – AH 328, 329 Mar 26.5

Když se rozléhá hlasité volání

„A zvláště pak vidouce takovou příhodnost, žeť jest se nám již čas ze sna probuditi. Nyníť zajiště blíže nás jest spasení, nežli když jsme uvěřili.“ (Ř 13,11) Mar 27.1

Konec je blízko. Blíží se nepozorovaně a je téměř nepostřehnutelný, jako bývá nehlučný příchod zloděje v noci. Kéž by Pán dal, abychom již nespali jako jiní, nýbrž bděli a byli střizliví. Pravda brzy slavně zvítězí a všichni, kteří si nyní vyberou, že budou spolupracovat s Bohem, zvítězí s ní. Čas je krátký. Brzy přijde noc, kdy nikdo nebude moci dělati (viz J 9,4). ... Mar 27.2

Přichází čas, kdy bude tolik obrácených v průběhu jednoho dne, jako tomu bylo v době letnic, když učedníci obdrželi Ducha Svatého. ... Mar 27.3

Mnozí nechali pozvání evangelia nepovšimnuto. Byli zkoušeni a prubováni. Avšak zdálo se, že hory překážek se náhle vynořily před jejich tvářemi, zastiňující jim tak jejich postup. Skrze víru, vytrvalost a odvahu přemohou mnozí z nich tyto překážky a vstoupí do slavného světla. Mar 27.4

Na těsné a úzké cestě byly skoro nepozorovaně postaveny bariéry překážek. Byly na ní položeny kameny urážky. Ty budou odstraněny. Ochranná opatření, která falešní pastýři postavili okolo svých stád, budou obrácena v nic. Tisíce lidí vyjde, vstoupí do světla a budou pracovat, aby šířili toto světlo. Nebeské bytosti se spojí s úsilím lidských nástrojů. Takto posílená a povzbuzená církev skutečně povstane a zaskví se, a celou svou posvěcenou moc a energii vloží do boje. Tak bude dokonán záměr Boží. Ztracené perly budou získány zpět. ... Mar 27.5

Církev, která bude během hlasitého volání podpírána prozřetelnými zásahy svého vyvýšeného Pána, bude šířit známost o spasení v takové hojnosti, že světla se dostane každému městu i městečku. Země bude naplněna poznáním spásy. Obnovující Boží Duch bude hojně korunovat zdarem horlivé aktivní pracovníky tak, že světlo přítomné pravdy zazáří všude. – Ev 692-694 Mar 27.6

20. ledna

Věrní nepadnou

„Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.“ (Zj 14,12) Mar 28.1

Při čtení a zkoumání Písma potřebujeme nyní víc než jen lidskou moudrost. A přistoupíme-li k Božímu Slovu s pokorným srdcem, Bůh za nás pozdvihne korouhev proti zlu. *Mar 28.2*

Je obtížné pevně zachovat počáteční přesvědčení až do konce. Obtíže ještě vzrůstají, když na satanově straně jsou v činnosti neustále skryté vlivy, které chtějí vnést jiného ducha, živel, který vše maří. V době, kdy pronásledování ustalo, dostali se do našich řad lidé, kteří budí dojem, že jsou věrnými a že o jejich křesťanství se nedá pochybovat, kteří by však od nás odešli, kdyby znovu došlo k pronásledování. V rozhodné chvíli by viděli sílu v klamném logickém uvažování, které ovlivnilo jejich myšlení. Satan připravil pro každého nejrůznější léčky. Když bude Boží Zákon prohlášen za neplatný, bude církev tříbena ve zkoušce ohněm a velká část mužů a žen – větší než si teď dokážeme představit – dopřeje sluchu bludným duchům a dábelským učením (viz 1 Tm 4,1). Mnozí, místo toho, aby byli v soužení posíleni, dokážou, že nejsou živými ratolestmi pravého vinného kmene. ... *Mar 28.3*

Jaký bude mít na opravdově poslušné a spravedlivé vliv ta skutečnost, že svět zcela opustí Boží Zákon? Budou smeteni silným proudem zla? Odchýlí se lid zachovávající Boží přikázání od své věrnosti jen proto, že se tak mnozí zařadí pod korouhev knížete temnosti? Nikdy! Ani jeden z těch, kdož zůstávají v Kristu, nezklame ani nepadne. Jeho následovníci se budou v poslušnosti sklánět před vyšší autoritou než před nějakým světským panovníkem. Ačkoli opovržení, uvrhnuté na Boží přikázání, povede mnohé k tomu, aby zamlčeli pravdu a projevíli Božímu Zákonu méně úcty, věrní s ještě větší vážností vyzdvihnou vysoko jeho jedinečné pravdy. Nejsme ponecháni sami sobě. ... Musíme zkoumat Boží slovo s pokorným srdcem, prosit Boha o radu a svou vůli podrobit Jeho vůli. Bez Boha nemůžeme nic učinit. – 2SM 368, 369 *Mar 28.4*

Úsilí získat byt' jen jedinou duši

„Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i našel ji?“ (L 15,4) Mar 29.1

Pro obrácení jedné duše bychom měli být ochotni obětovat své poslední prostředky. Jedna pro Krista získaná duše bude všude kolem sebe šířit nebeské světlo, které prostupuje mravní temnotu a zachraňuje jiné duše. *Mar 29.2*

Jestliže Kristus opustil devadesát devět ovcí, aby hledal a zachránil jednu ztracenou, můžeme pak my být ospravedlněni, když konáme méně? Cožpak to není zrada svaté povinnosti a urážkou Boha, když zanedbáváme konat dílo, které konal Kristus a obětovat se tak, jak se On obětoval? *Mar 29.3*

Nechť po celé zemi zazní varovné volání. Řekněte lidem, že den Hospodinův je nablízku a přijde velmi rychle. Nechť nikdo nezůstane nevarován. Vždyť my sami bychom mohli být na místě ubohých duší, které jsou v bludu, nebo patřit k těm, kteří jsou nevzdělaní a nevědomí. Podle pravdy, která nám byla svěřena před ostatními, jsme dlužníky a musíme tuto pravdu zvěstovat jiným. *Mar 29.4*

Nesmíme ztrácet čas. Konec je blízko. Cesta k šíření pravdy z místa na místo bude brzy na pravo i na levo ohrazena nebezpečími. Do cesty Božích poslů bude postaveno vše, co by jim mohlo tuto cestu uzavřít, aby nebyli schopni konat to, co mohou konat dnes. Musíme mít své poslání stále před očima a postupovat kupředu tak rychle, jak je to jen v útočném boji možné. Dle Bohem mi daného poznání vím, že moci temnosti z propasti pracují s obrovským úsilím. Nepozorovaně satan kráčí vpřed, aby ty, kdož nyní spí, polapil, jako vlk lapá svou kořist. Dnes máme varování, která můžeme nést ostatním, dílo, které můžeme vykonat. Avšak brzy to bude obtížnější, než si vůbec umíme představit. Kéž by nám Bůh pomohl, abychom zůstali na cestě světla a pracovali s pohledem pevně upřeným na Ježíše, našeho Vůdce, a trpělivě a vytrvale chvátili vpřed, abychom získali vítězství. – 6T 22 *Mar 29.5*

V našem pozemském životě, jakkoli hříchem omezeném, se nachází největší radost a nejvyšší výchova ve službě. A také v budoucnosti, neohrazené omezeními hříšného lidství, nalezneme svou největší radost a nejvyšší vzdělání ve službě. – FLB 370 *Mar 29.6*

Studujte knihy Daniel a Zjevení

„Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto, a ostržijí toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest.“ (Zj 1,3) Mar 30.1

Musí být hlášáno poselství, které probudí sbory. Musí býti vyvinuto všechno úsilí, aby světlo bylo dáno nejen našemu lidu, ale celému světu. Byla jsem poučena, že proroctví knih Daniel a Zjevení by měla být vytištěna v malých knížkách s nutnými vysvětlivkami a rozeslána po celém světě. I náš lid potřebuje, aby viděl světlo v jasnějších liniích. – TM 117 Mar 30.2

Ti, kdož jí tělo a pijí krev Syna Božího, budou z knih Daniel a Zjevení přinášet pravdu inspirovanou Duchem svatým. Uvedou v pohyb síly, jež nebudou moci být potlačeny. Otevrou se ústa dětí, aby hlásaly tajemství, jež byla skryta lidskému rozumu. ... Mar 30.3

Mnohá proroctví se mají naplnit v rychlém sledu za sebou. Všechny živly mají být uvedeny v činnost. Dějiny se budou opakovat; staré spory znovu ožijí a nebezpečí bude obklopovat Boží lid na každém kroku. Lidské rodiny se zmocňuje napětí. Proniká vším na této zemi. ... Mar 30.4

Studuj Zjevení v souvislosti s proroctvím Daniele, neboť dějiny se budou opakovat. ... My, kterým se dostalo takového náboženského poznání, bychom měli dnes vědět mnohem více, než ve skutečnosti víme. Mar 30.5

Andělé jsou žádostivi patřiti na pravdy odhalované lidu, který se zkroušeným srdcem zkoumá Slovo Boží a modlí se za větší délku, šířku, hloubku a výšku poznání, které může dát jedině Bůh. Mar 30.6

Protože se blížíme k závěru historie této země, proroctví vztahující se k posledním dnům si zvláště zaslouží našeho studia. Poslední kniha Nového Zákona je plná pravd, jež potřebujeme pochopit. Satan zaslepil mysl mnohých tak, že jsou vděční za každou výmluvu, jen aby nemuseli bádát ve Zjevení. Ale Kristus zde skrze svého služebníka Jana prohlašuje, co se bude dít v posledních dnech, a praví: *„Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto, a ostržijí toho, což napsáno jest v něm.“* – TM 116, 117 Mar 30.7

Nesnášenlivost a pronásledování

„Poněvadž se mně protivili, i vámť se protiviti budou; poněvadž řeči mé šetřili, i vaší šetřiti budou.“ (J 15,20) Mar 31.1

Pronásledování ve svých rozmanitých podobách je vlastně vývojem zásady, která bude existovat tak dlouho, pokud bude žít satan a pokud bude křesťanství životaschopné. Žádný člověk nemůže sloužit Bohu, aniž by proti sobě vyvolal protivenství zástupů temnosti. Budou ho napadat zlí andělé, znepokojení tím, že jim svým vlivem bere kořist z rukou. K nim se připojí zlí lidé, kárání jeho příkladem, a budou se snažit odloučit ho od Boha svůdnými pokušeními. Když tato pokušení zklamou, bude použito donucovací moci, aby bylo znásilněno svědomí. Mar 31.2

Avšak dokud zůstává Ježíš přímluvcem člověka v nebeské svatyni, pocítí vládci i lid omezující vliv Ducha svatého, který do značné míry vládne nad zákony země. Kdyby nebylo těchto zákonů, stav světa by byl mnohem horší, než je nyní. Zatímco mnozí z našich vládařů jsou činnými spolupracovníky satana, Bůh má také své nástroje mezi předními muži národa. Nepřítel působí na své služebníky, aby vymýšleli opatření, jež by mohla značně bránit dílu Božímu; avšak na státníky, kteří se bojí Boha, působí vliv svatých andělů, aby se stavěli proti takovým opatřením nespornými argumenty. Tak několik mužů zadrží mocný příliv zla. Odpor nepřátel pravdy bude potlačen, aby poselství třetího anděla mohlo splnit své poslání. Až bude dána poslední výstraha, upoutá pozornost těchto předních mužů, skrze něž nyní Bůh pracuje, a někteří z nich ji přijmou a v čase soužení se postaví na stranu Božího lidu. ... Mar 31.3

„I vy, synové Sionští, plésejte a veselte se v Hospodinu Bohu vašem...“ (Jl 2,23) „A budeť v posledních dnech, dí Bůh, vyleji z Ducha svého na všeliké tělo.“ „A stanetť se, že každý, kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude.“ (Sk 2,17.21) Mar 31.4

Veliké dílo evangelia neskončí menším projevem moci Boží, než jakým se vyznačoval jeho začátek. – GC 610, 611 Mar 31.5

Církev nepadne

„A na též skále vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou ji.“ (Mt 16,18) Mar 32.1

Ti, kdož ostríhají přikázání Božích a víru Ježíšovu, pocítí hněv draka a jeho zástupů. Satan se dívá na tento svět, jako na své poddané; získal kontrolu nad odpadlými církvemi. Ale je tu malá skupinka, která odporuje jeho vládě. Kdyby ji mohl vyhladit ze země, bylo by jeho vítězství úplné. Podobně, jako působil na pohanské národy, aby zničily Izrael, tak i v blízké budoucnosti bude řídit zlé mocnosti země, aby vyhubili lid Boží. ... Jejich jediná naděje je v Božím milosrdenství; jejich jedinou obranou bude modlitba. Mar 32.2

Zkoušky, které přišly na Boží lid za času Ester, nebyly charakteristické jen pro onu dobu. Jan – pisatel knihy Zjevení, prorocky pohlížíje přes staletí až do doby konce, napsal: *„I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostríhají přikázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista.“* (Zj 12,17) Někteří, kteří dnes žijí na zemi, uvidí naplnění těchto slov. Mar 32.3

Jak se krátí satanův čas, jeho hněv vzrůstá a jeho dílo podvodu a zkázy dosáhne svého vrcholu v době soužení. – FLB 289 Mar 32.4

Satan bude ke svým svodům používat i zázraky. Svou moc ustaví jako nejvyšší. Může se zdát, že církev je na pokraji pádu, avšak nepadne. Vytrvá, zatímco hříšníci na Sionu budou proseti a oddělení – pleva bude oddělena od vzácného zrna. Je to hrozná zkouška, ale přesto k ní musí dojít. Jen ti, kdo zvítězili skrze krev Beránka a skrze slovo svého svědectví, budou nalezeni mezi věrnými a pravdomluvnými, mezi těmi, kteří jsou bez poskvrny hříchu a lsti ve svých ústech. – 7BC 911 Mar 32.5

Bůh prohlašuje, že i kdyby matka zapomněla na své dítě, *„já však nezapomenu se na tě“* (Iz 49,15). ... Bůh myslí na své děti s tou nejněžnější starostlivostí a před Jeho zrakem je stále kniha pamětná, aby se nikdy nezapomněl na děti své péče. – FLB 280 Mar 32.6

Falešné probuzení

„Věť však, že v posledních dnech nastanou nebezpečné časy. Lidé totiž budou samolibí, milující peníze, vychloubační, pyšní, rouhaví, neposlouchající rodiče, nevděční, bezbožní... Budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci. Od takových se odvracej.“ (2 Tm 3,1.2.5 – NBK)

Mar 33.1

Dříve než na zem dopadnou konečné Boží soudy, nastane mezi lidem Božím takové oživení původní zbožnosti, jaké se neprojevalo od dob apoštolů. Duch Boží a moc Boží bude vylita na Jeho dítky. V té době se mnozí oddělí od těchto sborů, v nichž láska ke světu potlačila lásku k Bohu a jeho Slovu. Mnozí, jak kazatelé, tak členové těchto sborů, s radostí přijmou ony velké pravdy, které Bůh nechal hlásat, aby se lidé připravili na druhý příchod Pána Ježíše. Nepřítel duší by rád tomuto dílu zabránil. A dříve než přijde čas pro toto hnutí, pokusí se je zfalšovat tím, že představí jeho napodobeninu. V těch sborech, které bude moci dostat pod svou klamnou moc, vzbudí dojem, že je na ně vylito zvláštní požehnání Boží. Zdánlivě se v nich projeví velké náboženské probuzení. Zástupy lidí budou jásat, že Bůh pro ně koná pozoruhodné věci, přitom však půjde o působení jiného ducha. Pod náboženským pláštíkem se satan pokusí rozšířit svůj vliv na celý křesťanský svět. *Mar 33.2*

V mnoha probuzeneckých hnutích, ke kterým došlo v posledních padesáti letech, působily v menší či větší míře stejné vlivy, jež se projeví v rozsáhlejších hnutích v budoucnu. Je to citové vzrušení, směs pravdy a bludu dobře přizpůsobená k tomu, aby zmátla lidi. Nikdo se však nemusí nechat oklamat. Ve světle slova Božího není obtížné rozpoznat povahu těchto hnutí. Můžeme si být jisti, že tam, kde lidé nedbají svědectví Bible, kde se odvracejí od jasných, lidská srdce zkoumajících a sebezapření vyžadujících pravd a kde se nechtějí vzdát světa, tam Bůh své požehnání neuděluje. A podle pravidla, které nám dal sám Kristus: *„Po ovocích jejich poznáte je“* (Mt 7,16), je zřejmé, že tato hnutí nejsou dílem Ducha Božího. – GC 464, 465 *Mar 33.3*

Opovážlivé, lehkomyšlné otálení

„Hle, přicházím jako zloděj. Blaze tomu, kdo bdí a střeží svá roucha, aby nechodil nahý a nebyla vidět jeho hanba.“ (Zj 16,15 – NBK) Mar 34.1

Zlý služebník říká ve svém srdci: *„Prodlívá pán můj přijít.“* Neříká, že Kristus nepřijde. Neposmívá se myšlence na druhý příchod Kristův. Ve svém srdci a svými činy a slovy však prohlašuje, že Pán s příchodem prodlívá. Tím vytlačuje z mysli druhých přesvědčení, že Pán přijde brzy. Jeho vliv vede lidi k opovážlivému, lehkomyšlnému otálení. ... Připojuje se ke světu. ... Taková přizpůsobivost je strašná. Se světem se ocitá v osidlech. ... Mar 34.2

„Pakli bdíti nebudeš, přijduť na tě jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na tě přijdu.“ (Zj 3,3) Kristův příchod překvapí falešné učitele. Ti prohlašují: *„Pokoj a bezpečnost.“* Jako kněží a rabíni před pádem Jeruzaléma se snaží, aby církev dosáhla pozemské velikosti a slávy. Znamení časů si vykládají jako předzvěst toho, že tento stav už začíná. Co však říká inspirované Slovo? *„Tedy rychle přijde na ně zahynutí.“ (1 Te 5,3)* Na všechny, kteří přebývají na tváři vsí země, na všechny, kdož si z tohoto světa učinili svůj domov, přijde den Boží jako osidlo. ... Mar 34.3

Svět, tonoucí v hýření a v bezbožných radovánkách, spí, ukolébán v pozemské jistotě. Lidé odkládají příchod Páně do daleké budoucnosti. Vysmívají se varovným hlasům. Samolibě prohlašují: *„A všechno tak trvá od počátku.“ „A bude rovně zítřejší jako dnešní den, nýbrž větší a mnohem hojnější.“ (2 Pt 3,4; Iz 56,12)* Bavme se tedy ještě více! Kristus však praví: *„Hle, přicházím jako zloděj.“ (Zj 16,15 – NBK)* Právě tehdy, kdy se svět s posměchem ptá: *„Kde je ten slib o jeho příchodu?“ (2 Pt 3,4 – NBK),* se naplňují znamení. Když volají: *„Pokoj a bezpečnost,“* přichází náhlá zkáza. Když se posměvač a ten, který odmítá pravdu, stávají opovážlivými, když různé výdělečné podniky už běží tak, že přestávají dbát zásad, když vědec dychtivě hledá poznání všude, jen ne ve své Bibli, přichází Kristus jako zloděj. – DA 635 Mar 34.4

Získat nebe

„Protož bděte, všelikého času modléce se.“ (L 21,36) Mar 35.1

Dny, ve kterých žijeme, jsou závažné a významné. Duch Boží se postupně, ale jistě vzdaluje od země. ... Mar 35.2

Okolnosti na tomto světě prozrazují, že jsou těsně před námi nesnadné časy. Každodenní zprávy v novinách jsou plné předzvěstí hrozného konfliktu v blízké budoucnosti. Opovážlivé loupeže jsou častým zjevem, běžné jsou stávky, všude se páchají krádeže a vraždy. Lidé posedlí zlými duchy připravují o život muže, ženy i malé děti. Lidé jsou zaslepeni neřestí a zlo všeho druhu se rozmáhá. – 9T 11 Mar 35.3

Všechno na světě je v pohybu. Znamení časů jsou zlověstná. Nadcházející události vrhají již své stíny. Duch Boží se vzdaluje od země, a pohroma stíhá pohromu na moři i na zemi. Přicházejí bouře, zemětřesení, požáry, záplavy a vraždy všeho druhu. ... Rychle se lidé řadí pod korouhev, kterou si zvolili. Neklidně vyčkávají a sledují počínání svých vůdců. Jsou takoví, kteří čekají, bdí a pracují ku zjevení se našeho Pána. Druzí se pak zařazují do linie pod vrchní velení prvního arciodpadlíka. Jen nemnozí věří celým srdcem a celou duší, že se máme vyhnout peklu a získat nebe. Mar 35.4

Přikrádá se k nám postupně rozhodná krize. Slunce svítí na nebi a putuje po své obvyklé dráze. ... Lidé stále jedí a pijí, štěpují a stavějí, žení se a vdávají. Obchodníci stále kupují a prodávají. Lidé se mezi sebou tahají a zápasí o nejvyšší postavení. Rozkoší milovníci stále plní divadla, dostihy a herny. Všude vládne zábava a vzrušení do krajnosti, avšak hodina zkoušky se chýlí ke konci a o každém případě má být navěky rozhodnuto. ... Mar 35.5

Po staletí k nám s vážností zaznívají varovná slova našeho Pána z hory Olivetské: *„Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a v náhle přikvačil by vás ten den.“ (L 21,34) – DA 636 Mar 35.6*

Požehnání pro bdělé

„Blaze služebníkům těm, kteréž přijde Pán, nalezl by, a oni bdí. Amen pravím vám, že přepásá se, a vsadí je za stůl, a chodě, bude jim sloužiti.“ (L 12,37) Mar 36.1

Bůh vždy lidstvo upozornil na přicházející soudy. Ti, kteří uvěřili poselství Božímu pro svou dobu a jednali podle své víry v poslušnosti Jeho přikázání, unikli soudům, které dopadly na neposlušné a nevěřící. Noe dostal příkaz: *„Vejděž ty i všechna čeled' tvá do korábu; nebo jsem tě viděl spravedlivého před sebou.“* (Gn 7,1) Noe uposlechl a byl zachráněn. Lot vyslechl poselství: *„Vstaňte, vyjděte z místa tohoto, nebo zkazí Hospodin město toto.“* (Gn 19,14) Svěřil se ochraně nebeských poslů a byl zachráněn. Právě tak se Kristovým učedníkům dostalo varování o zničení Jeruzaléma. Ti, kdož očekávali znamení přicházející zkázy města a uprchli z něj, unikli tomuto zničení. A právě tak se i nám dnes dostává varování o druhém Kristově příchodu a o zkáze, která má přijít na svět. Ti, kdož dbají tohoto varování, budou zachráněni. Mar 36.2

Protože neznáme přesný čas Kristova příchodu, máme podle příkazu bdít. *„Blaze služebníkům těm, kteréž přijde Pán, nalezl by, a oni bdí.“* (L 12,37) Ti, kdož očekávají příchod Páně, nečekají v nečinnosti. Čekaní na Kristův příchod má v lidech vzbuzovat bázeň Boží a bázeň před jeho soudy za přestoupení. Tato bázeň má v nich vzbudit vědomí, že odmítat Boží nabídky milosti je veliký hřích. Ti, kdož bdí a očekávají Pána, očišťují své duše poslušností pravdy. Své bdění a očekávání spojují s horlivou činností. Protože vědí, že Pán je přede dveřmi, jejich horlivost je podnícena ke spolupráci s božskými bytostmi v díle pro spásu duší. Ti jsou těmi věrnými a opatrnými služebníky, kteří dávají domu Hospodinovu *„v čas vyměřený pokrm“* (L 12,42). Zvěstují pravdu, která se týká zvláště dnešních dnů. Jako Enoch, Noe, Abraham a Mojžíš hlásali pravdu každý pro svou dobu, tak i Kristovi služebníci nyní budou šířit zvláštní varování svému pokolení. – DA 634 Mar 36.3

Problémy na všech stranách

„Hledejte Hospodina všickni tiši země, kteříž soud jeho činíte; hledejte spravedlnosti, hledejte tichosti. Snad se ukryjete v den hněvu Hospodinova.“ (Sf 2,3) Mar 37.1

Není smutnějšího pohledu než na ty, kteří byli vykoupeni krví Kristovou, ... jak se odvracejí a tropí si žerty z poselství milostivě jim seslaných v evangeliu, popírají božství Kristovo a důvěřují tak vlastnímu omezenému uvažování a argumentům, které nemají žádného podkladu. Avšak když jsou zkoušeni v utrpeních, když se mají dívat smrti přímo do očí, jejich mylné názory, které si tak hýčkali, se rozpustí jako sníh na slunci. Mar 37.2

Jak hrozné je stát u rakve člověka, který zavrhl volající hlas Boží milosti! Jak hrozné je vysloviti: „Zde leží ztracený život! Zde leží člověk, který mohl dosáhnout nejvyššího měřítka a získat věčný život, avšak obětoval jej satanu, byl chycen do pastí prázdných lidských filozofií, a stal se hračkou satanovou.“ Naděje křesťana je však kotvou duše, bezpečnou i pevnou, a vcházející až dovnitř za oponu, kam Kristus, náš předchůdce, vešel pro nás (viz Žd 6,19.20). Každý sám za sebe musíme vykonat dílo, abychom se připravili na veliké události, které jsou před námi. Mar 37.3

Mládež by měla hledat Boha s větší vážností. Blíží se bouře, a my se musíme připravit na její běsnění pokáním k Bohu a vírou v našeho Pána Ježíše Krista. Pán povstane, aby strašlivě zatřásl zemí. Uvidíme problémy na všech stranách. Tisíce lodí bude potopeno do hlubin mořských. Celé flotily budou potopeny, milióny lidských životů budou zmařeny. Nečekaně vypuknou požáry a žádné lidské úsilí je nebude schopno uhasit. V běsnících plamenech budou zničeny výstavné domy a paláce této země. Železniční neštěstí se budou stále častěji opakovat; na velikých dopravních uzlech se bude objevovat zmatek, kolize a smrt bez předešlého varování. Konec je blízko, zkouška se uzavírá. Ach, hledejme Hospodina, dokud může být nalezen, vzývejme Ho, dokud je blízko! (Iz 55,6) Prorok praví: *„Hledejte Hospodina všickni tiši země, kteříž soud jeho činíte; hledejte spravedlnosti, hledejte tichosti. Snad se ukryjete v den hněvu Hospodinova.“* – MYP 88-90 Mar 37.4

Přímluvné modlitby

„Opět pravím vám: Jestliže by dva z vás svolili se na zemi o všelikou věc, za kterouž by koli prosili, stanet se jim od Otce mého nebeského.“ (Mt 18,19) Mar 38.1

Vzpomínám si, že v Battle Creeku byli takoví, kteří na sobě cítili břímě za neobrácené, a za ty, kteří se nacházeli v temnotách a neviděli žádného světla; tehdy byla domluvena modlitební shromáždění, aby tito lidé mohli učinit Boží moc svou mocí. Ve všech případech nebeské nástroje spolupracovaly s tímto úsilím, a duše byly zachráněny. – Manuscript 32, 1893 Mar 38.2

Jestliže v některém sboru je veliký počet členů, necht' vytvoří malé skupiny, které by pracovaly nejen pro členy církve, nýbrž i pro nevěřící. Jestliže jsou na jednom místě pouze dva nebo tři, kteří znají pravdu, měli by se spojit a vytvořit skupinku pracovníků. Jejich společné pouto by nemělo povolít, měli by se v lásce a jednotě semknout, povzbuzující jeden druhého k postupu vpřed a získávat odvahu a sílu z podpory druhých. Necht' zjevují Kristovu shovívavost a trpělivost, nemluví žádná ukvapená slova, užívajíce talent řeči k vzdělání se navzájem v nejsvětější víře. Necht' pracují v Kristově lásce pro ty, kteří jsou mimo stáde. ... Budou-li takto pracovat a modlit se v Kristově jménu, jejich počet se rozhojní. – 7T 22 Mar 38.3

V naší zemi je třeba vykonat mnoho misijní práce, a tak slýcháme námitku: „Proč projevovat takové úsilí v práci pro jiné země, když je tolik hříchu a takové potřeby práce v naší vlastní zemi?“ Odpovídám: Naše pole je svět. ... Spasitel nařídil svým učedníkům, aby začali své dílo v Jeruzalémě, a potom prošli Judeou a Samařím až do nejvzdálenějších končin země. Pouze neveliká část lidí přijala učení; ale hlasatelé rychle nesli poselství z kraje do kraje, z místa na místo, pozvedajíce korouhev evangelia ve všech blízkých i vzdálených koutech země. Avšak bylo zde přípravné dílo. Spasitelovo zaslíbení znělo: *„Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové.“* (Sk 1,8) Ti, kdož nebudou následovat svou vlastní vůli a přání, ale budou hledat Boží radu, se nestanou hloupými mudrci, protože je bude vyučovat sám Pán. – Letter 42a, 1893 Mar 38.4

Pláč, nebo radost?

„Pominula žeň, dokonalo se léto, a my nejsme vyproštěni.“ (Jr 8,20) Mar 39.1

Vyzývám členy našich sborů, aby nepřehlíželi naplňování znamení časů, která tak jasně hovoří o blízkosti konce. Ach, jak mnozí, kteří neměli zájem o spásu svých vlastních duší, brzy hořce zapláčou: *„Pominula žeň, dokonalo se léto, a my nejsme vyproštěni!“* Mar 39.2

Ó, kéž bychom nezapomínali, že žijeme v čase soudu a naše případy jsou projednávány na soudu! Nyní je čas bdít a modlit se, skoncovat se vším hověním vlastním zálibám, vším pýchou, vším sobectvím. Vzácné chvíle, které nyní mnozí více než promarnují, by měly být věnovány rozjímání a modlitbám. Mnozí z těch, kdož vyznávají, že ostříhají přikázání Boží, se věnují svým zálibám namísto své povinnosti. V jejich současném stavu nejsou hodni věčného života. Těmto bezstarostným a lhostejným chci říci: Vaše prázdné myšlenky, vaše nelaskavá slova, vaše sobecké činy jsou zapsány v nebeské knize. Andělé, kteří byli přítomni modlářskému Balsazarovu hýření stojí vedle vás, když zneuctíváte svého Vykupitele. Smutně se od vás odvracejí, zarmoucení tím, že znovu křížujete Krista a vystavujete Ho veřejné hanbě. ... Mar 39.3

V den své korunovace Kristus neuzná za své ty, kteří ponesou poskvrnu, vrásku neb cokoli takového. (Ef 5,27) Ale svým věrným dá koruny věčné slávy. Ti, kdož nechtěli, aby nad nimi Kristus kraloval, jej uvidí obklopeného armádou vykoupených, z nichž každý ponese nápis: *„Hospodin Spravedlnost naše.“* (Jr 23,6) Uvidí hlavu, která kdysi byla korunována trnovou korunou, jak je korunována diadémem slávy. Mar 39.4

V ten den se budou vykoupení skvět v slávě Otce a Jeho Syna. Nebeští andělé, hrající na své zlaté harfy, budou vítat Krále a ty, kdož jsou trofejemi Jeho vítězství – ty, kdož byli umyti a zbíleni v krvi Beránka. Píseň vítězství se bude všude rozléhat, naplňujíc celé nebe. Kristus zvítězil. Vchází do nebeských dvorů doprovázen svými vykoupenými – svědky toho, že Jeho utrpení a oběť nebyly zbytečné. – RH Nov. 24, 1904 Mar 39.5

Rozhodná chvíle

„Ale kdo bude moci snést den příchodu jeho? A kdo ostojí, když se on ukáže? Nebo on jest jako oheň rozpouštějící a jako mýdlo běličů.“ (Mal 3,2) Mar 40.1

Lidu izraelskému pro jeho hříšnost bylo přikázáno, aby se nepřibližoval k hoře, až na ni Bůh sestoupí, aby vyhlásil svůj Zákon, protože by byli stráveni spalující slávou Jeho přítomnosti. Jestliže se takovými projevy Jeho moci vyznačovalo místo vyvolené k vyhlášení Božího Zákona, jak strašné pak bude jeho vystoupení, až přijde vykonat soud podle svých svatých ustanovení. Jak ti, kdož pošlapávají Jeho autoritu, snesou Jeho slávu ve veliký den konečné odplaty? ... Mar 40.2

Když se na Sinaji projevila přítomnost Boží, sláva Hospodinova byla jako stravující oheň. ... Až však přijde Kristus v slávě se svými svatými anděly, vzplane celá zem strašným světlem Jeho přítomnosti. ... Mar 40.3

Od stvoření člověka se božská moc nikdy neprojevila takovým způsobem jako při vyhlášení Zákona ze Sinaje. ... Za nejstrašnějšího burácení a otřesů celé přírody byl slyšet z oblaku hlas Boží jako zvuk trouby. Hora se otřásala od základu až k vrcholu a zástupy izraelských, bledé a třesoucí se hrůzou, padly tvářemi k zemi. A ten, jehož hlas tehdy pohyboval zemí, prohlásil: *„Ještěť já jednou pohnu netoliko zemí, ale i nebem.“ (Žd 12,26) Mar 40.4*

Když se Mojžíš vrátil z přítomnosti Boží na hoře, kde přijal desky svědectví, nemohl hříšný Izrael snést světlo, které vyzařovalo z jeho tváře. A tím méně budou moci hříšníci pohlédnout na Syna Božího, až se zjeví ve slávě svého Otce, obklopen všemi nebeskými zástupy, aby vyhlásil soud nad přestupníky svého Zákona a nad těmi, kdo odmítli Jeho usmíření. ... Mar 40.5

Dítky Boží se však v bouři božského soudu nebudou muset strachovat. *„Hospodin jest útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských.“ (Jl 3,16)* Ten den, který přinese hrůzu a zkázu přestupníkům Božího Zákona, přinese poslušným *„radost nevýmluvnou a oslavenou“ (1 Pt 1,8).* – PP 339-341 Mar 40.6

Vysoká úroveň

„Ale budete mi svatí; nebo svatý jsem já Hospodin, a oddělil jsem vás od jiných národů, abyste byli moji.“ (Lv 20,26) Mar 41.1

Také jsem viděla, že si mnozí neuvědomují, jací musí být, aby mohli žít před tváří Boží bez velekněze ve svatyni v čase soužení. Ti, kteří obdrží pečeť živého Boha a v čase soužení budou ochráněni, musí plně odrážet obraz Ježíšův. Mar 41.2

Viděla jsem, že mnozí zanedbávali tolik potřebnou přípravu a vzhlíželi k času „rozvlažení“ a „pozdního deště“ jako k něčemu, co by je mělo uschopnit k tomu, že by obstáli ve dni Hospodinově a žili před Jeho tváří. Ach, jak mnoho jsem jich viděla v čase soužení bez útočiště! Zanedbali potřebnou přípravu a proto nemohli přijmout rozvlažení, které musí všichni mít, aby je uschopnilo žít před tváří svatého Boha. Ti, kdož... neочиšťují své duše poslušností celé pravdy... dojdou až do doby vylévání posledních ran a tehdy pochopí, že potřebovali být otesáni a uzpůsobeni pro stavbu. Ale již nebude ... žádného Prostředníka, který by za ně před Otcem prosil. Před touto dobou zaznělo strašlivé prohlášení: *„Ten, kdo je nespravedlivý, zůstaň nespravedlivý; a kdo je nečistý, zůstaň nečistý; a kdo je spravedlivý, zůstaň spravedlivý; a kdo je svatý, zůstaň svatý.“* (Zj 22,11 – KJV) Mar 41.3

Viděla jsem, že nikdo nemohl mít účast na „rozvlažení“, dokud nezvítězil nad každou slabostí, pýchou, sobectvím, láskou ke světu a nad každým nepravým slovem a činem. Proto bychom se měli více a více přibližovat k Pánu a vážně usilovat o tu přípravu, která je nutná k našemu uschopnění obstát v boji ve dni Hospodinově. Mějme všichni na paměti, že Bůh je svatý, a že nikdo kromě svatých bytostí nemůže nikdy prodlévat v Jeho přítomnosti. – EW 71 Mar 41.4

Máme dnes být bdělí, abychom nechybovali slovem neb skutkem. ... Musíme dnes hledat Boha a být rozhodnutí, že nebudeme spokojeni, dokud nebudeme v Jeho přítomnosti. Měli bychom bdít, pracovat a modlit se, jako kdyby toto byl poslední den, který nám byl dán. Jak hluboce svědomitý by pak byl náš život. Jak pečlivě bychom následovali Ježíše ve všech našich slovech a činech. – 5T 200 Mar 41.5

Čas vážení

„Bůh silný vševědoucí jest Hospodin, a usilování jeho jemu nepochybují.“ (1 S 2,3) Mar 42.1

Viděla jsem stojícího anděla s váhami ve svých rukou a vážícího myšlenky a zájmy lidu Božího, zvláště mladých lidí. Na jedné misce byly myšlenky a zájmy směřující k nebesům, na druhé pak myšlenky a zájmy tíhnoucí k zemi. A na tuto miskou byla vložena všechna četba vymyšlených příběhů, myšlenky na oblékání a okázalost, marnivost, pýcha atd. Ach, jak hrozný okamžik! Andělé Boží stojící s váhami a vážící myšlenky Jeho dítek, které prohlašují, že zemřeli tomuto světu a žijí pro Boha. Miska naplněná pozemskými myšlenkami, marností a pýchou rychle klesala i přesto, že závaží po závaží šlo z vah dolů. Miska s myšlenkami a zájmy nebeskými rychle stoupala tak, jak druhá klesala a ach, jak byla lehká! Mohu to vyprávět, protože jsem to viděla, ale nikdy nebudu moci vyličit veliký a živý dojem, který byl vtisknut do mé mysli, když jsem viděla anděla s vahami, jak váží myšlenky a zájmy lidu Božího. Anděl pravil: „Mohou takoví vejít do nebe? Ne, nikoli, nikdy. Řekni jim, že naděje, kterou nyní chovají, je marná. Jestliže rychle neučiní pokání a nezískají spasení, musí zahynout.“... Mar 42.2

Viděla jsem, že mnozí se měří mezi sebou a porovnávají své životy se životy druhých. Tak tomu však nemá být. Nikdo jiný než Kristus nám není dán za vzor. On je naším pravým Vzorem a každý by měl usilovat, aby vynikal v Jeho napodobení. ... Mar 42.3

Viděla jsem, že někteří dosud jen stěžují, co to je sebezapření nebo oběť, neb co to znamená trpět pro pravdu. Ale do nebe nevstoupí nikdo, kdo nepřinese nějakou oběť. Měl by být pěstován duch sebezapření a oběti. Někteří neobětovali sebe, svá vlastní těla na oltář Boží. Oddávají se prchlivé, nestálé povaze, uspokojují své chutě a následují své vlastní sobecké zájmy, bez ohledu na věc Boží. Ti, kdo jsou ochotni pro věčný život podstoupit jakoukoliv oběť, jej získají. Bude jim stát za to pro život věčný trpět, křížovat své já a obětovat každou modlu. Převelmi veliké břímě věčné slávy pohlcuje vše a každé zemské potěšení se v jeho světle stává bezvýznamným. – 1T 24-126 Mar 42.4

Obstojíte ve zkoušce?

„A rozpomínati se budeš na všecku cestu, kterouž tě vedl Hospodin Bůh tvůj již teď čtyřiceti let po poušti, aby ponížil tebe a zkusil tě, aby známé bylo, co jest v srdci tvém, budeš-li ostrážati přikázání jeho, čili nic.“ (Dt 8,2) Mar 43.1

Bůh vyzkouší svůj lid. ... Kdyby bývalo poselství r. 1844 bylo jen krátkého trvání, jak se mnozí z nás domnívali, nezbyl by jim čas, aby rozvinuli svůj charakter. Mnozí se dali vést citem a ne zásadou a vírou, a toto vážné, hrozné poselství jimi pohnulo. Zapůsobilo na jejich city a vzbudilo jejich obavy, ale nesplnilo ono poslání, které mu Bůh předurčil. ... Mar 43.2

Bůh vede svůj lid krok za krokem. Přivádí je záměrně do různých situací, aby se ukázalo, co je v jejich srdci. Někteří obstojí v jednom bodě, ale klesnou v následujícím. V každém dalším bodu je srdce zkoušeno a prubováno o něco přísněji. Jestliže vyznávající lid Boží shledá, že jeho srdce se tomuto přísnému dílu protiví, mělo by je to usvědčit z toho, že mají ještě co přemáhat, aby zvítězili. ... Někteří ochotně přijímají jeden bod, ale když je Bůh přivede do jiného zkušebního bodu, zdráhají se a ustoupí zpátky, poněvadž zjišťují, že se to přímo dotýká některé jejich hýčkané modly. Zde mají příležitost poznat, co je v jejich srdcích a co nedovoluje Ježíši vstoupit dovnitř. Cení si něčeho více než pravdy a jejich srdce nejsou připravena přijmout Ježíše. Jednotlivci jsou po dosti dlouhou dobu zkoušeni, aby bylo zjevné, zda obětují své modly. ... Ti, kteří zdolají každý bod a kteří obstojí v každé zkoušce a zvítězí, ať je cena jakákoliv, ti dbali rady Pravého Svědka a ti přijmou pozdní déšť a tak budou uschopněni pro proměnění. Mar 43.3

Bůh zkouší na tomto světě svůj lid. ... Zde, na tomto světě a v těchto posledních dnech ukáží lidé, jaká moc působí na jejich srdce a řídí jejich jednání. Je-li to moc božské pravdy, povede je k dobrým skutkům. Pozvedne příjemce, učiní jej velkodušným a šlechetným, učiní ho podobna jeho božskému Pánu. ... Mar 43.4

Vy, mladí i staří, Bůh vás nyní zkouší. Rozhodujete o svém vlastním věčném osudu. – 1T 186-189 Mar 43.5

Neomylný průvodce

„Bud'tež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe.“ (Jk 1,22) Mar 44.1

Bůh vyzývá ty, kdo znají jeho vůli, aby byli činitelé Jeho slova. Slabost, polovičatost a nerozhodnost podněcují útoky satana; a ti, kdo dovolují těmto povahovým rysům růst, budou bezmocně srazeni prudkými vlnami pokušení. Od každého, kdo vyznává jméno Kristovo, je požadováno, aby dozrál v míru postavy plného věku Kristova, jenž jest živou hlavou každého křesťana. *Mar 44.2*

My všichni potřebujeme vedení skrze mnohá úskalí v životě, stejně jako námořník potřebuje lodivoda nad mělčinou nebo v neznámých vodách. Kde najdeme toto vedení? Odkazujeme vás... na Bibli. Bohem vnuknutá, napsaná svatými lidmi, ukazuje s velkou jasností a určitostí povinnosti i starým i mladým. Povznáší mysl, obměkčuje srdce a předává duchu svatou radost a veselou mysl. Bible představuje dokonalé měřítko povahy; je neomylným průvodcem za všech okolností, až do konce životní pouti. Vezmi ji jako svého rádce, jako pravidlo svého každodenního života. ... *Mar 44.3*

V Písmu svatém leží tisíce drahokamů pravd skrytých před povrchním čtenářem. Zřídlo pravdy nikdy nemůže být vyčerpáno. Čím více budete zkoumat Písmo s pokornými srdci, tím větší bude váš zájem, a tím větší bude vaše touha zvolat s Pavlem: *„Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího! Jak jsou nevyzpytatelní soudové jeho, a nevystižitelné cesty jeho.“ (Ř 11,33) Mar 44.4*

Každý den byste se měli naučit něčemu novému z Písma. Pátrejte v něm jako po skrytých pokladech, protože obsahuje slova věčného života. Modlete se o moudrost a pochopení, abyste porozuměli těmto svatým spisům. Budete-li to činit, odhalíte nové skvosty ve Slově Božím. Pocítíte, že jste obdrželi nové a vzácné světlo v předmětech spojených s pravdou a Písmo pro vás bude mít stále větší cenu. ... *Mar 44.5*

Bud'te pilnými v užití každého prostředku milosti, aby vaše povaha mohla být přetvořena a mohli jste vyrůst v plnou postavu mužů a žen v Kristu Ježíši. – 5T 263-267 *Mar 44.6*

Hotovi vydat počet

„Ale Pána Boha posvěcujte v srdcích svých. Hotovi pak buďte vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás, a to s tichostí a s bázní.“ (1 Pt 3,15) Mar 45.1

Bylo mně ukázáno, že mnozí, kteří vyznávají, že mají poznání přítomné pravdy, nevědí, čemu věří. Nerozumí důkazům své víry. Nemají správné porozumění díla pro přítomnou dobu. Až přijde čas zkoušky, shledají někteří z těch, kteří nyní kážou jiným, při zkoumání svých názorů, které zastávají, že je mnoho věcí, na které nemohou dát uspokojivé odůvodnění. Dokud nejsou takto vyzkoušeni, nevědí o své veliké neznalosti. V církvi jsou mnozí, kteří pokládají za samozřejmé, že rozumí tomu, čemu věří; ale dokud nevyvstanou sporné otázky, nevědí o své slabosti. A až budou odděleni od těch, kdož jsou stejného vyznání a budou přinuceni stát sami a bez cizí pomoci, aby vysvětlili svou víru, budou překvapeni, když uvidí jak zmatené jsou jejich představy o tom, co přijali jako pravdu. ... Mar 45.2

Bůh probudí svůj lid; jestliže jiné prostředky selžou, přijdou mezi ně kacířství (bludná učení), která je protříbí a oddělí tak plevu od pšenice. Pán vyzývá všechny, kteří věří Jeho slovu, aby se probudili ze spánku. Přišlo vzácné světlo vhodné pro tuto dobu. ... Věřící se nesmí spokojit s domněnkami a neurčitými představami o tom, co tvoří pravdu. Jejich víra musí být pevně založena na Božím slově, aby až přijde čas zkoušky a oni budou přivedeni před soudy, aby vydali důvod pro svou víru, byli schopni vydat důvod z naděje, která je v nich, a to s tichostí a bázní. – 5T 707, 708 Mar 45.3

Služebníci Kristovi si nemají sestavovat žádné předem připravené proslovy, které by pronesli, když budou vystaveni zkoušce pro svou víru. Připravovat se mají den za dnem shromažďováním převzácných pravd Slova Božího do svých srdcí, sytíce se učením Kristovým a posilující svou víru modlitbami. A tehdy, až budou vystaveni zkoušce, Duch svatý jim přivede na mysl právě ty pravdy, které zasáhnou srdce těch, kteří přijdou, aby slyšeli. Mar 45.4

Bůh osvítl jejich znalosti získané pilným zkoumáním Písma právě tehdy, kdy to bude nutné. – CSW 40, 41 Mar 45.5

Hostina, která uspokojí

„Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ (Mt 5,6 – NBK) *Mar 46.1*

Mohli by ti muži a ženy, kteří se spokojí se svým zakrnělým, neduživým stavem chápání božích věcí, kdyby byli náhle přeneseni do nebe a na chvíli byli svědky vysokého a svatého stavu dokonalosti, který tam vládne – každá duše naplněna láskou, každá tvář září radostí, ... mohli by se takoví lidé, ptám se, připojit k nebeským zástupům, podílet se na jejich chvalozpěvu a snést čistou, vznešenou a uchvacující slávu, která vyzařuje z Boha a Beránka? Ó, ne! ... *Mar 46.2*

Ti, kteří cvičili svou mysl k tomu, aby měli zalíbení v duchovních věcech, jsou těmi, kdož mohou být přeneseni a nebudou stráveni čistotou a vše převyšující slávou nebes. Možná se dobře vyznáš v umění, ve vědě, možná vynikáš v hudbě nebo máš literární nadání, způsoby tvého chování se možná líbí tvým přátelům, avšak co všechny tyto věci mají společného s přípravou na nebesa? Jak ti tyto věci pomohou v přípravě, abys mohl obstát před soudnou stolicí Boží? *Mar 46.3*

Nenech se oklamat. Bohu se nebude nikdo posmívat. Pro nebesa tě nepřipraví nic menšího než svatost. Jen upřímná, prožívaná zbožnost ti může dát čistou, vznešenou povahu a uschopnit tě vstoupit do přítomnosti Boha, který přebývá ve světle nepřístupitelném. Nebeská povaha musí být získána na zemi, jinak ji není možno získat vůbec. – 2T 266, 267 *Mar 46.4*

Touhy po dobrotě a pravé svatosti jsou správné. Pokud se však zde zastavíte, nebudou vám nic platné. Dobré úmysly jsou správné, ale dokud nejsou cílevědomě uskutečňovány, nejsou nic platné. Mnozí zahynou, přestože doufali a toužili být křesťany, avšak neučinili žádné rozhodné úsilí, a proto, když budou zváženi na váze, budou nalezeni lehkými. Vůle musí být cvičena správným směrem. Já chci být křesťanem celým srdcem, chci poznat délku i šířku, výšku a hloubku dokonalé lásky. *Mar 46.5*

Naslouchej Ježíšovým slovům: *„Blahoslavení, kteříž lační a žízní spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou.“* Kristus učinil dostatek opatření, aby uspokojil duši hladovějící a žíznící po spravedlnosti. – 2T 265, 266 *Mar 46.6*

Mravní nezávislost

„A protož vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí.“ (2 K 6,17-18) Mar 47.1

Mnozí dnes mají na svých tvářích závoj. Těmito závoji jsou sympatie se zvyky a způsoby světa, které jim zakrývají slávu Hospodinovu. Bůh chce, abychom měli své oči upřené na něj, abychom mohli pustit ze zřetele věci tohoto světa. Mar 47.2

Jakmile je pravda uvedena do praktického života, musí úroveň stoupat stále výš a výše, aby odpovídala požadavkům Bible. To nutně povede k odporu k módě, zvykům, obyčejům a myšlení a jednání tohoto světa. Tyto světské vlivy dorážejí na následovníky Ježíše Krista jako mořské vlny, aby byli odtrženi od pravých zásad Kristovy tichosti a milosrdenství; my však musíme stát skálopevně na zásadách. To bude vyžadovat mravní odvahu, a ti, jejichž duše nejsou připoutané k věčné Skále, budou smeteni světským proudem. Pevnými můžeme zůstat jedině tehdy, když je náš život skryt s Kristem v Bohu. Jestliže čelíme světu, mravní nezávislost je zcela na místě. Poddáním se cele vůli Boží budeme postaveni do výhodného postavení a uvidíme nezbytnost rozhodného se oddělení od zvyků a obyčejů tohoto světa. Svou korouhev nemáme zvednout jen o málo výše nad korouhev světa, nýbrž tento rozdíl musíme učinit výrazným. ... Mar 47.3

Není snadné získat neocenitelný poklad věčného života. Nikdo tak nemůže učinit a přitom plout s proudem světa. Musí vyjít ze světa, oddělit se a nedotýkat se nečistého. Nikdo nemůže žít jako světák, aniž by byl stržen proudem světa. Nikdo neudělá žádný pokrok bez vytrvalého úsilí. Ten, kdo chce zvítězit, se musí pevně držet Krista. Nesmí se ohlížet zpět, nýbrž musí upírat svůj zrak stále vzhůru, a tak získávat jednu milost za druhou. Osobní bdělost je plnou jistotou. ... Mar 47.4

Konec všech věcí je blízko. Nyní je třeba vyzbrojených a vystrojených lidí do boje Hospodina. – 6T 146-148 Mar 47.5

Jsou zde nějaké modly?

„*Synáčkové, vyvarujte se model!*“ (1 J 5,21 – NBK) *Mar 48.1*

Každé věrné dítě Boží bude tříděno jako pšenice a v tomto třídícím procesu se musí vzdát každého hýčkaného potěšení, které odvrací mysl od Boha. V mnoha rodinách jsou police, stojany a stoly plné ozdob a obrázků. ... Takto jsou myšlenky, které by měly patřit Bohu a nebeským zájmům, odváděny k věcem všedním. Myslíte, že to není modlářství? Neměly by být peníze takto utracené použity pro požehnání lidí, k ulehčení trpícím, odění nahých a nasycení hladových? Neměly by být dány do pokladnice Páně, aby Jeho dílo postoupilo a šířilo se Jeho království na zemi? *Mar 48.2*

Tato záležitost je velice důležitá a jste na ni upozorněni, abyste byli zachráněni od hříchu modlářství. Požehnání by přišlo do vašich duší, kdybyste byli poslušni slovům, která pronesl Svatý Izraelský: „*Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou.*“ (Ex 20,3) Mnozí si sami vytvářejí zbytečné starosti a strasti tím, že věnují čas a myšlenky zbytečným ozdobám, kterými jsou jejich domovy naplněny. Je zapotřebí Boží moci, aby je probudila z oddanosti těmto věcem, neboť je to modlářství, ať už se na to díváte z jakéhokoli hlediska. *Mar 48.3*

Ten, který zkoumá srdce, si přeje odvrátit svůj lid od každého druhu modlářství. Ať Boží slovo, ta požehnaná kniha života, zaujme místo na stolech, které jsou nyní zaplněny neužitečnými ozdobami. Vydávejte své peníze na nákup takových knih, které se stanou prostředky k osvětlení mysli ve vztahu k přítomné pravdě. ... Chopte se Božího slova jako pokladnice nekonečné moudrosti a lásky; ono je Průvodcem – knihou, která ukazuje stezku do nebe. ... *Mar 48.4*

Ach, kéž byste studovali Písma se zbožným srdcem a duchem odevzdání se Bohu. Kéž byste zkoumali svá srdce jako s rozžatou svící a tím odhalili a zpřetrhali i ta nejtenčí vlákna, která vás poutají ke světským zvykům, odvádějícím mysl od Boha! Úpěnlivě prostě Boha, aby vám ukázal vše, co odvádí vaše city a myšlenky od něj. Bůh dal člověku svůj svatý Zákon jako své měřítko povahy. Skrze tento Zákon můžete poznat a přemoci každý nedostatek ve své povaze. Můžete se odloučit od každé modly a zlatým řetězem milosti a pravdy se můžete spojit s trůnem Božím. – 2SM 317, 318 *Mar 48.5*

Zkoumejte své vlastní srdce

„Sami sebe zkoušejte, jste-li u víře; sami sebe ohledujte. Čili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leč jste snad zavrženi.“ (2 K 13,5) Mar 49.1

Není nic lstivějšího než oklamavatelnost hříchu. Je to bůh tohoto světa, který podvádí, zaslepuje a vede ke zkáze. Satan nepřichází se všemi svými pokušeními najednou. Zakrývá tato pokušení zdáním dobra. ... Polapené duše učiní první krok, a poté jsou připraveny učinit další. ... Ach, jak satan bedlivě dbá, aby byla snadno přijata jeho návnada, a pečuje o duše krácející po té cestě, kterou jim připravil! ... Mar 49.2

Je zapotřebí důkladného sebezpytování a přísného prověřování ve světle Božího slova: „Jsem ve svém srdci věrný, nebo zkažený? Jsem znovuzrozen v Kristu, nebo jsem ve svém srdci stále tělesný a pouze zevnějšek je nově oděn?“ Zastav se před trůnem Božím a prohlédni ve světle Božím, jestli v srdci není nějaký tajný hřích, nějaká nepravost, nějaká modla, které si se dosud nevzdal. Modli se... tak, jako nikdy předtím, abys nebyl oklamán satanovými podvody, aby ses nepoddal nedbalému, bezstarostnému a marnivému duchu. ... Mar 49.3

Jeden z hříchů, které tvoří znamení posledních dnů je, že vyznávající křesťané jsou milovníci rozkoší více nežli milovníci Boha. Buďte upřímní ke svým vlastním duším. Zkoumejte se pečlivě. Jak málo křesťanů může po upřímném prozkoumání pohlédnout vzhůru k nebesům a říci: „... Nejsem rozkoší milovník více nežli milovník Boha.“ Jak málo jich může říci: *„Zemřel jsem světu ... a když se ukáže Ten, který je mým životem, tehdy se i já ukážu s Ním ve slávě.“* (podle Ko 3,4) Mar 49.4

Jaká láska a milost Boží! Jak vzácná milost, cennější nad ryzí zlato! Pozvedává a zušlechťuje ducha nade vše ostatní. Přivádí srdce a náklonnosti k nebesům. Zatímco ti, kteří žijí kolem nás, se možná účastní světských marností, hledání rozkoší a pošetilostí, naše obcování je v nebesích, odkud i očekáváme Spasitele. Duše touží po Božím odpuštění a pokoji, po spravedlnosti a opravdové svatosti. Obcování s Bohem a rozjímání nad nebeskými věcmi přetváří duši v podobnost Kristovu. – MYP 83, 84 Mar 49.5

Prověřující otázky

„Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho? Ten, kdož jest rukou nevinných (čistých – KJV), a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisahá lstivě.“ (Ž 24,3.4) Mar 50.1

Duše spojená s Kristem... bude bojovat proti všem přestoupením a proti každé možnosti přístupu hříchu. Stává se každým dnem dokonalejší a podobnější jasnému a zářícímu světlu. Kráčí od síly k síle a nikoli od slabosti k slabosti. Mar 50.2

Nechť v této věci nikdo neklame svou vlastní duši. Jestliže chováte pýchu, sebeúctu, lásku k nadřazenosti, nadutosti, k nesvaté ctižádosti, reptání, nespokojenosti, k zahořklosti, k pomluvám, lžím, podvodům a urážkám, nepřebývá Kristus ve vašem srdci. ... Musíte mít křesťanskou povahu, která ob stojí. ... Mar 50.3

Mezi těmi, kdož prohlašují, že věří pravdě, musí nastat dokonalé obrácení, jinak ve dni zkoušky padnou. Boží lid musí dosáhnout vysoké úrovně. Musí být *„národem svatým, lidem zvláštním, rodem vyvoleným – horlivě následovným dobrých skutků“*. Kristus za vás nezemřel proto, abyste si mohli ponechat vášně, choutky a zvyky lidí ze světa. ... Mar 50.4

Žádný člověk nevejde do bran slávy, pokud neupne své srdce tímto směrem. Pokládejte si tedy otázky: „Pečuji o světské věci? Jsou mé myšlenky čisté? Dýchám ovzduší nebes? Nejsem nakažen nečistotou? ... Jsem upřímný a oddaný, sloužící Bohu v čistotě a v okrase svatosti?“ Tažte se upřímně: „Jsem dítkem Božím, nebo nejsem?“ ... Mar 50.5

Ve všech našich sborech potřebujeme důkladnou nápravu. Proměňující moc Boží musí přijít do církve. ... Neodkládejte den přípravy. Nedřímejte ve stavu nepřipravenosti nemajíce oleje ve svých nádobkách a lampách. ... Nechť nezůstává tato otázka v nebezpečné nejistotě nezodpovězená. Se vši vážností se tažte sami sebe: „Jsem mezi spasenými nebo mezi zatracenými? Obstojím nebo ne?“ Jen ten, kdo je rukou nevinných a čistého srdce, ob stojí v ten den. – TM 441-443 Mar 50.6

Je výsadou každého syna Božího být okamžik za okamžikem pravým křesťanem. Potom jsou mu celá nebesa k službám. – TM 440, 441 Mar 50.7

Odvážíte se být odlišnými?

„Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý (lid zvláštní – KJV), abyste zvěstovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.“ (1 Pt 2,9) Mar 51.1

Varování, že Syn člověka má brzy přijít na nebeských oblacích, se stalo mnohým jen všedním příběhem. Zanechali bdění a trpělivého čekání. Sobecký, světský duch projevený v životě odhaluje myšlení srdce: *„Pán můj prodlévá přijít.“* (L 12.45) ... Mar 51.2

V našich dnech existuje tentýž duch sobectví a přizpůsobování se způsobům světa jako v době Noemově. Mnozí, kteří vyznávají, že jsou dětmi Božími, jdou za svými světskými zájmy s horlivostí, která jejich vyznání obrací v lež. Budou štěpovat a stavět, kupovat a prodávat, jíst a pít, ženit se a vdávat, až do poslední chvíle své zkoušky. Takový je stav velikého počtu našeho lidu. ... Mar 51.3

Má duše je obtížena, když mezi námi vidím veliký nedostatek duchovnosti. Způsoby a zvyky světa, pýcha, láska k zábavám, okázalost, výstřednost v odívání a bydlení, v pozemcích – to vše olupuje pokladnici Boží a odvádí prostředky, které by měly být použity k šíření světla pravdy světu, k uspokojení sobeckého já. ... Mar 51.4

Synové světla a synové dne nemají kolem sebe hromadit stíny noci a temnoty, které obklopují činitele nepravosti (viz 1 Te 5,5). Naopak, mají stát věrně na místech, kde konají své povinnosti, jako světloonoši, shromažďující světlo od Boha, aby ho rozlévali na ty, kteří jsou v temnotách. Pán požaduje od svého lidu, aby si zachoval svou neporušenost, a nedotýkal se – což znamená nena- podoboval – způsoby bezbožných. ... Mar 51.5

Křesťané budou v tomto světě „národem svatým, lidem zvláštním,“ zvěstujícím ctnosti Toho, který je povolal „ze tmy v předivné světlo své“. Toto světlo nemá slábnout, nýbrž svítit stále jasněji až do pravého dne (viz Př 4,18). ... Uchvacující pravda, která zaznívala v naše uši po mnohá léta: „Pán blízko, protože i vy buďte hotovi,“ není dnes méně pravdivou, než když jsme toto poselství uslyšeli poprvé. – 5T 9-14 Mar 51.6

Vykořeňte každé semeno pochybnosti

„Protož nezamítejtež smělé doufanlivosti své, kteráž velikou má odplatu. Než potřebí jest vám trpělivosti, abyste vůli Boží činíce, dosáhli zaslíbení. ... Ale myť nejsme poběhlci k zahynutí, ale věřící k získání duše.“ (Žd 10,35-39) Mar 52.1

Viděla jsem, že se nyní nacházíme v době tříbení. Satan pracuje se vši svou mocí, aby vyrval duše z ruky Kristovy a přiměl je, aby zavrhli Syna Božího. ... Mar 52.2

Povaha se právě vyvíjí. Andělé Boží váží mravní hodnotu. Bůh testuje a zkouší svůj lid. Anděl mi poukázal na tato slova: *„Viztež, bratří, aby snad v někom z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha živého. Ale napomínejte se vespolek po všechny dny, dokudž se dnes jmenuje, aby někdo z vás nebyl zatvrzen oklamáním hřícha. Účastníci zajisté Krista učinění jsme, jestliže však ten počátek podstaty (počátek naší důvěry – KJV) až do konce pevný zachováme.“ (Žd 3,12-14) Mar 52.3*

Bůh pocítuje nelibost, že někteří z Jeho lidu, kteří poznali moc Jeho milosti, vyslovují své pochybnosti a tím, že tak činí, stávají se nástroji satanovými v šíření jeho návrhů i do myslí druhých. Zaseté símě nevíry a zla se nedá tak snadno vykořenit. Satan je živí každou hodinu a ono vzrůstá a sílí. Zaseté dobré semeno potřebuje být živeno, zaléváno a pečlivě ošetřováno, neboť na něj ze všech stran působí každý jedovatý vliv, aby zabránil jeho vzrůstu a zapříčinil jeho zánik. Satanovo úsilí je nyní mocnější než kdykoliv dříve, neboť ví, že má již krátký čas k podvádění. ... Mar 52.4

Lid Boží bude proséván tak, jako je sítem proséváno obilí, dokud nebudou všechny plevy odděleny od čistého zrna. Máme pohlížet na Krista jako na svůj příklad a napodobovat tento pokorný Vzor. ... Mar 52.5

Byla mi ukázána odměna svatých, nesmrtelné dědictví. Potom mi bylo ukázáno, kolik Boží lid pro pravdu vytrpěl, a i přesto bude míti nebesa za příliš levně získána. Měli za to, že *„utrpení nynější nebyly rovné oné budoucí slávě, která se měla zjevit na nich“* (podle Ř 8,18). V těchto posledních dnech bude lid Boží zkoušen. Ale brzy přijde jejich poslední zkouška, a potom obdrží dar věčného života. – 1T 429-432 Mar 52.6

Duchovní obr nebo trpaslík?

„Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, očišťujmež se od všeliké poškrvny těla i ducha, konajíce posvěcení v bázni Boží.“ (2 K 7,1) Mar 53.1

Pán kárá a napravuje lid, který vyznává, že zachovává Jeho Zákon. Poukazuje na jeho hříchy a odhaluje jeho nepravost, protože chce od nich oddělit každý hřích a bezbožnost, aby mohli konat posvěcení v bázni Boží a být připraveni zemřít v Pánu nebo být přeneseni do nebe. ... Mar 53.2

Bůh nepřijme nic než čistotu a svatost; jediná skvrna, jediná vráska, jediná povahová vada je navždy vyloučí z nebe, se vši jeho slávou a poklady. – 2T 453 Mar 53.3

Většina vyznávajících křesťanů nemá ani tušení o duchovní síle, kterou by mohli získat, kdyby tak usilovně, horlivě a vytrvale setrvali v získávání poznání božských věcí, jak usilují o dosažení marných, pomíjitelných věcí tohoto života. Většina těch, kdož vyznávají, že jsou křesťany, se spokojí s tím, že jsou duchovními trpaslíky. Nemají žádný sklon učinit svým nejpřednějším záměrem hledání království Božího a jeho spravedlnosti; proto je jim zbožnost skrytým tajemstvím, které nemohou pochopit. Neznají Krista z vlastní zkušenosti. – 2T 266 Mar 53.4

Bylo učiněno dostatek opatření pro ty, kteří se upřímně, opravdově a uváženě pouští do díla důkladného posvěcení v bázni Boží. Síla, milost a sláva, která je nabízena skrze Krista, je přinášena dědicům spasení služebnými anděly. Nikdo není tak špatný, tak porušený a tak mizerný, aby nemohl najít v Ježíši, který za něj zemřel, sílu, čistotu a spravedlnost, jestliže se vzdá svých hříchů, přestane páchat nepravosti a jestliže se celým srdcem obrátí k živému Bohu. On čeká, aby takovým mohl svléci jejich hříchem poskvrněná roucha a obléci je v bílé, zářivé roucho spravedlnosti. Prosí je, aby žili a ne aby umírali. V něm mohou dosáhnout vrcholu. Jejich ratolesti neuvadnou a nebudou bez ovoce. Zůstanou-li v Něm, mohou z Něj brát mízu i výživu, být proniknuti Jeho Duchem, mohou chodit tak, jak On chodil, vítězit jako On vítězil a být povýšeni k Jeho vlastní pravici. – 2T 453, 454 Mar 53.5

Moudré nebo bláznivé?

„Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi. Pět pak z nich bylo opatrných (moudrých – KJV), a pět bláznivých.“ (Mt 25,1.2) Mar 54.1

Nemáme se utěšovat myšlenkou, že když jsme členy církve, jsme spaseni, zatímco nedáváme žádný důkaz, že se přizpůsobujeme obrazu Kristovu, zatímco lneme k našim starým zvykům a protkáváme své roucho vlákny světských myšlenek a zvyků. ... Mar 54.2

Deset panen bdí ve večerních hodinách dějin tohoto světa. Všechny se hlásí ke křesťanství. Všechny mají povolání, jméno, lampu, a všechny prohlašují, že slouží Bohu. Všechny očividně čekají, kdy se Pán objeví. Ale pěti pannám něco schází. Budou překvapeny, hrůzou ohromeny, zanechány vně hodovní síně. – RH Oct. 31, 1899 Mar 54.3

Jsme představeni buď opatrnými nebo bláznivými pannami. Jsou mnozí, kteří nezůstávají u nohou Ježíšových a neučí se od něj. Nepoznali Jeho cesty; nejsou připraveni na Jeho příchod. Předstírali, že čekají na svého Pána. Nebděli a nemodlili se s vírou skrze lásku dělající a očišťující duši. Žili bezstarostným životem. Slyšeli pravdu, souhlasili s pravdou, ale nikdy ji nepřevedli do svého praktického života. Olej milosti nenaplní je jejich lampy a nejsou připraveni vejít na svatební večeři Beránka. – RH Oct. 31, 1899 Mar 54.4

Nebud'te jako bláznivé panny, které jsou si jisty, že Boží zaslíbení patří jim, i když nenásledují příkazů Kristových. Kristus nás učí, že vyznání nic neznamená. Kristus říká: *„Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.“* (Mt 16,24) ... Mar 54.5

Když obстоjíme v Boží zkoušce v očišťujícím a zjemňujícím procesu, když plameny ohnivé pece stráví strusku a ukáže se ryzí zlato očištěné povahy, můžeme klidně říci spolu s apoštolem Pavlem: *„Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím. ... Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši.“* (Fp 3,12-14) – RH Oct. 31, 1899 Mar 54.6

Nyní – vždy nyní

„Bdětež tedy; nevíte zajisté dne ani hodiny, v kterou Syn člověka přijde.“ (Mt 25,13) Mar 55.1

Kristův příchod bude, obrazně řečeno, jako o půlnoci, když všichni spí. Bude dobré pro každého člověka, když bude mít své účty vyrovnány před západem slunce. Veškeré jeho dílo by mělo být v pořádku, všechna jeho jednání mezi ním a jeho bližními spravedlivá. Se vši nepoctivostí, se všemi hříšnými praktikami musí být skoncováno. Olej milosti musí být v našich nádobkách s našimi lampami. ... Vskutku smutná bude situace té duše, která měla způsob pobožnosti, ale zapírala její moc; která říkala Kristu: Pane, Pane, ale nenesla Jeho obraz a nápis. ... Mar 55.2

Bůh milostivě poskytuje zkušební dobu, čas prověřování a zkoušky. Dává pozvání: *„Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen býti; vzývejte Ho, pokudž blízko jest.“ (Iz 55,6) ... Mar 55.3*

Dnes ještě hlas milosti volá a Ježíš přitahuje lidi provazy své lásky; ale přijde den, kdy se Kristus obleče do roucha odplaty. ... Bezbožnost světa každým dnem vzrůstá, a když dosáhne určité hranice, záznam bude uzavřen a účet vyrovnán. Už více nebude oběti za hřích. Pán přichází. Dlouho byla vinnému světu nabízena milující, laskavá a shovívavá ruka milosrdenství. Byla dána výzva: „Ať se chopí mé síly ...“ Ale lidé zneužívali Jeho milosrdenství a odmítli Jeho milost. Mar 55.4

Proč Pán tak odkládá den svého příchodu? Celá nebesa čekají na uskutečnění posledního díla pro tento svět, a přece toto dílo ještě není dokončeno. Je to proto, že hrstka těch, kteří vyznávají, že mají olej milosti ve svých nádobkách se svými lampami, se nestala hořícími a zářícími světly ve světě. Je to proto, že misionářů je málo. ... Mar 55.5

Každý týden je o jeden týden méně, každý den jsme o jeden den blíže stanovenému času soudu. Ach běda, jak mnoho je těch, kteří mají jen křečovitě náboženství – náboženství závislé na pocitech a ovládané emocemi. *„Kdož setrvá až do konce, tent' spasen bude.“* Dbejte tedy na to, abyste měli ve svých srdcích olej milosti. Jeho vlastnictví bude mít pro vás rozhodující význam na soudu. – RH March 27, 1894 Mar 55.6

Poslední bdění

„Protož bděte; nebo nevíte, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno. Aby snad přijde v nenadále, nenalezl vás, a vy spíte.“ (Mk 13,35.36) Mar 56.1

Byla mi ukázána skupina lidí. ... Jejich oči byly upřeny k nebesům, a na jejich rtech byla slova jejich Mistra: *„A cožť vám pravím, všechněmť pravím: Bděte.“* ... Pán oznamuje zpoždění, předtím než se nakonec rozbřeskne jitro. Ale nechce, aby podlehlí únavě, anebo povolili ve své opravdové bdělosti jen proto, že ráno nepřichází tak brzy, jak ho očekávali. ... Mar 56.2

Viděla jsem, že je nemožné mít záliby a zájmy zcela upnuty ke světskému pečování, rozmnožovat pozemské vlastnictví a současně být ve stavu bdělosti a očekávání, jak to přikázal náš Spasitel. Anděl pravil: „Mohou si zajistit jen jeden svět. Aby získali nebeský poklad, musí se vzdát pozemského. Nemohou mít oba světy.“ ... Mar 56.3

Viděla jsem, jak míjelo jedno noční bdění za druhým. Měl by snad tohle být důvod k nedostatku ostražitosti? Ó, ne! Právě naopak! Je to důvod pro ještě větší a stále vzrůstající bdělost, protože nyní je mnohem méně času než za prvního bdění. ... A jestliže jsme tehdy čekali s neustávající bdělostí, jak bychom měli zdvojnásobit ostražitost při bdění druhém. Druhá noční stráž pominula a přivedla nás k třetímu nočnímu bdění a nyní je neomluvitelné, abychom polevili v naší bdělosti. Třetí noční bdění vyžaduje trojnásobné úsilí. Stát se nyní netrpělivými by znamenalo ztratit veškeré naše opravdové, vytrvalé dosavadní bdění. Dlouhá, temná noc je obtížná; ale ráno se opoždí z milosrdenství, protože kdyby Pán přišel, mnozí by byli nalezeni nepřipraveni. Důvodem pro tak dlouhé zpoždění je, že Bůh nechce, aby jeho lid zahynul. ... Mar 56.4

Rozdíl mezi těmi, kdo milují svět, a těmi, kdo milují Krista, je tak jasný, že je nemožné se mýlit. Zatímco lidé tohoto světa se ze všech sil a úsilí snaží zabezpečit pozemský poklad, lid Boží se nepřipodobňuje tomuto světu, ale ukazuje svým opravdovým, bdělým a čekajícím stavem, že jsou proměněni; ukazují, že jejich domov není na tomto světě, ale že hledají lepší vlast, a to tu nebeskou.

– 2T 192-194 Mar 56.5

Pouze jediná bezpečná cesta

„Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení.“ (Mt 26,41 – NBK) Mar 57.1

Co mám říci, abych vyburcovala ostatky lidu Božího? ... Vyzývám všechny, kdož vyznávají jméno Kristovo, aby důkladně zpytovali sami sebe a vyznali plně a důkladně všechny své nepravosti, aby mohli předejít soudu a aby zapisující anděl mohl zapsat odpuštění k jejich jménům. Můj bratře, má sestro, nevyužijete-li náležitě těchto drahocenných okamžiků milosti, budete zanecháni bez omluvy. Neprojevíte-li žádného zvláštního úsilí, abyste procitli, neprojevíte-li horlivost v pokání, tyto zlaté okamžiky pominou a vy budete zváženi na vahách a nalezeni lehkými. – 1T 263

Mar 57.2

V napomenutí *„bděte a modlete se“* Ježíš ukázal jedinou bezpečnou cestu. Je zapotřebí bdělosti. Naše vlastní srdce jsou nejlstivější. Jsme obklopeni slabostmi a křehkostí lidství a satan je odhodlaný hubit. Může se stát, že nebudeme na stráži, ale náš nepřítel nikdy nezahálí. Víme o jeho neúnavné ostražitosti, nespěme tedy jako jiní, „ale bděme, a strážliví budme“. Duchu světa a jeho vlivu se nevyhneme, ale nesmíme dovolit, aby se zmocnil naší mysli a našeho srdce. – 5T 409 *Mar 57.3*

Důkladně zkoumejte svá vlastní srdce jako ve světle věčnosti. Nenechte nic neprozkoumaného. Zkoumejte, ó zkoumejte, jde o váš život, sami se odsuzujte, vyřkněte rozsudek sami nad sebou a pak se s vírou dožadujte očistné krve Kristovy, aby odstranila skvrny z vaší křesťanské povahy. Nelichoťte si, ani neomlouvejte sami sebe. Jednejte upřímně se svou vlastní duší. A pak, když uvidíte sami sebe jako hříšníky, padněte celí zlomení u nohou kříže. Ježíš vás přijme takové, jací jste – celí poskvrnění, a obmyje vás svou krví, očistí od všeliké poskvrny a uschopní pro společenství nebeských andělů v čistém nebi, kde vládne harmonie. Tam není žádného nesouzvuku, žádného nesouladu. Vše je tam zdravé, šťastné a radostné. – 2T 81 *Mar 57.4*

Tento svět je přípravnou školou pro onu vyšší školu, tento život přípravou pro život budoucí. Zde se máme připravit pro vstup do nebeských dvorů. Zde máme přijmout pravdu, věřit a žít podle ní, dokud nebudeme připraveni pro domov svatých ve světle. – 8T 200 *Mar 57.5*

Víra, která působí

„Všemuť se pak přibližuje konec. A protože buďte střední a bedliví k modlitbám.“ (1 Pt 4,7.8)

Mar 58.1

Věříš, že konec všech věcí se přibližuje, že se události dějin tohoto světa spěšně uzavírají? Jestliže ano, ukaž svou víru svými skutky. Člověk ukáže celou víru, kterou má. Někteří se domnívají, že mají jistý dobrý stupeň víry, ale mají-li nějakou, je mrtvá, poněvadž není podepřená skutky. *„Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvát jest sama v sobě.“ (Jk 2,17)* Málokterí mají ryzí víru, která působí skrze lásku a očišťuje duši. Ale všichni, kteří jsou počteni za hodné života věčného, musí pro něj získat mravní způsobilost. *„Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještěť se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. A každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest.“ (1 J 3,2.3)* Před vámi je toto dílo. ... *Mar 58.2*

Musíte zemřít svému já a žít Bohu. *„Protož povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí.“ (Ko 3,1)* Neradťe se se svým já. Pýcha, sebeláska, sobectví, lakota, žádostivost, milování světa, nenávisť, podezírání, žárlivost, zlé domněnky musí být potlačeny a navždy obětovány. Až se Kristus zjeví, nebude to proto, aby napravoval tato zla a potom udělil mravní způsobilost pro svůj příchod. Tato příprava musí být cele provedena dříve, než přijde. Měla by být předmětem přemýšlení, studia a vážného zkoumání: „Co máme činit, abychom byli spaseni? Jaké má být naše chování, aby se ukázalo, že jsme uznáni Bohem?“ *Mar 58.3*

Když jsi sváděn k tomu, abys reptal, káral a liboval si v podrážděnosti, zraňuje všechny kolem sebe a tím také zraňoval i svou vlastní duši, ach, nechť vytryskne z tvé duše hluboká, vážná a úzkostlivá otázka: „Obstojím bez úhony před trůnem Božím?“ Pouze ti bez úhony tam budou. Nikdo nebude proměněn pro nebesa, pokud bude jeho srdce naplněno světským smetím. Každá vada na mravním charakteru musí být nejdříve vyléčena, každá skvrna musí být odstraněna očišťující krví Kristovou a všechny nelaskavé a nemilé povahové rysy musí být přemoženy. – 1T 704, 705 *Mar 58.4*

Mějte se na pozoru před satanovými služebníky

„Duch pak světle praví, že v posledních časech odvrátí se někteří od víry, poslouchající duchů bludných a učení d'ábelských.“ (1 Tm 4,1) Mar 59.1

Po skončení času v roce 1844, jsme se setkali s fanatismem všeho druhu. ... Zkušenost z minulosti se bude opakovat. Satanovy pověry dosáhnou v budoucnosti nových forem. Bludy budou předkládány příjemným a lichotivým způsobem. Božímu lidu budou představeny falešné teorie, oděny rouchem světla. Takto se satan pokusí podvést, kdyby to bylo možné, i vyvolené. Budou vynaloženy nejsvědňější vlivy; mysli lidí budou hypnotizovány. Mar 59.2

Lidem bude představována zkaženost všeho druhu, podobná té, která existovala mezi obyvateli předpotopního světa, aby se jejich mysl dostala do zajetí. Vyvýšení přírody na Boha, neomezená prostopášnost lidské vůle, rady bezbožných – to jsou satanovy prostředky, které užívá k přivedení jistého konce. Využije moc mysli nad myslí, aby uskutečnil své záměry. Nejmutnější ze všeho je, že pod jeho klamným vlivem budou mít lidé způsob pobožnosti, aniž by měli skutečného spojení s Bohem. Jako Adam a Eva, kteří jedli ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého, mnozí se i nyní živí svůdnými sousty bludu. Mar 59.3

Satanské nástroje odívají falešné teorie do přitažlivého hávu, stejně jako satan v zahradě Eden skryl svou totožnost našim prvním rodičům a promluvil prostřednictvím hada. Tyto nástroje vštěpují do lidských myslí to, co je ve skutečnosti smrtelným bludem. Hypnotický vliv satana spočine na těch, kdož se odvracejí od jasného Božího slova k libivým bajkám. Mar 59.4

Nejvytrvaleji se satan snaží polapit ty, kterým se dostalo nejvíce světla. Ví, že když se mu podaří je oklamat, pak pod jeho vedením budou hřích odívat rouchem spravedlnosti a svedou mnohé. Mar 59.5

Všem říkám: Buďte na stráž; neboť satan přichází do každého shromáždění křesťanských pracovníků jako anděl světla a v každém sboru se snaží získat členy na svou stranu. Jsem vyzývána dávat lidu Božímu varování: *„Nemylte se, Bohu se nebude nikdo posmívat.“* (Ga 6,7 – Ns) – 8T 292-294 Mar 59.6

Pokušení v přestrojení

„Nebo já to vím, že po mém odjítí vejdou mezi vás vlci hltaví, kteříž nebudou odpouštěti stádu. A z vás samých povstanou muži, kteříž budou mluvití převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě.“ (Sk 20,29.30) Mar 60.1

Bůh nemíjí svůj lid a nevybírá si jen tu a tam jednotlivého člověka, jako by jen oni byli hodni, aby jim svěřil svou pravdu. On nedává jednomu člověku nové světlo, jež je v rozporu k nepopíratelné víře církve. Při každé reformě vystupovali lidé s takovými požadavky. ... Mar 60.2

Člověk přijímá nějakou novou a originální myšlenku, která se nezdá být v rozporu s pravdou. ... Prodlévá u ní tak dlouho, až se mu začne zdát, že je oděna krásou a důležitostí, neboť satan má moc dát toto klamné zdání. Nakonec se stává všepohlcujícím tématem, jedním velkým bodem, kolem kterého se vše točí; a pravda je vykořeněna ze srdce. ... Mar 60.3

Varuji vás, abyste si dávali pozor na tyto vedlejší otázky, jejichž cílem je odvést mysl od pravdy. Blud není nikdy neškodný. Nikdy neposvěcuje, ale vždy přináší zmatek a rozkol. ... Mar 60.4

Tisíce pokušení jsou v přestrojení připraveny pro ty, kteří mají světlo pravdy; a jediná ochrana pro každého z nás je v tom, že nebudeme přijímat žádné nové učení a žádné nové výklady Písma, aniž je nejprve předložíme zkušeným bratřím. Předložte to před ně v pokorném, učenlivém duchu s vážnou modlitbou; a neuvidí-li v tom žádné světlo, poddejte se jejich úsudku. ... Mar 60.5

Satan je neustále v činnosti; ale jen nemnozí mají nějakou představu o jeho aktivitě a lstivosti. Lid Boží musí být připraven, aby odolal prohnanému nepříteli. Je to tento odpor, kterého se satan obává. On zná lépe než my hranici své moci a i to, jak snadno může být přemožen, jestliže se mu vzepřeme a čelíme mu. Prostřednictvím božské moci je i nejslabší věřící pro satana a jeho andělské vojsko více než rovnocenným soupeřem, a kdyby byl přiveden do zkoušky, byl by schopen satanu prokázat, že jeho moc je větší. Proto je satanův krok nehluchý, jeho pohyby nenápadné a jeho armáda maskovaná. Neodvažuje se ukázat otevřeně, aby neprobudil dřímající síly křesťanů a oni jej neodeslali v modlitbě k Bohu. – 5T 291-294 Mar 60.6

Proč Kristus odkládá svůj příchod?

„Ale totoť pravím, bratří, poněvadž čas ostatní jest ukrácený.“ (1 K 7,29) Mar 61.1

Boží andělé ve svých poselstvích lidem představují čas jako velmi krátký. Tak to bylo vždy představováno i mně. Je pravdou, že čas trval déle, než jsme očekávali v počátečních dnech tohoto poselství. Náš Spasitel se neukázal tak brzy, jak jsme doufali. Avšak selhalo slovo Hospodinovo? Nikdy! Mějme na paměti, že zaslíbení i výstrahy Boží jsou stejně podmíněné. *Mar 61.2*

Bůh svěřil svému lidu na zemi dílo, jež má dokonat. Mělo být zvěstováno třetí andělské poselství, mysl věřících měla být obrácena k nebeské svatyni, kam vstoupil Kristus, aby učinil smíření pro svůj lid. Sobotní reforma měla úspěšně pokračovat. Trhlina v Božím Zákoně musí být zacelena. Poselství musí být vyhlášeno hlasitým voláním, aby všichni obyvatelé země mohli obdržet varování. Lid Boží musí očistit své duše poslušností k pravdě a musí být připraven postavit se bez úhony před Ním při Jeho příchodu. *Mar 61.3*

Kdyby byli adventisté po Velkém zklamání v roce 1844 udržovali pevně svou víru a pokračovali společně v započatém díle, jež bylo otevřeno Boží prozřetelností, kdyby byli přijali poselství třetího anděla a v moci Ducha svatého je ohlásili světu, ... Pán by býval mocně pracoval s jejich úsilím, dílo by bývalo bylo dokonáno a Kristus by přišel již dříve, aby přijal svůj lid a odměnil jej. *Mar 61.4*

Avšak v období pochybností a nejistoty, jež následovalo po zklamání, se mnozí z adventních věřících vzdali své víry. ... Tak bylo dílo zbrzděno a svět byl ponechán v temnotě. ... *Mar 61.5*

Nevíra, reptání a vzpoura odloučily starověký Izrael na čtyřicet let od Kananejské země. Tytéž hříchy zdržely vstup novodobého Izraele do nebeského Kanánu. Ani v jednom případě nebyla příčinou Boží zaslíbení. Je to nevíra, svěťáctví, neposvěcenost a sváry mezi vyznávajícím lidem Božím, které nás zdržují na tomto světě hříchu a bolesti již tak mnoho let. – 1SM 67-69 *Mar 61.6*

Cíl, kterého je nutno dosáhnout

„Sám pak Bůh pokoje posvětiž vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž.“ (1 Te 5,23) Mar 62.1

Když Pavel napsal: *„Sám pak Bůh pokoje posvětiž vás ve všem,“* nevyzýval své bratry, aby usilovali o úroveň, kterou by nebyli schopni dosáhnout; nemodlil se, aby mohli obdržet požehnání, která by si jim Bůh nepřál dát. Věděl, že všichni, kteří budou uschopněni setkat se s Kristem v pokoji, musí vlastnit čistou a svatou povahu. – CTBH 54 Mar 62.2

Kdyby adventisté sedmého dne uskutečňovali v praxi to, co vyznávají že věří, kdyby byli upřímnými zdravotními reformátory, byli by skutečně divadlem světa, andělům i lidem. A projevíli by daleko větší horlivost pro spasení těch, kteří pravdu neznají. Mar 62.3

Mezi lidem, který tvrdí, že očekává brzké zjevení se Krista, by měly být vidět větší reformy. Zdravotní reforma má mezi našim lidem vykonat dílo, které dosud nevykonala. Jsou takoví, kteří by si měli uvědomit nebezpečí konzumace masa, kteří stále jedí maso zvířat a tak ohrožují své tělesné, duševní i duchovní zdraví. Mnozí, kteří jsou nyní jen napůl obráceni v otázce jedení masa, odejdou od Božího lidu, aby s ním více nechodili. – CH 575 Mar 62.4

Kontrolující moc chuti bude zkázou tisícům, kteří, kdyby zvítězili v tomto bodě, by bývali měli mravní sílu získat vítězství nad každým jiným satanovým pokušením. Ti však, kteří jsou otroky chuti, nebudou mít úspěch ve zdokonalování křesťanské povahy. Ustavičné hřešení člověka po šest tisíc let přineslo jako své ovoce nemoc, bolest a smrt. A jak se blížíme ke konci času, satanovo pokušení holdovat chuti bude mocnější a tím bude obtížnější je přemoci. – CH 574 Mar 62.5

Znovu a znovu je mi ukazováno, že se nás Bůh snaží vést krok za krokem zpět ke svému původnímu záměru – aby se člověk živil přírodními plody země. Mezi těmi, jež očekávají na příchod Pána, konzumace masa bude nakonec odstraněna; maso přestane být součástí jejich stravy. Měli bychom mít tento cíl stále na zřeteli a snažit se k němu neustále směřovat. ... – CH 450 Mar 62.6

Není čas konat ďáblovo dílo

„Poněvadž tedy to všechno má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech, očekávající a chvátající ku příští dne Božího...“ (2 Pt 3,11.12) Mar 63.1

Je nezbytné, aby každý z nás věděl, jaké ovzduší obklopuje jeho duši: zda není zajedno s nepřítelem spravedlnosti a nekoná-li nevědomě jeho dílo, či zda je spojen s Kristem a koná Jeho dílo. ...

Mar 63.2

Satan by rád získal kohokoliv a chtěl by, aby se každý stal jeho spojencem v díle zeslabování důvěry bratra vůči bratru a zasévání neshod mezi těmi, kteří vyznávají, že věří pravdě. Satan může nejúspěšněji dosáhnout svého záměru skrze ty, kdož se nazývají přáteli Kristovými, kteří však nekrácejí a nepracují v Kristových řadách. ... *Mar 63.3*

Nyní je den Boží přípravy. Nyní není čas na vyjadřování nevíry, nebo... konání ďáblova díla. Necht' si každý dává pozor, aby nezeslaboval víru druhých zaséváním semen závisti, žárlivosti, rozkolů, neboť Bůh slyší slova a soudí. Ne podle toho, zda někdo říká ano či ne, ale podle ovoce jeho způsobu jednání. ... *Mar 63.4*

Zatím jsou zadržovány čtyři větry, dokud služebníci Boží nebudou znamenáni na svých čelech pečeti. Tehdy pozemské mocnosti seřadí své armády k poslední veliké bitvě. Jak pečlivě bychom měli využít zbývající krátké doby naší zkoušky! Jak bychom důkladně měli zkoumat sami sebe! ...

Mar 63.5

Je potřebná kázeň ducha, čistota srdce a myšlenek. To je cennější než vynikající talent, vkus nebo znalosti. Člověk obyčejných schopností, který se naučil podříditi se slovům „*Tak praví Pán,*“ je pro Boží dílo lépe vybaven než ti, kteří mají schopnosti, ale nepoužívají je správným způsobem. ... Lidé se mohou chlubit svým poznáním světských věcí; ale jestli nemají poznání pravého Boha, Krista, Cesty, Pravdy a Života, jsou žalostně nevědomí a jejich poznání zahyne spolu s nimi. Světské poznání je schopnost, ale známost Slova, které má přetvářející vliv na lidskou mysl, je nepomíjející. – RH Nov. 27, 1900 *Mar 63.6*

Poslední satanovo tažení

„Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slýchali, že antikrist přijíti má, i nyníť antikristové mnozí povstali. Odkudž známe, že poslední hodina jest.“ (1 J 2,18) Mar 64.1

Nepřítel se připravuje na své poslední tažení proti církvi. Sám se skryl lidskému pohledu tak, že mnozí sotva věří v jeho existenci a ještě méně se dají přesvědčit o jeho úžasné činnosti a moci.

... Mar 64.2

Člověk je satanovým zajatcem a má přirozený sklon řídit se jeho radami a činit jeho rozkazy. Nemá v sobě žádnou sílu, aby čelil zlu účinným odporem. Jedině když v něm přebývá Kristus skrze živou víru, ... může si člověk dovolit čelit tak hroznému nepříteli. Každý jiný obranný prostředek je úplně marný. Jedině skrze Krista je satanova moc omezena. To je závažná pravda, kterou by měli všichni pochopit. Satan je neustále činný a chodí sem a tam, procházejí zemi, a hledá, koho by sežral. Ale upřímná modlitba víry zmaří i jeho nejsilnější úsilí. ... Mar 64.3

Satan doufá, že zatáhne ostatek lidu Božího do všeobecné záhuby, která přichází na tuto zem. Čím více se blíží Kristův příchod, bude satan rozhodnějším a odhodlanějším ve svém úsilí přemoci ostatek lidu Božího. Povstanou muži a ženy a budou tvrdit, že mají nějaké nové světlo nebo nějaké nové zjevení, jehož záměrem je zviklat víru ve staré mezníky. Přestože jejich učení neobstojí ve zkoušce slova Božího, budou mnozí svedeni. Budou se šířit falešné zprávy a někteří budou lapeni v tato osidla. ... Vůči všem formám bludu není bdělosti nikdy dost, neboť satan se nepřetržitě snaží odvádět lidi od pravdy. ... Mar 64.4

Někteří lidé nemají povahovou pevnost. Podobají se kuličce plastelíny a lze je formovat do jakéhokoliv tvaru. ... Tato slabost, nerozhodnost a neschopnost musí být přemožena. Pravý křesťanský charakter má určitou nezdolnost, která nemůže být tvarována nebo potlačena nepříznivými okolnostmi. Lidé musí mít mravní páteř, neporušenost, která se nedá získat lichocením, úplatky nebo zastrašováním. ... Mar 64.5

Bůh však stanovil hranice, které satan nemůže překročit. Touto překážkou je naše nejsvětější víra a jestliže se vzděláváme na této víře, budeme bezpečni pod ochranou Boha silného. – 5T 294-297 Mar 64.6

Nebeskými branami

„Věrou Enoch přenesen jest, aby neviděl smrti. ... Prvé zajisté, než jest přenesen, svědectví měl, že se líbil Bohu.“ (Žd 11,5) Mar 65.1

Žijeme ve zlé době. ... Protože je rozmnožena nepravost, chladne láska mnohých. Enoch chodil s Bohem po tři sta let. Zdá se, že nynější krátkost času je naléhavou pohnutkou k hledání spravedlnosti. Měly by snad být před nás představeny hrůzy dne Božího, abychom byli přinuceni správně jednat? Před námi je Enochův případ. Stovky let chodil s Bohem. Žil v porušené době, kdy mravní úpadek byl všude kolem. Přesto vychovával svou mysl ke zbožnosti a milování čistoty. Jeho obcování bylo v nebesích. Vychovával svou mysl, aby se ubírala touto cestou, a nesl Boží pečeť. ...

Mar 65.2

Na Enocha doléhala stejná pokušení jako na nás. Byl obklopen společností, která nebyla k spravedlnosti přátelštější než ta, která obklopuje nás. Ovzduší, které vdechoval, bylo poskvrněno hříchem a mravní zkažeností stejně jako naše. Přesto žil svatým životem. Nebyl poskvrněn převládajícími hříchy doby, ve které žil. Tak i my můžeme zůstat čistí a nezkažení. Je představitelem svatých, kteří žijí uprostřed nebezpečí a zkažeností posledních dnů. Pro svou věrnou poslušnost Bohu byl přenesen. Tak také věrní, kteří zůstanou živi do příchodu Páně, budou přeneseni. – 2T 121, 122

Mar 65.3

„Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.“ Tři sta let hledal Enoch čistotu srdce, aby mohl být v souladu s nebem. Tři staletí chodil s Bohem. Den za dnem toužil po těsnějším spojení s Bohem. Jeho společenství se stávalo užším a užším, až ho Bůh vzal k sobě. Stál na prahu věčného světa, pouze krok byl mezi ním a zemi požehnaných. A nyní se otevřely brány a to dlouhé kráčení s Bohem na zemi pokračovalo a Enoch prošel branami svatého města – první z lidí, který tam vešel. ... *Mar 65.4*

K takovému společenství nás Bůh vyzývá. Jaká byla Enochova svatost, taková musí být i svatost povahy těch, kteří budou vykoupeni z lidí při druhém příchodu Páně. – 8T 331 *Mar 65.5*

Vidění je jisté

„Proto že ještě do jistého času bude vidění, a směle mluvití bude až do konce, a nesklamát. Jestliže by pak poprodlilo, posečkej na ně; neboť jistotně dojde, aniž bude meškati.“ (Abk 2,3) Mar 66.1

Víra, která posilovala Abakuka a všechny svaté a spravedlivé v oněch dnech těžké zkoušky, je táž víra, která povzbuzuje lid Boží i dnes. V nejtemnějších hodinách, za nejhorsších okolností může věřící křesťan udržovat svou duši, aby přebývala u zdroje všeho světla a moci. Den za dnem může vírou v Boha znovu získávat svou naději a odvahu. ... V službě Boží není zapotřebí žádné malomyslnosti, žádného pochybování, žádného strachu. Hospodin více než naplní i ta nejvyšší očekávání těch, kdož v něj vkládají svou důvěru. Dá jim moudrost, které je jim zapotřebí v rozličných situacích. *Mar 66.2*

Apoštol Pavel podává výmluvné svědectví o hojném opatření, jež je učiněno pro každou pokoušenou duši. Bylo mu dáno božské ujištění: *„Dosti máš na mé milosti, neboť moc má v nemoci dokonává se.“* S vděčností a důvěrou zkoušený služebník Boží odpověděl: *„Nejraději tedy chlubiti se budu nemocmi svými, aby ve mně přebývala moc Kristova. Protož líbost mám v nemocech, v poháněních, v nedostacích, v protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista. Nebo když mdlím, tehdy silen jsem.“ (2 K 12,9.10) Mar 66.3*

Musíme v sobě živit a posilovat víru, o níž svědčili proroci a apoštolové – víru, jež se chápe za slíbení Božích a čeká na vysvobození v době, již určí Bůh, a způsobem, který sám stanoví. Přepevná řeč prorocká dojde svého konečného naplnění ve slavném příchodu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista jako Krále králů a Pána pánů. Doba čekání se snad může zdát dlouhá, duše snad může být sklíčena neblahými okolnostmi, mnozí, na něž byla vložena důvěra snad mohou na cestě odpadnout; my však v důvěře prohlašujeme s prorokem, který se snažil povzbudit Judu v době bezpříkladného odpadlictví: *„Hospodin pak v chrámě svatosti své jest, umlkniž před obličejem jeho všescka země.“ (Abk 2,20) Mar 66.4*

Mějme vždy na paměti potěšující poselství: *„Proto že ještě do jistého času bude vidění, a směle mluvití bude až do konce, a nesklamát. Jestliže by pak poprodlilo, posečkej na ně; neboť jistotně dojde, aniž bude meškati. ... Spravedlivý z víry své živ bude.“ (Abk 2,3.4) – PK 386-388 Mar 66.5*

Bezpečné útočiště

„Nebo aj, Hospodin běře se z místa svého, aby navštívil nepravost na obyvatelích země, a odkryje země zbité své, a nebude přikrývati více zmordovaných svých.“ (Iz 26,21) Mar 67.1

Téměř všeobecná vina přichází rychle a jistě na obyvatele měst kvůli vytrvalému vzestupu odhodlané bezbožnosti. Není v moci lidského pera vyličit mravní zkaženost, která je běžná. Každý den přináší nová odhalení sporů, korupcí a podvodů; každý den přináší odpuzující případy násilí a nezákonnosti, lhostejnosti k lidskému utrpení, případy surového, ďábelského hubení lidského života. ... Mar 67.2

Náš Bůh je Bohem milosrdenství. S trpělivostí a něžným soucitem jedná s přestupníky svého Zákona. ... Pán trpělivě jedná s lidmi a městy, posílaje jim milostivě varování, aby je zachránil od božského hněvu; avšak přijde chvíle, kdy prosby o milost již nebudou vyslyšeny. ... Mar 67.3

Poměry panující ve společnosti, a zvláště ve velkých městech národů, ohlašují hromovým hlasem, že hodina soudu Božího již přišla a že konec všeho pozemského se přiblížil. Stojíme na prahu rozhodné chvíle věků. Soudy Boží budou následovat jeden za druhým – požáry a záplavy a zemětřesení, spolu s válkami a krveproléváním. ... Mar 67.4

Bouře hněvu Božího se připravuje. Obstojí v ní pouze ti, kdož odpovídají na pozvání milosti, ... a kdož se stávají posvěcenými skrze poslušnost zákonům božského Panovníka. Toliko spravedlivý bude skryt s Kristem v Bohu, dokud nepřejde zkáza. Nechť je vyznáním duše: Mar 67.5

„Jinou pomoc já nemám, k ruce tvé se přivím; veď a těš mne, k tobě lkám, u tebe je pomoc, vím. Mar 67.6

Skrej mne, Spasiteli, skrej! dokud bouře trvá čas, bezpečně veď v nebe sám, přijmi pak mne v nebes jas!“ – PK 275-278 Mar 67

1. března

Rozhodný okamžik před námi

„Ach, nastojte na tento den; nebo blízký jest den Hospodinův, a jako poplénění od Všemohoucího přichází.“ (Jl 1,15) Mar 68.1

Proroctví, která dává velký JSEM ve svém Slově, se spojují články za článkem v řetěz událostí, z uplynulé věčnosti do věčnosti budoucí; říkají nám, kde se nacházíme dnes ve sledu věků a co je možno očekávat v době, která přichází. Všechno, co proroctví předpovídalo, že se stane až do současné doby, je zaznamenáno na stránkách dějin, a můžeme si být jisti, že vše, co má ještě přijít, se splní ve svém pořádku. Mar 68.2

Znamení časů dnes ukazují, že stojíme na prahu velkých a vážných událostí. Všechno na světě je v pohybu. Před našima očima se naplňuje Spasitelovo proroctví o událostech, jež budou předcházet Jeho příchodu: *„Budete slýchatí zajisté boje a pověsti bojů. ... Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a budou hladové a morové a zemětřesení po místech.“ (Mt 24,6.7) Mar 68.3*

Současná doba je časem, o který se všichni lidé živě zajímají. Panovníci a státníci, muži, kteří zaujímají odpovědná a významná místa, myslící muži a ženy všech vrstev společnosti upírají svou pozornost na události, které se dějí kolem nás. Sledují vztahy, jež se vytvářejí mezi národy. Pozorují, jak každý pozemský živel nabývá na síle, a poznávají, že se chystá něco velkého a rozhodného – že svět je na pokraji nějaké úžasné rozhodné chvíle. Mar 68.4

Bible, a jen Bible podává přesné vysvětlení těchto věcí. Jsou v ní zjeveny velké závěrečné výjevy dějin našeho světa; ... zvuk jejich příchodu způsobuje, že se země třese a lidská srdce se zastavují strachem. – PK 536, 537 Mar 68.5

Lidé a národy jsou dnes zkoušeni olůvkem v ruce Toho, jenž je neomylný. Všichni si vlastní volbou určují svůj osud a Bůh vše řídí k uskutečnění svých záměrů. – PK 536 Mar 68.6

Křesťané by se měli připravovat na to, co brzy přijde na svět jako ohromné, zdrcující překvapení. Tato příprava by měla spočívat v pilném zkoumání Slova Božího a v úsilí přizpůsobit své životy jeho předpisům. – PK 626 Mar 68.7

Uzdravení pro hříchem nemocné duše

„Všecka hlava jest neduživá, a všecko srdce zemdlené. Od zpodku nohy až do vrchu hlavy není na něm místa celého, jen rána a zsinálost, a zbití zahnojené, aniž se vytlačuje, ani uvazuje, ani olejem změkčuje.“ (Iz 1,5.6) Mar 69.1

Pro hříchem nemocnou duši existuje lék. Tento lék je v Ježíši. Předrahý Spasitel! Jeho milost je dostačující i pro toho nejslabšího; a také i ten nejsilnější musí mít Jeho milost, jinak zahyne. *Mar 69.2*

Viděla jsem, jak lze tuto milost získat. Jděte do svého pokojíku a tam sami prostě úpěnlivě Boha: *„Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých.“* Myslete to vážně, buďte upřímní. ... Bojujte na modlitbě, jako Jákob. Bojujte ve smrtelné úzkosti. ... Musíte vynaložit úsilí. ... *Mar 69.3*

Hleďte Hospodina celým svým srdcem. Přicházejte s horlivostí, a když opravdově pocítíte, že bez Boží pomoci zahynete, když po Něm budete dychtit jako jelen po tekutých vodách (Ž 42,1), tehdy vás Pán okamžitě posílí. Tehdy váš pokoj převýší všeliký rozum (všechno chápání – KJV). Očekáváte-li spasení, musíte se modlit. Udělejte si čas. Na svých modlitbách nebudte uspěchaní a nedbalí. Proste Boha, aby ve vás provedl důkladnou nápravu, aby ovoce Jeho Ducha mohlo ve vás přebývat a vy abyste na tomto světě svítili jako světlo. Nebudte překážkou nebo kletbou Božímu dílu; můžete být pomocí, požehnáním. Říká vám satan, že se nemůžete plně a svobodně radovat ze spasení? Nevěřte mu. *Mar 69.4*

Viděla jsem, že je výsadou každého křesťana, aby zakoušel bohaté působení Ducha Božího. Sladký, božský klid prostoupí mysl a vy budete rádi přemýšlet o Bohu a nebi. Budete hodovat na slavných zaslíbeních Jeho Slova. ... *Mar 69.5*

Milují-li vyznávající křesťané Ježíše více nežli svět, budou o Něm rádi hovořit – o svém nejlepším Příteli, v němž se soustřeďuje jejich největší láska. Přišel jim na pomoc když cítili, že jsou ztraceni a že zahynou. Když byli znaveni a obtíženi hříchem, obrátili se k němu. On sňal jejich břímě viny a hříchu, ... a obrátil zcela směr jejich náklonností. Věci, které dříve milovali, nyní nenávidí; a věci, které nenáviděli, nyní milují. *Mar 69.6*

Nastala ve vás tato velká změna? – 1T 158-160 *Mar 69.7*

3. března

Nový život

„Amen, amen, říkám ti: Jestliže se někdo nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království. ... Musíte se znovu narodit.“ (J 3,5-7 – NBK) Mar 70.1

Ten, kdo se pokouší získat nebe svými vlastními skutky zachováváním Zákona, pokouší se o nemožné. Pro toho, kdo má pouze zákonické náboženství, formu pobožnosti, není žádného bezpečí. Život křesťana není jen upravená nebo zlepšená forma starého života, nýbrž změna přirozenosti. To znamená zemřít svému já a hříchu a současně povstat k novému životu. Tuto změnu může přivodit jen účinné působení Ducha svatého. ... Mar 70.2

Člověk možná není schopen říci přesný čas, místo nebo rozpoznat všechny okolnosti v procesu obrácení; to však nedokazuje, že nebyl obrácen. Kristus neustále působí na srdce činitelem, kterého není možno vidět, stejně jako není možno vidět vítr. Postupně, pro příjemce možná nevědomě, působí na člověka dojmy, které mají za následek, že je duše přitahována ke Kristu. ... A náhle, když Duch přichází s osobnější výzvou, odevzdá se duše ochotně Ježíši. Mnozí to nazývají náhlým obrácením; je to však výsledek dlouho trvajícího působení Ducha Božího – výsledek trpělivého, pozvolného děje. Mar 70.3

Ačkoli vítr je sám o sobě neviditelný, následky jeho působení je možno vidět a cítit. A tak i působení Ducha na duši se samo projeví v každém činu toho, jenž pocítil jeho spásnou moc. Když se Duch Boží zmocní srdce, přetváří život. Hříšné myšlenky jsou zapuzovány a zlé skutky odkládány; místo zloby, závidi a sváru přichází láska, pokora a pokoj. Na místo smutku přichází radost a tvář odráží světlo nebes. Nikdo nevidí ruku, jež nadzvedává břímě, nikdo nevidí světlo, jež sestupuje z nebeských dvorů. Požehnání přichází, když se duše vírou sama poddává Bohu. Potom ta moc, jíž žádné lidské oko nemůže uzříti, tvoří novou bytost k obrazu Božímu. Mar 70.4

Smrtelná mysl nemůže pochopit dílo vykoupení. Jeho tajemství přesahuje lidské poznání; přesto ten, kdo přechází ze smrti do života, si uvědomuje, že je to božskou skutečností. Počátek vykoupení smíme tady poznat skrze osobní zkušenost. Jeho důsledky sahají až do věčnosti. – DA172, 173 Mar 70.5

4. března

Nejdůležitější věc v životě

„Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost a toto vše vám bude přidáno.“ (Mt 6,33 – NBK) *Mar 71.1*

Toto je první veliký cíl – království nebeské, spravedlnost Kristova. Všechny ostatní cíle jsou jen druhotné. *Mar 71.2*

Satan představuje stezku spravedlnosti jako obtížnou a cestu světských radovánek jako posetou květy. Pokušitel před vámi odívá svět s jeho radovánkami do falešných a lichotivých barev. Samolibost je jednou z nejsilnějších vlastností naší zvrácené povahy a on ví, že se jí může s úspěchem dovolávat. Bude vám skrze své nástroje lichotit. Možná, že se vám dostane chvály, která uspokojí vaši samolibost a zahřeje ve vás pýchu a sebelásku a vy si možná budete myslet, že s takovými přednostmi a půvaby je pro vás opravdu velikou škodou vyjít z tohoto světa, oddělit se od něj a stát se křesťanem. ... Ale uvažte, že pozemské radovánky skončí, a že to, co zasejete, musíte také sklídit. Je osobní přitažlivost, schopnosti nebo nadání příliš cenné, než aby byly věnovány Bohu, Původci vašeho bytí, Tomu, který v každém okamžiku nad vámi bdí? Jsou vaše kvality příliš vzácné na to, abyste je zasvětili Bohu? *Mar 71.3*

Mladí trvají na tom, že potřebují něco, čím by se pobavili a rozptýlili. Viděla jsem, že v pínosti se nachází potěšení a ve vedení užitečného života uspokojení. Někteří stále tvrdošíjně trvají na tom, že musí mít něco, ... k čemu by se mohla mysl uchýlit pro oddech a občerstvení uprostřed starostí a vysilující práce. To, čeho je jim zapotřebí, je naděje křesťana. Náboženství se stane věřícímu utěшитelem, jistým vůdcem k Pramenu pravého štěstí. Mladí by měli studovat slovo Boží a věnovat se přemýšlení a modlitbě, a shledají, že jejich volné chvíle nemohou být lépe využity. *Mar 71.4*

Mladí přátelé, měli byste si najít čas, abyste zkoumali sami sebe, zda jste v lásce Boží. Snažte se upevňovat své povolání a vyvolení (viz 2 Pt 1,10). – 1T 502, 503 *Mar 71.5*

Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost. To mějte za první i poslední. Nejhorlivěji se snažte poznat Toho, jehož správné poznání je věčným životem. Kristus a Jeho spravedlnost jest spásou duše. – FE 484 *Mar 71.6*

Dokonalá nebeská perla

„Opět podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu pěkných perel. Kterýž nalezl jednu velmi drahou perlu, odšed, prodal všecko, což měl, a koupil ji.“ (Mt 13,45.46) Mar 72.1

Kristus sám je drahocennou perlou. ... Kristova spravedlnost, jako čistá bílá perla, nemá žádné vady, žádné poskvrny. Žádné lidské dílo nemůže zdokonalit tento veliký a vzácný dar Boží. Je bez vady. V Kristu jsou *„skryty všechny poklady moudrosti a poznání“* (Ko 2,3 – NBK). On *„učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení“* (1 K 1,30). V Kristu lze nalézt všechno to, co může uspokojit potřeby a tužby lidské duše, pro tento svět i budoucí. Náš Vykupitel je perlou tak drahocennou, že v porovnání s ní může být vše ostatní počteno za ztrátu. ... Mar 72.2

V podobenství není perla znázorněna jako nějaký dar. Kupec ji koupil za cenu všeho, co měl. Mnozí se ptají po tomto významu, protože Kristus je představen v Písmu jako dar. On jest darem, avšak pouze pro ty, kteří se mu sami bez výhrad odevzdávají duší, tělem i duchem. Máme sami sebe dát Kristu, abychom žili životem ochotné poslušnosti vůči všem Jeho požadavkům. Vše, co jsme, všechen talent a schopnosti, jež máme, jsou Boží, a mají být zasvěceny Jeho službě. Jestliže se Mu tímto způsobem cele odevzdáme, pak i Kristus se nám odevzdá se všemi nebeskými poklady a my dosáhneme drahocenné perly. ... Mar 72.3

Na tržišti, jež je pod správou Božího milosrdenství, je možno drahocennou perlu koupit bez peněz a bez placení. Na tomto tržišti mohou všichni získat nebeské zboží. Pokladnice klenotů pravdy je otevřená všem. ... Spasitelův hlas nás vážně a láskyplně zve: *„Radím ti, aby sis koupil ode mne zlato ohněm zprubované, abys byl bohatý.“* ... Ti nejchudší si mohou, stejně jako ti nejbohatší, koupit spasení; neboť to nelze zajistit žádným světským bohatstvím. Dosáhnout toho lze jen ochotnou poslušností, když se Kristu odevzdáme jako Jeho vlastní vykoupené vlastnictví. ... Mar 72.4

Spasení si nemůžeme zasloužit, avšak máme o něj usilovat s takovým zájmem a vytrvalostí, jako bychom se pro něj chtěli vzdát všeho na světě. – COL 115-117 Mar 72.5

Kristus – jediný Spasitel

„Kterýž vytrhl nás z moci temnosti, a přenesl do království milého Syna svého, v němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů.“ (Ko 1,13.14) Mar 73.1

Nezáleží, kdo jste, nebo jaký byl váš život, můžete být zachráněni pouze způsobem, který stanovil Bůh. Musíte činit pokání; musíte bezmocně padnout na Skálu, Ježíše Krista. Musíte cítit potřebu Lékaře a toho jediného léku na hřích, krve Kristovy. Tento lék lze získat pouze pokáním před Bohem a vírou v našeho Pána Ježíše Krista. ... Kristova krev pomůže jediné těm, kteří cítí, že potřebují její očistnou moc. Mar 73.2

Jaká nedostižná láska a blahosklonnost je v tom, že ačkoli jsme neměli žádného nároku na Boží milosrdenství, Kristus ochotně vzal na sebe naše vykoupení! Avšak náš veliký Lékař požaduje od každé duše bezpodmínečnou odevzdanost. Nikdy nemáme předepisovat lék sami sobě. Kristus musí naprosto ovládat naši vůli i jednání. ... Mar 73.3

Můžeme si sami lichotit, ... že naše mravní povaha je bezúhonná a že se nemusíme kořit před Bohem jako obyčejný hříšník. Musíme však být ochotni vejít do života stejným způsobem, jako první z hříšníků (1 Tm 1,15). Musíme se vzdát své vlastní spravedlnosti a prosit, aby nám byla připočtena Kristova spravedlnost. Naše síla musí být zcela závislá na Kristu. Vlastní já musí zemřít. Musíme přiznat, že vše, co máme, pochází z nepřevýšeného bohatství božské milosti. Řečí našich srdcí nechť je: *„Ne nám, Hospodine, ne nám, nýbrž jménu svému vzdej čest pro milosrdenství své a pro pravdu svou.“ (Ž 115,1) Mar 73.4*

Pravá víra má za následek lásku, láska pak poslušnost. Všechny síly a vášně obráceného člověka jsou přivedeny pod kontrolu Krista. Jeho Duch je obnovující mocí, proměňující k božskému obrazu všechny, kteří ji přijímají. ... Mar 73.5

„Každý, kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní.“ (1 J 3,9) Je si vědom, že je vykoupěn krví Kristovou a vázán nejslavnějšími sliby oslavovat Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou. Přemohl lásku k hříchu i k vlastnímu já. Denně se táže: *„Čím se odplatím Hospodinu za všechna dobrodiní jeho mně učiněná?“ „Pane, co chceš, abych činil?“ (Ž 116,12; Sk 9,6) – 5T 218-220 Mar 73.6*

7. března

Okuste sami

„Okuste a vizte, jak dobrý jest Hospodin. Blahoslavený člověk, kterýž doufá v něho.“ (Ž 34,8)

Mar 74.1

Jak můžeme poznat sami Boží dobrotu a Jeho lásku? Žalmista nám neříká: slyšte a poznejte, čtěte a poznejte, nebo věřte a poznejte; nýbrž: *„Okuste a vizte, jak dobrý jest Hospodin.“* Namísto spoléhání se na slova jiných, okuste sami. *Mar 74.2*

Zkušenost je poznání odvozené z praktického vyzkoušení. To, co dnes nejvíce potřebujeme, je praktické náboženství odvozené ze zkušenosti. ... Někteří – ba přemnozí – znají náboženskou pravdu jen teoreticky, nikdy však nepocítili obnovující moc božské milosti na svých vlastních srdcích. ... Věří v Boží hněv, nevynakládají však žádné opravdové úsilí, aby mu unikli. Věří v nebesa, nepřinášejí však žádnou oběť, aby je získali. ... Znají lék proti hříchu, ale neužívají jej. Znají pravdu, ale nemají v ní zalíbení. Všechno jejich poznání jen zvyšuje jejich odsouzení. Nikdy neokusili a ze zkušenosti nepoznali, že Hospodin je dobrý. *Mar 74.3*

Stát se Kristovým učedníkem znamená zapřít sám sebe a následovat Ježíše, ať se o nás mluví dobré či zlé. ... Každá oblíbená choutka, která je překážkou našemu náboženskému životu, musí být odstraněna. ... Vynaložíme úsilí a přineseme oběť úměrnou hodnotě cíle, kterého máme dosáhnout? *Mar 74.4*

Každé společenství, které vytváříme, jakkoli omezené, zanechává na nás určitý vliv. O míře, kterou se poddáváme tomuto vlivu, rozhodne stupeň důvěrného obeznámení, stálost styku a naše láska a úcta k tomu, s nímž se stýkáme. Tak i známostí a společenstvím s Kristem se můžeme stát podobnými Jemu, jedinému bezvadnému Vzor. *Mar 74.5*

Obecenství s Kristem – jak nevýslovně převzácné! Je naší předností těšit se z takového společenství, jestliže se budeme snažit, jestliže přineseme jakoukoliv oběť, abychom je dosáhli. 10 *Mar 74.6*

A tak může jeden každý ze své vlastní zkušenosti *„zpečetit to, že Bůh pravdomluvný jest“* (J 3,33). ... Může osvědčit: „Potřeboval jsem pomoc a našel jsem ji v Ježíši. Každá moje potřeba byla splněna, hlad mé duše ukojen. ... Věřím v Ježíše, neboť On je mi božským Spasitelem. Věřím Bibli, neboť jsem shledal, že je Božím hlasem mé duši.“ – 8T 321 *Mar 74.7*

Měšťané nebes

„Aj, již tedy nejste hosté a příchozí, ale spoluměšťané svatých a domácí Boží.“ (Ef 2,19) Mar 75.1

Ježíš praví: „Aj, přijdu brzy.“ Vždy bychom měli mít tato slova na paměti a jednat tak, jako ve skutečnosti opravdu věříme, že příchod Páně je blízko, a že jsme hosté a příchozí na této zemi. – 5T 266 *Mar 75.2*

Každého prostředku milosti musí být pečlivě využito, aby láska Boží se v duši více a více rozhojňovala, „*k tomu, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřímní a bez úrazu, až ke dni Kristovu, naplnění jsouce ovocem spravedlnosti*“ (Fp 1,10.11). Váš křesťanský život se musí stát pevným a silným. Můžete dosáhnout vysokého měřítka, které je vám představeno v Bibli, a pokud chcete být Božími dětmi, musíte jej dosáhnout. Nemůžete nečinně stát; musíte buď kráčet kupředu, anebo jít zpátky. ... *Mar 75.3*

Bude váš křesťanský růst omezený, nebo docílíte ve vašem duchovním životě zdravého pokroku? Kde je duchovní zdraví, tam je vzrůst. Dítě Boží roste do plné postavy muže nebo ženy v Kristu. Jeho pokroku se neklade žádné omezení. ... *Mar 75.4*

Někteří, kdož by měli být silnými a utvrzenými v Kristu, jsou jako nemluvnata v chápání a v osobním poznání působení Ducha Božího. Po letech zkušenosti jsou schopni rozumět pouze prvním zásadám z toho velkého systému víry a učení, který tvoří křesťanské náboženství. Nerozumí oné dokonalosti charakteru, která obdrží doporučení: „Výborně.“ ... *Mar 75.5*

Musíme získat velká vítězství, nebo ztratit nebe, pokud je nezískáme. Tělesné srdce musí být ukřižováno, neboť je náchylné k mravní zkaženosti, jejíž konec je smrt. ... Modlete se, aby mocné síly Ducha svatého ... mohly jako elektrický šok dopadnout na ochrnutou duši a způsobit, aby se každý nerv zachvěl novým životem, přetvářejíce tak celého člověka z jeho mrtvého, pozemského, smyslného stavu k duchovnímu zdraví. Takto se stanete účastníky božské přirozenosti, ... a ve vašich duších se bude odrážet obraz Toho, jehož zsinlostí jste uzdraveni. – 5T 264-267 *Mar 75.6*

Plnější poznání Boha

„Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ (J 17,3) Mar 76.1

Pouze poznáním Boha zde na zemi se můžeme připravit na setkání s Ním při Jeho příchodu. ... Ale mnozí z těch, kteří vyznávají, že věří v Krista, Boha neznají. Jejich náboženství je jen povrchní. Nemilují Boha; nestudují Jeho povahu; proto nevědí, jak mají věřit, jak prohlédnout a žít. Neznají, co je to pokojná láska, nebo co znamená chodit vírou. ... Nechápu, že je jejich povinností přijímat, aby mohli obohatit druhé. Mar 76.2

Svět skrze moudrost Boha nepoznává. Mnozí o něm překrásně hovoří, ale jejich argumenty nepřivádějí lidi blíže k Bohu, protože s ním sami nejsou v živém spojení. Měvše se za moudré, blázni učinění jsou. (Ř 1,22) Jejich poznání Boha je nedokonalé. – RH Feb. 3, 1903 Mar 76.3

Zkoumáním nemůžeme Boha nalézt, ale On sám se nám zjevil ve svém Synu, který je bleskem slávy Otcovy, a obrazem osoby Jeho. Jestli si přejeme poznat Boha, musíme být podobni Kristu. ... Prožívání čistého života skrze víru v Krista jako osobního Spasitele přinese věřícímu jasnější a plnější představu o Bohu. – KH 9 Mar 76.4

Kristus je dokonalým zjevením Boha. On říká: *„Boha žádný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, ont' vypravil.“* (J 1,18) Jedině poznáním Krista můžeme poznat Boha. A patřice na Něj, budeme proměněni k Jeho obrazu a připraveni setkat se s Ním při Jeho příchodu. ... Mar 76.5

Nyní je čas připravit se na příchod našeho Pána. Připravenost na setkání s ním není dílem nějakého okamžiku. Příprava na tuto slavnou událost musí spočívat v pozorném očekávání a bdění ve spojení se svědomitou prací. Takto Jej oslavují dítky Boží. Uprostřed rušných událostí života bude slyšet jejich hlasy, jak pronášejí slova povzbuzení, naděje a víry. Všechno, co mají a čím jsou, je zasvěceno službě pro Mistra. Tak se připravují na setkání se svým Pánem; a když přijde, řeknou s radostí: *„Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás. ... Plésati a veseliti se budeme v spasení jeho.“* (Iz 25,9) – RH Feb. 3, 1903 Mar 76.6

Nejvznešenější rozjímání

„Pohled'te, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli.“ (1 J 3,1) Mar 77.1

Jaká láska, jaká s ničím nesrovnatelná láska, že my, hříšní a odcizení, můžeme být přivedeni zpět k Bohu a být přijati do Jeho rodiny! Můžeme jej oslovovat líbezným jménem „Otče náš“. ...
Mar 77.2

Veškerá otcovská láska, jež plyne z pokolení do pokolení řečištěm lidských srdcí, všechny prameny něžnosti, jež vytryskly v lidských duších, jsou ve srovnání s nekonečnou, nevyčerpatelnou Boží láskou jen malým potůčkem proti nezměrnému oceánu. Jazyk nemůže vyjádřit tuto lásku, pero ji nemůže popsat. Můžete nad ní přemýšlet každý den svého života; můžete pilně zkoumat Písmo, abyste ji pochopili; můžete sebrat všechny své síly a schopnosti, kterými vás obdařil Bůh, a vyvinout úsilí k pochopení lásky a soucitu nebeského Otce; a přesto zůstává nekonečně mnoho nepochopitelného. Nad touto láskou můžete hloubat celé věky, přesto nikdy nepochopíte délku a šířku, hloubku a výšku lásky Boží, která dala Syna, aby zemřel za svět. Sama věčnost ji nemůže nikdy plně odhalit. Přesto když zkoumáme Bibli a přemýšlíme o životě Kristově a o plánu vykoupení, otevírají se tato velká témata našemu chápání stále více. – 5T 739, 740 *Mar 77.3*

Kristus přišel, aby světu zjevil Boha jako Boha lásky, plného milosrdenství, soucitu a slitování. – 5T 738, 739 *Mar 77.4*

Bylo by dobré, abychom každý den věnovali hodinu uvažování o životě Kristově od jeslí až po Golgotu. Měli bychom jej probírat bod za bodem a nechat svou představivost vžít se do každé události, zvláště závěrečných událostí Jeho pozemského života. Takovým rozjímáním nad Jeho učením, utrpením a nekonečně velkou obětí, jakou přinesl pro vykoupení lidstva, můžeme posilovat svou víru, oživovat svou lásku a být hlouběji naplněni tím duchem, který posiloval našeho Spasitele. Chceme-li být nakonec spaseni, musíme se všichni učit lekci pokání a víře pod křížem. ... Všechno, co je v člověku vznešené a ušlechtilé, odpoví na rozjímání o Kristu na kříži. – 4T 374 *Mar 77.5*

Potřebné bílé roucho

„Když pak vešel král, aby se podíval na hosty, uviděl tam člověka, který nebyl oblečen do svatebního roucha. Řekl mu: ‚Příteli, jak jsi sem vešel bez svatebního roucha?‘ A on oněměl.“ (Mt 22,11.12 – NBK) Mar 78.1

Svatebním rouchem v podobenství je představena čistá, neposkvrněná povaha, kterou budou vlastnit praví následovníci Kristovi. Církvi je dáno, *„aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí,“ „nemající poškrvny, ani vrásky, neb cokoli takového“* (Zj 19,8; Ef 5,27). ... Kment čistý, praví Písmo, *„jsouť ospravedlňování svatých“* (Zj 19,8). Je to spravedlnost Kristova, Jeho vlastní bezúhonná povaha, jež je vírou udělena všem, kteří jej přijímají za svého osobního Spasitele. Mar 78.2

Bílé roucho nevinnosti nosili naši první rodiče, když je Bůh postavil do svatého Edenu. ... Když však zhřešili, přerušili své spojení s Bohem a světlo, jímž byli zahaleni, zmizelo. ... Člověk nemůže vymyslet nic, čím by nahradil ztracené roucho své nevinnosti. ... Jen roucho, které pro nás připravil Kristus, nás může učinit způsobilými ukázat se v přítomnosti Boží. Tuto příkrývku, roucho své vlastní spravedlnosti, dá Kristus každé kající, věřící duši. ... Toto roucho, utkané na nebeském stavu, nemá ani jediné vlákno vyrobené člověkem. Ve svém lidství rozvinul Kristus dokonalou povahu, a tuto povahu chce dát i nám. *„Jako roucho ohyzdné jsou všechny spravedlnosti naše.“* (Iz 64,6) Všechno, co činíme ve své vlastní síle, je poskvrněno hříchem. Ale Syn Boží *„se okázal, aby hříchy naše sňal, a hříchu v něm není“* (1 J 3,5). ... Mar 78.3

Svou dokonalou poslušností umožnil každému člověku, aby byl poslušen přikázáním Božím. Když se poddáme Kristu, naše srdce se spojí s Jeho srdcem, naše vůle splyne s Jeho vůlí, naše mysl se stává jedno s Jeho myslí, naše myšlenky jsou mu poddány; pak žijeme Jeho životem. Toto znamená být oděn v roucho Jeho spravedlnosti. Když na nás potom Pán pohlíží, nevidí oděv z fíkových listů, nahotu a ohavnost hříchu, nýbrž své vlastní roucho spravedlnosti, které je dokonalou poslušností zákona Hospodinova. – COL 310-312 Mar 78.4

Radost v poslušnosti

„Toužím po spasení tvém, Hospodine, a zákon tvůj jest rozkoš má.“ (Ž 119,174) Mar 79.1

Pravý křesťan si nikdy nebude stýskat, že mu Kristovo jho odírá šíji. Službu Ježíši považuje za nejskutečnější svobodu. Boží Zákon je jeho rozkoší. (Ž 119,174) Místo, aby se snažil snižovat božská přikázání, aby je přizpůsobil svým nedostatkům, usiluje neustále stoupat k úrovni jejich dokonalosti. Mar 79.2

To musí být naší zkušeností, chceme-li být připraveni, abychom obstáli ve dni Božím. Nyní, kdy doba milosti ještě trvá, kdy je stále ještě slyšet hlas milosti, je čas, abychom se vzdali svých hříchů. ... Mar 79.3

Bůh učinil dostatek opatření, abychom mohli stát dokonalí v Jeho milosti, nemajíce v ničem nedostatku, očekávající příchod našeho Pána. Jste připraveni? Jste oděni svatebním rouchem? Toto roucho nikdy nepřikryje podvod, nečistotu, mravní zkaženost nebo pokrytectví. Bůh vás vidí. ... Můžeme skrýt své hříchy před lidským zrakem, nic však nemůžeme ukrýt před naším Tvůrcem. Mar 79.4

Bůh neušetřil svého vlastního Syna, ale vydal Jej na smrt pro naše hříchy a opět Jej vzkřísil pro naše ospravedlnění. (Ř 8,32; 4,25) Skrze Krista smíme přinášet své prosby k trůnu Milosti. Skrze Něj, přestože si je nezasloužíme, můžeme obdržet všechna duchovní požehnání. (Ef 1,3) Přicházíme k němu, abychom měli život? – 5T 220, 221 Mar 79.5

Vůle Boží je vyjádřena v přikázáních Jeho svatého Zákona a zásady tohoto Zákona jsou zásadami nebes. Nebeští andělé nedosahují vyššího stupně poznání, nežli je poznání vůle Boží, a činit Jeho vůli je tou nejvyšší službou, které zasvěcují své síly. Mar 79.6

Avšak v nebesích nikdo neslouží proto, že mu to ukládá Zákon. Andělé si uvědomili, že existuje Boží Zákon teprve tehdy, když se proti němu vzbouřil satan. Andělé ve své službě nejsou jako služebníci, nýbrž jako synové. ... Poslušnost jim není břemenem. Láska k Bohu činí jejich službu radostí. Tak i v každé duši, v níž přebývá Kristus, ta naděje slávy, znovu zaznívají Jeho slova: *„Abych činil vůli tvou, Bože můj, libost mám; nebo zákon tvůj jest uprostřed vnitřností mých.“* – MB 109 Mar 79.7

Formování v Boží dílně

„Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého v vás? Kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji. Nebo koupeni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým.“ (1 K 6,19.20) Mar 80.1

Nejsme sami svoji. Byli jsme velice draze koupeni, stálo to utrpení a smrt Božího Syna. Kdybychom to pochopili a plně si to uvědomili, cítili bychom velkou odpovědnost, která na nás spočívá, totiž abychom si udržovali ten nejlepší zdravotní stav, abychom Bohu mohli prokazovat dokonalou službu. ... Mar 80.2

Bezpochyby věříme, že Kristus brzy přijde. ... Nemáme, a po celé roky jsme neměli žádných pochybností, že učení, která dnes zastáváme, jsou přítomnou pravdou, a že se blížíme k soudu. Připravujeme se, abychom se setkali s Tím, který se má zjevit na nebeských oblacích v doprovodu svatých andělů, aby udělil věrným a spravedlivým konečný dotek nesmrtelnosti. Když přijde, nebude nás již očišťovat od našich hříchů, odstraňovat vady v našich povahách nebo nás léčit z poklesků našich nálad či sklonů. Jestliže to má pro nás učinit, pak celé toto dílo musí být dokončeno ještě před Jeho příchodem. Mar 80.3

Až Pán přijde, pak ti, kdož jsou svatí, zůstanou svatými. Ti, kteří zachovávali svá těla a duše ve svatosti, posvěcení a cti, pak obdrží konečný dotek nesmrtelnosti. Avšak ti, kteří jsou nespravedliví, neposvěcení a nečistí, zůstanou takovými navždy. Potom už pro ně nebude vykonáno žádné dílo k odstranění jejich nedostatků a nebude jim udělena svatá povaha. ... To vše má být vykonáno v těchto hodinách doby milosti. Je to nyní, kdy na nás má být toto dílo dokonáno. ... Mar 80.4

Nyní jsme v Boží dílně. Mnozí z nás jsou jako neopracované kameny z lomu. Když se však chápeme Boží pravdy, její vliv na nás působí. Povznáší nás a odstraňuje z nás každou nedokonalost a hřích, ať už je jakékoli povahy. Takto jsme připravováni uzříti Krále v okrase Jeho a nakonec se připojit k čistým nebeským andělům v království slávy. Právě zde má být pro nás vykonáno toto dílo, právě zde musí být naše těla i duch uschopněny pro nesmrtelnost. – 2T 354-356 Mar 80.5

Tělesné zdraví a ušlechtilé myšlení

„Nejmilejší, prosímť vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytěřují proti duši.“ (1 Pt 2,11) Mar 81.1

Mnozí mají za to, že tento text je varováním pouze proti nemorálnosti; jeho význam je však širší. Zapovídá každé škodlivé uspokojování chuti nebo vášně. Každá převrácená choutka se stává rytěřující (bojující) žádostí. Chut' nám byla dána k dobrému účelu, ne aby se svým převrácením stala nástrojem smrti a tak se zvrhla v „žádosti, jež bojují proti duši“ (NBK). Petrova výzva je nejotevřenějším a nejmocnějším varováním proti užívání všech povzbuzujících prostředků a narkotik. Holdování těmto věcem může být plným právem zařazeno mezi žádosti, které mají zhoubný vliv na mravní stav člověka. – CTBH 54 *Mar 81.2*

Ať nikdo, kdo vyznává, že je bohabojný, není lhostejný ke zdraví těla a ať si nenamlouvá, že nestřídmost není žádným hříchem a že neovlivní jeho duchovní stav. Mezi tělesnou a mravní přirozeností existuje úzký vztah. Měřítka mravní čistoty je pozvedáno nebo snižováno tělesnými návyky. Nadměrné požívání i toho nejlepšího jídla způsobí chorobný stav mravního citění. A pokud jídlo není nejzdravější, účinky budou ještě škodlivější. Každý návyk, který nevede ke zdravé činnosti lidského organismu, snižuje vyšší a ušlechtilejší schopnosti. ... Holdování chuti posiluje zvířecí sklon, dává jim převahu nad duchovními a duševními silami. – CH 67 *Mar 81.3*

Síla pokušení uspokojit chut' může být měřena pouze nevyslovitelnou trýzní našeho Vykupitele v dlouhém půstu na poušti. Věděl, že holdování zvrácené chuti by tak otupilo lidské vnímání, že by svaté věci nemohly být rozeznány. ... Byla-li pro lidstvo moc ukájené chuti tak silná, že božský Syn Boží, aby ve prospěch člověka zlomil její moc, musel snést téměř šestitýdenní půst, jaký úkol stojí před křesťanem! Ať je boj sebesilnější, křesťan může zvítězit. S pomocí té božské moci, která odolala těm nejlítějším pokušením, která mohl satan vymyslet, může být křesťan také zcela úspěšný ve svém boji se zlem a nakonec nosit vítěznou korunu v království Božím. – CD 167 *Mar 81.4*

15. března

Setba a žeň života

„Utíkej tedy od mladických žádostí a následuj spravedlnost, víru, lásku a pokoj spolu s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce.“ (2 Tm 2,22 – NBK) Mar 82.1

Kratičký čas strávený v uspokojení hříšné žádosti, draží mladí přátelé, přinese úrodu, která učiní hořkým celý váš život. Jediná lehkomyšlná hodina, jediné podlehnutí pokušení může obrátit celý běh vašeho života nesprávným směrem. Mladí máte jen jedno, učinite je prospěšným. Jakmile jste jednou prošli úsekem života, nemůžete se již vrátit, abyste napravili své chyby. ... Mar 82.2

Sám satan... se proměňuje v anděla světlosti a přichází k mládeži se svými svůdnými pokušeními a daří se mu ji krok za krokem odvracet od cesty povinnosti. Je označen jako žalobník, svůdce, lhář, trýznitel a vražedník. ... Je zde pokušení ze strany satana, ale z vaší strany je zde to, že se poddáváte. Není v moci ani všech zástupů satanových přinutit pokoušeného, aby zhřešil. Pro hřích není žádné omluvy. – 4T 622, 623 Mar 82.3

Pokušení není hřích. Ježíš byl svatý a čistý; přesto byl pokoušen ve všem nám podobně, ale takovou silou a mocí, které člověk nebude nikdy vystaven. Svým úspěšným odporem nám zanechal zářivý příklad, abychom následovali Jeho šlépějí. Jsme-li sebevědomí nebo samospravedliví, budeme ponecháni, abychom padli pod moc pokušení; avšak vzhlížíme-li k Ježíši a spoléháme na Něj, přivoláme ke své pomoci sílu, která v boji porazila nepřítele, a Kristus s každým pokušením způsobí také i vysvobození. Přivalí-li se satan jako řeka, musíme čelit jeho pokušením mečem Ducha a Ježíš bude naším pomocníkem a pozdvihne za nás proti němu korouhev. – 5T 426 Mar 82.4

Jediný špatný povahový rys, jediná pěstovaná hříšná touha nakonec zmaří všechnu moc evangelia. ... Útrapy ze služby a potěšení z hříchu jsou provazy, kterými satan poutá lidi do svých osidel. Jen ti, kdož by raději zemřeli, než aby se dopustili jediného špatného činu, budou shledáni věrnými. – 5T 53 Mar 82.5

Mládež může mít tak pevné zásady, že ani nejsilnější satanovo pokušení je neodvede od jejich věrnosti. – 3T 472 Mar 82.6

Povaha uznaná nebem

„Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale buď příkladem věrných v řeči, v obcování, v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.“ (1 Tm 4,12) Mar 83.1

Ježíš, Majestát nebes, zanechal mládeži příklad. Na svůj každodenní chléb těžce pracoval v dílně v Nazaretu. Byl poddán svým rodičům a nesnažil se být pánem svého času nebo se řídit svou vlastní vůlí. Životem tráveným v dopřívání si různých libostí nemůže mladý člověk nikdy dosáhnout skutečné dokonalosti ani jako člověk, ani jako křesťan. Bůh nám neslibuje pohodlí, čest nebo bohatství v Jeho službě; avšak ujišťuje nás, že všechna potřebná požehnání budou naše, „*s protivenstvími*,“ a v budoucím věku vezmeme „*život věčný*“ (viz Mk 10,30). Kristus nepřijme nic, než naprosté zasvěcení se do Jeho služby. To je naučení, které si musí uvědomit každý z nás. ... Mar 83.2

V Bibli máme pozoruhodné příklady o posilující moci pevných, náboženských zásad. ... Otevřená lví jáma nemohla odradit Daniele od svých každodenních modliteb, ani ohnivá pec nemohla přinutit Sidracha a jeho druhy, aby padli na kolena před modlou, kterou nechal postavit Nabuchodonozor. Mladí lidé, kteří mají pevné zásady, se raději vyhnou zábavám, nebudou se bát bolesti a budou hledět tváří v tvář i lví jámě nebo rozpálené ohnivé peci, než aby byli Bohu nevěrní. Povšimněte si Josefovy povahy. Jeho poctivost byla těžce zkoušena, avšak její vítězství bylo úplné. Tento šlechtný mladík vytrval v každém bodu zkoušky. V každé zkoušce se zjevila táž vznešená, neoblomná zásada. Hospodin byl s ním a Jeho slovo mu bylo zákonem. – 5T 42, 43 Mar 83.3

Ti, kteří studují Bibli, radí se s Bohem a spoléhají na Krista, budou vždy a za všech okolností uschopněni jednat moudře. Dobré zásady se projeví ve skutečném životě. Jen ať je pravda pro tuto dobu přijata do srdce a ať se stane hlavní součástí povahy, a to vyvolá cílevědomost, kterou nebudou moci ovlivnit ani svůdnost rozkoší, nestálost zvyků, ani pohrdání těch, kteří milují svět, nebo hlasitá volání vlastního srdce po nestřídmosti. Svědomí musí být nejprve osvíceno a vůle se musí podříditi Bohu. Láska k pravdě a spravedlnosti musí vládnout v duši, a pak se zjeví povaha, kterou mohou nebesa přijmout. – 5T 43 Mar 83.4

Stoupání po Petrově žebříku

„Právě proto tedy vynaložte všechno úsilí a připojte ke své víře ctnost, ke ctnosti poznání, k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti vytrvalost, k vytrvalosti zbožnost, k zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.“ (2 Pt 1,5-7 – NBK) Mar 84.1

Ukažte mladým lidem Petrův žebřík s osmi příčkami a postavte je nohama ne na tu nejvyšší příčku, nýbrž na tu nejnižší, a s opravdovou naléhavostí je vybídněte, aby vystoupili až na samý vrchol. Mar 84.2

Kristus... je tímto žebříkem. Jeho základ je pevně postaven na zemi v Jeho lidství; nejvyšší příčka dosahuje k trůnu Božímu v Jeho božství. Kristovo lidství zahrnuje padlé lidství, zatímco Jeho božství se drží Božího trůnu. Jsme zachráněni, když stoupáme příčku za příčkou na tomto žebříku, patřící na Krista, Inouce k Němu, stoupající krok za krokem k výšinám Kristovým, aby se nám stal moudrostí, spravedlností, posvěcením i vykoupením. Víra, ctnost, poznání, zdrženlivost (střídmost), vytrvalost, zbožnost, bratrská náklonnost a láska jsou příčky tohoto žebříku. Všechny tyto ctnosti se mají projevit v křesťanské povaze; a *„když to budete dělat, rozhodně nikdy neseřžete. Tak vám totiž bude v hojnosti udělen přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista“* (2 Pt 1,10.11 – NBK). – 6T 147 Mar 84.3

Nemyslete si, že musíte čekat, až budete dokonalí v jedné ctnosti a teprve potom rozvíjet druhou. Ne, mají se rozvíjet společně. ... Každý den, který prožíváte, můžete zdokonalovat poze-
nané vlastnosti plně zjevené v Kristově povaze. 34 Mar 84.4

Nedejte se přemoci velikým množstvím díla, které musíte učinit ve svých životech, neboť není od vás požadováno, abyste to učinili najednou. Nechť je každá síla vaší bytosti zapojena do každodenního díla, využijte každé vzácné příležitosti, važte si pomoci, kterou vám Bůh poskytuje a vystupujte po žebříku pokroku příčku za příčkou. Mějte na paměti, že každý den žijete právě jen tento den, že Bůh vám dal tento jeden den a nebeské záznamy ukážou, jak jste si cenili jeho předností a jeho příležitostí. Kéž využijete každý den, který vám Bůh dává, takovým způsobem, abyste nakonec mohli slyšet Pána, jak říká: *„Výborně, můj dobrý a věrný služebníku.“* (Mt 25,23 – NBK) – 7BC 943 Mar 84.5

18. března

Dýchání duše

„Bez přestání se modlete.“ (1 Te 5,17) Mar 85.1

Modlitba je dýcháním duše, cestou ke všem požehnáním. Když... kající duše předkládá svou modlitbu, Bůh vidí její boje, sleduje její zápasy a zaznamenává její upřímnost. Citlivě sleduje její rozechvění a jeho prst se dotýká každého jejího tepu. Nepohne jí ani jediný pocit, neznepokojí ani jediné rozrušení, nezarmoutí ani jediný žal, neposkvrní jediný hřích, nepohne s ní ani jediná myšlenka neb úmysl, o kterém by Bůh nevěděl. Tato duše byla vykoupena za nezměrnou cenu a je milována láskou, která je neměnná. Mar 85.2

Modlitba k Velkému Lékaři za uzdravení duše přináší Boží požehnání. Modlitba nás spojuje jednoho s druhým a s Bohem. Modlitba přivádí Ježíše na naši stranu a dává novou sílu a milost zesláblé, zmatené duši. ... Mar 85.3

Kristus, náš Spasitel, byl pokoušen ve všem nám podobně, přesto nezhřešil. Přijal lidskou přirozenost a byl učiněn v způsobu jako člověk a Jeho potřeby byly potřebami člověka. Měl tělesné potřeby, které musely být zabezpečeny, Jeho unavené tělo toužilo po odpočinku. Modlitbou ke svému Otci se připravoval na své povinnosti a zkoušky. Den za dnem plnil svůj úkol, usiluje spasit duše. ... A celé noci trávil na modlitbách za pokoušené duše. ... Mar 85.4

Noční modlitební chvíle, které Spasitel trávil na hoře nebo na poušti, byly nezbytné, aby byl připraven na zkoušky, se kterými se musel setkat v následujících dnech. Cítil nutnost občerstvení a posílení duše i těla, aby mohl čelit satanovým pokušením; ti, kdo usilují žít Jeho životem, budou cítit tutéž potřebu. ... Mar 85.5

Ježíš nám říká: *„Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.“* (Mt 16,24) Jedině Kristus nás může učinit schopnými reagovat, když říká: *„Vezměte jho mé na se a uchte se ode Mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“* (Mt 11,29) To znamená, že každý den musíme zapírat své „já“. Kristus nám může dát ušlechtilou pevnost, vůli snášet utrpení a bojovat s vytrvalou silou boje Hospodinovy. I ten nejslabší člověk, posílený božskou milostí, může mít sílu udatně vítězit. – RH Oct. 30, 1900 Mar 85.6

Tajemství pokroku

„Naděje v něm skládá vše, ó lidé, vylévejte před obličejem jeho srdce vaše, Bůh útočiště naše.“ (Ž 62,9) Mar 86.1

Jestliže chceme učinit pokrok v duchovním životě, musíme se více modlit. Když bylo poselství pravdy poprvé zvěstováno, jak mnoho jsme se modlili! Jak často byl slyšet hlas přimluvy v komůrce, ve stodole, v zahradě nebo háji. Často jsme společně dva nebo tři trávili hodiny v opravdové modlitbě, dovolávající se Božího zaslíbení; častokrát byl slyšet pláč a potom hlas díkyvdání a píseň chvály. Nyní je den Boží blíž, než když jsme poprvé uvěřili, a měli bychom být opravdovější, horlivější a zapálenější, než v oněch počátečních dnech. Naše nebezpečí je nyní větší než tehdy. – 5T 161, 162 *Mar 86.2*

Bylo to v hodinách osamělých modliteb, kdy Ježíš za svého pozemského života přijímal moudrost a sílu. Ať mládež následuje Jeho příkladu, aby nacházela v jítře a za soumraku tiché chvíle pro společenství se svým nebeským Otcem. I během celého dne necht' pozdvihují svá srdce k Bohu. Na každém kroku naší cesty nám praví: *„Nebo já, Hospodin Bůh tvůj, ujal jsem tě za tvou pravici; ... Neboj se, já tobě pomáhati budu.“* (Iz 41,13) Kdyby se naše děti naučily této lekci ve svém útlém mládí, jakou svěžest a moc, jakou radost a něžnost by to vneslo do jejich životů! – Ed 259 *Mar 86.3*

Dovolme svému srdci vyjádřit obrovskou touhu po Bohu, po živém Bohu. Život Kristův ukázal, co může člověk vykonat, když je účastníkem božské přirozenosti. Všecko, co Kristus obdržel od Boha, můžeme mít také my. Proste tedy a vezmete. S neochabující vírou Jákobovou, s neústupnou vytrvalostí Eliášovou, dovolávejte se pro sebe všeho, co Bůh zaslíbil. *Mar 86.4*

Necht' je vaše mysl naplněna vznešenými představami o Bohu. Ať je váš život protkán neviditelnými pouty s životem Ježíšovým. Ten, který rozkázal, aby se z temností světlo zablesklo, je ochoten osvětit i vaše srdce k osvětlení známosti slávy Boží v tváři Ježíše Krista. (2 K 4,6) Duch svatý vezme z hlubokostí Božích a zjeví vám je. ... Kristus vás povede k prahu Věčného. Za oponou můžete uzřít slávu a lidem zjevit dostatečnost Toho, který je vždycky živ k orodování za nás. – COL 149 *Mar 86.5*

Neochvějná víra

„Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá.“ (Jk 1,6) Mar 87.1

Modlitba a víra jsou spolu úzce spjaty, a proto je nutné je vždy studovat společně. V modlitbě víry je božská věda; je to věda, které musí porozumět každý, kdo chce, aby jeho životní dílo mělo úspěch. Kristus praví: *„Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanete se vám (bude vám to dáno – Ns).“* (Mk 11,24) Dává nám jasně najevo, že naše prosby musí být v souladu s Boží vůlí; musíme prosit o věci, které zaslíbil, a cokoliv dostaneme, musí být použito k plnění Jeho vůle. Jsou-li tyto podmínky splněny, splní se i zaslíbení. *Mar 87.2*

Můžeme prosit o odpuštění hříchu, o Ducha svatého, o povahu podobnou povaze Kristově, o moudrost a sílu konat Jeho dílo a o každý dar, který zaslíbil; potom máme věřit, že to, o co jsme prosili, obdržíme a děkovat Bohu za to, že jsme to obdrželi. Nemusíme čekat na žádný viditelný důkaz požehnání. Dar je již v samotném zaslíbení a my si můžeme jít po své práci s ujištěním, že Bůh je mocen splnit to, co zaslíbil, a že dar, který již vlastníme, se projeví tehdy, kdy jej budeme nejvíce potřebovat. *Mar 87.3*

Žít tedy slovem Božím znamená podřídit Mu celý život. V takovém životě bude pocíťováno neustálé vědomí potřeby a závislosti, vylévání srdce Bohu. Modlitba je nutností, protože je životem duše. Rodinná i veřejná modlitba mají své místo; avšak to, co udržuje život duše, je důvěrné, osobní společenství s Bohem. ... *Mar 87.4*

Světa se zmocňuje takové napětí, jako nikdy předtím. V zábavách, honbě za penězi, v boji o moc a v samotném boji o existenci je hrozná síla, jež se zmocňuje těla, duše i ducha. Uprostřed tohoto šíleného shonu promlouvá Bůh. Vyzývá nás, abychom se oddělili a spojili se s Ním: *„Upokojtež se, a vězte, žeť jsem já Bůh.“* (Ž 46,10) ... *Mar 87.5*

Ne krátké zastavení v Jeho přítomnosti, ale osobní styk s Kristem, posadit se ve společenství s Ním – to je naše potřeba. – Ed 257-261 *Mar 87.6*

Čistí v srdci i životě

„Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.“ (Mt 5,8) Mar 88.1

Do města Božího nevejde nic poskvřujícího. Všichni, kdo v něm mají přebývat, se již zde budou stávat čistými v srdcích. U toho, kdo se učí od Ježíše, se bude projevovat rostoucí nechuť k nečistému chování, neslušným řečem a nemravnému myšlení. Kde bude přebývat v srdci Kristus, tam bude čistota a jemnost myšlení i chování. *Mar 88.2*

Avšak Ježíšova slova... mají hlubší význam – neznamenají toliko čistotu ve smyslu, v jakém svět chápe čistotu, tj. nebýt ovládán smyslností a vášněmi, nýbrž čistotu skrytých úmyslů a pohnutek duše, zbavené pýchy a sobectví, duše pokorné, nesobecké, dětsky upřímné. *Mar 88.3*

Jen rovný dovede ocenit rovného. Dokud nepřijmete do svého vlastního života zásadu sebeobětavé lásky, která je zásadou Boží povahy, nemůžete poznat Boha. ... *Mar 88.4*

Když Kristus přijde ve své slávě, bezbožní nebudou moci snést pohled na Něj. Světlo Jeho přítomnosti, které je životem pro ty, kteří Jej milují, bude smrtí pro bezbožné. ... Až se objeví, budou prosit, aby byli skryti před tváří Toho, jenž zemřel, aby je vykoupil. *Mar 88.5*

Avšak srdce, která byla očištěna přebýváním Ducha svatého, budou úplně proměněna. Takoví znají Boha. Mojžiš byl skryt ve skalní rozsedlině, když mu byla zjevena sláva Páně; tak i my, když jsme skryti v Kristu, zříme lásku Boží. ... *Mar 88.6*

Vírou Jej spatřujeme již nyní a zde. Ve svých každodenních zkušenostech, v projevech Jeho prozřetelnosti poznáváme Jeho dobrotu a soucit. Poznáváme Jej v povaze Jeho Syna. ... Ti, kteří jsou čistého srdce, vidí Boha v novém a důvěrném vztahu, jakožto svého Vykupitele, a když poznávají čistotu a krásu Jeho povahy, touží odrážet Jeho obraz. Poznávají jej jako Otce, toužícího obejmout kajícího se syna, a jejich srdce jsou naplněna radostí nevýmluvnou a oslavenou. ... *Mar 88.7*

Lidé čistého srdce již zde na tomto světě, v době, kterou jim Bůh vymezil, žijí jakoby v přítomnosti Boží. A ti Jej také v budoucím, nesmrtelném stavu, uvidí tváří v tvář jako Adam, dokud krácel a hovořil s Bohem v zahradě Eden. – MB 24-27 *Mar 88.8*

Co znamená biblické posvěcení

„Posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.“ (J 17,17) Mar 89.1

Ti, kdo jsou posvěceni pravdou, jsou živým doporučením její moci a představiteli svého zmrtvýchvstalého Pána. Kristovo náboženství zjemní vkus, posvěti úsudek, povznese, očistí a zušlechťí duši člověka, a přitom bude uschopňovat křesťana stále více ke společenství s nebeskými anděly. – KH 250 *Mar 89.2*

„A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.“ (J 17,19) „Poněvadž duše své očistili jste poslušenstvím pravdy skrze Ducha, k milování neošemetnému bratrstva, z čistého srdce jedni druhé milujte snažně.“ (1 Pt 1,22) „Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, očisťujmež se od všeliké poškrvny těla i ducha, konajíce posvěcení v bázni Boží.“ (2 K 7,1) ... Mar 89.3

Toto je biblické posvěcení. Není to pouze vnější nebo povrchní dílo. Je to posvěcení přijaté prostřednictvím pravdy. Je to pravda přijatá do srdce a prakticky prožívaná v životě. *Mar 89.4*

Není žádného biblického posvěcení pro ty, kteří zavrhnou nějakou část pravdy. V Božím slově je dán dostatek světla, takže nikdo nemusí bloudit. ... Ježíš byl jako člověk dokonalý, ale přesto rostl v milosti. *„A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.“ (L 2,52) I ten nej-dokonalejší křesťan může neustále růst ve známosti Boha a v lásce Boží. ... Mar 89.5*

Posvěcení není dílem okamžiku, hodiny nebo dne. Je to neustálý růst v milosti. ... Satan žije a je činný a každého dne musíme upřímně volat k Bohu o pomoc a sílu, abychom se mu mohli vzepřít. Pokud satan vládne, musíme podmaňovat své „já“ a přemáhat slabosti. Na této cestě není žádné zastávky, není žádného bodu, ke kterému bychom mohli přijít a říci, že jsme již plně dosáhli cíle. ...

Mar 89.6

Život křesťana je neustálým pochodem vpřed. Ježíš je ten, který zjemňuje a očisťuje svůj lid; a teprve když Jeho lid dokonale odráží Jeho obraz, tehdy je dokonalý a svatý a připravený pro přenesení do nebe. – 1T 338-340 *Mar 89.7*

Bud'te ostražití před satanovými svody

„Střízliví bud'te, bděte; nebo protivník váš d'ábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral. Jemuž odpírejte, silní jsouce u víře...“ (1 Pt 5,8.9) Mar 90.1

Necht' je každá duše ve střehu. Nepřítel je vám v patách. Bud'te ostražití, usilovně bděte, aby vás nepřekvapila nějaká pečlivě skrytá a mistrně nastražená léčka. Ať si dávají pozor nedbalí a lhostejní, aby je den Páně nezastihl jako zloděj v noci. Mnozí sejdou ze stezky pokory a odvrhnou Kristovo jho a budou kráčet po neznámých cestách. Zaslepení a zmatení, opustí úzkou stezku, která vede do Božího města. ... Mar 90.2

Kdo vítězí, musí bdít; neboť světskými svazky, bludem a pověrou se satan snaží odvést Kristovy následovníky od Něj. Nestačí vyhýbat se do očí bijícím nebezpečím a riskantním, nesmyslným krokům. Máme pevně lnout ke Kristu a kráčet stezkou sebezapření a oběti. Jsme v zemi nepřítele. Ten, který byl svržen z nebe, sestoupil s velkou mocí. Snaží se každým možným podvodem a trikem zajmout duše. Nebudeme-li ustavičně na stráži, staneme se snadnou kořistí jeho nesčetných svodů. – 8T 99, 100 Mar 90.3

Všichni, kdo věří pravdě pro tuto dobu, by si měli uvědomit, že na všem dnes spočívá vážnost. Měli by jednat se zřetelem na den Boží. Soudy Boží mají dopadat na svět a my musíme být připraveni na ten veliký den. Mar 90.4

Náš čas je drahocenný. Máme již jen málo, velmi málo dní času milosti, v němž se musíme připravit na budoucí, nesmrtelný život. Nemáme žádného času, abychom jej strávili v nahodilém jednání. Měli bychom se obávat, abychom v Božím slově jen povrchně nelistovali. – 6T 407 Mar 90.5

Jestliže veškerý váš zájem bude v pravdě a v přípravném díle pro tuto dobu, budete posvěceni pravdou a získáte způsobilost pro nesmrtelnost. ... U každého, kdo vyznává pravdu, musí pokračovat důkladné dílo přípravy, dokud nestaneme před trůnem Božím bez úhony, poskvrny, vrásky neb něčeho takového. Bůh vás očistí, jestliže se poddáte očisťujícímu procesu. – 2T 111 Mar 90.6

Odolnost proti každému pokušení

„...vydejte sami sebe Bohu, ... a své údy jako nástroje spravedlnosti Bohu. Nebo hřích nebude panovat nad vámi.“ (Ř 6,13.14 – KJV) Mar 91.1

Je pouze jediná moc, která může zlomit nadvládu zla v lidských srdcích, a tou je moc Boží v Ježíši Kristu. ... Pouze Jeho milost nás může uschopnit, abychom vzdorovali sklonům naší padlé přirozenosti a přemáhali je. – MH 428 Mar 91.2

Nekonečná hodnota oběti, kterou si vyžádalo naše vykoupení, odhaluje tu skutečnost, že hřích je strašlivé zlo. Hříchem je narušen celý lidský organismus, mysl převrácená, představivost porušená. Hřích znehodnocuje všechny duševní schopnosti. Pokušení zvenčí nacházejí svou odpověď v srdci a nohy se nepozorovaně odvracejí ke zlému. Jako byla oběť za nás úplná, tak má být úplné i naše uzdravení od poskvrny hříchu. Není žádného bezbožného činu, který by zákon omluvil; není žádné nespravedlnosti, která by unikla svému odsouzení. Kristův život byl dokonalým naplněním každého přikázání Zákona. Prohlásil: *„...já přikázání Otce svého zachoval jsem.“ (J 15,10)* Jeho život je naším měřítkem poslušnosti a služby. – 8T 312 Mar 91.3

Dnes satan přichází se stejnými pokušeními, s jakými přicházel ke Kristu a nabízí nám království tohoto světa za naši věrnost jemu. Ale nad tím, kdo vzhlíží k Ježíši jako Původci a Dokonavateli své víry, nemají satanova pokušení žádnou moc. Nemůže přimět k hříchu nikoho, kdo vírou přijme ctnosti Toho, který byl pokoušen ve všem nám podobně, kromě hříchu. – 1SM 224 Mar 91.4

Vypuzení hříchu je věcí duše samé. Je pravdou, že sami nemáme moci osvobodit se z moci satanovy; avšak když toužíme být vysvobozeni z hříchu a ve své velké nouzi voláme o moc, jež je mimo nás a nad námi, pak síly duše jsou naplněny božskou silou Ducha svatého a poslouchají příkazy vůle v plnění vůle Boží. – DA 466 Mar 91.5

Bůh bude mít lid horlivý v dobrých skutcích, který bude pevně stát uprostřed zkaženosti tohoto porušeného věku. Bude zde lid, který se tak pevně chopí božské moci, že jej nebude možno svést žádným pokušením. – 3T 472 Mar 91.6

Proč doba milosti stále trvá

„Nemeškát' Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává), ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili.“ (2 Pt 3,9) Mar 92.1

Bylo mi ukázáno, že jsme jako lid v nebezpečí připodobňovat se spíše tomuto světu než obrazu Kristovu. Stojíme nyní na samých hranicích věčného světa, avšak úmyslem nepřítele duší je svést nás k tomu, abychom konec času odkládali do daleké budoucnosti. Satan bude každým možným způsobem napadat ty, kteří vyznávají, že jsou Božím lidem zachovávajícím Jeho přikázání a že očekávají druhý příchod Spasitele na nebeských oblacích v moci a slávě veliké. Povede co možná nejvíce lidí k tomu, aby tento zlověstný den odkládali a duchovně se přizpůsobovali světu, napodobujícíce jeho způsoby. Zděsila jsem se, když jsem viděla, že duch tohoto světa ovládá srdce a mysl mnohých, kteří horlivě vyznávají pravdu. ... Mar 92.2

Vzhledem ke krátkosti času bychom měli jako lid bdít, modlit se a nedat se v žádném případě ničím odvrátit od vážného díla přípravy na onu velkou událost, která je před námi. Protože je tento čas zdánlivě dosti dlouhý, mnozí se stali bezstarostnými a lhostejnými ve svých slovech a činech. Neuvědomují si své nebezpečí, nevidí a nechápou Boží milosrdenství v tom, že čas zkoušky jim Bůh prodlužuje, aby měli čas vytvořit si povahu pro budoucí, nesmrtelný život. Každá chvíle má nesmírnou cenu. Čas jim nebyl poskytnut k tomu, aby jej věnovali přemýšlení o svém vlastním pohodlí a aby se tato země stala jejich domovem, ale aby ho využili v díle přemáhání každého nedostatku v jejich vlastních povahách. Aby pomáhali druhým svým příkladem i osobním úsilím, vidět krásu svatosti. Bůh má na zemi lid, který ve víře a svaté naději sleduje svitek rychle se naplňujícího proroctví a usiluje skrze poslušnost pravdě očistit své duše, aby nebyli nalezeni bez svatebního roucha, až se Kristus objeví. ... Mar 92.3

Znamení, předpověděná v proroctví, se kolem nás rychle naplňují. To by mělo probudit každého pravého Kristova následovníka k horlivé činnosti. – 4T 306, 307 Mar 92.4

Váš případ prošetřován!

„Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho.“ (Zj 14,7) Mar 93.1

V roce 1844 vstoupil náš Velekněz do svatyně svatých v nebeské svatyni, aby započal dílo vyšetřujícího soudu. – 1SM 125 *Mar 93.2*

Tak jsou knihy záznamů na tomto soudu otevřeny a životy všech, kteří uvěřili v Ježíše, jsou představeny před Boha. Počínaje těmi, kteří žili na této zemi nejdříve, představuje náš Přímluvce případy dalších následujících generací a končí žijícími. Je vzpomenu každé jméno, každý případ je důkladně prošetřen. Některá jména jsou přijata, některá zavržena. Najdou-li se u některých jmen hříchy zaznamenané v knihách, ze kterých nebylo činěno pokání a které nebyly odpuštěny, budou taková jména vymazána z knihy života. ... *Mar 93.3*

Žijeme dnes v době velikého dne smíření. Když velekněz v předobrazné službě konal smíření pro Izrael, požadovalo se od všech, aby se ponížovali v duších svým pokáním z hříchů a pokorou před Hospodinem, jinak by byli vyhlazeni z lidu (viz Lv 16,29-31; 23,29). Stejně tak všichni, kdož chtějí, aby jejich jména zůstala v knize života, by měli nyní, v posledních několika dnech své zkoušky, ponížovat své duše před Bohem s lítostí za spáchaný hřích a opravdovým pokáním. Musí svědomitě a zevrubně zpytovat srdce. ... Především, kteří chtějí přemoci zlé sklony, které bojují o nadvládu, je opravdový boj. Dílo přípravy musí vykonat každý osobně. Nebudeme spaseni po skupinách. Čistota a zbožnost jednoho nemohou vyrovnat nedostatek těchto vlastností u druhého. ... Každý jednatel musí být vyzkoušen a shledán bez poskvrny, vrásky, neb čehokoli takového. – GC 483, 489, 490 *Mar 93.4*

Všichni, kteří se opravdu káli z hříchu a vírou se dovolávali krve Kristovy jako své smířící oběti, mají u svých jmen v nebeských knihách zaznamenáno odpuštění. Protože se stali účastníky spravedlnosti Kristovy a protože bylo shledáno, že jejich povaha je v souladu se Zákonem Božím, budou jejich hříchy vymazány a oni sami budou shledáni hodnými věčného života. Pán praví, ...: *„Já, já sám shlazuji přestoupení tvá pro sebe, a na hříchy tvé nevzpomínám.“ (Iz 43,25) – GC 483* *Mar 93.5*

Měřítko, kterému můžete důvěřovat

„Oblecte se v celé oděni Boží, abyste mohli státí proti útokům d'ábelským.“ (Ef 6,11) Mar 94.1

Při každém oživení díla Božího se kníže zla vzchopí k větší činnosti; nyní vynakládá své největší úsilí do konečného boje proti Kristu a Jeho následovníkům. Brzy se má před námi rozvinout poslední veliký klam. Antikrist má představit před našimi zraky své zázračné působení. Klam se bude podobat pravdě natolik, že je bude možné od sebe rozeznat jedině pomocí Písma svatého. Jeho svědectvím musí být zkoušeno každé tvrzení a každý div. ... Mar 94.2

Jen ti, kdož posílili mysl pravdami Bible, obstojí v posledním velkém boji. Každý bude postaven před otázku: Mám poslouchat více Boha než lidi? Rozhodná chvíle je už velmi blízko. Stojí naše nohy pevně na skále neměnného Božího slova? Jsme připraveni pevně se postavit na obranu při kázání Božích a víry Ježíšovy? ... Mar 94.3

První a nejvyšší povinností každé rozumné bytosti je naučit se z Písma, co je pravda, a poté kráčet v tomto světle a povzbuzovat druhé, aby následovali jejího příkladu. Měli bychom pilně den co den studovat Bibli, zvažovat každou myšlenku a porovnávat jedno místo v Bibli s druhým. S pomocí Boží si musíme sami utvořit své názory, neboť před Bohem budeme odpovídat sami za sebe.

... Mar 94.4

Pán Ježíš dal svým učedníkům zaslíbení: *„Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu, a připomenet' vám všechno, což jsem koli mluvil vám.“ (J 14,26)* Avšak učení Kristovo musí být nejprve uloženo do mysli, aby nám je Duch Boží mohl ve chvíli nebezpečí připomenout. ... Mar 94.5

Až přijde čas zkoušky, zjeví se ti, kdož učinili Boží slovo pravidlem svého života. ... Když bude zažehnuto pronásledování, polovičatí a pokrytci zakolísají a vzdají se své víry; ale pravý křesťan bude stát pevně jako skála, jeho víra bude silnější a jeho naděje skvělejší než v době klidu. – GC 593-602 Mar 94.6

Písmo – naše záštita

„Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?“ (Žd 1,14) Mar 95.1

Pokud lid Boží bude zachovávat svou věrnost Bohu, pokud se bude držet živou vírou Ježíše, bude pod ochranou nebeských andělů a satanu nebude dovoleno použít svého ďábelského umění k jejich zkáze. Ale ti, kdo se hříchem sami oddělují od Krista, jsou ve velkém nebezpečí. ... Mar 95.2

Dnes satan hraje hru o životy lidí mnohem usilovněji, než kdy předtím; a pokud nebudeme stále na stráži, upevní v našich srdcích pýchu, sebelásku, lásku ke světu a mnoho dalších zlých povahových vlastností. Použije také každého možného způsobu, aby zviklal naši víru v Boha a v pravdy Jeho Slova. Nebudeme-li mít hlubokou zkušenost ve věcech Božích, nebudeme-li mít důkladnou znalost Jeho Slova, budeme oklamáni bludy a sofistickou nepřítel k vlastní zkáze. Falešná učení podkopou základy mnohých, protože se nenaučili rozeznávat pravdu od bludu. Naši jedinou záštitou proti satanovým svodům je studovat pilně Písmo, rozumem pochopit důvody naší víry a věrně plnit každou známou povinnost. Holdování jedinému známému hříchu zapříčiní slabost a temnotu, a přivede nás do prudkých pokušení. ... Mar 95.3

Otevíráme dveře srdce Ježíši a zavíráme každý způsob přístupu satana? Získáváme každý den jasnější světlo a větší sílu, abychom mohli stát v Kristově spravedlnosti? Zbavujeme svá srdce od všeho sobectví a očišťujeme je, abychom byli připraveni na přijetí pozdního deště z nebe? ... Mar 95.4

Dílo vítězství je velikým dílem. Chopíme se tohoto díla se vši silou a vytrvalostí? Pokud tak neučiníme, naše „*zmazaná roucha*“ z nás nebudou sňata. Nikdy nečekejme, že z nás budou servána násilím; nejdříve musíme projevit touhu zbavit se jich. Musíme usilovat oddělit se od hříchu, spoléhající na zásluhy Kristovy krve; a potom v den soužení, když na nás nepřítel bude dotírat, budeme chodit mezi anděly. (Za 3,7) – RH Nov. 19, 1908 Mar 95.5

Boží záruka ochrany

„Umít Pán pobožné z pokušení vytrhnouti, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dochovati.“ (2 Pt 2,9) Mar 96.1

V čase soužení, který je před námi, Boží záruka ochrany bude na těch, kteří zachovali slovo trpělivosti Jeho. ... Oblakový sloup, který vyhlašuje pro přestupníka Božího Zákona hněv a hrůzu, je světlem a milosrdenstvím a vysvobozením těm, kteří zachovávali Jeho přikázání. Silné rámě, které potře neposlušné, je silné k vysvobození věrných. Všichni věrní budou s jistotou shromážděni. (Mt 24,31) ... Mar 96.2

Jakou úlohu budete hrát v závěrečných událostech dějin tohoto světa? ... Uvědomujete si, že v nebi a na zemi pokračuje veliké dílo přípravy? ... Ať si tedy nikdo nezahrává s hříchem, zdrojem veškeré bídy na naší zemi. ... Ať osud vaší duše nespočívá v nejistotě. Přesvědčte se, zdali zcela náležíte Pánu. Ať z upřímných srdcí a chvějících se rtů vychází otázka: *„I kdo bude moci ostáti?“* (Zj 6,17) Dáváte, v těchto posledních a vzácných hodinách zkoušky, ten nejlepší materiál do budování vaší povahy? Očistili jste své duše od všelike poskvrny? Žijete podle přijatého světla? Jsou vaše skutky v souladu s vaším vyznáním víry? Mar 96.3

Působí na vás zjemňující, podmaňující vliv Boží milosti? ... Necháváte svítit své světlo, aby ozařovalo národy, které hynou ve svých hříších? Uvědomujete si, že se máte postavit na obranu přikázání Božích před těmi, kteří je svýma nohama pošlapávají? Mar 96.4

Můžeš být zaujatým, úzkostlivě přesným věřícím, a přesto být nalezen lehkým a ztratit věčný život. Můžeš prakticky žít některé z biblických předpisů a být pokládán za křesťana, a přesto věčně zahynout, protože se ti nedostává schopností, jež jsou pro křesťanskou povahu nepostradatelné. ... Učiňme tedy důkladnou přípravu pro věčnost, dokud trvá doba milosti a dokud se Ježíš za nás přimlouvá. – 6T 404, 405 Mar 96.5

Právě před námi je veliká krize. Bude to vyžadovat vytrvalou víru, abychom dokázali čelit jejím zkouškám a pokušením a splnili své povinnosti. Ale můžeme slavně zvítězit; ani jediná bdělá, modlící se a věřící duše nebude polapena do osidel nepřítele. – 6T 404 Mar 96.6

Hluboká a živá zkušenost

„Kterakž my utečeme, takového zanedbávající spasení? Kteréžto nejprvé začavši vypravováno býti skrze samého Pána, od těch, kteříž jej slýchali, nám jest utvrzeno.“ (Žd 2,3) Mar 97.1

Viděla jsem, že nemáme příchod Páně odkládat. Anděl pravil: „Připravte se, připravte se na to, co přichází na zem. Necht' jsou vaše skutky v souladu s vaší vírou!“ Viděla jsem, že mysl musí být upnuta k Bohu a náš vliv má svědčit o Bohu a Jeho pravdě. Nemůžeme vzdávat čest Pánu, jsme-li nedbalí a lhostejní. ... Musíme to myslet vážně se spasením naší vlastní duše a se záchranou druhých. Na tom by měla spočívat veškerá důležitost a vše ostatní musí přijít až na druhé místo. Mar 97.2

Viděla jsem nádheru nebes. Slyšela jsem, jak andělé zpívají své úchvatné písně, kterými vzdávali chválu, čest a slávu Ježíši. Tehdy jsem si uvědomila něco z úžasné lásky Syna Božího. Opustil všechnu tuto slávu a čest, kterou měl v nebi, a měl takový zájem na našem spasení, že snášel trpělivě a pokorně každé pohanění a urážku, kterými jej člověk zahrnoval. Byl raněn, ubit a potřen (Iz 53,4.5); byl přibit na kříž Golgoty a vytrpěl tu nejmučivější smrt, aby nás zachránil před smrtí, abychom my mohli být obmyti v Jeho krvi a pozvednuti k životu s Ním v příbytcích, které pro nás připravuje, abychom se radovali ze světla a slávy nebes, abychom slyšeli zpívat anděly a zpívali s nimi. Mar 97.3

Viděla jsem, že celá nebesa mají účast na našem spasení; a my bychom měli být lhostejní? Máme být bezstarostní, jako by to bylo nějakou malou věcí, budeme-li spaseni nebo zatraceni? Máme brát na lehkou váhu oběť, která byla za nás přinesena? ... Mar 97.4

Byla nám dána Kniha, aby vedla naše kroky skrze nebezpečí tohoto temného světa k nebesům. Říká nám, jak můžeme uniknout hněvu Božímu, a také nám vypráví o utrpeních Kristových za nás, o velké oběti, která byla přinesena, abychom mohli býti spaseni a na věky se radovat z přítomnosti Boží. – 1T 123-125 Mar 97.5

Pouhá forma zbožnosti („způsob pobožnosti“) nikoho nespasí. Všichni musí mít hlubokou a živou zkušenost. Jedině ta je zachrání v čase soužení. Tehdy bude zprubováno dílo každého, jaké by bylo (1 K 3,12.13); a bude-li ze zlata, stříbra a drahého kamení, budou schováni ve skryši stánku Hospodinova. (Ž 27,5) – 2T 125 Mar 97.6

„Připravte se, připravte se, připravte se“

„Připrav se, aby ses setkal se svým Bohem, ó Izraeli.“ (Am 4,12 – KJV) Mar 98.1

Představte si, že by se dnes měl Kristus zjevit na nebeských oblacích; kdo... by byl připraven setkat se s Ním? Dejme tomu, že bychom měli být přeneseni do nebeského království právě takoví, jací jsme. Byli bychom připraveni připojit se ke svatým Božím, žít v souladu s královskou rodinou, s dětmi nebeského Krále? Jakou přípravu jste učinili k soudu? Učinili jste pokoj s Bohem? Spolupracujete s Ním? Snažíte se pomoci těm, kteří jsou kolem vás, kteří žijí ve vašem domě, v sousedství, těm, s nimiž se stýkáte a jež neostříhají Boží přikázání? ... Připravujete se na setkání s Králem? ... Mar 98.2

Kdyby nám to bylo dovoleno a my jsme byli vpuštěni do nebe takoví, jací jsme, kolik z nás by bylo schopno pohlédnout na Boha? Kolik z nás je oděno svatebním rouchem? Kolik z nás je bez poskvrny, vrásky neb čehokoliv takového? Kolik z nás je hodných obdržet korunu života? ... Postavení nečiní člověka hodného koruny života. Je to Kristus zformován v člověku (Ga 4,19), co jej činí hodným získat korunu života, která nikdy neuvadá. – GCB April 6, 1903 Mar 98.3

Byla jsem upozorněna na ostatky na zemi. Anděl jim pravil: „Chcete ujít sedmi posledním ranám? ... Jestli ano, musíte zemřít, abyste mohli žít. Připravte se, připravte se, připravte se! Musíte vykonat větší přípravu než doposud. ... Oběťte všechno Bohu. Položte vše na Jeho oltář – sebe, majetek a všechno ostatní – jako živou oběť. Vejít do nebeské slávy lze jen za cenu všeho. – EW 66, 67 Mar 98.4

Kristus přichází s mocí a velikou slávou. Přichází ve své vlastní slávě a slávě Otce. ... Zatímco bezbožní budou utíkat z Jeho přítomnosti, Kristovi následovníci se budou radovat. ... Svým věrným následovníkům byl Kristus na každý den společníkem a důvěrným přítelem. Žili v úzkém spojení, ve stálém společenství s Bohem. Nad nimi vzešla sláva Hospodinova. ... Nyní se radují v jasných paprscích lesku a slávy Krále v Jeho majestátu. Jsou připraveni pro život v nebi, protože mají nebe ve svých srdcích. – COL 420, 421 Mar 98.5

Jestliže jste dnes v souladu s Bohem, jste připraveni, kdyby Kristus přišel dnes. – IPH 227 Mar

98.6

1. dubna

Největší dílo na světě

„Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15) Mar 99.1

„Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření,“ je Kristův příkaz Jeho následovníkům. Neznamená to, že jsou všichni povoláni, aby se stali kazateli nebo misionáři v běžném slova smyslu; avšak všichni mohou být Jeho spolupracovníky ve zvěstování „radosti veliké“ svým spolubližním. Tento příkaz je dán všem – velkým i malým, vzdělaným i neučeným, starým i mladým. – Ed 264 *Mar 99.2*

Na každém, kdo zná pravdu pro přítomnou dobu, spočívá odpovědnost za její zvěstování jiným. Kristovi služebníci jsou do značné míry odpovědní za blaho a spásu světa. Mají být spolupracovníky s Bohem v díle získávání duší pro Krista. – RH March 10, 1904 *Mar 99.3*

Kristus, a to Kristus ukřižovaný, je tématem, které přitahuje hříšnickovo srdce. Ježíš na golgotském kříži zjevil světu lásku, která nemá obdoby. Takového Její představte hladovějícím zástupům a světlo Jeho lásky povede lidi ze tmy ke světlu, z hříchu k poslušnosti a pravé svatosti. Nic jiného nemůže probudit svědomí k poznání odporné povahy hříchu než patření na Ježíše na kříži Golgoty. – RH Nov. 22, 1892 *Mar 99.4*

Cožpak členové církve nebudou mít své oči upřeny na ukřižovaném a vzkříšeném Spasiteli, v němž je soustředěna jejich naděje věčného života? Vždyť toto je naše poselství, náš důkaz, naše učení, naše výstraha pro nekající, naše povzbuzení ztrápeným a naděje pro každého věřícího. Jestliže v lidech probudíme zájem, který je přiměje, aby upřeli své zraky na Krista, můžeme ustoupit stranou a pouze je žádat, aby dále upírali své oči na Beránka Božího. ... Ten, jehož oči jsou upřeny na Ježíše, opustí vše. Zemře sobectví. Bude ve všem věřit Božímu slovu, které je tak slavně a úžasně vyvýšeno v Kristu. – 6BC 1113 *Mar 99.5*

Výsadou každého křesťana je nejen očekávat, nýbrž také urychlovat příchod našeho Pána Ježíše Krista. Kdyby všichni, kdo vyznávají jeho jméno, přinášeli ovoce k Jeho slávě, jak rychle by bylo símě evangelia rozeseto po celém světě. Rychle by dozrála poslední žeň a Kristus by přišel, aby shromáždil vzácné zrno. – 8T 22, 23 *Mar 99.6*

Poselství kříže

„Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jedině v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřižován a já světu.“ (Ga 6,14) Mar 100.1

Bůh mi dal pro svůj lid poselství. ... Byli jste koupeni za velikou cenu a všechno, co máte a čím jste, má být použito ke slávě Boží a pro dobro vašich spolubližních. Kristus zemřel na kříži, aby spasil svět od zahynutí v hříchu. Žádá v tomto díle vaši spolupráci. Máte být jeho pomocnou rukou. S opravdovým, neúnavným úsilím se máte snažit zachraňovat ztracené. ... Mar 100.2

Proměňující moc Kristovy milosti utváří toho, kdo se odevzdává do Boží služby. ... Nemůže být již déle lhostejný k hynoucím duším kolem sebe. ... Uvědomuje si, že každá část jeho bytosti patří Kristu, který jej vykoupil z otroctví hříchu; uvědomuje si, že každá chvíle jeho budoucnosti byla vykoupena předrahou krví jednorozeného Syna Božího. Mar 100.3

Má pro vás golgotská oběť takovou cenu, že jste ochotni podřídit každý jiný zájem dílu záchranu duší? Táž silná touha zachránit hříšné, kterou se vyznačoval život Spasitele, vyznačuje život Jeho skutečného následovníka. Křesťan netouží žít pro sebe. Má radost, že může zasvětit vše co má a čím je do služby svému Mistru. Je poháněn nevýslovnou touhou získávat duše pro Krista. ... Mar 100.4

Jak mohu co nejlépe oslavit Toho, jemuž patřím stvořením i vykoupením? Toto je otázka, kterou máme klást sami sobě. Ten, kdo je skutečně obrácen, se s úzkostlivou starostí snaží zachraňovat ty, kdož jsou stále v satanově moci. ... Mar 100.5

Nyní máme již jen málo času, v němž se můžeme připravit pro věčnost. ... Lidu je zapotřebí pravdy; ta jim má být zvěstována s opravdovým a věrným úsilím. Duše máme hledat, modlit se za ně a pracovat pro ně. ... Mar 100.6

Na nás spočívá vážná odpovědnost varovat svět před jeho nadcházející zkázou. ... Bůh vyzývá svoji církev, aby povstala a oděla se mocí. Máme získat nesmrtelné koruny, království nebeské. Svět, hynoucí v nevědomosti, má být osvěcen. – 7T 9-12, 16 Mar 100.7

3. dubna

Podnícení láskou

„A totoť přikázání máme od něho, aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého.“ (1 J 4,21) Mar 101.1

Láska je základem pobožnosti. Ať je vyznání jakékoliv, žádný člověk nemá čistou lásku k Bohu, pokud nemá nesobeckou lásku ke svému bratru. ... Rozplyne-li se vlastní já v Kristu, láska vyvěrá ze srdce samovolně. Plnosti křesťanské povahy dosáhneme, když popud k tomu, abychom pomáhali a byli požehnáním druhým, neustále vyvěrá zevnitř – když sluneční jas nebes naplňuje naše srdce a zjevuje se v každém výrazu naší tváře. ... Mar 101.2

Jsme-li spojeni s Kristem, jsme také spojeni s našimi bližními zlatými články řetězu lásky. Potom se projeví v našem životě Kristův soucit a Jeho slitování. Nebudeme čekat, až k nám budou přivedeni potřební a nešťastní; nebude zapotřebí, aby nás někdo snažně prosil, abychom měli soucit s utrpením druhých. Sloužit potřebným a trpícím bude pro nás stejně přirozené jako pro Spasitele, když chodil a dobře činil. ... Mar 101.3

Nebeská sláva je v pozvedávání padlých a utěšování zarmoucených. ... Bůh nečiní žádného rozdílu národnostního, rasového nebo třídního. ... Všichni lidé jsou skrze stvoření jednou rodinou a všichni jsou jedno skrze vykoupení. Kristus přišel zbořit každou dělicí zeď, otevřít každé oddělení chrámu, aby každá duše mohla mít volný přístup k Bohu. Jeho láska je tak široká, tak hluboká a tak obsáhlá, že proniká všude. Vytrhuje ze satanova bludného kruhu ubohé duše, které byly podvedeny jeho klamy, a přivádí je na dosah Božího trůnu – trůnu obklopeného duhou zaslíbení. ... Mar 101.4

Kristus usiluje povznést všechny, kdož touží být pozvednuti do společenství s Ním, abychom byli jedno s ním, jako On je jedno s Otcem. Dopouští, abychom přišli do styku s utrpením a neštěstím, aby nás vyvedl z našeho sobectví; usiluje v nás rozvinout vlastnosti své povahy – soucit, něžnost a lásku. ... Mar 101.5

„Jestliže stráž mou držeti budeš,“ praví Pán, „dámť zajisté to, abys chodil mezi těmito přistojícími“ – totiž mezi anděly, kteří obklopují Jeho trůn (Za 3,7). Spolupracujeme-li s nebeskými bytostmi v jejich díle na zemi, připravujeme se pro jejich společenství v nebi. – COL 384-389 Mar 101.6

Místo pro začátek svědectví

„Aby synové naši byli jako štípkové zdárně rostoucí v mladosti své, a dcery naše jako úhelní kamenové, tesaní ku podobenství chrámu.“ (Ž 144,12) Mar 102.1

Naše práce pro Krista má začínat doma, v rodině. ... Není důležitějšího misijního pole než toto.

Mar 102.2

Šťastní rodiče, jejichž životy jsou věrným odrazem božského života, takže Boží zaslíbení a přikázání vzbuzují v dítěti vděčnost a úctu; rodiče, jejichž něžnost, spravedlnost a trpělivost představuje dítěti lásku, spravedlnost a trpělivost Boží. Šťastní rodiče, kteří učí dítě milovat, důvěřovat a být jich poslušné, učíce je tak milovat, důvěřovat a poslouchat svého nebeského Otce. Rodiče, kteří obdařili své dítě takovým darem, obdařili je daleko cennějším pokladem než je bohatství všech věků – pokladem tak trvalým, jako je sama věčnost. – MH 375, 376 Mar 102.3

Bůh si přeje, aby každé dítě od útlého věku bylo Jeho dítětem, aby bylo přijato do Jeho rodiny. Mládež, byť i sebemladší, může být členy rodiny víry a mít nejvzácnější zkušenost. Mohou mít srdce něžná a připravená přijmout dojmy, které budou trvalé. Mohou mít svá srdce připoutaná v důvěře a lásce k Ježíši a žít pro Spasitele. Kristus z nich učiní malé misionáře. Veškerý směr jejich myšlení může být změněn, aby se jim hřích nejevil jako něco, co by mohlo potěšit, nýbrž čemu se mají vyhýbat a co nenávidět. – CT 169 Mar 102.4

Poučením a příkladem mají rodiče učit své děti, jak pracovat pro neobrácené. Děti by měly být vychovávány tak, aby měly soucit se starými a zarmoucenými a snažily se zmírňovat utrpení bídých a zoufalých. ... Od nejútlejšího dětství má jim být vštěpováno sebezapírání a obětavost pro dobro jiných a ku pokroku Kristova díla, aby mohli být spolupracovníky Božími. ... Mar 102.5

Bůh si přeje, aby rodiny na zemi byly obrazem rodiny v nebi. Křesťanské domovy, které jsou založeny a vedeny ve shodě s plánem Božím, patří mezi Jeho nejúčinnější nástroje k vytváření křesťanského charakteru a pokroku Jeho díla. – 6T 429, 430 Mar 102.6

5. dubna

Co potřebuje svět?

„Čekáme-li na světlo, aj, tma, pakli na blesk, v mrákotách chodíme.“ (Iz 59,9) Mar 103.1

Je mnoho takových, kteří čtou v Písmu a nemohou porozumět jeho správnému významu. Na celém světě vzhlížejí muži a ženy toužebně k nebesům. Modlitby, slzy a přání letí vzhůru od duší toužících po světle, milosti, po Duchu svatém. Mnozí stojí již na prahu nebeského království a čekají jen, aby do něho byli uvedeni. – AA 109 *Mar 103.2*

Všude jsou srdce volající po něčem, co nemají. Touží po moci, která jim dá vítězství nad hříchem, po moci, která je osvobodí z otroctví zla, po moci, která jim dá zdraví, život a pokoj. Mnozí, kteří jednou poznali moc Božího slova, se octli tam, kde Bůh není znám a touží po božské přítomnosti. *Mar 103.3*

Svět potřebuje dnes to, co potřeboval před devatenácti sty lety – zjevení Krista. Je zapotřebí velikého díla nápravy, díla obnovy tělesné, duševní a duchovní, a té může být dosaženo jen skrze milost Kristovu. *Mar 103.4*

Jedině Kristův způsob přinese pravý úspěch v získávání lidí. Spasitel se stýkal s lidmi jako ten, který chce jen jejich dobro. Projevoval jim svůj soucit, sloužil jim v jejich potřebách a získával si jejich důvěru. Pak je vybízel: „Následuj mne.“ *Mar 103.5*

Je nutné přiblížit se k lidem osobním úsilím. ... Máme plakat s plačícími a radovat se s radujícími. Je-li toto dílo provázeno mocí přesvědčování, mocí modlitby, mocí lásky Boží, nezůstane a ani nemůže zůstat bez ovoce. – MH 143, 144 *Mar 103.6*

Nebeská stvoření očekávají spolupráci s lidskými nástroji, aby mohla zjevit tomuto světu, čím se lidské bytosti mohou stát a co může být vykonáno skrze jednotu s Bohem pro spásu duší, které se ženou do záhuby. Není žádného omezení v prospěšnosti pro toho, jenž odkládaje své vlastní „já“, uvolňuje místo pro působení Ducha svatého na své srdce a žije životem plně zasvěceným Bohu. – MH 159 *Mar 103.7*

6. dubna

Učíte po domích

„Kterak jsem ničeho nepominul, což by užitečného bylo, abych vám neoznámil, a neučil vás vůbec zjevně i po domích.“ (Sk 20,20) Mar 104.1

Členové našich sborů by se měli více věnovat práci dům od domu, dávat biblické hodiny a šířit literaturu. ... Když budeme rozsévat na všelikých místech úrodných (Iz 32,20), uvědomíme si, že *„kdož rozsívá ochotně, ochotně i žíti bude“* (2 K 9,6). Mar 104.2

Ti, kteří prohlašují, že jsou dětmi Božími, musí následovat Kristova příkladu. Ulehčujte tělesnou bídu svých spolubližních a jejich vděčnost prolomí přehradu a umožní vám získat si jejich srdce. ... Stejně jako mužové, mohou se i ženy účastnit tohoto díla. ... Mohou v rodinách vykonat dílo, které nemohou vykonat muži, dílo, které zasahuje vnitřní život. Mohou se přiblížit k srdcím těch, ke kterým se nemohou dostat muži. Jejich dílo je potřebné. Taktní a pokorné ženy mohou vykonat dobrou práci při vysvětlování pravdy lidem v jejich domovech. Takto objasněné slovo Boží zapůsobí jako kvas a ... celé rodiny budou obráceny. ... Mar 104.3

V domácím kruhu, u krbu vašich sousedů, u lůžka nemocných můžete nevtíravým způsobem předčítat Písmo a svědčit pro Ježíše a pro pravdu. Tak může být zaséváno převzácné símě, které vzklíčí a přinese ovoce. ... Mar 104.4

Na mnoha beznadějných místech má být vykonáno misijní dílo. Našich duší se musí zmocnit misijní duch a nadchnout nás k tomu, abychom zasáhli ty vrstvy lidí, pro které jsme nezamýšleli pracovat, a to způsoby a na místech, o kterých jsme neměli ani představu. Pán má svůj plán pro rozsévání semene evangelia. Při zasévání podle Jeho vůle toto símě tak rozmnožíme, že Jeho slovo se bude moci dostat k tisícům, kteří nikdy neslyšeli pravdu. – 9T 127-130 Mar 104.5

Tisíce tisíců a deseti tisíce deseti tisíců andělů čekají na spolupráci se členy našich sborů při šíření světla, které Bůh tak štědře uděluje, aby lidé mohli být připraveni na Kristův příchod. – 9T 129 Mar 104.6

Naše sestry, mládež, střední generace i ti starší se mohou podílet na ukončení díla pro přítomnou dobu; a při tomto díle podle svých možností získají pro sebe nejcennější zkušenosti. Tím, že budou zapomínat na své já, porostou v milosti. – Ev 468 Mar 104.7

7. dubna

Osobní svědectví druhým

„Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozenného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16) Mar 105.1

Proč všichni, kdo tvrdí, že milují Boha, neusilují předat světlo svým sousedům a přátelům, aby již déle nezanedbávali toto velké spasení? Kristus vydal sám sebe na strašnou a potupnou smrt, odhaluje tak svá veliká duševní muka, aby zachránil hynoucí. Ach, Kristus je mocen, Kristus je ochoten, Kristus touží zachránit všechny, jež k Němu přijdou! Mar 105.2

Mluvte s lidmi, kteří jsou v nebezpečí a nechtě pohlédnou na Ježíše na kříži, umírajícího proto, aby jim mohl odpustit. Mluvte k hříšníku svým vlastním srdcem přetékaným něžnou, soucitnou láskou Kristovou. Nechtě je ve vašem srdci hluboká upřímnost; avšak od toho, kdo se pokouší získat duši, aby pohlédla a žila, nesmí zaznít nevládný, ostrý tón. Mar 105.3

Předně nechtě je vaše vlastní duše zasvěcena Bohu. Ať je vaše srdce zlomeno, když vzhlížíte na našeho Přímlovce v nebesích. Potom, se srdcem zjemněným a poddaným, můžete oslovit kající hříšníky jako ten, který si uvědomuje moc vykupující lásky. Modlete se s těmito lidmi, vírou je přivádějte k úpatí kříže; povznášejte jejich mysli vzhůru se svou myslí a upevněte jejich oko víry tam, kam vzhlížíte vy, na Ježíše nesoucího hříchy světa. Veďte je k tomu, aby odvrátili pohled od svého ubohého, hříšného „já“ ke Spasiteli, a vítězství je získáno. Sami uzří Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Poznají Cestu, Pravdu i Život. Slunce spravedlnosti rozlévá své jasné paprsky do srdce. Mocný proud vykupující lásky se vlévá do vyprahlé a žíznivé duše a hříšník je zachráněn pro Ježíše Krista. Mar 105.4

Kristus ukřižovaný – mluvte o tom, modlete se za to, zpívejte o tom a to zlomí a přesvědčí srdce. Získávat lidi pro Krista – to je moc a moudrost Boží. Formální, naučené odpovědi, pouhé předkládání logických zdůvodnění přinesou jen málo dobrého. Obměkčující lásku Boží v srdcích Jeho pracovníků rozeznají ti, pro něž pracují. Duše žízní po vodě života. Nebudte prázdnými cisternami. Zjevíte-li jim lásku Kristovu, budete moci vést hladovějící a žíznící duše k Ježíši a On jim dá chléb života a vodu spasení. – 6T 66, 67 Mar 105.5

Křičte na poplach!

„Trubte trubou na Sionu, a křičte na hoře svaté mé, necht' se třesou všickni obyvatelé této země, nebo přichází den Hospodinův, nebo blízký jest.“ (Jl 2,1) Mar 106.1

Naši pozornost mají nyní upoutávat věci, které se týkají našeho věčného blaha. Nemůžeme si dovolit, abychom dávali nebeským věcem druhořadé místo. ... Soudy Boží jsou na zemi. Promlouvají s vážnou výstrahou, řkouce: *„I vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.“* Mar 106.2

V našich sborech je mnoho, mnoho těch, kteří vědí málo o skutečném významu pravdy pro tuto dobu. Vyzývám je, aby nepřehlíželi naplňování znamení časů, která tak jasně říkají, že konec je blízko. Ach, jak mnozí, kteří neusilují o spasení svých duší, budou brzy hořce naříkat: „Pominula žeň, dokonalo se léto, a má duše není spasena!“ Mar 106.3

Žijeme v závěrečných scénách těchto pozemských dějin. Proroctví se chvatně naplňuje. Hodiny zkušební lhůty rychle mijejí. Nesmíme ztrácet žádný čas – ani okamžik. Ať nejsme nalezeni spící na stráži. Ať nikdo neříká ve svém srdci nebo svými skutky: *„Prodlévá pán můj přijít.“* Ať poselství Kristova brzkého návratu je vyhlašováno ve vážných slovech varování. Přesvědčujme všude muže a ženy, aby činili pokání a utekli budoucímu hněvu. Vyburcujme je k okamžité přípravě; neboť vůbec nevíme, co je před námi. Ať duchovní i laičtí členové vyjdou do zrajících polí. ... Mar 106.4

Pán má brzy přijít, a my musíme být připraveni, abychom se s Ním setkali v pokoji. Buďme rozhodnutí udělat vše, co je v našich silách, abychom předali světlo těm okolo nás. Nemáme být smutní, ale radostní, a máme mít Pána Ježíše stále před sebou. ... Musíme být připraveni a očekávající na Jeho zjevení se. Ach, jak bude nádherné, uvidět Jej a být uvítáni jako Jeho vykoupený lid! Čekáme dlouho, avšak naše víra se nemá zeslabovat. Budeme-li jen moci spatřit Krále v okrase Jeho, budeme navěky a navždy blahoslaveni. Cítím nutkání hlasitě křičet: „Kurs domov!“ Blížíme se času, kdy Kristus přijde s mocí a velikou slávou, aby vzal své vykoupené do jejich věčného domova. – RH July 14, 1903 Mar 106.5

9. dubna

Boží zvláštní poselství pro dnešek

„Noc pominula, ale den se přiblížil. Odvrzmež tedy skutky temnosti, a oblecme se v odění světla.“ (Ř 13,12) Mar 107.1

V čase jako je tento měli bychom mít na zřeteli pouze jeden cíl – využití všech prostředků, které Bůh poskytuje, jimiž pravda může být zasazena do srdcí lidí. ... Je povinností každého křesťana, aby se ze všech svých sil a schopností snažil rozšiřovat poznání pravdy. – FE 201 Mar 107.2

Bůh čekal dlouho, a stále čeká na bytosti, které jsou Jeho skrze stvoření i skrze vykoupění, které naslouchají Jeho hlasu a jsou Ho poslušni jako milující, poslušné děti, jejichž touhou je, aby stály po Jeho boku a aby na ně zářilo světlo Jeho tváře. Máme nést světu poselství třetího anděla, varující lidi před uctíváním šelmy a jejího obrazu, a vedouce je k tomu, aby zaujali svá místa v řadách těch, kteří „ostříhají příkázání Božích a víry Ježíšovy.“ Bůh nám nezjevil čas, kdy se toto poselství uzavře, anebo kdy zkušební lhůta bude ukončena. ... Je naší povinností, abychom bděli a pracovali a očekávali, abychom každou chvíli usilovali o záchranu lidských duší, které jsou na pokraji zahynutí. ... Mar 107.3

Ted', právě teď je náš čas, kdy máme bdít, pracovat a očekávat. ... Konec všech věcí se přiblížil. Duch Hospodinův pracuje, aby bral pravdu inspirovaného slova a vtiskl ji do duše tak, že vyznávající následovníci Kristovi budou vlastnit svatou, posvěcenou radost, kterou budou moci předávat ostatním. ... Mar 107.4

Je zapotřebí, aby bylo vidět hlubší, silnější, více podněcující svědectví o moci pravdy v praktické zbožnosti těch, kteří vyznávají, že jí věří. – RH Oct. 9, 1894 Mar 107.5

Máme mít v srdci zasazenu pravdu tak, jak je v Ježíši a vyučovat jí druhé. Svět je ve velmi vážném údobí; neboť duše se rozhodují, jaký bude jejich věčný osud. Satan a jeho andělé ustavičně strojí úklady, aby zrušili Zákon Boží, a takto aby zotročovali lidské duše v tenatech hříchu. Temnota, která přikrývá zemi, se prohlubuje, avšak ti, kteří chodí pokorně s Bohem, se nemají čeho obávat. – RH Oct. 9, 1894 Mar 107.6

10. dubna

Čas pro rozhodnutí!

„Vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili...“ (Joz 24,15) Mar 108.1

Svět je dnes bláznivý: bláznovství se nachází při mužích i ženách, a žene je do věčné záhuby. Převládají všechny druhy požitkářství a lidé se stávají tak zaslepenými neřestí, že nebudou poslouchat varování nebo výzvy. *Mar 108.2*

Pán hovoří k lidem na zemi: „Vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili.“ Všichni dnes rozhodují o svém věčném osudu. V lidech je nutno probudit vědomí vážnosti doby, blízkosti dne, kdy doba zkoušky bude ukončena. Bůh nedává žádnému člověku poselství, že to bude za pět, deset nebo dvacet let, kdy se dějiny této země uzavřou. Nepovoluje žádnému člověku omluvu za odkládání přípravy na Jeho příchod. Nechce, aby někdo říkal, stejně jako nevěrný služebník: „Prodlévá Pán můj přijít.“ Neboť to vede k lehkomyšlnému opomíjení možností a výsad, daných nám k přípravě na tento veliký den. Každý, kdo prohlašuje, že je služebníkem Božím, je povolán Bohu sloužit tak, jako by každý den byl dnem posledním. ... *Mar 108.3*

Mluvte o brzkém příchodu Syna člověka na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou. Neodkládejte tento den. ... *Mar 108.4*

Zde leží velká zodpovědnost, kterou má každý z nás nést. Jsou mé hříchy odpuštěny? Sňal Kristus, který snímá břemeno hříchu, i mou vinu? Mám čisté srdce, očištěné spravedlností Ježíše Krista? Běda každé duši, která nehledá útočiště v Kristu. Běda každému, kdo jakýmkoli způsobem odvrátí mysl od tohoto díla a způsobí, aby se některá duše stala nyní méně bdělou. ... *Mar 108.5*

Veliké dílo, od kterého nesmí být mysl odváděna, je zvážení našeho osobního postavení před tváří Boží. Stojí naše nohy na Skále věků? Ukýváme se v našem jediném Útočišti? Přibližuje se bouře, neúprosná ve své krutosti. Jsme připraveni setkat se s ní? Jsme jedno s Kristem tak, jak On je jedno s Otcem? Jsme dědicové Boží a spoludědicové Kristovi? ... *Mar 108.6*

Kristova povaha musí být naší povahou. Musíme být přetvořeni obnovou svých srdcí. V tom je naše jediné bezpečí. Nic nemůže odloučit opravdového křesťana od Boha. – RH Nov. 27, 1900 *Mar 108.7*

11. dubna

Žijící ke spáse druhých

„Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne.“ (L 9,23) Mar 109.1

Hříchem, kterému se do nejvyšší míry poddáváme, a který nás odděluje od Boha a působí tolik nakažlivého duchovního nepokoje, je sobectví. Bez sebezapření se nemůžeme vůbec navrátit k Pánu. Sami ze sebe nemůžeme učinit nic; avšak skrze Boha, který nás posiluje, můžeme žít životem pro jiné, činíce jim dobře, a takto se vyhnout hříchu sobectví. Nemusíme jít do pohanských zemí, abychom projevili svou touhu zasvětit vše Bohu v užitečném, nesobeckém životě. Toto bychom měli konat v rodinném kruhu, ve sborovém společenství, mezi těmi, s kterými se stýkáme a s kterými pracujeme. Je to právě v každodenních zaměstnáních, kde má být vlastní „já“ zapřeno a potlačováno v podřízenost. Mar 109.2

Pavel mohl říci: „Na každý den umírám.“ Je to právě toto každodenní umírání vlastnímu „já“ v nepatrných záležitostech života, co z nás činí vítěze. Měli bychom zapomenout na své vlastní „já“ v touze konat dobro druhým. Mnozí mají naprostý nedostatek lásky k druhým lidem. Místo, aby věrně plnili své povinnosti, hledají raději své vlastní potěšení. Mar 109.3

Bůh výslovně ukládá všem svým následovníkům povinnost, aby svým vlivem i svými prostředky byli požehnáním pro druhé, a prosili Jež o tu moudrost, která je uschopní vykonat vše, co je v jejich silách, pro povznesení myšlenek a citů těch, kteří se dostávají do působnosti jejich vlivu. V službě druhým prožijí radostné uspokojení, vnitřní pokoj, který bude dostatečnou odměnou. Když budou vedeni vysokou a vznešenou touhou prokazovat druhým dobro, naleznou pravé štěstí ve věrném plnění rozmanitých životních povinností. To přinese více než jen nějakou pozemskou odplatu, protože každé věrné, nesobecké splnění povinnosti je zapsáno anděly a skví se v životním záznamu. Mar 109.4

V nebi nikdo nebude myslet na sebe, ani nebude vyhledávat své vlastní potěšení; ale všichni, z čisté, ryzí lásky, budou usilovat o štěstí nebeských bytostí okolo sebe. Jestliže se chceme těšit z nebeské společnosti na obnovené zemi, musíme být ovládáni nebeskými zásadami již zde. – 2T 132, 133 Mar 109.5

Největší dílo, které může být na našem světě vykonáno, je oslavit Boha životem, který zjevuje Kristovu povahu. – 6T 439 Mar 109.6

Cesta k životu

„Vcházejte těsnou branou; nebo prostranná brána a široká cesta jest, kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteříž vcházejí skrze ni. Nebo těsná jest brána a úzká cesta, kteráž vede k životu, a málo jest nalézajících ji.“ (Mt 7,13.14) Mar 110.1

Kristus nás vyzývá, abychom vstoupili na úzkou cestu, kde každý krok znamená zapření svého „já“. Vyzývá nás, abychom se postavili na základ věčné pravdy, a abychom bojovali – ano, statečně bojovali, o víru, která je jednou dána svatým. ... Mar 110.2

Jak se přibližujeme době, kdy knížatstva a mocnosti a duchovní zlosti vysoko budou plně uvedeny do boje proti pravdě, kdy satanova klamná moc bude tak velká, že, by možné bylo, svedl by i vyvolené, musí být naše duchovní rozeznávání zostřeno božským osvícením, abychom mohli rozpoznat satanovy klamy. ... Tím, že nám Bůh dává spolupráci svatých andělů, umožňuje, aby naše dílo bylo ... skvělým úspěchem. Ale úspěch bude zřídka výsledkem ojedinelého úsilí. Pán vyžaduje společný vliv všech členů církve. Mar 110.3

Církev dnes potřebuje lidi, kteří, podobně jako Enoch, chodí s Bohem, zjevující světu Krista. Členové církve potřebují dosáhnout vyšší úrovně. Nebeští poslové očekávají, že budou ve styku s těmi, kdo ztratili ze zřetele své vlastní „já“, jejichž životy jsou naplněním slov: *„Živť jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mne, a vydal sebe samého za mne.“* Právě takoví muži a ženy musí tvořit církev, dříve než její světlo může zazářit světu jasnými, zřetelnými paprsky. Náš pohled na Slunce spravedlnosti je zatemněn hledáním vlastních zájmů. Znovu je Kristus křížován mnohými, kteří skrze hovění vlastním zálibám dovolují satanu, aby nad nimi získal kontrolu. ... Mar 110.4

Je Božím záměrem, aby byli všichni prověřeni a vyzkoušeni, aby viděl, jsou-li věrni nebo nevěrni zákonům, které panují v nebeském království. Bůh až do konce dovoluje satanu, aby se sám odhaloval jako lhář, žalobník a vražedník. Tak je konečné vítězství Jeho lidu učiněno znamenitějším, slavnějším, plnějším a dokonalejším. – RH Dec. 4, 1900 Mar 110.5

13. dubna

Ve spojení s Kristem

„Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti.“ (J 15,5) Mar 111.1

Konec je blízko! Bůh vyzývá církev, aby dala do pořádku věci, které zbývají. Spolupracovníci Boží, jste zmocnění Pánem, abyste vzali s sebou do království Božího i jiné lidi. Vy máte být živými Božími nástroji, průduchy světla tomuto světu, a kolem vás jsou se svým pověřením od Krista nebeští andělé, aby vás podporovali, posilovali a podpírali v díle záchrany duší. ... Mar 111.2

Stůjte odděleně a odlišně od světa – ve světě, ale ne z něj, odrážejíce jasné paprsky Slunce spravedlnosti, jsouce čistí, svatí a neposkvrnění a ve víře nesoucí světlo do všech koutů země. Mar 111.3

Nechť se sbory probudí dříve, než bude navždy pozdě. Každý člen ať se chopí svého díla a obhájí jméno Páně, které nese. Nechť pevná víra a opravdová zbožnost nahradí lenost a nevíru. Když se víra pevně uchopí Krista, pravda přinese radost duši a bohoslužby nebudou nudné a nezajímavé. ... Když budete prakticky žít křesťanstvím, které vyznáváte, budete mít denně bohatou zkušenost. Hříšníci budou obráćeni. ... Mar 111.4

Ach, kéž by všichni povstali a jasně světu ukázali, že mají živou víru, že svět stojí před životně důležitou otázkou, že Kristus brzy přijde. Ať lidé vidí, že věříme tomu, že jsme na hranicích věčného světa. Mar 111.5

Budování království Božího je buď nevěností lidských nástrojů zpomalováno, anebo jejich věností hnáno kupředu. Dílo je brzděno selháním spolupráce lidského s božským. Lidé se mohou modlit: *„Přijď království Tvé, buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi.“* Opomíjejí-li však tuto modlitbu žít ve svém životě, pak jsou jejich prosby marné. I když jste slabí, chybující a hříšní, Pán vám nabízí své partnerství. Zve vás, abyste se nechali vést božským naučením. Spojení s Kristem můžete konat Boží skutky. Kristus řekl: *„Beze mne nic nemůžete učiniti.“* – 6T 436-438 Mar 111.6

Spasitelovi představitelé

„Ved'te dobrý život mezi pohany, aby v tom, v čem vás pomlouvají jako zločince, uviděli vaše dobré skutky, a oslavili Boha v den navštívení.“ (1 Pt 2,12 – Ns) Mar 112.1

Bůh očekává, že ti, kteří nesou jméno Kristovo, Jej budou představovat. ... Mají být posvěceným, očištěným, svatým lidem, který předává světlo každému, s nímž přichází do styku. ... Mar 112.2

Následovníci Kristovi mají být svými zásadami a zájmy odděleni od světa, sami se však od něho nemají izolovat. Spasitel se neustále stýkal s lidmi, ne aby je povzbuzoval v něčem, co by nebylo v souladu s Boží vůlí, ale aby je pozvedal a zušlechťoval. Prohlásil: *„A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.“* (J 17,19) Tak i křesťan má přebývat mezi lidmi, aby příchut' božské lásky mohla být jako sůl, která chrání svět před mravní zkažeností. ... Mar 112.3

Naší velikou potřebou je moc vyššího, čistšího, ušlechtlejšího života. Svět pozoruje vyznávající křesťany, aby zjistil, jaké ovoce přinášejí. ... Všichni, s nimiž přicházíme do styku, získávají naším prostřednictvím příznivý nebo nepříznivý dojem z biblického náboženství. Mar 112.4

I Bůh a andělé nás pozorují. Bůh si přeje, aby Jeho lid svými životy ukázal přednost křesťanství před světáctvím, aby ukázal, že pracuje na vysoké, svaté úrovni. Touží je vidět, jak dokazují, že pravda, kterou přijali, z nich učinila dítky nebeského Krále. Přeje si z nich učinit průduchy, skrze které bude moci vylít svou nezměrnou lásku a milost. Mar 112.5

Kristus s toužebným přáním očekává, že se projeví ve své církvi. Až bude povaha Spasitele dokonale zobrazena v Jeho lidu, pak přijde, aby požadoval to, co Mu patří. Je výsadou každého křesťana nejen očekávat, ale také usplnit příchod našeho Pána. Kdyby všichni, kdož vyznávají Jeho jméno, nesli ovoce k Jeho slávě, jak rychle by símě evangelia bylo zaseto po celém světě! Rychle by dozrála poslední veliká žně a Kristus by přišel. – CT 322-324 Mar 112.6

Povaha, kterou svět pozná

„Abyste byli bez úhony, a upřímní synové Boží, bez obvinění u prostřed národu zlého a převráceného. Mezi kterýmižto svěťte jako světla na světě.“ (Fp 2,15) Mar 113.1

Je Božím záměrem projevit prostřednictvím svého lidu zásady svého království. Aby mohli v životě a povaze zjevovat tyto zásady, chce je oddělit od zvyků a způsobů tohoto světa. ... Zřením dobroty, milosrdenství, spravedlnosti a lásky Boží projevené v Jeho církvi, se má světu dostat představy o Jeho povaze. A když se takto Boží Zákon projeví v životě, i svět pozná přednost těch, kteří milují, bojí se a slouží Bohu, před všemi ostatními lidmi na světě. Mar 113.2

Adventisté sedmého dne by měli být, přede všemi lidmi, vzorem zbožnosti, měli by být svatí v srdcích i rozhovorech. Jim byly svěřeny nejzávažnější pravdy, jaké kdy byly smrtelníkům svěřeny. Štědře jim byl poskytnut každý dar milosti, síly a schopnosti. Očekávají blízký návrat Krista na nebeských oblacích. Působit na svět dojemem, že jejich víra není dominantní silou v jejich životech, by znamenalo silně zneuctit Boha. Mar 113.3

Kvůli vzrůstající moci satanových pokušení je doba, ve které žijeme, plná nebezpečí pro dítky Boží, a abychom mohli učinit každý svůj krok v jistotě a spravedlnosti, potřebujeme se neustále učit od velikého Učitele. Před námi se otevírají obdivuhodné scény; a v této době má být neseno v životech vyznávajícího Božího lidu živé svědectví, aby svět mohl vidět, že v tomto věku, kdy všude panuje zlo, existuje ještě lid, který odkládá svou vůli a usiluje konat vůli Boží – lid, do jehož srdce i života je vepsán Boží Zákon. ... Mar 113.4

Jejich myšlenky mají být čisté, jejich slova ušlechtilá a povznášející. Náboženství Kristovo má být vetkáno do všeho, co činí i mluví. Mají být posvěceným, očištěným, svatým lidem, který se dělí o světlo se všemi, s nimiž přichází do styku. Je Božím záměrem, aby dokládající pravdu příkladem ve svých životech, byli chválou na zemi. Milost Kristova je dostačující, aby se tak stalo. – CT 321, 322 Mar 113.5

Svědectví, které svět potřebuje

„Vy sami jste náš list doporučující, napsaný na vašich srdcích, aby byl znám a čten všemi lidmi.“ (2 K 3,2 – RSV) Mar 114.1

Přetvoření povahy má být světu svědectvím o přebývající lásce Kristově. Pán očekává, že Jeho lid prokáže, že vykupitelská moc milosti může působit na nedokonalou povahu a způsobit, aby se souměrně rozvíjela a nesla hojné ovoce. Mar 114.2

Ale aby se na nás mohl naplnit Boží úmysl, musí být vykonáno přípravné dílo. Pán nás vyzývá, abychom vyprázdnili naše srdce od sobectví, které je kořenem odcizení. Touží na nás vylít v hojné míře svého Ducha svatého a vyzývá nás, abychom sebezapíráním uvolnili cestu. Když se naše „já“ poddá Bohu, naše oči budou otevřeny, abychom viděli kameny urážky, které naše Kristu nepodobná povaha položila jiným do cesty. Bůh nám přikazuje, abychom všechny tyto kameny odstranili. Říká: *„Vyznávejte se pak jedni druhým z hříchů, a modlete se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli.“* (Jk 5,16) Potom se nám může dostat ujištění, které se dostalo Davidovi, když se po vyznání svého hříchu modlil: *„Navrať mi radost spasení svého, a duchem dobrovolným utvrď mne. I budu vyučovati přestupníky cestám tvým, aby hříšníci k tobě se obraceli.“* (Ž 51,12.13) Mar 114.3

Když milost Boží bude vládnout v srdci, duše bude obklopena ovzduším víry, odvahy a Kristovy lásky, ovzduším osvěžujícím duchovní život všech, kteří je dýchají. ... Každý, kdo je účastníkem Kristovy odpouštějící lásky, každý, kdo byl osvícen Duchem Božím a obrácen k pravdě, bude cítit, že pro tato převzácná požehnání se stal dlužníkem všem, s nimiž přichází do styku. Ty, kdož jsou pokorní v srdci, Pán použije, aby se přiblížili k duším, ke kterým nemohou najít přístup vysvěcení kazatelé. Budou pohnuti k tomu, aby mluvili slova, která odhalují spasitelnou milost Kristovu. Mar 114.4

A v požehnání jiným, budou sami požehnáni. Bůh nám dává příležitost, abychom předávali milost, aby nás mohl znovu naplnit ještě větší milostí. Když Boží nástroj bude pracovat s hřívnami a nadáním, jež poskytuje Bůh, naděje a víra budou posíleny. Dostane se mu božského činitele, který bude pracovat s ním. – 6T 43, 44 Mar 114.5

17. dubna

Když Bůh doplní nedostatky

„Jako Boží spolupracovníci vás také napomínáme, abyste Boží milost nepřijali nadarmo.“ (2 K 6,1 – Ns) Mar 115.1

Máme být účastníky díla Božího po celém světě; všude, kde se nacházejí duše, které mají být spaseny, máme poskytnout svou pomoc, aby mnoho synů a dcer mohlo být přivedeno k Bohu. Konec je blízko a proto máme co nejlépe využít každou nám svěřenou schopnost a každou sílu, která nabídne pomoc dílu. ... Mar 115.2

Co musí cítit andělé, když vidí blížící se konec a pozorují, že tak mnozí z těch, jimž bylo svěřeno poslední poselství milosti, se scházejí, navštěvují shromáždění pro svůj vlastní užitek a cítí se nespokojeni, není-li mnoho kázání; naproti tomu mají jen malou starost o spásu jiných a málo pro to konají. Všichni, kdož budou živou vírou skutečně spojeni s Kristem, budou účastníky božské přirozenosti. Budou od Něj neustále přijímat duchovní život a nebudou moci mlčet. Mar 115.3

Život se vždy projevuje v činnosti. Žije-li srdce, pak vysílá životodárnou krev do každé části těla. Ty, jejichž srdce jsou naplněna duchovním životem, není nutno vybízet, aby to zjevili. Božský život z nich bude vytékat v bohatých proudech milosti. Bůh je oslaven, když se tito lidé modlí, když mluví i když pracují. ... Mar 115.4

Nejsou to ti nejgeniálnější nebo nejtalentovanější, z jejichž díla plynou největší a nejtrvalejší výsledky. Kdo jsou nejúčinnější pracovníci? Ti, kteří odpoví na výzvu: *„Vezměte jho mé na se a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“* (Mt 11,29) Mar 115.5

Jestliže lidé, jimž Bůh svěřil rozumové hřivny, odmítají použít tyto dary k Jeho slávě, pak po prověření a zkoušce je Bůh ponechá jejich vlastním představám a přijme takové, kteří se nejeví tak bohatě nadaní, kteří nemají tak velké sebevědomí, a Bůh učiní ze slabých silné, neboť doufají, že Bůh pro ně vykoná ty věci, které nemohou vykonat sami. Bůh přijme službu z celého srdce a sám doplní nedostatky. – 6T 440, 443, 444 Mar 115.6

Andělé pozorně naslouchají, jakou zprávu nesete světu o svém nebeském Mistru. – SC 119 Mar 115.7

Kázání s mocí

„V těch pak dnech přišel Jan Křtitel, káže na poušti v zemi Judské, a říká: Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské.“ (Mt 3,1.2) Mar 116.1

Bůh vyučoval Jana Křtitele za jeho života na poušti. V přírodě studoval Boží zjevení. Pod vedením Božího Ducha zkoumal svitky proroků. Ve dne i v noci byl Kristus předmětem jeho studia, předmětem jeho přemýšlení, dokud mysl, srdce i duše nebyly naplněny slavným viděním. *Mar 116.2*

Hleděl na Krále v Jeho okrase a vlastní „já“ se ztrácelo ze zřetele. Hleděl na majestát svatosti a poznal, že je sám neschopný a nehodný. To, co měl zvěstovat, bylo Boží poselství. Měl povstat v Boží moci a Jeho spravedlnosti. Byl připraven vyjít jako posel Nebes, nestrachuje se lidí, protože pohlížel na Boha. Mohl stát beze strachu v přítomnosti pozemských vládců, neboť se s bázní skláněl před Králem králů. *Mar 116.3*

Jan vskutku nevyhlašoval své poselství žádnými složitými argumenty nebo rafinovanými teoriemi. Z pouště byl slyšet jeho burcující a přísný hlas, přesto však plný naděje: *„Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské.“ (Mt 3,2)* Tento hlas zapůsobil na lidi novou, zvláštní silou. Celý národ byl zburcován. Zástupy lidí se hrnuly na poušť. ... *Mar 116.4*

V této době, právě před druhým příchodem Kristovým na nebeských oblacích, má být vykonáno stejné dílo, jaké konal Jan. Bůh vyzývá muže, kteří připraví lid, aby obstál ve velikém dni Hospodinově. ... Jako lid, který věří v brzký Kristův příchod, máme nést určité poselství: *„Připrav se na setkání se svým Bohem.“ (Am 4,12 – KJV)* Naše poselství musí být tak přímé, jako bylo poselství Janovo. Káral krále pro jejich nepravost. Nehledě na to, že jeho život byl ohrožen, neváhal hlásat Boží slovo. A naše dílo v této době musí být konáno stejně věrně. *Mar 116.5*

Abychom přinesli takové poselství, jaké přinášel Jan, musíme mít takovou duchovní zkušenost, jakou měl on. Totéž dílo musí být vykonáno v nás. Musíme patřit na Boha, a v tomto zření ztrácet ze zřetele vlastní „já“. – 8T 331-333 *Mar 116.6*

„Aj, Beránek Boží“

„Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“ (J 1,29) Mar 117.1

Jan měl od své přirozenosti chyby a slabosti jako všichni ostatní lidé; avšak dotek božské lásky jej přetvořil. Když po zahájení Kristova veřejného působení přišli k Janovi jeho učedníci se stížností, že všichni lidé následují nového Učitele, Jan osvědčil, jak jasně pochopil svůj vztah k Mesiáši, a jak radostně uvítal Toho, jemuž připravoval cestu. *Mar 117.2*

„Nemůžt' člověk vzítí ničeho,“ řekl, „leč by jemu dáno bylo s nebe. Vy sami svědkové jste mi, že jsem pověděl: Nejsem já Kristus, ale že jsem poslán před ním. ... Protož ta radost má naplněna jest. Onť musí růsti, já pak menšiti se.“ (J 3,27-30) Mar 117.3

Pohlížeje ve víře k Vykupiteli, Jan dostoupil vrcholu sebezapření. Nesnažil se přitahovat lidi k sobě, nýbrž povznášet jejich myšlenky stále výš a výše, dokud nespočinuly na Beránku Božím. On sám byl pouze hlasem, voláním na poušti. Nyní se s radostí ztišil a odešel ze scény, aby oči všech mohly být obráceny ke Světlu života. *Mar 117.4*

Ti, kteří jsou věrni svému povolání za posly Boží, nebudou usilovat o svou slávu. Láska ke svému „já“ bude pohlcena láskou ke Kristu. Uznají, že jejich dílem je vyhlášovat to, co vyhlášoval Jan Křtitel: *„Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“ (J 1,29)* Vyvýší Ježíše a s Ním bude vyvýšeno lidstvo. ... *Mar 117.5*

Prorokova duše, zbavena vlastního „já“, byla naplněna Božím světlem. ... Vydával svědectví o Spasitelově slávě. ... Na této Kristově slávě se mají podílet všichni Jeho následovníci. ... Z nebeského světla můžeme přijímat jediné tehdy, jsme-li ochotni vzdát se vlastního „já“. Boží povahu můžeme poznat a vírou přijmout Krista pouze tehdy, když každou myšlenku ochotně podřídíme v poslušnosti Kristu. Všem, kteří tak činí, je dán Duch svatý v neomezené míře. V Kristu *„přebývá všecka plnost Božství tělesně. A v něm jste doplněni“ (Ko 2,9.10). – 8T 333, 334 Mar 117.6*

Boží výzva k reformě

„On půjde před jeho tváří v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a nepovolené k moudrosti spravedlivých, aby přichystal Pánu připravený lid.“ (L 1,17 – NBK) Mar 118.1

Jan Křtitel vyšel v duchu a moci Eliášově, aby připravil cestu Páně a obrátil lid k moudrosti spravedlivých. Byl představitelem těch, kteří žijí v těchto posledních dnech, jimž Bůh svěřil svaté pravdy, aby je hlásali lidem, a aby tak připravili cestu pro druhý příchod Kristův. ... Mar 118.2

Ti, kdož mají připravit cestu pro druhý příchod Kristův, jsou představeni věrným Eliášem, v jehož duchu přišel také Jan, aby připravil cestu pro Kristův první příchod. Má se mluvit o velkém tématu nápravy a veřejné mínění má být podníceno. Střídmost ve všem má být spojována s poselstvím, aby obracela lid Boží od jejich modloslužebnictví, obžerství a jejich výstřednosti v odívání a ostatních oblastech života. Mar 118.3

Sebezapření, pokora a střídmost, jež jsou vyžadovány od spravedlivých, které Bůh obzvláště vede a jimž žehná, mají být představeny lidem v protikladu k výstředním, zdraví podřývajícím návykům těch, kteří žijí v této porušené době. Bůh ukázal, že zdravotní reforma je tak úzce spjata s poselstvím třetího anděla jako ruka s tělem. Nikde není možno nalézt tak velkou příčinu tělesné a mravní zkaženosti jako v zanedbání tohoto důležitého předmětu. Ti, kdož povolují chuti a vášním a zavírají své oči před světlem ze strachu, že uvidí hříšné požitkářství, kterého se nechtějí zřící, jsou před Bohem vinni. ... Mar 118.4

Prozřetelnost odvádí Boží lid od výstředních návyků tohoto světa, od povolování chutím a vášním, aby zaujal své postavení na základně sebezapření a střídmosti ve všem. Lid, který vede Bůh, bude lidem zvláštním. Nebude jako ostatní svět. Bude-li následovat Boží vedení, dokoná Jeho úmysly a podřídí svou vůli vůli Boží. Kristus bude přebývat v srdcích. ... Vaše tělo, praví apoštol, je chrámem Ducha svatého. – 3T 61-63 Mar 118.5

Prosazujte zdravé žití

„Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou.“ (Ř 12,1) Mar 119.1

Pro člověka je nemožné, aby vydával své tělo v obět živou, svatou, Bohu libou, a přitom pokračoval v holdování zvykům, které ho zbavují tělesné, duševní a mravní síly. Znovu apoštol praví: *„A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.“ (Ř 12,2) – CH 23 Mar 119.2*

Žijeme ve světě, který se staví proti spravedlnosti nebo čistotě charakteru (povahy), a obzvláště proti růstu v milosti. Kamkoli se podíváme, vidíme poskvrnění a zkaženost, znetvoření a hřích. Jak se toto všechno staví do odporu vůči dílu, které v nás musí být dokonáno právě před obdržení daru nesmrtelnosti! Boží vyvolení musejí stát neposkvrnění uprostřed zkažeností, kupících se okolo nich v těchto posledních dnech. Jejich těla musí být posvěcena, jejich duch čistý. Má-li být toto dílo dokonáno, musí být podniknuto ihned, opravdově a moudře. Duch Boží by měl mít naprostou nadvládu, máje vliv na veškeré jednání. Mar 119.3

Zdravotní reforma je jedním odvětvím velkého díla, které má uschopnit lidi pro příchod Pána. ... Muži a ženy nemohou porušovat přírodní zákon holdováním mravně zkaženým chutím a smyslným vášním, aniž by znesvěcovali Zákon Boží. Proto Bůh dopouští, aby na nás zářilo světlo zdravotní reformy, abychom si uvědomili hříšnost porušování zákonů, které On ustanovil v nás samých. ... Mar 119.4

Učinit přírodní zákon zřetelným a vybízet k jeho poslušnosti je dílem, které doprovází poselství třetího anděla. ... Bůh má v úmyslu, aby se tento předmět projednával a veřejné mínění bylo hluboce podníceno k jeho zkoumání; neboť je pro muže a ženy nemožné, pokud jsou pod mocí hříšných, zdraví ničících, mozek oslabujících návyků, aby si vážili svaté pravdy. ... Mar 119.5

Ten, kdo si váží a dbá světla, které mu Bůh dává ve zdravotní reformě, má významnou pomoc v díle posvěcení skrze pravdu a uschopnění pro nesmrtelnost. – CH 20-22 Mar 119.6

Ctnost zapomínání na sebe

„S Kristem ukřižován jsem. Žít jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mne, a vydal sebe samého za mne.“ (Ga 2,20) Mar 120.1

Vírou si Pavel přivlastnil Kristovu milost a tato milost uspokojovala potřeby jeho duše. Vírou přijímal tento nebeský dar a předával jej duším, které toužily po světle. To je zkušenost, kterou potřebujeme. ... Modlete se o takovou víru. Usilujte o ni. Věřte, že Bůh vám ji dá. Mar 120.2

V našem světě musí být vykonáno veliké dílo. Naše země není pohádkovou zemí. Před námi je živá realita. Na všech stranách je možno vidět projevy satanovy moci. Spolupracujme s Tím, který působí, aby obnovil a pozvedl. A nezapomínejme, že ten, kdo pracuje pro Krista musí získávat svou sílu u zdroje veškeré síly. ... Křesťané potřebují sílu mysli, pevnost vůle a poznání, které pochází ze studia Božího slova. Nemohou si dovolit naplňovat své mysli hloupostmi. Každý den musí obnovovat svou duchovní sílu. Mar 120.3

Učte se u Toho, který řekl: *„Jsem tichý a pokorný srdcem.“* Učíce se u Něj, naleznete odpočinku. Den za dnem budete získávat zkušenosti ve věcech Božích, den za dnem si budete uvědomovat velikost Jeho spasení a slávu spojení s Ním. Stále se budete lépe učit, jak žít Kristu podobným životem a stále více budete růst v podobnost Spasitelovu. Mar 120.4

Jestliže zemřeme svému „já“, jestliže budeme rozšiřovat naši představu o tom, čím se nám Kristus může stát a čím se my můžeme stát pro Něj, jestliže se spojíme jeden s druhým pouty křesťanského společenství, Bůh bude skrze nás mocně působit. Tehdy budeme posvěceni pravdou. Budeme skutečně vyvoleni Bohem a ovládání Jeho Duchem. Každý den života nám bude vzácný, protože v něm uvidíme příležitost využít svěřené nám dary pro požehnání jiným. – RH May 30, 1907 Mar 120.5

Musíme zapomínat na sebe v láskyplné službě jiným. ... Možná si neuvědomujeme některé laskavé skutky, které činíme, ... ale věčnost odhalí v celé své kráse každý skutek, vykonaný ke spáse duší, každé slovo, promluvené k útěše Božích dítek; a tyto skutky, vykonané pro Krista, budou součástí naší radosti po celou věčnost. – IHP 230 Mar 120.6

23. dubna

Mládež, Boží nástroj

„Dobré jest muži tomu, kterýž by nosil jho od dětinství svého.“ (Pl 3,27) Mar 121.1

Bůh volá mladé lidi ve svěžesti a síle jejich mládí, aby se s Ním podíleli na sebezapření, oběti i utrpení. Jestliže přijmou tuto výzvu, učiní z nich své nástroje ke spáse těch, pro které zemřel. Chce však, aby si spočetli náklad a započali své dílo s plným uvědoměním si podmínek, za jakých slouží ukřižovanému Vykupiteli. ... Mar 121.2

Naším prvním dílem by mělo být přivedení našich vlastních srdcí do souladu s Bohem. Pak teprve jsme připraveni pracovat pro druhé. V dřívějších dobách naši věrní pracovníci důkladně zkoumali svá srdce. Společně se radili a spojovali v pokorné, vroucí modlitbě o božské vedení. ... Kristův příchod je blíže, nežli když jsme uvěřili. Každý den, který mím, máme o jeden méně k vyhlášení varovného poselství světu. Kéž by dnes bylo více vážných proseb k Bohu, větší pokory, větší čistoty a větší víry. – 5T 87, 88 Mar 121.3

Máme pro Mistra vykonat veliké dílo, otvírat Boží slovo těm, kdož jsou v temnotě bludu. Mladí přátelé, počínejte si tak, jako kdybyste měli svaté pověření. Měli byste být studenty Bible, vždy hotovi k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požádal důvod z naděje té, kteráž jest ve vás (1 Pt 3,15). Pravou křesťanskou důstojností vydávejte svědectví o tom, že víte, že máte pravdu a že je v zájmu lidí, aby ji slyšeli. Je-li tato pravda vetkána do duše, projeví se ve výrazu tváře a ve vystupování, v klidném, ušlechtilém sebeovládání a pokoji, který může mít jen křesťan. Ti, kdo mají pravou pokoru a jejichž mysl je rozvinuta pravdami odhalenými v evangeliu, budou mít vliv, který lidé pocítí. Učiní dojem na myslích i srdcích. – 5T 401 Mar 121.4

Nic si nepřejí více, než vidět naši mládež naplněnu duchem ryzího náboženství, který je povede k tomu, že vezmou kříž a budou následovat Ježíše. Vyjděte, mladí učedníci Kristovi, ovládání zásadami, oděni v roucho čistoty a spravedlnosti. Váš Spasitel vás povede na místo, které nejlépe odpovídá vašim hřivnám a kde můžete být nejužitečnější. Na této stezce povinnosti si můžete být jisti, že obdržíte milost dostatečnou k vašemu vítězství. – 5T 87 Mar 121.5

Dílo pro všechny generace

„Píši vám, otcové, protože znáte toho, kterýž jest od počátku. Píši vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží ve vás zůstává, a že jste zvítězili nad tím zlostníkem.“ (1 J 2,14 – RSV) Mar 122.1

Existuje mnoho odvětví, ve kterých mládež může nalézt příležitost k užitečné práci. V tomto závěrečném díle evangelia existuje široké pole působnosti; a jako nikdy předtím má toto dílo získat pomocníky z řad prostých lidí. Jak mladí, tak i lidé starší budou povoláni z polí, vinic, dílen a vyslání Mistrem, aby hlásali Jeho poselství. Možná, že mnozí z těchto lidí měli malou příležitost získat vzdělání, ale Kristus v nich vidí schopnosti, které jim umožní naplnit Jeho záměr. Vloží-li do díla svá srdce a budou-li nadále Jeho žáky, učiní je způsobilými k tomu, aby pro Něj pracovali. ... Mar 122.2

Ať už jsou vaše dary sebevětší nebo sebemenší, mějte na paměti, že to, co máte, je pouze svěřeno do vaší péče. Tak vás Bůh zkouší, dávaje vám příležitost dokázat svou věrnost. Jemu vděčíte za všechny své schopnosti. Jemu patří vaše tělesné, duševní i duchovní síly a pro Něj mají být využity. Váš čas, váš vliv, vaše schopnosti, vaše dovednost – z toho všeho musí být složený úcty Tomu, který vše dává. – YI March 3, 1908 Mar 122.3

Mladý člověk, který nalézá radost a štěstí v četbě Božího slova a v modlitbě, je neustále občerstvován doušky z Pramene života. Dosáhne takové výše mravní úrovně a takové šíře myšlení, jakou si druzí ani nedovedou představit. ... Ty, kdo takto spojují své duše s Bohem, Bůh uznává za své syny a dcery. Dosahují stále výš a výše, získávajíce jasnější pohled na Boha i na věčnost, až si z nich Pán učiní průduchy světla a moudrosti pro tento svět. – 4T 624 Mar 122.4

Jak brzy by s takovou, správně vycvičenou, mocí vybavenou armádou pracovníků, jako je naše mládež, mohlo být přineseno poselství o ukřižovaném, zmrtvýchvstalém a vbrzku přicházejícím Spasiteli celému světu! Jak brzo by potom mohl přijít konec – konec utrpení, bolesti a hříchu! – Ed 271 Mar 122.5

Proč tak mnoho zahálejších?

„...*budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku a v Samaří a až na konec země.*“ (Sk 1,8 – RSV) *Mar 123.1*

Na pověření, které bylo dáno prvním učedníkům, se podílejí věřící v každé době. Každému, kdo přijímá evangelium, se dostává svaté pravdy, aby ji předával světu. Věrné Boží děti byly vždy aktivními misionáři, kteří věnují své prostředky ke slávě Jeho jména a moudře užívají svých schopností v Jeho službě. ... *Mar 123.2*

Členové Boží církve mají být horliví v dobrých skutcích, odděluje se od světského usilování a kráčeje v šlépějích Toho, kterýž chodil dobře činně (Sk 10,38). Se srdci naplněnými soucitem a slitováním mají sloužit těm, kdož potřebují pomoci, nesouce tak hříšníkům známost Spasitelovy lásky. Takové dílo vyžaduje namáhavé úsilí, avšak přináší bohatou odměnu. Ti, kdo pracují v tomto díle s čistotou úmyslů, uvidí duše získané pro Spasitele. ... *Mar 123.3*

„*A Duch i nevěsta řkou: Poď. A kdož slyší, rciž: Přid.*“ (Zj 22,17) Pověření nést toto pozvání se vztahuje na celou církev. Každý, kdo pozvání uslyšel, má toto poselství nést ozvěnou přes hory i údolí, řka: „*Přijd!*“ ... *Mar 123.4*

Jsou stovky, ba tisíce takových, kteří slyšeli poselství spásy, kteří stále stojí na trhu zahálející, zatímco by mohli být zapojeni v některém odvětví činné služby. Takovým Kristus praví: „*Pročež tu stojíte, celý den zahálející?*“ a dodává: „*Jdětež i vy na vinici.*“ (Mt 20,6.7) Proč je tomu tak, že mnozí další neuposlechnou této výzvy? Je to snad proto, že se domnívají, že se jich to netýká, protože nestojí za kazatelnou? Necht' pochopí, že i mimo kazatelnu je veliké dílo, které má být vykonáno tisíci odevzdaných laických členů. *Mar 123.5*

Dlouho Bůh čeká na to, až celou církev prostoupí duch služby tak, že každý bude pro Něho pracovat podle svých schopností. Až členové církve Boží budou konat jim určené dílo v naplňování poslání evangelia na potřebných místech doma i za hranicemi, pak bude celý svět brzy varován a Pán Ježíš se vrátí na tuto zem s mocí a slávou velikou. „*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdyž přijde skonání.*“ (Mt 24,14) – AA 109-111 *Mar 123.6*

Všechno naše bohatství Bohu

„Darmo jste vzali, darmo dejte.“ (Mt 10,8) Mar 124.1

Vše, co lidé přijímají z Boží štědrosti, stále patří Bohu. Vše hodnotné a nádherné na zemi, co nám Bůh udílí, je dáno do našich rukou, aby nás vyzkoušel, aby zjistil hloubku naší lásky k Němu a naše ocenění Jeho přízně. Ať již je to bohatství hmotných nebo duchovních statků, mají být složeny jako dobrovolná oběť k nohám Ježíšovým. – 5T 736 *Mar 124.2*

Když Kristus pověřil své učedníky, aby šli „*po všem světě, kázali evangelium všemu stvoření*“, uložil lidem dílo šíření známosti Jeho milosti. A zatímco jdou jedni kázat, vyzývá druhé... k obětem, aby jimi podporovali Jeho dílo na zemi. – 9T 255 *Mar 124.3*

Ne všichni mohou přinášet veliké oběti, ne všichni mohou vykonat významné dílo, velkolepé činy; všichni však mohou pěstovat sebezapření, všichni mohou zjevovat Spasitelovu nesobeckost. Někteří mohou přinést veliké dary do pokladnice Páně, zatímco jiní mohou přinést pouze nepatrné příspěvky. Avšak každý dar, přinesený v upřímnosti, Pán přijímá. – 9T 54, 55 *Mar 124.4*

Mnozí by byli překvapeni, kdyby viděli, kolik mohlo být ušetřeno na dílo Boží skrze skutky sebezapření. Malé částky, ušetřené skrze skutky obětavosti, učiní mnohem více pro rozvoj díla Božího, než vykonají větší dary, které si nevyžádaly žádné sebezapření. – 9T 157, 158 *Mar 124.5*

Duch štědrosti je duchem nebes. Kristova sebeobětavá láska je zjevena na kříži. Aby člověk mohl být spasen, Kristus dal vše, co měl, a pak dal sám sebe. Kristův kříž se dovolává štědrosti každého následovníka požehnaného Spasitele. Tam (na kříži) je vyjádřena zásada dávat a dávat. ... Zásadou světsky smýšlejících lidí je brát a brát. ... *Mar 124.6*

Světlo evangelia zářící z Kristova kříže kárá sobectví. ... Mnozí z Božího lidu jsou v nebezpečí, že se dostanou do osidel světáctví a žádostivosti. ... Měli by pochopit, že je to Boží milosrdenství, které znásobuje požadavky na jejich prostředky. ... Takto činí člověka prostředkem, skrze který uděluje svá požehnání zemi. Bůh naplánoval systém dobročinnosti, aby se člověk mohl stát podobným svému Stvořiteli, laskavým a nesobeckým v povaze, a nakonec měl s Kristem podíl na věčné, slavné odměně. – 9T 254, 255 *Mar 124.7*

Dvojnásobný život

„Naše společenství je s Otcem i s jeho Synem Ježíšem Kristem.“ (1 J 1,3 – NBK) Mar 125.1

Nic není potřebnějšího v našem díle než praktické výsledky společenství s Bohem. Měli bychom svým každodenním životem ukazovat, že máme pokoj a odpočinutí ve Spasiteli. Jeho pokoj v srdci bude vyzařovat z tváře. ... Společenství s Bohem zušlechťí povahu i život. Lidé na nás poznají, jako poznali na prvních učednících, že býváme s Ježíšem. To dodá dělníkovi moc, kterou mu nemůže dát nic jiného. Nesmí si dovolit, aby byl o tuto moc připraven. Musíme žít dvojnásobným životem – životem myšlenky a činu, životem tiché modlitby a svědomité práce. – MH 512

Mar 125.2

Všichni, kteří jsou ve škole Boží, potřebují tiché hodiny ke společenství se svým vlastním srdcem, s přírodou a s Bohem. ... Každý osobně musíme slyšet Boha, jak promlouvá k srdci. Když jsou všechny jiné hlasy utiшены a my před Ním v tichosti čekáme, pak mlčení duše způsobí zřetelnějším hlas Boží. On nás vybízí: *„Upokojtež se, a vězte, žeť jsem já Bůh.“* (Ž 46,10) Toto je skutečná příprava na jakoukoli práci pro Boha. Kdo je takto občerstvován, bude obklopen ovzduším světla a pokoje uprostřed spěchajícího davu a napětí intenzivního života. Obdrží nový příděl tělesné i duševní síly. Jeho život bude vyzařovat vůni a zjevovat božskou moc, která si získá lidská srdce. – MH 58

Mar 125.3

Mnozí, a to dokonce v době svých pobožností, nepřijímají požehnání skutečného obcenství s Bohem. Příliš mnoho spěchají. Kvapnými kroky pronikají okruhem Kristovy milostivé přítomnosti, možná se na chvíli zastavují v těchto posvátných místech, nevyčkávají však na radu. Nemají čas zůstat s božským Učitelem. Se svými břemeny se vracejí ke své práci. *Mar 125.4*

Takoví pracovníci nemohou nikdy dosáhnout nejvyššího úspěchu, dokud nepoznají tajemství síly. Musí si najít čas k přemýšlení, k modlitbě, k čekání na Boha, aby obnovil tělesnou, duševní a duchovní sílu. Je jim zapotřebí povznášejícího vlivu Jeho Ducha. Až přijmou tento vliv, budou oživeni novým životem. – Ed 260, 261 *Mar 125.5*

Nesprávná horlivost

„Neboť jím svědectví vydávám, že horlivost Boží mají, ale ne podle poznání.“ (Ř 10,2 – KJV)

Mar 126.1

Existuje hluchá horlivost, bez cíle nebo účelu, která není podle poznání, která je slepá ve svých účincích a zhoubná ve svých důsledcích. Toto není křesťanská horlivost. Křesťanská horlivost je ovládána zásadami a není křečovitá. Je opravdová, hluboká a silná, podmaňující si celou duši a probouzející mravní citlivost. *Mar 126.2*

Spása duší a zájmy Božího království jsou záležitostmi nejvyšší důležitosti. Co jiného si zasluží větší vážnosti než spása duší a sláva Boží? Jsou zde činitelé, které nemohou být brány na lehkou váhu. Jsou stejně závažné jako věčnost. V sázce jsou věčné osudy. Muži a ženy se rozhodují pro dobro nebo zlo. Křesťanská horlivost se nebude vyčerpávat v mluvení, ale bude mít soucit a bude jednat rázně a s účinností. Přesto křesťanská horlivost nebude jednat proto, aby byla vidět. Pokora bude charakterizovat každé úsilí a bude vidět v každém díle. Křesťanská horlivost povede k upřímným modlitbám a pokoře, a k věrnosti v domácích povinnostech. V rodinném kruhu bude vidět vlídnost a láska, dobrota a soucit, které jsou vždy ovocem křesťanské horlivosti. ... *Mar 126.3*

Ach, jak málo křesťanů si uvědomuje cenu duší! Jak málo je těch, kteří jsou ochotni se obětovat, aby druhé přivedli k poznání Krista! Je mnoho řečí, mnoho slov o lásce k hynoucím duším; jsou to však jen laciné řeči. To, čeho je zapotřebí, je opravdová křesťanská horlivost – horlivost, která se projeví v činech. Všichni musí nyní pracovat ve vlastním zájmu, a když budou mít Ježíše ve svých srdcích, vyznají Ho i jiným. Duše, která se drží Krista, nemůže být zdržována od poznávání Krista, stejně jako nemohou být zastaveny vody Niagarských vodopádů. – 2T 232, 233 *Mar 126.4*

Věčný život by měl upoutávat tu nejhlubší pozornost každého křesťana. Být spolupracovníkem Kristovým a nebeských andělů ve velikém plánu spasení! Jaké jiné dílo může snést srovnání s tímto! Od každé spasené duše přichází k Bohu užitek ze slávy, která se odráží na spaseném a také na tom, jenž byl nástrojem při jeho spasení. – 2T 232 *Mar 126.5*

Pevný základ

„Ale však pevný základ Boží stojí, máje znamení toto: Znáť Pán ty, kteříž jsou jeho, a: Odstup od nepravosti každý, kdož vyzývá jméno Kristovo.“ (2 Tm 2,19) Mar 127.1

Pán bude mít lid ryzí jako ocel a s vírou pevnou jako žulová skála. Mají být na světě Jeho svědky, Jeho zástupci ke konání zvláštního, slavného díla v den Jeho přípravy. ... Mar 127.2

Kazatelé, kteří se vši horlivostí a opravdovostí kázali pravdu, mohou odpadnout a připojit se k řadám našich nepřátel, ale obrátí se tím Boží pravda v lež? „Ale však,“ praví apoštol, „*pevný základ Boží stojí.*“ Víra i pocity lidí se mohou měnit, ale Boží pravda nikdy. ... Mar 127.3

To, že máme pravdu, je stejně jisté, jako že Bůh žije; a satan s celým svým uměním a d'ábel-skou mocí nemůže Boží pravdu změnit v lež. Zatímco tento veliký nepřítel se bude ze všech sil pokoušet zbavit Boží slovo jeho moci, pravda musí vzejít jako hořící pochodeň. Mar 127.4

Pán nás vyvolil a učinil nás předmětem svého předivného milosrdenství. Máme být okouzlení žvaněním odpadlíků? Rozhodneme se stanout po boku satana a jeho zástupů? Máme se připojit k přestupníkům Božího Zákona? Necht' je raději naší modlitbou: „Pane, polož nepřátelství mezi mne a hada!“ Nejsme-li v nepřátelství s jeho skutky temna, ovíjí se kolem nás mocnými smyčkami svého hadího těla a jeho jedovatý zub je každou chvíli připraven uštknout naše srdce. Měli bychom ho pokládat za úhlavního nepřítele. Musíme se mu postavit ve jménu Kristově. Naším úkolem je jít stále vpřed. ... Necht' se všichni, kdož vyzývají jméno Kristovo, odějí zbrojí spravedlnosti. ... Mar 127.5

Nastal čas, kdy musíme každý vědět, proč věříme tak, jak věříme. ... Položme si pro sebe dobrý základ pro budoucí čas, abychom se mohli pevně chopit věčného života. Nemusíme pracovat ve své vlastní síle, ale v síle našeho zmrtvýchvstalého Pána. Co učiníme a k čemu se odvážíme pro Ježíše? – 4T 594-597 Mar 127.6

Nebesa čekají na vás

„Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás.“ (J 20,21) Mar 128.1

O apoštolech je psáno: *„A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.“* (Mk 16,20) Jako Kristus vyslal své učedníky, tak i dnes vysílá členy své církve. Táž moc, která provázela učedníky, je připravena i pro ně. Učiní-li Boha svou silou, bude Bůh působit s nimi a nebudou pracovat nadarmo. Necht' si přitom uvědomí, že dílu, jehož jsou účastni, vtiskl svou pečeť Pán. Bůh řekl Jeremiášovi: *„Neříkej, dítě jsem, nýbrž k čemuž tě koli posli, jdi, a vše, cožť přikáží, mluv. Neboj se jich, neboť jsem s tebou, abych tě vysvobozoval.“* Potom Hospodin vztáhl svou ruku a dotekl se úst služebníka svého, řka: *„Aj, vložil jsem slova svá v ústa tvá.“* (Jr 1,7-9) A nás vybízí, abychom vyšli a mluvili slova, která nám dává, pociťující na svých rtech Jeho svatý dotek. *Mar 128.2*

Kristus dává církvi svatý úkol. Každý její člen by měl být průduchem, jímž by Bůh mohl sdělovat světu poklady své milosti, nevystižitelná (nestihlá – KB) bohatství Kristova. Nic si Spasitel nepřeje více, než mít nástroje, které představí světu Jeho Ducha a Jeho povahu. A není nic, čeho by svět tak potřeboval, jako projevení Spasitelovy lásky skrze lidi. Celé nebe čeká na muže a ženy, skrze něž by Bůh mohl zjevit moc křesťanství. *Mar 128.3*

Církev je Božím nástrojem k hlásání pravdy, zmocněna Bohem k tomu, aby konala zvláštní dílo. A bude-li Bohu věrná, poslušná všem Jeho přikázáním, bude v ní přebývat znamenitost božské milosti. A bude-li věrná své oddanosti, bude-li ctít Hospodina Boha Izraele, není moci, která by se mohla postavit proti ní. *Mar 128.4*

Horlivost pro Boha a pro Jeho dílo podněcovala učedníky, aby svědčili o evangeliu s velkou mocí. Neměla by táž horlivost roznítit v našich srdcích odhodlání vyprávět příběh o vykupující lásce, o Kristu, a to o tom ukřižovaném? Je výsadou každého křesťana, aby příchod Spasitele nejen očekával, nýbrž jej také urychloval. – AA 599, 600 *Mar 128.5*

1. května

Bůh povede svůj lid

„Když půjdeš přes vody, s tebou budu, pakli přes řeky, nepřikvačí tě; půjdeš-li přes oheň, ne-spálíš se, aniž plamen chytí se tebe.“ (Iz 43,2) Mar 129.1

Bůh má na této zemi církev, jež je Jeho vyvoleným lidem, který ostříhá Jeho přikázání. Nevede osamocené odnože, jednu zde, jinou zase onde, ale vede lid. Mar 129.2

Není zapotřebí pochybovat, strachovat se, že se dílo nezdaří. Bůh je v čele díla a uvede vše do pořádku. Bude-li situace vyžadovat nápravu ve vedení díla, Bůh se o to postará a bude působit tak, aby bylo uvedeno do pořádku všechno nesprávné. Věřme, že Bůh hodlá dovést vzácnou loď, která veze lid Boží, bezpečně do přístavu. Mar 129.3

Když jsem se před mnoha lety plavila z Portlandu (ve státě Maine) do Bostonu, zastihla nás bouře a veliké vlny s námi házely sem a tam. Lustry padaly a kufry se převalovaly ze strany na stranu jako míče. Cestující byli vyděšeni a mnozí křičeli, očekávající příchod smrti. Mar 129.4

Po chvíli přišel na palubu lodivod. Když se postavil ke kormidlu, kapitán stál blízko něj a vyjádřil své obavy o směr, kterým se loď ubírala. „Chcete se postavit ke kormidlu?“ otázal se lodivod. Kapitán nebyl ochoten tak učinit, neboť věděl, že se mu nedostává zkušeností. Postupně však někteří cestující zneklidněli a vyjádřili své obavy, že je kormidelník roztříští o skály. „Chcete se postavit ke kormidlu?“ zeptal se lodivod. Oni však věděli, že by si s kormidlem neporadili. Mar 129.5

Když si myslíte, že dílo je v nebezpečí, modlete se: „Pane, stůj u kormidla. Proved' nás skrze zmatek. Doved' nás bezpečně do přístavu.“ Cožpak nemáme důvod věřit, že nás Pán vítězně provede? ... Mar 129.6

Nemůžete svým omezeným myšlením pochopit každé působení Boží prozřetelnosti. Necht' Bůh pečuje o své vlastní dílo. – FLB 282 Mar 129.7

Satan zdvojnásobuje své snahy

„Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch, kteříž se ho bojí, a zastává jich.“ (Ž 34,8) Mar 130.1

Moc a zloba satana a jeho zástupů by nás mohly právem znepokojovat, kdybychom nemohli nalézt útočiště a vysvobození ve svrchované moci našeho Vykupitele. My pečlivě zabezpečujeme své domy závorami a zámky, abychom chránili své majetky a své životy před zlými lidmi. Zřídka však pomyslíme na zlé anděly, kteří ustavičně hledají, jak se k nám dostat, a proti jejichž útokům se nemůžeme svými vlastními silami ubránit. Dovolíme-li jim to, mohou zmást naši mysl, porušit a trápit naše těla, zničit naše majetky a zahubit naše životy. Jejich jedinou rozkoší je utrpení a zkáza. Strašné bude postavení těch, kteří se vzpírají božským požadavkům a poddávají se satanovým pokušením, až je Bůh přenechá nadvládě zlých duchů. Ti však, kdož následují Krista, jsou vždy pod Jeho ochranou bezpečni. Z nebe jsou vysíláni andělé, kteří jsou mocní v síle, aby je chránili. Satan nemůže prolomit ochranu, kterou Bůh postavil kolem svého lidu. Mar 130.2

Velký spor mezi Kristem a satanem, který trvá bezmála šest tisíc let, má již brzy skončit. A ten zlostník zdvojnásobuje své snahy zmařit dílo Kristovo ve prospěch člověka a polapit duše do svých sítí. Cílem, jehož chce dosáhnout, je udržovat lidi v temnotě a v zatvrzelosti až do doby, kdy skončí Spasitelovo prostřednické dílo a již více nebude oběti za hřích. Mar 130.3

Není-li vynakládáno žádné zvláštní úsilí vzdorovat jeho moci, panuje-li v církvi a ve světě lhostejnost, je satan bez starostí. Není totiž nebezpečí, že by ztratil ty, které vede v zajetí své vůle. Je-li však vzbuzena pozornost k věčným věcem a duše se ptají: „*Co mám činit, abych byl spasen?*“ je okamžitě v pohotovosti, usiluje o to stavět svou moc proti moci Kristově. ... Je přítomen tam, kde se lidé shromažďují, aby uctívali Boha. Ačkoli skryt lidským zrakům, působí ze všech sil, aby ovládl mysl věřících. – GC 517, 518 Mar 130.4

Rozhodující boj před námi

„Více sluší poslouchati Boha než lidí.“ (Sk 5,29) Mar 131.1

Lid Boží stojí před velikou krizí. I svět stojí před krizí. Těsně před námi je nejzávažnější boj všech dob. ... Prosazení svěcení neděle se stává otázkou národního zájmu a národní důležitosti. Dobře víme, jaký bude výsledek tohoto hnutí. Jsme však připraveni na tento výsledek? Splnili jsme věrně Bohem nám svěřenou povinnost – varovat lidi před nebezpečím, které je před nimi? ... Mar 131.2

Je mnoho těch, kteří nikdy neslyšeli požadavky biblické Soboty a nikdy neslyšeli, že zavedení neděle spočívá na falešném základu. Jakékoliv hnutí ve prospěch náboženského zákonodárství je vlastně ústupkem papežství, jež po mnoho století vytrvale bojuje proti svobodě svědomí. Svěcení neděle, jako tak zvané křesťanské zřízení, vděčí za svou existenci „tajemství nepravosti.“ A vynucování svěcení neděle bude vlastně uznáním zásad, které tvoří skutečný základní kámen římskokatolické církve. Když se náš národ (USA) zřekne zásad své vlády tak, že uzákoní nedělní zákon, pak si tímto aktem protestantismus podá ruku s papežstvím. Nebude to nic jiného, nežli že dá život tyranství, jež dlouho chtivě očekávalo na svou příležitost, aby znovu povstalo k násilné vládě. ... Mar 131.3

Jestliže budou papežství nebo jeho zásady opět přivedeny zákonem k moci, budou znovu zahájeny ohně pronásledování proti všem, kdo své svědomí a pravdu neobětují v podřízenosti všeobecně rozšířeným bludům. Toto zlo se stane brzy skutečností. Mar 131.4

Poněvadž nám Bůh dal světlo, které nám ukazuje nebezpečí, jež jsou před námi, jak můžeme být v Jeho očích bez viny, jestliže zanedbáváme vynaložit veškeré své úsilí, jakého jsme schopni, abychom přinesli toto světlo lidem? Můžeme být spokojeni s tím, že je ponecháme, aby vstoupili do tohoto rozhodujícího boje bez varování? ... Mar 131.5

Až se budou zákony pozemských vládců protivit zákonům svrchovaného Vládce celého vesmíru, pak ti, kdož jsou věrnými Božími poddanými, mu zachovají věrnost. – 5T 711-713 Mar 131.6

Překrucování Písma

„Ti, kdož jsou neučení a neutvrzení, překrucují... písma, ke své vlastní záhubě.“ (2 Pt 3,16 – KJV) *Mar 132.1*

Jedním z nejúspěšnějších satanových klamů je tvrzení, že není důležité, čemu člověk věří. Satan ví, že pravda, přijatá z lásky k ní, posvěcuje duši toho, kdo ji přijímá. Proto se neustále snaží podstrkávat falešná učení, bajky, jiné evangelium. ... *Mar 132.2*

Nejasné a smyšlené výklady Písma a mnohé navzájem si odporující názory o náboženské víře, které se vyskytují v křesťanském světě, jsou dílem našeho velkého protivníka, který mate mysl lidí tak, aby nepoznali pravdu. A neshody a rozdělení, které existují mezi křesťanskými církvemi, jsou ve značné míře způsobeny panujícím zvykem překrucovat Písmo k podpoře oblíbeného učení. Mnozí, místo aby pečlivě zkoumali Boží slovo s pokorou v srdci, aby se seznámili s vůlí Boží, pouze usilují objevit něco zvláštního nebo svérázného. *Mar 132.3*

Aby podepřeli mylná učení nebo nekřesťanské zvyky, používají někteří lidé určitá místa Písma vytržená z kontextu (ze souvislosti) a uvádějí třeba polovinu jednoho verše na důkaz svého tvrzení, přičemž zbývající část verše dává smysl, který je pravým opakem jejich tvrzení. S vychytralostí ha-da se schovávají za výroky vytržené ze souvislosti, které sestavili tak, aby se hodily jejich tělesným tužbám. Tak vskutku mnozí záměrně překrucují Boží slovo. Jiní, kteří mají živou představivost, používají obrazů a symbolů Písma svatého a vykládají je podle své obrazotvornosti, přičemž přamálo dbají svědectví Písma, jež je samo vykládá, a vydávají své výmysly za učení Bible. *Mar 132.4*

Tam, kde se přistupuje ke zkoumání Písma svatého bez zbožného, pokorného a učenlivého ducha, budou i ta nejjasnější, nejsnazší místa, stejně jako i ta nejobtížnější místa Písma vytržena z jejich pravého významu. ... Slovo Boží je srozumitelné všem, kdo je zkoumají se zbožným srdcem. Každá opravdu upřímná duše dospěje ke světlu pravdy. *„Světlo vsáto jest spravedlivým.“* (Ž 97,11) A žádná církev nemůže postupovat ve zbožnosti, nebudou-li její členové opravdově pátrat po pravdě jako po skrytém pokladu. – GC 520-522 *Mar 132.5*

Falešná učení o Bohu

„Proto že poznávše Boha, nectili jako Boha, ani jemu děkovali, ale marní učinění jsou v myšleních svých, a zatmíno jest nemoudré srdce jejich.“ (Ř 1,21) Mar 133.1

Názor, že Bůh je podstatou, která prostupuje celou přírodu, je jedním z nejrafinovanějších satanových podvodů. Toto učení zkresluje Boha a je zneuctěním Jeho velikosti a majestátu. *Mar 133.2*

Boží slovo nepodporuje panteistické názory. Světlo Jeho pravdy ukazuje, že tyto názory jsou nástroji k záhubě duší. Jejich jádrem je temnota, jejich prostředím smyslnost. Tyto názory uspokojují přirozené srdce a povolují sklonům. Výsledkem jejich přijetí je odloučení se od Boha. ... *Mar 133.3*

Je pouze jediná moc, která může zlomit moc zla v lidském srdci, a to je moc Boží v Ježíši Kristu. Očištění od hříchu je pouze skrze krev Ukřižovaného. Toliko Jeho milost nás může uschnout, abychom odolali a podmanili si sklony naší padlé přirozenosti. Spiritualistické teorie o Bohu zbavují tuto moc účinku. Jestliže je Bůh podstatou, která proniká celou přírodou, pak přebývá ve všech lidech; a aby člověk dosáhl svatosti, stačí pouze rozvíjet síly, které jsou v něm. *Mar 133.4*

Tato učení, dotažena ke svým logickým závěrům, odstraňují celou křesťanskou soustavu. Odstraňují nutnost smíření a činí člověka svým vlastním spasitelem. Tyto teorie o Bohu činí z Jeho Slova knihu bez účinku, a ti, kteří je přijímají, jsou ve velikém nebezpečí, že budou nakonec svedeni k tomu, aby pohlíželi na Bibli jako na smyšlenku. Mohou pokládat ctnost za lepší než neřest; jestliže je však Bůh odstraněn ze svého svrchovaného postavení, pak svoji důvěru vkládají na lidskou moc, která je bez Boha bezcenná. Lidská vůle bez Boží pomoci nemá žádnou skutečnou moc odolat a zvítězit nad zlem. Obranné schopnosti duše jsou zlomeny. Člověk nemá žádnou obranu proti hříchu. Jestliže jsou jednou zábrany Božího slova a Jeho Ducha odmítnuty, nevíme, do jakých hlubin může člověk klesnout. *Mar 133.5*

Ti, kteří se budou nadále přidržovat těchto spiritualistických teorií, určitě zmaří svou křesťanskou zkušenost, přeruší své spojení s Bohem a ztratí věčný život. – Ev 601, 602 *Mar 133.6*

Nebezpečí falešného poznání

„Ó Timoteji, opatruj, co ti bylo svěřeno, vyhýbej se světským prázdným řečem a protikladným tvrzením toho, co se falešně nazývá poznání.“ (1 Tm 6,20 – Ns) Mar 134.1

V New Hampshire byli lidé, kteří aktivně šířili falešné názory o Bohu. Obdržela jsem světlo, že tito lidé svými názory činí pravdu neúčinnou, a že některé z nich vedou k „volné lásce“. Bylo mi ukázáno, že tito lidé svádějí duše tím, že jim předkládají spekulativní teorie o Bohu. ... Mar 134.2

Mezi jinými názory zastávali ten, že ti, kteří byli jednou posvěceni, již nemohou zhřešit a tento názor předkládali jako evangelium. Jejich klamné názory spolu s břemenem jejich svůdného vlivu působily velkou škodu jim samotným i jiným. Získávali duchovní moc nad těmi, kteří nebyli schopni prohlédnout zlo těchto nádherně oděných teorií. Výsledkem těchto teorií již byly veliké hříchy. Učení, že všichni jsou svatí, vedlo k přesvědčení, že sklony posvěcených nikdy nejsou v nebezpečí, že budou svedeny na scestí. Výsledkem tohoto přesvědčení bylo vyhovění hříšným žádostem srdcí, která, ačkoli vyznávala, že jsou posvěcená, byla daleko od čistoty myšlení a jednání.

Mar 134.3

Toto je pouze jeden z příkladů, v němž jsem byla povolána pokárat ty, kteří předkládali učení o neosobním bohu, který proniká přírodou, a učení o svatém těle. Mar 134.4

Pravda bude v budoucnu falšována lidskými příkázáními. Za spolehlivá učení budou předkládány klamné teorie. Falešné poznání je jedním z nástrojů, které satan užíval v nebeských dvorech, a kterého používá i dnes. ... Mar 134.5

Snažně prosím ty, kteří pracují pro Boha, aby nepřijímali falešné za pravdivé. Máme celou Bibli, která je plná nejvzácnějších pravd. Není nám zapotřebí domněnek nebo falešného vzrušení. Ve zlaté kadidelnici pravdy, jak je představena v Kristově učení, máme to, co přesvědčí a obrátí duše. Předložte v Kristově prostotě pravdy, které přišel na tuto zem zvěstovat, a z vašeho poselství bude cítit moc. Nepředkládejte teorie nebo kritéria, které nemají podklad v Bibli! – EW 600, 601 Mar 134.6

Mistrovské dílo satanových klamů

„Skryté věci patří Hospodinu Bohu našemu, ale ty věci, které jsou zjevené, patří navěky nám a našim dětem, abychom mohli činit všechna slova zákona tohoto.“ (Dt 29,29 – KJV) Mar 135.1

Lidské poznání materiálních i duchovních věcí je částečné a nedokonalé. Proto mnozí lidé nejsou schopni sladit své vědecké názory s tvrzeními Písma. Mnozí přijímají pouhé teorie a dohady za vědecká fakta a domnívají se, že Boží slovo má být zkoušeno učením „*falešně nazvaného poznání*“ (1 Tm 6,20 – Ns). Stvořitel a jeho dílo jsou nad jejich chápání, a protože si je neumějí vysvětlit přírodními zákony, považují biblickou historii za nespolehlivou. Ti, kdož pochybují o spolehlivosti záznamů Starého a Nového zákona, jdou často ještě o krok dále a pochybují o existenci Boha a nekonečnou moc připisují přírodě. Opustivše svou kotvu, jsou ponecháni, aby se rozbili na skalách nevěry. *Mar 135.2*

Tak bloudí mnozí od víry a jsou sváděni ďáblem. ... Lidská moudrost se pokoušela a pokouší vypátrat a objasnit tajemství, která nebudou odhalena po neskonalé věky. Kdyby však lidé zkoumali a porozuměli tomu, co Bůh oznámil o sobě a o svých úmyslech, nabyli by takové představy o slávě, majestátu a moci Toho, jehož jméno je Jehovah, že by si uvědomili svou vlastní nicotnost a byli by spokojeni s tím, co jim bylo zjeveno. ... *Mar 135.3*

Je mistrovským dílem satanových klamů ponoukat mysl lidí, aby se stále zabývala zkoumáním a dohady o tom, co Bůh neoznámil a co ani nemá v úmyslu, aby tomu lidé porozuměli. Kvůli tomu ztratil Lucifer své místo v nebi. Stal se nespokojeným proto, že mu nebyla svěřena všechna tajemství Božích úmyslů a naprosto nedbal toho, co mu Bůh zjevil o jeho vlastním díle ve vznešeném postavení, jehož se mu dostalo. Tím, že vyvolával tutéž nespokojenost u andělů, kteří byli pod jeho vedením, způsobil jejich pád. Nyní usiluje naplnit mysl lidí stejným duchem a také je svést k tomu, aby nedbali jasných přikázání Božích. – GC 522, 523 *Mar 135.4*

Časy a příhodnost časů

„I řekl jim: Nenít' vaše věc znáti časy aneb příhodnosti časů, kteréž Otec v moci své položil.“
(Sk 1,7) *Mar 136.1*

Časy a příhodnosti časů si Bůh ponechal ve své vlastní moci. Proč nám Bůh nedal toto poznání? Protože kdyby tak učinil, my bychom toto poznání nepoužili správně. Následkem poznání časů a jejich příhodnosti by mezi našim lidem byl takový stav věcí, který by velmi zpomalil dílo Boží v přípravě lidí, aby obstáli ve velikém dni, který má přijít. ... Ježíš přikázal svým učedníkům, aby „bděli,“ ale ne k určitému času. Jeho následovníci se mají nacházet v postavení těch, kdo dávají pozor na příkazy svého Vůdce. S tím, jak se přibližují času příchodu Pána, mají bdít, čekat, modlit se a pracovat. Avšak žádný nebude moci přesně předpovědět, kdy tento čas přijde, neboť *„o tom pak dni a hodině té žádný neví“* (Mt 24,36). Nebudete schopni říci, že Pán přijde za rok, za dva nebo za pět let, a také nemáte odkládat Jeho příchod prohlašováním, že k němu nedojde ani za deset nebo dvacet let. ... Není nám dáno znát konkrétní čas pro vylití Ducha svatého, ani pro příchod Kristův. – Ev 221 *Mar 136.2*

Potom mi bylo poukázáno na některé, kteří jsou na velikém omylu, neboť věří, že je jejich povinností jít do starého Jeruzaléma a domnívají se, že tam mají vykonat jakési dílo, než přijde Pán. Záměrem takového názoru je odvést mysl a zájem od přítomného díla Božího, které je podřízeno poselství třetího anděla. Neboť ti, kdo se domnívají, že mají přece jen jít do Jeruzaléma, budou tam ve svých myšlenkách prodlévat a jejich prostředky budou zadržovány od díla přítomné pravdy, aby se tam (do Jeruzaléma) mohli sami i s jinými dostat. Viděla jsem, že taková misie by nevykonala nic skutečně dobrého, a že by to trvalo dlouhou dobu, než by několik málo Židů uvěřilo jen v první příchod Kristův, a tím déle by to trvalo, než by uvěřili v Jeho druhý příchod. – EW 75 *Mar 136.3*

Jak bylo za dnů Noe

„A jak bylo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka.“ (L 17,26 – Ns) Mar 137.1

Bylo mi ukázáno, že v našem světě panuje hrozný stav věcí. Anděl milosti roztahuje svá křídla, připraven odejít. ... Zákona Božího se nedbá. Vidíme a slyšíme o zmatku a nejistotě, nedostatku a hladu, zemětřeseních a záplavách. Lidé budou páchat strašlivé ukrutnosti; místo rozumu vládne vášně. Boží hněv dopadá na obyvatele země, kteří se rychle stávají stejně porušenými, jako byli obyvatelé Sodomy a Gomory. Oheň a povodně již ničí tisíce životů i majetek, který byl sobecky nashromážděn utiskováním chudých. Pán brzy zkrátí své dílo a učiní konec hříchu. Ach, kéž by scény o nepravostech páchaných v těchto posledních dnech, které mi byly ukázány, mohly hluboce zapůsobit na mysl vyznávajícího Božího lidu. *Mar 137.2*

Jako bylo za dnů Noe, tak bude i při příchodu Syna člověka. Pán odnímá svou ochrannou ruku od země a zanedlouho na ní zavládne smrt a zkáza, rozmáhající se zločinnost a kruté, zlověstné působení proti boháčům, kteří se sami vyvýšili proti chudým. Ti, kteří budou bez Boží ochrany, nenajdou bezpečí na žádném místě nebo postavení. Lidé se školí a užívají své tvořivé moci, aby uvedli do činnosti nejmocnější mašinérii ke zraňování a zabíjení. ... *Mar 137.3*

Moji bratři a sestry..., obracím se na vás s výzvou. ... Životy mnohých jsou příliš zhýčkané a rozmazlené. ... Sami sebe považují za křesťany, avšak nevědí, co znamená praktický křesťanský život. Co to znamená být křesťanem? Znamená to být podobný Kristu. ... Spolupracujte s Bohem tak, že s Ním budete v souladu. Vypudte z chrámu duše všechno, co na sebe bere formu nějaké modly. Nyní je Boží čas a Jeho čas je vaším časem. Bojujte ten dobrý boj víry, odmítající přemýšlet nebo vyslovovat nevíru. Svět má slyšet poslední varovné poselství. – 8T 49-53 *Mar 137.4*

Brzy přijde veliká hrůza

„Nebo učiněni jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem.“ (1 K 4,9) Mar 138.1

Svět je divadlem. Herci, jeho obyvatelé, se připravují, aby sehráli svou úlohu v posledním velikém dramatu. Mezi tak ohromnou spoustou lidí není žádné jednoty s výjimkou té, když se lidé spolčují, aby dosáhli svých sobeckých cílů. Bůh tomu přihlíží. Jeho záměry s těmito odbojnými lidmi budou naplněny. Svět nebyl dán do lidských rukou, ačkoli Bůh dopouští, aby na jistý čas prvky zmatku a nepořádku nabyly vrchu. Moc zdola působí, aby vyvolala poslední velké události v tomto dramatu – satan přicházející jako Kristus a působící se všelikým podvodem nepravosti v těch, kteří se sami svazují dohromady v tajná společenství. Ti, kteří se poddávají svému zánici pro svazy, uskutečňují plány nepřítele. Po příčině přijde následek. *Mar 138.2*

Přestoupení téměř dosáhlo svého vrcholu. Zmatek naplňuje tento svět a brzy na lidi přijde veliká hrůza. Konec je velice blízko. My, kteří známe pravdu, bychom se měli připravovat na to, co má brzy přijít na svět jako ohromující překvapení. ... *Mar 138.3*

Cožpak my jako lid spíme? Ach, kdyby jen mladí mužové a ženy v našich ústavech, kteří jsou nyní nepřipraveni na příchod Páně, kteří jsou nezpůsobilí stát se členy rodiny Páně, mohli rozeznat znamení časů, jaká změna by na nich byla vidět! Pán Ježíš povolává sebezapíravé pracovníky, aby následovali Jeho šlépějí, aby šli a pracovali pro Něj, aby vzali kříž a následovali Ho tam, kam je vede. *Mar 138.4*

Mnozí se snadno spokojí s tím, když Pánu obětují jen nepatrnou službu. Jejich křesťanství je slabé. Kristus dal sebe samého za hříšníky. Jakou úzkostí za spasení duší bychom měli být naplněni, vidíme-li lidské bytosti hynoucí v hříchu! Tyto duše byly koupeny za nekonečnou cenu. Smrt Božího Syna na golgotském kříži je měřítkem jejich ceny. Den za dnem se rozhodují, zdali získají věčný život nebo věčnou smrt. – 8T 27-29 *Mar 138.5*

Mládež a drogový syndrom

„Radujš se tedy, mládenče, v mladosti své, a nechť tě obveseluje srdce tvé ve dnech mladosti tvé, a chod' po cestách srdce svého, a podlé žádosti očí svých, než věz, že tě s tím se vším přivede Bůh na soud.“ (Kaz 11,9) Mar 139.1

Satan byl prvním vzbouřencem ve vesmíru a od svého vypuzení z nebe se stále snaží učinit každého člena lidské rodiny odpadlíkem od Boha, takovým, jakým je on sám. Připravil své plány, aby zničil člověka, a skrze nezákonné hovění chuti ho přivedl k tomu, aby přestoupil Boží příkázání. Pokoušel Adama a Evu, aby pojedli ze zapovězeného ovoce, a tak dosáhl jejich pádu a vyhnání z Edenu. Jak mnoho lidí říká: „Kdybych byl býval na místě Adamově, nikdy bych nebyl podlehl v tak jednoduché zkoušce.“ Avšak vy, kteří se takto vychloubáte, máte velkou příležitost ukázat svou cílevědomost, svou věrnost zásadám ve zkoušce. ... Nevidí Bůh ve vašem životě žádný hřích? ... Mar 139.2

Satan se všude snaží zlákat mladé lidi na cestu zatracení. A jestliže se mu jednou podaří ustavit jejich nohy na tuto cestu, pobízí je směrem dolů a vede je z jednoho rozptýlení do druhého, až jeho oběti ztratí citlivost svědomí a již více není před jejich očima bázně Boží. (Ř 3,18) Jejich sebeovládání je stále menší. Propadají vínu a alkoholu, tabáku a opiu a jdou z jedné fáze ponížení do další. Jsou otroky chuti. Učí se pohrdat radou, které kdysi dbali. Chlubně se naparují a pyšní se svobodou, zatímco jsou služebníky porušení. Za svobodu pokládají to, že jsou otroky sobectví, zkažené chuti a bezuzdnosti. ... Mar 139.3

Satan je rozhodnut učinit z lidstva své poddané, ale Kristus zaplatil nekonečnou cenu, aby člověk mohl být vykoupen z moci nepřitele a aby v padlém lidstvu mohl být znovu obnoven obraz Boží. ... Hříšní lidé mohou skrze Krista najít přístup k Otci, mohou mít milost, která jim umožní, aby se skrze zásluhy ukřížovaného a vzkříšeného Spasitele stali vítězi. – Te 273, 274 Mar 139.4

Vnější projevy pohanství

„Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou trpěti, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele.“ (2 Tm 4,3) Mar 140.1

Lidé se sami rychle řadí pod korouhev, kterou si sami vybrali, neklidně očekávající a pozorující počínání svých vůdců. Jsou zde ti, kteří bdí a očekávají příchod Páně a pracují pro něj, zatímco druhá skupina se rychle podrobuje obratnému vedení prvního velikého odpadlíka. Hledají Boha v lidech a satan zosobní toho, kterého hledají. Zástupy budou zamítáním pravdy tak oklamány, že přijmou podvrh. Lidství bude oslavováno jako Bůh. – FLB 322 Mar 140.2

Jak se blížíme konci času, budou stále větší a větší zevní projevy pohanské moci. Pohanská božstva budou projevovat svou povážlivou moc a budou se sama ukazovat městům tohoto světa. A tento obraz se již začal projevovat. Rozličnými ilustracemi představil Pán Ježíš Janovi bezbožnou povahu a svůdný vliv těch, kteří se vyznačovali svým pronásledováním Božího lidu. Všem je zapotřebí moudrosti k pečlivému odhalení tajemství nepravosti, které tak vystupuje ve velké míře na konci dějin této země. ... Právě v této době, ve které žijeme, Pán povolal svůj lid a dal mu poselství, aby je nesl. Povolal ho, aby odhalil bezbožnost člověka hřícha, který učinil nedělní zákon rozpoznávací mocí, který pomýšlel změnit časy a zákony (viz Da 7,25 – KJV) a utlačovat lid Boží, který stojí pevně, aby ctil Boha zachováváním jediného pravého Sabatu – Soboty stvoření. Mar 140.3

Nebezpečí posledních dnů již visí nad našimi hlavami a ve svém díle máme varovat lidi před nebezpečím, ve kterém se nacházejí. Necht' závažné výjevy, které nám proroctví odhaluje, nezůstanou nepovšimnuty. Kdyby byl náš lid jen zpola probuzen, kdyby si uvědomil blízkost událostí vylíčených v knize Zjevení, došlo by k nápravě v našich sborech a mnohem více lidí by uvěřilo tomuto poselství. Nesmíme ztrácet čas. Bůh nás vyzývá, abychom bděli nad dušemi jako ti, kteří musí vydat počet. – TM 117, 118 Mar 140.4

Zmatek ve městech

„Ale zlí lidé a podvodníci budou postupovat stále k horšímu; budou svádět jiné a sami budou sváděni.“ (2 Tm 3,13 – Ns) Mar 141.1

Nebylo Božím záměrem, aby se Jeho lid tísnil ve městech, natěsnán do řad domů a činžovních bytů. Na počátku Bůh umístil naše první rodiče v překrásné zahradě uprostřed nádhery a půvabných zvuků přírody, a chce, aby se lidé z těchto obrazů a melodií radovali i dnes. – 7T 87 Mar 141.2

Bylo mi dáno světlo, že města budou naplněna zmatkem, násilím a zločinností, a že se tyto věci budou rozmáhat až do konce dějin této země. – 7T 84 Mar 141.3

Je načase, aby náš lid odstěhoval své rodiny z měst do odlehlejších míst, jinak mnozí z mladých a také mnozí z těch, kdož mají léta, budou nepřítelem polapeni a zajati. – 8T 101 Mar 141.4

„Vyjděte z měst, vyjděte z měst!“ – to je poselství, jež mi Pán dává. – LS 409 Mar 141.5

Vřava a zmatek, který naplňuje tato města, podmínky vyvolané odborovými organizacemi a stávkami, by se ukázal jako velká překážka našemu dílu. Lidé se snaží ty, kteří jsou zaměstnání v různých pracovních oborech, přivést do omezujícího vlivu jistých odborových svazů a organizací. Toto není Božím plánem, nýbrž plánem moci, kterou bychom neměli žádným způsobem uznávat. Boží slovo se naplňuje. Bezbožní se sami svazují do otýpek, připravených ke spálení. Mar 141.6

Máme nyní použít všechny nám svěřené schopnosti ke zvěstování posledního varovného poselství světa. V tomto díle si máme zachovat svoji individualitu. Nemáme se spojovat s tajnými společnostmi nebo s odborovými organizacemi. Máme stát svobodní v Bohu, vzhlížejíce neustále ke Kristu. – 7T 84 Mar 141.7

Bezbožná města našeho světa mají být smetena metlou zkázy. V neštěstích, která nyní postihují obrovské budovy a velké části měst, nám Bůh ukazuje, co přijde na celou zemi. Řekl nám: *„Od stromu pak fíkového naučte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho odmladne, a listí se pučí, porozumíváte, že blízko jest léto. Takéž i vy, když byste uzřeli toto všecko, vězte, že blízko jest (příchod Syna člověka) a ve dveřích.“ (Mt 24,32.33) – 7T 83 Mar 141.8*

Vzrůst předsudků

„Nedivtež se, bratří moji, jestliže vás svět nenávidí. My víme, že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milujeme bratří. Kdož nemiluje bratra, zůstáváť v smrti.“ (1 J 3,13.14) Mar 142.1

Ten, kdo je úzce spojen s Kristem, je povznesen nad rasové předsudky nebo společenské kastovníctví. Jeho víra se chápe věčných skutečností. Božský Původce pravdy má být vyvýšen. Naše srdce mají být naplněna vírou skrze lásku dělající a očišťující duši. Dílo milosrdného Samaritána je příkladem, který máme následovat. – 9T 209 *Mar 142.2*

Dokud ti, kteří věří pravdě, nebudou tak úzce spjati s Kristem, že s Ním budou jedno, bude nemožné urovnat všechny záležitosti týkající se rasové otázky. Jak bílým, tak i barevným členům našich sborů je zapotřebí obrácení. V obou skupinách jsou takoví, kteří jsou nerozumní a když se diskutuje o rasové otázce, projevují neposvěcené, neobrácené povahové rysy. U těch, kteří jsou umínění a tvrdošíjní, protože se nikdy nenaučili nést Kristovo jho, jsou snadno podníceny nesnášlivé prvky. Sobecké „já“ v těchto lidech se hlasitě ozývá spolu s neposvěceným odhodláním po nadvládě. – Letter 105, 1904 *Mar 142.3*

Postupem času a s přibýváním rasových předsudků, se na mnoha místech stane pro bílé pracovníky téměř nemožným, aby pracovali pro barevný lid. Někdy se běloši, kteří nesympatizují s našim dílem, spojí s barevným lidem, aby mu čelili, tvrdíce, že naše učení je snahou rozbít církev a vnést potíže v otázce Soboty. Bílí i barevní kazatelé učiní nepravdivá prohlášení, vzbuzující tím v myslích lidí takové nepřátelské pocity, že budou hotovi ničit a zabíjet. *Mar 142.4*

Pekelné mocnosti všemožně usilují zabránit zvěstování posledního poselství milosti mezi barevným lidem. Satan působí tak, aby se pro kazatele a učitele evangelia stalo nejobtížnějším to, aby nedbali předsudků, které existují mezi bílým a barevným lidem. *Mar 142.5*

Počínejme si moudře. Nedělejme nic, co by zbytečně vzbudilo odpor, nic, co by zbrzdilo zvěstování poselství evangelia. – 9T 207, 208 *Mar 142.6*

Žádostivost po nahotě

„...každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém.“ (Mt 5,28)

Mar 143.1

Mnoho mladých lidí dychtí po knihách. Čtou vše, nač přijdou. Vzrušující milostné příběhy a nečisté obrázky působí zhoubně. Mnozí dychtivě pročítají romány a výsledkem je, že jejich obrazotvornost se stává poskvrněnou. Ve vlcích se hojně šíří obrázky nahých žen k prodeji. Tyto nechutné obrazy... visí na stěnách těch, kdož se zabývají uměním. Žijeme v době, kdy se na všech stranách vyskytuje zkaženost. Žádost očí a porušené vášně se podněcují zřením a čtením. Skrze obrazotvornost je porušeno srdce. Mysl s potěšením rozjímá nad výjevy, které budí nižší a opovržením hodnější vášně. Tyto nemravné obrazy, viděné skrze porušenou obrazotvornost, ničí mravy a připravují svedené, zaslepené bytosti, aby popustili uzdu smyslným žádostem. Poté následují hříchy a zločiny, které strhávají bytosti, stvořené k obrazu Božímu, na úroveň se zvířaty, pohroužejíce je nakonec v zatracení. Vyhýbejte se čtení a hledění na věci, které dávají podnět k nečistým myšlenkám. Pěstujte mravní a rozumové síly. Nedopust'te, aby tyto ušlechtilé síly zeslábly a byly porušeny přílišným čtením, třeba jen příběhů a pohádek. ... *Mar 143.2*

Je nemožné, aby mládež vlastnila zdravou mysl a správné náboženské zásady, pokud nemá zálibení ve čtení Božího slova. Tato kniha obsahuje nejzajímavější dějiny, poukazuje na cestu spasení v Kristu a je jejich průvodcem k vyššímu a lepšímu životu. Všichni by ji prohlásili za nejzajímavější knihu, jakou kdy četli, kdyby se jejich obrazotvornost nezkazila smyšlenými, vzrušujícími příběhy. Vy, kteří očekáváte, že váš Pán přijde podruhé, aby proměnil vaše smrtelná těla a přetvořil je k podobě svého nejslavnějšího těla, musíte dosáhnout vyšší úrovně jednání. Musíte pracovat z vyššího postavení, než jak jste dosud pracovali, jinak nebudete zahrnuti do počtu těch, kteří obdrží konečný dotek nesmrtelnosti. – 2T 410, 411 *Mar 143.3*

Ti, kdož volají o pokoji

„Podťe, naberu vína, a opojíme se nápojem opojným, a bude rovně zítřejší jako dnešní den, nýbrž větší a mnohem hojnější.“ (Iz 56,12) Mar 144.1

Zlý služebník říká ve svém srdci: „*Prodlívá Pán můj přijíti.*“ Neříká, že Kristus nepřijde. Neposmívá se myšlence na Jeho druhý příchod. Ale ve svém srdci a svým jednáním a slovy prohlašuje, že příchod Pána se odkládá. Vypuzuje z myslí druhých lidí přesvědčení, že Pán přijde rychle. Jeho vliv vede lidi k troufalému, bezstarostnému odkladu. Jsou tak utvrzováni ve svém světáctví a lhostejnosti. Myslí se zmocňují pozemské vášně a nečisté myšlenky. Zlý služebník jí a pije s opilci, spojuje se se světem ve vyhledávání požitků. Bije své spoluslužebníky, obviňuje a odsuzuje ty, jež jsou věrni svému Mistru. ... Mar 144.2

Kristův příchod překvapí falešné učitele. Ti říkají: „Pokoj a bezpečnost.“ Stejně jako kněží a učitelé před pádem Jeruzaléma očekávají, že církev se bude těšit pozemskému blahobytu a slávě. Znamení časů vykládají jako předzvěst toho všeho. Ale co praví inspirované Slovo? „*Znenadání na ně přijde zkáza.*“ (1 Te 5,3 – Ns) ... Mar 144.3

Lidé odkládají příchod Páně do daleké budoucnosti. Vysmívají se varováním. Zaznívají chvástavá tvrzení: „*Všechno zůstává tak, jak to je od počátku.*“ „*Zítřek bude jako tento den a mnohem hojnější.*“ (2 Pt 3,4 – Ns; Iz 56,12 – KJV) Ještě více budeme milovat rozkoše. Ale Kristus praví: „*Aj, přicházímť jako zloděj.*“ (Zj 16,15) Znamení se naplňují právě v tom čase, kdy se svět s posměchem ptá: „*Kde je to zaslíbení jeho příchodu?*“ (2 Pt 3,4 – Ns) Zatímco volají „Pokoj a bezpečnost,“ tehdy rychle přichází zkáza. Když se posměvač, který odmítá pravdu, stává troufalým, když různé výdělečné podniky už běží tak, že přestávají dbát zásad, když vědec hledá dychtivě poznání všude, jen ne ve své Bibli, přichází Kristus jako zloděj. – FLB 342 Mar 144.4

Okolní poměry a zločinnost

„Nepředstavímť sobě před oči věci nešlechtné; skutek uchylujících se v nenávisti mám, nepřichytím se mne. Srdce převrácené odstoupí ode mne, zlého člověka nebudu oblibovati.“ (Ž 101,3.4 – KJV) Mar 145.1

Je důvod k hluboké péči z vaší strany o vaše děti, které se střetávají s pokušeními na každém kroku. Je pro ně nemožné, aby se vyhnuly styku se špatnými druhy. ... Uvidí věci, uslyší zvuky a budou vystaveni vlivům, které jsou demoralizující a které, pokud děti nebudou pečlivě střeženy, nepostřehnutelně, ale s jistotou zkazí srdce a znetvoří povahu. ... Mar 145.2

Někteří otcové a matky jsou tak lhostejní, tak bezstarostní, že si myslí, že nezáleží na tom, zda jejich děti chodí do církevní školy nebo veřejné. „Jsme ve světě,“ říkají, „a nemůžeme z něho vyjít.“ Ale rodiče, my se můžeme světu na míle vzdálit, jestliže se pro to rozhodneme. Můžeme se vyhnout pohledu na mnohá zla, která se v těchto posledních dnech tak rychle množí. ... Mar 145.3

Bystrému duchu dětí a mládeže jsou výjevy představené v neskutečných výjevech budoucnosti skutečností. Když jsou předpovídaný převraty a jsou vykreslována všelijaká dění, která strhávají zábrany zákona a sebeovládání, mnohé zachvacuje duch tohoto líčení. Jsou vedeny k páchání zločinů ještě horších, pokud je to vůbec možné, než líčí tito senzacemilovní pisatelé. Skrze takové vlivy, jako jsou tyto, se společnost demoralizuje. Všude je rozséváno símě bezzákonnosti. Není divu, že výsledkem toho je žeň zločinu. ... Mar 145.4

Řekněte rozhodně: „Nestrávím vzácné chvíle četbou toho, co mi nebude ku prospěchu, a co mě jen učiní neschopným, abych byl užitečný druhým. Zasvětim svůj čas a své myšlenky k získání způsobilosti do služby Bohu. Zavřu oči před lehkovážnými a hříšnými věcmi. Mé uši náleží Pánu, a proto nebudu naslouchat svůdnému namlouvání nepřítele. Můj hlas nebude v žádném případě podléhat vůli, která není pod vlivem Ducha Božího. Mé tělo je chrámem Ducha svatého a veškerou sílu své bytosti zasvětim ušlechtilým cílům.“ – AH 406-409 Mar 145.5

Spiritismus a revoluce

„On odpovídaje, řekl: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého ... a bližního svého, jako sebe samého.“ (L 10,27 – KJV) Mar 146.1

Když mladí lidé odcházejí do světa, aby se střetli s jeho svody ke hříchu – s vášnivou touhou po získání peněz, po zábavách a požitcích, po okázalosti, přepychu a výstřednostech, podvodech, lsti, loupežích a ničení – s jakými naukami se tam setkají? *Mar 146.2*

Spiritismus tvrdí, že lidé jsou nepadlými polobohy, že „každý duch bude soudit sám sebe,“ že „pravé poznání staví člověka nade všechny zákony,“ že „všechny spáchané hříchy jsou nevinné,“ neboť „vše, co je, je správné,“ a „Bůh neodsuzuje“. Nejpodlejší z lidských bytostí spiritismus líčí jako ty, kteří jsou v nebi a to ještě jako zvlášť vysoce poctěné. Tímto spiritismus všem lidem říká: „Nezáleží na tom, co děláte. Žijte, jak se vám líbí, nebo je vaším domovem.“ Zástupy lidí jsou tak vedeny k víře, že touha je tím nejvyšším zákonem, že nevázanost je svobodou a že člověk je zodpovědný jen sám sobě. *Mar 146.3*

S takovýmto učením daným na samém počátku života, kdy podněty jsou nejsilnější a kdy nutnost sebeovládání a čistoty je nejnaléhavější, kde je záštita na ochranu mravnosti? Co má zabránit světu, aby se nestal druhou Sodomou? *Mar 146.4*

Současně se anarchismus snaží smést všechny zákony, nejen božské, ale i ty lidské. Soustředování bohatství a moci, rozsáhlé svazky za účelem zbohatnutí menšiny na úkor většiny, spojování chudších tříd společnosti na obranu svých zájmů a požadavků, ... celosvětové šíření téhož učení, které vedlo k Francouzské revoluci – všechny tyto věci směřují k tomu, aby byl celý svět zavlčen do podobného sporu, který tak prudce zmítal Francií. *Mar 146.5*

S takovými vlivy se setkává mládež dneška. Aby obstála uprostřed takových převratů, musí dnes položit základy svým povahám. *Mar 146.6*

Pravý základ a vzor pro budování povahy byl a je v každé generaci a v každé zemi stejný. Božský Zákon, „*milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého... a bližního svého, jako sebe samého*“ (L 10,27 – KJV), tato veliká zásada, která se projevila v životě a povaze našeho Spasitele, je jediným bezpečným základem a jediným jistým průvodcem. – Ed 227-229 *Mar 146.7*

Varujte se měřítek, která učinil člověk

„Dejte si pozor... na špatné dělníky. ... Neboť my jsme obřízka, kteří uctíváme Boha v duchu, a radujeme se v Kristu Ježíši a nedoufáme v těle.“ (Fp 3,2.3 – KJV) Mar 147.1

Jsou takoví, kteří potřebují ve svých srdcích dotek božského Ducha. Potom bude jejich břemenem poselství pro přítomnou dobu. Potom nebudou pátrat po lidských měřítkách, po něčem novém a zvláštním. Sobota čtvrtého přikázání je kritériem pro přítomnou dobu. – Ev 213 *Mar 147.2*

Toto Boží přikázání, které bylo téměř všeobecně zrušeno, je zkušující pravdou pro přítomnou dobu. ... Přichází čas, kdy všichni, kdož uctívají Boha, se budou odlišovat tímto znamením. Tímto znamením své věrnosti nebesům budou známi jako služebníci Boží. Avšak všechna lidmi vytvořená měřítká budou odvádět mysl od velkých a důležitých učení, jež tvoří přítomnou pravdu. *Mar 147.3*

Je satanovým přáním a úmyslem přivést mezi nás ty, kteří zajdou do velkých extrémů – lidi omezeného myšlení, kteří jsou kritičtí a příkří, a kteří tvrdošíjně lpí na svých vlastních pojetích toho, co znamená pravda. Budou mít vynucujícího ducha, budou se snažit prosadit přísné povinnosti a půjdou do krajních mezí ve věcech malého významu, zatímco budou zanedbávat závažnější věci Zákona – soud, milosrdenství a lásku Boží. Působením některých z této třídy lidí budou všichni světitelé Soboty označeni za bigotní a fanatické. ... *Mar 147.4*

Bůh má zvláštní dílo pro zkušené muže. Mají střežit věc Boží. Mají dbát, aby Boží dílo nebylo svěřeno těm, kteří se domnívají, že je jejich výsadním právem, aby jednali podle svého vlastního nezávislého mínění, aby kázali, co se jim líbí a nebyli žádnému odpovědni za svá učení a dílo. Dovolte jen jednou tomuto soběstačnému duchu, aby zavládl v našem středu, a nebude v něm žádného souladu v konání, žádné jednoty ducha, žádné spolehlivosti a žádného zdravého pokroku v díle. ... Kristus se modlil, aby Jeho následovníci byli jedno, jako byl jedno On a Otec. Ti, kdo touží vidět vyslyšení této modlitby, musí zabránit i tomu nejmenšímu sklonu k rozdělování a snažit se udržovat ducha jednoty a lásky mezi bratřími. – Ev 212, 213 *Mar 147.5*

Uzdravení může být i od d'ábla

„Střízliví buďte, bděte; nebo protivník váš d'ábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral.“ (1 Pt 5,8) Mar 148.1

Satanovy klamy se nyní množí a ti, kdo se odchylují z cesty pravdy, ztratí své opěrné body. Nemajíce nic, k čemu by se připoutali, budou unášeni z jednoho svodu ke druhému, hnáni větry cizího učení. Satan sestoupil na zem s velikou mocí. Mnozí budou jeho divy svedeni. – Ev 362 *Mar 148.2*

Dostala jsem za úkol říci, že v budoucnosti bude zapotřebí veliké bdělosti. Mezi Božím lidem nemá být žádná duchovní otupělost. Zlí duchové se aktivně snaží ovládnout lidskou mysl. Lidé jsou svazováni do snopků, připravených ke spálení v ohni posledních dnů. Ti, kdož odmítají Krista a Jeho spravedlnost, přijmou klamná učení, která zaplavují svět. Křesťané mají být střízliví a bdělí a neochvějně se vzpírat svému protivníku d'áblu, který obchází jako lev řvoucí, hledaje, koho by sežral. Pod vlivem zlých duchů budou lidé činit divy. ... *Mar 148.3*

Nemusíme být podvedeni. Brzy se budou dít úžasné výjevy, se kterými bude úzce spojen satan. Boží slovo říká, že satan bude činit zázraky. Způsobí, že lidé onemocní, a potom náhle od nich odejme svou d'ábelskou moc. Tito lidé pak budou považováni za uzdravené. Tyto zázraky zjevného uzdravení přivedou adventisty sedmého dne ke zkoušce. ... *Mar 148.4*

Jestliže ti, skrze něž došlo k vyléčení, jsou hotovi kvůli těmto projevům omlouvat své nedbání Božího Zákona a setrvávat v neposlušnosti, neznamena to, že mají velkou moc Boží, ať již mají moc jakkoli velkou. Naopak, je to divotvorná moc od velikého svůdce. On je přestupníkem mravního Zákona a používá každého prostředku, kterým by mohl oslepit lidi, aby nepoznali pravou povahu tohoto Zákona. Jsme varováni, že v posledních dnech bude činit divy i lživé zázraky. (2 Te 2,9) A až do konce doby milosti bude pokračovat v těchto zázracích, aby na ně mohl ukázat jako na důkaz, že je andělem světla a ne andělem temnoty. – RB 48, 49 *Mar 148.5*

Rozbouřená země

„I pohleděl jsem, když otevřel pečeť šestou, a aj, země třesení veliké stalo se.“ (Zj 6,12) Mar 149.1

Proroctví nejen předpovídá způsob a účel Kristova příchodu, nýbrž uvádí i znamení, podle nichž lidé mají poznat, kdy je tento příchod nablízku. ... Jan, pisatel Zjevení, popisuje první ze znamení, která předcházejí Kristovu druhému příchodu, takto: *„Země třesení veliké stalo se, a slunce zčernalo, jako pytel žíněný, a měsíc všecken byl jako krev.“ (Zj 6,12) ... Mar 149.2*

Tato znamení se objevila před začátkem devatenáctého století. V roce 1755 se toto proroctví naplnilo tím, že nastalo nejstrašnější zemětřesení, jaké kdy bylo zaznamenáno. Ačkoli je všeobecně známo jako zemětřesení lisabonské, zasáhlo z větší části Evropu, Afriku i Ameriku. Toto zemětřesení pocítili v Grónsku, v Západní Indii, na ostrově Madeira, v Norsku a Švédsku, Velké Británii a v Irsku. Zasáhlo plochu ne menší než deset miliónů čtverečních kilometrů. V Africe byl otřes téměř tak silný jako v Evropě. Byla zničena velká část Alžíru. V blízkosti Maroka byla pohlcena vesnice s osmi nebo deseti tisíci obyvateli. Obrovská vlna se přehnala přes pobřeží Španělska a Afriky, zaplavujíc města a působíc hroznou zkázu. Mar 149.3

S největší prudkostí se zemětřesení projevilo ve Španělsku a Portugalsku. V Kádizu prý byla přílivová vlna vysoká téměř dvacet metrů. Hory, „některé z největších v Portugalsku, se prudce zachvěly, jakoby od svých úplných základů.“... – Sir Charles Lyell, *Principles of Geology* (Zásady geologie), str. 495. ... „K zemětřesení došlo ve svátek, kdy kostely a kláštery byly plné lidí, z nichž jen málokterí unikli.“ – *Encyklopedia Americana*, heslo „Lisabon“ (vydání z r.1831). ... Odhaduje se, že onoho osudného dne přišlo o život devadesát tisíc lidí. – GC 304, 305 Mar 149.4

Jak často slýcháme o zemětřeseních a tornádech, o zkázách způsobených požáry a záplavami, při nichž dochází k velkým ztrátám na životech i majetku! Tyto pohromy jsou zdánlivě nevypočítatelným propuknutím neuspořádaných, neřízených přírodních sil, které jsou zcela mimo lidskou kontrolu. Ale ve všem tom můžeme spatřovat záměr Boží. Pohromy patří k prostředkům, jimiž se Bůh snaží vyburcovat muže a ženy, aby si uvědomili nebezpečí, jež jim hrozí. – PK 277 Mar 149.5

22. května

Znamení na nebi

„*Slunce obrátí se v tmu a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný.*“ (Jl 2,31) Mar 150.1

Když Spasitel hovořil se svými učedníky na hoře Olivetské, po vyličení dlouhého období zkoušek, jež čekají církev – tj. 1 260 let papežského pronásledování, které mělo být podle Kristova zaslíbení ukráceno – zmínil se o některých jevech, jež budou předcházet Jeho příchod, a určil dobu, kdy by se měl ukázat první z nich, takto: „*V těch pak dnech, po ssoužení tom, slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého.*“ (Mk 13,24) Období 1 260 dnů, neboli roků, skončilo v roce 1798. O čtvrt století dříve pronásledování téměř zcela ustalo. Podle slov Kristových mělo po tomto pronásledování dojít k zatmění slunce. Dne 19. května 1780 se toto proroctví naplnilo. Mar 150.2

„Jako téměř, ne-li naprosto ojedinělý, nejtajuplnější a až dosud neobjasněný úkaz svého druhu, ... zůstává temný den 19. května 1780 – nejzáhadnější zatmění celé viditelné oblohy a ovzduší v Nové Anglii.“ – R. M. Devens, *Our First Century* (Naše první století), str. 89. ... Mar 150.3

Hustá tma během dne byla asi hodinu nebo dvě před příchodem večera vystřídána částečně jasnou oblohou a objevilo se slunce, ačkoli bylo stále zatemněno černou, hustou mlhou. „Po západu slunce se znovu objevily mraky a velmi rychle se setmělo.“ „I noční tma byla neméně nezvyklá a hrůzu nahánějící než tma ve dne. Přesto, že byl téměř úplněk, nedaly se rozpoznat žádné předměty, leč při nějakém umělém světle. ...“ – Isaiah Thomas, časopis *Massachusetts Spy*; nebo *American Oracle of Liberty*, sv. 10, č. 472 (25. květen 1780). ... Mar 150.4

Vyličení této události, jak je podal očitý svědek, je jen ozvěnou slov Hospodinových, jež znamenal prorok Joel dvacet pět století před jejich naplněním: „*Slunce obrátí se v tmu a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný.*“ Mar 150.5

Kristus vyzval svůj lid, aby dával pozor na znamení Jeho příchodu a radoval se, až uzří znamení svého přicházejícího Krále. – GC 306-308 Mar 150.6

Padání nebeských hvězd

„Hvězdy budou padati s nebe, a moci nebeské budou se pohybovati.“ (Mt 24,29) Mar 151.1

V roce 1833, ... se objevil poslední z úkazů, jež Spasitel zaslíbil jako znamení svého druhého příchodu. Ježíš pravil: *„Hvězdy budou padati s nebe.“* A Jan v knize Zjevení prohlásil, když ve vidění spatřil výjevy, jež budou ohlašovat den Boží: *„A hvězdy nebeské padaly na zemi, podobně jako dřevo fíkové smítá s sebe ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá.“* (Zj 6,13) Toto prorocství se překvapujícím a úchvatným způsobem vyplnilo dne 13. listopadu roku 1833, kdy došlo k velkému meteorickému dešti. Byla to největší a nejpodivuhodnější podívaná na padání hvězd, jaká kdy byla zaznamenána. „Celá obloha nade vším územím Spojených států byla tehdy řadu hodin v prudkém pohybu! V této zemi se od chvíle, kdy ji osídlili první lidé, neukázal nikdy na obloze žádný úkaz, který by jedni sledovali s tak velkým obdivem a druzí s tak velkou hrůzou a zděšením.“ „Jeho velkolepost a jeho děsivá krása stále ještě zůstává v mnohých myslích. ... Skutečně nikdy nepadal déšť o moc hustěji, než když meteority padaly k zemi. Na východě, na západě, na severu i na jihu, všude bylo zřít týž obraz. Zkrátka, celé nebe se zdálo být v pohybu. ... Úkaz, jak je popsán v Deníku profesora Sillimana, byl pozorován na celém území Severní Ameriky. ... Od dvou hodin v noci až do jasného rozednění... neustávala na celé obloze nepřetržitá hra oslnivě zářících světél.“ – R. M. Devens, *American Progress* (Americký pokrok); nebo *The Great Events of the Greatest Century* (Velké události největšího století) kap. 28, odst. 1-5. ... Mar 151.2

Tak se ukázalo poslední z oněch znamení Kristova příchodu, o nichž Ježíš pravil svým učedníkům: *„Když byste uzřeli toto všecko, vězte, žeť blízko jest a ve dveřích.“* (Mt 24,33) Po těchto znameních spatřil Jan, jako další velkou událost, mizející nebe, jako když se svinuje svitek, zatímco se trásla země, hory a ostrovy se pohnuly ze svého místa a bezbožní se v hrůze snažili utéci z přítomnosti Syna člověka. – GC 333, 334 Mar 151.3

Ale den ani hodinu svého příchodu Kristus nezjevil. ... Přesný čas druhého příchodu Syna člověka je Božím tajemstvím. – FLB 344 Mar 151.4

Osmanská (turecká) říše v proroctví

„Rozvaž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates. I rozvázáni jsou ti čtyři andělé, kteříž byli připraveni k hodině, a ke dni, a k měsíci, a k roku, aby zmordovali třetí díl lidí.“ (Zj 9,14.15) Mar 152.1

Historie národů k nám promlouvá, kdy jeden po druhém zaujímaly v určeném čase své místo, nevědomě tak svědčíce pro pravdu, o níž samy neměly ponětí. I dnes určil Bůh každému národu i každému jednotlivci místo ve svém velkém plánu. Právě dnes jsou lidé i národy měřeny závažím, které je v rukou Toho, který nečiní chyb. Svou vlastní volbou všichni rozhodují o svém osudu a Bůh vše vede k naplnění svých úmyslů. ... Mar 152.2

Vše, co proroctví předpovědělo, že se má stát až do dnešních dnů, bylo zaznamenáno na stránkách dějin, a můžeme si být jisti, že vše, co ještě má přijít, se splní ve stanoveném pořádku. – Ed 178 Mar 152.3

V roce 1840 vzbudilo široký zájem veřejnosti další podivuhodné naplnění proroctví. O dva roky dříve Josiah Litch, jeden z předních kazatelů hlásajících druhý příchod Kristův, uveřejnil výklad 9. kapitoly Zjevení, předpovídající pád osmanské říše. Podle jeho výpočtů měla být tato mocnost svržena „v roce 1840, někdy v měsíci srpnu“. A jen několik dnů před naplněním tohoto proroctví napsal: „Vycházíme-li z toho, že první období 150 let skončilo přesně tehdy, když se souhlasem Turků nastoupil na trůn Konstantin XI., a že období 391 let a 15 dní začalo po skončení prvního období, pak toto období (391 let a 15 dnů) skončí 11. srpna 1840, kdy můžeme očekávat, že osmanská moc v Konstantinopoli bude zlomena. A to se také, jak věřím, stane.“ – Josiah Litch v časopise *Signs of the Times, and Expositor of Prophecy* z 1. srpna 1840. Mar 152.4

Přesně v této určené době Turecko, prostřednictvím svých velvyslanců, přijalo ochranu spojeneckých velmocí Evropy, a tím se samo poddalo křesťanským národům. Tato událost přesně naplnila předpověď. ... Adventnímu hnutí byl dán úžasný impuls. – GC 334, 335 Mar 152.5

Nízká mravní úroveň

„Smilstvo a každá nečistota nebo lakota at' nejsou mezi vámi ani zmiňovány, jak se sluší na svaté.“ (Ef 5,3 – Ns) Mar 153.1

V dnešních dnech se v rozhovorech lidí objevuje znepokojující vulgárnost, která ukazuje na nízkou úroveň myšlení a mravů. Pravá důstojnost povahy je velmi vzácná. Pravou cudnost a rezervovanost lze vidět také zřídka. Je jen málo těch, kteří jsou čistí a neposkvrnění. ... Mar 153.2

Pěstování nečistých myšlenek se stává zvykem a duše je zjizvená a poskvrněná. Jedenkrát učiněný chybný počín zanechá skvrnu, kterou neodstraní nic, než Kristova krev. A když se člověk s pevným odhodláním neodvrátí od tohoto zvyku, duše je porušena a proudy vytékající z tohoto poskvrněného zdroje mravně kazí druhé. Mar 153.3

Jsou muži a ženy, kteří si říkají o pokušení. Sami se staví do situací, kde budou pokoušeni, kde nemohou být nic než pokoušeni, když se staví sami do společnosti, která je problematická. Nejlepší způsob, jak se ochránit od hříchu, je začít jednat vždy a za všech okolností po zralé úvaze, a nikdy nejednat nebo se chovat z náhlého popudu. Vždy jednejte s bázní Boží a budete si jisti, že jednáte správně. – IHP 197 Mar 153.4

Nebezpečí působící proti mravnosti, kterým jsou vystaveni všichni – mladí i staří, se denně množí. Mravní porušení, které nazýváme zkažeností, má široké pole působnosti a mužové, ženy a mladí lidé, kteří vyznávají, že jsou křesťany, působí vlivem, který je nízký, hovadný, ďábelský. ... Mar 153.5

Ti, kdož poznali pravdu, ale nejednají v souladu se svým vyznáním víry, podléhají satanovým pokušením. Setkávají se s nebezpečím na každém kroku, který učiní. Jsou uváděni do styku se zlem, vidí věci, slyší zvuky, které probouzejí jejich vášně, nad nimiž nezvítězili. Jsou vystaveni vlivům, které je pobízí, aby si vyvolili spíše zlo než dobro, poněvadž ve svých srdcích nemají zdravé morální zásady. ... Mar 153.6

Není nám nyní zapotřebí ničeho vážnějšího, než vychovávat mladé muže a ženy, aby měli mravní poctivost, a aby očišťovali své duše od všeliké poskvrny a vad mravního znečištění. – IHP 196 Mar 153.7

Fanatismus a mluvení jazyky

„Duchovét' pak proroků prorokům poddání jsou. Neboť Bůh není původ neřádu, ale pokoje, jako i ve všech shromážděních svatých.“ (1 K 14,32.33) Mar 154.1

Duch fanatismu ovládl jistou skupinu světitelů Soboty. ... Dotkli se jen lehce svými rty pramene pravdy a duch poselství třetího anděla je jim neznámý. Nic nemůže být vykonáno pro tuto skupinu, dokud své fanatické názory nenapraví. ... Mar 154.2

Některé z těchto osob mají projevy, které nazývají dary a tvrdí, že je Pán dal církvi. Užívají nesmyslného drmolání, které nazývají neznámým jazykem, který je však neznámý nejen člověku, ale také i Pánu a celým nebesům. Tyto dary jsou „vytvářeny“ muži a ženami za pomoci arcipodvodníka. Fanatismus, falešné vzrušení, falešné mluvení jazyky a hlučné projevy byly považovány za dary, které Bůh dal církvi. Někteří v tomto byli podvedeni. Ovoce všech těchto projevů nebylo dobré. ... Mar 154.3

Je mnoho nespokojených duší, které se nepodvolí disciplíně, řádu a pořádku. Myslí si, že by jejich svoboda byla omezena, kdyby se měli zřítí svého vlastního úsudku a podřítit se úsudku lidí zkušených. Dílo Boží nepůjde kupředu, dokud v jejich shromážděních nebude sklon podřítit se pořádku a nebude vypuzen nepokojný, neukázněný duch fanatismu. Dojmy a pocity nejsou zaručeným důkazem toho, že je někdo veden Bohem. Satan, pokud nebude poznán, vnukne dojmy a pocity. Ty nejsou spolehlivým průvodcem. Všichni by se měli důkladně obeznámit s důkazy naší víry a důležitým studiem by mělo být, jak být ozdobou svého vyznání a přinášet ovoce ke slávě Boží. ... Lehkovážný, žertovný, neukázněný duch musí být pokárán. Není žádného důkazu o milosti Boží v srdcích těch, kteří ve shromážděních krásně mluví a modlí se, a potom, když jsou mimo shromáždění, se poddávají hrubému, lehkomyšlnému způsobu mluvení a jednání. ... Mar 154.4

Pravda Boží nikdy toho, kdo ji přijme, nedegraduje, ale povznese, zjemní jeho vkus, posvětit jeho úsudek a zdokonalí ho ke společenství s čistými a svatými anděly v království Božím. – 1T 411-415 Mar 154.5

Všecko zkoušejte

„Mějte se na pozoru před falešnými proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím rouchu, ale uvnitř jsou draví vlci.“ (Mt 7,15 – Ns) Mar 155.1

V díle, do něhož jsme byli můj manžel a já povoláni Boží prozřetelností, abychom sehráli svou úlohu, již od svého úplného počátku v letech 1843 a 1844, jsme měli Pána za toho, který pro nás vymýšlel a plánoval, a který své plány skrze své živé nástroje uskutečňoval. Při všem podnikání spojeném s dílem, které jsme měli vykonat, nám byly často ukázány falešné cesty, a cesty pravé a bezpečné byly definovány tak jasně, že mohu po pravdě říci, že mi nejsou neznámé satanovy úmysly, ani způsoby a dílo Boží. Museli jsme namáhat všechny síly své mysli, spoléhající na moudrost od Boha, aby nás vedla v našem prověřování, když jsme museli přezkoumat různá učení nám představená. Museli jsme zvažovat jejich přednosti a nedostatky ve světle zářícím z Božího slova a z věcí, které mi Bůh odhalil skrze své Slovo a svědectví, abychom nebyli uvedeni v blud, ani do něho neuváděli jiné. Poddali jsme svou vůli a cesty Bohu a nejoprávněněji prosili o Jeho pomoc. A nikdy naše úsilí nebylo marné. Mnohá léta bolestné zkušenosti spojené s dílem Božím mne obeznámila se všemi možnými druhy falešných hnutí. Mnohokrát jsem byla poslána na rozličná místa s poselstvím: „Na onom místě mám pro tebe práci. Budu s tebou.“ Když nastala vhodná příležitost, dal mi Pán poselství pro ty, kteří mívali falešné sny a vidění, a na Boží příkaz jsem v síle Kristově vydávala své svědectví. ... Mar 155.2

Během minulých 45 let jsem se musela setkávat s lidmi, kteří prohlašovali, že mají od Boha poselství pokárání pro druhé. Tato odrůda náboženského fanatismu se od roku 1844 objevovala znovu a znovu. Satan působil mnoha způsoby, aby nastolil blud. Některé věci, o nichž se v těchto viděních mluvilo, se udály. Avšak mnohé věci – týkající se času Kristova příchodu, ukončení doby milosti a událostí, které měly nastat – se ukázaly naprosto falešnými. ... Mar 155.3

„Dávejte tedy pozor, jak slyšíte“ (L 8,18 – Ns), tak zní Kristovo varování. ... Důkladně prozkoumávejte, „všechny věci zkoušejte“ (1 Te 5,21 – KJV). ... Toto je Boží rada. Budeme jí dbát? – 2SM 75-79 Mar 155.4

Podvrhy!

„K zákonu a svědectví: jestliže nemluví podle tohoto slova, je to proto, že v nich není žádného světla.“ (Iz 8,20 – KJV) Mar 156.1

Lid Boží je nasměrován k Písmu svatému, jako ke své záštitě proti vlivu falešných učitelů a klamně moci duchů temna. Satan používá všech možných triků, aby zabránil lidem získat z Bible poznání, neboť její jasné výroky odhalují jeho klamy. Při každém oživení Božího díla je kníže zla podnícen k intenzivnějšímu působení. Nyní vynakládá své nejkrajnější úsilí ke konečnému boji proti Kristu a Jeho následovníkům. Brzy má před námi započít poslední veliký svod. Antikrist má před našima očima ukázat své zázračné skutky. Podvrh bude tak dokonale podobný pravému, že nebude možné je od sebe rozeznat, jedině pomocí Písma svatého. Svědectvím Písma musí být vyzkoušeno každé tvrzení a každý zázrak. ... Mar 156.2

Člověk, který pokládá činění divů za zkoušku své víry, shledá, že satan může skrze různé klamy činit zázraky, které vypadají jako pravé. Mar 156.3

Satan je prohnáný nepřítel a předloží rafinované klamy, aby zatemnil a zmátl lidskou mysl a vymýtil nauky o spasení. Ti, kdo nepřijímají Boží slovo právě tak, jak je napsáno, budou chyceni do jeho pastí. Mar 156.4

Zlí andělé jsou nám v patách v každém okamžiku. ... Získávají nová území a činí před našimi zraky divy a zázraky. ... Mar 156.5

Někteří budou pokoušeni přijmout tyto zázraky za zázraky Boží. Před námi budou uzdravování nemocní. Divy budou činěny před našima očima. Jsme připraveni na zkoušku, která na nás přijde, až se satanovy divy plněji projeví? Zdali nebude mnoho duší chyceno do osidel a zajato? Mysl mnohých se připravuje k přijetí těchto lživých divů tím, že se odvrací od jasných nařízení a příkázání Božích, a že naslouchá báhorkám. Všichni nyní musíme usilovat o to, abychom se připravili na zápas, kterého se musíme brzy zúčastnit. Víra v Boží slovo, studované na modlitbách a uplatňované v životě, bude naší záštitou před satanovou mocí a učiní z nás vítěze skrze krev Kristovu. – RB 47, 48 Mar 156.6

Mějte se na pozoru před těmi, kteří působí rozdělení!

„Není možné, aby nepřišla pohoršení, běda však tomu, skrze koho přicházejí.“ (L 17,1 – Ns)

Mar 157.1

Bůh vyvádí svůj lid a připravuje je, aby stáli jako jeden, sjednocení, aby mluvili stejné věci a naplňovali Kristovu modlitbu za učedníky: *„Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli...“ (J 17,21)* *Mar 157.2*

Neustále vznikají malé skupinky, které věří, že Bůh je právě jen s touto malou skupinou, právě s těmi rozptýlenými. Jejich vlivem je bořit a rozptylovat to, co Boží služebníci vybudovali. ... Na ty, kteří vynakládají veškeré své úsilí na jednotu v souladu s Božím slovem, kteří jsou upevnění v poselství třetího anděla, na ty pohlízejí podezíravě z důvodu, že rozšiřují své úsilí a přivádějí duše k pravdě. Pohlízejí na ně jako na oddané světu, protože mají ve světě vliv. ... *Mar 157.3*

Jeden člověk povstává a prohlašuje, že je veden Bohem, a zastává falešné učení o tom, že nebude vzkříšení bezbožných. ... Jiný si hýčká bludné názory ve vztahu k budoucí věčnosti. ... Všichni chtějí úplnou náboženskou svobodu, jeden každý z nich kráčí nezávisle na druhých, a přesto tvrdí, že Bůh působí zvláště mezi nimi. ... Tito lidé nejsou rozumní. Jsou unášeni falešným vzrušením a my víme, že nemají pravdu. ... Kéž by dal Bůh, aby se buď napravili anebo vzdali Soboty. Tehdy by nestáli v cestě nevěřícím. ... *Mar 157.4*

Bůh se hněvá na ty, kteří jednají takovým způsobem, že je svět nenávidí. Jestliže je křesťan nenáviděn pro své dobré skutky a kvůli tomu, že následuje Krista, čeká jej odměna. Ale jestli jej svět nenávidí proto, že nejedná tak, aby byl milován, nebo kvůli svým nevybíravým způsobům, a protože učinil pravdu předmětem sporu se svými sousedy, jestliže je nenáviděn proto, že se vydal takovým směrem, že jim činí Sobotu co nejprotivnější, takový křesťan je hříšníkům kamenem úrazu, pohaněním svaté pravdy. A pokud se nebude kát, bylo by pro něj lépe, aby mu byl na hrdlo zavěšen žernov osličí a byl uvržen do moře (viz L 17,2). – 4SG 158-160 *Mar 157.5*

Ovoce falešných vidění

„Všeliký strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyťat a na oheň uvržen bývá. A tak tedy po ovocích jejich poznáte je.“ (Mt 7,19.20) Mar 158.1

Několik z nich, kteří dnes ještě žijí (1890), jsou pochybovači, kteří nemají žádnou víru v dary udělené církvi, žádnou víru v pravdu, kteří nemají vůbec žádného vyznání. Bylo mi ukázáno, že tohle je jistý výsledek falešných vidění. ... Mar 158.2

Satan... neustále vnucuje lidem faleš, aby je odvedl od pravdy. Mar 158.3

Úplně posledním satanovým svodem bude to, že zbaví účinku svědectví Božího Ducha. *„Kde není žádného vidění, lid hyne.“* (Př 29,18 – KJV) Satan bude vychytrale pracovat rozličnými způsoby a skrze různé nástroje, aby zviklal důvěru Božího ostatku v pravé svědectví. Aby svedl na scestí, předloží falešná vidění a smísí faleš s pravdou. Tak vzbudí v lidech odpor, že budou pokládat vše, co nese jméno vidění, za určitý druh fanatismu. Avšak upřímné duše, porovnáním bludu a pravdy, budou uschopněny mezi nimi rozlišit. ... Mar 158.4

Není nic škodlivějšího zájmu duše, její čistotě, jejímu správnému a svatému pojetí Boha a posvátných a věčných věcí, než stálé věnování péče tomu a vyvyšování toho, co není od Boha. Ochromuje to srdce a degraduje chápání. Ryzí pravda může být svým povznášejícím, očišťujícím vlivem na povaze toho, kdo ji přijímá, sledována až ke svému božskému Zdroji. Původce vší pravdy se modlil ke svému Otci: *„Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne, aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.“* (J 17,20.21) Mar 158.5

Budou se neustále objevovat takové věci, které mají způsobovat rozdělení a odvádět od pravdy. Toto zpochybňování, kritizování, odsuzování, vynášení soudu nad jinými není důkazem, že v srdci přebývá milost Kristova. Toto vše nepůsobí jednotu. V minulosti bylo takové dílo vedeno lidmi, kteří prohlašovali, že mají úžasné světlo, zatímco vězeli hluboko v hříchu. – 2SM 78, 79 Mar 158.6

Sjednocování

„To když uhlédají tiší, radovati se budou, hledající Boha, a ožive srdce jejich.“ (Ž 69,33) Mar 159.1

Je vaší výsadou radovat se v Pánu a veselit se v poznání Jeho posilující milosti. Necht' se Jeho láska zmocní mysli a srdce. Mějte se na pozoru, abyste se nestali ztrápenými, ustaranými, depri-movanými. Neste povznášející svědectví. Odvrátte své oči od toho, co je temné a co pozbavuje od-vahy. Patřete na Ježíše, našeho velkého Vůdce, pod Jehož bdělým vedením je dílo přítomné pravdy, kterému poddáváme své životy a vše, co máme, předurčeno k slavnému vítězství. ... Mar 159.2

Ach, kéž je vidět..., že Ježíš přebývá v srdci, a že vás posiluje, zmocňuje a utěšuje. Je vaší vý-sadou, abyste byli den za dnem bohatě obdarováni Jeho Duchem svatým, a aby se den za dnem rozšiřoval váš pohled na důležitost a dosah poselství, které hlásáme světu. Pán vám chce odhalit předivné věci ze svého Zákona. Očekávejte před ním s pokorným srdcem. Modlete se co nejoprav-dověji za porozumění doby, v níž žijeme, za plnější poznání Jeho úmyslů a za větší schopnost za-chraňovat duše. ... Mar 159.3

Bylo by pro nás dobré, kdybychom přemýšleli, co má brzy přijít na tuto zem. Není čas k lenošení a ke hledání vlastních zájmů. Jestliže čas, ve kterém žijeme, nedokáže vážně zapůsobit na naši mysl, co nás zasáhne? ... Mar 159.4

Dnes je zapotřebí mužů s jasným chápáním. Bůh vyzývá ty, kteří jsou ochotni nechat se vést Duchem svatým, aby provedli dílo důkladné nápravy. Vidím, že před námi je krize a Pán vyzývá své dělníky, aby se sjednotili. Každá duše by nyní měla zaujmout místo hlubšího, opravdovějšího odevzdání se Bohu, než tomu bylo během let, které jsou minulostí. ... Mar 159.5

Byla jsem hluboce dojata výjevy, které mi byly nedávno ukázány v nočním vidění. Viděla jsem veliké hnutí – dílo duchovní obnovy – postupující na mnoha místech kupředu. Náš lid se sjedno-coval, odpovídá tak na Boží výzvu. ... Nebudeme dbát Jeho hlasu? Neozdobíme své lampy a ne-budeme jednat jako lidé, kteří očekávají příchod svého Pána? Tohle je doba, která vyzývá k nesení světla, doba, která vyzývá k jednání. – 2SM 399-402 Mar 159.6

1. června

Nastávající události jasně zjeveny

„Nečiní zajisté Panovník Hospodin ničeho, aniž by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“ (Am 3,7 – KJV) Mar 160.1

Události spojené se závěrem zkušební lhůty a dílem přípravy na čas soužení jsou jasně předloženy. Avšak zástupy již nemají většího povědomí o těchto důležitých pravdách, než kdyby nebyly nikdy zjeveny. Satan je na stráži, aby vypudil každý vjem, který by je učinil moudrými ke spasení, a čas soužení je zastihne nepřipravené. – GC 594 Mar 160.2

Jak se blížíme k závěru dějin tohoto světa, proroctví týkající se posledních dnů vyžadují obzvláště naše studium. Poslední kniha písem Nového Zákona je plná pravdy, jíž potřebujeme rozumět. – COL 133 Mar 160.3

Vážná poselství, jež jsou dána ve svém pořádku v knize Zjevení, mají zaujmout první místo v myslích Božího lidu. ... Mar 160.4

Drahocenný čas rychle míjí, a je zde nebezpečí, že mnozí budou oloupeni o čas, který musí být věnován hlásání poselství, jež Bůh posílá padlému světu. Satan je potěšen, když vidí, jak je lidská mysl odváděna od studia pravd, spojených s věčnými skutečnostmi. Mar 160.5

Svědectví Kristovo, svědectví nejzávažnější povahy, má být neseno světu. V celé knize Zjevení jsou nejvzácnější a nejvznešenější zaslíbení, a jsou zde také výstrahy té nejstrašnější závažnosti. Cožpak ti, kteří vyznávají, že mají poznání pravdy, nechtějí číst svědectví, které dal Kristus Janovi? To nejsou žádné dohady, žádný vědecký klam. Zde jsou pravdy, které se týkají našeho časného i budoucího blaha. „*Co jest té plevě do pšenice?*“ (Jr 23,28) – 8T 302 Mar 160.6

Pouze ti, kteří jsou pilnými studenty Písma a kteří přijali lásku k pravdě, budou ochráněni před mocným podvodem, který jímá svět. Svědectvím Bible odhalí podvodníka v jeho přestrojení. Na všechny přijde čas zkoušky. Tříbením v pokušeních bude zjeven pravý křesťan. Je lid Boží nyní tak pevně založen na Jeho slově, že se nepoddá ani očividnému svědectví svých vlastních smyslů? Zůstanou v takové rozhodné chvíli lpět jen a jen na Bibli? – GC 625 Mar 160.7

Příprava na to, co je před námi

„Hleďte Hospodina všickni tiši země, kteříž soud jeho činíte; hleďte spravedlnosti, hleďte tichosti. Snad se ukryjete v den hněvu Hospodinova.“ (Sf 2,3) Mar 161.1

Přestoupení téměř dosáhlo svého vrcholu. Zmatek naplňuje svět a na lidské bytosti přijde brzy velká hrůza. Konec je velmi blízko. Boží lid se musí připravovat na to, co má přijít na svět jako ohromující překvapení. – CG 555 Mar 161.2

Brzy na nás má přijít *„čas ssoužení, jakéhož nebylo,“* a my budeme potřebovat zkušenost, kterou nyní nevlastníme. Mnozí jsou příliš lhostejní na to, aby ji získali. Často se stává, že očekávání těžkostí se snášejí obtížněji než když potom skutečně přijde. Avšak s krizí, která je před námi, tomu tak není. Ani to nejživější vyličení nemůže obsáhnout velikost této hrůzy. V onom čase zkoušky musí každá duše stát před Bohem sama za sebe. *„Byť pak Noé, Daniel a Job“* uprostřed země byli, *„živi jsem já, praví Panovník Hospodin, nikoli by ani syna ani dcery nevysvobodili. Oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe.“* (Ez 14,20) – GC 622, 623 Mar 161.3

Poslední velký zápas mezi pravdou a bludem bude pouze závěrečným bojem dlouhotrvajícího sporu, jenž se týká Zákona Božího. Do této bitvy nyní vstupujeme – bitvy mezi zákony lidí a přikázání Toho, jehož jméno jest Jehovah, mezi náboženstvím Bible a náboženstvím výmyslů a tradic. – GC 582 Mar 161.4

Musíme studovat velké ukazatele, které vyznačují časy, v nichž právě žijeme. ... Musíme se nyní nejoprávněněji modlit, abychom byli připraveni na boje tohoto velkého dne Boží přípravy. – OHC 340 Mar 161.5

Ti, kteří se postavili pod Boží vládu, aby Jím byli vedeni a řízeni, zachytí pevnou stopu běhu Jím ustanovených událostí. Inspirováni Duchem Toho, který dal svůj život za život světa, již nebudou déle neschopně postávat, poukazující na to, co nedokážou udělat. Vezmou na sebe nebeskou zbroj, vyjdou do boje, ochotni statečně jednat v zájmu Boha, vědouce, že Jeho všemohoucnost doplní jejich nedostatky. – 7T 14 Mar 161.6

Satanova základní zbraň pro vedení závěrečného sporu

„Slova proti Nejvyššímu mluvití bude, a svaté Nejvyššího bude hubit; a pomýšleti bude, aby proměnil časy i zákon; a vydání budou v ruku jeho až do času a časů, a půlky času.“ (Da 7,25 – R.V.) Mar 162.1

V průběhu křesťanské éry učinil velký nepřítel lidského štěstí předmětem zvláštního útoku Sobotu čtvrtého přikázání. Satan říká: „Budu působit opačnými záměry než Bůh. Zmocním své následovníky, aby odstranili Boží památník, Sobotu sedmého dne. Tak dám najevo světu, že den posvěcený a požehnaný Bohem byl změněn. Tento den bude v lidských myslích umrtven. Vyhladím jeho památku. Místo něho ustanovím den, který nenese pověření Boží, den, který nemůže být znamením mezi Bohem a Jeho lidem. Povedu ty, kteří přijímají tento den, aby na něho vložili svatost, kterou Bůh vložil na den sedmý.“ Mar 162.2

Prostřednictvím svého náměstka vyvýším sebe. První den bude veleben a protestantský svět přijme tento falešný sabat za pravý. Pro přestupování Soboty, kterou ustanovil Bůh, uvedu Jeho Zákon v pohrdání. Učiním, aby slova: *„Znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich,“* (Ex 31,13) sloužila ve prospěch mé neděle. Mar 162.3

Takto se svět stane mým. Já budu vládcem země, knížetem světa. Ovládnou mysl lidí, kteří jsou pod mou mocí tak, že Boží Sobota se stane zvláštním předmětem pohrdání. Nějaké znamení? Učíním zachovávání sedmého dne znamením nevěrnosti vůči pozemským autoritám. Lidské zákony se tak zpřísní, že muži a ženy se neodvážejí zachovávat Sobotu sedmého dne. Ze strachu, že budou mít nedostatek jídla a oděvu, se spojí se světem v přestupování Božího Zákona. Země bude zcela pod mojí nadvládou.“ – PK 183, 184 Mar 162.4

Sobota bude velkou zkouškou věrnosti, neboť je bodem pravdy obzvláště převráceným. Až na lidi dolehne závěrečná zkouška, pak se ukáže dělicí čára mezi těmi, kteří slouží Bohu, a těmi, kteří Mu neslouží. – GC 605 Mar 162.5

Ďáblova taktika proti světitelům soboty

„Zdali má mít s tebou společenství stolice nepravosti, která uzákoňuje hřích? Povstávají proti duši spravedlivého a odsuzují krev nevinnou.“ (Ž 94,20.21 – KJV) Mar 163.1

Jak se lid Boží přibližuje nebezpečnostem posledních dnů, vede Satan se svými anděly vážnou poradu o nejúspěšnějším plánu, jak zničit jejich víru. ... Mar 163.2

Ten velký podvodník říká: „...Sobota je závažnou otázkou, která má rozhodnout o osudu duší. Musíme vyvýšit námi vytvořenou neděli. Způsobili jsme, že ji přijali světáci i členové církve. Nyní musíme církev vést, aby se na podporu neděle spojila se světem. Musíme působit skrze divy a zázraky, abychom jejich oči před pravdou zaslepili, a vést je, aby odložili stranou rozum a bázeň Boží a následovali zvyky a tradice. Mar 163.3

Budu ovlivňovat oblíbené kazatele, aby odvraceli pozornost svých posluchačů od přikázání Božích. ... Mar 163.4

Avšak naším hlavním zájmem je umlčet tuto sektu světitelů Soboty. Musíme proti nim vyvolat všeobecné rozhořčení. Získáme významné a světsky moudré muže na svou stranu a přimějeme ty, kteří jsou u moci, aby uskutečňovali naše cíle. Potom neděle, kterou jsem já ustanovil, bude vynucována těmi nejpřísnějšími a nejnáročnějšími zákony. Ti, kteří jich nebudou dbát, budou vyhnáni z měst a vesnic a vydáni na pospas hladu a strádání. Až jednou budeme u moci, předvedeme, co jsme schopni udělat s těmi, kteří se nebudou chtít dát odradit od své věrnosti Bohu. ... Nyní, když uvádíme protestantské církve a svět do souladu s touto pravou rukou naší moci (tj. s Římskou církví – pozn. př.), budeme mít konečně zákon na vyhlazení všech těch, kteří se nepodrobí naší moci. Až smrt bude učiněna trestem za znesvěcování naší neděle, pak mnozí, kteří nyní patří k těm, kdož zachovávají přikázání, přejdou na naši stranu. Mar 163.5

Avšak dříve, než přistoupíme k těmto krajním opatřením, musíme... polapit do svých osidel ty, kteří ctí pravou Sobotu. Světáctvím, žádostivostí a pýchou můžeme mnohé oddělit od Krista. Mohou si o sobě myslet, že jsou v bezpečí, protože věří pravdě, avšak hovnění chuti a nízkým vášním, které zamlží soudnost a zničí bystrý úsudek, zapříčiní jejich pád.“ – TM 472, 473 Mar 163.6

Obraz šelmy ustaven

„A svodí ty, kteříž přebývají na zemi, těmi divy, kteréž dáno jí činiti před obličejem šelmy, říkající obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě.“ (Zj 13,14) Mar 164.1

Obraz šelmy bude vytvořen předtím, než se uzavře doba zkoušky, neboť se má stát velkým zkušebním kamenem pro lid Boží a rozhodne o jejich věčném osudu. ... Mar 164.2

Ve 13. kapitole knihy Zjevení je tento předmět jasně představen: *„Viděl jsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva rohy, podobné Beránkovým, ale mluvila jako drak. Kteráž všecku moc první té šelmy provozuje před tváří její; a působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní, klanějí se šelmě té první, jejížto rána smrtelná uzdravena byla.“ (Zj 13,11.12)* Poté je odhalena moc, která působí divy: *„A svodí ty, kteříž přebývají na zemi, těmi divy, kteréž dáno jí činiti před obličejem šelmy, říkající obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, kteráž měla ránu od meče, ale ožila zase. I dáno jí, aby dāti mohla ducha tomu obrazu šelmy, aby i mluvil obraz té šelmy, a aby to způsobila, že kteřížkoli neklaněli by se obrazu té šelmy, aby byli zmordováni. A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým, i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých, a aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, kdož má znamení aneb jméno té šelmy, aneb počet jména jejího.“ (Zj 13,14-17) Mar 164.3*

Toto je zkouška, jíž musí lid Boží projít dříve, než bude zapečetěn. Všichni, kdo prokáží svou věrnost Bohu zachováváním Jeho Zákona a odmítnutím přijmout falešnou sobotu (neděli – pozn. př.), se zařadí pod korouhev Hospodina Boha, jehož jméno jest Jehovah, a obdrží pečeť živého Boha. Ti, kteří se vzdají pravdy nebeského původu, a přijmou neděli jako den odpočinku, obdrží znamení šelmy. ... – Letter 11, 1890 Mar 164.4

Ačkoli byly Janovi ukázány poslední veliké boje Boží církve s pozemskými mocnostmi, bylo mu také dovoleno spatřit konečné vítězství a vysvobození věrných. ... Pohlížeje za dým a hlomoz bitvy, spatřil na hoře Sion spolu s Beránkem skupinu těch, kteří měli namísto znamení šelmy *„jméno Otce napsané na čelích svých“*. – 5T 572 Mar 164.5

Odpadnutí si připravuje cestu

„Ať vás nikdo žádným způsobem nesvede, neboť ten den nenastane, dokud napřed nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten člověk hřícha, syn zatracení.“ (2 Te 2,3 – KJV) Mar 165.1

Když se prvotní církev stala porušenou tím, že se odchýlila od prostoty evangelia a přijala pohanské obřady a zvyky, ztratila Ducha a moc Boží. A aby ovládala svědomí lidí, hledala podporu u světské moci. Výsledkem bylo papežství, církev, která ovládala státní moc a používala jí k podpoře svých vlastních cílů, zvláště k trestání „kacířství“. ... Mar 165.2

Vždycky když církev získala světskou moc, použila ji k tomu, aby trestala ty, kteří nesouhlasí s jejími naukami. Protestantské církve, které následují šlépějí Říma tím, že vytvářejí spojení se světskými mocnostmi, projevují podobnou touhu omezovat svobodu svědomí. Příkladem toho bylo dlouhotrvající pronásledování těch, kteří nesouhlasili s anglikánskou církví. V průběhu šestnáctého a sedmnáctého století byly tisíce nekonformních kazatelů nuceny uprchnout ze svých sborů, a mnozí z pastorů i lidu byli vystaveni pokutám, věznění, týrání a mučednické smrti. Mar 165.3

Bylo to odpadlictví, které vedlo prvotní církev, aby vyhledávala pomoc u civilní vlády, a to připravilo cestu pro rozvoj papežství – šelmy. Pavel napsal: *„Přijde odstoupení (odpadnutí – KJV)..., a zjeven bude ten člověk hřícha.“* (2 Te 2,3) Tak i odpadnutí v církvi připraví cestu obrazu šelmy. – GC 443, 444 Mar 165.4

Satan bude působit s veškerou mocí a *„se všelikým podvodem nepravosti“* (2 Te 2,9.10). Jeho působení jasně prozrazuje prudce narůstající temnota, přechétné bludy, kacířství a klamy těchto posledních dnů. Satan nevede do zajetí jen svět, ale jeho klamy prosakují církvemi, které vyznávají našeho Pána Ježíše Krista. Velké odpadnutí se rozvine do temnoty tak hluboké jako půlnoc. Pro Boží lid to bude noc zkoušky, noc pláče, noc pronásledování pro pravdu. Avšak z této noci temnoty zazáří Boží světlo. – PK 717 Mar 165.5

Úloha spiritismu v podvodu

„Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět.“ (1 J 4,1) Mar 166.1

Skrze víru, že spiritismus je pouze lidský podvod, budou mnozí polapeni do osidel. A když se pak setkají tváří v tvář s projevy, které nebudou moci než považovat za nadpřirozené, budou podvedeni a budou navedeni k tomu, aby je přijali jako velkou moc Boží. – GC 553 *Mar 166.2*

Až budou církvemi přijaty spiritistické nauky, budou odstraněny zábrany omezující tělesné srdce, a náboženské vyznání se stane pláštíkem k zakrytí nejnižších nepravostí. Víra v duchovní projevy otevírá dveře svůdným duchům a ďábelským naukám, a takto bude v církvích pocíťován vliv zlých andělů. – GC 603, 604 *Mar 166.3*

Oblíbení kazatelé nemohou úspěšně odolávat spiritismu. Nemají nic, čím by zaštitili svá stádce před jeho zhoubným vlivem. Mnoho smutných následků spiritismu spočine na kazatelích tohoto věku, neboť svými nohama pošlapávají pravdu a místo ní dávají přednost výmyslům. – 1T 344 *Mar 166.4*

Satan se dlouho připravuje ke svému závěrečnému úsilí oklamat svět. Ujištěním, které dal satan Evě v Edenu, byl položen základ jeho díla: *„Nikoli nezemřete smrtí!“ „V kterýkoli den z něho jísti budete, otevrou se oči vaše; a budete jako bohové, vědouce dobré i zlé.“* (Gn 3,4.5) Rozvojem spiritismu připravuje krok za krokem cestu pro své mistrovské dílo podvodu. Dosud nedosáhl plného dovršení svých plánů; avšak bude toho dosaženo na samém konci času. Prorok říká: *„A viděl jsem tři duchy nečisté, podobné žabám. ... Jsou to duchové ďábelští činící divy, kteří vycházejí ke králům země a celého světa, aby je shromáždili k boji toho velkého dne Boha všemohoucího.“* (Zj 16,13.14 – KJV) Celý svět, kromě těch, kteří jsou chráněni mocí Boží skrze víru v Jeho slovo, bude vtažen do tohoto podvodu. Lidé jsou rychle uspáváni v osudnou bezstarostnost, aby byli probuzeni teprve až vylitím hněvu Božího. – GC 561, 562 *Mar 166.5*

8. června

Duchové a otázka nedělního zákona

„K zákonu a svědectví! Jestliže nemluví podle tohoto slova, je to proto, že v nich není žádného světla.“ (Iz 8,20 – KJV) Mar 167.1

Divy činící moc, jež se projevuje skrze spiritismus, použije svého vlivu proti těm, kdož si vyvolí být poslušnými více Boha než lidí. Duchové budou prohlašovat, že je posílá Bůh, aby přesvědčily ty, kteří odmítají neděli, že se mýlí a budou tvrdit, že zákonů země je nutno poslouchat stejně jako Zákona Božího. Budou naříkat nad velkou bezbožností ve světě a podporovat svědectví náboženských učitelů v tom, že zkažený mravní stav je způsoben znesvěcováním neděle. Proti všem, kteří odmítnou přijmout jejich svědectví, bude roznícena zloba. – GC 590, 591 Mar 167.2

Ti, kdož se staví proti naukám spiritismu, jsou napadáni nejen lidmi, ale i satanem a jeho anděly. Vstoupili do boje proti knížatstvu a vysokým mocnostem a zlým duchům (viz Ef 6,12). Satan se nevzdá jedině pídě země, leda že je zahnán zpět mocí nebeských posílů. Lid Boží by měl být schopen se s ním utkat, jako se s ním utkal náš Spasitel, slovy: *„Psáno jest.“* Satan umí dnes citovat Písmo tak jako za dnů Kristových, a bude převracet jeho učení, aby podepřel své klamy. Ti, kdož mají obstát v tomto čase nebezpečí, musí sami za sebe rozumět svědectví Písma. Mar 167.3

Mnozí se setkají s duchy d'ábelskými, kteří budou představovat milované příbuzné či přátelé a budou tvrdit nejnebezpečnější kacířstva. Tito návštěvníci se budou dovolávat našich nejněžnějších citů a budou činit divy, aby podepřeli své záměry. Musíme být připraveni odolat jim pravdou Bible, že mrtví nevědí nic a že ti, kteří se takto zjevují, jsou duchové d'ábelští. – GC 559, 560 Mar 167.4

Satanské nástroje v lidské podobě se zúčastní tohoto posledního velkého boje, aby se stavěli proti budování království Božího. Na bitevním poli budou i nebeští andělé v lidském přestrojení. Dvě proti sobě stojící strany budou stále existovat, a to až do uzavření poslední velké kapitoly dějin tohoto světa. – RH Aug. 5, 1909 Mar 167.5

Falešné oživení

„A tehdažť zjeven bude ten bezbožník, kteréhož Pán zabije duchem úst svých, a zkazí zjevením jasné přítomnosti své, toho nešlechtníka, jehož přísti jest podle mocného díla satanova, se vši mocí a divy i zázraky lživými.“ (2 Te 2,8.9) Mar 168.1

Pavel ve svém druhém listě k Tessalonickým ukazuje na zvláštní satanovo dílo vyvolávání duchů jako k jevu, doprovázejícímu dobu těsně před Druhým příchodem Kristovým. Když hovoří o Druhém Kristově příchodu, říká, že zde bude mocné dílo satanovo, *„se vši mocí a divy i zázraky lživými“* (2 Te 2,9). – PP 686 Mar 168.2

Před konečným navštívením Božích soudů na zemi nastane uprostřed Božího lidu takové oživení prosté zbožnosti, jaké zde nebylo od dob apoštolských. Duch a moc Boží budou vylity na Jeho dítky. V té době se mnozí oddělí od těch církví, v nichž láska k tomuto světu vytlačila lásku k Bohu a Jeho slovu. Mnozí, jak kazatelé tak i lid, s radostí přijmou ony velké pravdy, jejichž hlásání pro tuto dobu vyvolal Bůh, aby připravil lid na Druhý příchod Páně. Nepřítel spasení si přeje toto dílo brzdit. A před tím, než k takovému oživení dojde, vyvine úsilí, aby mu zabránil zavedením padělku. V těch sborech, které bude moci uvést pod svou podvodnou moc, vzbudí zdání, že se na ně vylévá zvláštní Boží požehnání. Projeví se na nich to, co je všeobecně považováno za náboženské probuzení. Davy lidí budou jásat, jak nádherným způsobem na ně působí Bůh, zatímco to bude dílo jiného ducha. V náboženském hávu bude satan usilovat o rozšíření své působnosti na křesťanský svět. – GC 464 Mar 168.3

Mladí muži a ženy budou povzneseni a budou se považovat za zvláště obdařené a povolane vykonat něco velikého. Nastane množství zvláštních obrácení, která však neponesou božské stvrzení. Nastoupí nemravnost a výstřednost a víra mnohých se zhroutí. – 2SM 59 Mar 168.4

Jak se rozvíjí obraz šelmy

„Kteráž všecku moc první té šelmy provozuje před tváří její; a působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní, klanějí se šelmě té první, jejížto rána smrtelná uzdravena byla.“ (Zj 13,12) Mar 169.1

Aby Spojené Státy vytvořily obraz šelmy, musí náboženská moc ovládat civilní vládu tak, aby církev využívala také státní moci k uskutečňování svých vlastních cílů. ... Mar 169.2

„Obraz šelmě“ představuje onu formu odpadlého protestantismu, která bude vytvořena, když protestantské církve budou vyhledávat pomoc civilní moci k vynucování svých dogmat. ... Mar 169.3

Když bude zachovávání neděle vynucováno zákonem, a svět bude poučen ohledně závaznosti pravé Soboty, pak každý, kdo přestoupí přikázání Boží jen proto, aby byl poslušen nařízení nemající žádnou vyšší autoritu než tu římskou, tímto uctí papežství nad Boha. Takový člověk bude vzdávat hold Římu a moci, která vynucuje jím ustanovené zřízení. Bude se klanět šelmě a jejímu obrazu. Když tehdy lidé zamítnou zřízení, o kterém Bůh prohlásil, že je znamením Jeho autority, a namísto něho budou uctívat zřízení, které Řím zvolil za znamení své svrchovanosti, přijmou tím znamení věrnosti Římu – „znamení šelmy“. Teprve až otázka bude takto jasně předložena lidem, a oni si budou muset vybrat mezi přikázáními Božími a přikázáními lidskými, pak ti, kteří setrvávají v přestoupení, přijmou „znamení šelmy“. ... Mar 169.4

Otázka tohoto sporu rozdělí celé křesťanstvo do dvou velkých tříd – na ty, kteří zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu, a na ty, kteří se klanějí šelmě a jejímu obrazu a přijímají její znamení. Ačkoli církev a stát spojí svou moc, aby přinutily „*všechny, malé i velké, bohaté, i chudé, svobodné i v službu podrobené*“ (Zj 13,16), aby přijali „znamení šelmy“, přesto ho lid Boží nepřijme. Prorok z Patmosu viděl „*ty, kteříž zvítězili nad tou šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží*“ jak zpívali píseň Mojžíše a Beránkovu. (Zj 15,2.3) – GC 443, 445, 449, 450 Mar 169.5

Sobota hlásána plněji

„I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, řkoucího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.“ (Zj 14,6.7) Mar 170.1

Na počátku času soužení, jak jsme vycházeli a hlásali v plnější míře Sobotu, jsme byli naplněni Duchem svatým. – EW 33 *Mar 170.2*

„Počátek onoho času soužení“ zde zmíněný, se nevztahuje na dobu, kdy začnou být vylévány rány, ale na krátké údobí těsně před jejich vylitím, zatímco Kristus dlí ve svatyni. V onom čase, zatímco dílo spasení se uzavírá, bude nastávat na zemi soužení, a národy se rozhněvají, přesto však budou zadržovány tak, aby nebránily dílu třetího anděla. V tom čase přijde „pozdní déšť“, neboli rozvlažení od tváře Páně, aby dodalo síly velikému hlasu třetího anděla, a připravilo svaté, aby obstáli v době, kdy bude vyléváno sedm posledních ran. – EW 85, 86 *Mar 170.3*

(Anděl ze Zjevení 14) předkládá poselství, které má být hlásáno světu právě před tím, než Kristus přijde na oblacích nebeských. ... Tedy právě před tímto časem má být obrácena pozornost lidí k poslápanému Zákonu Božimu, který je uložen v truhle smlouvy. ... *Mar 170.4*

Lidé vidí, že místo zachovávání sedmého dne, který Bůh posvětil a přikázal, aby byl svěcen jako Sobota, svatý to den Páně, zachovávají první den týdne. Avšak oni poctivě touží činit Boží vůli a začínají zkoumat Písmo, aby našli důvod pro tuto změnu. Neschopni nalézt jakoukoli podporu Písma pro tento zvyk, vyvstává u nich otázka: Máme přijmout pravdu, která se stala neoblíbenou, a uposlechnout přikázání Boží, nebo máme pokračovat se světem a poslouchat přikázání lidská? S otevřenými Biblemi pláčou a modlí se, a srovnávají Písmo s Písmem, až nakonec, přesvědčení o pravdě, zaujímají svědomitě své postavení jako ti, kdož zachovávají přikázání Boží. – ST May 5, 1887 *Mar 170.5*

Poselství druhého anděla se má opakovat

„A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.“ (Zj 14,8) Mar 171.1

Poselství druhého anděla ze Zjevení 14 bylo poprvé kázáno v létě roku 1844, a tehdy se to více týkalo církví Spojených států, kde bylo varování o soudu nejšířěji hlášáno, kde bylo z největší části zamítnuto, a kde úpadek církví byl nejprudší. Avšak poselství druhého anděla v roce 1844 nedosáhlo svého úplného naplnění. Církve tehdy v důsledku svého zamítnutí světla adventního poselství prodělaly mravní úpadek, avšak onen pád nebyl úplný. Jak pokračují v tom, že odmítají zvláštní pravdy pro tuto dobu, upadají ještě níže a níže. Ještě se však nemůže říci, že *„padl Babylon, ... nebo vínem hněvu smilství svého napájel všechny národy“*. Ještě jím nenapojil všechny národy. – GC 389 *Mar 171.2*

Bůh má stále lid v Babylonu. A před navštívením Jeho soudů musí být tito věrní lidé vyzváni, aby neobcovali s jeho hříchy, a aby *„nepřijali z jeho ran“*. – GC 604 *Mar 171.3*

Je to totéž poselství, které bylo dáno druhým andělem. Babylon padl, *„nebo vínem hněvu smilství svého napájel všechny národy“*. Co je oním vínem? – jeho falešné nauky. Babylon dal světu falešnou sobotu namísto Soboty čtvrtého přikázání, a opakuje lež, kterou satan poprvé řekl Evě v Edenu – přirozenou nesmrtelnost duše. Mnohé podobné bludy rozšiřuje široko daleko, *„učíce učení přikázání lidských“* (Mt 15,9). ... *Mar 171.4*

V posledním díle varování světa jsou církvím hlášány dvě zřetelné výzvy. Poselstvím druhého anděla je: *„Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.“* A v hlasitém (mocném) volání poselství třetího anděla je z nebe slyšet hlas, říkající: *„Výjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran. Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi, a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho.“* (Zj 18,4.5) – 7BC 985 *Mar 171.5*

Vyvstává otázka soboty proti neděli

„A třetí anděl letěl za nimi, právě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, i tent' bude pítí víno hněvu Božího.“ (Zj 14,9.10) Mar 172.1

Dříve ti, kteří předkládali pravdy poselství třetího anděla, byli často považováni za pouhé panikáře. Jejich předpovědi, že náboženská nesnášenlivost ve Spojených státech získá nadvládu, že církve a stát se spojí, aby pronásledovaly ty, kdož zachovávají příkázání Boží, byly prohlašovány za bezdůvodné a nesmyslné. ... Ale jak se šířeji diskutuje o otázce vynucovaného zachovávání neděle, je vidět, že se přibližuje událost, o níž se tak dlouho pochybovalo a již se nevěřilo, a že třetí poselství bude mít účinek, který by nemohlo mít předtím. ... Mar 172.2

Mužové víry a modlitby budou puzeni, aby vyšli se svatou horlivostí, hlásající slova, která jim dal Bůh. Hříchy Babylona budou odhaleny. Strašlivé následky vynucování předpisů církve prostřednictvím civilní moci, nájezdy spiritismu, nepozorovaný, avšak prudký růst papežské moci – vše bude odhaleno. Lidé budou těmito vážnými varováními probuzeni. ... Když lidé přicházejí za svými dřívějšími učiteli s dychtivým dotazem „Je tomu tak?“, pak tito duchovní předkládají bajky, prorokují pochlebenství (viz Iz 30,10), aby ukonejšili jejich obavy a uklidnili probuzené svědomí. Ale protože mnozí odmítnou spokojit se s pouhou autoritou lidskou a budou vyžadovat jasné „Takto praví Hospodin,“ oblíbení kazatelé, jako kdysi farizeové, naplnění hněvem, že je jejich autorita zpochybňována, budou poselství vydávat za satanovo a podněcovat zástupy milující hřích, aby proklínali a pronásledovali ty, kteří poselství hlásají. Mar 172.3

Jak se spor rozšiřuje do nových oblastí a mysl lidu je přiváděna k Božímu pošlapanému Zákonu, satan je na nohou. Moc provázející poselství bude jen dohánět k zuřivosti ty, kteří se staví proti ní. Duchovní budou vynakládat téměř nadlidské úsilí, aby zakryli světlo, aby nesvítilo na jejich stádce. Všemi prostředky, kterými vládou, se budou snažit, aby potlačili projednávání těchto životně důležitých otázek. Církve se obrátí k silné ruce civilní moci, a v tomto díle se papeženci a protestanté spojí. – GC 605-607 Mar 172.4

Symbolika poselství tří andělů

„Aj, já vám pošlu Eliáše proroka předtím, než přijde den Hospodinův veliký a hrozný.“ (Mal 4,5 – KJV) Mar 173.1

Aby lidé byli připraveni obstát ve velikém dni Božím, mělo být dokonáno (adventním hnutím) velké dílo nápravy. Bůh viděl, že mnozí z Jeho vyznávajícího lidu nebudují pro věčnost, a ve svém milosrdenství hodlal poslat poselství výstrahy, aby je vyburcoval z jejich strnulosti a přivedl je k tomu, aby se připravili na příchod Páně. Mar 173.2

Tato výstraha je znázorněna ve Zjevení 14. Zde je představeno trojnásobné poselství, jak je hlášáno nebeskými bytostmi a po nich okamžitě následuje příchod Syna člověka, aby požal „žeň země“. – GC 311 Mar 173.3

Andělé jsou představeni, jak letí po prostředku nebe vyhlašující světu poselství výstrahy mající přímé působení na lidi žijící v posledních dnech této pozemské historie. Nikdo neslyší andělský hlas, protože tito andělé jsou symbolem pro lid Boží, který pracuje v souladu s celými nebesy. – LS 429 Mar 173.4

Poselství tří andělů se mají spojovat, předávající své trojnásobné světlo světu. Ve Zjevení Jan říká: *„Viděl jsem jiného anděla sestupujícího z nebe, majícího velikou moc, a země byla osvěcena jeho slávou.“* (Zj 18,1 – KJV) ... Tímto je představeno hlásání posledního trojnásobného varovného poselství světu. – 7BC 985 Mar 173.5

Zjevení 18 ukazuje na dobu, kdy následkem odmítnutí trojnásobného varování ze Zjevení 14,6-12, církev plně dosáhne stavu předpovězeného druhým andělem, a lid Boží, dosud v Babylonu, bude vyzván, aby se oddělil od jeho společenství. Toto poselství je tím posledním, které kdy bude dáno světu; a ono vykoná své dílo. Když ti, kteří *„neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost“* (2 Te 2,12), budou ponecháni, aby přijali mocné dílo podvodů a aby věřili lži, pak světlo pravdy zazáří na všechny, jejichž srdce jsou otevřena k přijetí tohoto světla a všechny dítky Páně, které se nachází v Babylonu, budou dbát výzvy: *„Vyjděte z něho, lide můj.“* (Zj 18,4) – GC 390 Mar 173.6

15. června

Ozbrojený konflikt v posledních dnech

„Takto praví Hospodin zástupů: Aj, bída půjde z národu na národ, a vichřice veliká strhne se od končin země.“ (Jr 25,32) Mar 174.1

Brzy vyvstanou mezi národy tíživé problémy – problémy, které neustanou, dokud nepřijde Ježíš. Jako nikdy předtím se musíme semknout, sloužíce Tomu, který na nebesích utvrdil svůj trůn a jehož království panuje nade všemi (viz Ž 103,19). Bůh neopustil svůj lid, a naše síla spočívá v tom, že my neopouštíme Jeho. Mar 174.2

Soudy Boží jsou na zemi. Boje a pověsti bojů, zkáza způsobená požáry a záplavami, hovoří jasně, že čas soužení, které má narůstat až do konce, je velmi blízko, ve dveřích. Nesmíme ztrácet čas. Svět je ovládán duchem války. Proroctví jedenácté kapitoly Daniele téměř dosáhla svého konečného naplnění. – WM 136 Mar 174.3

Mezi národy brzy vypukne boj s prudkostí, kterou nyní ani netušíme. Současnost je dobou, o níž se všichni žijící nesmírně zajímají. Panovníci a státníci, lidé, kteří zaujímají odpovědná a mocná postavení, přemýšlející mužové a ženy všech vrstev společnosti, upírají svoji pozornost na události, které se dějí okolo nás. Sledují napjaté, neklidné poměry, jež panují mezi národy. Pozorují, jak každý pozemský živel nabývá na síle, a uvědomují si, že se chystá něco významného a rozhodujícího, že svět je na pokraji nějaké úžasné rozhodné chvíle. Mar 174.4

Bůh nám milostivě poskytl chvíli oddechu. Každou sílu, kterou nám Nebesa propůjčila, máme nyní použít v díle pro ty, kteří hynou v nevědomosti. V tomto díle nesmí být žádného odkladu. Pravda musí být hlášána v temných koutech země. ... Má být vykonáno veliké dílo a bylo svěřeno těm, kdož znají pravdu pro tuto dobu. – RH Nov. 17, 1910 Mar 174.5

V závěrečných scénách těchto pozemských dějin bude zuřit válka. Budou morové rány, epidemie a hladomory. Vody se vylijí z břehů. Majetek a životy budou ničeny požáry a povodněmi. Musíme se připravovat pro příbytky, které Kristus odešel připravit pro ty, kteří Jej milují. Tam je odpočinutí od pozemských bojů. – RH Oct. 19, 1897 Mar 174.6

Bouřlivé časy právě před námi

„Potom pak viděl jsem čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom.“ (Zj 7,1) Mar 175.1

Čtyři mocní andělé dosud drží čtyři větry zemské. Hroznému ničení není dovoleno, aby se projevilo v plnosti. Větry... budou tím, co podnítí národy k jednomu smrtelnému konfliktu. Zatím však andělé drží čtyři větry, nedovolující strašlivé moci satanově, aby se projevila ve své zběsilosti, dokud na čela služebníků Božích nebude vtištěna Jeho pečeť. – RH June 7, 1887 Mar 175.2

Znamení časů vydávají svědectví, že nebeské soudy jsou právě vylévány, nebo blízký jest den Hospodinův (Jl 1,15). Deníky jsou plné předzvěstí prudkého boje v blízké budoucnosti. Opovážlivé loupeže jsou častým jevem. Stávky jsou běžné. Všude se páchají krádeže a vraždy. Lidé posedlí zlými duchy připravují o život muže, ženy i malé děti. Všechny tyto věci dosvědčují, že příchod Páně je blízko. Mar 175.3

Duch Boží, jenž zdržuje zlo, se právě nyní vzdaluje od světa. Hurikány, bouře, vichřice, katastrofy na moři i na zemi, následují v rychlém sledu za sebou. Znamení, množící se okolo nás a hovořící o blízkém příchodu Syna Božího, jsou přisuzována všemu jinému, jen ne té pravé příčině.

... Mar 175.4

Právě před námi je čas, kdy bude ve světě utrpení, které nebude moci vyléčit žádný lidský balzám. Ještě než na tento svět přijde poslední velká zkáza, budou monumentální díla, pochlebující lidské velikosti, potřena v prach. Boží soudy dopadnou na ty, kteří navzdory velkému světlu setrvávají v hříchu. Jsou budovány nákladné stavby, o nichž se předpokládá, že jsou ohnivzdorné. Avšak stejně jako Sodoma zanikla v plamenech Boží pomsty, tak i tyto pyšné stavby lehnou popelem. Viděla jsem plavidla, která stála nesmírné sumy peněz, jak zápasí s mocným oceánem, snažíce se čelit velkým rozzuřeným vlnám. Avšak se všemi svými poklady zlata, stříbra i se vším svým lidským nákladem klesla do vodního hrobu. ... Avšak uprostřed této nepokojné vřavy se zmatkem na všech stranách je na světě dílo, jež se má vykonat pro Boha. – ST Oct. 9, 1901 Mar 175.5

17. června

Pohromy svalovány na Boží lid

„Běda těm, kteříž přebývají na zemi a na moři; nebo d'ábel sstoupil k vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má.“ (Zj 12,12) Mar 176.1

Protože se lidé čím dál více odvracejí od Boha, je satanu dovoleno, aby měl moc nad syny neposlušnosti. Vrhá zkázu mezi lidi. Na zemi i na moři jsou pohromy. Majetek a život jsou ničeny požáry a povodněmi. Satan se rozhodl svalit vinu na ty, kteří se odmítají poklonit modle, kterou postavil. Jeho nástroje poukazují na adventisty sedmého dne, jako na příčinu soužení. „Tito lidé trvají na svém, navzdory zákonu,“ prohlašují. „Znesvěcují neděli. Kdyby byli přinuceni uposlechnout zákon k zachovávání neděle, tyto hrozné soudy by se zastavily.“ – RH July 16, 1901 Mar 176.2

Pohromy přijdou – pohromy nejhroznější, nejneočekávanější. A tyto zkázy budou následovat jedna za druhou. Bude-li se dbát výstrah, které Bůh dává, a budou-li církve činit pokání, navracejíce se ke své věrnosti, potom zbývající města budou moci být po nějaký čas ušetřena. Setrvávají-li lidé, kteří byli podvedeni, na stejné cestě, po které kráčeli, nedbajíce Zákona Božího a představujíce lidem lži, Bůh dopustí, aby byli sužováni neštěstím, aby mohl být probuzen jejich rozum. – Ev 27 Mar 176.3

Soudy budou dopadat podle bezbožnosti lidí a světla pravdy, kterého se jim dostalo. Jestliže obdrželi pravdu, trest bude úměrný světlu, které měli. – Manuscript 173, 1902 Mar 176.4

Satan dává svůj výklad událostem a oni (vedoucí mužové) si myslí, jak si on přeje, že pohromy, které naplňují zemi, jsou následkem porušování neděle. Tito vlivní mužové, zamýšlejíce utišit hněv Boží, vydávají zákony vynucující zachovávání neděle. Myslí si, že čím dál větším vyvyšováním tohoto falešného dne odpočinku, vynucujíce si poslušnost k nedělnímu zákonu, falešné soboty, slouží Bohu. Na ty, kteří ctí Boha zachováváním pravé Soboty, se pohlíží jako na nevěrné Bohu, zatímco jsou to právě ti, kteří na ně takto hledí, kdo jsou sami nevěrní, protože pošlapávají Sobotu ustanovenou v Edenu. – Manuscript 85, 1899 Mar 176.5

Moudrost, které je zapotřebí světitelům soboty

„Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky; protož buďte opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice.“ (Mt 10,16) Mar 177.1

Když se způsoby jednání lidí nedostávají do rozporu se Zákonem Božím, můžete se jim přizpůsobit. Jestliže pracovníci opomíjejí, aby toto činili, nebudou pouze brzdit svou vlastní práci, ale postaví kameny úrazu do cesty těm, pro které pracují, a zabrání jim v přijetí pravdy. V neděli je právě ta nejlepší příležitost pro ty, kteří jsou misionáři, aby pořádali nedělní školy, a přicházeli k lidem tím nejprostším způsobem, vyprávějící jim o lásce Ježíše k hříšníkům a vzdělávající je v Písmech.

... Mar 177.2

V současné době není zachovávání neděle zkouškou. Přejde čas, kdy lidé nebudou pouze zakazovat práci v neděli, ale budou se snažit, aby přinutili lidi pracovat v Sobotu a souhlasit se zachováváním neděle, jinak pozbudou své svobody a svých životů. Avšak čas pro toto ještě nenastal, neboť pravda musí být lidem plněji předložena na svědectví. ... Mar 177.3

Světlo, které jsem obdržela, je to, aby Boží služebníci šli rozvážně do díla, kázíce vznešené, drahocenné pravdy Bible – Krista, a to Toho ukřižovaného, Jeho lásku a nekonečnou oběť – ukazující, že důvod, proč Kristus zemřel, je ten, že Zákon Boží je nepohnutelný, nezměnitelný, věčný. Sobota musí být vyučována rozhodným způsobem, avšak buďte opatrní, jak pojednávat o modlářské neděli. Moudrému stačí napovědět. ... Mar 177.4

Zdržování se práce v neděli není přijímáním znamení šelmy; a tam, kde toto napomůže zájmům díla, by se tak mělo činit. Neměli bychom prosazovat svou za každou cenu. ... Mar 177.5

Když ti, kteří uslyší a pochopí světlo o Sobotě, zaujmou svá místa na straně pravdy, aby zachovávali Boží svatý den, vyvstanou potíže. Bude proti nim vynaloženo úsilí, aby mužové a ženy byli přinuceni přestupovat Zákon Boží. Zde musejí stát pevně, aby nezesvětili Zákon Boží. A jestliže odpor a pronásledování tvrdošíjně trvají, necht' dbají slov Kristových: *„Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného.“* (Mt 10,23) – RH April 6, 1911 Mar 177.6

Nedělní misionářská práce

„Kaž Slovo, ponoukej v čas neb ne v čas, usvědčuj, domlouvej a napomínej, buď věrný v trpělivosti i v učení.“ (2 Tm 4,2 – RSV) Mar 178.1

Vzdorování vůči nedělním zákonům jen posílí ve svém pronásledování ty náboženské horlivce, kteří se je snaží vynucovat. Nedejte jim žádnou příležitost, aby vás nazývali rušiteli zákona. Jestliže budou ponecháni, aby ovládali ty, kteří se nebojí ani Boha ani lidí, ovládnou jim brzy zevšední, a oni uvidí, že to pro ně není ani vhodné ani výhodné, aby byli přísní, pokud jde o zachovávání neděle. Pokračujte poctivě dál ve svém misijním díle, s Biblemi ve svých rukou, a nepřítel uvidí, že poškodil své vlastní dílo. Člověk nepřijímá znamení šelmy tím, že je na něm vidět, že si uvědomuje rozumnost udržování pokoje zdržováním se od práce, která pohoršuje, zatímco vykonává dílo nejvyššího významu. Mar 178.2

Když zasvětime neděli misijní práci, odstraníme bič z rukou rozhodných horlivců, které by velmi potěšilo pokořit adventisty sedmého dne. ... Mar 178.3

Neděle se může využít k úspěšnému pokroku různých odvětví díla, které vykonávají mnoho pro Pána. V tomto dni se mohou pořádat shromáždění pod širým nebem i v rodinných domech. Může se konat práce dům od domu. Ti, kteří píší, mohou zasvětit tento den psaní svých článků. Kdykoli je to možné, necht' se náboženské služby konají v neděli. Učiňte tato shromáždění zajímavými. Pějte pravé probuzenecké chvalozpěvy a mluvte s mocí a s jistotou o Spasitelově lásce. Mluvte o střídmosti a o pravé náboženské zkušenosti. Takto se naučíte hodně o tom, jak pracovat, a získáte mnoho duší. Mar 178.4

Zákon k zachovávání prvního dne týdne je výplodem odpadlého křesťanství. Neděle je dítětem papežství, vyvýšena křesťanským světem nad posvěcený den Božího odpočinku. Boží lid ji nemá v žádném případě vzdávat poctu. Přála bych si, aby pochopili, že když se postaví na odpor, nečiní tím vůli Boží, protože On si přeje, aby se takového odporu vyvarovali. – 9T 232, 233, 235 Mar 178.5

Před námi se otevírají podivuhodné scény; a v této době má být v životech Božího vyznávajícího lidu neneseno živé svědectví tak, aby svět mohl vidět, že v tomto věku, kdy zlo vládne všude kolem, existují ještě lidé, kteří odkládají svoji vůli a snaží se činit vůli Boží – lidé, do jejichž srdcí a životů je vepsán Boží Zákon. – CT 322 Mar 178.6

Boží zákon zrušen v Americe

„Čas jest, abys se přičinil, Hospodine; zrušili zákon tvůj.“ (Ž 119,126) Mar 179.1

Přichází čas, kdy Zákon Boží má být, ve zvláštním smyslu, zrušen v naší zemi (Spojených státech). Vládcí našeho národa, prostřednictvím zákonodárných ustanovení, prosadí nedělní zákon, čímž bude Boží lid uveden do velkého nebezpečí. Když náš národ prostřednictvím svých zákonodárných sněmů ustanoví zákony, aby spoutal svědomí lidí týkající se jejich náboženských výsad, a bude vynucovat zachovávání neděle, používaje přitom nespravedlivě svou moc proti těm, kdo zachovávají Sobotu sedmého dne, bude Zákon Boží v naší zemi ve skutečnosti zrušen. – RH Dec. 18, 1888 *Mar 179.2*

Když země, kterou Pán poskytl za útočiště pro svůj lid, aby Ho mohli uctívat dle příkazů svého vlastního svědomí, země, nad kterou se po dlouhá léta rozprostíral štít Všemohoucnosti, země, kterou Bůh poctil tím, že ji učinil opatrovnící čistého náboženství Kristova – když se tato země prostřednictvím svých zákonodárců zřekne zásad protestantismu a dá souhlas římskému odpadlictví falšováním Božího Zákona – pak bude závěrečné dílo člověka hřícha zjeveno. Protestanté veškerý svůj vliv a moc uvrhnou na stranu papežství. Celostátním zákonodárným aktem vynucujícím falešný den odpočinku dají život a sílu porušené římské víře, oživující její tyranii a útlak svědomí. Potom nastane čas pro Boha, aby se mocně přičinil o obhájení své pravdy. *Mar 179.3*

Prorok říká: „*Viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvěcena byla od slávy jeho. I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký. ... I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran. Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi, a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho.*“ (Zj 18,1-5) Kdy dosáhnou hříchy jeho až k nebi? Když Zákon Boží bude zákonodárstvím definitivně zrušen. Potom krajní nouze Božího lidu bude pro Boha příležitostí, aby ukázal, kdo je vládcem nebe a země. Jak bude satanská moc rozněcovat nízké živly, Bůh sešle světlo a moc svému lidu, aby poselství pravdy mohlo být hlásáno celému světu. – ST June 12, 1893 *Mar 179.4*

Znamení opustit velká města

„Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj), tehďáž ti, kteříž by byli v Judstvu, nechť utekou na hory.“ (Mt 24,15.16)

Mar 180.1

Nejsme příliš vzdáleni od doby, kdy jako první učedníci budeme nuceni vyhledávat útočiště na pustých a osamělých místech. Jako bylo pro judské křesťany signálem k útěku obležení Jeruzaléma římskými armádami, tak uchvácení moci ze strany našeho národa (Spojených států), prostřednictvím nařízení vynucujícího papežskou neděli, bude varováním pro nás. Tehdy nastane čas odejít z velkých měst, nastane čas k přípravě k opuštění měst menších do odlehlých domovů na osamocených místech v horách. – 5T 464, 465 *Mar 180.2*

Po léta jsem dostávala zvláštní světlo, že svoji práci nemáme soustřeďovat ve městech. Vřava a zmatek, který naplňuje tato města, podmínky vyvolané odborovými organizacemi a stávkami, by se ukázal jako velká překážka našemu dílu. Lidé se snaží ty, kteří jsou zaměstnáni v různých pracovních oborech, přivést do omezujícího vlivu jistých odborových svazů a organizací. Toto není Božím plánem, nýbrž plánem moci, kterou bychom neměli žádným způsobem uznávat. Boží slovo se naplňuje. Bezbožní se sami svazují do otepí, připravených ke spálení. – 7T 84 *Mar 180.3*

Světové odborové organizace a svazy jsou osidlem. Bratři, nevstupujte do nich a vyhýbejte se jim. Nemějte s nimi nic do činění. Kvůli těmto odborovým organizacím a svazům bude brzy pro naše instituce velmi obtížné, aby pokračovaly v práci ve městech. ... Vyučujte náš lid, aby odcházeli z měst na venkov, kde mohou získat malý kousek země a vytvořit domov pro sebe a své děti. ... *Mar 180.4*

Zakrátko bude ve městech takový svár a zmatek, že ti, kteří je budou chtít opustit, nebudou moci. – 2SM 142 *Mar 180.5*

Nemáme se usazovat tam, kde budeme nuceni vejít do úzkých vztahů s těmi, kdož nectí Boha. ... Pokud jde o zachovávání neděle, brzy má přijít rozhodný okamžik. ... *Mar 180.6*

Strana stoupenců neděle nabývá na síle ve svých falešných nárocích, a to bude znamenat útlak pro ty, kteří se rozhodnou zachovávat Sobotu Hospodinovu. ... *Mar 180.7*

Jestliže si v prozřetelnosti Boží můžeme opatřit bydliště co nejdál od měst, Pán si přeje, abychom tak učinili. Před námi jsou nesnadné časy. – CL 20, 21 *Mar 180.8*

Potraviny a pozemky v posledních dnech

„Protož nepečujte o zítřejší den, nebo zítřejší den pečovati bude o své věci. Dostit' má den na svém trápení.“ (Mt 6,34) Mar 181.1

Pán mi opakovaně ve vidění ukazuje, že je v rozporu s Bibli, abychom činili jakékoli opatření pro naše časné potřeby v čase soužení. Viděla jsem, že kdyby svatí měli potraviny nahromaděny u sebe nebo na polích v době soužení, kdy na zemi budou vládnout meč, hlad a mor, budou jim tyto zásoby násilím odebrány a cizí lidé sklídí jejich pole. To pro nás bude doba, kdy budeme cele důvěřovat Bohu a On nás bude živit. Viděla jsem, že náš chléb a voda budou v onom čase stálé (viz Iz 33,16), a my nebudeme mít nedostatek nebo trpět hladem. Pán mi ukázal, že některé z Jeho dítek se budou obávat, když uvidí rostoucí ceny potravin a budou nakupovat potraviny a dělat si zásoby pro čas soužení. Potom jsem je viděla, jak jdou v čase nouze ke svým potravinám a hledí na ně, jak zčervavěly a jsou plné drobného hmyzu a nevhodné k použití. – Broadside2, Jan. 31, 1849 Mar 181.2

Domy a pozemky nebudou svatým v čase soužení k žádnému užitku, neboť tehdy budou muset utíkat před rozzuřenými zástupy a v tom čase nebudou moci své majetky prodat, aby podpořili věc přítomné pravdy. ... Mar 181.3

Viděla jsem, že těm, kteří byli připoutáni ke svému majetku a neptali se Pána na své povinnosti, On jim je také neukázal; bylo jim dovoleno podržet si svůj majetek, ale v době soužení před nimi vyvstane jako hora hrozící rozdrčením. Pokusí se ho zbavit, ale už to nebude možné ... Kdyby však toužili být poučeni, Bůh by je naučil v čase potřeby, kdy a kolik prodat. – EW 56, 57 Mar 181.4

V posledním velkém střetnutí ve sporu se satanem ti, kdož budou věrni Bohu, shledají, že každá pozemská jistota je odříznuta. Protože odmítnou přestoupit Jeho Zákon poslušností pozemským mocnostem, nebude jim dovoleno prodávat nebo kupovat. Nakonec vyjde nařízení, aby byli vydáni na smrt. ... Avšak poslušnému je dáno zaslíbení: *„Ten na vysokých místech přebýváti bude, hradové na skalách útočiště jeho, tomu chléb dán bude, vody jeho stálé budou.“ (Iz 33,16)* Dítka Boží budou žít tímto zaslíbením. – DA 121, 122 Mar 181.5

Dělnické odborové organizace a společnosti

„A protož trpěliví buďte, bratří, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal podzimní i jarní déšť.“ (Jk 5,7) Mar 182.1

Odborové organizace budou jedním z nástrojů, které způsobí na této zemi takový čas soužení, jakého nebylo od počátku světa. – CL 10 *Mar 182.2*

Ve všech našich velkých městech dojde ke svazování do snopů prostřednictvím vytvářených společností a svazů. Lidé budou ovládat jiné lidi a budou od nich mnoho vyžadovat. Životy těch, kteří odmítnou spojit se s těmito svazy, budou v nebezpečí. – Manuscript 145, 1902 *Mar 182.3*

Dílem lidu Božího je připravit se na budoucí události, které na něj brzy přijdou s oslepující mocí. Ve světě se budou vytvářet obrovské monopoly. Lidé se budou společně spojovat v odborové svazy, které je jako had budou svírat ve škrtících závitech nepříteli. Několik lidí se spojí, aby se chopili veškerých prostředků, které mohou získat v jistých obchodních odvětvích. Budou se vytvářet odborové organizace a ti, kteří odmítnou vstoupit do těchto svazů, se stanou podezřelými. ... *Mar 182.4*

Tyto svazy jsou jedním ze znamení posledních dnů. Lidé se svazují do snopů připravených ke spálení. Mohou být i členy církve, náleží-li však k těmto svazům, pak nemohou rozhodně zachovávat přikázání Boží; neboť patřit do těchto svazů znamená znevažovat celé Desatero. *Mar 182.5*

*„Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší síly své, i ze vší mysli své, a bližního svého jako sebe samého.“ (L 10,27) ... Jak mohou být lidé poslušni těchto slov a vytvářet spojení, která olupují chudší třídy lidí o výhody, které jim právem náleží, ukládající jim jisté podmínky, za kterých mohou kupovat či prodávat? – CL 10-12 *Mar 182.6**

Ti, kteří tvrdí, že jsou dítkami Božími, se nemají v žádném případě svazovat s odborovými organizacemi, které se tvoří či se budou tvořit. Toto Pán zapovídá. Cožpak ti, kdož studují proroctví, nevidí a nechápou, co je před námi? – CL 12 *Mar 182.7*

Brzy se musíme setkat se závažnými událostmi a přejeme si být skryti v rozsáhlé skále, abychom viděli Ježíše, a byli podníceni Jeho svatým Duchem. Nemáme času nazbyt, ani okamžik. – CW 113 *Mar 182.8*

Zákaz kupovat a prodávat

„A aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, kdož má znamení aneb jméno té šelmy, aneb počet jména jejího.“ (Zj 13,17) Mar 183.1

Přichází doba, kdy nebudeme moci prodávat za žádnou cenu. Brzy vyjde nařízení, zakazující lidem kupovat či prodávat komukoliv kromě těch, kdož mají znamení šelmy. – 5T 152 Mar 183.2

V posledním velkém střetnutí ve sporu se satanem ti, kteří budou věrni Bohu, shledají, že každá pozemská jistota je odříznuta. Protože odmítnou přestoupit Jeho Zákon poslušností pozemským mocnostem, nebude jim dovoleno prodávat nebo kupovat. – DA 121, 122 Mar 183.3

Náboženské mocnosti, připojující se k nebi vyznáním a tvrdící, že mají vlastnosti Beránka, ukáží svými skutky, že mají srdce draka a že jsou podněcovány a ovládány satanem. Přichází doba, kdy Boží lid pocítí ruku pronásledování, protože světi sedmý den. – 9T 229 Mar 183.4

Přichází doba, kdy ti, kteří ostříhají přikázání, nebudou moci ani kupovat ani prodávat. Pospěšte si, abyste vykopali své skryté hřivny. Jestliže vám Bůh světil peníze, ukažte, že jste věrni svému správcovství; rozbalte svůj šátek a dejte své hřivny penězoměncům, aby Kristus, až přijde, přijal což jest Jeho i s úrokem. Na samém konci, před tím, než se toto dílo uzavře, budou radostně kladeny na oltář tisíce. Muži a ženy pocítí jako požehnanou výsadu podílet na díle přípravy duší, aby obstály v tom velkém dni Božím, a dají stovky tak ochotně, jako nyní dávají dolary. Kdyby láska Kristova hořela v srdcích Jeho vyznávajícího lidu, viděli bychom stejného ducha projevovat se i dnes. Kdyby si jen uvědomili, jak blízko je konec veškerého díla pro záchranu duší, obětovali by své majetky tak štědře, jako to činili členové rané církve. Pracovali by pro pokrok Boží věci tak usilovně, jako pracují světští lidé, aby získali bohatství. Použili by taktu, schopností a dovedností, vynaložili by opravdové a nesobecké úsilí k získání prostředků, nikoli do zásoby, ale aby proudily do pokladnice Páně. – HS 292 Mar 183.5

Opracovávejte města zvenčí

„A protož vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás.“ (2 K 6,17) Mar 184.1

Jako Boží lid, který zachovává přikázání, musíme opustit města. Tak, jak to činil Enoch, musíme ve městech pracovat, ale ne v nich bydlet. – CL 31 *Mar 184.2*

Tak dalece, jak je to jen možné, by naše instituce měly být zřízeny mimo města. ... Není Boží vůlí, aby se Jeho lid usazoval ve městech, kde je neustálý ruch a zmatek. Děti Božího lidu by toho měly být ušetřeny; neboť celý organizmus je spěchem, ruchem a hlukem demoralizován a oslaben. Pán si přeje, aby se Jeho lid přestěhoval na venkov, kde se může usadit a pěstovat své vlastní ovoce a zeleninu, a kde jejich děti mohou být v přírodě přivedeny do přímého kontaktu s dílem Božím. Vyved'te své rodiny z měst – to je mé poselství. *Mar 184.3*

Pravda se musí říkat, ať již lidé uposlechnou či nikoli (viz Ez 2,7). Města jsou naplněna pokušením. Měli bychom plánovat svou práci takovým způsobem, abychom do nejvyšší možné míry uchránili naši mládež před touto nákazou. *Mar 184.4*

Města se mají opracovávat zvenčí. Boží posel řekl: „Cožpak nemají být města varována? Ano; nikoli však Božím lidem bydlícím v nich, ale Božím lidem navštěvujícím je, aby je varovali před tím, co přichází na zem.“ – CL 30 *Mar 184.5*

Když nějaký národ oplývá nepravostí, má stále slyšet nějaký hlas, který dává varování i naučení, jako byl slyšet Lotův hlas v Sodomě. Přesto Lot mohl uchránit svou rodinu před mnohými zly, kdyby býval nezřídil svůj domov v tomto bezbožném, poskvrněném městě. Všechno, co Lot a jeho rodina vykonali v Sodomě, by mohli vykonat, i kdyby byli žili v určité vzdálenosti od města. Enoch chodil s Bohem, a přesto nežil uprostřed žádného města poskvrněného všemi druhy násilí a bezbožnosti, jako žil Lot v Sodomě. – Ev 78 *Mar 184.6*

On (Enoch) nezřídil svůj příbytek mezi bezbožnými. ... Usadil se se svou rodinou tam, kde ovzduší bylo co nejčistší. Potom čas od času vycházel k obyvatelům světa se svým poselstvím, které mu dal Bůh. ... Poté, co vyhlásil své poselství, vždy vzal s sebou zpět do svého bydliště v ústraní někoho, kdo přijal varování. – 1BC 1087, 1088 *Mar 184.7*

Ulehčení tělesného utrpení

„Jdouce pak, kažte, řkouce: Že se přiblížilo království nebeské. Nemocné uzdravujte, malomocné čistěte, mrtvé křestě, d'ábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte.“ (Mt 10,7.8) Mar 185.1

Před námi jsou nebezpečné časy. Celý svět bude vtažen do nejistoty a úzkostí, lidská rodina bude trpět nemocemi všeho druhu, a taková nevědomost, jaká nyní převládá ohledně zákonů zdraví, by měla za následek velké utrpení a ztrátu mnoha životů, které by mohly být spaseny. ... Mar 185.2

Jak budou náboženské útoky rozvracet svobody našeho národa, pak se ti, kteří se postaví za svobodu svědomí, budou nacházet v nepříznivém postavení. Ve svém vlastním zájmu by měli, dokud ještě mají příležitost, nabýt moudrosti ohledně nemoci, její příčiny, předcházení a léčení. A ti, kteří tak učiní, naleznou pole pro práci všude. Budou zde trpící lidé, spousta těch, kteří budou potřebovat pomoci, a nikoli pouze mezi domácími víry, ale z velké části mezi těmi, kteří neznají pravdu. – CH 504-506 Mar 185.3

Lékařská práce, jež se koná ve spojení s nesením poselství třetího anděla, má dosáhnout úžasných výsledků. Má být posvěcujícím, sjednocujícím dílem, které odpovídá dílu, které poslala konat Hlava církve (Kristus – viz Ef 5,23) své první učedníky. Mar 185.4

Svolav tyto učedníky, pověřil je Kristus jejich posláním: ... *„Jdouce pak, kažte, řkouce: Že se přiblížilo království nebeské. Nemocné uzdravujte, malomocné čistěte, mrtvé křestě, d'ábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte.“ „Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky; protož buďte opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice.“ (Mt 10,7.8.16) Mar 185.5*

Je pro nás užitečné číst tuto kapitolu a dovolit jejímu naučení, aby nás připravilo pro naši práci. S Kristovým zmocněním vycházeli první učedníci jako Jeho poslové. Jeho Duch měl před nimi připravit cestu. Měli zakusit, že s takovým poselstvím, jež přináší, s takovými požehnáními, jež mohou předat, budou vítáni v domovech lidí. – CH 540, 541 Mar 185.6

Bůh zasahuje lidská srdce skrze ulehčení tělesného utrpení. Símě pravdy je vpraveno do mysli a je zavlažováno Bohem. Možná, že to bude vyžadovat mnoho trpělivosti předtím, než toto símě projeví známky života, ale nakonec vzejde a ponese plody k věčnému životu. Mar 185.7

Jak zpozdlí jsou lidé k tomu, aby porozuměli Boží přípravě na den, kdy se projeví Jeho moc! – MM 246 Mar 185.8

Nedělní zákon je uplatňován

„...budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé.“ (Mt 24,9) Mar 186.1

Jak se hnutí pro vynucování neděle stane zřetelnějším a rozhodnějším, bude použito zákona proti těm, kteří zachovávají příkázání. Budou zastrašováni pokutami a uvězněním, některým budou nabízena vlivná postavení, jiným odměny a výhody jako lákavé svody, aby se zřekli své víry. Avšak jejich skálopevnou odpovědí je: „Ukažte nám ze slova Božího, že bloudíme.“ ... Ti, kteří jsou po-
hnáni před soudní dvory, učiní mocnou obhajobu pravdy, a někteří z těch, kdož je uslyší, budou ve-
deni k tomu, aby zaujali své stanovisko zachovávat všechna příkázání Boží. Takto bude světlo pří-
neseno před tisíce lidí, kteří by jinak nevěděli nic o těchto pravdách. *Mar 186.2*

Svědomitá poslušnost slova Božího bude považována za vzpouru. Rodiče, zaslepeni satanem, budou jednat tvrdě a přísně s věřícím dítkem. Pán či paní bude utiskovat služebníka zachovávající-
ho příkázání. Nastane citové odcizení; děti budou vydědovány a vyháněny z domova. Naplní se do-
slova Pavlova slova: „*Všickni, kteříž chtějí pobožně živi býti v Kristu Ježíši, protivensví míti bu-
dou.*“ (2 Tm 3,12) Protože obránci pravdy odmítnou ctít nedělní den odpočinku, budou někteří z
nich uvrženi do vězení, někteří budou posíláni do vyhnanství, s některými bude zacházeno jako s
otroky. ... *Mar 186.3*

V tomto čase pronásledování bude zkušována víra služebníků Páně. Oni věrně vydávají va-
rování, vzhlížejíce jediné k Bohu a k Jeho slovu. Boží Duch, působící na jejich srdce, je pudí, aby
mluvili. ... Přesto, když na ně dolehne bouře protivensví a pohanění, někteří, ohromeni zděšením,
budou hotovi volat: „Kdybychom předvíдали následky svých slov, byli bychom mlčeli.“ Jsou
obklopeni potížemi. Satan je napadá prudkými pokušeními. Zdá se, že není v jejich silách dokončit
dílo, do kterého se pustili. Je jim vyhrožováno zničením. Nadšení, které je pudilo, je pryč; přesto se
nemohou obrátit nazpátek. Tehdy, pociťující svou naprostou bezmocnost, utíkají se k Nejmocnější-
mu pro sílu. – GC 607-609 *Mar 186.4*

Protestantismus se spojuje s papežstvím

„Deset pak rohů, kteréžs viděl, jestiž deset králů, kteříž ještě království nepřijali, ale přijmout' moc jako králové jedné hodiny spolu s šelmou. Tiž jednu radu mají, a sílu i moc svou šelmě dají.“ (Zj 17,12.13) *Mar 187.1*

Jak se blížíme k poslední rozhodné chvíli, je životně důležité, aby mezi nástroji Páně panovaly soulad a jednota. Svět je naplněn bouří, válkou a rozdělením. Přesto se pod jedním vůdcem – papežskou mocí – lidé spojí, aby se postavili proti Bohu, zastoupenému Jeho svědky. – 7T 182 *Mar 187.2*

Co to je, co dává své království této moci? Protestantismus, moc, která vyznává, že má povahu a ducha beránka a že je spojena s Nebesy, a přitom mluví hlasem draka. Je ponoukána mocí zdola. – 7BC 983 *Mar 187.3*

„Tiž jednu radu mají.“ („Budou jedné mysli.“ – KJV) Bude všeobecné svazové pouto, jeden velký soulad, konfederace satanových sil. *„A sílu i moc svou šelmě dají.“* Takto se projeví tatáž svévolná, tyranská moc proti náboženské svobodě, proti svobodě uctívat Boha dle příkazů svědomí, jakou projevovalo papežství, když v minulosti pronásledovalo ty, kteří se odvážili odmítnout přizpůsobit se římskokatolickým náboženským rituálům a ceremoniím. *Mar 187.4*

Ve válce, která bude vedena v posledních dnech, budou v opozici vůči Božímu lidu spojeny všechny porušené mocnosti, které odpadly od věrnosti Zákonu Toho, jehož jméno jest Jehovah. V tomto boji bude významným sporným bodem Sobota čtvrtého přikázání, neboť v přikázání o Sobotě prokazuje velký Zákonodárce svoji totožnost jako Stvořitel nebes a země. – 7BC 983 *Mar 187.5*

Prostřednictvím dvou velkých bludů – nesmrtelnosti duše a posvátnosti neděle – uvede satan lid pod své klamy. Zatímco ten první blud klade základ spiritismu, ten druhý vytváří pouto sympatie s Římem. Protestanté Spojených Států nejprve vztáhnou své ruce přes oceán, aby se chopili ruky spiritismu; sáhnou přes propast, aby si podali ruce s římskou mocí; a pod vlivem tohoto trojnásobného spojení bude tato země (USA) v pošlapávání práv svědomí následovat šlépějí Říma. – GC 588 *Mar 187.6*

Dvě velké třídy křesťanů

„Viděl jsem, ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt, ale rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divivši se všechna země, šla za tou šelmou.“ (Zj 13,3) Mar 188.1

Spojené státy nebudou osamoceny ve vzdávání pocty papežství. Vliv Říma v zemích, které kdysi uznaly jeho nadvládu, je stále daleko toho, aby byl zničen. – ST Feb. 15, 1910 Mar 188.2

V posledním boji bude Sobota zvláštním bodem sporu v celém křesťanstvu. Světští vládci a náboženští vůdcové se spojí, aby si vynutili zachovávání neděle. A protože mírná opatření nesplní očekávání, budou zavedeny nejtvrďší zákony. Bude se trvat na tom, aby hrstka těch, kteří stojí v opozici vůči ustanovení církve a zákonu země, nebyla trpěna. ... Římský katolicismus ve Starém světě a odpadlý protestantismus v Novém budou podobně postupovat vůči těm, kdo budou ctít božská nařízení. – 4SP 444, 445 Mar 188.3

Tak zvaný křesťanský svět má být divadlem velkých a rozhodujících kroků. Mužové u moci budou ustanovovat zákony ovládající svědomí podle vzoru papežství. Babylon bude nutit všechny národy, aby pily z vína hněvu smilstva jeho. To se bude týkat každého národa. (Zj 18,3-7 citováno) – 7BC 949 Mar 188.4

Varování třetího anděla (ze Zj 14) ... je v proroctví znázorněno tak, že je vyhlašováno velikým hlasem prostřednictvím anděla letícího po prostředku nebe; a to vzbudí pozornost světa. Mar 188.5

V závěru zápasu bude veškeré křesťanstvo rozděleno do dvou velkých tříd – na ty, kdo zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu, a na ty, kteří se klanějí šelmě a jejímu obrazu a přijímají její znamení. Ačkoli církev a stát spojí svou moc, aby přinutili „*všechny, malé i velké, bohaté, i chudé, svobodné i v službu podrobené*“ (Zj 13,16), aby přijali „*znamení té šelmy*“, přesto lid Boží toto znamení nepřijme. Prorok z Patmosu spatřil „*ty, kteříž zvítězili nad tou šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží*“ a zpívající píseň Mojžíše a Beránkovu. (Zj 15,2.3) – GC 450 Mar 188.6

Zmatek mnoha hlasů

„I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran.“ (Zj 18,4) Mar 189.1

V posledním díle varování světa jsou církvím dávány dvě zřetelné výzvy. Poselstvím druhého anděla je: *„Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.“* A v hlasitém volání poselství třetího anděla je slyšet hlas z nebe, říkající: *„Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran. Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho.“* (Zj 18,4.5) – RH Dec. 6, 1892 Mar 189.2

Jako když Bůh povolal izraelské dívky z Egypta, aby mohly zachovávat Jeho Sobotu, tak povolává svůj lid z Babylona, aby se neklaněli šelmě nebo obrazu jejímu. ... Mar 189.3

Navzdory pravdě, která je hlášána na svědectví všem národům, začne působit všemožná síla zla, a mysl lidí bude zmatena mnoha hlasy, které budou volat: „Aj, zde je Kristus, aj, tam je Kristus. Toto je pravda, mám poselství od Boha, posílá mne s velkým světlem.“ Poté budou odstraňovány mezníky a dojde k pokusu strhnout pilíře naší víry. Bude vynaloženo rozhodnější úsilí k vyvýšení falešného dne odpočinku a uvrhnout opovržení na samotného Boha nahrazením dne, který požehnal a posvětil. Tato falešná sobota má být vynucována tvrdým zákonem. ... Avšak zatímco satan bude působit svými lživými zázraky, naplní se čas předpovězen ve Zjevení, a mocný anděl, který osvítil zemi svou slávou, vyhlásí pád Babylona, a vyzve Boží lid, aby ho opustil. – RH Dec. 13, 1892 Mar 189.4

Kdy dosáhnou jeho hříchy až k nebi? Až bude nakonec zákonodárstvím zrušen Zákon Boží. Potom bude krajní nouze Božího lidu pro Boha příležitostí, aby ukázal, kdo je vládcem nebe a země. Jak bude satanská moc rozněcovat nízké živly, Bůh svému lidu sešle světlo a sílu, aby poselství pravdy bylo vyhlášeno celému světu. – ST June 12, 1893 Mar 189.5

1. července

Trojnásobný náboženský svazek

„A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. Nebo jsouť duchové d'ábelští, ješto činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího.“ (Zj 16,13.14) Mar 190.1

Nařízením vynucujícím papežské zřízení na porušování Zákona Božího se náš národ (Spojené státy) cele odloučí od spravedlnosti. Až protestantismus vztáhne svoji ruku přes oceán, aby se chopil ruky římské moci, až sáhne přes propast, aby si podal ruku se spiritismem, až pod vlivem tohoto trojnásobného spojení naše země zavrhně všechny zásady své Ústavy jakožto protestantské a republikánské vlády a učiní opatření pro šíření papežských lží a klamů, tehdy poznáme, že nastal čas pro satanovo dílo zázraků a že konec je blízko. – 5T 451 Mar 190.2

Prostřednictvím dvou velkých bludů, nesmrtelnosti duše a posvátnosti neděle, uvede satan lid pod své klamy. Zatímco první blud klade základ spiritismu, ten druhý vytváří pouto sympatie s Římem. Protestanté Spojených států nejprve vztáhnou své ruce přes oceán, aby se chopili ruky spiritismu; nakloní se přes propast, aby si podali ruce s římskou mocí. A pod vlivem tohoto trojnásobného spojení bude tato země v pošlapávání práv svědomí následovat šlépějí Říma. ... Mar 190.3

Papeženci, protestanti i světští lidé bez rozdílu přijmou formální náboženství bez Boží moci a v tomto spojení budou vidět velkolepé hnutí pro obrácení světa a předzvěst dlouho očekávaného milénia. – GC 588, 589 Mar 190.4

Když se náš národ (Spojené státy) zřekne principů své vlády natolik, že ustanoví nedělní zákon, podá si protestantismus tímto činem ruce s papežstvím. Nebude to nic jiného, nežli oživení tyranie, která dlouho dychtivě vyhlížela na svou příležitost, aby opět povstala k činné krutovládě. – 5T 712 Mar 190.5

Satan a trojnásobný svazek

„A klaněli se drakovi, kterýž dal moc šelmě.“ (Zj 13,4) Mar 191.1

„Měla dva rohy, podobné rohům Beránkovým, ale mluvila jako drak.“ (Zj 13,11) Ačkoli vyznávají, že jsou následovníky Beránka Božího, jsou lidé naplnění duchem draka. Vyznávají, že jsou tiší a pokorní, avšak mluví a vydávají zákony duchem satanovým, ukazující svými skutky, že jsou opakem toho, co o sobě vyznávají. Tato beránku podobná moc se spojuje s drakem v boji proti těm, kteří zachovávají přikázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista. A satan se spojuje s protestanty a papeženci, jednáje s nimi v dohodě jako bůh tohoto světa, poroučuje lidem, jako kdyby byli poddanými jeho království, aby je ovládal, řídil a kontroloval dle své libosti. Jestliže lidé nepřistoupí na to, aby pošlapávali přikázání Boží, projeví se duch draka. Budou věznění, přiváděni před soudy a trestáni. *„Rozkazuje všem, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých.“ „Dáno jí, aby dala mohla du-cha tomu obrazu šelmy, aby i mluvil obraz šelmy, a aby to způsobila, kteřížkoli neklaněli by se ob-razu šelmy, aby byli zmordováni.“ (Zj 13,16.15)* Takto si satan přisvojuje výsadní práva Toho, kterýž sám má jméno Jehovah. Člověk hřícha se posadil na stoličku Boží, prohlašuje se za Boha a vystupuje jako by byl vyšší Boha (viz Ez 28,2; 2 Te 2,4). *Mar 191.2*

Zjevný je rozdíl mezi těmi, kteří nesou pečeť Boží a těmi, kteří se klanějí šelmě a obrazu jejímu. Věrní služebníci Páně zakusí nejkrutější protivenství od falešných učitelů, kteří neposkytnou svůj sluch slovu Božímu, a kteří připravují kameny úrazu, aby je stavěli do cesty těm, kdo chtějí slyšet. Avšak Boží lid se nemá strachovat. Satan nemůže překročit svoji mez. Hospodin bude záštitou svému lidu. Považuje bezprávi činěné Jeho služebníkům kvůli pravdě za bezprávi způsobené Je-
mu. Když bude učiněno poslední rozhodnutí, když se všichni postaví na určitou stranu, buď za Krista a přikázání, anebo za velkého odpadlíka, Bůh povstane ve své moci a ústa těch, kteří se mu rouhají, budou navždy uzavřena. Každá nepřátelská mocnost přijme svůj trest. – Letter 28, 1900 *Mar 191.3*

3. července

Porušení pravdy

„Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutoť jest Kristus, anebo tamto, nevěřte.“ (Mt 24,23) Mar 192.1

Před posledním rozvinutím díla odpadnutí dojde ke zmatení víry. Nebude zde jasných a rozhodných představ týkajících se tajemství Božího. Jedna pravda za druhou bude porušována. – ST May 28, 1894 *Mar 192.2*

Poté, co bude pravda hlásána na svědectví všem národům, začne působit všemožná síla zla a mysl lidí bude zmatena mnoha hlasy, které budou volat: „Aj, zde je Kristus, aj, tam je Kristus. Tady je pravda, mám poselství od Boha, posílá mne s velkým světlem.“ Poté budou odstraňovány mezníky a dojde k pokusu strhnout pilíře naší víry. Bude vynaloženo rozhodnější úsilí k vyvýšení falešného dne odpočinku a uvržení neúcty na samotného Boha nahrazením dne, který požehnal a posvětil. Tato falešná sobota má být vynucována tvrdým zákonem. – 7BC 985 *Mar 192.3*

V budoucnu mají nastat podvody všeho druhu a my pod svýma nohama potřebujeme pevný základ. Pro stavbu potřebujeme pevné pilíře. Ani špendlík nemá být odstraněn z toho, co Pán upevnil. Nepřítel zavede falešná učení, jako například to, že není žádné svatyně. Toto bude jedním z bodů, při kterém nastane odvrácení se od víry. – Ev 224 *Mar 192.4*

Budou falešné sny a falešná vidění, jež obsahují trochu pravdy, ale odvedou pryč od původní víry. Pán dal lidem pravidlo, kterým je odhalí: *„K zákonu a svědectví! Jestliže nemluví podle tohoto slova, je to proto, že v nich není žádného světla.“* (Iz 8,20 – KJV) – 2SM 98 *Mar 192.5*

Jak se budeme blížit konci času, lež bude tak promíchána s pravdou, že jen ti, které vede Duch svatý, budou schopni rozlišit pravdu od bludu. Musíme se snažit ze všech sil, abychom ostříhali cesty Hospodinovy. Nesmíme se v žádném případě odvrátit od Jeho vedení, abychom svoji důvěru skládali v člověku. Hospodinovým andělům je uloženo, aby drželi přísnou stráž nad těmi, kteří svou víru skládají v Hospodinu, a tito andělé mají být naší zvláštní pomocí v každém čase nouze. Na každý den máme přistupovat k Pánu v plné jistotě víry a obracet se k Němu o moudrost. ... Ti, kteří se řídí Slovem Hospodinovým, budou s jistotou činit rozdíl mezi lží a pravdou, mezi hříchem a spravedlností. – 7BC 907 *Mar 192.6*

Spojené státy v proroctví

„Viděl jsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva rohy, podobné rohům Beránkovým, ale mluvila jako drak.“ (Zj 13,11) Mar 193.1

Pouze jeden jediný národ splňuje popis tohoto proroctví. Ukazuje neklamně na Spojené státy americké. – GC 440 *Mar 193.2*

Zde je jasný obraz vzniku a růstu našeho národa. A rohy, podobné rohům beránkovým, symboly nevinnosti a mírnosti, dobře představují povahu naší vlády, jak je vyjádřena v jejích dvou základních principech – v republikánství a protestantismu. – 4SP 277 *Mar 193.3*

Pán učinil pro Spojené státy více nežli pro kteroukoli jinou zemi pod zářícím sluncem. Zde poskytl útočiště svému lidu, kde by Jej mohli uctívat podle svého svědomí. Zde se křesťanství rozvíjelo ve své čistotě. Zde se svobodně vyučovalo životodárnému učení jediného Prostředníka mezi Bohem a člověkem. Bůh zamýšlel, aby tato země vždy zůstala svobodnou pro všechny lidi, aby Jej uctívali podle svého svědomí. Měl v úmyslu, aby její občanské instituce, v každém ohledu své rozšiřující se činnosti, reprezentovaly svobodu výsad evangelia. *Mar 193.4*

Avšak nepřítel vši spravedlnosti má nekalé plány vůči Božímu záměru s touto zemí. Vede lidi do podnikání, která je povedou k tomu, aby zapomněli, že existuje Bůh. Světáctví a žádostivost, jež je modlářstvím (viz Ko 3,5 – KJV), působením arcipodvodníka převládne, až bude Zákon Boží ve všech směrech zrušen. – Manuscript 17, 1906 *Mar 193.5*

Bylo mi ukázáno, že satan nás nepozorovaně předstihuje. Zákon Boží má být prostřednictvím satanových nástrojů zrušen. V naší zemi, jež se honosí svobodou, bude náboženská svoboda zrušena. – Ev 236 *Mar 193.6*

Až náš národ ve svých zákonodárných radách ustanoví zákony, aby spoutal svědomí lidí, pokud jde o jejich náboženské výsady, vynucuje si tak zachovávání neděle a používá utiskující moci proti těm, kteří zachovávají Sobotu sedmého dne, bude Zákon Boží v naší zemi prakticky zrušen. A za celonárodním odpadnutím bude následovat celonárodní zkáza. – 7BC 977 *Mar 193.7*

5. července

Pronásledování skrze protestanty a katolíky

„A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, tenť spasen bude.“
(Mt 10,22) *Mar 194.1*

Není zapotřebí se domnívat, že nemůžeme vydržet pronásledování; budeme muset projít těžkými časy. – RH April 29, 1890 *Mar 194.2*

Pronásledování protestantů římskokatolickou církví, jímž bylo náboženství Ježíše Krista téměř úplně zničeno, bude více než překonáno, až se spojí protestantismus a papežství. – Manuscript 30, 1889 *Mar 194.3*

Lid Boží, zachovávající přikázání, bude zakrátko uveden do velmi obtížného postavení. Avšak všichni ti, kteří krácejí ve světle a šíří světlo, si budou vědomi, že Bůh zasahuje v jejich zájmu. Když všechno bude vypadat nejhroživěji, pak Pán ukáže svou moc svým věrným. Až se národ, pro který Bůh pracoval takovým předivným způsobem, a nad nímž rozestřel štít Všemohoucnosti, vzdá protestantských zásad a prostřednictvím svého zákonodárství udělí přízeň a podporu římskému katolicismu v omezování náboženské svobody, potom Bůh bude pracovat ve své vlastní moci pro svůj lid, který je věrný. Nastoupí tyranie Říma, avšak Kristus je naším útočištěm. – TM 206 *Mar 194.4*

Až přední církve Spojených států, sjednocující se v těch bodech věrouky, v nichž jsou zajedno, budou ovlivňovat stát, aby vynutily svá nařízení a podpořily svá ustanovení, pak protestantská Amerika utvoří obraz římské hierarchie, a nevyhnutelným následkem bude uvalení občanských trestů na ty, kdož nebudou souhlasit. – GC 445 *Mar 194.5*

Písmo učí, že papežství má znovu získat svoji ztracenou nadvládu, a že ohně pronásledování budou znovu rozníceny prostřednictvím prospěchářských ústupků tak zvaného protestantského světa. V onom čase nebezpečí můžeme obstát pouze tehdy, když budeme vlastnit pravdu a moc Boží. ... Vyhlídka na to, že se dostanou do osobního nebezpečí a těžkostí, nemusí způsobovat u Božího lidu malomyslnost, ale musí oživit jeho sílu a naději. Neboť čas jejich nebezpečí je vhodnou dobou pro Boha, aby jim ukázal zřetelnější projevy své moci. – 2SM 367-370 *Mar 194.6*

Pronásledování pro Krista

„Všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.“ (2 Tm 3,12 – NBK) Mar 195.1

Jako byl Kristus nenáviděn bez příčiny, tak bude nenáviděn i Jeho lid, protože jsou poslušni přikázání Božích. Jestliže s Tím, který byl čistý, svatý a neposkvrněný, který v našem světě konal jen dobro, bylo jednáno jako s podlým zločincem a kterého odsoudili k smrti, musí Jeho učedníci očekávat nic než podobné zacházení, ať již je jejich život jakkoli bezvadný a jejich povaha bezúhonná. Mar 195.2

Lidská ustanovení, zákony vytvořené satanskými nástroji pod hlavičkou obhajoby dobra a omezování zlého, budou vyvýšeny, zatímco Boží svatá přikázání budou opovrhována a pošlapána. A všichni, kteří prokáží svou věrnost poslušenstvím Zákona Toho, který sám má jméno Jehovah, musí být připraveni, že budou zatýkáni, že budou potahováni před soudy, které nemají za své měřít-ko vznešený a svatý Boží Zákon. – 7BC 977 Mar 195.3

Ti, kteří budou žít v posledních dnech pozemských dějin, poznají, co to znamená být pronásledován pro pravdu. Nespravedlnost bude na soudních dvorech převládat. Soudci odmítnou naslouchat důvodům těch, kteří jsou věrní přikázáním Božím, protože vědí, že tvrzení ve prospěch čtvrtého přikázání jsou nevyvratitelná. Budou říkat: „*My máme zákon, a podle našeho zákona musí zemřít.*“ (J 19,5 – KJV) Boží zákon je jim ničím. Nejvyšším je pro ně „naš zákon“. Ti, kteří budou cítit tento lidský zákon, budou zvýhodňováni, avšak těm, kteří se nepokloní modlářské neděli, nebude projeována žádná přízeň. – ST May 26, 1898 Mar 195.4

V létě není vidět rozdíl mezi stromy stále zelenými a ostatními. Ale když přijdou nápory zimy, ty stále zelené zůstávají nezměněny, zatímco ostatní stromy přicházejí o své listí. Tak i falešný vyznavač nemusí být nyní rozeznán od opravdového křesťana, ale těsně před námi je doba, kdy tento rozdíl bude zjevný. Jen ať povstane odpor, jen ať náboženský fanatismus a nesnášenlivost znovu zavládnou, nechť je zažehnuto pronásledování – a polovičatí a pokrytečtí lidé se odvrátí a vzdají se víry. Ale opravdový křesťan bude stát pevně jako skála, jeho víra bude silnější, jeho naděje jasnější, než ve dnech pokoje. – GC 602 Mar 195.5

Dřívější bratři nejhoršími pronásledovateli

„Tehdyť se zhorší mnozí a vespolek se budou zrazovati a nenáviděti.“ (Mt 24,10) Mar 196.1

Jak se přibližuje bouře, velká třída těch, kteří vyznávali víru v poselství třetího anděla, avšak nebyli posvěceni skrze poslušnost pravdě, se vzdá svého postoje a vstoupí do řad opozice. Tím, že se spojovali se světem a sdíleli jeho ducha, dospěli k tomu, že pohlížejí na věci téměř ve stejném světle. A když přijde zkouška, jsou připraveni zvolit si pohodlnou, oblíbenou stranu. Lidé nadaní a příjemného vystupování, kteří se kdysi radovali z pravdy, používají svých sil, aby podváděli a sváděli duše. Stávají se nejrozhořčenějšími nepřáteli svých dřívějších bratří. Až budou světitelé Soboty předváděni před soudní dvory, aby se zodpovídali za svoji víru, tito odpadlíci budou nejúčinnějšími satanovými nástroji k tomu, aby je nesprávně představovali a obviňovali, a aby proti nim falešnými výpověďmi a pomluvami poštvali ty, kteří jsou u moci. – GC 608 Mar 196.2

Doba úzkosti, která je před Božím lidem, bude vyžadovat víru, která nezakolísá. Jeho dítky musí učinit zjevným to, že On je tím jediným, koho uctívají, a že žádná okolnost, ani otázka samotného života, je nemůže přimět k tomu, aby učinili sebemenší ústupek falešnému uctívání. – PK 512 Mar 196.3

V onom čase bude zlato odděleno od strusky. ... Mnohá hvězda, které jsme se obdivovali pro její třpyt, pak zajde v temnotě. Ti, kteří se okrašlují ozdobami svatyně, avšak nejsou oděni Kristovou spravedlností, se potom zjeví v hanbě své vlastní nahoty. Mar 196.4

Mezi obyvateli země, rozptýlení ve všech zemích, jsou ti, kteří neskláněli svá kolena před Bálem. Jako hvězdy nebeské, které vycházejí toliko v noci, zaskví se tito věrní jedinci, až tmy přikryjí zemi a mrákota národy (viz Iz 60,1.2). ... V hodině nehlubšího odpadnutí, kdy satan vyvine nejvyšší úsilí, aby rozkazoval *„všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným,“* aby pod trestem smrti přijali znamení věrnosti falešnému dni odpočinku, budou tito věrní jedinci... svítit *„jako světla na světě.“* ... (Fp 2,15) Čím temnější bude noc, tím zářivěji budou svítit. – PK 188, 189 Mar 196.5

8. července

Zrazování přáteli a příbuznými

„A nepřáteli člověka budou členové jeho domácnosti.“ (Mt 10,36 – Ns) Mar 197.1

Když bude Zákon Boží zrušen a církev bude třibena ohnivými zkouškami, které mají vyzkoušet všechny, kdož žijí na zemi, pak velká část těch, kteří se zdají být pravými, bude naslouchat bludným duchům, stanou se z nich zrádci a budou zrazovat svatou důvěru. Projeví se jako naši nejhorší pronásledovatelé. *„Z vás samých povstanou muži, jenž budou mluvit převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě“* a mnozí budou naslouchat bludným duchům (viz 1 Tm 4,1). – RH June 8, 1897 *Mar 197.2*

Ti, kteří v čase zkoušky odpadnou, budou vydávat křivé svědectví a zrazovat své bratry, aby si zajistili svou vlastní bezpečnost. Prozradí, kde se jejich bratři skrývají, navedou vlky na jejich stopu. Kristus nás na to upozorňuje, abychom nebyli překvapeni krutým, nepřírozeným jednáním ze strany přátel a příbuzných. – RH Dec. 20, 1898 *Mar 197.3*

Shledáme, že se musíme vymanit ze všech rukou vyjma ruky Ježíše Krista. Přátelé se projeví jako proradní a zradí nás. Příbuzní, podvedeni nepřítelem, se budou domnívat, že slouží Bohu tím, když nám budou odporovat a vynakládat nejvyšší úsilí, aby nás přivedli do úzkých, doufajíce, že zapřeme svou víru. Avšak uprostřed temnoty a nebezpečí smíme svěřit svou ruku ruce Kristově. – Manuscript 21, 1889 *Mar 197.4*

Následovníci Kristovi musí očekávat, že se setkají s jízlivými posměšky. Bude jim spíláno, jejich slova a jejich víra budou zkreslovány. Chlad a opovržení se může snášet hůře než mučednictví. ... *Mar 197.5*

Rodiče se nelítostně obrátí proti svým dětem, které přijímají neoblíbenou pravdu. Ti, kteří svědomitě slouží Bohu, budou obviňováni ze vzpoury. Majetek, který byl odkázán dětem či jiným příbuzným, kteří věří přítomné pravdě, se dostane do jiných rukou. Poručníci budou okrádat sirotky a vdovy o to, co jim právem náleží. Ti, kteří odstupují od zlého, se stanou obětí zákonů, vydaných za účelem potlačování svědomí. Lidé si budou přivlastňovat majetek, na který nemají žádné právo. V blízké budoucnosti se splní slova apoštolova: *„Všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.“* – Letter 30a, 1892 *Mar 197.6*

Pod hrozbou smrti

„Nebo jestliže se umlčíš v tento čas, oddechnutí a vysvobození Židům přijde odjinud, ty pak a dům otce tvého zahynete. A kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království?“ (Est 4,14) Mar 198.1

Před světem se mají brzy rozvinout úžasné události. Konec všech věcí je ve dveřích. Na Boží lid už přichází čas soužení. Bude to doba, kdy vyjde nařízení zakazující kupovat a prodávat těm, kdo zachovávají Sobotu Hospodinovu, a hrozící jim potrestáním, a dokonce i smrtí, jestliže nebudou zachovávat první den týdne jako Sobotu. – RH Nov. 19, 1908 Mar 198.2

Nařízení, které má být vydáno proti lidu Božímu, bude velmi podobné tomu, které vydal Asverus proti Židům za časů Ester. ... Satan podnikl plán, aby vyplnil ze země ty, kdož uchovávali známost pravého Boha. Avšak jeho intriky byly zmařeny mocí, která působí proti satanu a která vládne mezi syny lidskými. ... Mar 198.3

Protestantský svět dnes v malé skupince, která zachovává Sobotu, vidí Mardochea v bráně. Jeho povaha a chování, vyjadřující úctu k Zákonu Božímu, jsou stálou výtkou těm, kteří zavrhnou bázeň Hospodinovu a pošlapávají Jeho Sobotu. Nevítaný vetřelec musí být nějakým způsobem odstraněn z cesty. Mar 198.4

Táž panovačná mysl, která v minulých dobách osnovala spiknutí proti věrným, se stále snaží vyplnit ze země ty, kteří se bojí Boha a jsou poslušní Jeho Zákona. Satan vyvolá rozhořčení proti skromné menšině, která svědomitě odmítá přijmout oblíbené zvyky a tradice. Muži vysokého postavení a dobré pověsti se spojí s bezzákonnými a ničemnými, aby vešli v radu proti lidu Božímu. ... Nemajíce žádného „Takto praví Písmo,“ jež by uvedli proti obhájčům biblické Soboty, sáhnou po krutých uzákoněních, aby doplnili tento nedostatek. ... Na tomto bitevním poli nastává poslední velký boj sporu mezi pravdou a bludem. A my nejsme ponecháni v nejistotě, co se týká výsledku. Dnes, jako za dnů Mardocheových, Pán obhájí svou pravdu a svůj lid. – 5T 450, 451 Mar 198.5

10. července

Mučedníci v posledních dnech

„Vypovědít vás ze škol, ano přijdeť čas, že všeliký, kdož vás mordovati bude, domnívati se bude, že tím Bohu slouží.“ (J 16,2) Mar 199.1

Každý jednotlivec v našem světě se postaví pod jednu ze dvou korouhví. – IHP 48 Mar 199.2

Tyto dvě armády budou odlišné a oddělené, a tato rozdílnost bude tak zřejmá, že mnozí, kteří budou přesvědčeni o pravdě, přejdou na stranu Božího lidu, který zachovává příkázání. Až bude mít začít toto velké dílo v boji, budou mnozí před závěrečnou krizí uvězněni, mnozí pro záchranu svého života uprchnou z měst a vesnic a mnozí se stanou mučedníky pro Krista, protože se postaví na obranu pravdy. – Manuscript 6, 1889 Mar 199.3

Nařízením vynucujícím papežské zřízení, jež bude porušovat Zákon Boží, se náš národ (Spojené státy) cele odloučí od spravedlnosti. ... Mar 199.4

Jako bylo přiblížení se římských vojsk pro učedníky znamením o nastávajícím zničení Jeruzaléma, tak může být toto odpadlictví znamením pro nás, že meze Boží trpělivosti je dosaženo, že míra nepravosti našeho národa je naplněna a že anděl milosrdenství se chystá odletět, aby se již nikdy nevrátil. Pak bude lid Boží uvržen do oněch scén utrpení a úzkosti, které proroci popsali jako čas Jákobova soužení. Volání pronásledovaných věrných stoupá k nebi. A jako krev Ábelova volala ze země, jsou také hlasy volající k Bohu z hrobů mučedníků, z mořských hrobů, z horských jeskyní, z klášterních sklepení: *„Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš a nemstíš krve naší nad těmi, kteříž přebývají na zemi?“ (Zj 6,10) – 5T 451 Mar 199.5*

Když byla otevřena pátá pečeť, viděl prorok Jan ve vidění pod oltářem skupinu těch, kteří byli zamordováni pro Slovo Boží a svědectví Ježíše Krista. Poté následovaly scény popsané v 18. kapitole Zjevení, kdy ti, kteří jsou věrní a praví, jsou povoláni, aby vyšli z Babylona. – 7BC 968 Mar 199.6

Kristus obnoví život, který jim byl vzat, neboť On je Dárcem života a ozdobí spravedlivé nesmrtelným životem. – RH Dec. 7, 1897 Mar 199.7

Čas tříbení

„A že rozmnožena bude nepravost, vychladne láska mnohých.“ (Mt 24,12 – KJV) Mar 200.1

Právě tehdy, kdy bude lid Boží zapečetěn na svých čelech – není to žádná pečeť či znamení, které lze vidět, ale upevnění v pravdě, rozumově i duchovně, aby se nepohnuli – právě tehdy, jakmile Boží lid bude zapečetěn a připraven pro tříbení, ono nastane. Ve skutečnosti již tříbení začalo. Na zemi jsou nyní soudy Boží, aby nás varovaly, abychom věděli, co přichází. – 4BC 1161 *Mar 200.2*

Rychle se blíží dny, kdy bude velká nejistota a zmatek. Satan, oděný do andělského roucha, bude svádět, by možné bylo, také i vyvolené. Budou mnozí bohové a mnozí páni. Bude vát kdejaký vítr učení. ... *Mar 200.3*

Bude nám vnucováno znamení šelmy. Těm, kteří se krok za krokem poddávají světským požadavkům a přizpůsobují se světským zvykům, nebude nijak zatěžko, aby raději ustoupili před silami, které na ně budou působit, než aby se vystavovali posměchu, urážkám, hrozcímu uvěznění a smrti. Zápas trvá mezi příkázáními Božími a příkázáními lidskými. V tomto čase bude v církvi odděleno zlato od strusky. Pravá zbožnost se bude jasně odlišovat od zdání pobožnosti a jejího falešného pozlátka. Mnohá hvězda, které jsme se obdivovali pro její třpyt, pak zajde v temnotě. Plevy budou jako mračno odváty větrem i z těch míst, kde nyní vidíme jen humno naplněné bohatou pšenicí. Všichni ti, kteří se okrašlují ozdobami svatyně, avšak nejsou oděni Kristovou spravedlností, se zjeví v hanbě své vlastní nahoty. – 5T 80, 81 *Mar 200.4*

Avšak jsou lidé, kteří přijmou pravdu, a ti zaujmou místa uvolněná těmi, kteří se na pravdě urazili a opustili ji. ... *Mar 200.5*

Lidé opravdových křesťanských zásad zaujmou jejich místa a stanou se věrnými, důvěryhodnými hospodáři, aby obhájili slovo Boží v jeho pravém významu a v jeho prostotě. Pán bude pracovat tak, že nevěrní budou odděleni od pravých a věrných. ... Řady nebudou umenšeny. Ti, kdo jsou pevní a věrní, zaplní uprázdněná místa, jež se uvolnila po těch, kteří se urazili a odpadli. – Manuscript 97, 1898 *Mar 200.6*

12. července

Důvod třibení

„A v rozhorlení svém, v ohni prchlivosti své mluvití budu. Jistě že v ten den bude pohnutí veliké v zemi Izraelské.“ (Ez 38,19) Mar 201.1

Viděla jsem některé, jak se silnou vírou a s bolestí úpěnlivě volají k Bohu. Jejich tváře byly bledé a poznamenané hlubokou úzkostí, vyjadřující jejich vnitřní zápas. V jejich tvářích se zračila pevnost a veliká opravdovost; velké krůpěje potu kanuly z jejich čel. ... Mar 201.2

Zlí andělé se shlukovali okolo, roztahující kolem nich temnotu, aby ztratili Ježíše ze svého pohledu a jejich oči aby byly vtaženy do tmy, která je obklopovala, a takto aby byli vedeni k nedůvěře v Boha a reptali proti Němu. Jejich jediným bezpečím bylo, že nepřestávali upírat své oči směrem vzhůru. Andělé Boží dozírali nad Jeho lidem, a jak jedovaté ovzduší zlých andělů houstlo okolo těchto jedinců plných úzkosti, nebeští andělé nad nimi ustavičně vanuli svými křídly, aby rozptýlili hustou temnotu. Mar 201.3

Jak tito modlitebníci pokračovali ve svém opravdovém volání, občas k nim pronikl paprsek světla od Ježíše, aby povzbudil jejich srdce a rozjasnil jejich tváře. Někteří, jak jsem viděla, se neúčastnili tohoto díla zápolení a úpěnlivého volání. Vypadali lhostejně a bezstarostně. ... Andělé Boží... šli na pomoc těmto svědomitým, modlícím se jedincům. ... Avšak Jeho andělé opustili ty, kteří se sami vůbec nesnažili o pomoc a ztratila jsem je z očí. Mar 201.4

Ptala jsem se na význam tohoto třibení, které jsem viděla, a bylo mi ukázáno, že to bylo způsobeno přímým svědectvím vyvolaným radou Pravého Svědka Laodicejským. ... Mar 201.5

Moje pozornost pak byla obrácena na skupinu, kterou jsem viděla a která byla mocně třibena. ... Skupina strážných andělů okolo nich se zdvojnásobila a oni byli oděni zbrojí od hlavy k patám. ... Mar 201.6

Slyšela jsem, jak ti, kteří byli oděni zbrojí, hlásali pravdu s velkou mocí. Mělo to účinek. ... Ptala jsem se, co způsobilo tuto velkou změnu. Jeden anděl odpověděl: „To je pozdní déšť, rozvlnění od tváří Páně, hlasité volání třetího anděla.“ – EW 269-271 Mar 201.7

Jednota a rozdělení za hlasitého volání

„Povstaniž, zastkvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou. Nebo aj, tmy přikryjí zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva jeho nad tebou vidína bude.“ (Iz 60,1.2) Mar 202.1

Jak se budou zkoušky okolo nás přiosťřovat, bude v našich řadách vidět jak rozdělení tak i jednotu. Někteří, kdož jsou nyní hotovi dát se do boje, projeví v čase skutečného nebezpečí, že nestavěli na pevné skále. Poddají se pokušení. Těm, kterým se dostalo velkého světla a vzácných výsad, ale nezužitkovali je, odejdou od nás pod tou či onou záminkou. Protože nepřijali lásku k pravdě, budou podvedeni bludy nepřítele. Budou naslouchat bludným duchům a ďábelským učení a odvrátí se od víry (viz 1 Tm 4,1). Ale naproti tomu, když na nás skutečně dolehne bouře pronásledování, pravé ovečky uslyší hlas pravého Pastýře. Budou vynakládat sebezapíravé úsilí, aby zachránili ztracené, a mnohé, které odběhly od stáda, se navrátí zpět, aby následovaly velkého Pastýře. Lid Boží se sjednotí a předvede nepříteli sjednocený šik. Vzhledem ke společnému nebezpečí ustane boj o nejvyšší místa; nebude žádných hádek o to, kdo by z nich byl největší. Žádný opravdový věřící nebude říkat: *„Já jsem Pavlův, já Apollův, já Petrův.“* (1 K 1,12) Svědectvím jednoho a všech bude: „Lnu ke Kristu; těším se z Něho jako ze svého osobního Spasitele.“ – 6T 400, 401 Mar 202.2

Jak se poselství třetího anděla bude zesilovat do hlasitého volání, velká moc a sláva bude provázet jeho prohlášení. Tváře Božího lidu budou zářit světlem nebes. – 7T 17 Mar 202.3

Mnozí z vládců jsou těmi, které ovládá satan; ale... i mezi vládci má Bůh své nástroje. A někteří z nich budou ještě obráceni k pravdě. ... Několik lidí, kteří patří k Božím nástrojům, bude mít moc, aby odvrátili velké množství zla. Takto bude dílo pokračovat, dokud třetí poselství nevykoná své dílo. A v hlasitém volání třetího anděla budou mít tyto činitelé příležitost, aby přijali pravdu. Někteří z nich budou obráceni a vytrvají se svatými v čase soužení. – 1T 203, 204 Mar 202.4

Církev se jeví, jako by měla padnout

„Ale řekl Sion: Opustil mě Hospodin, a Pán zapomenul se na mne. I zdaliž se může zapomenouti žena nad nemluvnátkem svým, aby se neslitovala nad plodem života svého? A byť se pak ony zapomněly, já však nezapomenu se na tě.“ (Iz 49,14.15) Mar 203.1

Satan bude ke svým svodům používat i zázraky. Svou moc ustaví jako nejvyšší. Může se zdát, že církev je na pokraji pádu, avšak nepadne. Vytrvá, zatímco hříšníci na Sionu budou proseti a oddělení – pleva bude oddělena od vzácného zrna. Je to hrozná zkouška, ale přesto k ní musí dojít. Jen ti, kdo zvítězili skrze krev Beránka a skrze slovo svého svědectví, budou nalezeni mezi věrnými a pravdomluvnými, mezi těmi, kteří jsou bez poskvrny či vady hříchu a jejichž ústa jsou bezelstná. ... Ostatky, které očišťují své duše poslušností pravdy, nabírají síly z procesu zkoušky, zjevující okrasu svatosti uprostřed všeobecného odpadnutí. – 7BC 911 Mar 203.2

Vím, že Pán miluje svou církev. Nemá být rozvrácena či rozbita na samostatné částčky. V tom není sebemenší soudržnosti; není sebemenšího důkazu, že taková věc bude existovat. Ti, kteří budou dbát tohoto falešného poselství a pokusí se jím působit i na ostatní, budou svedeni a připraveni přijmout další svody a budou zmařeni. – 2SM 68, 69 Mar 203.3

Jsem povzbuzena a potěšena, když si uvědomuji, že Bůh Izraele stále vede svůj lid, a že s ním bude i nadále až do konce. – GCB May 27, 1913, 165 Mar 203.4

Nemůžeme nyní odstoupit ze základu, který položil Bůh. Nemůžeme nyní vstupovat do žádné nové organizace; neboť to by znamenalo odpadnutí od pravdy. – 2SM 390 Mar 203.5

Církev, která brzy vstoupí do svého nejkrutějšího boje, bude Bohu na zemi předmětem nanejvyšší drahým. Spiknutí zla bude podněcováno mocí zdola a satan bude házet všemožnou hanu na vyvolené, které nemůže podvést a oklamat svými satanskými výmysly a klamy. Cožpak Kristus, náš představitel a vůdce, vyvýšený jako „*Kníže a Spasitel, aby bylo dáno lidu Izraelskému pokání a odpuštění hříchů*“ (Sk 5,31), zavře své srdce, nebo odtáhne svou ruku zpět či bude v rozporu se svým zaslíbením? Ne, nikdy, nikdy. – TM 20 Mar 203.6

Očištění církve

„I sedna, přeháněti bude a přečišťovati stříbro, a přečistí syny Lévi, a vyčistí je jako zlato a jako stříbro. I budou Hospodinovi, obětující oběti v spravedlnosti.“ (Mal 3,3) Mar 204.1

Přichází čas, kdy se výrazněji projeví arcipodvodníková moc činění divů. A jeho podvody budou nabývat na své klamně přitažlivosti, tak aby zmátly a svedly, by možné bylo, i vyvolené. Kníže temnoty se svými zlými anděly působí na křesťanský svět, ovlivňující ty, kteří vyznávají jméno Kristovo, aby se postavili pod korouhev temnoty, aby bojovali proti těm, kteří zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu. Mar 204.2

Odpadlá církev se spojí s pozemskými a pekelnými mocnostmi, aby daly na čelo či na ruku znamení šelmy a nutily syny Boží, aby se klaněli šelmě a obrazu jejímu. Budou usilovat, aby je přinutily zřít se své věrnosti Božímu Zákonu, a aby vzdali poctu papežství. Potom nastanou časy, které vyzkouší lidské duše, neboť odpadlické spiknutí bude požadovat, aby se věrní poddaní Boží zřekli Zákona Toho, který sám má jméno Jehovah, a zavrhl pravdu Jeho slova. Tehdy bude zlato odděleno od strusky a bude zjeveno, kdo je zbožným, věrným a opravdovým, a kdo je nevěrným, onou struskou a falešným pozlátkem. Jaká mračna plev budou potom odváta věječkou Boží! Kde nyní naše zraky spatřují toliko plné humno pšenice, tam budou plevy odváty věječkou Boží. Každý, pro něž se Kristus nestal středem celého života, neobstojí ve tvrdé zkoušce a soužení onoho dne. Zatímco ti, kdo jsou oděni Kristovou spravedlností, budou stát pevně za pravdu a oddanost, ti, kteří spoléhají na svou vlastní spravedlnost, se zařadí pod černou korouhev knížete temna. Tehdy se ukáže, jestli si člověk vyvolil Krista nebo Bála. Mar 204.3

Ti, kteří nejsou sebevědomí, kteří se nacházejí v takových okolnostech, že se neodvažují čelit hanbě a pohanění, se nakonec otevřeně vysloví pro Krista a Jeho Zákon. Zatímco mnozí, kteří se jeví jako kvetoucí stromy, avšak nenesou žádné ovoce, půjdou se zástupem, aby činili zlo a přijmou znamení odpadlictví na čelo nebo na ruku. – RH Nov. 8 1892 Mar 204.4

Satan se bude vydávat za Krista – I.

„Dejte pozor, abyste nebyli svedeni. Mnozí totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: ‚Já jsem Kristus‘ a ‚Čas se přiblížil.‘ Nechodte tedy za nimi.“ (L 21,8 – NBK) Mar 205.1

V tomto věku se antikrist zjeví jako opravdový Kristus, a potom bude Zákon Boží v národech tohoto světa úplně zrušen. Vzpouora proti svatému Božímu Zákonu plně dozraje. Avšak pravým vůdcem celé této vzpoury je satan převlečený za anděla světlosti. Lidé budou svedeni a vyvýší ho na místo Boží a prohlásí ho za Boha. Avšak Všemohoucnost zasáhne a nad těmi odpadlými církvemi, které se spojují ve vyvyšování satana, bude vynesena rozsudek: *„Protož v jeden den přijdou rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spáleno bude; nebo silný jest Pán, kterýž je odsoudí.“* (Zj 18,8) – TM 62 Mar 205.2

Přestrojen za anděla světla, bude (Satan) chodit po zemi jako divotvůrce. Krásným jazykem bude předkládat vznešené myšlenky. Bude mluvit laskavá slova a provádět dobré skutky. Bude se vydávat za Krista, avšak v jednom bodě bude zřetelný rozdíl. Satan bude odvracet lidi od Zákona Božího. – FE 471, 472 Mar 205.3

Bude prohlašovat, že Sobota byla změněna ze sedmého na první den týdne; a jako pán prvního dne týdne bude předkládat tuto falešnou sobotu za zkoušku věrnosti jemu. – Manuscript 153, 1902 Mar 205.4

Je nemožné podat nějakou představu o zkušenosti lidu Božího, který bude žít na zemi, kdy se budou mísit nebeská sláva a obnovené pronásledování, jaké známe z minulosti. Budou kráčet ve světle vycházejícím od Božího trůnu. Prostřednictvím andělů bude mezi nebem a zemí stálé spojení. A satan, který bude obklopen zlými anděly a bude se prohlašovat za Boha, bude činit zázraky všeho druhu, aby svedl, by možné bylo, také i vyvolené. Boží lid nenalezne svou jistotu v působení zázraků, neboť satan napodobí zázraky, které budou činěny. Boží zkušovaný a prubovaný lid nalezne svoji sílu ve znamení, o němž se praví v knize Exodus 31,12-18. Musejí zaujímat svá postavení na živém slově: *„Psáno jest.“* Toto je jediný základ, na němž mohou stát bezpečně. – 9T 16 Mar 205.5

Satan se bude vydávat za Krista – II.

„A není divu, vždyť sám satan se vydává za anděla světla.“ (2 K 11,14 – NBK) Mar 206.1

Satan si připravuje své podvody tak, aby ve svém posledním válečném tažení proti lidu Božímu nebyl jimi poznán. *„A není divu, vždyť sám satan se vydává za anděla světla.“* ... Satan učiní vše, co bude v jeho moci, aby Boží lid sužoval, pokoušel a svedl. *Mar 206.2*

Ten, který se opovážil postavit proti našemu Pánu a pokoušet a popichovat jej, který měl moc vzít jej na svých pažích a vynést na vrchol chrámu a na velmi vysokou horu, ten bude podivuhodně uplatňovat svou moc na nynější pokolení, které je, co se týče moudrosti, daleko níže nežli jeho Pán a které je téměř zcela nevědomé o satanově prohnanosti a síle. *Mar 206.3*

Předivným způsobem zapůsobí na ty, kteří jsou přirozeně nakloněni činit jeho příkazy. – MYP 51, 52 *Mar 206.4*

Přijde, vydávaje se za Krista a bude činit mocné divy. A lidé budou padat a klanět se mu jako Ježíši Kristu. *Mar 206.5*

Bude nám prikazováno, abychom se klaněli této bytosti, kterou svět bude oslavovat jako Krista. Co máme dělat? Říci jim, že Kristus nás varuje právě před takovým protivníkem, který je nejhorším nepřítelem člověka, avšak tvrdí, že je Bohem. A že když se zjeví Kristus, bude to s mocí a slávou velikou, doprovázen anděly v počtu stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců; a že když přijde, poznáme Jeho hlas. – 6BC 1105, 1106 *Mar 206.6*

Přichází čas, kdy satan bude činit divy přímo před vašimi očima a bude se prohlašovat za Krista. A pokud vaše nohy nebudou pevně utvrzeny v pravdě Boží, potom budete svedeni ze svého základu. – 7ABC 911 *Mar 206.7*

Satan je odhodlán pokračovat v boji až do konce. Přicházejí jako anděl světla a prohlašuje se za Krista, podvede svět. Ale jeho triumf bude krátký. Žádná vichřice či bouře nemůže pohnout těmi, jejichž nohy jsou pevně postaveny na zásadách věčné pravdy. Budou schopni obstát v onom čase téměř všeobecného odpadnutí. – 6BC 1106 *Mar 206.8*

Satanské divy – I.

„Povstanou totiž falešní kristové a falešní proroci a budou dělat veliké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené.“ (Mt 24,24 – NBK) Mar 207.1

Nepřítel se připravuje, aby oklamal celý svět svou divotvornou mocí. Bude předstírat, že je andělem světla, bude se vydávat za Ježíše Krista. – 2SM 96 Mar 207.2

Tak dalece, jak jen sahá jeho moc, bude provádět skutečné divy. Písmo praví: *„A svodí ty, kteří přebývají na zemi, těmi divy, kteréž dáno jí činiti,“* (Zj 13,14) nikoli tedy pouze těmi divy, které předstírá, že činí. V této části Pisma je představeno něco většího než jen pouhé podvody. Avšak je hranice, za kterou satan nemůže jít, a zde používá ke své pomoci podvod a předstírá dílo, které není v jeho moci skutečně provést. V posledních dnech se zjeví takovým způsobem, aby přiměl lidi k víře, že je Kristem příštím podruhé na svět. Skutečně se sám bude proměňovat v anděla světla. – 5T 698 Mar 207.3

Přijde, vydávaje se za Krista, bude činit mocné divy. A lidé budou padat a klanět se mu jako Ježíši Kristu. Bude nám prikazováno, abychom se klaněli této bytosti, kterou svět bude oslavovat jako Krista. – RH Dec. 18, 1888 Mar 207.4

Těsně před námi je *„hodina pokušení, kteréž přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země“* (Zj 3,10). Všichni, jejichž víra není pevně utvrzena na slově Božím, budou svedeni a přemoženi. Satan působí *„se všelikým podvodem nepravosti,“* aby dosáhl vlády nad syny člověka, a jeho klamů bude stále přibývat. Avšak svého cíle může dosáhnout, toliko když se lidé dobrovolně poddávají jeho pokušením. Ti, kteří upřímně hledají známost pravdy a ze všech sil se snaží očistit své duše skrze poslušnost, takto činíce co mohou, aby se připravili na boj, naleznou v Bohu pravdy bezpečné útočiště. *„Nebo jsi ostříhal slova trpělivosti mé, i jáť tebe ostříhati budu“* (Zj 3,10), je Spasitelovým zaslíbením. Spíše by vyslal všechny anděly z nebe, aby chránili Jeho lid, než aby zanechal jedinou duši, která v Něho doufá, aby byla přemožena satanem. – GC 560 Mar 207.5

19. července

Satanské divy – II.

„A dělá veliké divy, takže působí i to, aby z nebe na zem sestupoval oheň před zraky lidí.“ (Zj 13,13 – NBK) Mar 208.1

Jak se lid Boží přibližuje nebezpečnostvím posledních dnů, radí se satan vážně se svými anděly o nejúspěšnějším plánu, jak zničit jejich víru. Vidí, že populární církve jsou již ukolébány jeho podvodnou mocí ve spánek. Libivým klamným učením a lživými zázraky je může nadále držet pod svou kontrolou. Proto nařizuje svým andělům, aby kladli svá osidla obzvláště těm, kteří očekávají druhý příchod Kristův a snaží se zachovávat všechna Boží přikázání. – TM 472 Mar 208.2

Jsme varováni, že v posledních dnech bude působit divy a zázraky lživými. A bude pokračovat v těchto zázracích až do ukončení zkoušky (tj. doby milosti), aby na ně mohl poukázat jako na důkaz, že je andělem světla a nikoli temnoty. – RH Nov. 17, 1885 Mar 208.3

Satan přijde, aby svedl, by možné bylo, také i vyvolené. Prohlašuje, že je Kristem, a přichází, předstíraje, že je velkým lékařským misionářem. Způsobí, aby oheň sestupoval z nebe před zraky lidí, aby dokázal, že je Bohem. – MM 87, 88 Mar 208.4

Jsou to ďáblovy lživé zázraky, které uvrhnou svět do zajetí. Satan způsobí, aby oheň sestupoval z nebe před obličejem lidí. Bude činit zázraky; a tato zázračná, divy působící moc má zachvátit celý svět. – 2SM 51 Mar 208.5

Někteří budou pokoušeni, aby přijali tyto zázraky jako od Boha. Budou před námi uzdravování nemocní. Před našima očima se budou konat divy. Jsme připraveni na zkoušku, která nás očekává, až se lživé satanovy zázraky plněji projeví? Nebudou mnohé duše polapeny do osidel a zajaty? Odchýlením se od jasných nařízení a přikázání Božích a zalíbením v bajkách se mysl mnohých připravuje, aby přijala tyto lživé zázraky. Musíme nyní všichni usilovat, abychom se vyzbrojili pro boj, kterého se musíme brzy zúčastnit. Víra v Boží slovo, studované s modlitbou a uváděné do praxe, bude naším štítem před satanovou mocí a přivede nás skrze krev Kristovu k vítězství. – 1T 302 Mar 208.6

Boží lid podroben zkoušce

„Mnozíť mi dějí v onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu tvém d'áblů nevymítali, a v tvém jménu divů mnohých nečinili? A tehdyť jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.“ (Mt 7,22.23) Mar 209.1

Nemusíme být svedeni. Brzy se uskuteční předivné výjevy, se kterými bude úzce spjat satan. Boží slovo prohlašuje, že satan bude činit divy. Způsobí, že lidé onemocní, a pak náhle od nich odejme svou d'ábelskou moc. Budou pak považováni za uzdravené. Tyto skutky zdánlivého vyléčení podrobí adventisty sedmého dne zkoušce. Mnozí, kterým se dostalo velkého světla, nebudou kráčet v tomto světle, protože se nestali jedno s Kristem. – 2SM 53 Mar 209.2

Viděla jsem náš lid ve velké úzkosti, plačící a modlící se, odvolávající se na spolehlivá zaslíbení Boží, zatímco bezbožní byli všude okolo nás, posmívající se nám a vyhrožující, že nás zničí. Vysmívali se naši slabosti, pošklebovali se tomu, že je nás co do počtu málo a popichovali nás slovy s úmyslem hluboce ranit. Obviňovali nás, že proti celému zbytku světa zastáváme nezávislý názor. Odřízli naše zdroje tak, abychom nemohli kupovat ani prodávat, a poukazovali na naši hlubokou bídu a ubohý stav. Nemohli pochopit, jak bychom mohli žít beze světa. Byli jsme závislí na světě, a musíme povolit jeho zvykům, praktikám a zákonům, anebo z něho být srovozeni. Jestliže jsme jedinými lidmi na světě, jimž Pán udělil přízeň, tak proč je všechno tak zjevně proti nám? Prohlašovali, že oni mají pravdu, že divy byly mezi nimi, že andělé z nebe s nimi hovořili a měli s nimi společenství. Že uprostřed nich se projevuje velká moc, divy a zázraky, a že toto je to časné milénium, které oni tak dlouho očekávali. Že celý svět je obrácen a v souladu s nedělním zákonem, a tento malý, slabý lid se staví proti, navzdory zákonům země a zákonům Božím, a tvrdí, že je jediným věrným lidem na zemi. – Letter 6, 1884 Mar 209.3

Boží lid nenalezne své bezpečí v činění zázraků, neboť satan by napodobil jakýkoli zázrak, který by mohl být učiněn. ... Mají se opírat o živé Slovo – „*Psáno jest.*“ – 2SM 55 Mar 209.4

21. července

Výjevy nadpřirozené povahy

„Na různých místech budou veliká zemětřesení, hlady a mory a budou hrůzy a veliká znamení z nebe.“ (L 21,11 – NBK) Mar 210.1

Jak se blížíme konci času, budou stále větší a větší zevní projevy pohanské moci. Pohanská božstva budou projevovat svou povážlivou moc a budou se sama ukazovat městům tohoto světa. A tento obraz se již začal projevovat. – TM 117, 118 Mar 210.2

Spasitelovo prorocství, že Jeruzalém bude navštíven soudy, má mít další naplnění, kterého ono hrozné zpuštění bylo jenom slabým stínem. Ve zkáze vyvoleného města můžeme spatřovat záhubu světa, který odmítá Boží milosrdenství a pošlapává Jeho Zákon. – GC 36 Mar 210.3

Objevily se divy a zázraky, zvěstující pohromu a zkázu. Uprostřed noci zářilo nad chrámem a oltářem neobvyklé světlo. Při západu slunce byly na oblacích zobrazeny válečné vozy a válečníci shromažďující se k bitvě. – GC 29 Mar 210.4

Minulý pátek ráno (24. srpna 1906) před probuzením jsem uviděla strhující scénu. Zdálo se mi, že jsem se probudila ze spánku, ale nebylo to u mně doma. Z okna jsem viděla strašný požár. Velké ohnivé koule dopadaly na domy, a z těchto koulí odletovaly ohnivé šípy na všechny strany. Ohně, které byly takto zapáleny, nebylo možné uhasit, a mnohá místa tak byla zničena. Hrůza lidí byla nepopsatelná. – Ev 29 Mar 210.5

Výjevy nadpřirozené povahy se brzy objeví na nebesích, ve znamení moci démonů činících zázraky. Duchové démonů budou vycházet ke králům země a celého světa, aby je utvrdili v klamu a přinutili je spojit se se satanem v jeho posledním boji proti vládě nebes. Těmito nástroji budou vládci i poddaní jednotejně svedeni. Povstanou lidé vydávající se za samého Krista a budou si činit nárok na titul a uctívání, jež náleží Vykupiteli světa. Budou konat úžasné divy uzdravování a budou tvrdit, že se jim dostalo zjevení z nebe, která budou v rozporu se svědectvím Písma. – GC 624 Mar 210.6

Boží pečeť a znamení šelmy

„Zavaž osvědčení, zapečeť zákon mezi učedlníky můjmi.“ (Iz 8,16) Mar 211.1

Žijící spravedliví obdrží pečeť Boží před ukončením zkoušky. – 1SM 66 *Mar 211.2*

Znamení či pečeť Boží se zjevuje v zachovávání Soboty sedmého dne, Hospodinova památníku stvoření. ... Znamení šelmy je toho protikladem – zachovávání prvního dne týdne. – 8T 118 *Mar 211.3*

Zachovávání neděle dosud ještě není znamením šelmy, a nebude jím, dokud nevyjde nařízení, které bude nutit lidi, aby se klaněli této modlářské neděli. Přejde čas, kdy tento den bude zkouškou, avšak tento čas ještě nepřišel. – 7BC 977 *Mar 211.4*

Nikdo dosud nepřijal znamení šelmy. Čas zkoušky ještě nepřišel. V každé církvi se nacházejí opravdoví křesťané, římskokatolické společenství nevyjímaje. Nikdo není odsouzen, dokud neobdržel světlo a nepoznal závaznost čtvrtého přikázání. Ale když bude vydáno nařízení, vynucující falešný den odpočinku, a hlasité volání třetího anděla bude varovat lidi před klaněním se šelmě a jejímu obrazu, bude zřetelně tažena dělicí čára mezi bludem a pravdou. Potom ti, kteří i nadále setrvají v přestoupení, přijmou znamení šelmy. – Ev 234, 235 *Mar 211.5*

Jestliže vám bylo předloženo světlo pravdy, zjevující Sobotu čtvrtého přikázání a ukazující, že ve Slově Božím není žádného podkladu pro zachovávání neděle, a přesto stále lpíte na falešném dni odpočinku, odmítající zachovávat svatou Sobotu, kterou Bůh nazval „*den svatý můj*“, přijímáte znamení šelmy. Kdy se tak stane? Když uposlechnete nařízení, které vám bude přikazovat, abyste ustali od práce v neděli a uctívali Boha, zatímco víte, že v Bibli není jediného slova, které by ukazovalo, že neděle je jiným než jen běžným pracovním dnem, dáte souhlas k přijetí znamení šelmy a odmítnete pečeť Boží. – Ev 235 *Mar 211.6*

Za malou chvíli bude na každého, kdo je dítkem Božím, dána Jeho pečeť. Ó, kéž by byla dána na naše čela! Kdo může snést pomyslení na to, že bude vynechán, až vyjde anděl, aby znamenal služebníky Boží na jejich čelech? – RH May 28, 1889 *Mar 211.7*

Zapečetění a pozdní déšť

„Ale však pevný základ Boží stojí, maje znamení toto: Znáť Pán ty, kteříž jsou jeho, a: Odstup od nepravosti každý, kdož vyzývá jméno Kristovo.“ (2 Tm 2,19) Mar 212.1

Před tím, než bude dílo uzavřeno a dokonáno zapečetění Božího lidu, obdržíme vylití Ducha Božího. Nebeští andělé budou v našem středu. – 1SM 111 Mar 212.2

Náš nebeský Otec nevyhledává z našich rukou ničeho, co bychom nemohli provést. Přeje si, aby Jeho lid pracoval pilně k uskutečnění úmyslu, který s nimi má. Mají se modlit o moc, mají tuto moc očekávat a přijímat ji, aby mohli vyrůst do plného věku mužů a žen v Kristu Ježíši. Mar 212.3

Ne všichni členové církve pěstují osobní zbožnost; proto nerozumí své osobní odpovědnosti. Neuvědomují si, že je jejich výsadou a povinností dosáhnout vysoké úrovně křesťanské dokonalosti. ... Těšíme se na pozdní déšť, s důvěrou doufající v lepší den, kdy církev bude oděna mocí z výsosti a takto uschopněna pro dílo? Pozdní déšť nikdy neobčerství a neoživí lhostejné, kteří nepoužívají sil, jež jim Bůh dal. Mar 212.4

Velice potřebujeme čisté, životodárné ovzduší, které vyživuje a oživuje duchovní život. Je nám zapotřebí větší opravdovosti. Závažné poselství, které nám bylo dáno, abychom ho předali světu, musíme hlásat s větší horlivostí, dokonce s takovou intenzitou, která učiní dojem na nevěřící, vedouce je k tomu, že uvidí, že Nejvyšší pracuje s námi, že On je zdrojem naší zdatnosti a síly. ... Mar 212.5

Užíváte všech svých sil v úsilí přivést zpět ztracenou ovci do ovčince? V nevědomosti zůstávají tisíce a tisíce těch, kteří by mohli být varováni. Modlete se jako nikdy předtím o moc Kristovu. Modlete se za inspiraci Jeho Ducha, abyste byli naplněni touhou zachránit ty, kteří hynou. Ať k nebesům stoupá modlitba: *„Bože, smiluj se nad námi, a požehnej nám, zasvět' obličej svůj nad námi, tak aby poznali na zemi cestu tvou, mezi všemi národy spasení tvé.“ (Ž 67,1.2) – IHP 338 Mar 212.6*

Ostatky a zapečetění

„Ale Hospodin řekl satanu: Potresciž tě Hospodin, satane, potresciž tě, pravím, Hospodin, kterýž vyvoluje Jeruzalém. Zdaliž tento není jako hlavně vychvácená z ohně?“ (Za 3,2) Mar 213.1

Církev ostatků bude uvedena do velikého utrpení a úzkosti. Ti, kteří zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu, pocítí hněv draka a jeho zástupů. Satan pokládá svět za své poddané. Dosáhl kontroly nad odpadlými církvemi. Ale je zde malá skupinka, která odolává jeho nadvládě. Kdyby je mohl vyhladit ze země, jeho triumf by byl úplný. Jako působil na pohanské národy, aby zničily Izrael, tak v blízké budoucnosti pohne bezbožné mocnosti země, aby zničily lid Boží. Ode všech se bude vyžadovat, aby přestoupením božského Zákona prokázali poslušnost lidským výnosům. Těm, kteří budou věrni Bohu a povinnosti, bude vyhrožováno, budou odsuzováni a vyloučeni ze společnosti. Budou zrazováni „i od rodičů a od bratrů, od příbuzných i od přátel.“ (L 21,16) Mar 213.2

Jejich jediná naděje je v milosrdenství Božím; jejich jedinou obranou bude modlitba. Jako prosil Jozue před Andělem, tak církev ostatků bude se zlomeným srdcem a s vážnou vírou prosit za odpuštění a vysvobození skrze Ježíše svého Přímlovce. ... Mar 213.3

Satan proti nim před Bohem naléhavě přednáší svá obvinění, prohlašuje, že kvůli svým hříchům pozbyli božské ochrany, a nárokuje si právo zničit je jako přestupníky. ... Mar 213.4

Ale i přesto, že následovníci Kristovi zhřešili, nepoddali se nadvládě zlého. Odkládali své hříchy a hledali Hospodina v pokoře a kajícínosti, a božský Přímlovce je zastupuje v jejich prospěch. ... Mar 213.5

Lid Boží vzdychá a pláče nad ohavnostmi, které se dějí na zemi. Se slzami varují bezbožné před nebezpečím pošlapávání božského Zákona, a s nevýslovným žalem se koří před Pánem kvůli svým vlastním přestoupením. Bezbožní se vysmívají jejich lítosti, zesměšňují jejich vážné výzvy a pošklebují se tomu, co nazývají jejich slabostí. Avšak úzkost a pokoření Božího lidu jsou neklamným svědectvím, že opět nabývají síly a ušlechtilosti povahy, jež ztratili následkem hříchu. ... Mar 213.6

Zatímco satan přednáší svá obvinění, svatí andělé se pohybovali neviděni sem i tam, dávajíce na ně pečeť živého Boha. – RH Jan. 9, 1908 Mar 213.7

Všechny národy následují příkladu Ameriky

„Jakž uslyšeli všickni lidé zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny a všelijaké muziky, padli všickni lidé, národové a jazykové, klanějíce se obrazu zlatému, kterýž postavil Nabuchodonozor král.“ (Da 3,7) Mar 214.1

Historie se bude opakovat. Falešné náboženství bude vyvyšováno. První den týdne, běžný pracovní den, který nemá naprosto žádné svatosti, bude postaven, jako byl postaven obraz v Babylóně. Všem národům, jazykům a lidem bude poroučeno, aby se klaněli této falešné sobotě. To je satanovým plánem – učinit bezvýznamným den, který ustanovil Bůh a který dal světu jako památník stvoření. Mar 214.2

Nařízení, vynucující uctívání tohoto dne, má být vydáno na celém světě. – 7BC 976 Mar 214.3

Jak se Amerika, země náboženské svobody, spojí s papežstvím ve znásilňování svědomí a přinucování lidí, aby ctili falešnou sobotu, lidé ze všech krajů na zeměkouli budou vedeni, aby následovali jejího příkladu. – 6T 18 Mar 214.4

Jiné národy budou následovat příkladu Spojených států. Ačkoli Spojené státy budou dominovat, přesto stejná krize dolehne na náš lid ve všech částech světa. – 6T 395 Mar 214.5

Národy budou cele vzbouřeny. Podpora bude odňata těm, kteří hlásají jediné Boží měřítko spravedlnosti, jedinou bezpečnou zkoušku povahy. A všichni, kteří se nepokloní výnosu národních rad a nebudou poslouchat národní zákony k vyvýšení neděle zřízené člověkem hřícha k nedbání Božího svatého dne, zakusí krutou moc nejenom papeženectví, ale i protestantského světa, obrazu šelmy. – 2SM 380 Mar 214.6

Doba úzkosti, která je před Božím lidem, bude vyžadovat víru, která nezakolísá. Jeho dítky musí učinit zjevným to, že On je tím jediným, koho uctívají, a že žádná okolnost, ani otázka samotného života, je nemůže přimět k tomu, aby učinili sebemenší ústupek falešnému uctívání. Věrnému srdci budou příkazy hříšných, smrtelných lidí vedle slova věčného Boha naprosto bezvýznamné. Budou poslušni pravdě, třebaže důsledkem bude uvěznění, vyhnanství či smrt. – PK 512, 513 Mar 214.7

Počátek konce

„Zlo za zlem! – praví Pán, Ten Věčný – zlo přichází, přišla hodina, hodina odbíjí a udeří na tě, hodina a skončení!“ (Ez 7,5.6; Moffatt) Mar 215.1

Konec, ke kterému má svět dospět, je hrozný. Pozemské mocnosti, sjednocující se k boji proti přikázáním Božím, budou rozkazovat všem, „*malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným,*“ (Zj 3,16) aby se zachováváním falešné soboty přizpůsobili zvykům církve. Všichni, kteří odmítnou být povolnými, budou navštíveni občanskými tresty, a nakonec bude vyhlášeno, že si zasluhují smrt. Naproti tomu Zákon Boží, který nařizuje Stvořitelův den odpočinku, vyžaduje poslušnost a hrozí hněvem každému, kdo přestupuje jeho přikázání. Mar 215.2

Každý, jemuž takto bude jasně představen předmět sporu a on přesto bude pošlapávat Boží Zákon, aby uposlechl lidské nařízení, přijímá znamení šelmy. Přijímá znamení oddanosti moci, kterou si vyvolil, aby ji poslouchal namísto Boha. ... Mar 215.3

Sobota bude velkou zkouškou věrnosti, neboť je bodem pravdy obzvláště překrouceným. Až na lidi dolehne závěrečná zkouška, pak se ukáže dělicí čára mezi těmi, kteří slouží Bohu, a těmi, kteří Mu neslouží. Zatímco zachovávání falešné soboty podle zákona státu v rozporu se čtvrtým přikázáním bude přiznáním se k podřízení moci, která je v odporu vůči Bohu, zachovávání pravé Soboty, uposlechnutím Zákona Božího, je svědectvím věrnosti Stvořiteli. Zatímco jedna třída tím, že přijme znamení podrobení se pozemským mocnostem, přijme znamení šelmy, druhá, která se rozhodne, že zůstane věrná Boží autoritě, přijme Boží pečť. Mar 215.4

Dříve ti, kteří předkládali pravdy poselství třetího anděla, byli často považováni za pouhé panikáře. ... Ale jak se šířeji diskutuje o otázce vynucovaného zachovávání neděle, je vidět, že se přibližuje událost, o níž se tak dlouho pochybovalo a již se nevěřilo, a že třetí poselství bude mít účinek, který by nemohlo mít předtím. – GC 604-606 Mar 215.5

Po odpadnutí přichází národní zkáza

„I ta země poškrvněna jest pod obyvateli svými; nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvu věčnou.“ (Iz 24,5) Mar 216.1

Bůh projevil lidu Spojených států přízeň; ale když budou omezovat náboženskou svobodu, když se vzdají protestantismu a budou podporovat papežství, míra jejich viny bude naplněna a „národní odpadnutí“ bude zaznamenáno v nebeských knihách. Výsledkem tohoto odpadnutí bude národní zkáza. – RH May 2, 1893 Mar 216.2

Nařízením vynucujícím papežské zřízení v porušení Zákona Božího se náš národ cele odloučí od spravedlnosti. Když protestantismus vztáhne svoji ruku přes oceán, aby se chopil ruky římské moci, když sáhne přes propast, aby si podal ruku se spiritismem, když pod vlivem tohoto trojnásobného spojení naše země zavrhně veškeré principy své Ústavy jakožto protestantské a republikánské vlády a učiní opatření pro šíření papežských lží a klamů, tehdy poznáme, že nastal čas pro satanovo dílo zázraků a že konec je blízko. – 5T 451 Mar 216.3

Prostřednictvím spiritismu se satan zjevuje jako dobrodinec lidstva, který uzdravuje nemoci lidí a který vyznává, že předkládá nový a vyvýšenější systém náboženské víry; přitom však působí jako zhoubce. ... Mar 216.4

Zatímco se synům lidským zjevuje jako velký lékař, který může vyléčit všechny jejich neduhy, bude přinášet nemoc a neštěstí, dokud nebudou lidnatá města proměněna v trosky a spoušť. ... Mar 216.5

A potom ten velký podvodník přesvědčí lidi, že tato zla způsobují ti, kteří slouží Bohu. – GC 589, 590 Mar 216.6

Protože se lidé čím dál více odvracejí od Boha, je satanu dovoleno, aby měl moc nad syny neposlušnosti. Vrhá zkázu mezi lidi. Na zemi i na moři jsou pohromy. Majetek a život jsou ničeny požáry a povodněmi. Satan se rozhodl svalit vinu na ty, kteří se odmítají poklonit modle, kterou postavil. Jeho nástroje poukazují na adventisty sedmého dne, jako na příčinu soužení. „Tito lidé trvají na svém, navzdory zákonu,“ prohlašují. „Znesvěcují neděli. Kdyby byli přinuceni uposlechnout zákon k zachovávaní neděle, tyto hrozné soudy by se zastavily.“ – RH July 16, 1901 Mar 216.7

Svět proti Božímu lidu

„I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají přikázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.“ (Zj 12,17) Mar 217.1

Naši lidé jsou považováni za příliš bezvýznamné, než aby byli hodni pozornosti, avšak nastane změna. Křesťanský svět nyní činí opatření, která nutně vystaví lid zachovávající přikázání do popředí. – 5T 546 Mar 217.2

Celý svět má být podnícen nepřátelstvím vůči adventistům sedmého dne, protože nevzdají počtu papežství uctíváním neděle, jakožto zřízení této antikristovské moci. Úmyslem satanovým je docílit, aby byli vyhlazeni ze země, aby tak nemohla být popřena jeho nadvláda nad světem. – TM 37 Mar 217.3

Každé tvrzení pravdy, zastávané naším lidem, vyvolá kritiku nejpřednějších myslitelů; ti nejvyšší ze znamenitých lidí světa budou přivedeni do styku s pravdou, a proto každé tvrzení, které zastáváme, musí být kriticky prozkoumáno a přezkoušeno Písmem. Nyní se zdá, že jsme přezíráni, ale nebude tomu tak vždy. V činnosti jsou síly, které nás mají uvést do popředí. A jestliže naše výklady pravdy budou moci být rozcupovány na kousky historiky či těmi nejznamenitějšími lidmi světa, bude to učiněno. Mar 217.4

Každý sám osobně musí vědět, co je pravda, a být připraven vydat počet z naděje té, kterou máme, a to s tichostí a s bázní, nikoli v pýše, chloubě, soběstačnosti, ale duchem Kristovým. Blížíme se času, kdy budeme jednotlivě stát sami, abychom se zodpovídali za svoji víru. – Ev 69 Mar 217.5

Budeme napadáni v každém bodě; budeme prubováni do krajní meze. Nestačí zastávat svou víru prostě proto, že nám ji předali naši otcové. Taková víra neobstojí v hrozné zkoušce, která je před námi. Musíme vědět, proč jsme adventisty sedmého dne, jaký skutečný důvod máme pro vyjití ze světa jako lid oddělený a odlišný. ... Mar 217.6

Mocnosti temna na nás budou útočit; a všichni, kteří jsou lhostejní a nedbalí, kteří pečují o svůj pozemský poklad, a kteří nedbají toho, aby porozuměli Božímu jednání se svým lidem, se stanou snadnými oběťmi. Nikoli síla, nýbrž známost pravdy tak, jak je v Ježíšovi, nás učiní vždy neochvějnými; jedině tak může *„jeden honiti tisíc, a dva pryč zahnati deset tisíců“* (viz Dt 32,30). – RH April 29, 1884 Mar 217.7

Anděl z 18. kapitoly Zjevení

„Potom pak viděl jsem jiného anděla sestupujícího z nebe, majícího velikou moc; a země byla osvícena jeho slávou.“ (Zj 18,1 – KJV) Mar 218.1

Prorocství v 18. kapitole Zjevení se brzy naplní. Během hlásání poselství třetího anděla, „*jiný anděl*“ má „*sestoupit z nebe, mající moc velikou*“, a země má být „*osvícena od slávy jeho*“. Duch Páně milostivě požehná posvěcené lidské nástroje tak, že mužové, ženy i děti otevrou své rty ve chvále a díkyvzdání, naplňující zemi známostí Boha a Jeho ničím nepřekonanou slávou, jako vody naplňují moře. Mar 218.2

Ti, kteří počátek své důvěry až do konce pevný zachovali (viz Žd 3,14.6), budou usilovně pracovat v době, kdy poselství třetího anděla bude hlášáno velikou mocí. Církev během hlasitého volání, podporována prozřetelnými zásahy svého vyvýšeného Pána, bude rozšiřovat známost spasení tak hojně, že světlo bude předáno každému městu a městečku. Země bude naplněna známostí spasení. Oživující Duch Boží bude horlivě činné nástroje korunovat úspěchem tak hojně, že bude vidět, jak všude září světlo přítomné pravdy. – RH Oct. 13, 1904 Mar 218.3

V tomto období má dojít k řadě událostí, které zjeví, že Bůh je Pánem situace. Pravda bude hlášána jasným, neomylným jazykem. Jako lid musíme připravit cestu Páně za vítězného vedení Ducha svatého. Evangelium musí být podáno ve své čistotě. Proud živé vody se musí ve svém toku prohloubit a rozšířit. Ve všech oblastech, blízkých i vzdálených, budou lidé povoláni od pluhů a od mnoha běžných výdělečných profesí, které značně zaměstnávají mysl, a budou se vzdělávat ve spojení se zkušenými muži. Jak se budou učit pracovat účinněji, budou hlásat pravdu s mocí. Prostřednictvím nejužasnějších působení božské prozřetelnosti budou hory obtíží vyzdviženy a vrženy do moře. Poselství, které má tak velký význam pro ty, jenž přebývají na zemi, lidé uslyší a pochopí. Budou vědět, co je pravda. Dílo bude postupovat čím dál víc kupředu, dokud celá země nebude varována. A tehdy přijde skonání. – RH July 5, 1906 Mar 218.4

Raný a pozdní déšť

„I vy, synové Sionští, plésejte a veselte se v Hospodinu Bohu vašem; nebo vám dá déšť příchodný, a sešle vám déšť hojný, podzimní i jarní, v čas.“ (Jl 2,23) Mar 219.1

Ve sborech se má předivně projevit moc Boží, nepohne to však těmi, kteří se neponížili před Hospodinem a vyznáním a pokáním neotevřeli dveře svého srdce. V projevech této moci, která osvíti zemi slávou Boží, budou spatřovat pouze něco, co ve své slepotě budou považovat za nebezpečné, něco, co vzbudí jejich strach, a oni napnou všechny své síly, aby tomu odpírali. Protože Pán nebude působit podle jejich očekávání a představ, budou se tomuto dílu protivit. „Proč,“ praví, „bychom neměli znát Ducha Božího, když jsme v díle tak mnoho let?“ Protože nereagovali na varování, na naléhavé prosby poselství Božích, ale vytrvale říkali: *„Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji.“* Mar 219.2

Nadání a dlouhodobá zkušenost neučiní z lidí průduchy světla, dokud se sami nepostaví pod jasné paprsky Slunce Spravedlnosti a nebudou povoláni, vyvoleni a připraveni obdarováním Ducha svatého. Když se lidé, kteří zacházejí s posvátnými věcmi, pokorí pod mocnou ruku Boží, Pán je povýší. Učiní z nich lidi soudné – lidi bohaté v milosti Jeho Ducha. Povahové rysy umíněnosti, sobectví a jejich tvrdohlavost budou viděny ve světle zářícím od Světla světa. *„Přijdu na tebe rychle a pohnuť svícem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti.“* Budete-li hledat Pána celým svým srdcem, naleznete Jej. – RH Nov. 7, 1918 Mar 219.3

Milosti představené raným deštěm se nesmí nedbat. Toliko ti, kteří žijí podle světla, jež mají, obdrží větší světlo. Pokud denně nepostupujeme kupředu v tom, že příkladem ukazujeme živé křesťanské ctnosti, nepoznáme projevy Ducha svatého v pozdním dešti. Ten může dopadat na srdce všech okolo nás, my ho avšak nepoznáme, aniž jej přijmeme. – TM 507 Mar 219.4

Nejvyšší čas probudit se

„Kromě toho znejte dobu, že už je čas probudit se ze spánku. Vždyť teď je naše spasení blíže, nežli když jsme uvěřili. Noc pokročila a přiblížil se den. Odložme tedy skutky tmy a oblečme zbroj světla.“ (Ř 13,11.12 – NBK) Mar 220.1

Velký spor se blíží ke svému konci. Každá zvěst o pohromě na moři či na zemi je svědectvím té skutečnosti, že konec všech věcí je ve dveřích. Boje a pověsti bojů to prokazují. Je zde nějaký křesťan, jehož puls netepe se zrychlenou činností, když očekává veliké události otevírající se před námi? Pán přichází. Slyšíme kroky přibližujícího se Boha. – HC 346 Mar 220.2

Nesmíme dovolit, aby toto poznání blízkosti Kristova příchodu ztratilo svoji moc, a my se stali bezstarostnými a nepozornými a upadli v dřímotu – v netečnost a lhostejnost ke skutečnostem. Spíme-li, přebýváme v neskutečném světě a nejsme si vědomi věcí, které se dějí okolo nás. ... Mar 220.3

Jsou takoví, kteří mají hořící světlo pravdy, jež září všude okolo nich, a přesto jsou vůči němu necitliví. Jsou omámeni nepřítelem, drženi kouzlem jeho čarovné moci. Nepřipravují se na ten veliký den, který má brzy přijít na náš svět. Zdá se, že jsou k náboženské pravdě necitliví. Mar 220.4

Cožpak zde nejsou nějací mladí, kteří nespí? Ti, kteří vidí, že přichází noc, a také jítro, by měli pracovat s neúnavnou silou, aby probudili své spící druhy. Cožpak necítí jejich nebezpečí? Cožpak se nemohou za ně modlit a ukázat jim svými vlastními životy a povahami, že sami věří, že Kristus brzy přijde? ... Rychle se krátící čas mezi námi a věčností by na nás měl hlouběji zapůsobit. Každým dnem, který pomíjí, přicházíme o jeden den z těch, které nám byly dány, abychom dokončili naše dílo zdokonalování povahy. ... Mar 220.5

Pokud mnozí spí, pokud mnozí mrhají drahocennými hodinami v nedbalé lhostejnosti, jakoby na samém pokraji věčného světa, musí být ti, kteří opravdu věří, střízlivými, bdělými, musí být opravdoví a pilní, a bedliví k modlitbám. ... Mar 220.6

Máte, milá mládeži, své lampy v bezvadném pořádku a hořící? – HC 346 Mar 220.7

1. srpna

V těchto hodinách zkoušky

„V čas příhodný uslyšel jsem tě, a v den spasení spomohl jsem tobě. Aj, nyníť jest čas příhodný, aj, nyní dnové spasení.“ (2 K 6,2) Mar 221.1

Beze vší pochybnosti věříme, že Kristus brzy přijde. Jeho příchod pro nás není nějakým mýtem, ale skutečností. Nemáme žádných pochyb, a léta jsme ani žádných neměli, že učení, která dnes zastáváme jsou přítomnou pravdou, a že se blížíme soudu. Připravujeme se, abychom se setkali s Tím, který, doprovázen svatými anděly, se má zjevit na oblacích nebeských, aby dal věrným a spravedlivým konečný dotek nesmrtelnosti. Až Ježíš přijde, nemá nás očišťovat od našich hříchů, aby od nás odňal naše povahové vady nebo aby nás vyléčil od poklesků našich nálad a sklonů. Jestliže má pro nás toto dílo vykonat, musí být celé dokončeno před Jeho příchodem. Když Pán přijde, ti, kdo jsou svatými, zůstanou i nadále svatými. Potom ti, kteří zachovávali svá těla i duše ve svatosti, v posvěcení a cti, přijmou konečný dotek nesmrtelnosti. Avšak ti, kteří jsou nespravedliví, neposvěcení a nečistí, zůstanou takovými navždy. Nebude pro ně vykonáno žádné dílo k odstranění jejich nedostatků a nebudou jim dány svaté povahy. Ten, který očišťuje, potom neusedne, aby provedl svůj očišťovací proces a odstranil jejich hříchy a jejich zkaženost. To vše má být vykonáno v těchto hodinách zkoušky. Toto dílo má pro nás být vykonáno nyní. Mar 221.2

Svémi rozmanitými schopnostmi se chápeme Boží pravdy. A když přicházíme pod vliv této pravdy, vykoná pro nás to dílo, kterého je zapotřebí, abychom byli mravně uschopněni pro království slávy a pro společenství nebeských andělů. Nyní jsme v Boží dílně. Mnozí z nás jsou jako neopracované kameny z lomu. Když se však chápeme Boží pravdy, její vliv na nás působí. Povznáší nás a odstraňuje z nás každou nedokonalost a hřích, ať už je jakékoli povahy. Takto jsme připravováni uzříti Krále v Jeho okrase a nakonec se připojit k čistým nebeským andělům v království slávy. Právě zde má být pro nás vykonáno toto dílo, právě zde musí být naše těla i duch uschopněny pro nesmrtelnost. – 2T 355, 356 Mar 221.3

Podstata mravní povahy

„My tedy tím, což není odměřeno, nechlubíme se, cizími pracemi, ale naději máme, když víra vaše růsti bude v vás, že se rozšíříme dále podlé toho, jakž nám odměřeno.“ (2 K 10,15) Mar 222.1

Musíš se odvrátit od satanovy „okouzlující“ pudy a nesmíš dovolit své mysli, aby byla odvedena od věrnosti Bohu. Skrze Krista můžeš a měla bys být šťastná a osvojit si návyky sebeovládání. I tvé myšlenky musí být uvedeny v poddanost vůli Boží a tvé city pod vládu rozumu a víry. Představivost ti nebyla dána na to, aby si bez jakéhokoliv omezení či ukáznění poletovala sem tam a dělala si co se jí zachce. Jestliže budou špatné myšlenky, budou i pocity zlé, myšlenky pak spolu s pocity tvoří mravní povahu. ... Jestliže se budeš poddávat svým dojmům a dovolíš-li svým myšlenkám, aby odbíhaly na cestu podezírání, pochyb a reptání, budeš patřit mezi nejnešťastnější smrtelníky. ... Mar 222.2

Drahá sestro F., máš chorobnou obrazotvornost a zneuctíváš Boha, když dovoluješ, aby tvé pocity měly úplnou nadvládu nad rozumem a soudností. Máš rozhodnou vůli, což způsobuje, že myšlení má vliv na tělo – narušuje krevní oběh a vytváří překrvení určitých orgánů – a ty svým pocitům obětuješ své zdraví. Mar 222.3

Děláš chybu, která, nebude-li napravena, neskončí pouze zkázou tvého vlastního štěstí. Nezraňuješ jen sama sebe, ale i další členy své rodiny. ... Nechala jsi... svou velmi činorodou obrazotvornost, aby ovládla tvůj rozum. ... Kdybys neměla moc ovládat své city, nebylo by to hříchem. Ty ji však vlastníš, a proto nemáš vůbec žádnou omluvu pro to, aby ses poddávala nepříteli. Je zapotřebí, aby tvá vůle byla posvěcena a poddávala se vůli Boží, místo toho, aby se stavěla proti ní. ... Mar 222.4

Člověk byl postaven do světa utrpení, starostí a zmatku. Je zde proto, aby byl vyzkoušen a zprubován, jako byli Adam a Eva, aby si mohl vypěstovat správnou povahu a aby vyšel ze zmatku a disharmonie v soulad. Je toho mnoho, co máme učinit a co je podstatné. ... A toho, z čeho se můžeme těšit, je také mnoho. Skrze Krista jsme uvedeni do spojení s Bohem. Jsme mu neustále zavázáni za Jeho milosrdenství. Ačkoli cítíme, že jsme nehodni projevů Jeho přízně, máme být vděční i za ten nejmenší z nich. – 5T 310, 311 Mar 222.5

Povaha hodnotou duše

„Korálů pak a perel se nepřipomíná; nebo nabytí moudrosti dražší jest nad klénoty.“ (Jb 28,18) *Mar 223.1*

Povaha, utvořená k božské podobě je jediným pokladem, který si z tohoto světa můžeme odnést do onoho příštího. Ti, kteří v tomto světě žijí podle pokynů Krista, si všechny božské schopnosti vezmou do nebeských příbytků. A v nebi se máme dále nepřetržitě rozvíjet. ... *Mar 223.2*

Duševní schopnosti a nadání nepředstavují charakter, protože ty jsou často vlastní těm, kdo jsou pravým opakem dobrého charakteru. Ani dobrá pověst není charakter. Pravý charakter je hodnota duše, která se napovrch vyjeví v jednání. *Mar 223.3*

Dobrá povaha je jmění větší hodnoty než zlato a stříbro. Nenechá se ovlivnit strachem, zmatkem ani neúspěchem a až všechna pozemská vlastnictví zaniknou, přinese bohatý zisk. Poctivost, pevnost a vytrvalost jsou hodnoty, které musí každý usilovně zušlechťovat, protože ty vystrojí svého vlastníka mocí, jež je neodolatelná. Mocí, která ho uschopní činit dobro, uschopní ho k odolání zlu, uschopní ho ke snášení protivenství. *Mar 223.4*

Síla charakteru sestává ze dvou věcí: moci vůle a moci sebeovládání. Mnozí mladí lidé si pleťou silné a neovládané vášně se silou charakteru. Pravdou však je, že ten, kdo je ovládán svými vášněmi, je slaboch. Skutečná velikost a šlechtnost člověka se měří jeho silou podmanit své city a ne silou jeho citů podmanit jeho samého. Nejsilnější člověk je ten, který je citlivý ke křivdám, ale přesto nedovolí, aby se vášně vzbouřily a odpustí svým nepřítelům. *Mar 223.5*

Kdyby mladí považovali za stejně důležité vlastnit nádhernou a přívětivou povahu, jako považují za důležité napodobovat módu světa v oblékání a chování, viděli bychom stovky mladých připraveny na vstup do života zušlechťujícího společnost tam, kde dnes vidíme jen jednoho. – CG 161, 162 *Mar 223.6*

Kristus náš Spomocník a Vykupitel

„Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také poslušností jednoho mnozí stanou spravedlivými.“ (Ř 5,19 – NBK) Mar 224.1

Protože do hříchu padlý člověk nemohl přemoci satana ve své lidské síle, sestoupil Kristus z nebeských královských dvorů, aby mu spojením své lidské a božské síly pomohl. Kristus věděl, že Adam by v zahradě Eden se svými ušlechtilými přednostmi býval mohl odolat satanovým pokušením a přemoci jej. Kristus také věděl, že pro člověka po jeho pádu do hříchu, vyhnaného ze zahrady Eden a odloučeného od světla a lásky Boží, je nemožné odolat satanovým pokušením ve své vlastní síle. Kristus, aby přinesl člověku naději a zachránil jej od úplné zkázy, se ponížil, aby přijal lidskou přirozenost, aby svou božskou mocí spojenou s lidskou mohl podat pomocnou ruku člověku tam, kde se nachází. Získává pro padlé Adamovy syny a dcery tu sílu, kterou sami nemohou získat, aby v Jeho jménu mohli zvítězit nad satanovými pokušeními. ... Mar 224.2

Adam s Evou byli do zahrady Eden postaveni za těch nejpříznivějších podmínek. ... Nespočívala na nich kletba hříchu. ... Jejich učitelem byl sám Původce jejich bytí. Upadli však pod moc a pokušení lstivého nepřítele. Po čtyři tisíce let satan bojoval proti vládě Boží a z tohoto odhodlaného konání získal sílu a zkušenost. Lidé padlí do hříchu neměli tytéž výhody, jako měl Adam v Edenu. Po čtyři tisíce let se oddělovali od Boha. Moudrost k porozumění satanovým pokušením a síla k jejich odolání se stále zmenšovala, až se zdálo, že satan bude na zemi vítězně vládnout. Chut' a vášně, láska ke světu a opovážlivé hříchy se staly velikými větvemi zla, z nichž vyrůstal všeliký druh ... zkaženosti. – 1SM 279, 280 Mar 224.3

Náš život se může zdát zmatkem. Když se však sami odevzdáme moudrému Mistru Tvůrci, On bude utvářet takový život a takovou povahu, která bude k Jeho vlastní slávě. A tato povaha, která odráží slávu – povahu – Kristovu, bude přijata do Božího ráje. – DA 331 Mar 224.4

Každý, kdo je vírou poslušen přikázáním Božím, dosáhne stavu svatosti, ve kterém se nacházel Adam před svým přestoupením. – ST July 23, 1902 Mar 224.5

5. srpna

Vysoký duchovní stav je dosažitelný

„Tomu pak, kterýž mocen jest, zachovati vás bez úrazu (bez klopýtnutí – Ns), a postaviti před obličejem slávy své bez úhony s veselím.“ (Ju 24) Mar 225.1

Kristus byl poslušen každému požadavku Zákona. ... Mar 225.2

Svou dokonalou poslušností učinil možným to, aby každá lidská bytost byla poslušna Božím přikázáním. Když se poddáme Kristu, srdce se spojí s Jeho srdcem, vůle splyne s Jeho vůlí, mysl se stane zajedno s Jeho myslí, myšlenky jsou Kristu poddány. Žijeme Jeho životem. Právě to znamená být oděn rouchem Jeho spravedlnosti. Potom, když na nás Pán pohlédne, nevidí oděv z fíkových listů, nevidí nahotu a ohavnost hříchu, ale své vlastní roucho spravedlnosti, které je dokonalou poslušností Zákona toho, jehož jméno je Jehovah. – FLB 113 Mar 225.3

Skrze plán vykoupení Bůh poskytl prostředky ke zdolání každého hříšného povahového sklonu a k odolání každému pokušení, ať již jakkoli silnému. – 1SM 82 Mar 225.4

Ani nejsilnější pokušení není omluvou pro hřích. Ať již je tlak na duši jakkoli velký, přestoupení je naším vlastním činem. Není v moci země ani pekla přinutit kohokoliv ke hříchu. Vůle musí souhlasit, srdce se musí poddat dříve než si vášň podrobí rozum, nebo nepravost zvítězí nad spravedlností. – ST April 15, 1913 Mar 225.5

Budete-li stát pod krví potřísněnou korouhví Knížete Immanuele, věrně konající Jeho dílo, nemusíte se nikdy poddat pokušení, neboť po vašem boku stojí Ten, kterýž mocen jest zachovati vás bez úrazu. – HC 19 Mar 225.6

My si nemusíme ponechat jedinou hříšnou náklonnost. ... (citováno Ef 2,1-6) ... Mar 225.7

Když jsme účastníky božské přirozenosti, jsou dědičné i vypěstované sklony ke zlému odňaty a my jsme učiněni živou mocí k dobrému. Když se stále učíme od božského Učitele, když jsme denně účastníky Jeho přirozenosti, spolupracujeme s Bohem v přemáhání satanových pokušení. Bůh koná své dílo i člověk koná své dílo, aby se mohl stát jedno s Kristem, jako je Kristus jedno s Bohem. Tehdy spolu s Kristem sedíme na nebeských místech. Mysl spočívá pokojně a s jistotou v Ježíši. – 7BC 943 Mar 225.8

Dosahující výše křesťanské dokonalosti

„Tomu pak, který je mocen podle té síly, kterou působí v nás, učinit daleko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet.“ (Ef 3,20 – KJV) Mar 226.1

Jestliže jste učinili Boha svou silou, můžete i za těch okolností, které jsou nanejvýš zmalomyslnující, dosáhnout výše i šíře křesťanské dokonalosti, na kterou jste sotva pomysleli, že ji lze dosíci. Vaše myšlení může být povzneseno, můžete mít ušlechtilé cíle, jasné chápání pravdy a úmysly v jednání, které vás povznesou nade všechny nečisté pohnutky. Mar 226.2

K dosažení povahové dokonalosti musíte zapojit myšlení i jednání. Když se setkáte se světem, musíte být na stráži, abyste neusilovali příliš horlivě o uznání lidí a nežili podle jejich názorů. ... Pěstujte ctnost pokory a nechte vaše bezmocná duše visí na Kristu. ... Uprostřed zmatku a pokušení světského života si můžete s dokonalou svěžestí udržet nezávislost duše. Mar 226.3

Jestliže budete mít denně obecenství s Bohem, naučíte se cenit si lidi tak, jako si jich cení On, a závazek, který na vás spočívá – být požehnáním trpícímu lidstvu – se setká s kladnou odezvou. Nejste sami svoji. Váš Pán má svatý nárok na vaši nejvyšší náklonnost a na tu nejvznešenější službu vašeho života. Má právo vás použít, vaše tělo i vašeho ducha, tu nejvyšší míru vašich schopností ke své vlastní cti a slávě. Ať již je od vás žádáno, abyste nesli jakýkoliv kříž, ... máte jej přijmout bez reptání. ... Mar 226.4

Mnozí jsou na světě bez Boha a bez naděje. Mají vinu, jsou porušeni a poníženi, zotročeni satanovými triky. Avšak právě oni jsou těmi, pro které Kristus opustil nebesa, aby je vykoupil. Oni jsou těmi, kdo si zaslouží nejněžnější soucit, porozumění a neúnavné úsilí, neboť se nacházejí na pokraji zkázy. Jsou sužováni neuspokojenými tužbami, zkaženými vášněmi a odsuzováním svého vlastního svědomí. Jsou ubozí v tom nejhlubším slova smyslu, protože ztrácejí otěže tohoto života a nemají žádné vyhlídky na život budoucí. Mar 226.5

Máte důležité pole pro práci a měli byste být aktivními a bdělými, odpovídat radostnou a naprostou poslušností na Mistrovu výzvu. – 4T 567, 568 Mar 226.6

Dokonalost v lidské oblasti

„Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš Otec, který je v nebesích.“ (Mt 5,48 – NBK) Mar 227.1

Náš Spasitel věděl vše o naší lidské přirozenosti a říká každému člověku: *„Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš Otec, který je v nebesích.“* Jako je Bůh dokonalý ve své oblasti, tak má být člověk dokonalý ve své. Ti, kteří přijímají Krista, patří k těm, pro něž jsou vyřčena slova plná naděje: *„Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho.“* (J 1,12) Tato slova nám říkají, že bychom se neměli spokojit s ničím menším než s tou nejlepší a nejvyšší povahou, povahou vytvořenou podle božské podoby. Když člověk vlastní takovou povahu, pak život, víra, čistota vyznání jsou poučným příkladem jiným lidem. – MM 112, 113 Mar 227.2

Avšak ti, kteří očekávají, že uzří kouzelnou proměnu ve svých povahách, aniž ze své strany vynaloží rozhodné úsilí přemoci hřích, budou zklamáni. Pokud vzhlížíme k Ježíši, nemáme žádný důvod k obavám, žádný důvod k pochybování, že On je mocen dokonale spasit ty, kteří k němu přistupují. Měli bychom se však neustále strachovat, aby naše stará přirozenost opět nezískala nadvládu, aby nepřítel nenastražil nějaké osidlo, skrze něž bychom se opět stali jeho zajatci. Vlastní spasení máme konat s bázní a třesením, neboť je to Bůh, který ve vás působí i chtění i skutečné činění, podle své dobré vůle. Tak jako je Bůh svatý ve své oblasti, tak máme být se svými omezenými silami svatí ve své oblasti. V rozsahu svých schopností máme zjevovat pravdu a lásku a vznešenost božské povahy. Jako pečtní vosk nese otisk pečeti, tak má nést duše otisk Ducha Božího a uchovat si obraz Kristův. Mar 227.3

Denně máme růst v duchovní kráse. Často neuspějeme v našem úsilí napodobovat božský vzor. Často se budeme muset sklonit s pláčem k nohám Ježíšovým pro naše nedostatky a chyby. Nesmíme být ale zmalomyslnění. Musíme se vroucněji modlit, plněji věřit a znovu s větší vytrvalostí usilovat o růst do podoby našeho Pána. Když nebudeme důvěřovat své vlastní síle, budeme důvěřovat moci našeho Vykupitele a budeme vzdávat díky Bohu, který je hojným spasením naší tváři a Bohem našim (viz Ž 42,11; 43,5). – 1SM 336, 337 Mar 227.4

8. srpna

Čestní v pohnutkách i jednání

„Bud'te k sobě navzájem laskaví, milosrdní, a odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“ (Ef 4,32 – Ns) Mar 228.1

Zásada, pravda a čestnost by měly být vždy pěstovány. Poctivost nemůže mít místo tam, kde se pěstuje politika. Tyto dvě věci nikdy nepůjdou spolu. Jedna je od Bála, druhá od Boha. Mistr požaduje po svých služebnících, aby byli počestní v pohnutkách i jednání. ... Ti, kdo si vybrali za svého společníka poctivost, učiní ji součástí celého svého počínání. Tito lidé se nebudou líbit velké většině lidí, ale pro Boha budou nádherní. Mar 228.2

Satan pracuje na tom, aby se všude vetřel. Rád by rozdělil skutečné přátele. Jsou lidé, kteří stále mluví a pomlouvají a vydávají křivá svědectví, kteří zasévají semena neshod a plodí sváry. Nebesa pohlížejí na tuto třídu lidí jako na nejúčinnější satanovy služebníky. Přesto člověk, kterému je takto způsobena újma, se nachází v daleko méně nebezpečném postavení, než když je mu lichoceno pro nějaké malé úsilí, které vykonal a které se jeví úspěšným. Chvála domnělých přátel je nebezpečnější než pohanění. Mar 228.3

Každý člověk, který velebí sám sebe, se ze všech sil snaží, aby se napovrch leskl. Člověk se skutečně ušlechtilou povahou se nesníží k tomu, aby se hněval pro falešná obvinění nepřátel. Každé jejich vyřčené slovo je neúčinné a jen posiluje to, co nemůže zničit. Pán touží, aby Jeho lid byl úzce spjat s Ním samotným, s Bohem trpělivosti a lásky. Všichni by měli ve svých životech projevat Kristovu lásku. Necht' se nikdo neodvažuje znevažovat pověst nebo postavení druhých. Je to ješitnost. ... Mar 228.4

Nikdy o nikom nemluvte pohrdavě, neboť on může být velikým v očích Božích, zatímco na ty, kteří se považují za mimořádně významné, Bůh nelibě pohlíží pro jejich převrácenost srdce. Naše jediné bezpečí je přebývat u paty kříže, být nízkého smýšlení o sobě a důvěřovat Bohu, neboť On sám má moc učinit nás velikými. ... Mar 228.5

Nyní je zapotřebí rozvahy a schopností všech. Dílo každého člověka je takové důležitosti, že je třeba, aby bylo konáno pečlivě a věrně. Jeden nemůže vykonat dílo všech. Každý má své vlastní místo a své zvláštní poslání. A každý by si měl uvědomit, že způsob, jakým koná své dílo, musí obstát při soudu. – 4T 607, 608 Mar 228.6

Přemáhání zlých návyků

„Sebe samého ostříhej v čistotě.“ (1 Tm 5,22) Mar 229.1

Důležitou součástí výchovy je znát to, co je podstatou čisté mysli, čistého srdce a těla. *Mar 229.2*

Když povaze chybí čistota, když se hřích stává její součástí, má to okouzlující moc, která je srovnatelná s opojným vlivem sklenice alkoholu. Síla sebeovládání a rozum jsou přemoženy zvyky, které poskvřňují celou bytost. A pokud člověk u těchto hříšných návyků setrvává, mozek je zeslaben, stížen nemocí a ztrácí svou vyrovnanost. Takoví lidé jsou kletbou sami sobě a všem, se kterými přicházejí do styku. ... *Mar 229.3*

Špatné návyky se budují snáze než ty dobré a také se jich člověk s většími obtížemi vzdává. Přirozená hříšnost srdce má za následek dobře známou skutečnost, totiž že mravně zkazit mladé lidi, poskvřnit jejich myšlení v mravní i náboženské oblasti, stojí méně námahy, než vštípit jejich povahám trvalé, čisté a neporušené návyky spravedlnosti a pravdy. Hovnění sobě, láska k zábavám, nepřátelství, pýcha, samolibost, závist, žárlivost porostou spontánně bez příkladu a vedení. V našem nynějším hříšném stavu k tomu stačí, aby byla mysl a povaha ponechána svým přirozeným sklonům. Nechejte ve skutečném životě pole ladem a shledáte, že bude pokryto trním a bodláčím. Má-li však nést vzácné símě nebo nádherné květiny, musíte mu věnovat péči a neustálou námahu. *Mar 229.4*

Nyní vám ukazujeme na nutnost neustálého odolávání zlu. Celá nebesa se zajímají o muže a ženy, kterých si Bůh natolik cenil, že dal svého milovaného Syna, aby zemřel a vykoupil je. Žádná jiná bytost, kterou Bůh stvořil, není schopna takového zlepšení, takového zdokonalení, takové ušlechtilosti jako člověk. Když se pak lidé stávají skrze své vlastní nečisté vášně otupělí, zabředlí v neřestech, jaký to pohled pro Boha! Člověk si neumí představit, čím může být a čím se může stát. Skrze Kristovu milost je schopen neustálého duchovního růstu. Necht' světlo pravdy zazáří do jeho mysli a láska Boží necht' se rozlije v jeho srdci a může být, skrze milost Kristovu, který zemřel, aby mu ji mohl darovat, silným člověkem – dítkem země a přece dědicem nesmrtelnosti. – RB 42, 43

Mar 229.5

Posvěcení celého člověka

„Obnoviti se pak duchem myslí své, a obléci toho nového člověka, podle Boha stvořeného, v spravedlnosti a v svatosti pravdy.“ (Ef 4,23.24) Mar 230.1

Pravda musí posvětit celého člověka – jeho mysl, myšlenky, jeho srdce, jeho síly. Takovému člověku nebudou jeho vlastní smyslné žádosti sžírat jeho životní síly. Nad těmi musí zvítězit, jinak ony přemohou jeho. ... Je zapotřebí, aby byly očištěny myšlenky. Čím by se muži a ženy byli nestali, kdyby si byli uvědomili, že péče o tělo má co do činění s životní silou a čistotou myslí a srdce.

Mar 230.2

Skutečný křesťan získává zkušenost, která přináší svatost. Ve svém svědomí je bez poskvrny viny, i jeho duše je bez vady porušení. Duchovní význam Božího Zákona, s jeho vymezenými zásadami, uvádí do svého života. Světlo pravdy ozařuje jeho chápání. Žár dokonalé lásky k Vykupiteli odstraňuje nákazu hříchu, která postavila překážku mezi jeho duší a Bohem. Vůle Boží se stala jeho vůlí, čistou, povznesenou, přechištěnou a posvěcenou. Jeho vzezření zjevuje nebeské světlo. Jeho tělo je vhodným chrámem pro Ducha svatého. Svatost zdobí jeho charakter. Bůh s ním může být v důvěrném styku, neboť jeho duše i tělo jsou v souladu s Bohem. ... *Mar 230.3*

Bůh chce, abychom si uvědomili, že má právo na mysl, duši, tělo i ducha – na vše, co vlastníme. Jsme Jeho skrze stvoření i skrze vykoupení. Jako náš Stvořitel si činí nárok na naši bezvýhradnou službu. Jako náš Vykupitel má nárok, stejně jako právo, na lásku – na lásku, která nemá obdoby. Tento Jeho nárok bychom si měli uvědomovat v každém okamžiku svého života. ... Naše těla, duše i životy jsou Jeho nejen proto, že jsou Jeho nezištnými dary, ale proto, že se nám neustále dostává Jeho dobrodiní a dává nám sílu, abychom užívali svých schopností. ... Říká: *„Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho.“ (J 1,12) ... Mar 230.4*

Ti, kteří jsou syny Božími, budou představovat ve své povaze Krista. Jejich skutky budou provoněny nekonečnou něhou, slitováním, láskou a čistotou Syna Božího. A čím plněji se mysl i tělo budou poddávat Duchu svatému, tím silnější bude vůně naší oběti Bohu. – 7BC 909 *Mar 230.5*

V souladu s Jeho Zákonem

„Dej mi rozum a budu zachovávat tvůj Zákon, ano, budu ho zachovávat celým svým srdcem.“
(Ž 119,34 – KJV) *Mar 231.1*

Při znovuzrození je srdce uvedeno do souladu s Bohem, stejně jako do souladu s Jeho Zákonem. Pokud v hříšníkovi došlo k této velké proměně, přešel ze smrti do života, od hříchu ke svatosti, od přestoupení a vzpoury k poslušnosti a věrnosti. ... *Mar 231.2*

Mylná učení o posvěcení, ... pramenící z nedbání nebo zamítání Božího Zákona, zaujímají významné místo v náboženských hnutích dnešních dnů. Tyto teorie jsou klamné v učení i nebezpečné v praktických důsledcích. A skutečnost, že tak všeobecně získávají na oblibě, způsobuje, že je více než důležité, aby všichni měli jasné porozumění toho, co učí na toto téma Písmo svaté. *Mar 231.3*

Pravé posvěcení je biblickým učením. Apoštol Pavel ve svém dopise sboru v Tessalonice říká: *„Toto je vůle Boží, vaše posvěcení.“* (1 Te 4,3 – KJV) A jeho modlitbou je: *„Sám pak Bůh pokoje posvětiť vás ve všem.“* (1 Te 5,23) Bible jasně učí, co je posvěcení a jak ho má být dosaženo. Spasitel se modlil za své učedníky: *„Posvětiť jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.“* (J 17,17) A Pavel učí, že věřící mají být *„posvěceni Duchem svatým“* (Ř 15,16 – KJV). Co je dílem Ducha svatého? Ježíš pravil svým učedníkům: *„Když pak přijde ten Duch pravdy, uvest’ vás ve všelikou pravdu.“* (J 16,13) A žalmista říká: *„Zákon tvůj je pravda.“* (Ž 119,142) Slovo Boží a Duch Boží odhalují lidem veliké zásady spravedlnosti vyjádřené v Jeho Zákonu. A protože Zákon Boží je *„svatý, spravedlivý a dobrý,“* protože je opisem božské dokonalosti, vyplývá z toho, že povaha formovaná poslušností tohoto Zákona bude svatá. Dokonalým příkladem takové povahy je Kristus. Praví: *„Já jsem zachoval přikázání svého Otce.“* *„Já stále činím to, co se jemu líbí.“* (J 15,10; 8,29 – Ns) Náslედovníci Kristovi se mu mají stát podobnými – skrze milost Boží mají formovat povahy v souladu se zásadami Jeho svatého Zákona. Toto je biblické posvěcení. *Mar 231.4*

Toto dílo může být vykonáno jen skrze víru v Krista, mocí přebývajícího Ducha Božího v srdci. – RB 13, 14 *Mar 231.5*

Napodobenina posvěcení

„Kdo říká: ‚Znám ho,‘ a nezachovává jeho přikázání, je lhář a není v něm pravda. Kdokoli však zachovává jeho slovo, v tom Boží láska opravdu došla k dokonalosti. Podle toho víme, že jsme v něm.“ (1 J 2,4.5 – NBK) Mar 232.1

Posvěcení, které dnes v náboženském světě získává na oblibě, s sebou přináší ducha sebevyvyšování a nedbání Zákona Božího, jenž je cizí náboženství Bible. Jeho obhájci učí, že posvěcení je dílem okamžiku, kterým, jen skrze samotnou víru, dosahují dokonalé svatosti. „Jen věř,“ říkají, „a dostane se ti požehnání.“ Mají za to, že k získání posvěcení se od příjemce nevyžaduje žádné další úsilí. Současně popírají platnost Zákona Božího a tvrdí, že jsou osvobozeni od povinnosti zachovávat přikázání. Je však možné, aby lidé byli svatí a žili v souladu s vůlí a povahou Boží, aniž by vešli v soulad se zásadami, jež jsou výrazem povahy a vůle Boží? ... Mar 232.2

Touha po snadném, pohodlném náboženství, jež nevyžaduje žádné námahy, žádného sebezapření a zřeknutí se pošetilostí tohoto světa, učinila z učení o víře jako jediné podmínce oblíbené učení. Co však o tom říká slovo Boží? Apoštol Jakub praví: *„Co je platné, bratři moji, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? ... Chceš však poznat, ó marný člověče, že víra bez skutků je mrtvá? ...“* (Jk 2,14-20 – NBK) Mar 232.3

Svědectví slova Božího svědčí proti tomuto klamnému učení o víře bez skutků. Požadovat přízeň nebes a přitom neuznávat podmínky, za nichž se milosrdenství projevuje, to není víra, nýbrž troufalost. Pravá víra je založena na zaslíbeních a nařízeních Písma svatého. Mar 232.4

Necht' se nikdo neklame přesvědčením, že se může stát svatým, když svévolně porušuje byt' jediný z požadavků Božích. Kdo vědomě páše nějaký hřích, umlčuje přesvědčující hlas Ducha a odlučuje duši od Boha. ... *„Kdo říká: ‚Znám ho,‘ a nezachovává jeho přikázání, je lhář a není v něm pravda. Kdokoli však zachovává jeho slovo, v tom Boží láska opravdu došla k dokonalosti.“* (1 J 2,4.5 – NBK) – RB 15-17 Mar 232.5

13. srpna

Dojmy, pocity a léky

„Z příkázání tvých rozumnosti jsem nabyt, a protož všeliké cesty bludné nenávidím.“ (Ž 119,104) Mar 233.1

Je mnoho nespokojených duší, které se nepodvolí disciplíně, řádu a pořádku. Myslí si, že by jejich svoboda byla omezena, kdyby se měli zřítci svého vlastního úsudku a podřít se úsudku lidí zkušených. Dílo Boží nepůjde kupředu, dokud v jejich shromážděních nebude sklon podřít se pořádku a nebude vypuzen nepokojný, neukázněný fanatický duch. Mar 233.2

Dojmy a pocity nejsou zaručeným důkazem toho, že je někdo veden Bohem. Satan, pokud nebude poznán, vnukne dojmy a pocity. Ty nejsou spolehlivými průvodci. Všichni by se měli důkladně obeznámit s důkazy naší víry a důležitým studiem by mělo být, jak být ozdobou svého vyznání a přinášet ovoce ke slávě Boží. ... Mar 233.3

Po nějakou dobu si myslel (pacient v sanatoriu v Battle Creeku), že se mu dostává nového světla. Byl těžce nemocen a musel brzy zemřít. ... Ti, kterým předkládal své postoje, mu horlivě naslouchali a někteří měli za to, že je inspirován Duchem svatým. ... Mnohým se zdálo, že jeho názory jsou bez vady. Mluvili o jeho mocných vybídkách na jeho nemocničním pokoji. Odehrávaly se před ním nejnádhernější výjevy. Co bylo však zdrojem jeho vnuknutí? Bylo to morfium, které mu bylo podáváno k utišení bolesti. – RB 52-54 Mar 233.4

Jedy, obsažené v mnohých takzvaných lécích, vyvolávají sklony a chutě, které mají za následek zkázu duše i těla. Mnohé z oblíbených populárních léčiv, nazývaných schválenými léky, a dokonce některé z drog, které předepisují lékaři, hrají roli při pokládání základu pro alkoholismus, návyk na opium a morfium, které jsou tak strašným prokletím pro společnost. – MH 127 Mar 233.5

Pokud požehnání, přijaté těmi, kdo tvrdí, že jsou posvěceni, je vede ke spoléhání se na nějaké zvláštní emoce, a pokud prohlašují, že není zapotřebí zpytovat Písmo svaté, aby mohli znát Boží zjevenou vůli, potom domnělé požehnání je padělkem, neboť vede toho, kdo je přijímá, aby si cenil svých vlastních neposvěcených pocitů a představ a zavíral své uši před hlasem Božím v Jeho Slově. – RB 55 Mar 233.6

14. srpna

Bubny, tanec a hluk

„Všechno ať se děje slušně a spořádaně.“ (1 K 14,40 – Ns) Mar 234.1

Věci, které líčíš, ... mi Pán ukázal, že se budou dít právě před ukončením doby milosti. Budou představeny různé podivné způsoby. Bude zde pokřik s bubny, hudbou a tancem. Smysly rozumných bytostí budou natolik zmatené, že nebude možno věřit, že se budou správně rozhodovat. A tohle bude nazýváno působením Ducha svatého. *Mar 234.2*

Duch svatý se sám nikdy neprojevuje takovými způsoby, takovým bláznivým hlukem. Je to záměrem satanovým – zamaskovat své důmyslné způsoby, které mají čistou, ryzí, povznášející, zušlechťující a posvěcující pravdu pro tuto dobu zbavit svého účinku. ... Hlučný zmatek ochromuje smysly a převrací to, co by mohlo být požehnáním, kdyby toho bylo správně použito. Síly satanových nástrojů používají hluku a rámusu, aby docílily nevázaného veselí, a to je nazýváno působením Ducha svatého. ... Ti, kdo mají účast na těchto domnělých probuzeních, získávají dojmy, které je odvádějí z cesty. Nejsou schopni říci, co dříve znali o biblických zásadách. *Mar 234.3*

Tomuto druhu bohoslužeb se nesmí dát souhlas. Stejný druh působení se objevil, když pominul rok 1844. Objevoval se stejný druh projevů. Lidé byli podníceni a ovládáni mocí, o které si mysleli, že je mocí Boží. ... *Mar 234.4*

Muži a ženy, domnívajíce se, že jsou vedeni Duchem svatým, pořádali shromáždění, na kterých byli nazí. Hovořili o svatém těle. Prohlašovali, že nejsou v moci pokušení a zpívali, křičeli a projevovali se všelikým hlučným způsobem. ... Tvůrcem tohoto díla byl satan a jeho výsledkem byla smyslnost. Dílo Boží bylo zneuctěno. Pravda, svatá pravda, byla lidmi snížena až do prachu.

... *Mar 234.5*

Nesla jsem svědectví, prohlašujíc, že tato fanatická hnutí s hlukem a rámusem, byla inspirována satanovým duchem, který působil divy, aby svedl, by možné bylo, i vyvolené. *Mar 234.6*

Je nám zapotřebí, abychom stáli na stráži, abychom udržovali úzké spojení s Kristem, abychom nebyli podvedeni satanovými klamy. Pán si přeje, aby v Jeho službě byl řád a disciplína, a ne vzrušení a zmatek. – RB 50-52 *Mar 234.7*

Žádný důvod k pýše

„I řekl jsem: Běda mně, jižť zahynu, proto že jsem člověk poškrvněné rty maje, k tomu u prostřed lidu rty poškrvněné majícího bydlím, a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé.“ (Iz 6,5)

Mar 235.1

Ti, kdo zakoušejí biblické posvěcení, budou projevovat ducha pokory. Podobně jako Mojžíš uzřeli strašlivý majestát svatosti a vidí svou vlastní nehodnost ve srovnání s čistotou a vznešenou dokonalostí Nekonečného. *Mar 235.2*

Prorok Daniel byl příkladem pravého posvěcení. Jeho dlouhý život byl vyplněn ušlechtilou službou svému Mistru. Byl pro nebesa mužem „*velmi milým*“ (Da 10,11). Přesto místo toho, aby prohlašoval, že je čistý a svatý, se tento vážený prorok sám ztotožnil se skutečně hříšným Izraelem, když snažně prosil Boha za svůj lid: „*Nebo ne pro nějaké naše spravedlnosti padající, pokorně prosíme tebe, ale pro milosrdenství tvá mnohá.*“ „*Zhřešili jsme, bezbožně jsme činili.*“ Říká: „*Ještě jsem mluvil a modlil se, a vyznával hřích svůj i hřích lidu svého.*“ ... (Da 9,18.15.20) *Mar 235.3*

Když Job uslyšel hlas Pána z vichru, zvolal: „*Děsím se a činím pokání v prachu a popelu.*“ (Jb 42,6 – KJV) Právě tehdy, když Izaiáš uzřel slávu Hospodinovu a uslyšel volající serafíny: „*Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupů!*“, zvolal: „*Běda mně, jižť zahynu.*“ (Iz 6,3.5) Poté, co byl Pavel vtržen do třetího nebe a slyšel nevypravitelná slova, „*kterýchž nesluší člověku mluvit,*“ mluví o sobě jako o „*nejmenším ze všech svatých*“ (2 K 12,2-4; Ef 3,8). Byl to milovaný Jan, který spočíval na Ježíšově hrudi a hleděl na jeho slávu, který padl jako mrtvý k nohám anděla (Zj 1,17). *Mar 235.4*

Ti, kdož žijí ve stínu Golgotského kříže, se nebudou vyvyšovat ani pyšně prohlašovat, že jsou bez hříchu. Cítí, že to byl jejich hřích, který způsobil smrtelný zápas, který zlomil srdce Syna Božího, a pomyšlení na to je povede k sebeponížení. Ti, kdo žijí nejbližší Ježíši, poznávají nejzřetelněji slabost a hříšnost lidství a jejich jediná naděje je v zásluhách ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele. – RB 14, 15 *Mar 235.5*

Spasení den za dnem

„Proto ať ten, kdo se domnívá, že stojí, dá pozor, aby nepadl.“ (1 K 10,12 – NBK) Mar 236.1

Petrův pád nebyl okamžitý, ale postupný. Důvěra v sebe jej přivedla k přesvědčení, že je spasen, a krok za krokem byl sváděn na stezku vedoucí do záhuby, až zapřel svého Mistra. Nikdy se nemůžeme s jistotou spolehnout sami na sebe, nebo se domnívat, že až do nebe jsme v bezpečí před pokušením. Ti, kdož přijímají Spasitele, ať je jejich obrácení sebeupřímnější, by neměli být nikdy učeni, aby prohlašovali nebo měli pocit, že jsou spaseni. To je zavádějící. Každý by měl být vyučen, aby pěstoval naději a víru. Ale i když jsme se odevzdali Kristu a víme, že nás přijímá, nejsme mimo dosah pokušení. ... Jen ten, kdo snáší pokušení (zkoušku – KJV), obdrží korunu života (Jk 1,12). *Mar 236.2*

Těm, kteří přijímají Krista a ve svém prvním zanícení říkají: „Jsem spasen,“ hrozí nebezpečí, že budou spoléhat sami na sebe. ... Je nám dáno varování: *„Proto ať ten, kdo se domnívá, že stojí, dá pozor, aby nepadl.“ (1 K 10,12 – NBK)* Naše jediné bezpečí spočívá v neustálé nedůvěře v sebe a v neustálé závislosti na Kristu. *Mar 236.3*

Jsou mnozí, kteří vyznávají Krista, ale nikdy se nestávají zralými křesťany. Uznávají, že se člověk nachází v padlém stavu, že jeho schopnosti jsou zeslabeny, že je neschopen dosáhnout mravního pokroku. Říkají však, že Kristus nesl každé břímě, všechno utrpení a každé sebezapření a že Jej nechávají, aby to vše nesl. Tvrdí, že po nich se nežádá nic, než aby věřili. Kristus však prohlásil: *„Chce-li kdo za mnou přijíti, zapříž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.“ (Mt 16,24) Mar 236.4*

Nesmíme nikdy usnout na vavřínech a ustát v pokroku vpřed, říkájice: „Jsem spasen.“ Pokud takto smýšlíme, pak pohnutky k bdělosti, k modlitbám, k vážnému úsilí jít vpřed za vyššími cíli pohasínají. Ani jedna posvěcená ústa nepronesou tato slova, dokud nepřijde Kristus a my nevejdeme branami do města Božího. Tehdy budeme moci plným právem vzdát slávu Bohu a Beránkovi za věčné vysvobození. – RB 42, 43 *Mar 236.5*

Význam obrácení

„Proto, jestliže je někdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, vše je nové!“ (2 K 5,17 – NBK) Mar 237.1

Stará přirozenost, zrozená z krve a z vůle těla, nemůže obdržet za dědictví Boží království. Staré způsoby, dědičné sklony, dřívější zvyky musí být opuštěny, protože milost se nedědí. Znovuzrození spočívá v nových pohnutkách, v novém vkusu a v nových náklonnostech. Ti, kdo jsou skrze Ducha Svatého zrozeni k novému životu, se stali účastníky božské přirozenosti, a ve všech svých zvycích a způsobech podávají důkaz o svém vztahu ke Kristu. Jestliže si lidé, kteří se nazývají křesťany, ponechají všechny své přirozené povahové nedostatky a sklony, v čem se pak jejich stav liší od světských lidí? Pravdu, jako posvěcující a očišťující prostředek, nedoceňují. Nenarodili se znovu.

... Mar 237.2

Pravé obrácení mění zděděné i vypěstované náklonnosti ke zlému. Náboženství od Boha je pevnou tkaninou, složenou z nespočetných vláken, a utkanou dovedně a vkusně. Jedině moudrost, pocházející od Boha, může tuto tkaninu učinit dokonalou. Je velmi mnoho druhů tkanin, které se zpočátku zdají krásné, ale které nevydrží zkoušku. Ztrácejí barvu a blednou. Barvy nejsou stálé. Na letním slunci blednou a jsou k ničemu. Taková tkanina nevydrží hrubé zacházení. Mar 237.3

Tak je tomu i s náboženstvím mnohých lidí. Jestliže základ tkaniny i sama tkanina charakteru nevydrží zkoušky, pak materiál, ze kterého je složena, je bezcenný. Snahy záplatovat starou látku kousky nové nic nezlepší, neboť stará, vetřelá látka se odtrhne od nové, zanechávajíc díru ještě větší, než dříve. Záplatování není k ničemu. Jedinou cestou je starý oděv zcela odložit a pořídit si úplně nový. Mar 237.4

Kristův plán je tím jediným bezpečným plánem. Pán prohlašuje: *„Aj, nové činím všecko.“ „Jeli kdo v Kristu, je nové stvoření.“* (Zj 21,5; 2 K 5,17 – Ns) ... Náboženství „záplat“ nemá v očích Božích žádnou cenu. Pán vyžaduje celé srdce. – 6BC 1101 Mar 237.5

Ježíš dal svůj život... za nás. Nedáme mu svou nejsilnější lásku, své nejsvětější touhy a svou nejlepší službu? – IHP 350 Mar 237.6

Posvěcení pro světitele soboty

„Pomni na den sobotní, abys jej světil. ... dne sedmého odpočínutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla.“ (Ex 20,8-10) Mar 238.1

Bůh říká ve svém Slově, že sedmý den je znamením mezi Ním a Jeho vyvoleným lidem – znamením jejich věrnosti. ... Mar 238.2

Sedmý den je Božím vyvoleným dnem. Bůh nesvěřil ani knězi ani vládci, aby změnili toto ustanovení. Toto ustanovení je příliš důležité, než aby bylo ponecháno lidskému úsudku. Bůh věděl, že lidé budou mít na zřeteli jen své vlastní pohodlí, a že si vyvolí den, který nejvíc ze všeho odpovídá jejich sklonům, den, který nenese božské schválení. Proto řekl jasně, že sedmý den je Sobota Hospodinova. Mar 238.3

Každý člověk v Božím světě je pod zákony Jeho vlády. Bůh umístil Sobotu do lůna Desatera a učinil ji měřítkem poslušnosti. Skrze ni se můžeme dozvědět o Jeho moci, zjevené v Jeho činech a Jeho Slově. ... Mar 238.4

Lidé sami se nemohli postavit rozhodněji proti Božímu dílu a Jeho Zákonu, než když vyvýšili den, který je bez jediného důkazu svého posvěcení, a vyznávají, že Boha v tento den uctívají. Ti, kdo porušují Zákon zavedením falešného sabatu namísto svaté Soboty Boží, a kdo vynucují zachovávání tohoto falešného dne odpočinku, se sami vyvyšují nad Boha a ctí faleš nad pravdu. Mar 238.5

Posvěcení se dovolávají vyznávající křesťané, kteří kvůli falešnému sabatu neberou na vědomí Boží svatý den odpočinku. Bůh však říká, že posvěcení, které přichází od Něj, je udělováno jen těm, kteří Jej ctí poslušností Jeho přikázáním. To posvěcení, na které si činí nárok ti, kdo setrvávají v přestoupení, je falešným posvěcením. Takto je náboženský svět oklamán nepřítelem Boha i člověka. ... Mar 238.6

Lidé zplodili mnoho výmyslů. Vzali obyčejný den, který Bůh neposvětil, a oděli jej svatými výsadami. Prohlásili jej za svatý den, ale to mu nedodá sebemenší stopy svatosti. Zneuctvují Boha přijímáním lidských ustanovení a tím, že světu představují jako křesťanský sabat den, pro jehož původ nelze uvést „*Tak praví Hospodin*“. – ST March 31, 1898 Mar 238.7

Bijte na poplach

„Na všech svých cestách jej poznávej, a on bude řídit tvé stezky.“ (Př 3,6 – KJV) Mar 239.1

Na všech svých cestách musíme poznávat Boha a On bude řídit naše stezky. Měli bychom s pokornými srdci zkoumat Jeho Slovo, prosit Jej o radu a poddat svou vůli Jeho vůli. Bez Boha nemůžeme učinit nic. *Mar 239.2*

Máme ten nejvyšší důvod vážit si pravého Sabatu – Soboty, a postavit se na její obranu, neboť je znamením, které odlišuje Boží lid od světa. To přikázání, které svět ruší, je tím, kterému, právě proto, že je znamením rozlišení, bude lid Boží vzdávat tím větší poctu. Právě tehdy, když nevěřící opovrhují slovem Božím, jsou povoláváni věrní Kálefové. Právě tehdy budou odhodlaně stát na místech, která jim byla určena, aniž by se předváděli nebo couvali před pohaněním. Nevěřící zvědové byli připraveni usmrtit Kálefa. Ten viděl kameny v rukou těch, kdož přinesli lživou zprávu, ale to jej nezastrašilo. Měl poselství a měl ho nést. Týž duch se projeví dnes u těch, kdo jsou Bohu věrní. *Mar 239.3*

Žalmista říká: *„Zrušili zákon tvůj. Z té příčiny miluji přikázání tvá více nežli zlato, i to, kteréž jest nejlepší.“* (Ž 119,126.127) Když lidé přilnou těsněji k Ježíši, když Kristus skrze víru přebývá v jejich srdcích, jejich láska k Božím přikázáním sílí úměrně k pohrdání, které svět vrhá na Jeho svaté předpisy. Právě to je doba, kdy musí být pravý sabat – Sobota – představen lidem perem i slovem. Jak se přehlíží a pohrdá čtvrtým přikázáním i lidem, který je zachovává, pociťují věrní, že není čas skrývat svou víru, ale rozvinutím korouhve, na níž je napsáno poselství třetího anděla, přikázání Boží a víra Ježíšova, vyvýšit Zákon toho, jehož jméno je Jehovah. *Mar 239.4*

Nechť ti, kdo znají pravdu, která je v Ježíši, nesouhlasí, byť svým mlčením, s dílem tajemství nepravosti. Nechť nikdy nepřestanou bít na poplach. ... Pravda nesmí být zakryta, nesmí být zapřena či zastřena, ale je nutno se k ní plně přiznat a odvážně ji hlásat. – 2SM 369, 370 *Mar 239.5*

Čistá pečeť pravdy

„I řekl jemu Hospodin: Přejdi prostředkem města, prostředkem Jeruzaléma, a znamenej znamením na čelích muže ty, kteříž vzdychají a naříkají nade všemi ohavnostmi dějícími se u prostřed něho.“ (Ez 9,4) Mar 240.1

Dobře si povšimněte tohoto bodu: Ti, kteří přijímají čistou pečeť pravdy, která v nich působí mocí Ducha svatého, a která je symbolizována znamením, které dává muž v lněném rouchu, jsou těmi, *„kteříž vzdychají a naříkají nade všemi ohavnostmi dějícími se“* v církvi. – 3T 267 Mar 240.2

Ta skupina, která nepocítuje žal nad svým vlastním duchovním úpadkem, ani nepocítuje lítost nad hříchy druhých, neobdrží pečeť Boží. ... Mar 240.3

Ne všichni, kteří vyznávají, že zachovávají Sobotu, budou zapečetěni. Je mnoho těch, dokonce i mezi těmi, kteří druhé vyučují pravdě, kdo neobdrží na svá čela pečeť Boží. Dostalo se jim světla pravdy, znali vůli svého Mistra, rozuměli každému bodu naší víry, ale jejich skutky tomu neodpovídaly. ... Mar 240.4

Nikdo z nás neobdrží pečeť Boží, pokud se bude na našich povahách nacházet jediná vada nebo skvrna. Je na nás, abychom dali do pořádku naše povahové vady, abychom vyčistili chrám duše od všeliké poskvrny. Pak na nás bude vylit pozdní déšť, jako byl vylit o Letnicích na učedníky raný déšť. ... Mar 240.5

Co v tomto velikém díle přípravy děláte, bratři? Ti, kteří se spojují se světem, přijímají jeho povahu a připravují se na znamení šelmy. Takoví, kteří nemají důvěru sami v sebe, kteří se pokořují před Bohem a očišťují své duše poslušností pravdy, ti přijímají nebeskou povahu a připravují se na přijetí pečete Boží na svá čela. Jakmile bude vydán příkaz a znamení jim bude vtisknuto, jejich povahy zůstanou čisté a bez poskvrny na věčnost. Mar 240.6

Dnes je doba přípravy. Pečeť Boží nebude nikdy vtisknuta na čelo nečistého muže nebo ženy. Nikdy nebude vtisknuta na čelo ctižádostivého, svět milujícího muže nebo ženy. Nikdy nebude vtisknuta na čelo muže nebo ženy, kteří mají falešná ústa nebo zrádná srdce. Všichni, kteří obdrží pečeť, musí být před Bohem bez poskvrny – musí být kandidáty pro nebesa. – 5T 211, 213-216 Mar 240.7

21. srpna

Kdo obdrží pečeť?

„A v ústech jejich není nalezena lest; neboť jsou bez úhony před trůnem Božím.“ (Zj 14,5) Mar

241.1

Jen ti, kdož obdrželi pečeť živého Boha, budou mít právo vejít branami svatého města. ... Mar

241.2

Pečetí živého Boha budou znamenáni jen ti, kteří se povahami podobají Kristu. Mar 241.3

Jako vosk nese otisk pečetě, tak i duše musí nést otisk Ducha Božího a uchovávat obraz Kristův. Mar 241.4

Mnozí neobdrží Boží pečeť, protože nezachovávají Boží přikázání a nenesou ovoce spravedlnosti. Mar 241.5

V den Boží bude veliké množství vyznávajících křesťanů hoře zklamáno. Nebudou mít na svém čele pečeť živého Boha. Vlažní a polovičatého srdce zneuctují Boha daleko více, než ti, kdo se svou nevěrou netají. Tárou v temnotách, zatímco by mohli chodit v poledním světle Slova, pod vedením Toho, který se nikdy nemýlí. ... Mar 241.6

Ti, kteří nyní přijímají poznání a vysvětlení zjevené v Bibli – v Božím slově, budou těmi, které dovede Beránek k pramenům vod živých a z jejichž očí setře všelikou slzu. ... Mar 241.7

Nemáme napodobovat žádného člověka. Ani jediná lidská bytost není dost moudrá, aby mohla být naším měřítkem. Máme vzhlízet k člověku Kristu Ježíši, jenž je naprosto dokonalý ve spravedlnosti a svatosti. On je Původcem i Dokonavatelem naší víry. On je vzorem pro člověka. Jeho zkušenost je měřítkem zkušenosti, kterou máme získat my. Jeho charakter je naším vzorem. Odvrátme proto svou mysl od zmatků a obtíží tohoto života a upřeme ji na Krista, abychom zřením mohli být proměněni k Jeho podobě. Můžeme patřit na Krista v blahé naději. Můžeme bezpečně vzhlízet k Němu, neboť On je vševědoucí. Když k Němu budeme vzhlízet a přemýšlet o Něm, bude Kristus, ta naděje slávy, formován v nás. Mar 241.8

Bojujme ze všech sil, které nám Bůh dává, abychom patřili mezi sto čtyři a čtyřicet tisíc. – 7BC 970 Mar 241.9

Čas zapečetování brzy skončí

„Já musím dělat skutky Toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.“ (J 9,4 – NBK) Mar 242.1

Čas zapečetování je velmi krátký a brzy pomine. Nyní, když ještě čtyři andělé drží čtyři větry, je čas upevňovat svoje povolání a vyvolení. – EW 58 Mar 242.2

Bylo mi ukázáno na dobu, kdy poselství třetího anděla dospělo ke svému konci. Moc Boží spočívala na Jeho lidu, který dokončil své dílo a byl připraven na hodinu zkoušky, která byla před ním. Mar 242.3

Přijali pozdní déšť, neboli rozvlažení od tváře Páně, a živé svědectví ožilo. Poslední veliké varování zaznělo všude a vyburcovalo z klidu a rozzuřilo ty obyvatele země, kteří toto poselství nepřijali. Mar 242.4

Viděla jsem anděly v nebi, jak spěchají sem a tam. Jeden anděl s kalamárem po boku se vrátil zpět ze země a oznamoval Ježíši, že jeho dílo je dokonáno, a že svatí jsou sečtení a zapečetěni. Potom jsem viděla Ježíše..., jak odložil kadidelnici. Pozvedl své ruce vzhůru a řekl mocným hlasem: *„Stalo se.“* – EW 279 Mar 242.5

Také jsem viděla, že mnozí si neuvědomují, jací musí být, aby v době soužení mohli žít před tváří Boží bez velekněze ve svatyni. Ti, kdo mají obdržet pečeť živého Boha a mají být v době soužení ochráněni, musí plně zrcadlit obraz Ježíšův. Mar 242.6

Viděla jsem, že mnozí zanedbávali tak potřebnou přípravu a vzhlíželi k času „rozvlažení“ a „pozdního deště“, že je uschnou, aby mohli obstát ve dni Hospodinově a žít před Jeho tváří. Ach, jak mnoho jsem viděla těch, kteří byli v době soužení bez jakékoli ochrany! – EW 71 Mar 242.7

Až Pán Ježíš opustí svatyni, pak ti, kdož budou svatí a spravedliví, zůstanou svatými a spravedlivými i nadále, protože všechny jejich hříchy budou už vymazány a oni budou zapečetěni pečeti živého Boha. Ale ti, kdo budou nespravedliví a nečistí, zůstanou nespravedlivými a nečistými i nadále, protože pak již nebude žádného Kněze ve svatyni, který by předložil jejich oběti, jejich vyznání a jejich modlitby před Otcovým trůnem. Proto tedy, co má být učiněno, aby byly duše zachráněny před přicházející bouří hněvu, musí být učiněno předtím, než Ježíš opustí svatyni svatých v nebeské svatyni. – EW 48 Mar 242.8

Andělé mohou přečíst Boží pečeť

„A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečeť Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, řka: Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznameníme služebníků Boha svého na čelích jejich.“ (Zj 7,2.3) Mar 243.1

Všechno ve světě se nachází v neklidu. Národy se hněvají a konají se velké přípravy na válku. Jeden národ osnuje spiknutí proti druhému, jedno království proti druhému. Veliký Boží den se kvapem blíží. Ale i přesto, že národy shromažďují své síly k válce a krveprolévání, je stále v platnosti příkaz daný andělům, aby drželi čtyři větry, dokud nebudou zapečetěni služebníci Boží na svých čelech. – 7BC 968 Mar 243.2

Čtyři větry budou drženy až do té doby, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech. Potom mocnosti země zmobilizují své síly k poslednímu velkému boji. Jak pečlivě bychom měli využít ten kratičký čas, co ještě zbývá do ukončení naší doby zkoušky! – 7BC 968 Mar 243.3

Mysli, která není ukázněná, je zapotřebí proměny. ... Myšlenky musí být zaměřeny na Boha. Nyní je čas vynaložit vážné úsilí k překonání přirozených sklonů tělesného srdce. – FLB 336 Mar 243.4

Právě před tím, než jsme vstoupili do času soužení, jsme všichni obdrželi pečeť živého Boha. Potom jsem viděla, že čtyři andělé přestali držet čtyři větry. A viděla jsem hladomory, epidemie a krveprolití. Národ povstával proti národu a celý svět se nacházel ve zmatku. – 7BC 968 Mar 243.5

Co je tou pečetí živého Boha, která je umístěna na čelech Jeho lidu? Je to znamení, které mohou přečíst andělé, nikoli však lidé, neboť hubící anděl musí vidět toto znamení vykoupení. Anděl vidí znamení golgotského kříže v synech a dcerách, které Pán přijal za své. Hřích přestoupení Zákona Božího byl odstraněn. Jsou oděni ve svatební roucha a jsou poslušní a věrní všem Božím přikázáním. – 7BC 968 Mar 243.6

Pán ty, kteří znají pravdu a slovem i činem nejsou poslušní Jeho přikázáním, nesproští viny. – FLB 336 Mar 243.7

Znamení, které odlišuje Boží lid

„Nadto jsem jim dal také své soboty, aby byly znamením mezi mnou a mezi nimi, aby věděli, že já jsem Hospodin, který je posvěcuji.“ (Ez 20,12 – KJV) Mar 244.1

Jako byla Sobota znamením, které odlišovalo Izrael, když vyšel z Egypta, aby vešel do pozemského Kanaánu, tak je i znamením, které dnes odděluje lid Boží, když vychází ze světa, aby vešel do nebeského odpočinutí. Mar 244.2

Zachovávání Soboty je prostředkem, který Bůh ustanovil k uchování známosti o sobě a k odlišení svých věrných poddaných od přestupníků Jeho Zákona. Mar 244.3

Sobota patří Kristu. ... Protože učinil všechny věci, učinil i Sobotu. Oddělil ji jako památník díla stvoření. Sobota ukazuje na Krista jako na Stvořitele i Posvětitel. Hlásá, že Ten, který stvořil všechny věci na nebi i na zemi a skrze něhož je vše udržováno pohromadě, je hlavou církve, a že Jeho mocí jsme smířeni s Bohem. Neboť, když mluvil o Izraeli, řekl: „Dal jsem jim své Soboty, aby byly znamením mezi mnou a mezi nimi, že já jsem Hospodin, který je posvěcuji“ – činím svatými. Sobota je tudíž znamením Kristovy moci učinit nás svatými. A je dána všem, jež Kristus činí svatými. Sobota, jako znamení Jeho posvěcující moci, je dána všem, kteří se skrze Krista stávají součástí Božího Izraele. ... Mar 244.4

Všem, kteří přijímají Sobotu jako znamení Kristovy stvořitelské i vykupitelské moci, bude Sobota rozkoší. Protože v ní vidí Krista, radují se v Něm. Sobota jim ukazuje na dílo Stvoření jako na důkaz Jeho mocné vykupitelské moci. Ačkoli připomíná pokoj ztracený v Edenu, hovoří o pokoji znovu obnoveném skrze Spasitele. A každé Boží stvoření opakuje Jeho pozvání: *„Podťež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“ (Mt 11,28) Mar 244.5*

Sobota je zlatým poutem, které spojuje Boha s Jeho lidem. – FLB 33 Mar 244.6

Význam a sláva soboty

„Způsobím to, abys jezdil po vysokých místech země, a budu tě sytit dědictvím Jákoba, otce tvého; neboť to mluvila ústa Hospodinova.“ (Iz 58,14 – KJV) Mar 245.1

Sobota nám byla líbeznou, slavnou dobou. ... Nemohli jsme jinak, než se radovat a oslavovat Boha za Jeho nesmírnou dobrotu k nám. ... Mé vidění skončilo. ... Mar 245.2

Viděla jsem, že si vůbec neuvědomujeme a nechápeme důležitost Soboty, ačkoli bychom měli znát a uvědomovat si její význam a slávu. Viděla jsem, že nevíme, co znamená jezdit po vysokých místech země a být sycen dědictvím Jákoba. Ale když od tváře Páně a slávy moci Jeho přijde rozvlažení a pozdní déšť, poznáme, co znamená být sycen dědictvím Jákoba a jezdit po vysokých místech země. Tehdy plněji pochopíme význam a slávu Soboty. Ale Sobotu v celé její slávě a významu pochopíme až tehdy, kdy Bůh svým hlasem s námi učiní smlouvu pokoje a perlové brány Nového Jeruzaléma se na svých třeptících se stěžích otevrou a veselý a radostný hlas milovaného Ježíše zazní líbezněji, než jakákoliv hudba, která kdy pronikla k uchu smrtelníka, a který nás vybídne, abychom vešli. Viděla jsem, že máme plné právo žít v nebeském městě, poněvadž jsme zachovávali přikázání Boží a nebesa, nádherná nebesa, jsou našim domovem. – Letter 3, 1851 Mar 245.3

Viděla jsem na nich (na kamenných deskách) Desatero přikázání napsané prstem Božím. Na jedné desce byly čtyři, na druhé šest. Ta čtyři na první desce zářila jasněji než těch ostatních šest. Avšak čtvrté, přikázání o Sobotě, zářilo nade všechna ostatní, neboť Sobota byla oddělena, aby se zachovávala na počest svatého Božího jména. Svatá Sobota se jevila slavně – byla okolo ní svatozář slávy. Viděla jsem, že sobotní přikázání nebylo přibito na kříž. Kdyby tomu tak bylo, pak by to platilo rovněž i pro ostatních devět přikázání a my bychom je všechna mohli zrovna tak dobře přestupovat jako i čtvrté. ... Mar 245.4

Viděla jsem, že svatá Sobota je a bude oddělující zdí mezi pravým Božím Izraelem a nevěřícími, a že Sobota je tou velikou otázkou sporu, která má sjednotit srdce Božích milých, očekávajících svatých. – EW 32, 33 Mar 245.5

Sobota je Božím znamením

„Těž soboty mé svěťte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš.“ (Ez 20,20) Mar 246.1

Izraelité dávali nad své dveře znamení krve, aby dali najevo, že jsou Božím vlastnictvím. Zrovna tak i Boží děti v nynějším pokolení ponесou znamení, které určil Bůh. Vejdou v soulad se svatým Božím Zákonem. Každému dítěti Božímu je dáno znamení právě tak skutečné, jako znamení, které bylo dáno nade dveřmi hebrejských příbytků, aby ochránilo tento lid od všeobecné zhouby. Bůh prohlašuje: *„Dal jsem jim také své soboty, aby byly znamením mezi mnou a mezi nimi, aby věděli, že já jsem Hospodin, který je posvěcuji.“ (Ez 20,12 – KJV) – 7BC 968, 969 Mar 246.2*

Každá duše v našem světě je skrze stvoření i vykoupení Božím vlastnictvím. Každá jednotlivá duše je souzena za svůj život. Dala Bohu to, co mu náleží? Odevzdala Bohu vše, co je Jeho vykoupeným vlastnictvím? Všichni, pro něž je Pán tím hlavním v tomto životě, se budou nacházet pod Jeho vedením a obdrží znamení, Boží pečeť, která svědčí o tom, že jsou Božím zvláštním vlastnictvím. Spravedlnost Kristova je bude předcházet a sláva Hospodinova se bude ubírat za nimi (viz Iz 58,8). Pán chrání každou lidskou bytost, jež nese Jeho znamení. Mar 246.3

„Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. ... Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrtí umře. Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.“ (Ex 31,12-17) Mar 246.4

Toto Boží uznání má pro každou lidskou bytost tu nejvyšší cenu. Všichni, kdo Boha milují a slouží mu, jsou v Jeho očích velmi drazí. Přeje si, aby stáli tam, kde budou důstojnými představiteli pravdy, která je v Ježíši. – 7BC 969 Mar 246.5

Studujte předmět svatyně

„Řekl mi: Až do dvou tisíc a tří set dnů; potom bude svatyně očištěna.“ (Da 8,14 – KJV) Mar 247.1

Měli bychom být opravdovými studenty proroctví. Neměli bychom si dopřát klidu, dokud neporozumíme předmětu týkajícího se svatyně, který je odhalen v Danielových a Janových viděních. Tento předmět vrhá velké světlo na naše přítomné postavení a dílo, a dává nám neomylný důkaz, že nás v naší dřívější zkušenosti vedl Bůh. Objasňuje naše zklamání v roce 1844 a ukazuje nám, že svatyně, která měla být očištěna, nebyla tato země, jak jsme se domnívali, ale že Kristus tehdy vstoupil do nejsvětějšího oddělení nebeské svatyně. A tam Kristus koná závěrečné dílo svého velekněžského úřadu, aby se naplnila slova anděla, pronesená k proroku Danielovi. Mar 247.2

Počátek 2 300 dnů byl stanoven na podzim roku 457 před Kristem, kdy vstoupil v platnost Artaxerxův výnos k obnovení a vystavení Jeruzaléma. Když jsme toto datum položili jako výchozí bod, ukázalo se, že všechny události, předpovězené ve výkladu tohoto údobí u Daniele 9,25-27, jsou v dokonalém souladu. ... Sedmdesát týdnů, neboli 490 let, bylo zvláštní období vztahující se k Židům. Po jeho uplynutí tento národ zpečetil své zavržení Krista pronásledováním Jeho učedníků a v roce 34 po Kristu se apoštolé obrátili k pohanům. Prvních 490 let z celkového počtu 2 300 tehdy skončilo a zbývalo ještě 1 810 let. Od roku 34 sahá zbylých 1 810 let do roku 1844. *„Potom,“* pravil anděl, *„bude svatyně očištěna.“* Mar 247.3

Naše víra, ve vztahu k poselstvím prvního, druhého i třetího anděla, byla správná. Významné mezníky, které jsme minuli, jsou nepohnutelné. Ačkoli se je pekelné zástupy snaží vyvrátit ze základů a radují se při pomýšlení, že se jim to daří, přesto tomu tak není. Tyto pilíře pravdy stojí pevně jako věčné hory, kterými nepohne žádné lidské úsilí spojené s úsilím satanovým a jeho zástupů. Můžeme se mnohému naučit a měli bychom neustále zkoumat Písmo, abychom věděli, *„tak-li by ty věci byly“*. – FLB 208 Mar 247.4

Očištění svatyně

„Viděl jsem u vidění nočním, a aj, s oblaky nebeskými podobný Synu člověka přicházel; potom až k Starému dnů přišel, a před něj postaven byl.“ (Da 7,13) Mar 248.1

Po svém vystoupení na nebesa začal pro nás náš Spasitel vykonávat dílo Velekněze. Pavel praví: *„Neboť Kristus nevěšel do svatyně udělané lidskýma rukama, která je předobrazem té pravé, nýbrž do samého nebe, aby se nyní za nás ukázal před Boží tváří.“ (Žd 9,24 – Ns) ... Mar 248.2*

Po celých osmnáct století trvala tato služba v prvním oddělení svatyně. Krev Kristova, přimlouvající se ve prospěch kajících se věřících, zajišťovala jejich odpuštění a přijetí u Otce, přesto jejich hříchy i nadále zůstávaly v knihách záznamů. Tak jako v předobrazné službě bylo dílo očištění v závěru každého roku, tak také i předtím, než bude dokonáno Kristovo dílo vykoupení člověka, musí dojít k dílu očištění, aby byl odstraněn hřích ze svatyně. Právě tato služba začala ve chvíli, kdy skončilo období 2 300 dnů. V tom čase... náš Velekněz vstoupil do svatyně svatých, aby vykonal poslední úsek svého slavného díla – očištění svatyně. ... Mar 248.3

Příchod Krista jako našeho Velekněze do nejsvětějšího místa k očištění svatyně, jak to popisuje Daniel 8,14, příchod Syna člověka před Starého dnů, jak je zapsán u Daniele 7,13, a příchod Páně do svého chrámu prorokovaný Malachiášem – to vše jsou popisy jedné a téže události. Tatáž událost je také představena příchodem ženicha na svatbu v podobenství Pána Ježíše o desíti pannách u Matouše 25. Mar 248.4

Očišťování svatyně... zahrnuje vyšetřující dílo – dílo soudu. Toto dílo musí být vykonáno předtím, než Pán Ježíš přijde, aby vykoupil svůj lid, protože až přijde, přijde se svou odplatou, aby odplatil jednomu každému podle jeho skutků. Mar 248.5

V den posledního účtování nebude mít postavení, hodnost nebo bohatství ani ten nejmenší vliv na případ žádného jednotlivce. Lidé budou souzeni Bohem, který vidí všechno. Budou souzeni podle toho, jakými jsou po stránce čistoty, šlechetnosti a lásky ke Kristu. – FLB 207 Mar 248.6

Naučení z nebeské svatyně

„Přistupmež s pravým srdcem, v plné jistotě víry, očištěná majíce srdce od svědomí zlého.“
(Žd 10,22) *Mar 249.1*

„A aj, s oblaky nebeskými podobný Synu člověka přicházel; potom až k Starému dnů přišel, a před něj postaven byl.“ (Da 7,13) ... Zde není popsán druhý příchod Kristův na zem. Kristus přichází ke Starému dnů v nebesích, aby přijal panství a slávu i království, které mu budou dány na konci Jeho díla jako Prostředníka. Je to právě tento příchod, a ne Jeho druhý příchod na zem, který byl předpovězen v proroctví a ke kterému došlo po uplynutí 2 300 dnů v roce 1844. Doprovázen nebeskými anděly vchází náš veliký Velekněz do svatyně svatých a staví se před Boží tvář ..., aby vykonal dílo vyšetřujícího soudu a vykonal smíření pro všechny, kteří prokáží, že mají právo na jeho užitek. – FLB 209 *Mar 249.2*

Kéž by Pán dal, abychom si uvědomili potřebu pít z živého pramene vody živé. Její čisté prameny nás občerství a uzdraví a občerství také všechny, jež se s námi stýkají. Ach, kdyby se jen srdce poddala Duchu Božímu! Jaká záplava nebeského světla by byla vylita do duše, kdyby jen oko bylo upřeno k Boží slávě. Ten, který mluvil tak, jako nikdy žádný z lidí nemluvil, byl na zemi Učitelem. Po svém vzkříšení byl Učitelem osamoceným, zklamaným učedníkům putujícím do Emauz a těm, jež se shromáždili v horní síni. Otvíral jim Písma, která se týkala Jeho samotného a způsobil, aby jejich srdce vzplála nebeskou, novou a svatou nadějí a radostí. *Mar 249.3*

Ze svatyně svatých i nadále pokračuje velkolepé dílo vyučování. Boží andělé promlouvají k lidem. Kristus slouží v nebeské svatyni. Nenásledujeme Jej do svatyně tak, jak bychom měli. Kristus i andělé pracují na srdcích synů lidských. Církev na nebesích spojená s církví na zemi bojuje zde na zemi dobrý boj. Zde na zemi musí dojít k očištění duše v souladu s Kristovým očišťováním svatyně v nebi. – Letter 37, 1887 *Mar 249.4*

Nyní má mít Boží lid upřen svůj zrak k nebeské svatyni, kde se... náš Velekněz... přimlouvá za svůj lid. – FLB 209 *Mar 249.5*

Soud nad žijícími

„Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej, a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijduť na tě jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na tě přijdu.“ (Zj 3,3) Mar 250.1

V čase určeném pro soud – konec 2 300 večerů a jiter v roce 1844 – začalo dílo vyšetřování a vymazávání hříchů. Všichni ti, kteří se kdy nazývali jménem Kristovým (neboli křesťany – pozn. př.), musí projít v tomto díle vyšetřování podrobným prozkoumáním. Živí i mrtví mají být souzeni *„podle těch věcí, které byly zapsány v knihách, podle svých skutků“ (Zj 20,12 – KJV).* Mar 250.2

Soudce prohlásil: „Všichni budou svou vírou ospravedlněni a svými skutky souzeni.“ Mar 250.3

Hříchy, které nebyly litovány a opuštěny, nebudou odpuštěny a vymazány z knih záznamů, ale budou svědčit proti hříšníku ve dni Božím. ... Mar 250.4

Před všemi, kdož chtějí zvítězit nad zlými sklony, které zápasí o nadvládu, je vážný boj. Dílo přípravy je individuálním dílem. Nebudeme spaseni po skupinách. Čistota a zbožnost jednoho nenahradí nedostatek těchto hodnot u druhého. Třebaže na soudu mají před Bohem projít všechny národy, přesto Bůh prozkoumá případ každého jednotlivce tak podrobně a důkladně, jako by na zemi nebylo jiné bytosti. Každý musí být vyzkoušen a nalezen bez poskvrny, vrásky aneb čehokoliv takového. Mar 250.5

V nebeské svatyni nyní probíhá soud. Toto dílo již probíhá mnoho let. Brzy, nikdo neví jak brzy, přejde toto dílo k případům žijících. Ve strašlivé přítomnosti Boží se mají objevit naše životy. V této době, přede všemi ostatními Spasitelovými výstrahami, by každá duše měla dbát této: *„Bděte a modlte se; nebo nevíte, kdy bude ten čas.“ (Mk 13,33) „Pakli bdíti nebudeš, přijduť na tě jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na tě přijdu.“ (Zj 3,3) – FLB 211* Mar 250.6

Vyšetřující soud

„Některých lidí hříchové prvé zjeví jsou, předcházející soud, některých pak i následují.“ (1 Tm 5,24) Mar 251.1

Dílo vyšetřujícího soudu a vymazání hříchů má být dokonáno před druhým příchodem Páně. Protože mrtví mají být souzeni podle toho, co je napsáno v knihách, je nemožné, aby hříchy lidí byly vymazány dříve, než po soudu, na kterém mají být prošetřeny jejich případy. ... Až skončí vyšetřující soud, přijde Kristus a Jeho odplata s ním, aby odplatil jednomu každému podle jeho skutků. *Mar 251.2*

Všichni mají být souzeni podle toho, co je zapsáno v knihách a všem má být odplaceno podle toho, jaké byly jejich skutky. K tomuto soudu nedochází při smrti člověka. *Mar 251.3*

Když velekněz v předobrazné službě dokonal smíření za Izrael, vyšel ze svatyně a požehnal shromážděné. Stejně tak se i Kristus na konci svého díla Prostředníka ukáže „bez hříchu ke spasení“, aby požehnal věčným životem svůj očekávající lid. Stejně jako kněz, když přenášel hříchy ze svatyně, je symbolicky vyznáním přenesl na hlavu kozla Azazel, tak Kristus vloží všechny tyto hříchy na satana, původce a podněcovatele hříchu. Kozel Azazel, nesoucí hříchy Izraele, byl vypuštěn do „*země pusté*“ (Lv 16,22). Stejně tak i satan, nesoucí vinu všech hříchů, ke kterým svedl Boží lid, bude po tisíc let uvězněn na této zemi, která bude pustá, bez jediného obyvatele. A nakonec ponese plný trest hříchu v plamenech, které zahubí všechny bezbožné. *Mar 251.4*

Nemnozí, ano, jen nemnozí z ohromného počtu těch, kteří žijí na zemi, budou spaseni pro věčný život, zatímco masy těch, kteří nezdokonalili své duše poslušností pravdě (viz 1 Pt 1,22), budou určeny k druhé smrti. *Mar 251.5*

Zatímco hříchy kajících se věřících jsou právě odstraňovány ze svatyně, mezi Božím lidem na zemi má být konáno zvláštní dílo očišťování – odkládání hříchů. – FLB 213 *Mar 251.6*

Před radami a soudními dvory světa

„Nýbrž mluviti budu o svědectvích tvých i před králi, a nebudu se hanbiti.“ (Ž 119,46) Mar 252.1

Ve velkém závěrečném díle se setkáme s těžkostmi, se kterými nevíme, jak se vypořádat. Nezapomeňme však, že tři hlavní nebeské mocnosti pracují, že božská ruka spočívá na kormidle, a že Bůh přivede své úmysly k uskutečnění. – Ev 65 *Mar 252.2*

Přijde čas, kdy budeme pro Jeho jméno přiváděni do sněmů a před tisíce lidí, a každý bude muset vydat počet ze své víry. – RH Dec. 18, 1888 *Mar 252.3*

Každé stanovisko pravdy, zastávané naším lidem, vyvolá kritiku nejpřednějších myslitelů; ti nejvyšší ze znamenitých lidí světa budou přivedeni do styku s pravdou, a proto každé tvrzení, které zastáváme, musí být kriticky prozkoumáno a přezkoušeno Písmem. Nyní se zdá, že jsme přezíráni, ale nebude tomu tak vždy. V činnosti jsou síly, které nás mají uvést do popředí. A jestliže naše výklady pravdy budou moci být rozcupovány na kousky historiky či těmi nejznamenitějšími lidmi světa, bude to učiněno. – Ev 69 *Mar 252.4*

Pán Ježíš dá svým učedníkům výmluvnost a moudrost, kterým se jejich protivníci nebudou moci ani postavit na odpor, ani jim odolat. Ti, jež dříve nemohli argumentováním přemoci satanovy podvody, ponесou kladné svědectví, které přivede do úzkých takzvaně vzdělané lidi. Ze rtů neuchýčených budou splývat slova s tak přesvědčující mocí a moudrostí, že se lidé začnou obracet k pravdě. Tisíce budou jejich svědectvím obráceny. *Mar 252.5*

Proč tuto moc, které se vzdělanému nedostává, bude mít nevzdělaný? Tento nevzdělaný člověk skrze víru v Krista vešel do ovzduší čisté, neporušené pravdy, zatímco ten vzdělaný se od ní odvrátil. Prostý člověk je Kristovým svědkem. Nemůže se odvolávat na historické údaje nebo takzvanou vyšší vědu, ale ze slova Božího shromažďuje mocné důkazy. Pravda, kterou pronáší pod vnuknutím Ducha, je tak čistá a pozoruhodná a přináší s sebou tak nepopíratelnou moc, že je nemožno jeho svědectví popřít. – Manuscript 53, 1905 *Mar 252.6*

2. září

Svědectví vládcům tohoto světa

„Ano i před vladaře i před krále vedeni budete pro mne, na svědectví proti nim, i národům.“
(Mt 10,18) *Mar 253.1*

Není daleko čas, kdy bude lid Boží povolán, aby vydal své svědectví před pozemskými vládci. Ani jeden ze dvaceti si neuvědomuje, jak rychlými kroky se blížíme k velkému, rozhodnému okamžiku našich dějin. ... Není žádného času na marnosti, malichernosti a na to, abychom svou mysl zaměstnávali nedůležitými věcmi. – RH April 26, 1892 *Mar 253.2*

Králové, vládci a velicí tohoto světa o vás uslyší ze zpráv těch, kteří jsou s vámi v nepřátelství, a vaše víra a povaha bude před nimi překroucena. Ale ti, kteří budou křivě obviněni, budou mít příležitost objevit se v přítomnosti svých žalobců, aby se zodpovídali sami za sebe. Budou mít tu přednost přinést světlo těm, jež jsou nazýváni velikými tohoto světa. A jestliže studujete Bibli, jestliže jste vždy připraveni dát odpověď každému, kdo vás požádá o zdůvodnění naděje, která je ve vás, a to s tichostí a bázní, vaši nepřatelé nebudou moci odporovat vaší moudrosti. *Mar 253.3*

Nyní máte příležitost dosáhnout nejvyšší myšlenkové síly studiem slova Božího. Ale jestliže jste leniví a opomíjíte kopat hluboko v studnicích pravdy, nebudete připraveni na krizi, která má na nás brzy přijít. Ach, kdybyste si jen uvědomili, jak drahocenný je každý okamžik! Budete-li žít každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží, nebudete shledáni nepřipravenými. – RH April 26, 1892 *Mar 253.4*

Nevíte, kam můžete být povoláni k vydání svědectví o pravdě. Mnozí budou muset stát před zákonodárnými sbory, někteří budou muset předstoupit před krále a učené této země, aby se zodpovídali za svoji víru. Ti, kdo mají jen povrchní chápání pravdy, nebudou schopni jasně vyložit Písmo a uvést rozhodné důvody pro svoji víru. Budou zmateni a nebudou těmi dělníky, za něž by se nebylo proč stydět. Ať si nikdo nemyslí, že nemusí studovat, protože nekáže z kazatelny. Nevíte, co od vás bude Bůh požadovat. – FE 217 *Mar 253.5*

3. září

Připrav se na setkání se svým Bohem

„A protož takť učiním, ó Izraeli, a poněvadž takť učiniti míním, připravíš se vstříc Bohu svému, ó Izraeli.“ (Am 4,12) Mar 254.1

Mnozí si neuvědomují, jací musí být, aby v době soužení mohli žít před tváří Boží bez Velekněze ve svatyni. Ti, kteří obdrží pečeť živého Boha a budou chráněni v době soužení, musí plně zrcadlit obraz Ježíšův. – EW 71 Mar 254.2

Jejich roucha musí být bez poskvrny, jejich povaha musí být očištěna od hříchu pokropením krví. Skrze milost Boží a jejich vlastní vytrvalé úsilí se musí stát vítězi v boji se zlem. Zatímco v nebi probíhá vyšetřující soud, zatímco hříchy kajících věřících jsou odstraňovány ze svatyně, lid Boží na zemi musí vykonat zvláštní dílo očištění, tj. odložení hříchu. – GC 425 Mar 254.3

Viděla jsem, že mnozí zanedbali tak nezbytnou přípravu a vzhlíželi k době „rozvlažení“ a „pozdního deště“, jakoby je měla uzpůsobit k tomu, aby obstáli ve dni Hospodinově a mohli žít před Jeho tváří. Ó, jak mnohé jsem viděla v době soužení bez ochrany! Zanedbali nezbytnou přípravu, a proto nemohli obdržet rozvlažení, které všichni musí mít, aby je uzpůsobilo žít před tváří svatého Boha. – EW 71 Mar 254.4

Ti, kteří odmítli nechat se otesat proroky a nedokázali očistit své duše poslušností celé pravdy, ti, kteří byli ochotni věřit, že jejich stav je daleko lepší než odpovídá skutečnosti, dojdou až do doby vylévání posledních ran a tehdy poznají, že pro stavbu potřebovali být otesáni a přizpůsobeni. ... Mar 254.5

Viděla jsem, že nikdo nemohl obdržet „rozvlažení“, pokud nezvítězil nad každou slabostí, pýchou, sobectvím, láskou ke světu a nad každým špatným slovem a činem. Proto musíme přicházet stále blíž a blíže k Pánu a vážně usilovat o nezbytnou přípravu, která nás zmocní obstát v boji ve dni Hospodinově. Pamatujme všichni, že Bůh je svatý a že pouze svaté bytosti mohou trvale přebývat v Jeho přítomnosti. – EW 71 Mar 254.6

Zaslíbení Boží pomoci

„A když vás vydají, nepropadněte úzkostem, jak nebo co promluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte promluvit.“ (Mt 10,19 – Ns) Mar 255.1

Služebníci Kristovi si nemají sestavovat žádné předem připravené proslovy, které by pronesli, když budou vystaveni zkoušce pro svou víru. Připravovat se mají den za dnem shromažďováním převzácných pravd slova Božího do svých srdcí, sytíce se učením Kristovým a posilující svou víru modlitbami. A tehdy, až budou vystaveni zkoušce, Duch svatý jim přivede na mysl právě ty pravdy, které zasáhnou srdce těch, kteří přijdou, aby slyšeli. Bůh osvítl jejich znalosti získané pilným zkoumáním Písma právě tehdy, kdy to bude nutné. – CSW 40, 41 Mar 255.2

Nyní se musíte připravit na čas zkoušky. Nyní musíte vědět, jsou-li vaše nohy pevně postaveny na Věčné Skále. Musíte mít osobní zkušenost a nebýt závislí svým světlem na druhých. Jak víte, že když budete přivedeni do zkoušky, že nebudete sami, bez žádného pozemského přítele na své straně? Budete schopni si uvědomit, že vaší oporou je Kristus? Budete schopni si připomenout zaslíbení: *„Aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa?“* Kolem vás budou neviditelné bytosti usilující vás zničit. Satan a jeho nástroje budou všemožně usilovat, aby otřáslí vaší věrností k Bohu a Jeho pravdě. Budete-li mít však na mysli Jeho oslavení, nemusíte se starat, jak budete svědčit o Jeho pravdě. – RH April 26, 1892 Mar 255.3

Mladí přátelé, rostete do plné postavy mužů a žen v Kristu, aby, až nastane rozhodný okamžik, vás nic nemohlo oddělit od Zdroje vaší síly? Jestli chceme obstát v čase zkoušky, musíme nyní, v čase pokoje, získávat živou zkušenost ve věcech Božích. Nyní se musíme naučit chápat, co znamená hluboké působení Ducha Božího. Kristus musí být pro nás vším ve všem, Alfou i Omegou, prvním i posledním, počátkem i koncem. – RH May 3, 1892 Mar 255.4

Přicházejí ještě jedny letnice!

„K tomu obdařím je i okolí pahrbku svého požehnáním, a ssílati budu déšť časem svým; dešťové požehnání budou bývati.“ (Ez 34,26) Mar 256.1

Podobenstvím raného a pozdního deště, jenž ve východních zemích padá v době setí a v době žní, předpověděli židovští proroci, že církvi Boží se dostane duchovní milosti v mimořádné míře. Vylití Ducha za dnů apoštolů bylo počátkem raného, neboli prvního deště a slavný byl jeho účinek. ... Době před ukončením pozemské žně je však zaslíbeno zvláštní udělení duchovní milosti, která má připravit církev na příchod Syna člověka. Toto vylití Ducha je připodobněno k padání pozdního deště. – AA 54, 55 Mar 256.2

Velké dílo evangelia neskončí menším projevem moci Boží, než jakým se vyznačoval jeho začátek. Proroctví, která se splnila při vylití raného deště na počátku křesťanských dějin, se znovu splní v pozdním dešti na konci křesťanských dějin. ... Mar 256.3

Služebníci Boží s osvětlenou tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili poselství z nebes. Tisíce hlasů budou šířit výstrahu po celé zemi. Budou se dít zázraky, nemocní budou uzdravováni a znamení a divy budou provázet věřící. Také satan bude působit klamnými divy; dokonce způsobí, že oheň bude sestupovat z nebe na zem před obličejem lidským (Zj 13,13). Tak budou obyvatelé země přivedeni k rozhodnutí. Mar 256.4

Poselství nebude šířeno ani tak uváděním důkazů, jako hlubokým přesvědčováním Ducha Božího. Důkazy byly podány. Símě bylo zaseto, nyní vzejde a přinese plody. ... Paprsky světla nyní pronikají všude, pravdu lze vidět v její čistotě a upřímné dítky Boží trhají pouta, která je drží. Rodinné svazky a církevní vztahy nemají moci, aby je nyní zadržely. Pravda má větší cenu než všechno ostatní. Navzdory silám, které se spojily proti pravdě, postaví se velké množství lidí na stranu Páně. – GC 611, 612 Mar 256.5

Začíná bitva Armageddon

„Ti budou bojovat s Beránkem, a Beránek zvítězí nad nimi, protože je Pán pánů a Král králů, a ti, kteří jsou s ním, jsou povolání, a vyvolení, a věrní.“ (Zj 17,14 – KJV) Mar 257.1

Je nám zapotřebí studovat vylití sedmého koflíku. Síly zla se nevzdají bez boje. Ale Prozřetelnost má úlohu, kterou sehraje v bitvě Armageddon. Když bude země osvětlena od slávy anděla z 18. kapitoly Zjevení, náboženské síly, jak dobré tak i zlé, se probudí ze spánku a vojska živého Boha vytáhnou do boje. – 7BC 983 Mar 257.2

Čtyři mocní andělé zadržují mocnosti této země, dokud nebudou Boží služebníci na svých čelech znamenání pečeti. Národy světa touží po boji, jsou však zadržovány těmito anděly. Až bude vliv této zdržující moci odstraněn, přijde čas soužení a úzkosti. Budou vymyšleny smrtelné válečné zbraně. Lodě se svým živým nákladem budou pohřbeny v mořských hlubinách. Všichni, kdo nebudou mít ducha pravdy, se sjednotí pod vedením satanských nástrojů. Mají však být drženy pod kontrolou, dokud nepřijde čas veliké bitvy Armageddon. – 7BC 967 Mar 257.3

Všechny formy zla mají propuknout do nesmírné činnosti. Zlí andělé se spojují se zlými lidmi, a protože jsou v neustálém sporu a získali zkušenost jak nejlépe podvádět a bojovat a protože se po staletí posilují, nevzdají se v posledním velkém závěrečném zápase bez zuřivého boje. Celý svět se bude nacházet buď na jedné, či druhé straně. Bitva Armageddon započne a tento den nesmí nikoho z nás zastihnout spícího. Musíme být zcela probuzeni a mít olej ve svých nádobkách spolu s lampami tak, jako moudré panny. ... Mar 257.4

Moc Ducha svatého musí být na nás a Kníže vojska Hospodinova bude stát v čele nebeských andělů, aby vedl bitvu. Před námi se mají ještě odehrát vážné události. Má znít jedna trouba za druhou, jeden koflík za druhým má být vylit na obyvatele země. Právě před námi jsou události nesmírné důležitosti. – 7BC 982 Mar 257.5

Budoucí události přijdou ve stanoveném pořádku

258.1 „*Vy, bratři, však nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj.*“ (1 Te 5,4 – NBK) *Mar*

Viděla jsem, že Ježíš neopustí svatyni svatých, dokud nebude rozhodnut každý případ buď ke spáse neb k zahynutí, a že hněv Boží nemůže přijít, dokud Ježíš nedokoná své dílo ve svatyni svatých, neodloží své kněžské roucho a neoděje se v roucho pomsty. Potom Ježíš odejde ze svého místa mezi Otcem a člověkem a Bůh nebude déle mlčet, nýbrž vylije svůj hněv na ty, kteří zavrhlí Jeho pravdu. Viděla jsem, že hněv národů, hněv Boží a čas, v němž mrtví budou souzeni, jsou různé, odlišné události, které následují jedna za druhou, také že Michael (Michal – KB) nepovstal a že čas soužení, jakého nebylo, ještě nenastal. Národy jsou nyní rozzlobeny, avšak když náš Velekněz dokoná své dílo ve svatyni svatých, povstane, oblékne roucho pomsty a potom bude vylito sedm posledních ran. *Mar 258.2*

Viděla jsem, že čtyři andělé budou držet čtyři větry, dokud ve svatyni svatých nebude dokončeno Ježíšovo dílo, a potom přijde sedm posledních ran. Tyto rány rozzuřily bezbožné proti spravedlivým. Byli přesvědčeni, že jsme na ně přivedli tyto soudy Boží, a že kdyby mohli od nás vyčistit zem, rány by ustaly. Vyšlo nařízení, aby svatí byli vyhlazeni, kteří proto dnem i nocí volali o vysvobození. To byl čas Jákobova soužení. Tehdy všichni svatí volali v úzkosti ducha a byli hlasem Božím vysvobozeni. – EW 36, 37 *Mar 258.3*

Před svým ukřižováním vysvětlil Spasitel svým učedníkům, že bude zabit a znovu vstane z hrobu. ... Učedníci však očekávali pozemské vysvobození z římského jha a nemohli snést pomyšlení, že by Ten, v něhož skládali všechny své naděje, měl podstoupit potupnou smrt. ... I nám je v proroctvích odhalena budoucnost právě tak jasně, jak jasně byla odhalena učedníkům ve slovech Kristových. Události spojené se závěrem zkušební lhůty a dílem přípravy na čas soužení jsou jasně předloženy. Avšak zástupy již nemají většího ponětí o těchto důležitých pravdách, než kdyby nebyly nikdy zjeveny. – GC 594 *Mar 258.4*

Krátký čas pokoje

„Když lidé budou říkat: ‚Pokoj a bezpečnost‘, tehdy na ně znenadání přijde zkáza jako porodní bolesti na těhotnou ženu, a jistě neuniknou.“ (1 Te 5,3 – Ns) Mar 259.1

Zatímco dílo spasení se uzavírá, bude nastávat na zemi soužení a národy budou rozhněvané, přesto však budou zadržovány tak, aby nebránily dílu třetího anděla. V tom čase přijde „pozdní déšť“, neboli rozvrazení od tváří Páně, aby dodalo síly velikému hlasu třetího anděla, a připravilo svaté, aby obstáli v době, kdy bude vyléváno sedm posledních ran. – EW 85, 86 Mar 259.2

Byli mi ukázáni obyvatelé země v krajním zmatku. Válka, krveprolévání, strádání, nouze, hlad a mor byly po celé zemi. Když tyto věci obklopovaly lid Boží, počal se sbližovat a odkládat stranou své malé překážky. Sebeúcta je již neovládala a její místo zaujala hluboká pokora. Utrpení, zmatek a strádání způsobily, že se rozum vrátil na svůj trůn a člověk vznětlivý a nerozumný se stal rozumným a jednal s rozvahou a moudrostí. Mar 259.3

Moje pozornost pak byla odvrácena od tohoto výjevu. Zdálo se, že je krátký čas pokoje. Ještě jednou mi byli ukázáni obyvatelé země. A opět bylo vše v krajním zmatku. Všude zuřila válka, svár, krveprolévání s hladem a nemocemi. I jiné národy se vmísily do této války a do tohoto zmatku. Válka vyvolala hlad. Bída a krveprolití způsobilo nemoci. Tehdy srdce lidská zmrtvěla pro strach „*a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět*“ (L 21,26). – 1T 268 Mar 259.4

Andělé nyní zadržují válečné větry, dokud svět nebude varován před jeho nadcházející zkázou. Avšak schyluje se k bouři, jež má na zemi vypuknout. A když Bůh přikáže svým andělům, aby rozvázali ony větry, nastanou na zemi takové válečné výjevy, které nemůže vykreslit žádné pero. ... Mar 259.5

Bůh nám milostivě dal chvíli oddechu. Všechny síly, které nám byly propůjčeny nebesy, mají být využity ke konání díla, jež nám svěřil Pán pro ty, kdo hynou v nevědomosti. – Ev 704 Mar 259.6

Volání po pokoji a bezpečí

„A hojí potření dcery lidu mého povrchu, říkajíce: Pokoj, pokoj, ještě není žádného pokoje.“
(Jr 6,14) Mar 260.1

Papeženci, protestanté i světszí lidé... uvidí v tomto spojení velké hnutí k obrácení světa, které ho má uvést do dlouho očekávaného milénia. – GC 588, 589 Mar 260.2

„Pánův den však přijde jako zloděj v noci. V ten den nebesa s hřmotem pominou, živly se rozplynou žárem a země i všechny výtvary na ní budou spáleny.“ (2 Pt 3,10 – NBK) Když mudrování filosofů zapudily bázeň z Božích soudů, když náboženští učitelé ukazují na dlouhé věky pokoje a blahobytu v budoucnu a svět je pohlcen ve svém koloběhu podnikání a zábavy, štěpování a stavění, hodování a bujného veselí, odmítajíce Boží varování a zesměšňujíce Jeho posly – pak se stane, že *„rychle přijde na ně zahynutí, a neujdou“* (1 Te 5,3). – PP 104 Mar 260.3

Stejně jako obyvatelé v údolí Siddim, lidé sní o blahobytu a pokoji. *„Zachovejš život svůj“* je varování Božích andělů; ale je slyšet i jiné hlasy říkající: „Neznepokojte se, není důvodu k obavám.“ Zatímco nebesa prohlašují, že na hříšníky přijde rychlé zahynutí, zástupy volají: „Pokoj a bezpečí.“ V noci před svou zhoubou, města v rovinách (viz Gn 19,29) hýřila v zábavách a vysmívala se obavám a varováním Božích poslů. Ale tito posměvači zahynuli v plamenech. Právě oné noci se navěky zavřely dveře milosti pro bezbožné a lehkomyšlné obyvatele Sodomy. Bůh nebude do nekonečna zesměšňován. Lidé si s Ním nebudou již dlouho zahrávat. *„Aj, den Hospodinův přichází přísný, a zůřivost a rozpálení hněvu, aby obrátil tu zemi v poušť, a hříšníky její z ní vyhladil.“* (Iz 13,9) Drtivá většina světa zavrhne Boží milost a bude stižena náhlou a neodvratnou zkázou. Ale ti, kteří dbají varování, budou přebývat *„ve skryši Nejvyššího“* a *„ve stínu Všemohoucího odpočívati budou“* (viz Ž 91,1). Jeho pravda bude jejich štítem a pavézou. – PP 167 Mar 260.4

Boží dílo je dokonáno

„A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdy přijde skonání.“ (Mt 24,14) Mar 261.1

Závažné, svaté poselství výstrahy musí zaznít i v těch nejobtížnějších oblastech a v nejzkaženějších městech, na všelikém místě, kde světlo velkého trojnásobného poselství evangelia ještě nezasvitlo. Každý člověk musí uslyšet poslední pozvání ke svatební hostině Beránka. Poselství přítomné pravdy má být hlášáno od města k městu, od vesnice k vesnici, v každé zemi – ne s vnější okázalostí, ale v moci Ducha. – GW 27 Mar 261.2

Poselství o obnovující moci Boží milosti bude neseno do každé země a každého kraje, dokud pravda neobklopí svět. K velkému počtu těch, kdož mají být zapečetěni, budou patřit ti, kteří přišli ze „*všelikého národa, i pokolení, i jazyku, i lidu*“. Z každé krajiny budou shromážděni muži a ženy, kteří budou stát před trůnem Božím a před Beránkem, volajíce: „*Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka.*“ (Zj 7,10) – CT 532 Mar 261.3

Celá země má být osvícena slávou Boží pravdy. Světlo má zazářit všem zemím a všem lidem a má vyzařovat právě od těch, kteří ho přijali. Vzešla nad námi Denice a my máme odrážet její světlo na stezku těch, kteří jsou v temnotách. Mar 261.4

Před námi je krize. V moci Ducha svatého musíme nyní hlásat velké pravdy pro tyto poslední dny. Nebude to dlouho trvat a každý uslyší varování a učiní své rozhodnutí. Tehdy přijde konec. – 6T 24 Mar 261.5

Pravda, obsažená v prvním, druhém a třetím andělském poselství, musí být přinesena všelikému národu i pokolení i jazyku i lidu; musí rozjasnit temnotu každého světadílu a rozšířit se i na mořské ostrovy. V tomto díle nesmí být žádného otálení. Mar 261.6

Naším heslem má být – Vpřed, vždy vpřed! Nebeští andělé nás budou předcházet, aby připravili cestu. Břímě zodpovědnosti za vzdálené kraje nemůžeme nikdy složit, dokud nebude celá země osvícena slávou Páně. – GW 470 Mar 261.7

Bůh zasahuje ve prospěch svého lidu

„Slyšte všickni lidé napořád, pozoruj země, i což na ní jest, a nechť jest Panovník Hospodin proti vám svědkem, Panovník z chrámu svatosti své. Nebo aj, Hospodin vyjde z místa svého, a sstoupě, šlapati bude po vysokostech země.“ (Mi 1,2.3) Mar 262.1

Povaha se projeví v krizové situaci. ... Poslední velká zkouška přijde v závěru doby milosti poskytnuté lidstvu, kdy už bude příliš pozdě na doplnění toho, co je člověku zapotřebí. – COL 412 Mar 262.2

Bůh vede účty národů. Po všechna staletí historie této země si činitelé nepravosti shromažďují hněv ke dni hněvu. A když se naplní čas, kdy nepravost dosáhne stanovené meze Božího milosrdenství, Jeho shovívavost ustane. Když nahromaděná čísla v záznamech nebeských knih ukáží dovršený celkový počet přestoupení, přijde hněv nesmíšený s milosrdenstvím, a pak se uvidí, jak strašné je znevažovat božskou trpělivost. Tato krize vyvrcholí, když se národy spojí, aby zrušily Boží Zákon. Mar 262.3

Přijdou dny, kdy pro převládající nepravost budou spravedliví podnikáni k horlivosti pro Boha. Jedině božská moc může obstát proti opovázlivosti satana spojeného se zlými lidmi. Avšak v hodině největšího nebezpečí pro církev, budou za ni věrným ostatkem předkládány nejvroucnější modlitby a Bůh vyslyší a odpoví právě v době, kdy vina přestupníka dosáhne svého vrcholu. Bůh pomstí *„své vyvolené, kteří k němu volají dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim“* (L 18,7 – KJV). – 5T 524 Mar 262.4

Nahrazení pravého falešným bude posledním aktem dramatu. Až se tato záměna stane všeobecnou, sám Pán se projeví. Když budou lidské zákony vyvyšovány nad Boží, když se mocnosti této země pokusí přinutit lidi, aby zachovávali první den týdne, vězte, že nastal pro Boha čas, aby zasáhl (viz Ž 119,126). Povstane ve svém majestátu a mocně zatřese zemí. Povstane ze svého místa, aby ztrestal obyvatele země pro jejich nepravost. Země odhalí svou krev a nebude již více přikrývat své povražděné (viz Iz 2,21; 26,21 – KJV). – RH April 23, 1901 Mar 262.5

Čas zkoušky pro lidi se uzavírá

„Kdo je nespravedlivý, nechť zůstane nespravedlivým; a kdo je nečistý, nechť zůstane nečistým; a kdo je spravedlivý, nechť zůstane spravedlivým; a kdo je svatý, nechť zůstane svatým.“ (Zj 22,11 – KJV) Mar 263.1

Až bude dílo vyšetřujícího soudu ukončeno, osud každého bude rozhodnut k životu nebo k smrti. Čas zkoušky (doba milosti) bude ukončen krátký čas před tím, než se Pán objeví na nebeských oblacích. – RH Nov. 9, 1905 Mar 263.2

Posměvači poukazovali na přírodní jevy – na neměnné střídání ročních období, na modrou oblohu, jež ještě nikdy nevydala déšť, na zelená pole osvěžovaná něžnou noční rosou – a volali: „Nemluví snad v podobenstvích?“ S opovržením prohlašovali hlasatele pravdy za šíleného fanatika a ještě více než dříve pokračovali ve své honbě za radovánkami a počínali si ještě rozhodněji na svých zlých cestách. Avšak jejich nevíra nezabránila předpověděné události. Bůh dlouho snášel jejich bezbožnost, dává jim dostatek příležitosti k pokání; ve stanovený čas však Jeho soudy dopadly na ty, kteří odmítli Jeho milosrdenství. Mar 263.3

Kristus prohlašuje, že ve věci Jeho druhého příchodu, bude existovat podobná nevíra. Jako lidé za dnů Noemových *„nic nezvěděli, až přišla potopa a zachvátila všechny, takt“* – slovy našeho Spasitele – *„bude i příchod Syna člověka“* (Mt 24,39). Až se ti, kteří se vydávají za lid Boží, spojí se světem, až budou žít stejně jako on a spojovat se s ním v zapovězených radovánkách, až se přepych světa stane přepychem církve, až svatební zvony budou znít a všichni se budou těšit na mnoho let blahobytu – tehdy náhle, jako blesk z nebe, přijde konec jejich skvělých vidin a klamných nadějí. – GC 338, 339 Mar 263.4

Události spojené se závěrem zkušební lhůty a dílem přípravy na čas soužení jsou jasně předloženy. Avšak zástupy již nemají většího povědomí o těchto důležitých pravdách, než kdyby nebyly nikdy zjeveny. Satan je na stráži, aby vypudil každý vjem, který by je učinil moudrými ke spasení, a čas soužení je zastihne nepřipravené. – GC 594 Mar 263.5

Konec času zkoušky přijde nepozorovaně

„O časech a obdobích, bratři, nepotřebujete, aby vám bylo psáno. Vždyť sami přesně víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci.“ (1 Te 5,1.2 – Ns) Mar 264.1

Spravedliví i bezbožní ve svém smrtelném stavu budou stále žít na zemi, lidé budou štěpovat a stavět, jíst, pít a nebudou vědět, že v nebeské svatyni bylo vyřčeno definitivní, neodvolatelné rozhodnutí. Před potopou, poté, co Noé vešel do korábu, Bůh za ním zavřel dveře a bezbožní zůstali venku. Po sedm dní však lidé, nevědouce, že o jejich osudu je rozhodnuto, dále žili svým bezstarostným, rozkoší milovným životem a vysmívali se varováním o blížícím se soudu. „*Tak*“, praví Spasitel, „*bude i příchod Syna člověka.*“ (Mt 24,27) Tiše a nepozorovaně, jako zloděj v noci, přijde rozhodná chvíle, která vyznačí zpečetění osudu každého člověka, konečné odnětí nabídky milosrdenství hříšným lidem. – RH Nov. 9, 1905 Mar 264.2

Lidé jsou rychle uspáváni v osudnou bezstarostnost, aby byli probuzeni teprve až vylitím hněvu Božího. – ST Dec. 8, 1909 Mar 264.3

Na konci času navštíví Hospodin zemi soudem a začnou dopadat strašlivé rány. Tehdy ti, kdo pohrdali Božím slovem, kdo ho brali na lehkou váhu, „*toulati se budou od moře až k moři, a od půlnoci až na východ běhati, hledajíce slova Hospodinova, však nenajdou*“ (Am 8,12). ... Boží služebníci dokonali své poslední dílo, pronesli své poslední modlitby, prolili své poslední slzy za vzpurnou církev a bezbožné. – Manuscript 1, 1857 Mar 264.4

Ježíšovo oko, přehlížející věky, utkvělo na naší době, když řekl: „*Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly!*“ (L 19,42) Je stále ještě tvůj den, ó církvi Boží, kterou On ustanovil opatrovníci svého Zákona. Tento den důvěry i zkoušky se chýlí ke konci. Slunce se sklání rychle k západu. Může se stát, že ono zajde a ty nezvíš, „*keré by věci ku pokoji tobě byly*“? Cožpak musí být pronesen neodvolatelný výrok: „*Ale skrytoť jest to nyní před očima tvýma?*“ (L 19,42) – Letter 58, 1887 Mar 264.5

Čas soužení, jakého nebylo

„Toho času postaví se Michael, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého, a bude čas ssoužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času; toho, pravím, času vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize.“ (Da 12,1) Mar 265.1

Až bude uzavřeno třetí andělské poselství, milost se již déle nebude přimlouvat za hříšné obyvatele země. Lid Boží splnil svůj úkol. Obdržel „pozdní déšť“, „rozvlažení od tváří Páně“, a je připraven pro hodinu zkoušky, která je před nimi. Andělé v nebi spěchají nahoru a dolů. Jeden anděl, vracející se ze země, ohlašuje, že jeho dílo bylo dokončeno; na svět přišla poslední zkouška a všichni, kdož osvědčili věrnost božským přikázáním, obdrželi „pečeť živého Boha“. Tehdy Ježíš ukončí svou přímlovu v nebeské svatyni. Pozvedne své ruce a pronese mocným hlasem: „*Stalo se!*“... Mar 265.2

Když Ježíš opustí svatyni, tma přikryje obyvatele země. V oné strašné době budou spravedliví muset žít před tváří svatého Boha bez přímlovce. Omezení, které zadržovalo bezbožné, bude odňato a satan bude mít neomezenou nadvládu nad zcela zatvrzelými lidmi. Boží shovívavost ustane. Svět zavrhl Jeho milosrdenství, pohrdl Jeho láskou, a pošlapal Jeho Zákon. Bezbožníci překročili hranici své zkušební lhůty; Duch Boží, jemuž vytrvale odporovali, jim je nakonec odňat. Nechránění božskou milostí, nemají žádné ochrany před oním zlostníkem. Satan pak uvrhne obyvatele země do posledního velkého soužení. Když andělé Boží přestanou držet pod kontrolou divoké větry lidských vášní, budou rozvázány všechny svárivé živly. Celý svět bude zatažen do zkázy strašnější, než byla ta, která přišla na starý Jeruzalém. – GC 613, 614 Mar 265.3

Jen ti, kteří jsou rukou nevinných a čistého srdce, obstojí v oné době zkoušky. ... Nyní, když ještě čtyři andělé drží čtyři větry, je čas upevňovat svoje povolání a vyvolení. – EW 58 Mar 265.4

Čtyři větry rozvázány

„Neškod'te zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha svého na čelech jejich.“ (Zj 7,3) Mar 266.1

Boží andělé obklopují zemi, odpírajíce satanu jeho nárokům na nadvládu, kterou si činí pro obrovskou spoustu svých přívrženců. My neslyšíme hlasy, ani nevidíme svým přirozeným zrakem službu těchto andělů, jejich ruce jsou však spojeny okolo světa a s ostrážitou bdělostí drží satanovy šiky v patřičných mezích, dokud nebude dokončeno zapečetění Božího lidu. – 7BC 967 Mar 266.2

Jan vidí přírodní živly – zemětřesení, bouře a politické spory – představeny, jak je drží čtyři andělé. Tyto větry budou pod kontrolou, dokud Bůh nepřikáže, aby byly puštěny. V tom je bezpečí Boží církve. Boží andělé vykonávají Jeho příkaz – zadržování větrů zemských, aby nevály na zemi, ani na moře, ani na žádný strom, dokud nebudou znamenáni Boží služebníci na svých čelech. – TM 444 Mar 266.3

Současnost je dobou, o níž se všichni žijící nesmírně zajímají. Panovníci a státníci, lidé, kteří zaujímají odpovědná a mocná postavení, přemýšlející mužové a ženy všech vrstev společnosti, upírají svoji pozornost na události, které se dějí okolo nás. Sledují napjaté, neklidné poměry, jež panují mezi národy. Pozorují, jak každý pozemský živel nabývá na síle, a uvědomují si, že se chystá něco významného a rozhodujícího, že svět je na pokraji nějaké úžasné rozhodné chvíle. Mar 266.4

Andělé nyní drží pod kontrolou válečné větry, dokud svět nebude varován před přicházející záhubou; ale schyluje se k bouři, připravené dopadnout na zem, a až Bůh přikáže svým andělům, aby je rozvázali, odehraje se takový válečný výjev, který nemůže vykreslit žádné pero. ... Mar 266.5

Bůh nám milostivě poskytl chvíli oddechu. Veškeré síly, které nám Nebesa propůjčila, máme nyní použít v díle pro ty, kteří hynou v nevědomosti. Varovné poselství má zaznít ve všech částech světa. ... Má být vykonáno veliké dílo a bylo svěřeno těm, kteří znají pravdu pro tuto dobu. – RH Nov. 23, 1905 Mar 266.6

Sedm posledních ran začíná dopadat

„I slyšel jsem hlas veliký z chrámu, řkoucí těm sedmi andělům: Jděte, vylíte sedm koflíků hněvu Božího na zem.“ (Zj 16,1) Mar 267.1

Až Kristus skončí svou přímlovu ve svatyni, bude vylit nezředený hněv na ty, kdo se klanějí šelmě a přijímají její znamení. (Zj 14,9.10) Rány, které dopadly na Egypt, když Bůh hodlal vysvobodit Izrael, byly svou povahou podobné oněm hroznějším a rozsáhlejším soudům, které mají dopadnout na svět právě před konečným vysvobozením lidu Božího. Pisatel Zjevení praví, když popisuje ony úděsné pohromy: *„I vyvrhli se vředové škodliví a zlí na lidech, majících znamení šelmy, a na těch, kteříž se klaněli obrazu jejímu.“* Moře *„učiněno jest jako krev umrlého, a všeliká duše živá v moři umřela“*. A *„řeky a... studnice vod... obráceny jsou v krev“*. Jakkoli strašné jsou tyto rány, Boží spravedlnost je plně obhájena. Anděl Boží praví: *„Spravedlivý jsi, Pane, ... žes to usoudil. Pořád krev svatých a proroků vylévali, i dal jsi jim krev pít; nebo jsou hodni.“* (Zj 16,2-6) Odsouzením lidu Božího k smrti, vskutku na sebe přivolali vinu za jejich krev, jako kdyby byla prolita jejich vlastníma rukama. ... Mar 267.2

V ráně, která bude následovat, bude dána slunci moc *„páliti lidi ohněm. I pálili se lidé horkem velikým“* (Zj 16,8.9). Mar 267.3

Tyto rány nejsou všeobecné, neboť by jimi byli obyvatelé země zcela vyhlazeni. Přesto to budou rány nejstrašnější, jaké kdy smrtelníci poznali. Všechny soudy, které přicházejí na lidi před ukončením doby zkoušky (doby milosti), jsou smíšené s milosrdenstvím. Úpěnlivě prosící krev Kristova chrání hříšníka před přijetím plné míry trestu za jeho provinění. Avšak při konečném soudu bude vylit hněv nesmíšený s milosrdenstvím. – GC 627-629 Mar 267.4

Rány hněvu Božího mají brzy dopadnout a až Bůh začne trestat přestupníky, nebude již až do konce žádné doby oddechu. Schyluje se k bouři hněvu Božího a obstojí jen ti, kdo jsou posvěceni pravdou v lásce Boží. Budou skryti s Kristem v Bohu, dokud zkáza nepomine. – TM 182 Mar 267.5

Výnos rozsudku smrti

„I dáno jí, ... aby to způsobila, kteřížkoli neklaněli by se obrazu té šelmy, aby byli zmordováni.“ (Zj 13,15) Mar 268.1

Až Ježíš opustí svatyni svatých, Jeho Duch, který drží na uzdě vládu i lid, bude odňat. Budou ponecháni vládě zlých andělů. Tehdy budou na radu satanovu a pod jeho vedením vydány takové zákony, že kdyby čas nebyl ukrácen, nemohl by být spasen žádný člověk. – 1T 204 Mar 268.2

Viděla jsem, že čtyři andělé budou držet čtyři větry, dokud ve svatyni svatých nebude dokončeno Ježíšovo dílo, a potom přijde sedm posledních ran. Tyto rány rozzuřily bezbožné proti spravedlivým. Byli přesvědčeni, že jsme na ně přivedli tyto soudy Boží, a že kdyby mohli od nás vyčistit zem, rány by ustaly. Vyšlo nařízení, aby svatí byli zamordováni, kteří proto dnem i nocí volali o vysvobození. To byl čas Jákobova soužení. – EW 36, 37 Mar 268.3

Viděla jsem vedoucí muže této země, jak se spolu radí, a satana, který měl spolu se svými anděly kolem těchto mužů plné ruce práce. Viděla jsem písemný dokument, jehož kopie byly rozšířeny do různých částí země, kterým se nařizovalo, že pokud se svatí nezřeknou své zvláštní víry, pokud se nevzdají Soboty a nebudou zachovávat první den týdne, že po jisté době je lidem dovoleno je zabít. – EW 282, 283 Mar 268.4

Ačkoli všeobecné nařízení stanovilo dobu, kdy ti, kdož zachovávají přikázání Boží, mohou být zabiti, předejdou jejich nepřátelé v některých případech nařízení a před stanoveným časem budou usilovat o jejich bezživotí. Nikdo však nebude moci překonat mocné strážce rozmístěné okolo každé věrné duše. Někteří budou napadeni při svém útěku z měst a vesnic; avšak meče, pozdvižené proti nim, se zlomí a klesnou bezmocně jako stébla slámy. Jiní budou ochráněni anděly v podobě válečníků. – GC 631 Mar 268.5

Kdyby lidé mohli vidět nebeským zrakem, spatřili by zástupy andělů, kteří vynikají silou, rozmístěny okolo těch, kteří zachovávají slovo Kristovy trpělivosti. Se soucitnou něhou jsou andělé svědky jejich úzkosti a slyší jejich modlitby. Čekají na rozkaz svého Velitele, aby je vytrhli z jejich nebezpečí. Musejí však ještě nějakou chvíli počkat. Lid Boží musí vypít kalich a být pokřtěn křtem. – GC 630, 631 Mar 268.6

Označení k vyhlazení

„Po poslech byly poslány listy do všech královských krajin, aby vyhladili, povraždili a zahubili všechny Židy, mladé i staré, malé děti i ženy, jednoho dne.“ (Est 3,13 – KJV) Mar 269.1

Nařízení, které bude nakonec vydáno proti ostatku lidu Božího, bude velmi podobné tomu nařízení, jež vydal Asver proti Židům. – PK 605 Mar 269.2

Až bude odňata ochrana lidských zákonů od těch, kdo ctí Zákon Boží, vyvstane současně v různých zemích hnutí usilující o jejich záhubu. Až se přiblíží doba stanovená výnosem, tito lidé se tajně dohodnou, že vymytí nenáviděnou sektu. Bude rozhodnuto zasadit jí jedné noci rozhodný úder, který zcela umlčí hlas nesouhlasu a výtek. – GC 635 Mar 269.3

Vyjde nařízení, že musí znevažovat Sobotu čtvrtého přikázání a uctívat první den týdne, nebo ztratí své životy. Oni však neustoupí a nepošlapou svýma nohama Sobotu Hospodinovu, a nebudou ctít papežské ustanovení. Satanovy zástupy a bezbožní lidé je obklopí a budou nad nimi jásat, poněvadž se bude zdát, že již pro ně není žádného úniku. – 1T 353, 354 Mar 269.4

Když přijde tento čas soužení, je rozhodnuto o každém případě. Již není žádné zkušební lhůty a žádného milosrdenství pro nekající. Pečeť živého Boha je vtisknuta Jeho lidu. Tento malý ostatek, který není schopen se sám bránit ve smrtelném boji s mocnostmi světa, jež jsou dirigovány drakem, učinil Boha svým útočištěm. Nejvyšší pozemské moci vydaly nařízení, aby se pod trestem pronásledování a smrti klaněli šelmě a přijali její znamení. – 5T 213 Mar 269.5

Viděla jsem, jak svatí trpěli velikou duševní úzkostí. Zdálo se, že byli obklíčeni bezbožnými obyvateli země. Všechny okolnosti svědčily proti nim. Někteří se začali obávat, že je Bůh přece jenom opustil, aby zahynuli rukou bezbožných. ... Mar 269.6

Byl to pro svaté čas hrozného smrtelného zápasu. Dnem i nocí volali k Bohu o vysvobození. Zdálo se, že pro ně není žádná možnost úniku. Bezbožní již počali jásat, vykřikující: „Proč vás váš Bůh nevysvobodí z našich rukou? Proč nevystoupíte vzhůru a nezachráníte si své životy?“ Ale svatí na ně nedbali. – EW 283 Mar 269.7

Andělská ochrana v čase soužení

„Ej lide můj, vejdi do pokojů svých, a zavři dvěře své za sebou; schovej se na maličkou chvíli, dokudž nepřejde hněv.“ (Iz 26,20) Mar 270.1

V den kruté zkoušky (Kristus) řekne: *„Ej lide můj, vejdi do pokojů svých, a zavři dvěře své za sebou; schovej se na maličkou chvíli, dokudž nepřejde hněv.“* Jaké jsou to pokoje, kde se mají ukrýt? Je to ochrana Kristova a svatých andělů. V onom čase nebude všechen lid Boží shromážděn na jednom místě. Bude v různých skupinkách a ve všech částech země. – HS 158 Mar 270.2

Viděla jsem svaté, jak opouštějí města a vesnice a spojují se dohromady do skupin a žijí na nejopuštěnějších místech. Andělé jim opatrovali jídlo a vodu, zatímco bezbožní trpěli hladem a žízní. – EW 282 Mar 270.3

Během noci mi byla ukázána velmi strhující scéna. Zdálo se, že probíhá velký zmatek a vojenský konflikt. Posel od Hospodina stál přede mnou a řekl: „Zavolej členy své domácnosti. Já vás povedu. Pojdte za mnou.“ Vedl mne temným průchodem přes les a dále přes skalní rozsedliny. A řekl: „Zde jsi v bezpečí.“ Byli tam i jiní, kteří byli přivedeni do onoho útočiště. Nebeský posel řekl: „Čas soužení přišel jako zloděj v noci, jak vás o tom Pán varoval. – Manuscript 153, 1905 Mar 270.4

V čase soužení, právě před příchodem Kristovým, budou ochráněni spravedliví péčí nebeských andělů. Pro přestupníky Zákona Božího však nebude žádného bezpečí. Andělé pak nebudou moci ochránit ty, kdož nedbají byť jediného z božských přikázání. – PK 513 Mar 270.5

V závěrečném údobí pozemské historie bude Pán působit mocně ve prospěch těch, kdož se pevně postaví za pravdu. ... Uprostřed času soužení – soužení, jakého nebylo, jakž je národ (Da 12,1) – budou Jeho vyvolení stát pevně. Satan se všemi svými zástupy zla nebude moci zahubit ani nejslabšího ze svatých Božích. Andělé, kteří vynikají silou, je budou chránit a sám Ten, jehož jméno jest Jehovah, se projeví v jejich prospěch jako „Bůh bohů“, který je mocen dokonale spasit ty, kdož v Něm skládají svou naději. – PP 256 Mar 270.6

Bezbožní v době ran

„Aj, dnové jdou, dí Panovník Hospodin, že pošlu hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žízeň vody, ale slyšení slov Hospodinových, tak že toulati se budou od moře až k moři, a od půlnoci až na východ běhati, hledajíce slova Hospodinova, však nenajdou.“ (Am 8,11.12) Mar 271.1

A když utichl sladký hlas milosrdenství, pojala bázeň a hrůza bezbožné. S hroživou jasností vyslechli slova: „Příliš pozdě! Příliš pozdě!“ – EW 281 Mar 271.2

Kristus (na kříži) cítil mnohé z toho, co pocítí hříšníci, když na ně budou vylévány koflíky Božího hněvu. Temná beznaděj jako příkrov smrti se stáhne na jejich vinné duše a uvědomí si v nejplnější míře hříšnost hříchu. – ST Feb. 15, 1883 Mar 271.3

Ti, kteří si nevážili Božího slova, spěchali sem i tam, toulajíce se od moře k moři, od půlnoci na východ, hledajíce slova Hospodinova. Anděl pravil: „Oni je nenaleznou. Je to hlad na zemi; ne hlad chleba, nebo žízeň vody, ale slyšení slov Hospodinových. Co by všechno nedali za jediné slovo uznání od Boha! ... Mar 271.4

Mnozí bezbožní byli velmi rozzuřeni, jak trpěli následky ran. Byl to výjev strašlivého smrtelného zápasu. Rodiče hořce vyčítali svým dětem a děti svým rodičům, bratři svým sestrám a sestry svým bratřím. ... Lidé se obrátili s krutou nenávistí proti svým kazatelům a vyčítali jim: „Vy jste nás nevarovali. Říkali jste nám, že celý svět má být obrácen a volali jste pokoj, pokoj, abyste utišili každou obavu, která povstala. Neřekli jste nám o této hodině; a ty, kteří nás před ní varovali, jste prohlašovali za fanatiky a zlé lidi, kteří nás zničí.“ Viděla jsem však, že kazatelé neunikli hněvu Božímu. Jejich utrpení bylo desetkrát větší než utrpení jejich lidu. – EW 281, 282 Mar 271.5

V době, kdy budou dopadat Boží soudy bez milosrdenství, ach, jak budou bezbožní závidět postavení těch, kdož přebývají „v skryšii Nejvyššího“ – ve stánku, ve kterém Pán ukrývá všechny, kteří Jej milují a jsou poslušni Jeho prikázáním! (viz Ž 27,5) – 3BC 1150 Mar 271.6

Čas Jákobova soužení

„Ach, nebo veliký jest den tento, tak že nebylo žádného jemu podobného. Ale jakť koli čas jest ssoužení Jákobova, předceť z něho vysvobozen bude.“ (Jr 30,7) Mar 272.1

Viděla jsem, že čtyři andělé budou držet čtyři větry, dokud ve svatyni svatých nebude dokončeno Ježíšovo dílo, a potom přijde sedm posledních ran. Tyto rány rozzuřily bezbožné proti spravedlivým. Byli přesvědčeni, že jsme na ně přivedli tyto soudy Boží, a že kdyby mohli od nás vyčistit zem, rány by ustaly. Vyšlo nařízení, aby svatí byli vyhubeni, kteří proto dnem i nocí volali o vysvobození. To byl čas Jákobova soužení. – EW 36, 37 Mar 272.2

Jako satan zapůsobil na Ezaua, aby vytáhl proti Jákobovi, tak pohne bezbožné, aby v čase soužení zahubili Boží lid. A jako obvinil Jákoba, tak bude uvádět svá obvinění proti lidu Božímu. Pokládá svět za své poddané; avšak malá skupina, která zachovává přikázání Boží, vzdoruje jeho nadvládě. Kdyby je mohl vyhladit ze země, bylo by jeho vítězství úplné. Vidí, že je ochraňují svatí andělé a vyvozuje z toho, že jejich hříchy byly odpuštěny. Neví však, že jejich případy byly rozhodnuty v nebeské svatyni. Zná přesně hříchy, k jejichž spáchání je svedl, a předkládá je Bohu v nejpřehnanějším světle, prohlašuje, že tento lid si zaslouží právě tak jako on, aby byl vyloučen z přízně Boží. Prohlašuje, že Pán, má-li být spravedlivý, nemůže odpustit jejich hříchy a zároveň jeho a jeho anděly zahubit. Činí si na ně nárok jako na svou kořist a požaduje, aby byli vydáni do jeho rukou, aby je zahubil. Mar 272.3

Jak satan obviňuje lid Boží pro jejich hříchy, jež spáchali, Pán mu dovoluje, aby je podrobil nejkrajnější zkoušce. Jejich důvěra v Boha, jejich víra a pevnost budou těžce vyzkoušeny. Když lid Boží znovu přehlíží minulost, jeho naděje pohasíná, protože v celém svém životě vidí málo dobrého. Jsou si plně vědomi své slabosti a nehodnosti. Satan se snaží děsit je pomyšlením, že jejich případy jsou beznadějně, že skvrna jejich poskvrnění nebude nikdy smyta. Doufá, že se mu tak podaří zničit jejich víru, aby se poddali jeho pokušením a odvrátili se od své věrnosti Bohu. – GC 618, 619 Mar 272.4

Proč čas soužení

„Bůh jest naše útočiště i síla, ve všelikém soužení pomoc vždycky hotová.“ (Ž 46,1) Mar 273.1

Ačkoli bude lid Boží obklopen nepřáteli, kteří budou usilovat o jeho záhuby, přesto mučivá úzkost, kterou vytrpí, nebude ze strachu z pronásledování pro pravdu. Budou se obávat, že se nekáli ze všech hříchů, a že pro nějaký hřích v nich samotných se připraví o splnění Spasitelova zaslíbení: Já *„tebe ostríhati budu od hodiny pokušení, kteráž přijíti má na všecken svět“* (Zj 3,10). Kdyby mohli mít jistotu odpuštění, neděsili by se mučení nebo smrti; pokud by se však ukázali nehodnými a ztratili by život pro své vlastní povahové nedostatky, bylo by tím svaté Boží jméno pohaněno. *Mar 273.2*

Ze všech stran lid Boží slyší o věrolomných spiknutích a všude vidí aktivní působení vzpoury; vnitřně pak pociťují hlubokou, opravdovou touhu duše, aby toto velké odpadlictví mohlo být ukončeno a aby mohla skončit bezbožnost bezbožných. A zatímco prosí Boha, aby zastavil dílo vzpoury, šíří se palčivý pocit vlastních výčitek, že sami nemají více sil, aby čelili a zastavili mocný příval zla. Cítí, že kdyby vždycky dali všechny své schopnosti do služby Kristu, postupující vpřed od síly k síle, satanovy síly by měly méně moci k jejich přemožení. *Mar 273.3*

Ponižují své duše před Bohem, poukazují na své dřívější pokání ze svých mnohých hříchů a dovolávají se Spasitelova zaslíbení: *„Necht' se chopí mé síly, aby učinil se mnou pokoj, a učiní se mnou pokoj.“* (Iz 27,5 – KJV) Jejich víra neochabuje, i když jejich modlitby nejsou okamžitě vyslyšeny. Ačkoli zakoušejí největší úzkost, hrůzu a těžkosti, neustávají se svými prosbami. Pevně se chápou síly Boží, jako se Jákob chopil Anděla, a jazykem jejich duší je: *„Nepustím tě, leč mi požehnáš.“* (Gn 32,26) – GC 619, 620 *Mar 273.4*

Čas soužení je zkouška ohněm, která má rozvinout Kristu podobné povahy. Je určena k tomu, aby přivedla lid Boží ke zřeknutí se satana a jeho pokušení. – RH Aug. 12, 1884 *Mar 273.5*

Oko Boží bdí nad jeho lidem

„A což by pak Bůh nepomstil vyvolených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodává jim? Pravímť vám, žeť jich brzo pomstí.“ (L 18,7.8) Mar 274.1

Kdyby měl lid Boží v čase soužení nevyznané hříchy, které by před ním vyvstaly, když bude trýzněn strachem a mučivou úzkostí, byl by přemožen; zoufalství by jej zbavilo víry a neměli by důvěru prosit Boha o vysvobození. Ale i když mají hluboký pocit nehodnosti, nemají žádné skryté zlo, které by mohli u sebe odhalit. Jejich hříchy byly opuštěny ještě před soudem, byly shlazeny a oni si na ně nemohou vzpomenout. ... Mar 274.2

Ti vyznávající křesťané, kteří přijdou do onoho posledního strašlivého boje nepřipraveni, budou ve svém zoufalství vyznávat své hříchy slovy plnými palčivé úzkosti, zatímco bezbožní budou nad jejich úzkostí jásat. ... Mar 274.3

Příběh Jákobův je také ujištěním, že Bůh nezavrhne ty, kteří byli podvedeni, zlákáni a svedeni k hříchu, ale kdo se k němu navrátili s opravdovou lítostí. Zatímco se satan bude snažit zahubit tuto skupinu, Bůh pošle své anděly, aby je v čase nebezpečí posilovali a chránili. Útoky satanovy jsou nelítostné a rozhodné, jeho klamy strašné; avšak oko Páně bdí nad svým lidem a Jeho ucho naslouchá jejich voláním. Jejich soužení je veliké, zdá se, že plameny pece je stráví; avšak Ten, který přechišťuje, je vyvede jako zlato zprubované v ohni. Boží láska k Jeho dítkám v době jejich nejtěžší zkoušky je právě tak silná a něžná jako ve dnech, kdy se jim dařilo nejlépe. Je jim však zapotřebí, aby prošli ohnivou pecí. Jejich zemskost musí být strávena, aby v nich mohl být dokonale zrcadlen obraz Kristův. Mar 274.4

Doba těžkostí a mučivé úzkosti, která je před námi, bude vyžadovat víru, která dovede snášet únavu, odklady a hlad – víru, která nezeslábne i přesto, že je tvrdě zkoušena. Všem je poskytnuta doba zkoušky, aby se připravili na onen čas. ... Všichni, kdo se pevně chopí Božích zaslíbení, jak to učinil Jákob, a budou tak opravdoví a vytrvalí jako byl on, obstojí tak, jako uspěl on. – GC 620, 621

Mar 274.5

Velká doba soužení

„Neboť v oněch dnech bude takové soužení, jaké nenastalo od počátku stvoření, které stvořil Bůh, až do dneška a nikdy již nenastane.“ (Mk 13,19 – Ns) Mar 275.1

Brzy na nás má přijít „čas soužení, jakéhož nebylo,“ a my budeme potřebovat zkušenost, kterou nyní nevlastníme a mnozí jsou příliš leniví na to, aby ji získali. Často se stává, že očekávání těžkostí se snáší obtížněji než když potom skutečně přijde. Avšak s krizí, která je před námi, tomu tak není. Ani to nejživější vyličení nemůže obsáhnout velikost této hrůzy. A nyní, kdy drahý Spasitel pro nás koná dílo smíření, musíme se snažit, abychom se stali dokonalými v Kristu. Boží prozřetelnost je školou, ve které se máme učit tichosti a pokoře Ježíšově. Pán před nás nikdy nestaví cestu, kterou bychom si sami vybrali – cestu, která je nám snazší a příjemnější. Staví před nás pravé cíle života. Nikdo nemůže nedbat tohoto díla či jej odložit, aniž by tím nejstrašnějším způsobem neohrozil svou duši. Mar 275.2

Apoštol Jan ve vidění slyšel hlas veliký na nebi, volající: „*Běda těm, kdo bydlí na zemi a na moři, neboť k vám sestoupil ďábel s velikým hněvem, protože ví, že má málo času.*“ (Zj 12,12 – NBK) Strašlivé jsou výjevy, které způsobily, že zaznělo toto zvolání nebeského hlasu. Satanův hněv narůstá, jak se jeho čas zkracuje, a jeho dílo podvodu a zkázy dosáhne svého vyvrcholení v čase soužení. Boží trpělivost skončila. Svět zavrhl Jeho milosrdenství, pohrdl Jeho láskou a pošlapal Jeho Zákon. Bezbožní minuli hranice své zkoušky a Pán odnímá svou ochranu a ponechává je na milost vůdci, kterého si vyvolili. Satan bude mít moc nad těmi, kdož se sami poddali jeho vládě a uvrhne obyvatele země do jednoho velkého posledního soužení. Až andělé Boží uvolní svou kontrolu nad divokými větry lidských vášní, budou rozvázány všechny svárlivé živly. Celý svět bude zatážen do zkázy strašnější, než byla ta, která přišla na starý Jeruzalém. – 4SP 440, 441 Mar 275.3

Uprostřed času soužení – soužení, jakého nebylo, jakž je národ – budou Jeho (Boží) vyvolení stát pevně. Satan se všemi svými zástupy zla nebude moci zahubit ani nejslabšího ze svatých Božích. – PK 513 Mar 275.4

Vrcholné dílo podvodu

„A poněvadž jsi ostříhal slova trpělivosti mé, i jáť tebe ostříhati budu od hodiny pokušení, kteráž přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země.“ (Zj 3,10) Mar 276.1

Jak se přibližuje druhý příchod našeho Pána Ježíše Krista, jsou uváděny v pohyb satanské síly zdola. Satan se bude zjevovat nejen jako lidská bytost, ale bude se vydávat za Ježíše Krista. A svět, který zavrhl pravdu, jej přijme jako Pána pánů a Krále králů. – 5BC 1105, 1106 Mar 276.2

Satanův hněv narůstá, jak se jeho čas zkracuje, a jeho dílo podvodu a zkázy dosáhne svého vyvrcholení v čase soužení. ... Mar 276.3

Jako vrcholný čin ve velkém dramatu klamu se bude sám satan vydávat za Krista. Církev dlouho tvrdí, že vzhlíží k Spasitelovu příchodu jako k vyvrcholení svých nadějí. Arcipodvodník nyní způsobí, že se bude zdát, že přišel Kristus. V různých částech země se sám satan objeví mezi lidmi jako majestátní bytost oslňující nádhery, podobající se popisu Syna Božího, jak jej líčí Jan ve Zjevení (Zj 1,13-15). Sláva, která ho obklopuje, se nedá překonat ničím, co dosud spatřilo oko smrtelníka. Vzduchem se nese vítězoslavné volání: „Kristus přišel! Kristus přišel!“ Lidé před ním padají na tvář v hluboké úctě, zatímco on pozvedává své ruce a vyslovuje nad nimi požehnání, jako Kristus žehnal svým učedníkům, když žil na zemi. Jeho hlas je jemný a podmanivý a přitom melodický. Laskavým, soucitným tónem přednáší některé z oněch vznešených nebeských pravd, které pronášel Spasitel. Uzdravuje nemoci lidí a pak, ve své předstírané povaze Kristově, tvrdí, že změnil Sobotu na neděli, a přikazuje všem, aby světili den, který požehnal. Prohlašuje, že ti, kteří budou dále setrvávat ve svěcení sedmého dne, se rouhají jeho jménu tím, že odmítají uposlechnout jeho anděly, kteří k nim byli posláni se světlem a pravdou. Je to silný, téměř neodolatelný klam. Jako Samaritáni, kteří byli podvedeni Šimonem Velikým, budou zástupy lidí, od nejmenšího po největšího, dbát těchto čarů říkající: Toto je „*veliká Boží moc*“ (Sk 8,10 – NBK). Mar 276.4

Lid Boží však nebude sveden. Učení tohoto falešného Krista nejsou v souladu s Písmem svatým. – GC 623-625 Mar 276.5

Žádní mučedníci po ukončení zkoušky

„Vzývati mne bude, a vyslyším jej; já s ním budu v soužení, vytrhnu a oslavím jej.“ (Ž 91,15)

Mar 277.1

Lid Boží nebude ušetřen utrpení; i když bude pronásledován a zahrán do úzkých, ačkoli bude snášet strádání a trpět pro nedostatek jídla, nebude ponechán, aby zahynul. ... *Mar 277.2*

Přesto se bude lidskému pohledu zdát, že lid Boží musí brzy zpečetit své svědectví svou krví, jako před nimi zpečetili mučedníci. Oni sami se začnou obávat, že je Pán ponechal, aby padli rukou svých nepřátel. Je to čas hrozného smrtelného zápasu. Dnem i nocí volají k Bohu o vysvobození. ...

Mar 277.3

Okolo Boží, přehlížeje věky, bylo upřeno na rozhodnou chvíli, se kterou se má setkat Jeho lid, až se proti němu postaví pozemské mocnosti. Jako vyhnanci v zajetí budou mít strach, že zahynou hladem nebo násilnou smrtí. Avšak Svatý, jenž rozdělil Rudé moře před Izraelem, projeví svou nesmírnou moc a změni jejich zajetí. *„Tit' budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klínem, a slituji se nad nimi, jako se slitovává otec nad synem svým, kterýž mu slouží.“ (Mal 3,17)* Kdyby v oné době byla prolita krev věrných svědků Kristových, nebyla by, jako krev mučedníků, semenem, jež bylo zaseto, aby přineslo žně pro Boha. Jejich věrnost by nebyla svědectvím, které by přesvědčilo ostatní o pravdě; neboť zatvrzelé srdce odráželo vlny milosrdenství tak dlouho, až se k němu již více nenavrátily. Kdyby spravedliví byli nyní ponecháni, aby padli za kořist svým nepřátelům, bylo by to vítězstvím knížete zla. Žalmista praví: *„Tu mne ukryje v stánku svém, v den zlý schová mne v skryšiu stanu svého.“ (Ž 27,5)* Kristus říká: *„Ej lide můj, vejdi do pokojů svých, a zavři dvěře své za sebou; schovej se na maličkou chvíli, dokudž nepřejde hněv. Nebo aj, Hospodin běře se z místa svého, aby navštívil nepravost na obyvatelích země.“ (Iz 26,20.21)* Slavné bude vysvobození těch, kteří trpělivě čekali na Jeho příchod a jejichž jména jsou zapsána v knize života. – GC 629, 630, 634 *Mar 277.4*

Lid Boží vysvobozen

„Tak praví Hospodin: I zajatý lid reku udatnému odjat bude, a to, což uchvátil násilník, vyproštěno bude; nebo s tím, kterýž se s tebou nesnadní, já se nesnadniti budu, a syny tvé já vysvobodím.“ (Iz 49,25) Mar 278.1

Až bude odňata ochrana lidských zákonů od těch, kdož ctí Zákon Boží, vyvstane současně v různých zemích hnutí usilující o jejich záhubu. Až se přiblíží doba stanovená výnosem, spiknou se lidé, aby vymýtili nenáviděnou sektu. Bude rozhodnuto zasadit jí jedné noci rozhodný úder, který zcela umlčí hlas nesouhlasu a výtek. Mar 278.2

Lid Boží – někteří ve vězeňských celách, někteří skryti v osamělých úkrytech v lesích a horách – stále prosí o božskou ochranu, zatímco skupiny ozbrojených lidí ve všech oblastech, popouzených zástupy zlých andělů, činí opatření na dílo smrti. Je to právě nyní, v hodině největšího nebezpečí, kdy Bůh Izraele zakročí, aby vysvobodil své vyvolené. ... Mar 278.3

Zástupy bezbožných lidí s vítězoslavnými výkřiky, s posměchem a s proklínáním se chystají vrhnout se na své oběti, když tu, hle, hustá tma, temnější než temnota noci, snáší se na zem. Pak se na nebesích objevuje duha, zářící slávou od trůnu Božího a zdá se, že obklopuje každou skupinku modlících se. Zástupy rozzlobených lidí jsou náhle zastaveny. Jejich posměšné výkřiky utichají. Zapomínají na ty, kteří byli cílem jejich vražedného běsnění. S hroznými předtuchami zírají na symbol smlouvy Boží a touží být skryti před její oslnivou nádherou. Mar 278.4

Lid Boží slyší hlas, jasný a líbezný, který praví: „Pohled'te vzhůru!“ a když pozdvihují své oči k nebesům, vidí duhu zaslíbení. Černé, zlověstné mraky, které pokryly oblohu, se rozestupují a lid Boží upřeně vzhlíží, jako kdysi Štěpán, k nebi a vidí slávu Boží a Syna člověka sedícího na svém trůnu. – GC 635, 636 Mar 278.5

Zatímco celý svět bude ponořen do tmy, na každém místě, kde budou prodlévat svatí, bude světlo. Oni zachytí první záblesk Jeho druhého příchodu. – PK 720 Mar 278.6

Půlnoční vysvobození

„V okamžiku zemřou (bezbožní), a o půlnoci budou lidé souženi a pominou; a silný bude bez rukou odstraněn.“ (Jb 34,20 – KJV) Mar 279.1

On (Bůh) si vždy vybírá kritické situace, kdy se zdá, že není žádné naděje na vysvobození ze satanových lstivých plánů, aby zjevil svou moc. – 5T 714 Mar 279.2

Je to o půlnoci, kdy Bůh projeví svou moc, aby vysvobodil svůj lid. Objevuje se slunce, zářící ve své síle. Znamení a divy se střídají v rychlém sledu. Bezbožní hledí s hrůzou a úžasem na tento výjev, zatímco spravedliví patří s velebnou radostí na znamení svého vysvobození. Zdá se, že vše v přírodě se obrátilo naruby ze svého řádu. Řeky přestávají téci. Těžká temná mračna stoupají vzhůru a narážejí do sebe. Uprostřed rozbouřeného nebe je jedno jasné místo nepopsatelné slávy, z něhož vychází hlas Boží jako zvuk vod mnohých, říkající: „*Stalo se.*“ (Zj 16,17) – GC 636 Mar 279.3

Moci nebeské se na hlas Boží budou pohybovat. Potom se slunce, měsíc a hvězdy pohnou ze svých míst. Nezaniknou, ale pohnou se na hlas Boží. Mar 279.4

Objevily se temné, těžké mraky a narážely jeden do druhého. Atmosféra se otevírala a opět zavírala; potom jsme mohli pohlédnout vzhůru otevřeným prostorem v Orionu, odkud přicházel hlas Boží. – EW 41 Mar 279.5

Nyní, pokud jde o příchod Syna člověka – k tomu dojde, až mocné zemětřesení zachvěje zemí poté, co lidé uslyší hlas Boží. Budou v zoufalství a soužení, jakého nebylo, jakž jest národ, a v té době bude lid Boží snášet utrpení. Nebeské mraky se shromáždí a bude tma. Tehdy onen hlas zazní z nebe a mraky se začnou svinovat jako svitek a na nebesích bude zářivé, jasné znamení Syna člověka. Dítka Boží vědí, co onen mrak znamená. – Manuscript 81, 1886 Mar 279.6

Sto čtyřiačtyřicet tisíců jásali. Jejich tváře byly osvětleny slávou Boží. 84 Mar 279.7

Až hlas Boží zvrátí zajetí svého lidu, dojde k hroznému procitnutí těch, kteří ve velikém boji života ztratili vše. – GC 654 Mar 279.8

Den hněvu pro nepřátele Boží je dnem konečného vysvobození Jeho církve. – PK 727 Mar 279.9

Bůh převrátí přírodu

„Sedmý anděl pak vylil svůj koflík na ovzduší a z nebeského chrámu vyšel od trůnu mocný hlas: ‚Stalo se!‘ A nastaly hlasy, hromobití a blýskání a bylo veliké zemětřesení – tak veliké zemětřesení, jaké nebylo, co jsou lidé na zemi.“ (Zj 16,17.18 – NBK) Mar 280.1

Je nám zapotřebí studovat vylití sedmého koflíku. Síly zla se nevzdají bez boje. – 7BC 636, 637 Mar 280.2

Uprostřed rozbouřeného nebe je jedno jasné místo nepopsatelné slávy, z něhož vychází hlas Boží jako zvuk vod mnohých, řkouc: *„Stalo se.“* (Zj 16,17) Mar 280.3

Onen hlas otřásá nebesy i zemí. Nastává silné zemětřesení, *„jakého nebylo od té doby, co jsou lidé na zemi, tak silné zemětřesení a tak velké“* (Zj 16,17.18 – KJV). Zdá se, jako by se obloha otvírala a zavírala a jakoby jí probleskovala sláva od trůnu Božího. Hory se otřásají jako třtina ve větru a rozeklané skály jsou rozházeny do všech stran. Ozývá se burácení jako kdyby přicházela bouře. Moře běsní. Je slyšet jekot vichřice jako hlas ničících démonů. Celá země se zvedá a klesá a nadouvá jako vlny mořské. Její povrch se otvírá. Zdá se, že se hrouť její základy. Pásmo hor se propadávají. Obydlené ostrovy mizí. Námořní přístavy, jež se svou bezbožností staly podobné Sodomě, jsou pohlceny rozběsněnými vodami. Veliký Babylón přichází na paměť před obličejem Božím, *„aby dal jemu kalich vína prchlivosti hněvu svého“*. Veliké kroupy, každá jako *„centněř“*, konají své dílo zkázy. (Zj 16,19.21) Nejpyšnější města země jsou sražena k zemi. Honosné paláce, na nichž velcí muži světa promrhali svá bohatství, aby oslavili sami sebe, se obracejí v trosky před jejich očima. Zdi vězení se trhají a lid Boží, který v nich byl držen pro svou víru, je osvobozen. – GC 636, 637 Mar 280.4

Zvláštní vzkříšení

*„Tut' mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku po-
hanění a ku potupě věčné.“ (Da 12,2) Mar 281.1*

Bylo to o půlnoci, kdy se Bůh rozhodl, že vysvobodí svůj lid. Když se bezbožní okolo Božího lidu posmívali, znenadání se objevilo slunce zářící ve své síle a měsíc se zastavil. ... Objevily se temné, těžké mraky a narážely jeden do druhého. Bylo tam však jedno jasné místo trvalé slávy, odkud vycházel hlas Boží jako hlas vod mnohých, otřásaje nebem i zemí. Nastalo veliké zemětřesení. Hroby se otvíraly a ti, kteří zesnuli ve víře v době hlásání poselství třetího anděla a zachovávali Sobotu, vyšli ze svých prachových lůžek oslaveni, aby uslyšeli smlouvu pokoje, kterou Bůh učiní s těmi, kdož zachovávali Jeho Zákon. – EW 285 Mar 281.2

Ti, kteří spí v Ježíši, budou vyvoláni ze svého vězení... k slavné nesmrtelnosti. ... On byl vzkříšen, drazí přátelé, a při své sklíčenosti můžete vědět, ... že Ježíš je vedle vás, aby vám dal pokoj. Mar 281.3

Vím o čem hovořím. Zažila jsem čas, kdy jsem si myslela, že mně vlny pohltní. Tehdy jsem pocítila, jak je mi můj Spasitel předrahý. Když mi byl odňat můj nejstarší syn, cítila jsem, že můj žal je nesmírně velký. Ale Ježíš ke mně přišel a já pocítila ve své duši Jeho pokoj. K mým rtům byl přiložen kalich útěchy. Mar 281.4

A potom mi byl vzat ten, ... jenž stál po mém boku po třicet šest let. Pracovali jsme společně bok po boku ve službě, ale museli jsme složit ruce tohoto bojovníka a uložit jej k odpočinku do tichého hrobu. Znovu se zdálo, že mé hoře je nesmírně velké, ale nakonec přišel kalich útěchy. Ježíš je mi předrahý. Krácel po mém boku ... a bude kráčet po vašem. Jak jsou nám drazí naši blízcí, když odcházejí do hrobu. Může to být náš otec či matka, které jsme pochovali. Až vyjdou, ony všechny vrásky budou pryč, ale bude tu jejich podoba a my je poznáme. ... Mar 281.5

Musíme být připraveni, abychom se setkali s těmito drahými blízkými, když vyjdou v jitře vzkříšení. ... Chopíme se pevně naděje, která je nám představena v evangeliu, abychom byli Jemu podobnými, „neboť ho uvidíme tak, jak je“? – IHP 353 Mar 281.6

Mimořádné vzkříšení nespravedlivých

„Hle, přichází s oblaky a spatří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou nad ním kvílet všechna pokolení země; jistě, amen.“ (Zj 1,7 – NBK) Mar 282.1

„I ti, kdo ho probodli“ (Zj 1,7 – NBK), ti, kteří se posmívali a vysmívali Kristovým smrtelným mukám, i ti nejukrutnější odpůrci Jeho pravdy a Jeho lidu, budou vzkříšeni, aby Jej uzřeli v Jeho slávě a viděli čest udělenou věrným a poslušným. – GC 637 Mar 282.2

(Při Jeho výslechu), Kaifáš vztáhl pravou ruku k nebi a oslovil Ježíše po způsobu slavnostní přísahy: *„Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží?“ ... Mar 282.3*

Všechny uši se napínaly, aby slyšely, a všechny zraky se upíraly na Jeho obličej, když odpovídal: *„Ty jsi řekl.“* Zdálo se, že nebeské světlo ozářilo Jeho bledou tvář, když dodal: *„Ale však pravím vám: Od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží a přicházejícího na oblacích nebeských.“ (Mt 26,63.64) Mar 282.4*

Skrze Kristovu lidskou podobu na okamžik zazářilo Jeho božství. Nejvyšší kněz se zachvěl před pronikavým pohledem Spasitelovým. ... Na okamžik pocítil, jakoby stál před věčným Soudcem, jehož oko, které vidí všechno, četlo v jeho duši, vynášeje na světlo tajemství, o nichž se předpokládalo, že jsou navždy pohřbena. Mar 282.5

Výjev z vidění kněze pominul. ... Roztrhnuv své roucho... žádal, aby... byl vězen odsouzen pro rouhání. *„K čemu ještě potřebujeme svědky?“* řekl. *„Hle, právě jste slyšeli jeho rouhání! Co si o tom myslíte?“ (Mt 26,65.66 – NBK) A všichni Jej odsoudili. – DA 706-708 Mar 282.6*

Takto židovští vůdcové učinili svou volbu. Jejich rozhodnutí bylo zaznamenáno do knihy, kterou Jan viděl v ruce Toho, který seděl na trůnu, do knihy, kterou žádný nemohl otevřít. Toto rozhodnutí se před nimi zjeví v plnosti spravedlivé pomsty ve dni, kdy bude tato kniha rozpečetěna Lvem z kmene Juda. – COL 294 Mar 282.7

Až Kristus přijde podruhé, oni Ho uzří – již ne jako vězně obstoupeného lůzou. Uzří Jej jako nebeského Krále. ... Tehdy si kněží a knížata jasně připomenou výjevy ze soudní síně. Každá okolnost bude před nimi zjevena, jakoby byla napsána ohnivými písmeny. – ST Jan. 17, 1900 Mar 282.8

Živly roztavené žárem ohně

„Pánův den však přijde jako zloděj v noci. V ten den nebesa s hřmotem pominou, živly se rozplynou žárem a země i všechny výtvary na ní budou spáleny.“ (2 Pt 3,10 – NBK) Mar 283.1

Ve dni Hospodinově, právě před příchodem Kristovým, Bůh ve svém hněvu sešle z Nebe blesky, které se spojí s ohněm v zemi. Hory budou hořet jako pec a budou chrlit strašlivé proudy lávy, ničící zahrady a pole, vesnice i města. A jak budou vylévat svoji roztavenou rudu, skály a rozpálené bahno do řek, způsobí, že budou vřít jako kotel a budou vyhazovat masivní skály a rozhazovat jejich rozbité kusy po zemi s nepopsatelnou zuřivostí. Celé řeky budou vysušeny. Země se bude prudce otřásat a všude budou hrozné výbuchy a zemětřesení. Bůh postihne ranami bezbožné obyvatelé země, dokud z ní nebudou vyhlazeni. – 3SG 82, 83 Mar 283.2

Motaje, motati se bude země jako opilý, a přenesena bude jako chaloupka. Živly budou v plamenech, a nebesa budou svinuta jako svitek (viz Iz 24,20; Iz 34,4 – KJV). – 5BC 1110 Mar 283.3

Zemská kůra bude roztrhána výbuchy živlů skrytých v útrokách země. Tyto živly, jakmile budou uvolněny, smetou poklady těch, kteří po léta rozšiřovali své bohatství tím, že si obstarávali velké majetky za cenu hladových mezd pro ty, které zaměstnávali. – Manuscript 24, 1891 Mar 283.4

Právě před námi je velký všeobecný požár, kdy všechno toto promarněné životní úsilí bude smeteno během jedné noci a dne. – 4T 49 Mar 283.5

Dojde... k velké zkáze na lidských životech. Avšak jako byl Noé ve dnech velké potopy zachován v korábu, který pro něho připravil Bůh, tak i v těchto dnech zkázy a pohromy bude Bůh útočištěm svým věřícím. Skrze žalmistu Bůh prohlašuje: *„Poněvadž jsi Hospodina, kterýž útočiště mé jest, a Nejvyššího za svůj přibyték položil, nepřihodí se tobě nic zlého, aniž se přiblíží jaká rána k stánku tvému.“* *„Nebo v čase soužení mne schová ve stánku svém. ...“* (viz Ž 91,9.10; 27,5 – KJV) Neučiníme tedy Pána naší jistotou a naší záštitou? – Letter 258, 1907 Mar 283.6

Musíme se připravovat pro příbytky, které Kristus šel připravit pro ty, kteří Jej milují. Tam bude odpočinutí od pozemských bojů. – RH Oct. 19, 1897 Mar 283.7

Názorná ilustrace sedmé rány

„Poklady krupobití viděl-lis, kteréž chovám k času soužení?“ (Jb 38,22.23) Mar 284.1

Byron Belden, Sarah Beldenová a sestra May Laceyová mne doprovázeli při mé službě v Prospectu (Austrálie). Když jsme odjeli ze shromáždění, viděli jsme blížící se bouři... tak zlověstnou, že jsme uháněli s našimi koňmi tak rychle, jak jsme se jen odvažovali. Když jsme byli skoro doma, vichřice udeřila s veškerou zběsilostí. Začaly padat veliké kroupy – tak velké jako slepičí vejce. ... (Kroupy) vylekaly mladého koně, neboť na něho dopadaly se strašlivou silou. Mar 284.2

Pravila jsem: „Byrone, ihned vystup. ... Běž k jeho hlavě; mluv k němu. Ať koně vědí, že to nejsi ty, kdo je bije.“ Nato on vyskočil ven. Řekla jsem: „May Laceyová a Sáro, vystupte.“ Učinily tak. ... Vystoupila jsem ihned poté, May a Sarah mi vypomohly. ... Vítr dul s takovou silou, že sebral klobouky z našich hlav a odvál polštáře z vozu. Těžké kočárové polštáře, deštníky a těžké kočárové příkrývky byly odváty do pole a poletovaly všemi směry. ... Mar 284.3

Jaký to výjev! Sestra Beldenová, May Laceyová a já jsme dorazily do domu bez klobouků. ... Byron byl s tím ubohým vyděšeným novým koněm. ... Mohli jsme pouze pozvednout svá srdce k Bohu za Jeho pomoc. ... Mar 284.4

Toto je nejděsnější zkušenost, jakou jsem kdy zažila v kočáru za bouře. ... Pomyslela jsem na den, kdy bude na zem vyléván soud Boží, kdy nebesa budou oděna v temnotu a strašlivou mrákotu jako v žíněný pytel (viz Iz 50,3 – KJV). ... Ve své obrazotvornosti jsem předvíдалa to, co se musí stát v oné době, kdy mocný hlas Páně poručí svým andělům: *„Jděte, vylijte sedm koflíků hněvu Božího na zem.“* (Zj 16,1) ... Mar 284.5

Kapitoly 6 a 7 knihy Zjevení jsou plny významu. Strašlivé jsou zjevené soudy Boží. Sedm andělů stálo před obličejem Božím, aby přijali svůj úkol. Bylo jim dáno sedm trub. Pán vyšel, aby trestal obyvatele země. ... Mar 284.6

Když na zem přijdou Boží rány, budou padat na bezbožné kroupy těžké jako centněř. (viz Zj 16,21 – KJV) – Manuscript 59, 1895 Mar 284.7

Země utíká před svým Tvůrcem

„Z té příčiny zatřesu nebesy, a pohne se země z místa svého, v prchlivosti Hospodina zástupů, a ve dni rozpálení hněvu jeho. I bude jako srna splašená, a jako stádo, když není, kdo by je shromáždil.“ (Iz 13,13.14) Mar 285.1

Husté mraky stále pokrývají oblohu; přesto tu a tam proráží slunce, zjevující se jako oko pomsty Boží. Prudká blýskání vyšlehuji z nebe, zahalující zemi plamenným přikrytím. Za obrovského burácení hromů vyhlašují tajemné a hrozné hlasy osud bezbožných. Proneseným slovům nerozumí všichni; avšak jasně jim rozumí falešní učitelé. Ti, kteří krátce předtím byli tak bezstarostní, tak vychloubační a vzdorní, tak triumfující ve své krutosti vůči lidu zachovávajícímu Boží přikázání, jsou nyní zachvázeni zděšením a třesou se strachem. Nad duněním živlů je slyšet jejich nárek. Démoni uznávají božství Kristovo a třesou se před Jeho mocí, zatímco lidé prosí Boha o milosrdenství a plazí se v největší hrůze. ... Mar 285.2

Průrvou v mracích září jedna hvězda, jejíž třpyt je zvýšen čtyřnásobně v kontrastu s temnotou. Promlouvá k věrným o naději a radosti, ale k přestupníkům Božího Zákona o přísnosti a hněvu. Ti, kteří obětovali vše pro Krista, jsou nyní v bezpečí, skryti jako ve skrýši Hospodinova stánku. Byli vyzkoušeni, a před světem a těmi, kdož pohrdli pravdou, prokázali svoji věrnost Tomu, který za ně zemřel. Úžasná změna se stala s těmi, kteří si tváří v tvář smrti pevně zachovali svoji mravní neporušenost. Byli náhle vysvobozeni ze zlé a strašné tyranie lidí proměněných v demony. Jejich tváře, nedávno tak bledé, plné úzkosti a vyčerpání, nyní září údivem, vírou a láskou. Jejich hlasy se pozvedají ve vítězoslavné písně: *„Bůh jest naše útočiště i síla, ve všelikém soužení pomoc vždycky hotová. A protož nebudeme se báti, byť se pak i země podvrátila, a zpřevracely se hory do prostřed moře. Byť i ječely, a kormoutily se vody jeho, a hory se rozrážely od dutí jeho.“ (Ž 46,1-3) – GC 637-639 Mar 285.3*

Boží zákon se zjevuje na nebesích

„I budou vypravovati nebesa spravedlnost jeho; nebo sám Bůh soudce jest.“ (Ž 50,6) Mar 286.1

Mraky ustupují a je vidět nebe plné hvězd, nepopsatelně slavné v porovnání s černou a zlověstnou oblohou po obou stranách. Z pootevřených bran proudí sláva nebeského města. – GC 639 *Mar 286.2*

V chrámě bude vidět truhlu smlouvy, do níž byly uloženy dvě kamenné desky, na nichž je napsán Boží Zákon. Tyto kamenné desky budou vyneseny ze svého úkrytu a bude na nich vidět prstem Božím vyryté Desatero přikázání. Tyto kamenné desky, které nyní leží v truhle smlouvy, budou přesvědčivým důkazem o pravdě a závazných požadavcích Božího Zákona. – 7BC 972 *Mar 286.3*

Svatokrádežné mysli a srdce se domnívaly, že mají dost moci, aby proměnily časy a zákony Toho, jehož jméno je Jehovah. Avšak v bezpečí nebeských archívů, v truhle Boží, jsou původní přikázání, napsána na dvou kamenných deskách. Žádný pozemský potentát nemá moc vytáhnout ony desky z jejich posvátného úkrytu pod slitovnicí. – 7BC 972 *Mar 286.4*

Proti obloze se zjevuje ruka, držící dvě kamenné desky složené k sobě. Prorok praví: *„I budou vypravovati nebesa spravedlnost jeho; nebo sám Bůh soudce jest.“ (Ž 50,6)* Onen svatý Zákon, Boží spravedlnost, který byl uprostřed hřímání a plamenů vyhlášen z hory Sinai za průvodce života, je nyní zjeven lidem jako pravidlo soudu. Ruka otevírá desky a jsou vidět příkazy Desatera, napsané jakoby ohnivým perem. Slova jsou tak jasná, že je všichni mohou číst. Paměť se probouzí, temnota pověry a kacířství je ze všech myslí vypuzena, a Božích deset slov, krátkých, souhrnných a směrodatných, je předloženo před obličej všech obyvatel země. *Mar 286.5*

Je nemožné vylíčit hrůzu a zoufalství těch, kteří pošlapávali Boží svaté požadavky. ... *Mar 286.6*

Nepřátelům Božího Zákona, od kazatelů až do posledního z nich, se dostává nového pojetí pravdy a povinnosti. Příliš pozdě poznávají, že Sobota čtvrtého přikázání je pečetí živého Boha. – GC 639, 640 *Mar 286.7*

Ohlášení dne a hodiny Kristova příchodu

„O tom dni a hodině však nikdo neví – ani nebeští andělé – pouze sám můj Otec.“ (Mt 24,36 – NBK) Mar 287.1

Z nebe je slyšet hlas Boží, ohlašující den a hodinu Ježíšova příchodu, a vydávající věčnou smlouvu Jeho lidu. Jako burácení nejsilnějšího hromu hřmí Jeho slova zemí. – GC 640 Mar 287.2

Promluvil jednu větu a potom se odmlčel, zatímco slova burácela zemí. Izrael Boží stál se svými zraky upřenými vzhůru, naslouchající slovům, jak vycházela z úst Toho, jehož jméno je Jehovah, a burácela zemí jako hřmění nejsilnějšího hromu. Bylo to hrozné a zároveň vznešené a slavnostní. Na konci každé věty svatí zvolali: „Sláva! Haleluja!“ – EW 285, 286 Mar 287.3

Žijící svatí v počtu 144 000 poznali a porozuměli onomu hlasu, zatímco bezbožní mysleli, že to byl hrom a nějaké zemětřesení. – EW 15 Mar 287.4

Naslouchající Izrael Boží stojí se svými zraky upřenými vzhůru. Jejich tváře jsou prozářeny Jeho slávou a skví se jako se skvěl obličej Mojžíšův, když sestupoval z hory Sinai. Bezbožní na ně nemohou pohlédnout. A když je vyhlášeno požehnání nad těmi, kteří ctili Boha zachováváním Jeho Soboty jako svaté, zaznívá mocné vítězoslavné volání. – GC 640 Mar 287.5

Potom nastalo milostivé léto, kdy země odpočine. – EW 35 Mar 287.6

Velebné světlo zářilo na svaté. Jak překrásně potom vypadali! Všechny známky starosti a únavy zmizely, a v každé tváři bylo vidět zdraví a krásu. Jejich nepřátelé, pohané okolo nich, padali jako mrtví; nemohli snést světlo, které zářilo na vysvobozené, bohabojné svaté. Toto světlo a sláva na nich zůstávaly, dokud Ježíše nebylo vidět na nebeských oblacích. – EW 272, 273 Mar 287.7

A viděla jsem plout planoucí oblak tam, kde stál Ježíš. Potom Ježíš... zaujal své místo na oblaku, který Jej unášel na Východ, kde se nejprve jevil svatým na zemi jako malý temný oblak, který byl znamením Syna člověka. Zatímco oblak plul od Svatyně k Východu, což trvalo několik dnů, synagoga satanova se klaněla u nohou svatých. – Broadside1, April 6, 1846 Mar 287.8

Svítání zlatého rána

„Neboť jako blesk vychází od východu a září až na západ, takový bude i příchod Syna člověka.“ (Mt 24,27 – NBK) Mar 288.1

Zatímco celý svět bude ponořen do tmy, na každém místě, kde budou prodlévat svatí, bude světlo. Oni zachytí první záblesk Jeho druhého příchodu. – PK 720 Mar 288.2

Brzy se na východě objevuje malý temný oblak, velikosti asi poloviny lidské ruky. Je to oblak, který obklopuje Spasitele a který se v dálce jeví, jakoby byl zahalen do tmy. Lid Boží ví, že je to znamení Syna člověka. V slavnostním tichu se na něj upřeně dívají, jak se přibližuje k zemi, stává se světlejším a krásnějším, až se stává velkým bílým oblakem, jehož spodek je sláva jako oheň šířící, a nad ním duha smlouvy. Ježíš vyjíždí jako mocný dobyvatel. Nyní přichází ne jako „*muž bolesti*“, aby pil hořký kalich hanby a bídy, ale jako vítěz na nebi i na zemi, aby soudil živé i mrtvé. „*Věrný a Pravý*“, „*v spravedlnosti soudí i bojuje*.“ A „*rytířstvo nebeské*“ (Zj 19,11.14) jede za Ním. S písněmi nebeských melodií Jej doprovázejí na Jeho cestě svatí andělé, ohromný nespočetný zástup. Zdá se, že obloha je zaplněna zářícími postavami – „*stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců*“. Žádné lidské pero není schopno vyličit ten výjev; žádná smrtelná mysl není s to představit si jeho nádheru. „*Sláva jeho přikryla nebesa, a země byla plná jeho chvály. Jasnost jeho byla jako světlo*.“ (Abk 3,3.4 – KJV) Jak se živý oblak stále přibližuje, každé oko spatřuje Knížete života. Žádná koruna z trní již nehyzdí onu svatou hlavu; nýbrž diadém slávy spočívá na Jeho svatém čele. Jeho tvář září více nežli oslňující jas poledního slunce. „*A máť na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán pánů*.“ (Zj 19,16) – GC 640, 641 Mar 288.3

S pozdviženými hlavami, s jasnými paprsky Slunce Spravedlnosti na ně zářícími, s plesáním, že jejich vykoupení se přibližuje, (žijící svatí) vycházejí naproti Ženichovi, volající: „*Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás*.“ (Iz 25,9) – HC 367 Mar 288.4

Druhý příchod Kristův

„Béret' se Bůh náš, a nebude mlčeti; oheň před ním vše zžirati bude, a vůkol něho vichřice náramná. Zavolal nebes s hůry i země, aby soudil lid svůj.“ (Ž 50,3.4) Mar 289.1

Brzy byly naše zraky upoutány k východu, neboť se na něm byl objevil temný obláček, asi z poloviny tak velký jako lidská ruka, který, jak jsme všichni věděli, byl znamením Syna člověka. Všichni jsme ve slavnostním tichu upřeně hleděli na obláček, jak se přibližoval a stával se světlejším, nádhernějším, a stále nádhernějším, až z něho byl velký bílý oblak. Spodek se jevil jako oheň; nad oblakem byla duha, zatímco okolo byly deseti tisíce andělů, zpívající nejlibější píseň; a na něm seděl Syn člověka. – EW 15, 16 Mar 289.2

Když se obláček zpočátku objevil v dálce, vypadal jako velmi malý. Anděl pravil, že to je znamení Syna člověka. Jak se přibližoval k zemi, mohli jsme uzřít vznešenou slávu a velebnost Ježíšovu, jak vyjel, aby zvítězil. – EW 286 Mar 289.3

Jeho vlasy byly bílé a vlnité, a splývaly Mu na ramena; a „*na hlavě Jeho korun množství*“. Jeho nohy byly na pohledění jako oheň; v Jeho pravé ruce byl ostrý srp; v Jeho levici stříbrná truba. Jeho oči byly „*jako plamen ohně*“, který pronikal Jeho dítkami skrz naskrz. Potom všechny tváře zbledly, a tváře těch, které Bůh zavrhl, zčernaly. Potom jsme všichni zvolali: „Kdo bude moci obstáti? Je moje roucho bez poskvrny?“ Potom andělé přestali zpívat a nějakou dobu bylo hrozné ticho, až promluvil Ježíš: „Ti, kdož jsou rukou nevinných, a srdce čistého, budou moci obstáti; dosti máte na Mé milosti.“ Na to se naše tváře rozzářily a radost naplnila každé srdce. A andělé udali vyšší tón a znovu zapěli, zatímco se oblak stále přibližoval k zemi. – EW 16 Mar 289.4

Země se před Ním třásla, „*nebe se schovalo jako kniha zavřená, a všeliká hora i ostrovové z místa svého pohnuli se. A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skáli hor*“ (Zj 6,14.15). – EW 286, 287 Mar 289.5

V jeskyních a roklích země

„Tehdy půjdou do jeskyní skal a do roklí země, před hrůzou Hospodinovou a slávou důstojnosti jeho, když povstane, aby potřel zemi.“ (Iz 2,19) Mar 290.1

Skrytí jedinci byli rozptýleni pro nepřátelství lidí vůči Zákonu Božímu. Byli utiskováni všemi mocnostmi země. Násilím svých protivníků byli rozptýleni do jeskyní a doupat země, protože jsou věrní a poslušní zákonům Toho, jehož jméno jest Jehovah. Avšak lidu Božímu nastává vysvobození. Jejich nepřátelům se sám Bůh ukáže jako Bůh spravedlivé odplaty. ... Mar 290.2

Z jeskyní a doupat země, které byly tajnými skrýšemi Božího lidu, jsou povoláni jako Jeho praví a věrní svědkové. Mar 290.3

Lidé, kteří vzdorovitě setrvali ve své vzpouře, se stanou naplněním popisu představeného ve Zjevení 6,15-17. V těchž roklích a jeskyních nalézají v listech a v publikacích právě tuto výpověď pravdy na svědectví proti nim. Pastýři, kteří vodí ovce po falešných stezkách, si vyslechnou proti sobě obvinění: „To jste byli vy, kdo jste zlehčovali pravdu. Vy jste to byli, kdo jste nám tvrdili, že Boží Zákon byl zrušen, že byl otrockým jhem. Vy jste byli tlumočníky falešných nauk, když jsem byl přesvědčen, že tito adventisté sedmého dne mají pravdu. Krev našich duší je na vašich kněžských rouchách. ... Zaplatíte nyní výkupné za moji duši? ... Co si počneme my, kteří jsme naslouchali vašemu překrucování Písma a vašemu převrácení pravdy v lež, kterážto pravda by nás spasila, kdybychom ji byli uposlechli?“ Mar 290.4

Až Kristus přijde, aby uvedl pomstu na ty, kdo vychovávali a vedli lidi k pošlapávání Boží Soboty, aby zbořili Jeho památník a rozšlapali svými nohama pastvu Jeho pastvin (viz Ez 34,18), budou marné všechny nářky. Ti, kteří doufali ve falešné pastýře, měli Boží slovo, aby ho sami zkoumali a poznají, že Bůh bude soudit každého člověka, který vlastnil pravdu a odvrátil se od světla proto, že s sebou přinášelo sebezapření a kříž. Skály a hory je nemohou skrýt před prchlivostí Toho, jenž sedí na trůnu, a před hněvem Beránka. – Letter 86, 1900 Mar 290.5

Kristovo vzezření při jeho druhém příchodu

„Spasitele očekáváme Pána Ježíše Krista, který promění tělo naše ponížené, aby bylo podobné k tělu slávy jeho, podle té moci, kterou je mocen i všechny věci podmanit sobě.“ (Fp 3,20.21 – KJV)

Mar 291.1

Kristus vystoupil do nebe v lidské podobě. Učedníci hleděli na oblak, který Jej vzal. Tentýž Ježíš, který s nimi chodil a mluvil a modlil se, který s nimi lámal chléb, který byl s nimi v jejich člunech na jezeře, a který právě v onom dni s nimi namáhavě vystupoval na vrch hory Olivetské – tentýž Ježíš nyní odešel, aby sdílel trůn svého Otce. A andělé je ujistili, že tento Ježíš, kterého viděli vejít do nebe, přijde opět tak, jak tam vystoupil. – DA 832 *Mar 291.2*

Sláva Kristova lidství se nezjevila, když byl na zemi. ... Totéž lidství se nyní zjevuje, jak sestupuje Kristus z nebe, oděno ve slávu, vítězné, vyvýšené. – IHP 358 *Mar 291.3*

Kristus přijde ve své vlastní slávě, ve slávě svého Otce a ve slávě svatých andělů. Stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců andělů, nádherných, jásajících synů Božích, majících nepřekonatelný půvab a slávu, bude Jej provázet na Jeho cestě. Místo koruny z trní ponese korunu slávy – korunu uvnitř koruny. Místo toho starého šarlatového pláště bude oděn v roucho z nejbělejší bílé, *„ješto tak bílého žádný bělič na zemi učiniti nemůže“* (Mk 9,3). a na rouchu a na bedrách svých bude mít napsané jméno: *„Král králů a Pán pánů.“* (Zj 19,16) – HC 367 *Mar 291.4*

V celém nebi nebude žádného anděla, zatímco očekávající svatí Jej budou vyhlížet a upřeně hledět do nebe, jako hleděli muži Galilejští, když Ježíš vystupoval z hory Olivetské. Pak jen ti, kteří jsou svatí, ti, kteří cele následovali ten tichý Vzor, jakmile Jej spatří, zvolají se strhující radostí: *„Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás.“* A budou proměnění *„hned jednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu“* – zatroubení, které probudí spící svaté a povolá je z jejich prachových lůžek, oděné slavnou nesmrtelností a volající: „Vítězství! Vítězství nad smrtí a hrobem!“ – EW 110 *Mar 291.5*

Soud při druhém příchodu

„Protož já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, kterýž má souditi živé i mrtvé v příchodu svém slavném a království svém.“ (2 Tm 4,1) Mar 292.1

Soudní přelíčení se bude konat za přítomnosti všech světů; neboť na tomto soudu bude vláda Boží obhájena a Jeho Zákon se prokáže jako „svatý i spravedlivý a dobrý“. Potom bude každý případ rozhodnut a nade všemi bude vynesena rozsudek. Tehdy se hřích již nebude jevit přitažlivým, ale bude viděn v celé své odporné velikosti. – SD 361 Mar 292.2

Žádný lidský jazyk není schopen vyličit výjevy druhého příchodu Syna člověka na oblacích nebeských. Má přijít se svou vlastní slávou a se slávou Otce i svatých andělů. Přijde oděn ve světelném rouše, jímž se odívá ode dnů věčných. Budou Jej doprovázet andělé. Desetkrát tisíckrát sto tisíců Jej bude provázet na Jeho cestě. Bude slyšet zvuk trouby, povolávající spící mrtvé z hrobů. Hlas Kristův bude pronikat hroby a pronikne také ušima mrtvých *„a všichni, kteří jsou v hrobech, ... vyjdou“* (J 5,28 – KJV). Mar 292.3

„A shromáždění budou před něj všechny národy.“ (Mt 25,32 – KJV) Právě Ten, který zemřel za člověka, má jej soudit v den nejposlednější, neboť Otec *„všechn soud dal Synu, ... a dal mu také moc, aby konal soud, protože je Syn člověka“* (J 5,22.27 – NBK). Jaký to bude den, až ti, kteří nepřijali Krista, popatří na Toho, jehož probodly jejich hříchy. – RH Sep. 5, 1899 Mar 292.4

Při Jeho druhém příchodu bude usvědčeno každé srdce. Ti, kteří se od Něho odvraceli k bezvýznamným věcem této země, vyhledávající sobecké zájmy a světské pocty, uznají ve dni Jeho příchodu svoji chybu. To jsou ti, o nichž mluví pisatel Zjevení, jako o *„všech pokoleních země,“* která *„budou pro něj plakat“* (viz Zj 1,7). ... Mar 292.5

„I ti, kteříž ho bodli.“ (Zj 1,7) Tato slova se nevztahují jen na ty muže, kteří bodli Krista, když visel na golgotském kříži, ale také na ty, kteří Jej haněním a hříchy probodávají dodnes. – ST Jan. 28, 1903 Mar 292.6

Ti, kteří ho probodli

„Spatříte Syna člověka sedícího po pravici Moci a přicházejícího s nebeskými oblaky.“ (Mk 14,62 – Ns) *Mar 293.1*

Jak zírají (židovská knížata) na Jeho slávu, probleskuje v jejich myslích vzpomínka na Syna člověka oděného do roucha lidství. Vzpomínají si, jak s Ním zacházeli, jak Jej odmítali a postavili se těsně po bok toho velkého odpadlíka. Výjevy z Kristova života se před nimi zjevují ve vší své zřetelnosti. Vše co činil, vše co pravil, ponížení, ke kterému sestoupil, aby je zachránil od poskvrny hříchu, vyvstávají před nimi k odsouzení. *Mar 293.2*

Spatřují Jej, jak vjíždí do Jeruzaléma, a vidí Jej, jak propuká v bolestný pláč nad nekajícím městem, které nepřijímá Jeho poselství. Zdá se, že Jeho hlas, který slyšeli v pozvání, v naléhavé prosbě, hlas plný něžné starostlivosti, opět dopadá do jejich uší. Před nimi vyvstává výjev v getsemanské zahradě a oni slyší Kristovu úžasnou modlitbu: *„Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento.“* (Mt 26,39) *Mar 293.3*

Opět slyší Pilátův hlas: *„Já na něm žádné viny nenalézám.“* (J 18,38) Vidí hanebný výjev v soudním dvoře, kdy Barabáš stál po boku Kristově a oni měli výsadu vyvolit Nevinného. Slyší opět Pilátova slova: *„Kterého chcete, ať vám propustím? Barabáše-li, čili Ježíše, kterýž slove Kristus?“* Slyší odezvu: *„Zahlad' tohoto, a propust' nám Barabáše.“* Na Pilátovu otázku: *„Co pak učiním s Ježíšem, kterýž slove Kristus?“* přichází odpověď: *„Ukřižován bud'.“* (Mt 27,17.22; L 23,18) *Mar 293.4*

Znovu vidí svoji Oběť, jak nese pohanění kříže. Slyší, jak silné, vítězoslavné hlasy posměšně vykřikují: *„Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“* *„Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže.“* (Mt 27,40.42 – KJV) *Mar 293.5*

Nyní Jej spatřují nikoli v zahradě getsemanské, nikoli v soudním domě, nikoli na golgotském kříži. Znamení Jeho ponížení pominula, a oni pohlíží na obličej Boží – obličej, na který plivali, obličej, který kněží a knížata bili svými pěstmi. Nyní se jim zjevuje pravda ve vší své pronikavosti. – RH Sept. 5, 1899 *Mar 293.6*

Bezbožní se vraždí navzájem

„Zavolám proti němu po všech horách mých meče, praví Panovník Hospodin; meč každého proti bratru jeho bude.“ (Ez 38,21) Mar 294.1

Bezbožní jsou naplnění lítostí, nikoli pro své hříšné opomíjení Boha a svých bližních, ale proto, že Bůh zvítězil. Bědují, že výsledek je takový jaký je. Nelitují však své bezbožnosti. Kdyby mohli, využili by všech prostředků, jen aby zvítězili. ... Mar 294.2

Kazatelé i lid poznávají, že neudržovali správný vztah k Bohu. Vidí, že se bouřili proti Původci zcela správného a spravedlivého Zákona. Nedbání božských příkazů dalo vzniknout tisícům pramenů zla, sváru, nenávisti, nepravosti, až se země stala jedním obrovským polem rozepře, jedním semenišťem porušení. Takový pohled se nyní zjevuje těm, kteří odmítli pravdu a rozhodli se hýčkat si blud. Žádný jazyk není schopen vyjádřit, jakou touhu pocítují neposlušní a nevěrní po tom, co navždy ztratili – po věčném životě. Mužové, kterým se svět klaněl pro jejich nadání a výmluvnost, nyní vidí tyto věci v jejich pravém světle. Uvědomují si, co ztratili přestoupením, a padají k nohám těch, jejichž věností opovrhovali a jíž se vysmívali, a uznávají, že je Bůh miloval. Mar 294.3

Lidé poznávají, že byli oklamáni. Obviňují jeden druhého z toho, že je vedl k zahynutí. Avšak všichni se sjednocují v tom, že zahrnují kazatele svými nejtrpčími výtkami. Nevěrní pastýři prorokovali uhlazené, příjemné věci. Vedli své posluchače, aby zrušili Zákon Boží a aby pronásledovali ty, kteří ho zachovávali jako svatý. Nyní tito učitelé ve svém zoufalství uznávají před světem své dílo podvodu. Zástupy jsou naplněny zuřivostí. „Jsme ztraceni!“ volají, „a vy jste příčinou naší zkázy;“ a vrhají se na falešné pastýře. Právě ti, kteří se jim kdysi obdivovali nejvíce, budou nad nimi vynášet nejhroznější kletby. Právě ty ruce, které je kdysi korunovaly vavříny, se pozvednou, aby je zahubily. Meče, které měly zamordovat Boží lid, jsou nyní použity, aby pobily jeho nepřátele. Všude dochází k boji a krveprolévání. – GC 654-656 Mar 294.4

Hněv Beránka

„Králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skáli hor. A řekli horám i skáli: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka.“ (Zj 6,15.16) Mar 295.1

Posměšné žerty ustaly. Lživé rty jsou zcela umlčeny. Utichlo řinčení zbraní, bitevní vřava, *„bojovníci předěšeni, a roucha v krvi zbrocena“* (Iz 9,5). Není slyšet nic než hlas proseb a zvuk nářikání a pláče. Ze rtů, které se nedávno posmívaly, vyrazí nárek: *„Přišel ten den veliký hněvu jeho. I kdo bude moci obstát?“* (Zj 6,17 – KJV) Bezbožní prosí, aby byli raději pohřbeni pod skalami hor, než aby se setkali s tváří Toho, jímž pohrdali a jehož zamítali. Mar 295.2

Znají ten hlas, který proniká sluchem mrtvých. Jak často je tento tklivý, něžný hlas vyzýval ku pokání. Jak často ho slýchali v dojemných, naléhavých prosbách přítele, bratra, Vykupitele. Pro ty, kteří odmítali Jeho milost, by žádný jiný hlas nemohl být tak plný odsouzení, tak obtížený obžalobou, jako ten, který tak dlouho prosil: *„Odvraťte se, odvráťte od cest svých zlých. I proč mřítí máte?“* (Ez 33,11) Ach, kdyby to jen byl pro ně hlas cizí! Ježíš praví: *„Volal jsem, a vy jste odpírali; vztahoval jsem ruku svou, ale nikdo toho nedbal; nepřikládali jste žádnou cenu všeliké mé radě a žádnou z mých výtek jste nechtěli.“* (Př 1,24.25 – KJV) Ten hlas probouzí vzpomínky, které by nejraději vymazali – výstrahy, jimiž opovrhovali, výzvy, jež odmítali, výsady, které znevažovali. ... Mar 295.3

V životech všech, kteří odmítají pravdu, jsou chvíle, kdy se probouzí svědomí, kdy paměť vyvolává mučivou upomínku na pokrytecký život a duše je sužována marnou lítostí. Avšak co je to vše ve srovnání s výčitkami svědomí v onen den... kdy *„bída přijde jako vichřice“* (Př 1,27 – KJV)! Ti, kteří chtěli zničit Krista a Jeho věrný lid, jsou nyní svědky slávy, která na něm spočívá. – GC 642, 643 Mar 295.4

Bůh zasahuje do Armageddonu

„I průjde hřmot až do konce země. Nebo rozepři má Hospodin s těmi národy, v soud vchází sám se všelikým tělem; bezbožníky vydá pod meč, dí Hospodin.“ (Jr 25,31) Mar 296.1

Po šest tisíc let trval velký spor; Syn Boží a Jeho nebeští poslové bojovali s mocí toho zlostníka, aby varovali, poučovali a zachraňovali syny lidské. Nyní všichni učinili svá rozhodnutí. Bezbožní se cele spojili se satanem v jeho boji proti Bohu. Pro Boha nastal čas, aby obhájil autoritu svého pošlapaného Zákona. Spor nyní není veden jen se satanem, ale i s lidmi. *„Rozepři má Hospodin s těmi národy;“ „bezbožníky vydá pod meč.“ Mar 296.2*

Znamení vysvobození bylo vloženo na ty, *„kteříž vzdychají a nařikají nade všemi ohavnostmi dějícími se“*. Nyní vychází anděl smrti, představený v Ezechiellově vidění muži s rozrážející (hubící) zbrojí, kterým je dán příkaz: *„Starce, mládence i pannu, maličké i ženy mordujte do vyhubení, ale ke všelikému muži, na němž by bylo znamení, nepřistupujte, a od svatyně mé počněte.“* Prorok dí: *„Začali od mužů těch starších, kteříž byli před chrámem.“* (Ez 9,1-6) Dílo zkázy začíná od těch, kteří vyznávali, že jsou duchovními opatrovníky lidu. Falešní strážní jsou těmi prvními, kteří padají. Nad žádným není slitování, žádný není ušetřen. Mužové, ženy, panny i maličci hynou pospolu. Mar 296.3

„Hospodin bere se z místa svého, aby navštívil nepravost na obyvatelích země, a odkryje země zbité své, a nebude přikrývatí více zmordovaných svých.“ (Iz 26,21) ... V šíleném boji svých vlastních divokých vášní, a za strašného vylití Božího nesmíšeného hněvu, padají bezbožní obyvatelé země – kněží, panovníci i lid, bohatí i chudí, vysoce postavení i prostí. *„I budou zbiti od Hospodina v ten čas od konce země až do konce země; nebudou oplakáni, ani sklizeni, ani pochováni.“* (Jr 25,33) – GC 656, 657 Mar 296.4

Povaha závěrečné bitvy

„Otevřel Hospodin poklad svůj (zbrojnici svou – KJV), a vynesl nástroje hněvu svého.“ (Jr 50,25) Mar 297.1

Podle své vlastní vůle povolává Bůh síly přírody, aby podvrátil sílu svých nepřátel – *„oheň a krupobití, sníh i páru, vítr bouřlivý, vykonávající rozkaz jeho“* (Ž 148,8). Když se Amorejští pohané postavili, aby odpírali Jeho úmyslům, Bůh zakročil, metaje „kamení veliké z nebe“ na nepřátele Izraele. Víme o veliké bitvě, která se odehraje v závěrečných scénách pozemských dějin, kdy ten, jehož jméno je Jehovah, *„otevře zbrojnici svou, a vynesle nástroje hněvu svého“* (viz Jr 50,25 – KJV). *„Přišel-lis,“* ptá se, *„až ku pokladům sněhu? A poklady krupobití viděl-lis, kteréž chovám k času soužení, ke dni bitvy a boje?“* (Jb 38,22.23) Mar 297.2

Pisatel Zjevení líčí zkázu, která má nastat, když *„hlas veliký z chrámu nebeského“* vyhlásí: *„Stalo se.“* Práví: *„Z nebe padaly na lidi veliké kroupy, těžké jako cent.“* (Zj 16,17.21 – NBK) – PP 509 Mar 297.3

V závěrečných scénách těchto pozemských dějin bude zuřit válka. – RH Oct. 19, 1897 Mar 297.4

Síly zla se nevzdají bez boje. Ale Prozřetelnost má úlohu, kterou sehraje v bitvě Armageddon. – 7BC 983 Mar 297.5

Kníže vojska Hospodinova bude stát v čele nebeských andělů, aby vedl bitvu. – 7BC 982 Mar 297.6

Ten, na jehož rouchu je napsáno jméno – Král králů a Pán pánů, vede rytířstvo nebeské na bílých koních, oděno v kment bílý a čistý. – 7BC 982 Mar 297.7

Když přijde opět na zem, pohne *„netoliko zemí, ale i nebem“*. *„Motaje, motati se bude země jako opilý, a přenešena bude jako chaloupka.“* *„Svinuta budou nebese jako svitek“*; *„živly se rozplynou žárem a země i všechny výtvořiny na ní budou spáleny.“* Avšak *„Hospodin bude nadějí lidu svého, a silou dítek Izraelských“*. (Žd 12,26; Iz 24,20; 34,4 – KJV; 2 Pt 3,10 – NBK; Jl 3,16 – KJV) – DA 780 Mar 297.8

I vy buďte hotovi

„I vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.“ (Mt 24,44)

Mar 298.1

Představte si, že by se dnes měl Kristus zjevit na nebeských oblacích, kdo... by byl připraven setkat se s Ním? Dejme tomu, že bychom měli být přeneseni do nebeského království právě takoví, jací jsme. Byli bychom připraveni připojit se ke svatým Božím, žít v souladu s královskou rodinou, s dětmi nebeského Krále? Jakou přípravu jste učinili k soudu? Vstoupili jste v pokoj s Bohem? ... Snažíte se pomoci těm, kteří jsou kolem vás, těm, kteří žijí ve vašem domě, v sousedství, těm, s nimiž se stýkáte a kteří nezachovávají Boží přikázání? ... Mějte na paměti, že vyznání bez praktického jednání, které zasahuje do každodenního života, je bezcenné. Bůh ví, zdali zachováváme Jeho Zákon v pravdě. Ví, co právě děláme, o čem právě přemýšlíme a mluvíme. Připravujeme se na setkání s Králem? Když přijde na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou, budete schopni říci: *„Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás“* (Iz 25,9)? Těm, kteří budou moci toto říci, Kristus řekne: „Vystupte vzhůru. Na této zemi jste Mě milovali. Rádi jste činili moji vůli. Nyní můžete vstoupit do Svatého Města a přijmout korunu věčného života.“ *Mar 298.2*

Kdyby nám bylo dovoleno a my byli vpuštěni do nebe takoví, jací jsme, kolik z nás by bylo schopno pohlédnout na Boha? Kolik z nás je oděno svatebním rouchem? Kolik z nás je bez poskvrny, vrásky, neb čehokoliv takového? ... *Mar 298.3*

Dnes je náš čas na praní a žehlení – čas, kdy máme očišťovat roucha našich charakterů v krvi Beránkově. Jan dí: *„Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“* (J 1,29) ... Nevzdáme se svých hříchů? ... *Mar 298.4*

Snažně vás prosím, bratři a sestry, abyste vážně usilovali o získání koruny věčného života. Odměna stojí za ten boj, stojí za tu námahu. ... V závodě, ve kterém běžíme, může každý získat nabízenou odplatu – korunu věčného života. Já tuto korunu chci; hodlám ji s Boží pomocí mít. Hodlám se pevně držet pravdy, abych viděla Krále v okrase Jeho. – IHP 356 *Mar 298.5*

Všeobecné vzkříšení spravedlivých

„Prociťte a prozpěvujte, kteříž přebýváte v prachu. Nebo rosa tvá je jako rosa na bylinách, a země vydá mrtvé.“ (Iz 26,19 – KJV) Mar 299.1

Král králů sestupuje na oblaku, zahalen plamenem ohně. Nebesa jsou svinuta jako svitek, země se před Ním třese, a všeliká hora i ostrov se pohnuly ze svého místa. ... Mar 299.2

Uprostřed potácející se země, prudkého blýskání a burácení hromu, hlas Syna Božího povolává spící svaté. Pohlíží na hroby spravedlivých a pak, zvedaje své ruce k nebi, volá: *„Probud'te se, probud'te se, vy, kteříž spíte v prachu, a vstaňte!“* Po celé široširé zemi uslyší mrtví onen hlas, a kteří uslyší, budou žít. A celá země zazvučí krokem nesmírně velikého zástupu ze všelikého národu, pokolení, jazyku a lidu. Vycházejí z žaláře smrti, oděni nesmrtelnou slávou, volajíce: *„Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó peklo (ó hrobe – KJV), vítězství tvé?“* (1 K 15,55) A žijící spravedliví a vzkříšení svatí spojují své hlasy v dlouhém, radostném, vítězoslavném zvolání. Mar 299.3

Všichni vycházejí ze svých hrobů ve stejném vzrůstu, jako když do něj sestupovali. ... Avšak všichni povstávají ve svěžesti a síle věčného mládí. ... Smrtelná, pomíjitelná postava, zbavena půvabu, kdysi poskvrněna hříchem, stává se dokonalou, krásnou a nesmrtelnou. Všechny vady a znetvoření zůstávají v hrobech. ... Mar 299.4

Žijící spravedliví jsou proměněni *„hned pojednou, v okamžení“*. Hlasem Božím byli oslaveni; nyní jsou učiněni nesmrtelnými a se vzkříšenými svatými jsou zachvácení vstříc Pánu v povětří. Andělé shromažďují *„vyvolené jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich“* (Mt 24,31). – GC 641, 642, 644, 645 Mar 299.5

Když nemluvnátka vycházejí ze svých prachových lůžek nesmrtelná, ihned letí do náručí svých matek. – 2SM 260 Mar 299.6

Přátelé, dlouho odloučení smrtí, se sdružují, aby se již nikdy nerozešli, a s písněmi radosti vystupují spolu do Města Božího. – GC 645 Mar 299.7

Vítězství spících svatých

„Nedivtež se tomu; neboť přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu.“ (J 5,28.29) Mar 300.1

Dárce života povolá své vykoupené vlastnictví v prvním vzkříšení a až do oné vítězné hodiny, kdy zazní poslední zatroubení a obrovský zástup vyjde k věčnému vítězství, bude každý spící svatý zachován v bezpečí a bude střežen jako nejdražší klenot, který Bůh zná ze jména. Mocí Spasitelovou, která v nich přebývala, když byli živí, a protože byli účastníky božské přirozenosti, jsou povoláni z mrtvých. – SD 359 Mar 300.2

„Přichází hodina,“ řekl Kristus, *„v níž všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas a vyjdou.“* (J 5,28.29 – Ns) Tento hlas má zaznít všemi příbytky mrtvých; a každý svatý, který spí v Ježíši, se probudí a opustí svůj žalář. Potom ctnost povahy, kterou jsme přijali z Kristovy spravedlnosti, nás připojí k pravé velikosti toho nejvyššího řádu. – SD 359 Mar 300.3

Slavné bude vítězství spících svatých v onom jitře vzkříšení. ... Dárce života bude korunovat nesmrtelností všechny, kteří vyjdou z hrobu. – SD 359 Mar 300.4

Tam stojí zástup vzkříšených. Jejich poslední myšlenkou byla smrt a její bolest. Poslední myšlenky, které měli, byly o hrobu, avšak nyní prohlašují: *„Kde je, ó smrti, osten tvůj? Kde je, ó hrobe, vítězství tvé?“* (1 K 15,55 – KJV) ... Zde stojí, konečný dotek nesmrtelnosti je na ně vložen a oni vystupují vzhůru, aby se v povětří setkali se svým Pánem. ... Po obou stranách jsou zástupy andělů; ... potom andělský chór udává tón vítězství, andělé ve dvou zástupech začínají zpívat a vykoupený zástup se připojuje, jako by byli pěli píseň již před tím na zemi, a zpívají. Ó, jaká hudba! Nezní žádný falešný tón. Každý hlas dosvědčuje: *„Hoden jest Beránek, kterýž byl zabit.“* (Zj 5,12 – KJV) Z práce duše své zří Beránek užitek, jímž je nasycen (viz Iz 53,11). – SD 359 Mar 300.5

Tajemství vzkříšení

„Ačkoli já vím, že vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví. A ač by kůži mou i tělo červi zvrtili, však vždy v těle svém uzřím Boha. Kteréhož já uzřím sobě, a oči mé spatří jej, a ne jiný, jakkoli zhynula ledví má u vnitřnosti mé.“ (Jb 19,25.26) Mar 301.1

Při vzkříšení bude naše osobní totožnost zachována, ačkoli částice hmoty neboli materiální podstaty toho, co vešlo do hrobu, budou jiné. Úžasné skutky Boží jsou člověku tajemstvím. Duch, charakter člověka, se vrací k Bohu, kde bude zachován. Při vzkříšení bude každý člověk mít svou vlastní povahu. Bůh v čase, který sám určil, povolá mrtvé k životu tím, že jim dá nový dech života a rozkáže, aby vyschlé kosti ožily. Z hrobu vyjde stejná podoba, ale bude prostá nemocí a jakéhokoli kazu. Žije znovu a nese tutéž osobnost a rysy, takže přítel pozná přítele. V přírodě neexistuje žádný Boží zákon, který by ukazoval na to, že Bůh vrátí stejné částice hmoty, které formovaly tělo před jeho smrtí. Bůh dá spravedlivým mrtvým tělo, jak sám ráčí (viz 1 K 15,38). Mar 301.2

Apoštol Pavel ilustruje tuto věc zrnem, které je zaseto na poli. Zaseté símě zahyne, ale vzejde z něho nové. Přirozená podstata zrna, které se rozloží, již nebude vzkříšena do původního stavu, ale Bůh mu dá tělo, jak sám ráčí. Lidské tělo bude sestávat z mnohem skvělejšího materiálu, protože to bude nové stvoření, nové zrození. *„Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní.“ (1 K 15,44) – 6BC 1093 Mar 301.3*

(Věřící) může zemřít, stejně jako Kristus zemřel, ale Spasitelův život je v něm. Jeho život je skryt s Kristem v Bohu. *„Já jsem přišel, aby život měly,“* pravil Ježíš *„a měly ho hojnost.“* (J 10,10 – Ns) On uskutečňuje onen velký proces, jímž jsou věřící v tomto přítomném životě učiněni jedno s Ním, aby s Ním mohli zůstat jedno po celou věčnost ... Mar 301.4

V nejposlednější den je vzkřísí jako část sebe samého. ... Kristus se s námi stal jedno, abychom my jsme se mohli stát jedno s Ním v božství. – RH June 18, 1901 Mar 301.5

21. října

Život věčný začíná nyní

„A to svědectví je toto: že Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu.“ (1 J 5,11 – NBK) *Mar 302.1*

Ježíšovo vzkříšení bylo příkladem konečného vzkříšení všech, kteří v Něm zesnuli. – ST Sept. 26, 1878 *Mar 302.2*

On (křesťan) může zemřít; avšak život Kristův je v něm, a při vzkříšení spravedlivých povstane k novotě života. – RH Oct. 1, 1901 *Mar 302.3*

„V něm (v Kristu) život byl, a život byl světlo lidí.“ (J 1,4) Není to tělesný život, jenž je zde výslovně uveden, ale nesmrtelnost, život, který je výlučně Božím vlastnictvím. To Slovo, které bylo u Boha, a které bylo Bůh, mělo tento život. Tělesný život je něco, co přijímá každý jednotlivec. Není věčný ani nesmrtelný, neboť Bůh, Dárce života, jej zase odnímá. Člověk nemá žádnou vládu nad svým životem. Avšak život Kristův nebyl propůjčený. Žádný Mu nemůže odejmout tento život. Pravidl: *„Já ho pokládám sám od sebe.“* (J 10,18 – NBK) V Něm byl život, původní, nepropůjčený, neodvozený. Tento život není člověku vrozený. Může jej vlastnit jen skrze Krista. – ST April 8, 1897 *Mar 302.4*

Když však nesl lidskou přirozenost, byl (Kristus), pokud šlo o Jeho život, závislý na Všemohoucím. Ve svém lidství se pevně chopil božství Otce nebeského; a každý člen lidské rodiny má výsadu učinit totéž. ... *Mar 302.5*

Jestliže činíme pokání z našeho přestoupení a přijímáme Krista jako Dárce života, ... stáváme se jedno s Ním a naše vůle je uvedena do souladu s božskou vůlí. Stáváme se účastníky života Kristova, jenž je věčný. Tím, že přijímáme život Kristův, získáváme od Boha nesmrtelnost, neboť v Kristu *„přebývá všechna plnost Božství tělesně“* (Ko 2,9). Tento život je tajemným spojením a součinností božského s lidským. – ST June 17, 1897 *Mar 302.6*

Kristus se stal jedním tělem s námi, abychom se stali jedním duchem s Ním. Na základě tohoto spojení máme vyjít z hrobu – nejen jako projev Kristovy moci, nýbrž proto, že skrze víru se Jeho život stal naším životem. Ti, kteří poznávají Krista v Jeho pravé povaze a přijímají Jej do srdce, mají věčný život. Skrze Ducha v nás přebývá Kristus; a Duch Boží, vírou přijatý do srdce, je počátkem života věčného. – DA 388 *Mar 302.7*

Poznáme se navzájem

„Potom poznám tak, jak jsem byl také sám poznán.“ (1 K 13,12 – NBK) Mar 303.1

Poznáme své přátele, stejně jako učedníci poznali Ježíše. Možná byli v tomto smrtelném životě zmrzačení, nemocní či znetvoření, vstanou však v dokonalém zdraví a souměrnosti; přesto v jejich oslaveném těle bude dokonale zachována jejich totožnost. ... Ve tváři rozzářené světlem zářícím od tváře Ježíšovy poznáme charakteristické rysy těch, které milujeme. – DA 804 *Mar 303.2*

Vykoupení se setkají a poznají ty, jejichž pozornost obrátili k vyvýšenému Spasiteli. Jaké požehnané rozhovory povedou s těmito dušemi! „Byl jsem hříšníkem,“ bude řečeno, „bez Boha a bez naděje na světě, a ty jsi ke mně přišel a upoutal moji pozornost k drahému Spasiteli jako mé jediné naději. ...“ Jiní budou říkat: „Byl jsem pohanem v pohanské zemi. Ty jsi opustil své přátele a pohodlný domov a přišel jsi, abys mne učil, jak nalézt Ježíše a věřit v Něho jako jediného pravého Boha. Zničil jsem své modly a klaněl se Bohu, a nyní Jej spatřuji tváří v tvář. Jsem spasen, navěky spasen, abych stále spatřoval Toho, jehož miluji. ...“ *Mar 303.3*

Jiní budou vyjadřovat svoji vděčnost těm, kteří sytili hladové a odívali nahé. „Když zoufalství svazovalo moji duši v nevěře, Pán tě poslal ke mně,“ říkají, „abys mluvil slova naděje a útěchy. Přinesl jsi mi pokrm pro mé tělesné potřeby, a otevřel jsi mi Boží slovo, probouzeje ve mně moje duchovní potřeby. Jednal jsi se mnou jako s bratrem. Měl jsi pro mne pochopení v mých starostech a uzdravil jsi moji potřenou a zraněnou duši, takže jsem se mohl chopit ruky Kristovy, která byla vztažena, aby mne zachránila. V mé nevědomosti jsi mne trpělivě učil, že mám v nebi Otce, který se o mne stará. Četl jsi mi převzácná zaslíbení Božího slova. Podnítil jsi ve mně víru, že On mne chce zachránit. Moje srdce se obměkčilo, poddalo, zlomilo, když jsem přemýšlel o oběti, kterou pro mne Kristus učinil. ... Jsem zde, spasen, navěky zachráněn, abych stále žil v Jeho přítomnosti a velebil Toho, který dal svůj život za mne.“ *Mar 303.4*

Jaká bude radost, když se tito vykoupení setkají a pozdraví s těmi, kteří kvůli nim byli obtíženi břemenem starostí! A ti, kteří nežili pro své uspokojení, ale aby byli požehnáním těm nešťastným, kteří měli tak málo požehnání – jak budou jejich srdce naplněna zadostiučiněním! – MLT 353 *Mar 303.5*

Blahoslavená naděje

„Očekávající té blahoslavené naděje, a příští slávy (a slavného příchodu –KJV) velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista.“ (Tt 2,13) Mar 304.1

Ježíš řekl, že odejde a připraví nám příbytky, abychom, kde je On, byli i my. Budeme s ním stále přebývat a těšit se ze světla Jeho drahé tváře. Srdce mi poskakuje radostí při této potěšující vyhlídce. Jsme téměř doma. Nebe, sladké nebe! Ono je naším věčným domovem. Těším se každou chvíli z toho, že Ježíš žije, a protože On je živ, i my budeme živi. Má duše říká: Chvalte Pána. V Ježíši je plnost, hojnost pro každého, pro všechny, i proč bychom měli mřít pro chléb či zmírat hladu v cizích zemích? *Mar 304.2*

Hladovím, žízním po spasení, po naprostém podrobení se vůli Boží. Skrze Ježíše máme spolehlivou naději. Je bezpečná i pevná, „*a vcházející až do vnitřku za oponu*“ (Žd 6,19). Přináší nám potěšení v soužení, poskytuje nám radost uprostřed utrpení, rozptyluje temnotu okolo nás, a způsobuje, abychom skrze to všechno hleděli k nesmrtelnosti a věčnému životu. ... Pozemské poklady nám nejsou žádným svodem, neboť máme-li tuto naději, ona jasně převýší poklady pozemské, které jsou pomíjející, a chápe se nesmrtelného dědictví, pokladů, které jsou trvanlivé, neporušitelné, neposkvřené, a neuvadlé. ... *Mar 304.3*

Naše smrtelná těla mohou umřít a být uložena do hrobu. Přesto ta požehnaná naděje žije dál až do toho vzkříšení, kdy hlas Ježíšův povolá spící z prachu. Potom se budeme těšit z plnosti té blahoslavené, slavné naděje. Víme, v koho jsme uvěřili. Ne nadarmo běžíme, ani nadarmo nepracujeme. Bohatá, slavná odměna je před námi; to je ten základ, pro který běžíme. A vytrváme-li v odvaze, určitě ho dosáhneme. ... *Mar 304.4*

Spasení je pro nás, proč tedy stojíme stranou od pramene? Proč nepřijít a nenapít se, aby naše duše mohly být občerstveny, osvěženy, a aby mohly v Bohu prospívat? Proč lneme tak těsně k zemi? Existuje něco lepšího než země, o čem můžeme mluvit a přemýšlet. Naše mysl se může pohybovat v nebeském ovzduší. Ach, soustředme svou pozornost na Ježíšovu půvabnou, neposkvřenou povahu, a zřením budeme proměněni v týž obraz. Zmužile sobě číňte. Mějte víru Boží (viz 2 K 3,18; Ž 31,24; Mk 11,22). – IHP 352 *Mar 304.5*

Přenesení spravedlivých

„Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sestoupí z nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprve. Potom my živí pozůstatení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky s Pánem budeme.“ (1 Te 4,16.17) Mar 305.1

Brzy se objevil velký bílý oblak. Vypadal půvabněji než kdy předtím. Na něm seděl Syn člověka. Zpočátku jsme Ježíše na oblaku neviděli, ale jak se přibližoval k zemi, mohli jsme spatřit Jeho půvabnou postavu. ... Hlas Syna Božího povolal spící svaté, oděné slavnou nesmrtelností. Žijící svatí byli v mžiku proměnění a byli s nimi vychvácení do oblakového vozu. Jak se vznášel vzhůru, vypadal nádherně. Po obou stranách vozu byla křídla a pod ním kola. A jak vůz stoupal vzhůru, kola volala: „Svatý,“ a křídla, jak se pohybovala, volala: „Svatý,“ a družina svatých andělů okolo oblaku volala: „*Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí!*“ A svatí na oblaku volali: „Sláva! Haleluja!“ – EW 35 Mar 305.2

Všichni jsme společně vstoupili do oblaku a sedm dní jsme vystupovali ke skleněnému moři, kdy Ježíš přinesl koruny a svou vlastní pravicí je vstavil na naše hlavy. Dal nám zlaté harfy a palmy vítězství. Zde na skleněném moři stálo oněch 144 000 ve tvaru dokonalého čtverce. Někteří z nich měli velmi zářící koruny, jiní ne tak jasné. Některé koruny byly na pohledění obtíženy hvězdami, zatímco jiné jich měly jen málo. Všichni byli se svými korunami naprosto spokojeni. A všichni byli oděni nádherným bílým rouchem od ramen až k patám. Všude kolem nás byli andělé, když jsme kráčeli přes skleněné moře k bráně města. Ježíš pozvedl svoji mocnou, slavnou paži, uchopil perlovou bránu, rozevřel ji na jejích třpytících se veřejích a pravil nám: „Umyli jste svá roucha v Mé krvi, zastávali jste neoblomně Moji pravdu, vejďte.“ Všichni jsme vešli a cítili, že máme plné právo do města vejít. – EW 16, 17 Mar 305.3

Uslyšíme hlas, bohatší než jakákoli hudba, která kdy vstoupila v ucho smrtelníka, říkající: „*Podtež požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.*“ (Mt 25,34) – CS 350 Mar 305.4

Vylidněná země

„Hledím-li na zemi, a aj, nesličná jest a prázdňá; pakli na nebe, není na něm žádného světla. Hledím-li na hory, a aj, třesou se, a všickni pahrbkové pohybují se. Hledím-li, a aj, není žádného člověka, a všeliké ptactvo nebeské zaletělo.“ (Jr 4,23-25) Mar 306.1

Při příchodu Kristově jsou bezbožní vyhlazeni z povrchu vší země – zabiti duchem úst Jeho a zkaženi zjevením jasné slávy Jeho. Kristus bere svůj lid do Města Božího a země je vyprázdněna od svých obyvatel. *„Aj, Hospodin vyprázdní zemi, a pustou učiní; promění zajisté způsob její, a rozptýlí obyvatele její.“ „Náramně vyprázdněna bude země, a velice zloupěna (zkažena – KJV); nebo Hospodin mluvil slovo toto.“ „Nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvu věčnou. Protož prokletí zžije zemi, a vyplnění budou obyvatele její; protož hořeti (spálení – KJV) budou obyvatele země.“ (Iz 24,1.3.5.6) Mar 306.2*

Celá země vypadá jako hrozná poušť. Zbořeniny měst a vesnic zničených zemětřesením, stromy vytržené s kořeny, rozeklané skály vyvržené mořem či vytržené ze země samé, jsou rozptýleny po jejím povrchu, zatímco obrovské prohlubně vyznačují místo, kde byly hory vytrženy ze svých základů. Mar 306.3

Nyní dochází k události, jež byla nastíněna v poslední závažné službě Dne smíření. Když bylo přisluhování ve svatyni svatých dokončeno a hříchy Izraele byly zásluhou krve oběti za hřích odstraněny ze svatyně, potom byl před Hospodinem postaven živý kozel pro Azazel; a přede vším shromážděním nad ním velekněz vyznal *„všecky nepravosti synů Izraelských, a všecka přestoupení jejich se všemi hříchy jejich, a vložil je na hlavu kozla“ (Lv 16,21)*. Podobně když bude v nebeské svatyni dílo smíření dokončeno, potom před Bohem a nebeskými anděly a zástupem vykoupených budou hříchy Božího lidu vloženy na satana; on bude prohlášen vinným ze všeho zla, jež na jeho podněcování spáchali. – GC 657, 658 Mar 306.4

Satan je svázán

„Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. Ten se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a satan, a svázal jej na tisíc let.“ (Zj 20,1.2 – NBK) Mar 307.1

Pisatel Zjevení předpovídá vypovězení satana a stav zmatku a zpustošení, ve který má být země přeměněna, a prohlašuje, že tento stav bude trvat tisíc let. Po vyličení scén druhého příchodu Pá-ně a zničení bezbožných, proroctví pokračuje: *„Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. Ten se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a satan, a svázal jej na tisíc let. Uvrhl ho do propasti, zamkl ho a zapečetil ji nad ním, aby už nesváděl národy, dokud se nenaplní těch tisíc let; potom totiž musí být nakrátko propuštěn.“ (Zj 20,1-3 – NBK) Mar 307.2*

To, že výraz „*propast*“ (bezedná propast – KJV) představuje zemi ve stavu zmatku a tmy, je zjevné z jiných částí Písma. Ohledně stavu země „*na počátku*“ biblický zápis říká, že země „*byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma*“ (Gn 1,2 – NBK). Proroctví učí, že země bude, alespoň částečně, navrácena do tohoto stavu. Prorok Jeremiáš, vzhlížeje k onomu velikému dni Božímu, prohlašuje: *„Hledím-li na zemi, a aj, nesličná jest a prázdná; pakli na nebe, není na něm žádného světla. Hledím-li na hory, a aj, třesou se, a všickni pahrbkové pohybují se. Hledím-li, a aj, není žádného člověka, a všeliké ptactvo nebeské zaletělo. Hledím-li, a aj, pole úrodné jest pouští, a všechna města jeho zbořena jsou.“ (Jr 4,23-26) Mar 307.3*

Zde má mít satan se svými zlými anděly domov po tisíc let. Omezen na zemi, nebude mít přístup k jiným světům, aby sváděl a obtěžoval ty, kteří nikdy nepadli. V tomto smyslu je svázán – nezůstalo zde žádného, na němž by mohl uplatňovat svoji moc. Je zcela izolován od díla podvodu a zkázy, které po tak mnoho století bylo jeho jediným potěšením. – GC 658, 659 Mar 307.4

Rodiny budou znovu spojeny

„Takto praví Hospodin: Zdrž hlas svůj od pláče, a oči své od slz, nebo tvé dílo bude odměněno, praví Hospodin; navrátí se opět ze země nepřítele. Ve tvém konci je naděje, dí Hospodin, že tvé dítky se opět navrátí do svého kraje.“ (Jr 31,16.17 – KJV) Mar 308.1

Kristus přichází s oblaky a slávou velikou. Množství zářících andělů Jej bude provázet. Přijde, aby vzkřísil mrtvé a proměnil žijící svaté od slávy v slávu. Přijde, aby poctil ty, kteří Jej milovali a zachovávali Jeho přikázání, a aby je pobral k sobě samému. Nezapomněl na ně a nezapomněl ani na své zaslíbení. Rodinná pouta se opět spojí. – DA 632 Mar 308.2

Den Boží zjeví, kolik je svět dlužen zbožným matkám. ... Mar 308.3

Až zasedne soud a knihy budou otevřeny; až veliký Soudce vyřkne: „To dobře,“ a koruna nesmrtelné slávy bude vstavena na čelo vítěze, mnozí pozvednou své koruny před tváří shromážděného vesmíru a ukazujíce na své matky, řeknou: „Ona mne učinila vším, čím jsem skrze milost Boží. Její naučení, její modlitby, byly požehnány k mému věčnému spasení.“ – ST Oct. 11, 1910 Mar 308.4

S nevýslovnou radostí patří rodiče na korunu, roucho, harfu, jež jsou dány jejich dítkám. Dny naděje a strachu jsou u konce. Mohlo se zdát, že símě, zaseté se slzami a modlitbami, je zaseto na darmo, ale nakonec je jejich žeň sklizena s radostí. Jejich děti byly vykoupěny. – ST July 1, 1886 Mar 308.5

Ó, jak předivné vykoupění! o němž se dlouho mluvilo, v nějž se dlouho doufalo, o němž se přemýšlelo s dychtivým očekáváním, jemuž však nebylo nikdy plně porozuměno. – GC 645 Mar 308.6

Svým věrným následovníkům byl Kristus na každý den společníkem a důvěrně známým přítelem. Žili v úzkém spojení, ve stálém společenství s Bohem. Nad nimi vzešla sláva Hospodinova. V nich se odráželo osvětlení známosti slávy Boží v tváři Ježíše Krista. (viz 2 K 4,6) Nyní se radují z jasných paprsků jasu a slávy Krále v Jeho majestátu. Jsou připraveni pro nebeské společenství, neboť mají nebe ve svých srdcích. – COL 421 Mar 308.7

Koruny, jež se připravují pro věrné

„Bojoval jsem dobrý boj; běh jsem dokončil, víru jsem zachoval. Nakonec je pro mě připravena koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce; a nejen mně, ale i všem, kdo si zamilovali jeho příchod.“ (2 Tm 4,7.8 – NBK) Mar 309.1

Když Pán učiní svým klenotem ty pravé, upřímné, poctivé, pohlédne na ně s libostí. Andělé jsou zaměstnáni zhotovováním korun pro takovéto jedince, a na těchto korunách, hvězdami posázených, se bude s leskem odrážet světlo, které vyzařuje od trůnu Božího. – 5T 96 Mar 309.2

Mluvte o nebeských věcech. Mluvte o Ježíšovi, o Jeho půvabu a slávě, a o Jeho nehynoucí lásce k vám, a necht' vaše srdce přetéká láskou a vděčností k Němu, jenž umřel, aby vás spasil. Ach, připravte se na setkání se svým Pánem v pokoji. Ti, kteří budou připraveni, brzy přijmou nepomíjející korunu života a budou přebývat navždy v království Božím s Kristem, s anděly a s těmi, kteří byli vykoupeni drahou krví Kristovou. – SD 362 Mar 309.3

Koruna slávy... je odložena nám, kteří očekáváme a milujeme a toužíme po příchodu Spasitele. Mar 309.4

Ti, kteří čekají, mají býti korunováni slávou, ctí a nesmrtelností. Není vám zapotřebí mluvit... o počtách světa, ani o chvále jeho velikých jedinců. Všichni ti jsou marnost. (viz Iz 41,29) Toliko prst Boží necht' se jich dotkne, a oni se ihned navrátí znovu do prachu. Já chci tu čest, která nepomíjí, čest, která je nesmrtelná, čest, která nikdy nezhyne; chci korunu, která je bohatší než kterákoli koruna, jaká kdy zdobila čelo panovníka. – RH Aug. 17, 1869 Mar 309.5

V onen den se budou vykoupení stkvíti v slávě Otce a Jeho Syna. Andělé nebeští, rozeznávající své zlaté harfy, budou vítat Krále a ty, kteří jsou trofejí Jeho vítězství – ty, kteří byli umyti a zbíleni v krvi Beránkově. Píseň vítězství bude znít a naplní celé nebe. Kristus zvítězil. Vstupuje do nebeských síní doprovázen svými vykoupenými, svědky toho, že Jeho mise utrpení a sebeoběti nebyla marná. – SD 362 Mar 309.6

Koruna pro každé dítko Boží

„Blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení; nebo když bude zkušén, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují.“ (Jk 1,12) Mar 310.1

Viděla jsem, jak ohromné množství andělů přináší z města překrásné koruny – pro každého svatého koruna s jeho jménem na ní napsaným. Když si Ježíš vyžádal koruny, andělé Mu je předkládali, a přežádostivý Ježíš je svou vlastní pravicí vkládal na hlavy svatých. Týmž způsobem andělé přinesli harfy a Ježíš je také daroval svatým. Vedoucí andělé nejprve udali tón a potom se každý hlas pozvedl ve vděčné, šťastné chvále, a každá ruka dovedně přejela struny harfy, vydávajíc líbeznou hudbu v bohatých a dokonalých melodiích. ... Mar 310.2

Ve městě bylo všechno pastvou pro oči. Všude spatřovali bohatou slávu. Potom Ježíš pohlédl na své vykoupené svaté. Jejich tváře zářily slávou; a když na ně upřel své milující oči, řekl svým systým, melodickým hlasem: „Z práce duše své spatřuji užitek, jímž jsem nasycen. Tato bohatá sláva je vaše, abyste ji věčně užívali. Vaše bolesti jsou skončeny. Smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více.“ ... Mar 310.3

Potom jsem viděla Ježíše, jak vede svůj lid ke stromu života. ... Na stromě života bylo nejkrásnější ovoce, z kterého mohli svatí svobodně jíst. Ve městě byl nejnádhernější trůn, z kterého tekla čistý potok vody živé, světlý jako křišťál. Z každé strany potoka byl strom života a na březích potoka byly další nádherné stromy nesoucí ovoce. ... Mar 310.4

Jazyk je zcela nedostatečný při pokusu o vyličení nebe. Jak přede mnou vyvstává tato scéna, jsem úžasem bez sebe. Unesena vše převyšující nádherou a velebnou slávou, pokládám pero a volám: „Ó, jaká láska! Jaká předivná láska!“ Nejvznešenější jazyk není s to, aby vyličil slávu nebe či nesrovnatelnou hloubku Spasitelovy lásky. – SR 413, 414 Mar 310.5

Naše vykoupení se přibližuje

„Když se toto počne dít, pohleďtež a pozdvihnětež hlav svých, proto že se přibližuje vykoupení vaše.“ (L 21,28) Mar 311.1

Příchod Kristův je blíže, než když jsme poprvé uvěřili. Velký spor se blíží ke svému konci. Soudy Boží jsou na zemi. Pronášejí vážné varování: *„I vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.“ (Mt 24,44) ... Mar 311.2*

Žijeme v závěrečných scénách těchto pozemských dějin. Proroctví se chvatně naplňuje. Hodiny zkušební lhůty rychle mijejí. Nesmíme ztrácet žádný čas – ani okamžik. Ať nejsme nalezeni spící na stráži. Ať nikdo neříká ve svém srdci či svými skutky: *„Prodlívá pán můj přijíti.“ (Mt 24,48)* Necht' je poselství o Kristově brzkém návratu vyhlašováno ve vážných slovech varování. Přesvědčujme všude muže a ženy, aby činili pokání a utekli budoucímu hněvu. ... Mar 311.3

Pán má brzy přijíti, a my musíme být připraveni setkat se s Ním v pokoji. Buďme rozhodnutí učinit vše, co je v našich silách, abychom předali světlo těm okolo nás. Nemáme být smutní, ale radostní, a máme mít Pána Ježíše stále před sebou. Brzy přijde, a my musíme být hotovi a očekávající na Jeho zjevení se. Ach, jak bude nádherné, vidět Jej a být uvítáni jako Jeho vykoupený lid! Čekáme dlouho, avšak naše naděje nemá pohasínat. Budeme-li jen moci spatřit Krále v okrase Jeho, budeme navždy blahoslaveni. Cítím nutkání hlasitě volat: „Kurs domov!“ Blížíme se času, kdy Kristus přijde v moci a slávě veliké, aby pobral své vykoupené do jejich věčného domova. ... Mar 311.4

Čekáme dlouho na návrat našeho Spasitele. Nicméně zaslíbení je jisté. Brzy budeme v našem zaslíbeném domově. Tam nás Ježíš povede podél živého pramene vytékajícího z trůnu Božího a osvětlí nám vedení prozřetelnosti, jež nám byla nejasná a jimiž nás na této zemi prováděl, aby zdokonalil naše povahy. Tam spatříme nezkaleným zrakem krásy obnoveného Edenu. Metajíce k nohám Vykupitelovým koruny, které vstavil na naše hlavy, a rozeznívajíce své zlaté harfy, naplníme celé nebe chválou Toho, který sedí na trůnu. – 8T 252-254 Mar 311.5

Odplata jeho bude s ním

„Hle, přijdu brzy a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle toho, jaké bude jeho dílo.“ (Zj 22,12 – NBK) Mar 312.1

Naše dílo zde se má brzy uzavřít a každý člověk vezme svou odplatu podle své vlastní práce. Byla mi ukázána odplata svatých, nesmrtelné dědictví, a viděla jsem, že ti, kteří kvůli pravdě vystáli nejvíce, se nebudou domnívat, že se měli špatně, ale budou pokládat nebe za lacino získané. – 1T 381 *Mar 312.2*

Každý den nese své břímě záznamu nesplněných povinností, nedbalosti, sobectví, klamu, lsti, podvádění. Jaké množství zlých skutků se hromadí pro konečný soud! Když Kristus přijde, bude *„mzda jeho s ním, a dílo jeho před ním,“* (Iz 62,11) aby odplatil každému podle toho, jaké byly jeho skutky. K jakému odhalení potom dojde! Jaké zahanbení tváří u některých, když budou na stránkách dějin odhaleny skutky jejich životů. – 2T 160 *Mar 312.3*

Každý dobrý i každý špatný skutek, a jeho vliv na ostatní, je odhalen Zpytatelem srdcí, jemuž je každé tajemství zjevné. A odplata bude podle pohnutek, které vedly k činu. – 2T 520 *Mar 312.4*

Příchod Kristův *„blízký jest a rychlý velmi“* (Sf 1,14). Čas, ve kterém máme pracovat, je krátký, a muži i ženy hynou. ... *Mar 312.5*

Potřebujeme, aby se nás zmocnila ta moc Boží, která obrací člověka, abychom rozuměli potřebám hynoucího světa. Břímě mého poselství pro vás je toto: Připravte se, připravte se vstříc Pánu. Ozdobte své lampy a necht' světlo pravdy vyzařuje na cesty a mezi ploty. Je zde svět, který musí být varován před blízkým příchodem konce všech věcí. ... *Mar 312.6*

Usilujme o nové obrácení. Potřebujeme, aby s námi byla přítomnost Božího svatého Ducha, aby byla naše srdce obměkčena a abychom nevnesli do díla tvrdého ducha. Modlím se, aby se Duch svatý plně zmocnil našich srdcí. Jednejme jako dítky Boží, které se k Němu obracejí o radu, připravené vykonat Jeho plány, kdekoli se naskytanou. Takovými lidmi bude Bůh oslaven, a ti, kteří budou svědky naší horlivosti, řeknou: Amen i amen. – 9T 105-108 *Mar 312.7*

1. listopadu

Svázání satana a jeho andělů

„Anděly, kteříž neostříhali svého knížetství, ale opustili příbytek svůj, k soudu velikého toho dne vazbou věčnou pod mráкотou schoval.“ (Ju 6) Mar 313.1

Země vypadala jako hrozná poušť. Města i vesnice zničené zemětřesením leží v sutinách. Hory se pohnuly ze svého místa, zanechávající po sobě rozsáhlé prohlubně. Rozeklané skály vyvržené mořem nebo vytržené ze země, byly rozptýleny po celém jejím povrchu. Mohutné stromy byly vyrvány z kořenů a rozesety po krajině. Tady má být na tisíc let domov satana a jeho zlých andělů. *Mar 313.2*

Zde bude uvězněn, aby po zničeném povrchu země bloumal sem a tam a hleděl na následky své vzpoury proti Božímu Zákonu. Po tisíc let může užívat ovoce kletby, kterou způsobil. Omezen pouze na tuto zemi nebude mít možnost dostat se na jiné planety, aby tam pokoušel a obtěžoval ty, kteří nepadli do hříchu. Po celou tuto dobu bude satan nesmírně trpět. Od svého pádu byly jeho zlé vlastnosti neustále v činnosti. Tehdy však bude zbaven své moci a bude ponechán, aby přemýšlel o roli, kterou sehrál od svého pádu. S chvěním a hrůzou bude hledět vstříc hrozně budoucnosti, kdy bude muset trpět za všechno zlo, které učinil a kdy bude potrestán za všechny hříchy, k jejichž spáchání dával příčinu. *Mar 313.3*

Slyšela jsem vítězná zvolání andělů i vykoupených svatých, která zněla jako deseti tisíce hudebních nástrojů, neboť neměli být již nikdy satanem obtěžováni a pokoušeni, a protože i obyvatelé jiných světů byli zbaveni jeho přítomnosti a jeho pokušení. – EW 290 *Mar 313.4*

Lidu Božímu způsobilí satanovo zajetí radost a veselí. Prorok praví: *„I stane se v ten den, že dá tobě Jehovah odpočinutí od trápení tvého a soužení tvého, a od poroby těžké, v kterou jsi byl podroben, že se chopíš přísloví tohoto o králi Babylonském (který zde představuje satana), a řekneš: Aj, jak přestal násilník! ... Potřískal Jehovah hůl bezbožných, žezlo panujících, mrskajícího lidi v prchlivosti mrskáním ustavičným, panujícího v hněvě nad národy, kteří sužováni bývali bez lítosti.“* (Iz 14,3-6; KJV – R.V.) – GC 660 *Mar 313.5*

Setkáme se se svými strážnými anděly

314.1 „*Nebo andělům svým přikázal o tobě, aby tě ostříhali na všech cestách tvých.*“ (Ž 91,11) *Mar*

Až uvidíme prozřetelná vedení Boží ve světle věčnosti, porozumíme, jak jsme zavázáni Jeho andělům za jejich péči a zásahy. Nebeské bytosti se aktivně zúčastňují záležitostí, které se týkají člověka. Zjevují se v rouše, které září jako blesk; přicházejí jako lidé v oděvu pocestných. Přijímají pohostinnost lidských domovů; dělají průvodce cestujícím, které překvapila tma. Maří úmysly škůdce a odvrací ránu zhoubce. *Mar 314.2*

Ačkoli si to vládcové tohoto světa neuvědomují, přesto v jejich radách jsou často mluvčími andělů. Lidské oči na ně patří a lidské uši naslouchají jejich výzvám. Ve sněmovnách a soudních síních nebeských poslové obhajují věc pronásledovaných a utiskovaných. Maří záměry a brzdí zla, jež by způsobila škody a utrpení Božím dítkám. Toto vše bude žákům v nebeské škole odhaleno. *Mar 314.3*

Každý vykoupený jednotlivec pozná službu andělů ve svém vlastním životě. Anděl, který byl jeho strážcem již od prvních okamžiků života, který sledoval jeho kroky a chránil jej v čase nebezpečí, který s ním byl i „v údolí stínu smrti“ a který označil místo jeho odpočinku, anděl, který jej jako první pozdravil v jitře vzkříšení – jaké to bude rozmlouvat s ním a dozvídat se o božských záležitostech v osobním životě, o nebeské spolupráci v každém díle ve prospěch lidstva! – Ed 304, 305 *Mar 314.4*

Každá lidská bytost, ať je její životní úděl jakýkoliv, může, s Božím slovem ve svých rukou, mít takové společenství, jaké si vyvolí. Na jeho stránkách může rozmlouvat s těmi nejušlechtilejšími a nejlepšími jedinci lidského rodu; a může naslouchat hlasu Věčného, jak hovoří s lidmi. Když pečlivě uvažuje a rozjímá nad věcmi, na něž „*žádostivi jsou andělé patřiti*“ (1 Pt 1,12), může sdílet jejich společenství. – Ed 127 *Mar 314.5*

Bud'te vítáni ve městě Božím

„Jeho pán mu řekl: ‚Výborně, můj dobrý a věrný služebníku. Byl jsi věrný nad málem, ustanovím tě nad mnohým. Vejdí do radosti svého pána.‘“ (Mt 25,23 – NBK) Mar 315.1

S nevýslovnou láskou vítá Ježíš své věrné k radosti svého Pána. Spasitelova radost spočívá v tom, že vidí v království slávy duše, jež byly spaseny jeho utrpením a ponížením. I vykoupení budou účastníky Jeho radosti, když mezi blahoslavenými spatří ty, kdož byli pro Krista získáni jejich modlitbami, jejich úsilím a láskyplnou obětí. Až se shromáždí kolem velkého bílého trůnu, naplní jejich srdce nevyslovitelná radost, když uvidí ty, jež získali pro Krista, a uvidí, že oni získali další a ti zase další a že tak všichni byli přivedeni do přístavu pokoje, aby tam složili své koruny k nohám Ježíšovým a chválili Jej po nekonečnou věčnost. Mar 315.2

Když jsou vykoupení uvítáni v městě Božím, zaznívá vzduchem jásavé vítězné volání. Zakrátko se setkají dva Adamové. Syn Boží stojí s otevřenou náručí, aby přijal otce lidského rodu – bytost, kterou stvořil, která zhřešila proti svému Tvůrci a pro jejíž hřích nese Spasitelovo tělo známky ukřižování. Když Adam poznává stopy po strašných hřebech, nepadá svému Pánu do náruče, nýbrž vrhá se v pokoře k Jeho nohám a volá: *„Hoden, hoden jest ten Beránek, jenž byl zabit!“* (viz Zj 5,12 – KJV) Něžně ho Spasitel zvedá a vybízí ho, aby znovu pohlédl na domov v Edenu, z něhož byl tak dlouho vypovězen. Mar 315.3

Po vyhnání z ráje byl Adamův život na zemi naplněn žalem. Každý vadnoucí list, každé obětí zvíře, každý vliv zkázy na krásné tváři přírody, každá skvrna na čistotě člověka byla novou připomínkou jeho hříchu. ... Téměř tisíc let nesl s trpělivou pokorou trest za přestoupení. Vskutku věrně se kál za svůj hřích a s důvěrou spoléhal na zásluhy zaslíbeného Spasitele a zemřel v naději na vzkříšení. Syn Boží dal výkupné za selhání a pád člověka. A nyní, skrze dílo smíření je Adam znovu uveden ve své původní panství. – GC 647, 648 Mar 315.4

Nevýslovná radost

„Ježíš... pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu.“ (Žd 12,2 – RSV) Mar 316.1

„Toto mluvil jsem vám,“ řekl Kristus, „aby radost má zůstávala ve vás, a radost vaše byla plná.“ (J 15,11) Mar 316.2

Kristus viděl výsledek své práce stále před sebou. Jeho pozemský život, plný námahy a sebezapření, byl povzbuzován pomyšlením, že všechna jeho práce nebude marná. Tím, že dá svůj život za život lidí, obnoví v lidství obraz Boží. Pozvedne nás z prachu, přetvoří náš charakter dle vzoru svého vlastního charakteru a okráší jej svou vlastní slávou. Mar 316.3

Kristus užíval z práce své duše užitek, jímž byl nasycen. Přehlížel rozlehlost věčnosti a viděl štěstí těch, kteří skrze Jeho ponížení obdrží odpuštění a věčný život. On byl raněn pro jejich přestoupení, potřen pro jejich nepravosti. Kázeň jejich pokoje byla na něj vložena a zsinlostí jeho lékařství jim způsobeno. (viz Iz 53,5) Slyšel jásot vykoupených, slyšel, jak zpívají píseň Mojžíšovu a Beránkovu. Ačkoli musel přijmout nejprve křest krve, ačkoli měly hříchy světa obtížit Jeho nevinnou duši a měl na něj dolehnout stín nevýslovné bídy, přesto pro radost, která byla před ním, rozhodl se podstoupit kříž a pohrdnout hanbou. Mar 316.4

Tuto radost mají sdílet všichni Jeho následovníci. Jakkoli velká a slavná má být naše odplata v budoucnosti, nemá nám připadnout až v době konečného vysvobození. I zde máme vírou vejít ve Spasitelovu radost. – MH 504 Mar 316.5

Těm, kteří Jej přijímají, dává moc stát se syny Božími, aby je nakonec Bůh přijal jako své, aby s Ním přebývali po celou věčnost. Jestliže v tomto životě jsou věrni Bohu, uvidí nakonec *„tvář jeho... a jméno jeho bude na čelích jejich“* (Zj 22,4). A co je tím nebeským štěstím, nežli vidět Boha? Jakou větší radost by mohl mít hříšník, zachráněn Kristovou milostí, než hledět na Boží tvář a znát Jej jako Otce? – 8T 267, 268 Mar 316.6

5. listopadu

Vděčnost vykoupených

„Odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“ (Mt 25,40) Mar 317.1

Každý náš skutek přátelského chování k Božímu lidu bude odměněn jako by byl vykonán Jemu samotnému. – MLT 364 Mar 317.2

Jakého zadostiučinění se dostane žencům, když uslyší Ježíšův jasný, melodický hlas, říkající: *„Podtež požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.“* Vejděte *„v radost pána svého“*. (Mt 25,34.23) Mar 317.3

Spasitel je oslaven, protože nezemřel zbytečně. Ti, kdo byli spolupomocníky Božími, patří s veselými, radostnými srdci na užitek ze své práce pro hynoucí, umírající hříšníky a jsou nasyceni. Hodiny plné úzkostí, které prožili, obtížné situace, kterým museli čelit, bolest v srdci proto, že někteří odmítli poznat a přijmout ty věci, které jim byly ku pokoji, to vše je zapomenuto. Na sebezapření, kterým prakticky žili, aby podpořili Boží dílo, si více ani nevzpomenou. Když pohlíží na duše, které se snažili získat pro Ježíše, a vidí je zachráněné, navěky spasené – jako památníky Božího milosrdenství a Vykupitelovy lásky – nebeská klenba se plní chválami a díkyvzdáním. – RH Oct. 10, 1907 Mar 317.4

Před námi je nebe a mezi jeho obyvateli nebude žádného sporu. ... Mar 317.5

Přivítáme se se svatou rodinou vykoupených a uslyšíme Ježíšova slova: *„Podtež požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.“* Lehkými dotečky rozeznáme své zlaté harfy a nebesa budou plná nádherné hudby. Budeme metat své třpytící se koruny k Jeho nohám a vzdávat chválu Tomu, který pro nás zvítězil. Mar 317.6

Zde může být něco, čemu nerozumíme. V Bibli se nám mohou některé věci zdát tajemnými, protože jsou nad naše omezené chápání. Ale až nás Spasitel povede podél živých vod, objasní našim myslím to, čemu jsme dříve jasně neporozuměli. – RH Aug. 8, 1907 Mar 317.7

Nebe lze dosáhnout snadno

„Uvidí símě své, bude dlouho živ a to, což se líbí Hospodinu, bude jeho ruka zdárně činit. Z práce duše své uzří užitek a bude nasycen.“ (Iz 53,10.11 – KJV) Mar 318.1

Boží láska je nezměrná, s ničím nesrovnatelná! Je nekonečná. ... Když přemýšlíme o důstojnosti a slávě Kristově, poznáváme, jak veliká byla ta láska, jež vedla k oběti přinesené na golgotském kříži pro vykoupení ztraceného světa. Toto téma bude svaté naplňovat podivem a úžasem po nekonečné věky, i proč bychom o něm neměli hloubat zde na tomto světě? ... Mar 318.2

Ó, tajemství pobožnosti – Bůh zjevený v těle! Toto tajemství se prohlubuje, když se je pokoušíme pochopit. Je nepochopitelné, a přece lidé dovolí, aby pozemské, světské zájmy překážely tomu sotva patrnému pohledu, jaký jen smrtelníci mohou na Krista a Jeho nezměrnou lásku mít. ... Jak můžeme být nadšeni pozemskými, všedními věcmi a nebýt podníceni tímto výjevem – Golgotským křížem, láskou, která je zjevena ve smrti drahého Božího Syna? ... Mar 318.3

Všechno toto ponížení a utrpení bylo trpělivě vystáto proto, aby byli zpět do Otcova domu přivedeni provinilí a nevďeční tuláci. Ó, domov požehnaných – nemohu si dovolit o něj přijít! Budu-li zachráněna v Božím království, budu v plánu spasení neustále objevovat nové hloubky. Jako nikdy předtím pochopí a ocení všichni vykoupení svatí lásku Otce i Syna a nesmrtelná ústa propuknout v písně chval. Zamiloval si nás, dal za nás svůj život. S oslavenými těly, s rozšířenými schopnostmi, s očištěnými srdci, s neposkvrněnými rty budeme opěvovat bohatství vykupující lásky. V nebesích nebude žádných ztrápených, nebudou tam žádní pochybovači, u kterých se musíme usilovně snažit, abychom je přesvědčili o skutečnosti věčných věcí, nebudou tam žádné předsudky, které je nutno vykořeňovat, ale všichni budou vnímaví k té lásce, která převyšuje poznání. Díky Bohu, bude tam pro Boží lid odpočínutí a pokoj, kde Ježíš bude provádět vykoupené po zelených pastvinách, podél pramenů živých vod, které obveselují město našeho Boha. (viz Ž 23,2; 46,4) Tehdy bude vyslyšena Ježíšova modlitba ke svému Otci: *„Chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já.“* (J 17,24 – Ns) – KH 371 Mar 318.4

Konečně doma

„To dobře, služebníče dobrý a věrný... Vejdíš v radost pána svého.“ (Mt 25,21) Mar 319.1

Když vaše smysly nacházejí radost v půvabných krásách země, pomyslete na svět, který přijde, který nikdy nepozná zhoubný vliv hříchu a smrti. Na svět, kde tvář přírody již více neponese stín kletby. Nechť vám vaše představivost vykreslí domov spasených a uvědomte si, že tento obraz bude mnohem skvělejší, než dokáže vypočítat vaše nejbujnější obrazotvornost. V rozličných Božích darech v přírodě poznáváme jen nejslabší záblesk Jeho slávy. Je psáno: *„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.“* (1 K 2,9 – NBK) – SC 86, 87 Mar 319.2

Zanedlouho se otevrou brány nebeské, aby vpustily dítky Boží, a ze rtů Krále slávy jako nejkrásnější hudba zazní k jejich sluchu slova blahořečení: *„Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte za dědictví království, které je pro vás připraveno od založení světa.“* (Mt 25,34 – Ns) Mar 319.3

Pak budou vykoupení uvítáni v domově, který jim Pán Ježíš připravuje. – SC 125, 126 Mar 319.4

Potom jsem viděla Ježíše, jak vede zástup vykoupených k bráně města. Uchopil bránu a otevřel ji na jejich třpytících se veřejích a vyzval národy, které zachovávaly pravdu, aby vešly (viz Iz 26,2). Ve městě bylo všechno pastvou pro oči. Všude spatřovali bohatou slávu. Potom Ježíš pohlédl na své vykoupené svaté. Jejich tváře zářily slávou; a když na ně upřel své milující oči, řekl svým sytým, melodickým hlasem: „Z práce duše své spatřuji užitek, jímž jsem nasycen. Tato bohatá sláva je vaše, abyste ji věčně užívali. Vaše bolesti jsou skončeny. Smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více.“ ... Mar 319.5

Jazyk je zcela nedostatečný při pokusu o vyličení nebe. Jak přede mnou vyvstává tato scéna, jsem úžasem bez sebe. Unesena vše převyšující nádherou a velebnou slávou, pokládám pero a volám: „Ó, jaká láska! Jaká předivná láska!“ Nejvznešenější jazyk není s to, aby vyličil slávu nebe či nesrovnatelnou hloubku Spasitelovy lásky. – EW 288, 289 Mar 319.6

Budeme překvapeni, až přijdeme do nebe

„Hospodin se nedívá tak, jako se dívá člověk. Neboť člověk hledí na vnější vzezření, ale Hospodin hledí k srdci.“ (1 S 16,7 – KJV) Mar 320.1

Často pohlížíme jako na beznadějně případy právě ty, které Kristus k sobě přitahuje. ... V nebi budou mnozí, o kterých byli jejich sousedé přesvědčeni, že tam nikdy nevejdou. Člověk soudí podle vzezření, ale Bůh podle srdce. – COL 71, 72 *Mar 320.2*

Někteří mezi vykoupenými se pevně chopí Krista až v posledních hodinách života a v nebi se dostane poučení těm, kteří dokonale nerozuměli plánu spasení, když umírali. – 5BC 1124 *Mar 320.3*

Ježíši se v jeho smrtelném zápase na kříži dostalo jednoho záblesku útěchy. Byla to prosba kajícího lotra. ... V Ježíši, zmučeném, vysmívaném a visícím na kříži, spatřuje Beránka Božího, který snímá hřích světa. V jeho hlase se mísí naděje s úzkostí, když se bezmocná, umírající duše upíná k umírajícímu Spasiteli. *„Pane, rozpomeň se na mne,“* volá, *„když přijdeš do království svého.“* Odpověď přišla vzápětí. ... *„Amen pravím tobě dnes, budeš se mnou v ráji.“* – DA 749, 750 *Mar 320.4*

Taková víra může být představena těmi, kteří přišli pracovat na vinici o jedenácté hodině a kterým se dostává stejné mzdy jako těm, kteří tam pracovali mnoho hodin. Lotr žádal ve víře, s lítostí a zkroušeností. Prosil s vážností, jako by si plně uvědomoval, že Ježíš jej může spasit, jestliže bude chtít. – 5BC 1125 *Mar 320.5*

Ti, jež Kristus při soudu pochválí, možná věděli málo o teologii, zato si však vážili Jeho zásad. ... Mezi pohany jsou takoví, kteří nevědomě uctívají Boha, takoví, kterým žádný lidský nástroj nikdy nepřinesl světlo; takoví přesto nezahynou. Ačkoli neznají psaný Zákon Boží, slyší hlas Boží, který k nim promlouvá v přírodě, a činí to, co Zákon požaduje. Jejich skutky dokazují, že Duch svatý se dotýká jejich srdcí a jsou uznáni za dítky Boží. *Mar 320.6*

Jak budou překvapeni a potěšeni ti, jenž jsou mezi národy a mezi pohany pokornými, až uslyší z úst Spasitelových: *„Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili!“* (Mt 25,40) Jak se zaraduje srdce Nekonečné Lásky, až Jeho následovníci vzhlednou s údivem a radostí při Jeho slovech uznání! – DA 638 *Mar 320.7*

9. listopadu

Odpovědi přinášející uspokojení

„Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše.“ (Iz 55,9) Mar 321.1

Naše plány nejsou vždy Božími plány. ... Mar 321.2

Ten, který nám rozumí lépe než rozumíme sami sobě, nám často ve své láskyplné péči a zájmu o nás nechce dovolit, abychom sobecky hledali uspokojení své vlastní ctižádosti. ... Často naše plány selhávají, aby Boží plány s námi mohly být úspěšné. ... Mar 321.3

V životě, který má přijít, budou zjevena tajemství, která nás zde trápila a byla pro nás zklamáním. Poznáme, že naše domněle nevyslyšené modlitby a zklamané naděje nám byly těmi největšími požehnáními. – MH 473, 474 Mar 321.4

Dnes nejsme dostatečně vyspělí v duchovním poznání, abychom porozuměli Božím tajemstvím. Ale když se připojíme k nebeské rodině, tato tajemství budou před námi odhalena. ... Mar 321.5

Tehdy bude mnohé zjeveno na vysvětlení záležitostí, o kterých Bůh nyní mlčí, protože nerozumíme a nedoceňujeme to, co bylo z věčných tajemství oznámeno. Budou objasněny cesty Prozřetelnosti; budou odhalena tajemství milosti skrze Krista. To, co nyní rozum není schopen pochopit, co je těžké k porozumění, bude objasněno. Uvidíme řád v tom, co se nám jevilo jako nevysvětlitelné; moudrost ve všem, co bylo utajeno; dobrotu a odpouštějící milost ve všem, co bylo sděleno. Pravda, prosta vší nejasnosti, bude mysli odhalena v jednolitém celku a její jasnost bude snesitelná. Srdce bude pohnuto, aby pělo radostí. Sporné otázky budou navždy ukončeny a všechny těžkosti vyřešeny. – 6BC 1091 Mar 321.6

Vše, co nás v Božím prozřetelném vedení mátklo, nám bude v budoucím světě vyjasněno. Věci těžké k porozumění pak budou vysvětleny. Tajemství milosti budou před námi odhalena. Tam, kde naše omezená mysl nacházela jen zmatek a nevyplněná zaslíbení, uvidíme nejdokonalejší a nejkrásnější soulad. Poznáme, že nekonečná láska určila zkušenosti, které se zdály být nejobtížnějšími. Když si uvědomíme něžnou péči Toho, který působí, aby všechny věci napomáhaly k našemu dobrému, budeme se veselit radostí nevýslovnou a plnou slávy. – 9T 285 Mar 321.7

O svrchní věci pečujte

„O svrchní věci pečujte, ne o zemské.“ (Ko 3,2) Mar 322.1

Až Boží lid odvrátí svůj zrak od věcí tohoto světa a upne jej na nebesa a nebeské věci, stane se lidem zvláštním, protože bude zřít milost, dobrotu a soucit, které Bůh projevuje synům lidským. Jeho láska v nich vzbudí odezvu a jejich životy budou svědčit těm, kteří jsou okolo, že je ovládá Duch Boží, že pečují o svrchní věci a ne o zemské. *Mar 322.2*

Při přemýšlení o nebesích můžeme soustředit svou představivost až na nejvyšší možnou míru a přemýšlet o nejvznešenějších myšlenkách a naše mysl se vyčerpá ve snaze pochopit širokost a hlubokost a vysokost tohoto předmětu. Našemu rozumu je nemožné, aby pochopil velká témata věčnosti. Je dokonce nemožné, když se snažíme ze všech sil porozumět těmto věcem, aby toto úsilí neovlivnilo celý náš charakter k dobrému a nemělo to povznášející vliv na naši mysl. Když přemýšlíme o tom, jak Kristus přišel na náš svět zemřít za padlého člověka, dozvídáme se něco o ceně, která byla zaplacená za naše vykoupení a uvědomujeme si, že mimo Boha není žádné skutečné dobroty nebo velikosti. *Mar 322.3*

Jedině ve světle, které září z golgotského kříže, můžeme poznat, do jakých hloubek hříchu a degradace upadlo lidstvo následkem hříchu. Jen z délky řetězu, který byl spuštěn z nebe, aby nás vyzdvihl vzhůru, můžeme poznat hloubky, do nichž jsme klesli. A jen tím, že máme na zřeteli neviditelné skutečnosti, můžeme porozumět něčemu z tohoto nádherného tématu vykoupení. – IHP 368

Mar 322.4

Jsme téměř doma. Brzy uslyšíme Spasitelův hlas, líbeznější nad jakoukoliv hudbu, jak říká: „Váš boj je u konce. Vejděte v radost Pána svého.“ Požehnané, požehnané dobrořečení. Chci ho slyšet z Jeho nesmrtelných rtů. Chci Ho chválit. Chci ctít Toho, který sedí na trůnu. Chci, aby se můj hlas ozýval znovu a znovu v nebeských nádvořích. Chcete tam také být? ... Bůh nám pomáhej a naplňuj nás vší plností a mocí, a pak budeme moci okusit radosti přicházejícího světa. – IHP 368

Mar 322.5

Odměna vykoupených

„Zůstane-li něčí dílo, ... dostane odplatu.“ (1 K 3,14 – NBK) Mar 323.1

Slavná bude odměna, kterou obdrží věrní dělníci, až se shromáždí kolem trůnu Božího a Beránkova. Když Jan ve svém smrtelném těle spatřil slávu Boží, padl jako mrtvý; nebyl schopen tento pohled snést. Až však dítky Boží obléknou nesmrtelnost, uvidí *„jej tak, jakž jest“* (1 J 3,2). Budou stát před trůnem, přijati v tom Nejmilejším. Všechny jejich hříchy byly vymazány, všechna jejich přestoupení odstraněna. Nyní mohou pohlížet na nezastřenou slávu Božího trůnu. Měli účast s Kristem na Jeho utrpení, a spolu s Ním pracovali na plánu vykoupení a s Ním se také radují z pohledu na duše zachráněné v Božím království, aby tam po celou věčnost chválili Boha. – 9T 285 *Mar 323.2*

V onen den se budou vykoupení stkvíti v slávě Otce a Syna. Andělé, rozeznávající své zlaté harfy, budou vítat Krále a ty, jež jsou trofejí Jeho vítězství. ... Bude znít píseň vítězství a naplní celé nebe. Kristus zvítězil. Vstupuje do nebeských síní doprovázen svými vykoupenými, svědky toho, že Jeho mise utrpení a sebeoběti nebyla marná. ... *Mar 323.3*

Tam jsou příbytky pro pozemské poutníky. Tam jsou roucha pro spravedlivé, s korunami slávy a palmami vítězství. Vše, co nás v Božím prozřetelném vedení mátklo, nám bude v budoucím světě vyjasněno. Věci těžké k porozumění pak budou vysvětleny. Tajemství milosti budou před námi odhaleny. Tam, kde naše omezená mysl nacházela jen zmatek a nevyplněná zaslíbení, uvidíme nej-dokonalejší a nejkrásnější soulad. Poznáme, že nekonečná láska určila zkušenosti, které se zdály být nejobtížnějšími. Když si uvědomíme něžnou péči Toho, který působí, aby všechny věci napomáhaly k našemu dobrému, budeme se veselit radostí nevýslovnou a plnou slávy. – 9T 285, 286 *Mar 323.4*

Naléhavě vás prosím, připravte se na Kristův příchod na nebeských oblacích. ... Připravte se na soud, abyste, až Kristus přijde, oslavován všemi, kdož v Něj věří, mohli být mezi těmi, kteří se s Ním setkají v pokoji. – 9T 285 *Mar 323.5*

Čeho oko nevidalo, ani ucho neslychalo

„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.“ (1 K 2,9 – NBK) Mar 324.1

Ti, kteří skutečně milují Boha, budou toužit natolik zdokonalit Bohem jim dané hřivny, aby mohli být požehnáním pro druhé lidi. A zanedlouho se doširoka otevřou nebeské brány, aby je vpustily, a ze rtů Krále slávy jako nejkrásnější hudba zazní k jejich sluchu slova blahořečení: *„Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte za dědictví království, které je pro vás připraveno od založení světa.“* (Mt 25,34 – Ns) Tak budou vykoupení uvítání do příbytků, které pro ně Kristus připravuje. Tam nebudou jejich společníky nemravní lidé ze země, ale ti, jež si s Boží pomocí vytvořili dokonalý charakter. Každý hříšný sklon, každá nedokonalost byla Kristovou krví odstraněna; a je jim udělená znamenitost a záře Jeho slávy, daleko převyšující záři slunce v jeho poledním lesku. A mravní krása a dokonalost Jeho charakteru jimi prozařuje s hodnotou, která daleko převyšuje tento vnější lesk. Před velkým bílým trnem jsou bez úhony, sdílejíce důstojnost a výsady andělů. Mar 324.2

„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.“ (1 K 2,9 – NBK) Vzhledem k slavnému dědictví, které může obdržet, *„co dá člověk výměnou za svou duši“* (Mt 16,26 – Ns)? Může být chudý, přesto v sobě samém vlastní bohatství a důstojnost, které svět nikdy nemůže poskytnout. Duše, vykoupená a očištěná od hříchu, má se všemi svými ušlechtilými schopnostmi zasvěcenými Boží službě vše převyšující cenu. – IHP 367

Mar 324.3

Navždy přebývat v tomto domově požehnaných, nenést na duši, těle i duchu temné stopy hříchu a prokletí, ale dokonalou podobnost svého Stvořitele, a po nekonečné věky růst v moudrosti, v poznání a ve svatosti, stále bádát v nových oblastech pro přemýšlení, stále nacházet nové zázraky a novou nádheru, stále růst ve schopnosti poznávat, radovat se a milovat a vědět, že před námi je stále nekonečná radost, láska a moudrost – takový je cíl, k němuž směřuje naděje křesťana. – CT 55 Mar 324.4

Ovoce dávající život

„Uprostřed ulice toho města po obou stranách řeky je strom života, nesoucí dvanáctero ovoce. Vydává své ovoce každý měsíc a listí toho stromu je k uzdravení národů.“ (Zj 22,2 – NBK) Mar 325.1

Ovoce stromu života v zahradě Eden mělo nadpřirozenou schopnost. Jíst z něho znamenalo žít na věky. Jeho ovoce bylo protijedem proti smrti. ... Mar 325.2

Po příchodu hříchu přesadil nebeský Hospodář tento strom života do ráje na nebesích. – 8T 288 Mar 325.3

Vykoupení svatí, jež milovali Boha a zachovávali Jeho přikázání zde, vejdou branami města a obdrží právo ke stromu života (viz Zj 22,14). Budou z něj svobodně jíst, tak jako z něj jedli naši prarodiče před svým pádem. Listy onoho nesmrtelného rozložitého stromu budou sloužit k uzdravení národů. Tehdy všechny jejich strasti pominou. Již nikdy více nezakusí nemoci, žalu a smrti, neboť listí ze stromu života je uzdravilo. Potom Ježíš užítí z práce duše své užitek, jímž bude nasyćen, až se vykoupí, jež byli poddáni utrpení, těžké práci a nemocem, jež sténali pod kletbou, shromáždí kolem stromu života, aby jedli z jeho nesmrtelného ovoce, na něž naši prarodiče zcela ztratili právo pro přestoupení Božích přikázání. Již nikdy nebude žádného nebezpečí, že by opět ztratili právo ke stromu života, neboť ten, který pokoušel naše prarodiče ke hříchu, bude zahuben druhou smrtí. – MLT 355 Mar 325.4

Poslušnost všech Božích přikázání byla podmínkou, aby mohli jíst ze stromu života. Neposlušností Adam padl. ... Mar 325.5

Poslušnost skrze Ježíše Krista dává člověku dokonalost charakteru a právo k onomu dřevu života. Ve svědectví, jež dal Ježíš Janovi, jsou jasně formulovány podmínky k opětovnému požívání ovoce ze stromu života: *„Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.“ (Zj 22,14) – 1BC 1086 Mar 325.6*

Vykoupení, kteří jsou znovu uvedeni ke stromu života v dávno ztraceném ráji, „porostou“ do plné postavy lidského rodu v jeho původní slávě. Budou odstraněny poslední dlouhotrvající stopy kletby hříchu a věrní Kristovi se ukáží v *„kráse Hospodina, Boha našeho,“* (viz Ž 90,17 – KJV) odrážejíce ve své mysli, duši i těle dokonalý obraz svého Pána. Ó, jak předivné vykoupení! Tak dlouho se o něm mluvilo, tak dlouho se v něj doufalo a přemýšlelo s dychtivým očekáváním, avšak nikdy mu nebylo plně porozuměno. – GC 645 Mar 325.7

Trůn obklopený duhou

„A hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl. Ten, který seděl na trůnu, byl na pohled podobný kameni jaspisu a karneolu; a kolem trůnu byla duha, na pohled podobná smaragdu.“ (Zj 4,2.3 – NBK) Mar 326.1

Duha kolem trůnu je věčným svědectvím, že *„tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný“*. ... Mar 326.2

Stejně jako duha na obloze se tvoří spojením slunečních paprsků a deště, tak i duha, obklopující trůn, představuje spojenou moc milosrdenství a spravedlnosti. Není to jen samotná spravedlnost, která má být prosazena, neboť by to zatlačilo do pozadí slávu duhy zaslíbení okolo trůnu. Lidé by viděli jen trest za přestoupení Zákona. Neexistovala-li by žádná spravedlnost, žádný trest, nebylo by žádné pevnosti Boží vlády. Právě spojení soudu a milosrdenství činí spasení úplným. ... Mar 326.3

Milosrdenství nás zve, abychom vešli branami do města Božího a spravedlnosti je učiněno zadosť, aby udělila každé poslušné duši veškeré výsady jako členu královské rodiny, dítěti nebeského Krále. Kdybychom byli ve svých charakterech nedokonalí, nemohli bychom projít branami, které milosrdenství otevřelo poslušným, neboť u vchodu stojí spravedlnost a vyžaduje svatost u všech, kteří mají vidět Boha. Mar 326.4

Kdyby spravedlnost neplatila a kdyby bylo možné, aby Boží milosrdenství otevřelo brány všem lidem bez ohledu na charakter, byl by v nebi horší stav nespokojenosti a vzpoury, než jaký byl před vypuzením satana. Pokoj, štěstí a soulad by byl v nebi narušen. Přenesení ze země do nebe nezmění povahu lidí. Štěstí vykoupených na nebesích bude výsledkem toho, že v tomto životě se povaha formuje podle Kristovy podoby. Svatí v nebesích se musí stát svatými nejdříve na zemi. Mar 326.5

Spasení, pro které Kristus přinesl takovou oběť, aby si vydobyl člověka, je tím jediným, co má cenu. Neboť právě ono je tím, co zachraňuje od hříchu. ... Takto není Boží Zákon evangeliem zeslabován, ale moc hříchu je zlomena a žezlo milosrdenství je vztaženo ke kajícímu hříšníku. ... Bůh nikdy nezapomene na svůj lid v jejich boji se zlem. Nechť je Ježíš naší hlavní myšlenkou. – RH Dec. 13, 1892 Mar 326.6

Uvidíme Krále

„Tvé oči uvidí krále v jeho nádheře, budou zřít zemi dalekou.“ (Iz 33,17 – KJV) Mar 327.1

Toužíme-li vidět Krále v Jeho nádheře, musíme se umět chovat bohabojně již zde. Musíme už vyrůst ze svého dětinství. Když povstanou provokace, zachovejme mlčenlivost. Někdy je mlčení výmluvností. Máme projevovat trpělivost, laskavost a sebeovládání, což nás učiní hodnými nazývat se syny a dcerami Božími. Máme Mu důvěřovat a věřit v Něj a spoléhat se na Něj. Máme kráčet v Kristových šlépějích. *„Chce-li kdo přijíti za mnou,“* praví Kristus, *„zapři sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne.“* (L 9,23) ... Mlčet tehdy, když je to zapotřebí, může být těžkým křížem. Může to být bolestnou sebekázní, ale chci vás ujistit, že mlčení vykoná při přemáhání zla mnohem více, než záplava hněvivých slov. Mar 327.2

Zde, na tomto světě, se máme naučit tomu, jakými se musíme stát, abychom byli přijati do nebeských dvorů. Máme se učit lekcím, kterým nás chce Kristus naučit, abychom mohli být připravenými k přijetí do vyšší školy v nebeských dvorech, kde nás Spasitel povede podél řeky života a objasní mnohé věci, které jsme zde nemohli pochopit. ... Tam uvidíme Boží slávu tak, jak jsme ji nikdy zde neviděli. Nyní se nám dostává jen záblesku této slávy, poněvadž nepostupujeme v poznávání Pána. – IHP 365 Mar 327.3

Každá správná zásada, každá pravda, naučená v pozemské škole, nás posune vpřed právě tak, jako ve škole nebeské. Tak jako Kristus chodil a hovořil se svými učedníky během svého veřejného působení na této zemi, tak nás bude učit i v nebeské škole, vodě nás podél potoka vod živých a zjevuje nám pravdy, které v tomto životě musí zůstat skrytým tajemstvím pro omezené schopnosti lidské mysli, hříchem tak zkažené. V nebeské škole budeme mít příležitost krok za krokem dosáhnout nejvyšších výšin vědění. Tam budeme, jako děti nebeského Krále, navždy přebývat s členy královské rodiny; tam uvidíme Krále v jeho okrase a budeme zřít Jeho nesrovnatelný půvab. – CT 208, 209 Mar 327.4

Čekáme dlouho, avšak naše naděje nemá pohasínat. Budeme-li jen moci spatřit Krále v Jeho okrase, budeme navždy blahoslaveni. – 8T 253 Mar 327.5

Sto čtyřicet čtyři tisíc

„Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřiceti a čtyři tisíce majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých.“ (Zj 14,1) Mar 328.1

Na křišťálovém moři před trůnem, onom skleněném moři jakoby smíšeném s ohněm, které tak září slávou Boží, je shromážděn zástup těch, *„kteří zvítězili nad tou šelmou a nad jejím obrazem, nad jejím znamením a nad číslem jejího jména“* (Zj 15,2 – NBK). Sto čtyřicet a čtyři tisíce, kteří byli vykoupeni z lidí, stojí s Beránkem na hoře Sion *„majíce harfy Boží“*. A je slyšet, *„jako hlas vod mnohých, a jako hlas hromu velikého,“ „hlas... těch, kteříž hrají na harfy své“* (Zj 14,2). A zpívají před trůnem *„píseň novou,“* píseň, které se nikdo, kromě sto čtyřiačtyřiceti tisíc, nemůže naučit. Je to píseň Mojžíše a Beránka – píseň vysvobození. *Mar 328.2*

Nikdo, než sto čtyřiačtyřicet tisíc, se nemůže naučit oné písni, neboť je to píseň jejich zkušenosti – takové zkušenosti, jakou nikdo jiný nikdy neprožil. *„To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde.“* Tito, kteří byli přeneseni z pozůstalých živých na zemi, jsou počteni jako *„prvotiny Bohu a Beránkovi“*. (Zj 15,2.3; 14,1-5 – Ns) *„To jsou ti, kteříž přišli z velikého soužení.“* Prošli časem soužení, *„jakéhož nebylo, jakž jest národ“*. Vystáli mučivou úzkost času Jákobova soužení. Při konečném vylévání Božích soudů stáli bez přímluvce. Byli však vysvobozeni, protože *„umyli roucha svá, a zbílili je ve krvi Beránkově“*. *„A v ústech jejich není nalezena lest; neboť jsou bez úhoňy“* před Bohem. *„Protož jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, kterýž sedí na trůnu, zastěňovati je bude.“ Mar 328.3*

Viděli zemi zpustošenou hladem a morem, slunce mající moc pálit lidi velkým horkem a kdy oni sami snášeli utrpení, hlad a žízeň. Avšak *„nebudouť lačněti více, ani žízniti více, a nebude bítí na ně slunce, ani žádné horko“* (Zj 7,14-16). – GC 648, 649 *Mar 328.4*

Veliký zástup vykoupených

„Potom jsem pohlédl, a hle, zástup veliký, který by žádný nemohl spočítat, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stál před trůnem a před Beránkem, oděni v bílá roucha, a palmy v rouchou jejich.“ (Zj 7,9 – KJV) Mar 329.1

Lidé všech společenských tříd, všech národů a pokolení a lidí i jazyků budou stát před trůnem Božím a Beránkovým ve svých neposkvřněných rouchách a s ozdobenými korunami. Anděl pravil: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a umyli svá roucha a zbílili je, zatímco rozkoší milovníci více nežli milovníci Boha, zatímco ti, kteří hověli sobě samým a byli neposlušní, přišli o oba světy. Nemají ani věci tohoto života, ani život věčný.“ Mar 329.2

Onen vítězný zástup, s písněmi vítězství a s korunami a harfami, prošel ohnivou pecí pozemského soužení, která byla rozpálená a nesmírně rozžhavená. Přicházejí z bídy, z hladu a trýzně, z hlubokého sebezapření a hořkého zklamání. Nyní na ně pohleďte jako na vítěze, kteří již nejsou zbědováni, již se nenacházejí v utrpení a strádání, nejsou pro Krista všemi lidmi nenáviděni. Pohleďte na jejich nebeská roucha – bílá a zářící, bohatší než jakékoliv královské roucho. Vírou pohleďte na jejich ozdobené koruny, takový diadém vsutku nikdy nezdobil čelo žádného pozemského panovníka. Mar 329.3

Naslouchejte jejich hlasům, když hlasitě zpívají hosana a mávají vítěznými palmovými ratolestmi. Nádherná hudba naplňuje nebesa, jak jejich hlasy pějící tato slova: „Hoden, hoden je Beránek zabitý a navždy znovu vzkříšený. Spasení Bohu našemu, sedícímu na trůnu a Beránkovi.“ A andělský zástup – andělé a archandělé, zastěňující cherub a slavný serafin jakoby ozvěnou opakují refrén oné radostné, vítězné písně, řkouce: *„Amen. Požehnání, a sláva, a moudrost, a díky činění, a čest, a moc, i síla Bohu našemu na věky věků. Amen.“* (Zj 7,12) Mar 329.4

Ach, v onen den se ukáže, že spravedliví byli těmi moudrými, zatímco hříšní a neposlušní těmi bláznivými. ... Jejich údělem je hanba a věčná potupa. Ti, jež spolupracovali s Kristem pak budou blízko trůnu Božího, přepásání čistotou a oděni v roucho věčné spravedlnosti. – IHP 371 Mar 329.5

Odměna pro ty, jež zachraňují duše

„Ti, kteří jsou rozumní, se budou stkvít jako jas oblohy, a ti, kteří obrazení mnohé ke spravedlnosti, jako hvězdy na věčné věky.“ (Da 12,3 – KJV) Mar 330.1

Když přemýšlím nad těmito Danielovými slovy, nevědomky se v noci probouzím a znovu a znovu si je opakuji: *„Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkví se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.“ (Da 12,3 – KB)* Pohledte na slunce a hvězdy, které jsou seřazené na obloze a každá má své jméno. Pán říká: Ti, kteří obrazení mnohé ke spravedlnosti, budou zářit jako hvězdy na věčné věky. – IHP 364 Mar 330.2

Abychom správně určili, jak důležité jsou zájmy týkající se obrácení jediné duše od bludu k pravdě, musíme umět ocenit hodnotu nesmrtelnosti. Musíme si uvědomit, jak hrozné jsou bolesti druhé smrti. Musíme pochopit čest a slávu, která čeká vykoupené a porozumět tomu, co znamená žít v přítomnosti Toho, který zemřel, aby mohl člověka povznést a zušlechtit, a dát vítězi královský diadém. Mar 330.3

Náš omezený rozum nemůže plně docenit hodnotu jedné duše. S jakou vděčností budou vykoupení a oslavení vzpomínat na ty, kteří se stali nástroji pro jejich záchranu. Tehdy nikdo nebude litovat svého sebezapíravého úsilí a vytrvalé práce, své trpělivosti, shovívavosti a vroucích tužeb srdce pro duše, které by snad mohly být ztraceny, kdyby byl nedbal své povinnosti nebo by ochabl v konání dobra. Mar 330.4

Nyní jsou tito, oděni v bílá roucha, shromážděni do stádece velikého Pastýře. Beránek na trůnu vítá věrného pracovníka i duši zachráněnou jeho usilovnou prací, a vede je ke stromu života a k prameni živých vod. S jakou radostí patří služebník Kristův na tyto vykoupené, kteří mohou mít účast na slávě Vykupitelově. O co vzácnější je nebe pro ty, kteří byli věrní v díle záchrany duší! *„Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkví se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy.“ – 5T 620, 621 Mar 330.5*

To, co vykonají lidé ve spolupráci s Bohem, je dílo, které nikdy nezahyne, ale které potrvá na věčné časy. – FE 199 Mar 330.6

Přemýšlejte o nebeských věcech

„To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybilili je v krvi Beránka.“ (Zj 7,14 – NBK) Mar 331.1

Ve vidění Jan viděl zástup lidí oděný v bílá roucha. ... Viděl je v Božím chrámu. Takto skončí všichni, kteří se pevně chopí zásluh Kristových a vyperou svá roucha v Jeho krvi. Bylo učiněno vše pro to, abychom mohli usednout spolu s Kristem na Jeho trůnu, podmínkou však je, že budeme v souladu s Božím Zákonem. ... Mar 331.2

Nemůžeme si dovolit ztratit nebesa. Naše obcování musí být v nebesích. Tam není ani smrti, ani bolesti. Proč se tak zdráháme o těchto věcech hovořit? Proč se obíráme pozemskými věcmi? Apoštol nás se vši vážností nabádá, aby naše obcování bylo v nebesích. *„Ale naše obcování jest v nebesích, odkudž i spasitele očekáváme Pána Jezukrista.“* (Fp 3,20) ... Kristus se brzy vrátí, aby shromáždil ty, kteří budou připraveni a vzal je na toto slavné místo. *„Tak i Kristus jednou jest obětován, k shlazení mnohých lidí hříchů; podruhé bez hříchu ukáže se těm, kteříž ho čekají k spasení.“* (Žd 9,28) Mar 331.3

Přemýšlíme rádi o této události, anebo ji chceme odkládat? ... Čím více budeme hovořit o Ježíši, tím více budeme odrážet Jeho božskou podobu. Zřením býváme proměňováni. Je nám zapotřebí, abychom vnesli Krista do své náboženské zkušenosti. Když se společně shromáždíte, mluvte o Kristu a Jeho spasení. ... Čím více budeme mluvit o Ježíši, tím lépe budeme vidět Jeho půvab, který nemá sobě rovna. – IHP 370 Mar 331.4

Ti, jež nenacházejí v tomto životě potěšení v přemýšlení a rozmluvách o Bohu, nebudou mít radost ze života, který má přijít, kde Bůh bude stále přítomen, přebýváje uprostřed svého lidu. Ale ti, kteří velmi rádi přemýšlejí o Bohu, budou ve svém živlu, dýchajíce ovzduší nebes. Ti, jež na zemi milují pomyšlení na nebesa, budou šťastní v jeho svatém společenství a radostech. ... *„A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho bude na čelích jejich.“* (Zj 22,3.4) – IHP 370 Mar 331.5

Sláva nebeského světa

„Čehož se od věků neslýchalo, a ušima nepochopilo, oko nevidalo Boha kromě tebe, aby tak činil tomu, kterýž naň očekává.“ (Iz 64,4) Mar 332.1

Mnozí touží proniknout do slávy budoucího světa a odhalit taje věčných tajemství, ale snaží se nadarmo. To, co je zjeveno, patří nám a našim dětem. ... Veliký Zjevovatel odhalil našemu chápání mnohé věci, které jsou podstatné pro to, abychom mohli porozumět půvabům nebeského světa a vzhlíželi k nebeské odplatě. ... Mar 332.2

Ježíšova odhalení týkající se nebeských věcí jsou takové povahy, že je může ocenit jen duchovní mysl. Obrazotvornost může shromáždit své nejvyšší možné síly, aby vykreslila slávu nebes, ale *„co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují“* (1 K 2,9 – Ns). Všude kolem nás jsou nebeské bytosti. ... Andělé světla vytváří kolem duše nebeské ovzduší, pozdvihující nás k neviditelnému a věčnému. Jejich postavy nejsme schopni svým přirozeným zrakem spatřit; nebeské věci můžeme rozpoznat jen duchovním zřením. Nepopsatelná sláva andělů světla by ochromila naše lidské síly. Pouze duchovní sluch může rozpoznat souzvuk nebeských hlasů. Kristus nemá v úmyslu vzbuzovat emoce oslnivými popisy. ... On sám – cesta, pravda i život – se s dostatečnou jasností představil jako jediný prostředek, jímž má být dosaženo spasení. Nic dalšího ve skutečnosti není zapotřebí. Mar 332.3

Kristus by mohl přivést lidskou duši na práh nebeského světa a otevřenými dveřmi nám ukázat jeho skrytou slávu, která zaplavuje nebeskou svatyni a která vyzařuje jejími vchody. Musíme na ni však patřit vírou, ne přirozeným zrakem. On nezapomíná, že jsme Jeho lidské nástroje, abychom konali dílo Boží ve světě, který je cele sežehnut a zmařen prokletím. Právě na tomto světě, který je oděn mravní temnotou jakoby příkrovem smrti, kdy tmy příkrývají zemi a mrákota národy, máme kráčet ve světle nebes. – IHP 366 Mar 332.4

Patřete na věci věčné

„Nepatříme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí, jsou časné, ale které se nevidí, jsou věčné.“ (2 K 4,18) Mar 333.1

Až se církev oděje v roucho Kristovy spravedlnosti, odstupujíc ode vši poddanosti světu, nastane pro ni úsvit skvělého a slavného dne. Boží zaslíbení jí dané bude navždy utvrzeno. ... Pravda, která pomíjí ty, kdož jí opovrhují a odmítají, zvítězí. Její postup, třebaže někdy očividně zbrzděn, nikdy nebyl zastaven. ... Nadána božskou silou, prorazí si svou cestu i těmi nejsilnějšími překážkami a zvítězí nad každou obtíží. Mar 333.2

Co posilovalo Syna Božího za Jeho života plného namáhavé práce a obětí? Viděl výsledky práce své duše a byl jimi nasycen. Pohlížeje k věčnosti, zřel štěstí těch, kteří skrze Jeho ponížení získají odpuštění a věčný život. Jeho sluch zachytil plesání vykoupených. Slyšel vykoupené, jak zpívají píseň Mojžíše a píseň Beránkova. Mar 333.3

Smíme nahlédnout do budoucnosti, do blaženosti nebes. V Bibli jsou odhalena vidění budoucí slávy, výjevy vykreslené rukou Boží, a ta jsou drahá Jeho církvi. Vírou smíme stát na prahu věčného města a slyšet milostivé uvítání těch, kdož v tomto životě spolupracují s Kristem, pokládaje si za čest trpět pro Něho. Když jsou vyřčena slova: *„Podťež požehnání Otce mého,“* metají své koruny k nohám Vykupitelovým a volají: *„Hodent' jest ten Beránek zabitý vzíti moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání. ... Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků.“* (Mt 25,34; Zj 5,12.13) Mar 333.4

Tam se vykoupení pozdraví s těmi, kteří je přivedli ke Spasiteli a všichni se spojí ve chvále Toho, jenž zemřel, aby lidské bytosti mohly mít život, který se měří životem Božím. Boj skončil. Soužení a zápas je u konce. Písně vítězství naplňují celé nebe, když vykoupení pějí radostnou píseň: *Hoden, hoden jest ten Beránek, který byl zabit a opět žije, vítězný přemožitel.* – AA 601, 602 Mar 333.5

Blahoslavení ti, kdo si perou svá roucha

„Blahoslavení ti, kdo si perou roucha, aby měli přístup ke stromu života a aby branami vstoupili do města.“ (Zj 22,14 – Ns) Mar 334.1

Myslíme si, že se nakonec dostaneme do nebe a připojíme se k nebeskému chóru? Co se týká charakteru, vyjdeme z hrobu právě takoví, jací do něj vejdemo. ... Nyní je čas na praní a žehlení. ...

Mar 334.2

Jan viděl Boží trůn a okolo onoho trůnu zástup a zeptal se: Kdo jsou tito? Odpovědí bylo: *„To jsou ti, kteříž ... umyli roucha svá, a zbilili je ve krvi Beránkově.“ (Zj 7,14)* Kristus je vede k pramenům vod živých a tam se nachází strom života a tam je drahý Spasitel. Zde je nám představen život, který se měří životem Božím. Tam není žádné bolesti, žalu, nemoci či smrti. Všude panuje pokoj a soulad a láska. ... *Mar 334.3*

Nyní je čas přijmout milost a sílu i moc, abychom je spojili s naším lidským úsilím, abychom si mohli vybudovat povahy pro věčný život. Když takto budeme činit, shledáme, že andělé Boží nám budou sloužit a my budeme dědicové Boží a spoludědicové Ježíše Krista. A až zazní poslední zatroubení a mrtví budou povoláni ze svého vězení a budou proměněni hned pojednou, v okamžiku, budou na hlavy vítězů vloženy koruny nevadnoucí slávy. Perlové brány se otevřou pro lidi, kteří zachovávali všelikou pravdu a oni vejdou. (viz Iz 26,2) Boj je u konce. *Mar 334.4*

„Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte za dědictví království, které je pro vás připraveno od založení světa.“ (Mt 25,34 – Ns) Chcete slyšet toto požehnání? Já ano, a věřím, že vy také. Kéž vám Bůh pomůže, abyste mohli vést boje tohoto života a získávat den za dnem vítězství a nakonec být mezi množstvím těch, jež budou metat své koruny k Ježíšovým nohám a rozeznívat zlaté harfy a naplňovat celé nebe nejsladší hudbou. Chci, abyste milovali mého Ježíše. ... Neodmítejte mého Spasitele, neboť On za vás zaplatil nekonečnou cenu. V Ježíši zřím nesrovnatelné půvaby a chci, abyste je viděli i vy. – IHP 369 *Mar 334.5*

Soud v tisíciletí

„Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci?“ (1 K 6,3) Mar 335.1

Během tisíce let, mezi prvním a druhým vzkříšením, se bude konat soud nad bezbožnými. Apoštol Pavel poukazuje na tento soud jako na událost, která následuje po druhém příchodu. *„Nic nesud'te předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvítl i věci skryté ve tmě a zjeví úmysly srdcí.“* (1 K 4,5 – Ns) Daniel prohlašuje, že když přijel Starý dnů, *„soud byl dán svatým Nejvyššího“* (Da 7,22 – KJV). V této době budou spravedliví kralovat jako králové a kněží Boží. Jan praví ve Zjevení: *„I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud.“ „Budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let.“* (Zj 20,4.6) Bude to v této době, kdy, jak předpověděl Pavel, *„svatí svět souditi budou“* (1 K 6,2). Spolu s Kristem budou soudit bezbožné, srovnávající jejich činy s knihou Zákona, s Biblí, a rozhodnou každý případ podle skutků vykonaných v těle. Pak je bezbožným, podle jejich skutků, vyměřen trest, který musí podstoupit, a je zaznamenán proti jejich jménu v knize smrti. Mar 335.2

Také satan a zlí andělé budou souzeni Kristem a Jeho lidem. Pavel praví: *„Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme?“* (1 K 6,3) A Juda prohlašuje, že *„anděly, kteří nezachovali své knížectví, ale opustili vlastní příbytek, zachovává ve věčných poutech pod mráкотou k soudu velikého dne“* (Ju 6 – Ns). Mar 335.3

Na konci tisíce let dojde ke druhému vzkříšení. Tehdy budou bezbožní vzkříšeni z mrtvých a ukáží se před Bohem k vykonání práva zapsaného (viz Ž 149,9). Takto praví pisatel Zjevení poté, když vyličil vzkříšení spravedlivých: *„Ostatní mrtví neožili, dokud se těch tisíc let nedovršilo.“* (Zj 20,5 – Ns) A co se týče bezbožných, Izaiáš prohlašuje: *„Shromáždění budou, tak jako shromažďování bývají vězňové do žaláře, a zavříni budou u vězení; po mnohých, pravím, dnech navštíveni budou.“* (Iz 24, 22) – GC 660, 661 Mar 335.4

Kristus se vrací

„Prorokoval pak také o nich sedmý od Adama Enoch, řka: Aj, Pán se běře s svatými tisíci svými, aby učinil soud všechněm.“ (Ju 14.15) Mar 336.1

Na konci tisíce let se Kristus opět vrací na zem. Je doprovázen zástupem vykoupených a suitou andělů. Jak sestupuje ve strach nahánějícím majestátu, přikazuje bezbožným mrtvým, aby vstali a přijali svůj rozsudek. Vycházejí, mohutný zástup, nespočetný jako písek mořský. Jaký to kontrast k těm, kteří povstali při prvním vzkříšení. Spravedliví byli oděni nesmrtelným mládím a krásou. Bezbožní nesou stopy nemoci a smrti. Mar 336.2

Každé oko v onom obrovském zástupu se obrací, aby spatřilo slávu Syna Božího. Zástupy bezbožných jedním hlasem volají: *„Požehnaný, kterýž se běře ve jménu Páně!“* Není to však láska k Ježíši, která podněcuje k tomuto zvolání. Moc pravdy si tato slova vynucuje z neochotných úst. Jak vešli bezbožní do svých hrobů, tak z nich vycházejí – se stejným nepřátelstvím vůči Kristu a s tímtež duchem vzpoury. Nedostává se jim nové zkušební lhůty, ve které by napravili chyby svého minulého života. Ničeho by se tím nedosáhlo. Život v přestoupení neobměkčil jejich srdce. Kdyby jim byla poskytnuta další zkouška, prožili by ji stejně jako první – v nedbání požadavků Božích a v podněcování vzpoury proti Němu. Mar 336.3

Ježíš Kristus sestupuje na horu Olivetskou, odkud po svém vzkříšení vystoupil na nebesa a kde andělé opakovali zaslíbení o Jeho návratu. Prorok praví: *„Přijde Hospodin, Bůh můj, a všickni svatí s Ním.“ „I stanou nohy jeho v ten den na hoře Olivetské, kteráž jest naproti Jeruzalému od východu, a rozdvojí se hora Olivetská napoly... údolím velmi velikým.“ „A bude Hospodin králem nade vsí zemí; v ten den bude Hospodin jediný a jméno jeho jedno.“ (Za 14,5.4.9)* Jak Nový Jeruzalém sestupuje z nebe ve své oslňující nádheře, spočívá na místě očištěném a připraveném k jeho přijetí, a Kristus se svým lidem i anděly vstupuje do Svatého města. – GC 662, 663 Mar 336.4

Satan propuštěn ze svého žaláře

„Až se těch tisíc let dovrší, bude Satan propuštěn ze svého vězení a vyjde, aby svedl národy, které jsou ve všech čtyřech úhlech země.“ (Zj 20,7.8 – Ns) Mar 337.1

Na konci tisíce let dojde ke druhému vzkříšení. Tehdy budou bezbožní vzkříšeni z mrtvých a ukáží se před Bohem k vykonání práva zapsaného (viz Ž 149,9). Takto hovoří pisatel Zjevení poté, když vyličil vzkříšení spravedlivých: *„Ostatní mrtví neožili, dokud se těch tisíc let nedovršilo.“ (Zj 20,5 – Ns)* A co se týče bezbožných, Izaiáš prohlašuje: *„Shromáždění budou, tak jako shromažďování bývají vězňové do žaláře, a zavříni budou u vězení; po mnohých, pravím, dnech navštívení budou.“ (Iz 24, 22) – GC 661 Mar 337.2*

Nyní se satan připravuje na poslední mohutný boj o nadvládu. Když byl zbaven své moci a byl izolován od svého díla podvodu, byl kníže zla velmi nešťastný a sklíčený. Když jsou však bezbožní mrtví vzkříšeni a on vidí obrovské zástupy lidí na své straně, jeho naděje ožívají a rozhoduje se, že se ve velkém sporu nepoddá. Shromažďuje pod svou korouhví všechny zástupy ztracených a skrze ně se snaží uskutečnit své plány. Bezbožní jsou satanovými zajatci. Tím, že zavrhlí Krista, přijali vládu vůdce vzpoury. Jsou připraveni přijmout jeho návrhy a vykonat jeho příkazy. Přesto, věren své dřívější vychytralosti, se nepřiznává, že je satanem. Tvrdí, že je kníže, který je oprávněným vlastníkem světa a jehož dědictví mu bylo nezákonně vyrváno. Svým oklamaným poddaným se představuje jako vykupitel, ujišťuje je, že je svou mocí vyvedl z jejich hrobů a že se chystá zachránit je před nejukrutnější tyraníí. Oproštěn od Kristovy přítomnosti, koná satan divy, aby podepřel svá tvrzení. Ze slabých dělá silné a všechny naplňuje svým duchem a silou. Navrhuje, že je povede proti táboru svatých a zmocní se Božího města. S ďábelskou radostí poukazuje na nespočetné miliony těch, kteří byli vzkříšeni z mrtvých, a prohlašuje, že jako jejich vůdce je opravdu schopen dobýt město a znovu získat svůj trůn a své panství. – GC 663 Mar 337.3

Příprava bezbožných k útoku na Nový Jeruzalém

„Satan... vyjde, aby svodil národy... a aby je shromáždil k boji.“ (Zj 20,7.8) Mar 338.1

V onom ohromném davu jsou zástupy těch, kteří patřili k dlouhověkému pokolení, které žilo před potopou. Muži urostlých postav a obrovské inteligence, kteří, poddávající se vládě padlých andělů, věnovali všechn svůj um a své znalosti k sebevyvýšení. Muži, jejichž podivuhodná umělecká díla přivedla svět k tomu, že si z jejich génia vytvořil modlu, ale jejichž krutost a zlé úmysly, které poskvrnily zemi a znetvořily Boží obraz v člověku, přiměly Boha, aby je vymazal ze svého stvoření. Jsou zde králové a vojevůdci, kteří si podmaňovali národy, udatní mužové, kteří nikdy neprohráli bitvu, pyšní, ctižádostiví válečníci, před jejichž příchodem se třásla království. Tito se smrtí nezměnili. Když vycházejí z hrobu, proud jejich myšlenek pokračuje právě tam, kde ustal. Jsou puzeni toutéž touhou dobývat, jaká je ovládala, když padli. *Mar 338.2*

Satan se radí se svými anděly a poté s těmito králi, dobyvateli a mocnými muži. Pohlíží, jaká síla a jaké množství je na jejich straně, a prohlašují, že armáda uvnitř města je malá v porovnání s jejich a že může být přemožena. Vymýšlejí plány, jak se zmocnit bohatství a slávy Nového Jeruzaléma. Všichni se ihned začínají připravovat k bitvě. Zruční řemeslníci sestavují válečné zbraně. Vojenští vůdcové, proslulí svými úspěchy, organizují zástupy válečníků do rot a divizí. *Mar 338.3*

Nakonec je vydán rozkaz k postupu a nespočetné vojsko vyráží vpřed – taková armáda, jakou nedal dohromady nikdy žádný pozemský dobyvatel, taková, jaké se nikdy nemohou vyrovnat spojené síly všech věků od doby, kdy na zemi začaly války. Satan, nejmocnější z válečníků, vede přední voj a jeho andělé spojují své síly k tomuto poslednímu boji. V jeho řadách jsou králové a válečníci a zástupy, každý pod svým ustanoveným vůdcem, je následují v obrovských seskupeních. Sevřené šiky postupují s vojenskou přesností po rozrušeném a nerovném zemském povrchu k městu Božímu. Na rozkaz Ježíše jsou brány Nového Jeruzaléma uzavřeny a satanova vojska obkličují město a připravují se k útoku. – GC 664 *Mar 338.4*

Poslední soud

„Uviděl jsem mrtvé, malé i velké, jak stojí před Bohem, a byly otevřeny knihy. ... a mrtví byli souzeni podle těch věcí, které byly zapsány v těch knihách, podle skutků svých.“ (Zj 20,12 – KJV)

Mar 339.1

Nyní se Ježíš znovu objevuje zraku svých nepřátel. Vysoko nad městem, na podkladě z leštěného zlata, stojí trůn, vysoký a vyvýšený. Na tomto trůnu sedí Syn Boží a kolem něj jsou poddaní Jeho království. Kristovu moc a majestát nedokáže popsat žádný jazyk a vykreslit žádné pero. Sláva věčného Otce zahluje Jeho Syna. Jas jeho přítomnosti naplňuje Město Boží, proudí za brány, zaplavuje celou zemi svou září. *Mar 339.2*

Nejbližší trůnu jsou ti, jež byli kdysi horliví pro věc satanovu, kteří však, jako oharky (ohořelá polena) vychvácené z ohně, následovali svého Spasitele s hlubokou, silnou oddaností. Dále jsou ti, kteří si zdokonalili křesťanskou povahu uprostřed klamu a nevěry, ti, kteří ctili Boží Zákon, i když jej křesťanský svět prohlašoval za neplatný, a miliony těch, kteří ve všech dobách byli umučeni pro svou víru. Za nimi je *„veliký zástup, který nikdo nemohl spočítat, ze všech národů, kmenů, jazyků a z každého lidu, ... před trůnem a před Beránkem, oblečení v bílá roucha, palmové ratolesti v rukou“ (Zj 7,9 – Ns). ... Mar 339.3*

Vykoupení pozvedají hlas v písni chval, která se opakovaně rozléhá nebeskými klenbami: *„Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka.“ (Zj 7,10)* A andělé a serafíni spojují své hlasy v hlubokém obdivu. ... *Mar 339.4*

Za přítomností shromážděných obyvatel země a nebes se koná závěrečná korunovace Syna Božího. A nyní, nadán nejvyšším majestátem a mocí, vynáší Král králů rozsudek nad vzbouřenci proti Jeho vládě, a vykonává spravedlnost nad těmi, kdož přestupovali Jeho Zákon a utlačovali Jeho lid. ... *Mar 339.5*

Jakmile jsou otevřeny knihy záznamů a oko Ježíšovo spočine na bezbožných, uvědomují si každý hřích, kterého se kdy dopustili. – GC 665, 666 *Mar 339.6*

Každý skutek bude přiveden na soud

„Všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou.“ (Kaz 12,14) *Mar 340.1*

V případě každého jednotlivce probíhá proces, který je mnohem předivnější než ten, při kterém se přenáší rysy tváře na vyleštěnou desku umělcovu. Fotografovo umění pouze zachycuje podobu na pomíjivém materiálu, ale v životním záznamu je charakter věrně a podrobně vykreslen, a tento záznam, jakkoli temný, nemůže být nikdy vymazán, jedinež krví usmiřující Oběti. – RH Nov. 4, 1884 *Mar 340.2*

Andělé Boží pořizují daguerrotypii povahy právě tak přesně, jako když umělec pořizuje podobu lidských rysů. A... podle ní máme být souzeni! – RH Feb. 2, 1886 *Mar 340.3*

Až zasedne Soud a knihy budou otevřeny, bude následovat mnoho udivujících odhalení. Lidé se pak nebudou jevit tak, jako se jeví lidskému zraku a omezenému úsudku. Tehdy budou před zraky všech odkryty tajné hříchy. Budou odhaleny pohnutky a úmysly, které byly skryty v temných komůrkách srdce. – RH Jan. 1, 1884 *Mar 340.4*

Vše se zjeví jako skutečný obraz života. – RH Jan. 13, 1891 *Mar 340.5*

V oné závažné a strašné chvíli bude manželce odhalena nevěra muže a manželovi nevěra ženy. Rodiče se pak ponejprv dozví, jaký byl skutečný charakter jejich dětí, a děti poznají omyly a chyby, kterými se vyznačovaly životy jejich rodičů. Člověk, jenž podvodem okrádal svého bližního, neunikne se svými neprávem nabytými zisky. Bůh má ve svých knihách přesný záznam o každém nepoctivém účtu a o každém nečestném jednání. – RH March 27, 1888 *Mar 340.6*

Vzpomínka věrně a živě odsoudí provinilce, jenž bude v onen den shledán lehkým. Paměť připomene všechny myšlenky a skutky minulosti; celý život se promítne jako scény v panoramatu. – RH Nov. 4, 1884 *Mar 340.7*

Kristus je soudce

„Otec nesoudí nikoho, ale všechn soud svěřil Synu.“ (J 5,22 – KJV) Mar 341.1

Ve svém učení se Kristus snažil přesvědčit lidi o jistotě nadcházejícího soudu a jeho uveřejnění. Nebude to soud několika jednotlivců nebo dokonce národa, ale celého světa uvažujících lidských bytostí, nesoucích zodpovědnost. Má se konat za přítomnosti jiných světů, aby láska, mravní neporušenost, služba člověka Bohu... mohly být nejvyšší měrou poctěny. Nebude nouze o slávu a čest. Zákon Boží bude zjeven ve své vznešenosti a ti, jež stáli v opovážlivé vzpouře proti jeho svatým přikázáním, pochopí, že Zákon, který zavrhl a kterým pohrdali a který pošlapali, je Božím měřítkem povahy. ... Mar 341.2

Nebeský vesmír projevuje o tento maličký svět nejvyšší zájem, neboť Ježíš zaplatil za spásu duší jeho obyvatel nekonečnou cenu. ... Mar 341.3

Bůh svěřil všechn soud Synu, neboť On je vpravdě Bohem zjeveným v těle (viz 1 Tm 3,16).

Mar 341.4

Bůh zamýšlel, aby Kníže trpitelů v lidské přirozenosti se stal soudcem celého světa. Ten, jenž přišel z nebeských dvorů, aby zachránil člověka před věčnou smrtí, ... Ten, jenž se podvolil, aby byl pohnán před pozemský soud a jenž vytrpěl potupnou smrt kříže – On sám má vynést rozhodnutí o odplatě či trestu. Tomu, jenž zde podstoupil utrpení a ponížení kříže, se má v Boží radě dostat nejplnější odměny, má vystoupit na trůn a být uznán celým nebeským vesmírem za Krále svatých. Vzal na sebe dílo spasení a ukázal před nepadlými světy a nebeskou rodinou, že dílo, které započal, je mocn dokonat. ... Mar 341.5

V den závěrečného trestu a odplaty i svatí i hříšníci poznají v Tom, jenž byl ukřižován, Soudce všech živých. ... Závažný bude den konečného rozhodnutí. ... Je nám dána zkušební doba, jsou nám dány příležitosti a výsady, abychom své povolání a vyvolení upevnili. Jak bychom si měli vážit tohoto převzácného času a zdokonalovat každou hřivnu, kterou nám Bůh dal, abychom mohli být věrnými šafáři nad sebou samými! – RH Nov. 22, 1898 Mar 341.6

Odměna a trest

„Potom řekne Král těm po své pravici: Pojd'te, požehnaní mého Otce, přijměte za dědictví království, které je pro vás připraveno od založení světa.“ (Mt 25,34 – Ns) Mar 342.1

Spasitel nám představuje scénu posledního soudu, kdy je dána odměna těm po Jeho pravici a rozsudek odsouzení těm po Jeho levici. Spravedliví jsou udiveni, co že to vykonali, že mají být tak štědře odměněni. Kristova přítomnost přebývala v jejich srdcích; byli naplněni Jeho Duchem a bez vědomé snahy z jejich strany; sloužili Kristu v osobě Jeho svatých a tím si zajistili jistou odměnu. Oni však neměli na zřeteli onu odplatu, kterou měli získat, a ani vyhlídka na ni nebyla součástí pohutky, která je pudila k jejich službě. To, co vykonali, učinili z lásky ke Kristu a ke svým bližním, a Kristus sám se ztotožňuje s trpícím lidstvem a všechny skutky, vykonané v upřímném soucitu, slitování a lásce k lidem, považuje za učiněné pro Něho samého. ... Mar 342.2

V druhotném smyslu bychom měli všichni vzhlížet k odplatě (viz Žd 11,26 – Ns). Ale i přesto, že jsme si vědomi zaslíbeného požehnání, musíme mít absolutní důvěru v Ježíše Krista, věříce, že On posoudí správně a dá nám odplatu podle toho, jaké byly naše skutky. Darem Božím je věčný život, ale Ježíš nechce, abychom byli tak snaživí kvůli odplatě, jako kvůli tomu, abychom konali vůli Boží proto, že je správné ji činit, bez ohledu na veškerý zisk. ... Mar 342.3

Nejhojnější odplatu obdrží ti, jež smísili svou činorodost a horlivost s laskavým a něžným soucitem k nuzným, sirotkům, utlačovaným a sklíčeným. ... Kolem nás jsou ti, jež mají tichého a pokorného ducha, ducha Kristova, jež prokazují mnoho drobných služeb těm okolo nich, a kteří to nepokládají za něco zvláštního. Oni budou nakonec udiveni, když zjistí, že Kristus si všímal každého laskavého slova proneseného ke sklíčenému člověku a bral v úvahu i ten nejmenší dar věnovaný k ulehčení nuznému, který stál dárce určité sebezapření. Pán posuzuje ducha a podle toho odplácí. Čistý, pokorný a dětsky prostý duch lásky činí oběť v Jeho očích vzácnou. – RH July 3, 1894 Mar 342.4

1. prosince

Panoramatický výjev nad svatým městem

„My všichni se musíme objevit před soudnou stolicí Kristovou, aby každý přijal odplatu za to, co vykonal v těle, ať už to bylo dobré nebo zlé.“ (2 K 5,10 – Ns) Mar 343.1

Nad trůnem se objevuje kříž; a jako v panoramatické scéně se objevují výjevy Adamova pokušení a pádu a následné kroky ve velkém plánu vykoupení. Spasitelovo ponížené narození; Jeho raný život v prostotě a poslušnosti; Jeho křest v Jordánu; půst a pokušení na poušti; Jeho veřejné působení odhalující lidem nejvzácnější požehnání nebes; dny naplněné skutky lásky a milosrdenství; noci modliteb a bdění v samotě hor; závistivá, nenávistná a zloštná spiknutí, jež byla oplátkou za Jeho dobrodiní; strašný, tajemný zápas v Getsemane pod zdrcující tíhou hříchů celého světa; Jeho zrazení do rukou vražedné lůzy, strašné události oné hrůzné noci – neodporující vězeň, opuštěn svými nejmilovanějšími učedníky, neurvale hnán ulicemi Jeruzaléma; Syn Boží předvedený za jásotu před Annáše, obviňován v paláci velekněze, v soudní síni Piláta, před zbabělým a krutým Herodem, posmíván, urážen, mučen a odsouzen na smrt – to vše je živě zobrazeno. Mar 343.2

A nyní se před rozechvělým davem objevují poslední výjevy – trpělivý Trpitel, kráčející cestou na Golgotu; Kníže nebes visící na kříži; nadutí kněží a pošklebující se lůza vysmívající se Jeho smrtelnému zápasu; nadpřirozená tma; třesoucí se země, pukající skály, otevřené hroby provázející okamžik, kdy se Vykupitel světa vzdal svého života. Mar 343.3

Hrozná podívaná to odhaluje přesně tak, jak to bylo. Satan, jeho andělé a jeho poddaní nemají sílu, aby se odvrátili od obrazu svého vlastního díla. Každý účastník si připomíná roli, kterou sehrál. ... Všichni vidí ohavnost své viny. Marně se snaží skrýt se před božským majestátem Jeho tváře, která září slávou více nežli slunce, zatímco vykoupení vrhají své koruny k nohám Spasitelovým, volající: „Zemřel pro mne!“ – GC 666, 667 Mar 343.4

Osobnosti dávnověku přítomny na soudu

„Skrze sebe přísáhl jsem, ... Že se přede mnou skloní každé koleno, a každý jazyk odpřisáhne, říkáje: Toliko v Hospodinu mám spravedlnost a sílu; až k němu lidé přijdou a všichni ti, kteříž se proti němu zlobí, budou zahanbeni.“ (Iz 45,23.24 – KJV) Mar 344.1

Uprostřed zástupu vykoupených jsou apoštolové Kristovi, srdnatý Pavel, horlivý Petr, milovaný a milující Jan, a jejich věrní bratři a s nimi obrovský zástup mučedníků. Naproti tomu vně za hradbami se vším ohavným a ohyzným jsou ti, kteří je pronásledovali, věznili a zabíjeli. Je tam Nero, zrůda krutosti a neřesti, spatřující radost a blažený pocit těch, jež kdysi mučil a v jejichž nejkrajnějších mukách nacházel satanskou rozkoš. Je tam jeho matka, aby byla svědkem výsledku svého vlastního díla, aby viděla, jak špatné povahové rysy přenesené na jejího syna a vášně posilované a rozvíjené jejím vlivem a příkladem, přinesly ovoce v zločinech, které způsobily, že se svět třásl hrůzou. – GC 667, 668 Mar 344.2

Je tam... pyšný, ctižádostivý Napoleon, který když přitáhl, království se třásla. – EW 293 Mar 344.3

Jsou tam papežští kněží a preláti, kteří tvrdili, že jsou Kristovými velvyslanci, ačkoli užívali skřipců, žalářů a hranic, aby ovládali svědomí Jeho lidu. Jsou tam pyšní papežové, kteří se vyvyšovali nad Boha a opovážili se měnit Zákon Nejvyššího. Oni domnělí církevní otcové musí splatit Bohu účet, který by měli rádi prominutý. Příliš pozdě poznávají, že Vševedoucí je žárlivý na svůj Zákon a „*nikoli neospravedlňuje vinného*“. Nyní poznávají, že Kristus se ztotožňuje se svým trpícím lidem, a cítí moc Jeho vlastních slov: „*Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratrů, mně jste učinili.*“ (Mt 25,40 – Ns) Mar 344.4

Celý bezbožný svět stojí obžalován před soudnou stolicí Boží, obviněn z velezrady proti vládě nebes. Nemají nikoho, kdo by obhajoval jejich případ; jsou bez výmluvy. A je nad nimi vynesena rozsudek věčné smrti. – GC 668 Mar 344.5

3. prosince

Bezbožní uznávají Boží spravedlnost

„Všickni staneme před (soudnou – KJV) stolicí Kristovou. Psáno jest zajisté: Živť jsem já, praví Pán, žeť přede mnou bude klekati každé koleno, a každý jazyk vyznávati bude Boha.“ (Ř 14,10.11) Mar 345.1

Jako ve vytržení vzhlíží bezbožní na korunovaci Syna Božího. V Jeho rukou vidí desky božského Zákona, ustanovení, jimiž pohrdali a jež přestupovali. Jsou svědky vzplanutí údivu, nadšení a vroucí lásky ze strany spasených, a když vlna plesání dolehne až k zástupům, které jsou vně města, všichni jedním hlasem volají: *„Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých.“* (Zj 15,3) A padajíce na tvář, uctívají Knížete života. *Mar 345.2*

Satan vypadá jako ochromený, když patří na slávu a majestát Kristův. Ten, jenž byl kdysi cherubem ochráncem, se rozpomíná, odkud padl. Skvoucí serafín *„v jitře vycházející“* – jak se změnil, jak hluboko klesl! Z rady, kde byl kdysi ctěn, je provždy vyloučen. Vidí někoho jiného stát v blízkosti Otce, halícího se v Jeho slávu. Viděl, jak na hlavu Kristovu vložil anděl vznešené postavy a majestátního vzezření korunu, a ví, že ono vysoké postavení tohoto anděla mohl zastávat on. *Mar 345.3*

Z paměti si vybavuje domov své nevinnosti a čistoty. ... Když satan pohlíží na své království, plod svého úsilí, vidí jen úpadek a zkázu. ... *Mar 345.4*

Nyní přišla doba, kdy má být vzpoura s konečnou platností poražena a historie a povaha satanova odhalena. Ve své poslední velké snaze sesadit Krista z trůnu, zahubit Jeho lid a zmocnit se města Božího, je arcipodvodník zcela odhalen. Ti, kdo se k němu připojili, si nyní uvědomují naprostý nezdar jeho díla. ... Stává se předmětem všeobecného zošklivení. *Mar 345.5*

Satan poznává, že jeho svévolná vzpoura ho učinila nezpůsobilým pro nebesa. Vycvičil své síly v boji proti Bohu; čistota, pokoj a nebeský soulad by pro něj byly nejvyšší trýzní. Jeho žaloby proti milosrdenství a spravedlnosti Boží jsou nyní umlčeny. Pohana, kterou se snažil uvrhnout na toho, jehož jméno jest Jehovah, dopadá cele na něj samotného. A nyní se satan sklání a uznává spravedlnost svého odsouzení. – GC 668-670 *Mar 345.6*

Boží povaha ospravedlněna

„Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých.“ (Zj 15,3) Mar 346.1

Nyní je objasněna každá otázka pravdy a bludu v dlouhotrvajícím sporu. Zraku všem stvořeným rozumným bytostem jsou odhaleny výsledky vzpoury, ovoce nedbání božských ustanovení. Celému vesmíru byl představen výsledek satanovy vlády v protikladu s vládou Boží. Satana odsoudilo jeho vlastní dílo. Moudrost Boží, Jeho spravedlnost a dobrotivost jsou plně obhájeny. Všichni poznávají, že celé Jeho jednání ve velkém sporu bylo vedeno se zřetelem na věčné blaho Jeho lidu a blaho všech světů, jež stvořil. ... Dějiny hříchu budou po celou věčnost svědectvím, že s existencí Zákona Božího je spjata štěstí všech bytostí, které stvořil. Celý vesmír, věrní i vzbouření, se všemi skutečnostmi velkého sporu na zřeteli, jednohlasně prohlašuje: *„Spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých.“ (Zj 15,3) Mar 346.2*

Před vesmírem byla jasně představena velká oběť, kterou pro člověka učinil Otec i Syn. Nadešla hodina, kdy Kristus zaujímá své oprávněné místo a je oslaven nad všeliká knížectví a mocnosti a nad všeliké jméno, které se jmenuje. (viz Ef 1,21) Pro radost, která byla před ním – aby mnohé syny k slávě přivedl – podstoupil kříž a pohrdl hanbou (viz Žd 2,10; 12,2 – Ns). A jakkoli nepředstavitelně velké to bylo utrpení a hanba, je radost a sláva ještě větší. Pohlíží na vykoupené, obnovené k Jeho vlastnímu obrazu, na každé srdce nesoucí dokonalý otisk božství, na každou tvář odrážející podobu svého Krále. Spatřuje v nich užitek z práce duše své a je jím nasycen (je spokojen – KJV; viz Iz 53,11). Pak hlasem, který doléhá na shromážděné zástupy spravedlivých i bezbožných, slavnostně vyhláší: „Pohled’te na ty, kdož byli vykoupeni Mou krví! Za tyto jsem trpěl, za tyto jsem zemřel, aby mohli přebývat v Mé přítomnosti po celou věčnost.“ A vzhůru stoupá píseň chval od těch, kdož jsou kolem trůnu oděni v bílá roucha: *„Hodent’ jest ten Beránek zabitý vzíti moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání.“ (Zj 5,12) – GC 670, 671 Mar 346.3*

5. prosince

Hřích a hříšníci vyhlazeni

„Aj, den ten přichází hořící jako pec, v němž budou všickni pyšní, a všickni pášící bezbožnost jako strniště. I zažhne je ten den, kterýž přijíti má, praví Hospodin zástupů, tak že neostaví jim ani kořene ani ratolesti.“ (Mal 4,1) Mar 347.1

Ačkoli byl satan nucen uznat Boží spravedlnost a sklonit se před nejvyšší mocí Kristovou, zůstává jeho povaha nezměněna. Duch vzpoury jako mocný příval znovu vybuchuje. Naplněn zuřivostí se rozhoduje, že se ve velkém sporu nevzdá. Nastala chvíle pro poslední zoufalý boj proti Králi nebes. Řítí se mezi své poddané a pokouší se je podnítit svou vlastní zuřivostí a vyburcovat je k okamžitému boji. Avšak ze všech nesčíslných miliónů, které zlákal do vzpoury, není žádného, kdo by uznal jeho nadvládu. Jeho moc je u konce. Bezbožní jsou naplněni toutéž nenávistí k Bohu, jaká pohání satana; vidí však, že jejich případy jsou beznadějně, že nemohou přemoci Toho, jehož jméno jest Jehovah. Jejich zlost je roznícena proti satanu a těm, kdož byli jeho nástroji při podvádění, a se zběsilostí démonů se obracejí proti nim. Mar 347.2

Hospodin praví: *„Proto že sobě přivlastňuješ srdce podobné srdci Božímu, protože aj, já přivedu na tě cizozemce, nejukrutnější národy, kteříž vytrhnouce meče své na krásu moudrosti tvé, zabijí jasnost tvou. Do jámy spustí tě.“ „Zahubím tě, ... ó cherube ochránce, z prostřed kamenů ohnivých. ... Porazím tě na zemi, před obličej králů povrhu tě, aby se dívali na tebe. ... Obrátí[m] tě v popel na zemi před očima všech na tě hledících. ... K hrůze veliké budeš, a nebude tě na věky.“ (Ez 28,6-8.16-19) ... Mar 347.3*

Z nebe od Boha sestupuje oheň. Země se otevírá. Zbraně ukryté v jejích hlubinách vycházejí. Stravující plameny vyšlehují z každé zející propasti. Samotné skály hoří. Přišel den hořící jako pec. *„Živlové pálivostí ohně“* se rozplývají, a *„země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny“* jsou. – GC 671, 672 Mar 347.4

6. prosince

Jen jediná připomínka hříchu

„Aj, spravedlivému na zemi odplaceno bude, čím více bezbožnému a hříšníku.“ (Př 11,31 – KJV) *Mar 348.1*

Bezbožným se dostává jejich odplaty na zemi. (Př 11,31) Budou *„jako strniště. I zažhne je ten den, kterýž přijíti má, praví Hospodin zástupů.“* (Mal 4,1). Někteří jsou zahubeni v okamžiku, zatímco jiní trpí mnoho dnů. Všichni jsou potrestáni *„podlé skutků svých“*. Protože hříchy spravedlivých byly přeneseny na satana, musí trpět nejen za svou vzpouru, nýbrž za všechny hříchy, k jejichž spáchání svedl lid Boží. Jeho trest bude daleko větší než trest těch, jež oklamal. Poté, co zahynou všichni, kteří padli skrze jeho klamy, bude stále naživu a bude trpět. Nakonec jsou bezbožníci v očištných plamenech zahubeni, kořen i ratolesti – satan jako kořen, jeho následovníci jako ratolesti. – GC 673 *Mar 348.2*

Satan a všichni, kteří se k němu ve vzpouře připojili, budou vyhlazeni. ... Potom už *„bezbožníka nebude, a pohledíš na místo jeho, anť ho již není“*; *„budou, jako by jich nebylo“* (Ž 37,10; Abd 16). – DA 763 *Mar 348.3*

Spravedlnosti Boží je učiněno zadost, a svatí i všechen andělský zástup praví velikým hlasem: Amen. *Mar 348.4*

Zatímco je země zahalena do ohně Boží odplaty, přebývají spravedliví bezpečně ve Svatém městě. Nad těmi, kdo měli díl v prvním vzkříšení, nemá ta druhá smrt moci. (Zj 20,6) Zatímco pro bezbožné je Bůh ohněm spalujícím, svému lidu je sluncem i pavézou. (Ž 84,11) – SR 429 *Mar 348.5*

Oheň, který stravuje bezbožné, očišťuje zemi. Každá stopa prokletí je odstraněna. Žádné věčně planoucí peklo nebude vykoupeným připomínat strašné následky hříchu. *Mar 348.6*

Toliko jediná připomínka zůstává: náš Vykupitel stále ponese známky svého ukřižování. ... *Mar 348.7*

Vše, co bylo hříchem ztraceno, je obnoveno. ... Původní Boží záměr při stvoření země se naplňuje, když je země učiněna věčným příbytkem vykoupených. *„Spravedliví ujmou zemi dědičně, a na věky v ní přebývati budou.“* (Ž 31,29) – GC 674 *Mar 348.8*

Patříme do královské rodiny

„Milovaní, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.“ (1 J 3,2 – NBK) Mar 349.1

Může se nějaké pozemské povýšení vyrovnat této poctě – být syny Božími, dětmi nebeského Krále, být členy královské rodiny? ... Urození této země jsou jen lidmi. Umírají a navrací se do prachu. V jejich chvále a cti není žádného trvalého uspokojení. Avšak čest, která přichází od Boha, je nepomíjitelná. Být dědici Božími a spoludědici Kristovými, znamená mít právo na nevystižitelná bohatství – poklady takové hodnoty, že ve srovnání s nimi se zlato a stříbro, klenoty a drahokamy země stávají bezvýznamnými. – RH June 10, 1884 Mar 349.2

Mít společenství s Otcem i se Synem Jeho Ježíšem Kristem znamená být povznesen a povýšen, a učiněn účastníkem radosti nevýslovné a plné slávy (viz 1 Pt 1,8 – KJV). Pokrm, oděv, společenské postavení a bohatství mohou mít svou cenu; avšak mít spojení s Bohem a být účastníkem Jeho božské přirozenosti má neocenitelnou hodnotu. Naše životy musí být skryty s Kristem v Bohu; a ačkoli *„ještě se neukázalo, co budeme,“ „když se pak ukáže Kristus, život náš,“ „podobní jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest“*. Královská důstojnost křesťanského charakteru zazáří jako slunce a paprsky světla z tváře Kristovy se budou zrcadlit na těch, kteří se očistili, *„tak jako on je čistý“* (viz 1 J 3,3 – Ns). Dokonce i kdybychom obětovali vše, co máme, byť by to byl sám život, výsada stát se syny Božími je lacino získána. – 4T 357 Mar 349.3

Když Jan ve svém smrtelném těle uzřel slávu Boží, padl jako mrtvý, nemohl snést tento pohled. Když však dítky Boží obléknou nesmrtelnost, budou jej *„viděti... tak, jakž jest“* (1 J 3,2). Budou stát před trůnem, přijati v tom Milovaném. Všechny jejich hříchy byly vymazány, všechna jejich přestoupení odstraněna. Nyní mohou pohlížet na nezastřenou slávu trůnu Božího. Byli s Kristem účastníky Jeho utrpení, společně s Ním pracovali v plánu vykoupení a s Ním mají účast na radosti, když zří duše zachráněné v Božím království, aby po celou věčnost velebili Boha. – 9T 285 Mar 349.4

8. prosince

Uspokojící činnost

„Můj Otec až doposud pracuje; i já pracuji.“ (J 5,17 – NBK) Mar 350.1

Nebe je místem neutuchající činnosti. Přesto bude pro znavené a obtížené, pro ty, jež bojovali ten dobrý boj víry, místem slavného odpočinutí, neboť jejich bude mládí a svěžest nesmrtelnosti a již nebudou muset bojovat proti hříchu a satanu. Pro tyto pilné pracovníky by byl stav věčné zahálky neúnosným. – CG 354 *Mar 350.2*

Obyvatelům Edenu byla svěřena péče o zahradu, aby ji obdělávali a střežili. Jejich zaměstnání nebylo unavující, nýbrž příjemné a osvěžující. Bůh ustanovil práci za požehnání člověku, jež zaměstná jeho mysl, posílí jeho tělo a rozvine jeho schopnosti. V duševní a tělesné činnosti našel Adam jednu z největších radostí svého svatého života. ... *Mar 350.3*

I přesto, že práci doprovází únava a bolest, ti, kteří na ni pohlížejí jako na prokletí, jsou na omylu. Bohatí pohlížejí často s pohrdáním na pracující lid, to je však v úplném rozporu s Božím zá-
měrem, který měl při stvoření člověka. Čím jsou majetky i těch nejbohatších lidí v porovnání s dě-
dictvím, které bylo dáno ušlechtilému Adamovi? Přesto Adam neměl zahálet. Náš Stvořitel, který
ví, co přináší člověku štěstí, určil Adamovi jeho práci. Opravdovou radost ze života nalézají jen
pracující muži a ženy. – PP 50 *Mar 350.4*

V nebi se neustále pracuje. Není tam žádných lenochů. *„Můj Otec až doposud pracuje,“* pravil Kristus, *„i já pracuji.“* Nedomnívejme se, že až přijde konečné vítězství a my obdržíme příbytky pro nás připravené, že naším údělem bude zahálka – že spočineme v nějakém stavu blaženého nicnedělání. – RH May 17, 1898 *Mar 350.5*

Božím záměrem je, aby všichni lidé pracovali. Lopotící se zvíře lépe splňuje účel, pro který bylo stvořeno, nežli líný člověk. Bůh neustále pracuje. Andělé pracují – jsou Božími služebníky pro syny lidské. Ti, kteří se těší na nebe jako na místo nečinnosti, budou zklamáni, neboť nebeské uspořádání nebes neposkytuje žádného místa pro ukojení lenosti. Ale znavenému a obtíženému je zaslíbeno odpočinutí. Bude to věrný služebník, který vejde ze své namáhavé práce v radost Pána svého. – CT 280 *Mar 350.6*

Nové nebe a nová země

„Jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech, očekávající a chvátající ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hořice, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se? Nového pak nebe a nové země podle zaslíbení jeho čekáme, v kterýchž spravedlnost přebývá.“ (2 Pt 3,11-13) Mar 351.1

Nohy bezbožných nikdy neznesevší obnovenou zemi. Od Boha z nebe sestoupí oheň a spálí je – zažhne kořen i ratolesti. Satan je kořen a jeho dítky jsou ratolesti. – EW 52 Mar 351.2

Tentýž oheň od Boha, který strávil bezbožné, očistil celou zemi. Rozpukané, rozeklané hory roztavené pálivostí ohně, také atmosféra i veškeré „strniště“ byly stráveny. Potom se před námi odhalilo naše dědictví, slavné a překrásné a my jsme se ujali dědictví celé obnovené země. – EW 54 Mar 351.3

„Viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pominula, a moře již nebylo.“ (Zj 21,1) Oheň, který stravuje bezbožné, očisťuje zemi. Každá stopa prokletí je odstraněna. Žádné věčně planoucí peklo nebude vykoupeným připomínat strašné následky hříchu. – GC 674 Mar 351.4

Moře rozděluje přátele. Je přehradou mezi námi a těmi, které máme rádi. Naše společenství je širokým, nezměrným oceánem narušeno. Na nové zemi již moře nebude, nepopluje tam „žádná loď s vesly“ (viz Iz 33,21 – KJV). V minulosti byli mnozí, kteří milovali Boha a sloužili mu, připoutáni řetězy k veslům galejních lodí, přinuceni sloužit záměrům krutých, nelítostných lidí. Pán shlížel na jejich utrpení s účastí a soucitem. Díky Bohu, že na obnovené zemi nebude žádných divokých vod, žádného pohlcujícího oceánu, žádných nepokojných, bouřlivých vln. – 7BC 988 Mar 351.5

Nechť nám vše, co je v našem pozemském domově překrásné, připomíná ten křišťálový potok a zelená pole, ta vlnící se stromoví a živé studnice, to zářivé město a bílé oděné zpěváky našeho nebeského domova – onen svět krásy, který žádný umělec není schopen vykreslit, žádný smrtelný jazyk popsat. *„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují.“ (1 K 2,9 – Ns) – RH July 11, 1882 Mar 351.6*

10. prosince

Již žádná smrt – nikdy!

„Bůh jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť první věci pominuly.“ (Zj 21,4 – NBK) Mar 352.1

Když vejдем do Božího království, abychom tam žili na věky, strasti a nesnáze a zmatky, které jsme zde měli, se stanou bezvýznamnými. – FLB 371 Mar 352.2

V domově vykoupených nebude žádných slz, žádných pohřebních průvodů, žádných známek smutku. *„Aniž dí kdo z obyvatelů: Nemocen jsem. Lid osedlý v něm (lid přebývající v něm – KJV) zproštěn bude nepravosti.“* (Iz 33,24) Jak se bude odvíjet věčnost, bude se rozlévat a prohlubovat jediný mohutný proud štěstí. ... Mar 352.3

Přemýšlejme co nejvážněji o pozeňané budoucnosti. Necht' naše víra pronikne každým temným mrakem a zří Toho, který zemřel pro hříchy světa. Otevřel brány ráje všem, kdo Jej přijímají a věří v Něj. Takovým dává moc stát se syny a dcerami Božími. Ať se utrpení, která nám působí tak silnou bolest, stanou poučnými lekcemi, učíce nás běžet k cíli, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši (viz Fp 3,14). Necht' nás povzbuzuje pomyšlení, že Pán brzy přijde. Ať tato naděje potěšuje naše srdce. ... Mar 352.4

Směřujeme k domovu. Ten, který nás miloval tak, že za nás zemřel, vystavěl pro nás město. Nový Jeruzalém je místem našeho odpočinutí. Ve městě Božím nebude žádného smutku. Neuslyšíme tam navěky žádného žalostného nářku, žádného žalozpěvu o zmařených nadějích a pohřbené lásce. Brzy bude roucho utrpení vyměněno za roucho svatební. Brzy budeme svědky korunovace našeho Krále. Ti, jejichž životy byly skryty s Kristem, ti, kteří na této zemi bojovali ten dobrý boj víry, zazáří v království Božím Vykupitelovou slávou. Mar 352.5

Zanedlouho užíme Toho, v Němž jsou soustředěny naše naděje věčného života. A v Jeho přítomnosti se všechny zkoušky a utrpení tohoto života stanou ničím. ... Pohled'te vzhůru, pozdvihněte hlavy, a necht' vaše víra ustavičně roste. Necht' vás tato víra vede po úzké cestě, která vede bránami města Božího na onen nádherný druhý břeh širé, ničím neohraničené budoucí slávy, která patří vykoupeným. – 9T 286-288 Mar 352.6

Dědictví spasených

„Bydliti bude lid můj v obydlí pokojném, totiž v příbytcích nejbezpečnějších a v odpočívání nejpokojnějším.“ (Iz 32,18) Mar 353.1

V Bibli je dědictví spasených nazýváno „*vlastí*“ (Žd 11,14-16). Tam nebeský Pastýř povede své stádce k pramenům vod živých. Strom života vydává své ovoce každý měsíc a listí toho stromu slouží ke zdraví národům. Jsou tam věčně tekoucí řeky, průzračné jako křišťál a podél nich vrhají vlnící se stromy své stíny na cesty, připravené pro vykoupené Páně. Tam, do dále se táhnoucí nížiny, přecházejí v překrásné kopce a hory Boží vztyčují své vznešené vrcholy. Na oněch pokojných rovinách, u těchto živých toků, nalezne svůj domov lid Boží, který byl tak dlouho poutníkem a tulákem. ... Mar 353.2

Tam *„veseliti se budou z toho poušť a pustina, plésati, pravím, bude poušť, a zkvete jako růže“*. *„Místo chrastiny vzejde jedlé, a místo hloží vyroste myrtus.“* *„I bude bydliti vlk s beránkem a pardus s kozlátkem ležeti; ... a malé pacholátko je povede.“* *„Neuškodí, aniž zahubí na vší mé hoře svaté,“* praví Hospodin. (Iz 35,1; 55,13; 11,6.9) – GC 675, 676 Mar 353.3

Tam bude člověk znovu uveden do svého ztraceného království a nižší řády tvorstva opět uznají jeho nadvládu. Divocí tvorové se stanou mírnými a plaší důvěřivými. – Ed 304 Mar 353.4

Bolest nemůže v nebeském prostředí existovat. Nebude tam žádných slz, žádných pohřebních průvodů, žádných známek smutku. *„Smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ... nebo první věci pominuly.“* *„Aniž dí kdo z obyvatelů: Nemocen jsem. Lid osedlý v něm (lid přebývající v něm – KJV) zproštěn bude nepravosti.“* (Zj 21,4; Iz 33,24) – GC 676 Mar 353.5

Tam se bude žít rajským životem, životem v zahradě a na poli. *„Nastavějí též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. Nebudou stavěti tak, aby jiný bydlil, nebudou štěpovati, aby jiný jedl; nebo jako dnové dřeva budou dnové lidu mého, a díla rukou svých do zvešnění užívati budou vyvolení moji.“* (Iz 65,21.22) – Ed 303, 304 Mar 353.6

12. prosince

Zahrada Eden znovu obnovena

„Tomu, kdož svítězí, dám jísti z dřeva života, kteréž jest u prostřed ráje Božího.“ (Zj 2,7) Mar 354.1

Zahrada Eden zůstala na zemi ještě dlouho potom, co z ní byl člověk vyděděn. Padlému lidskému pokolení bylo dlouho dovoleno hledět na domov nevinnosti, pouze jejich vstupu bránili strážní andělé. U brány ráje, střežené cherubíny, se zjevovala božská sláva. Sem přicházel Adam a jeho synové, aby uctívali Boha. Zde obnovovali svůj slib poslušnosti toho Zákona, pro jehož přestoupení byli vypovězeni z Edenu. Když příliv nepravosti zaplavil svět a bezbožnost lidí přivodila jejich záhubu vodami potopy, tu ruka, která Eden založila, jej ze země odňala. Avšak při konečném napravení věcí, kdy bude učiněno „*nové nebe a nová země*“ (Zj 21,1), má být Eden obnoven, okrášlen slavněji než na počátku. *Mar 354.2*

Pak ti, kteří zachovávali přikázání Boží, budou pod stromem života dýchat nesmrtelnou svěžest; a po neskonale věky budou obyvatelé bezhříšných světů v oné rozkošné zahradě spatřovat příklad dokonalého díla Božího stvoření, nedotčeného prokletím hříchu – vzor toho, jakou by se země stala, kdyby byl člověk splnil Stvořitelův slavný plán. – PP 62 *Mar 354.3*

Adam je znovu uveden ve své původní panství. Uchvácen radostí patří na stromy, jež byly kdysi jeho potěšením – právě na ty stromy, jejichž plody sám sbíral za dnů své nevinnosti a radosti. Patří na révoví, které pěstoval svými vlastníma rukama, na tytéž květiny, o něž se kdysi s láskou staral. Jeho mysl si uvědomuje, že tento výjev je skutečný; chápe, že toto je opravdu obnovený Eden. – GC 648 *Mar 354.4*

Vykoupení, kteří jsou znovu uvedeni ke stromu života v dávno ztraceném ráji, „*porostou*“ (Mal 4,2) do plné postavy lidského rodu v jeho původní slávě. Budou odstraněny poslední dlouho-trvající stopy kletby hříchu a věrní Kristovi se ukáží v „*kráse Hospodina, Boha našeho*,“ (viz Ž 90,17 – KJV) odrážejíce ve své mysli, duši i těle dokonalý obraz svého Pána. Ó, jak předivné vykoupení! Tak dlouho se o něm mluvilo, tak dlouho se v něj doufalo a přemýšlelo s dychtivým očekáváním, avšak nikdy nebylo plně pochopeno. – GC 645 *Mar 354.5*

13. prosince

Sláva věčného světa

„Známost učiníš mi cestu života, sytost hojného veselí jest před obličejem tvým, a dokonalé utěšení po pravici tvé až na věky.“ (Ž 16,11) Mar 355.1

Byla přede mnou odhalena sláva věčného světa. Chci vám říci, že stojí za to bojovat o nebesa. Musí být cílem vašeho života připravit se na společenství s vykoupenými, se svatými anděly a s Ježíšem, Vykupitelem světa. Kdybychom si mohli jen jednou prohlédnout nebeské město, nikdy bychom už netoužili přebývat opět na zemi. Na zemi jsou krásná místa a já mám potěšení ze všech těchto pohledů na krásu v přírodě. Spojuji je se Stvořitelem. Vím ale, že jestliže miluji Boha a zachovávám Jeho přikázání, je mi v nebesích odloženo břímě převelmi veliké věčné slávy (viz 2 K 4,17). – FLB 364 Mar 355.2

Tato země, ... očištěná ohněm, bude... potom mnohem krásnější. Tráva bude živě zelená a nikdy neuschne. Budou tam růže a lilie a všechny druhy květin. Ty nikdy neuvadnou, nevyblednou či neztratí svou krásu a vůni. Mar 355.3

Lev, ze kterého zde musíme mít velký strach a hrůzu, bude pak ležet s beránkem a všechny věci na nové zemi budou pokoj a soulad. Stromy na nové zemi budou rovné a vznosné, bez deformací. Mar 355.4

Svatí budou mít na svých hlavách koruny slávy a ve svých rukou zlaté harfy. Budou na zlaté harfy hrát a opěvovat vykupitelskou lásku a hrát melodie Bohu. Jejich dřívější zkoušky a utrpení na tomto světě budou uprostřed slávy Nové země zapomenuty a ztraceny. – YI Oct. 1852 Mar 355.5

Necht' nám vše, co je v našem pozemském domově překrásné, připomíná ten křišťálový potok a zelená pole, ta vlnící se stromové a živé studnice, to zářivé město a bílé oděné zpěváky našeho nebeského domova – onen svět krásy, který žádný umělec není schopen vykreslit, žádný smrtelný jazyk popsat. – MLT 175 Mar 355.6

Nechte svou obrazotvornost působit, vizte domov spasených a přitom si uvědomte, že bude mnohem nádhernější, než si je vaše nejživější představivost schopna vybavit. – SC 86 Mar 355.7

Lidský jazyk není s to popsat odměnu spravedlivých. Poznají ji pouze ti, jež ji spatří. – SR 430, 431 Mar 355.8

Doma v Novém Jeruzalémě

„Radujte se a veselte se na věky věků z toho, což já stvořím; nebo aj, já stvořím Jeruzalém k plésání, a lid jeho k radosti.“ (Iz 65,18) Mar 356.1

„Korunou ozdobnou v ruce Hospodinově, a korunou královskou v ruce Boha svého“ je Nový Jeruzalém, hlavní město oslavené nové země. „Jeho jas je podobný nejvzácnějšímu kameni, je jako kámen jaspis, čistý jako křišťál.“ „A národové, kteříž by k spasení přišli, v světle jeho procházeti se budou, a králové zemští přenesou slávu a čest svou do něho.“ Hospodin praví: „Já plésati budu v Jeruzalémě, a radovati se v lidu mém.“ (Iz 62,3; Zj 21,11 – Ns; 21,24; Iz 65,19) ... Mar 356.2

V městě Božím „nebude noci.“ Nikdo nebude potřebovat odpočinek ani po něm toužit. Nebude žádné únavy při konání vůle Boží a přinášení obětí chval Jeho jménu. Budeme stále cítit svěžest jit-ra a nikdy se ani nepřiblížíme jeho konci. *„A nepotřebují žádné svíce, ani slunečního světla; nebo Pán Bůh je bude osvětlovat.“ (Zj 22,5 – KJV)* Sluneční svit bude nahrazen září, jež nebude nepřijemně oslňovat, jež však nesmírně převyšuje jasnost našeho poledne. Sláva Boží a Beránkova zaplaví Svaté město neblednoucím světlem. Vykoupení budou kráčet v bezslunečné slávě věčného dne. Mar 356.3

„Chrámů jsem v něm neviděl; nebo Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek.“ (Zj 21,22) Lid Boží je obdařen výsadou udržovat otevřené společenství s Otcem a Synem. *„Nyní vidíme jako v zrcadle, zastřeně.“ (1 K 13,12 – Ns)* V díle přírody a v Jeho jednání s lidmi spatřujeme Boží obraz jakoby odražený v zrcadle; pak Jej však užíme tváří v tvář, aniž bude mezi námi nějaké zastiňující opony. Budeme stát v Jeho přítomnosti a patřit na slávu Jeho tváře. – GC 676, 677 Mar 356.4

Tam poznáme, jako i sami budeme poznáni. (viz 1 K 13,12 – KJV) Tam láska a soucit, jež Bůh štípl do duše, naleznou své nejpravější a nejpříjemnější uplatnění. Čisté společenství se svatými bytostmi, harmonický společenský život s požehnanými anděly a věrnými všech věků, posvátné společenství, jež společně tvoří „všelikou rodinu na nebi i na zemi“ – to všechno patří ke zkušenostem budoucího věku. – Ed 306 Mar 356.5

15. prosince

Nepomíjející dědictví

„Vzdávajíce díky Otci, který nás učinil způsobilými mít účast na dědictví svatých ve světle.“
(Ko 1,12 – RSV) *Mar 357.1*

Výkupné bylo zapláceno a všem je umožněno, aby přišli k Bohu a aby životem poslušnosti dosáhli věčného života. Jak je pak smutné, že se lidé odvracejí od nesmrtelného dědictví a žijí pro uspokojení pýchy, sobectví a okázalosti, a... ztrácejí požehnání, jež mohli mít jak v tomto životě, tak v životě budoucím. Mohli vstoupit do nebeských paláců a v podmínkách svobody a rovnosti stýkat se s Kristem a nebeskými anděly, i s knížaty Božími. A přece, ač se to zdá neuvěřitelné, odvracejí se od nebeských půvabů. *Mar 357.2*

Stvořitel všech světů hodlá ty, kteří věří v Jeho jednorozeného Syna jako ve svého osobního Spasitele, milovat tak, jako miluje svého Syna. Jeho přízeň v této úžasné míře je nám udělena již zde a nyní. Dal lidem dar Světla a Majestátu nebes a v Něm nám věnoval všechny poklady nebes. Třebaže nám dává zaslíbení pro život budoucí, dává nám také královské dary v tomto životě, a chtěl by, abychom jako ti, jež jsou předmětem Jeho milosti, využili všeho, co zušlechťí, rozvine a povzneše náš charakter. Je Jeho záměrem uschopnit nás pro nebeské dvory. *Mar 357.3*

Satan však bojuje o lidské duše. ... Nechce, aby zachytili ani ten nejmenší záblesk budoucí pocty, věčné slávy, která je odložena pro ty, kdo se stanou obyvateli nebes, nebo aby zakusili zkušenost, která je předchutí nebeského štěstí. ... *Mar 357.4*

Ti, kteří přijímají Krista za svého Spasitele, mají zaslíbení života nynějšího i budoucího (viz 1 Tm 4,8). ... I nejposlednější učedník Kristův se může stát obyvatelem nebes, dědicem Božím neporušitelného a neuvadlého dědictví (viz 1 Pt 1,4). Ó, kéž by si každý vyvolil ten nebeský dar, stal se dědicem Božím onoho dědictví věčného světa, jehož vlastnické právo je zabezpečeno před jakýmkoli zhoubcem! Ó, nevolte sobě svět, ale zvolte to lepší dědictví! Usilovně chvátejte, žeňte se k cíli, k odplatě svrchovaného povolání v Kristu Ježíši (viz Fp 3,14). – FE 234, 235 *Mar 357.5*

Církev vítězná

„Uviděl jsem jakoby skleněné moře, smíšené s ohněm, a ty, kteří zvítězili nad tou šelmou a nad jejím obrazem, nad jejím znamením a nad číslem jejího jména, jak stojí na tom skleněném moři a mají Boží harfy.“ (Zj 15,2 – NBK) Mar 358.1

Nyní církev bojuje. Nyní musíme čelit světu, který se nachází v temnotách, téměř cele propadlý modlářství. Přichází však den, kdy bude bitva vybojována a vítězství dobyto. Boží vůle se má stát jak na zemi, tak i na nebi. Národy spasených nebudou znát žádný jiný zákon, nežli Zákon nebes. Všichni budou tvořit jednu šťastnou, společnou rodinu, oděnou rouchem chvály a díkůvzdání – rouchem Kristovy spravedlnosti. Celá příroda ve své nepřekonatelné kráse bude vzdávat Bohu hold a vroucí lásku. Svět bude ozařován nebeským světlem. Světlo měsíce bude jako světlo slunce, světlo pak slunce bude sedmkrát silnější, než je tomu nyní. (viz Iz 30,26) Léta poplynou v radosti. Nad touto scénou budou spolu prozpěvovat hvězdy jitřní a plésat všichni synové Boží, zatímco Bůh a Kristus společně prohlásí: „Hříchu již více nebude, aniž více bude smrti.“ ... Mar 358.2

Postavte se na práh věčnosti a naslouchejte milostivému uvítání, kterého se dostane těm, kteří v tomto životě spolupracují s Kristem, pokládajíce za výsadu a čest pro Něho trpět. Spolu s anděly metají své koruny k nohám Vykupitele, volajíce: *„Hodent' jest ten Beránek zabitý vzíti moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání... Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků.“ (Zj 5,12.13) Mar 358.3*

Tam se vykoupení pozdraví s těmi, kteří jim ukázali směr k vyvýšenému Spasiteli. Spojí se ve chvále Toho, jenž zemřel, aby lidské bytosti mohli mít život, který se měří životem Božím. Boj skončil. Veškeré soužení a zápas je u konce. Písně vítězství naplňují celé nebe, když vykoupení stojí okolo Božího trůnu. Všichni zpívají radostnou píseň: *„Hoden je ten Beránek, který byl zabit,“* a který nás vykoupil Bohu (viz Zj 5,12.9 – KJV). – MH 504-507 Mar 358.4

17. prosince

Neočekávaná odměna

„Každý, kdo vykoná něco dobrého, vezme za to odměnu od Pána.“ (Ef 6,8 – Ns) Mar 359.1

V tomto životě se často zdá, že naše dílo pro Pána nenese téměř žádné ovoce. Naše úsilí konat dobro může být opravdové a vytrvalé, a přesto nám možná není dáno, abychom byli svědky jeho výsledků. Může se nám zdát, že úsilí bylo k ničemu. Spasitel nás však ujišťuje, že naše dílo je zaznamenáno v nebesích, a že odměna nás nemine. – 6T 305 *Mar 359.2*

Chudá vdova, která uvrhla své dva šarty (halěře) do pokladnice Páně, si ani neuvědomila, co učinila. Její příklad sebeoběti působí a nachází odezvu v srdcích tisíců v každé zemi a v každé době. Přináší do pokladnice Páně dary od vysoko i nízko postavených, bohatých i chudých. Pomáhá podporovat misie, zřizovat nemocnice, sytit hladové, odívat nahé, uzdravovat nemocné a kázat evangelium chudým. Zástupy lidí byly požehnány jejím nesobeckým činem. A výsledek celého tohoto působení jí bude dopřáno spatřit v den Hospodinův. Tak tomu bylo i s Mariiným převzácným darem Spasiteli. Kolik lidí bylo podníceno k láskyplné službě vzpomínkou na onu rozbitou alabastrovou nádobku! Jaká bude radost Marie, až toto vše uzří! – 6T 310 *Mar 359.3*

„Amen, říkám vám,“ prohlásil Kristus, *„že kdekoli se na celém světě bude kázat toto evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.“* (Mk 14,9 – NBK) Spasitel, pohlížeje do budoucnosti, mluvil o svém evangeliu s jistotou. Mělo být kázáno na celém světě. A dokud se evangelium bude šířit, bude Mariin dar vydávat svou vůni a srdce budou požehnána jejím nestrojeným činem. Království budou povstávat a zanikat; jména panovníků a dobyvatelů budou upadat v zapomnutí, avšak skutek této ženy bude zvěčněn na stránkách biblických dějin. A dokud bude trvat čas, bude ona rozbitá alabastrová nádoba vyprávět příběh o přehojné lásce Boží k padlému lidskému pokolení. – DA 563 *Mar 359.4*

Každý podnět Ducha svatého, vedoucí lidi k dobrotě a k Bohu, je zaznamenán v nebeských knihách, a ve dni Božím bude každému, kdo vydal sebe za nástroj pro působení Ducha svatého, umožněno spatřit, co svým životem vykonal. – 6T 310 *Mar 359.5*

18. prosince

Činnost na nové zemi

„Nastavějí též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. Nebudou stavěti tak, aby jiný bydlil, nebudou štěpovati, aby jiný jedl; nebo jako dnové dřeva budou dnové lidu mého, a díla rukou svých do zvětšení užívati budou vyvolení moji.“ (Iz 65,21.22)
Mar 360.1

Nedomnívejme se, že až přijde konečné vítězství a my obdržíme příbytky pro nás připravené, že naším údělem bude zahálka – že spočineme v nějakém stavu blaženého nicnedělání. – RH May 17, 1898 *Mar 360.2*

Na obnovené zemi budou mít vykoupení účast v zaměstnáních a potěšeních, která přinášela štěstí Adamovi a Evě na počátku. Budou žít rajským životem, životem v zahradě a na poli. *„Nastavějí též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. Nebudou stavěti tak, aby jiný bydlil, nebudou štěpovati, aby jiný jedl; nebo jako dnové dřeva budou dnové lidu mého, a díla rukou svých do zvětšení užívati budou vyvolení moji.“ (Iz 65,21.22) – PK 730, 731* *Mar 360.3*

Viděla jsem tam nejnádhernější domy, které vypadaly jako ze stříbra, podepřené čtyřmi sloupy, které byly posázeny na pohled nejkrásnějšími perlami. Tyto domy měly být obydleny svatými. V každém domě byla zlatá police. Viděla jsem mnohé ze svatých, jak vcházejí do domů, smekají své třpytící se koruny a kladou je na polici. Potom vycházeli na políčka u domů, a něco na nich dělali. Ne však tak, jako je musíme obdělávat my zde na zemi, vůbec ne. Vůkol jejich hlav zářilo krásné světlo a oni stále jásali a chválili Boha. – EW 18 *Mar 360.4*

Každá schopnost se bude rozvíjet, všeliké chápání poroste. Nabývání znalostí neunaví mysl ani nevyčerpá síly. Tam se budou moci provést nejvelkolepější činy, bude se moci dosáhnout nejvyšších cílů, uskutečnit nejvyšší tužby. A stále budou vyvstávat nové výšiny ke zdolávání, nové divy k obdivování, nové pravdy k pochopení, nové cíle, jež budou vyžadovat síly mysli, duše a těla. – GC 677 *Mar 360.5*

Hudba, která nesnese srovnání

„Vykoupení, pravím, Hospodinovi navrátí se, a přijdou na Sion s prozpěvováním, a veselé věčné bude na hlavě jejich; radosti a veselé dojdou, zármutek pak a úpění uteče od nich.“ (Iz 35,10)

Mar 361.1

Bude tam hudba a zpěv, a to taková hudba a zpěv, jakou žádné smrtelné ucho nezaslechlo, jakou si ani žádná mysl nepředstavila, vyjma ve viděních Božích. *Mar 361.2*

*„Rovněž zpěváci jakož i hrající na nástroje hudebné tam budou.“ „Ti pozdvihnou hlasu svého, budou zpívat pro důstojnost Hospodinovu.“ „Nebo potěší Hospodin Sion, ... učiní poušť jeho jako Eden a pustinu jeho podobnou zahradě Hospodinově. Radost a veselí bude nalezeno v něm, díkyčinění, a hlas zpívání.“ (Ž 87,7; Iz 24,14; 51,3 – vše KJV) – Ed 307 *Mar 361.3**

Byl mi ukázán řád, dokonalý řád nebes a já jsem byla uchváčena, když jsem naslouchala tamní dokonalé hudbě. Když vidění pominulo, zněl mi zpěv zde na zemi velmi drsně a disharmonicky. Viděla jsem sbory andělů, které stály do čtverce, který měl uprostřed volný prostor, a každý anděl měl zlatou harfu. Na konci harfy byl přístroj ke změně naladění harfy či změně tónů. Jejich prsty nepřejížděly po strunách nedbale, ale dotýkaly se různých strun, aby vyluzovaly různé zvuky. Je tam vždy jeden anděl, který vede, který se jako první dotýká harfy a udává tón a potom se všichni připojují v bohaté, dokonalé hudbě nebes. Nedá se to popsat. Je to nebeská, božská melodie, zatímco z každé tváře vyzařuje obraz Ježíšův, zářící nevypravitelnou slávou. – 1T 146 *Mar 361.4*

Jaká to bude píseň, až se vykoupení Páně setkají...! Celá nebesa budou naplněna bohatou hudbou a písněmi chval Beránkovi. Spaseni, věčně spaseni v království slávy! Mít život, který se měří životem Božím – to je ta odměna. – 7BC 982 *Mar 361.5*

Jazyk je zcela nedostatečný při pokusu o vyličení nebe. Jak přede mnou vyvstává tato scéna, jsem úžasem bez sebe. Unesena vše převyšující nádherou a velebnou slávou, odkládám pero a volám: „Ó, jaká láska! Jaká předivná láska!“ Nejvznešenější jazyk není s to, aby vyličil slávu nebe či nesrovnatelnou hloubku Spasitelovy lásky. – EW 289 *Mar 361.6*

20. prosince

Nejvyšší pocta našeho Spasitele

„A dí-li kdo jemu: Jaké to máš rány na rukou svých? I odpoví: Jimiž jsem zbit v domě těch, kteříž mne milují.“ (Za 13,6) Mar 362.1

„Viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pominula.“ (Zj 21,1)
Oheň, který stravuje bezbožné, očišťuje zemi. Každá stopa prokletí je odstraněna. ... Mar 362.2

Toliko jediná připomínka zůstává: náš Vykupitel stále ponese známky svého ukřižování. Na Jeho raněné hlavě, v Jeho boku, na Jeho rukou a nohou zůstávají jediné stopy krutého díla, které způsobil hřích. Prorok, patřící na Krista v Jeho slávě, praví: *„Jasně paprsky vycházely z jeho boku: a tu skryta byla síla jeho.“* (Abk 3,4 – KJV, margin) Onen probodený bok, odkud vytékal proud krve, jež smířila člověka s Bohem – tam je Spasitelova sláva, „tu je skryta síla jeho“. ... A znamení Jeho ponížení jsou Jeho nejvyšší poctou; po celé nekonečné věky budou golgotské rány poukazovat na Jeho chválu a hlásat Jeho moc. – GC 674 Mar 362.3

Po celou věčnost budou vykoupení o Kristově kříži hloubat a zpívat. V Kristu oslaveném budou zřít Krista ukřižovaného. Nikdy neupadne v zapomnění, že Ten, jehož moc stvořila a udržovala nesčíslné světy v nesmírném prostoru vesmíru, Milovaný Boží, Majestát nebes, Ten, jehož s radostí uctívali cherubíni i zářící serafíni – se ponížil, aby pozvedl padlého člověka. Nikdy neupadne v zapomnění, že nesl vinu a pohanění hříchu a to, že před Ním Otec skryl svou tvář, až bída ztraceného světa zlomila Jeho srdce a rozdrtila Jeho život na golgotském kříži. To, že Tvůrce všech světů, Pán nade všemi osudy, odložil svou slávu a ponížil se z lásky k člověku, bude vždy vzbuzovat údiv a vroucí lásku vesmíru. Až národy spasených pohlédnou na svého Vykupitele a spatří věčnou slávu Otce zářící v Jeho tváři, až uvidí Jeho trůn, který je od věků až na věky, a poznají, že Jeho království nebude mít konce, propuknou v nadšený zpěv: „Hoden, hoden je ten Beránek, který byl zabit a který nás vykoupil Bohu svou vlastní nejdražší krví!“ – GC 651, 652 Mar 362.4

21. prosince

Škola budoucnosti

„Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlitiť bude s nimi.“ (Zj 21,3) Mar 363.1

Mezi školou zřízenou na počátku v Edenu a školou budoucnosti leží celé rozpětí dějin tohoto světa – dějin lidského přestoupení a utrpení, božské oběti a vítězství nad smrtí a hříchem. Ne všechny podmínky oné první školy v Edenu se budou nacházet ve škole budoucího života. Žádný strom poznání dobrého a zlého tam nebude skýtat příležitost k pokušení. Nebude tam žádného pokušitele ani žádné možnosti zla. Každá povaha odolala ve zkoušce zla a nikdo již není náchylný poddat se jeho moci. ... Člověk navrácený do Boží přítomnosti bude jím opět vyučován tak, jako na počátku. – Ed 301, 302 *Mar 363.2*

Naše životní dílo zde je přípravou pro věčný život. Výchova, která započala zde, nebude v tomto životě dokončena. Bude postupovat vpřed po celou věčnost – bude se stále rozvíjet a nikdy neskončí. – MH 466 *Mar 363.3*

Každá správná zásada, každá pravda, naučená v pozemské škole, nás posune vpřed právě tak, jako ve škole nebeské. Tak jako Kristus chodil a hovořil se svými učedníky během svého veřejného působení na této zemi, tak nás bude učit i v nebeské škole, vodě nás podél potoka vod živých a zjevuje nám pravdy, které v tomto životě musí zůstat skrytým tajemstvím pro omezené schopnosti lidské mysli, hříchem tak zkažené. – CT 208, 209 *Mar 363.4*

Vše bude objasněno – dějiny počátku hříchu, dějiny smrtelné lži v jejím podvodném působení; dějiny pravdy, která... se střetla s bludem a přemohla ho. Opona, která visí mezi světem viditelným a neviditelným, bude odhrnuta a budou odhaleny úžasné věci. – Ed 304 *Mar 363.5*

Každá schopnost se bude rozvíjet, všeliké chápání poroste. Nabývání znalostí neunaví mysl ani nevyčerpá síly. Tam se budou moci provést nejvelkolepější činy, bude se moci dosáhnout nejvznesenějších cílů, uskutečnit nejvyšší tužby. A stále budou vyvstávat nové výšiny ke zdolávání, nové divy k obdivování, nové pravdy k pochopení, nové cíle, jež budou vyžadovat síly mysli, duše a těla. – GC 677 *Mar 363.6*

22. prosince

Kristus bude naším Učitelem

„Pozná lid můj jméno mé, ... pozná, pravím, v ten den, že já tentýž, kterýž mluvím, aj, přítomen budu.“ (Iz 52,6) Mar 364.1

Člověk, navracený do Boží přítomnosti, bude Bohem opět vyučován tak, jako na počátku. Ed 302 *Mar 364.2*

Nemáme nejmenšího tušení, co nám pak bude odhaleno. Budeme kráčet s Kristem podél vod živých. Odhalí nám krásu a slávu přírody. Zjeví nám, čím je On pro nás a čím jsme my pro Něj. Pravdě, kterou pro omezené schopnosti nyní nemůžeme pochopit, porozumíme v budoucnosti. – CT 162 *Mar 364.3*

V budoucím světě povede Kristus vykoupené podél řeky života a bude je učit nádherným lek-cím pravdy. Odhalí jim tajemství přírody. Uvidí, že je to mistrovská ruka, jež udržuje svět na správném místě. Spatří zručnost projevenou velikým Umělcem při vybarvování polního kvítí a bu-dou se učit o záměrech milosrdného Otce, který posílá každý paprsek světla, a se svatými anděly uznají v písních vděčných chval vše převyšující Boží lásku k nevděčnému světu. – MLT 361 *Mar 364.4*

Tam se studentovi otevrou dějiny nekonečného rozsahu a nevýslovného bohatství. ... Vše bude objasněno – dějiny počátku hříchu, dějiny smrtelné lži v jejím podvodném působení; dějiny pravdy, která, neuchylujíc se od své vlastní přímé linie, se střetla s bludem a přemohla ho. Opona, která visí mezi světem viditelným a neviditelným, bude odhrnuta a budou odhaleny úžasné věci. – Ed 304 *Mar 364.5*

S nevýslovným potěšením budeme pronikat do radosti a moudrosti nepadlých bytostí. Budeme mít podíl na pokladech, které byly získány během věků strávených v rozjímání nad dílem Božích rukou. A léta věčnosti, jak se budou odvíjet, budou neustále přinášet ještě slavnější zjevení. *„Dale-ko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet“* (Ef 3,20 – Ns), budou na věky věků udělovány dary Boží. – Ed 307 *Mar 364.6*

Zde musíme dosáhnout takové výchovy, která nás uschopní žít s Bohem po nekonečné věky. Výchova, která začíná zde, bude v nebesích zdokonalována. My pouze přejdeme na vyšší úroveň. – MLT 361 *Mar 364.7*

23. prosince

Naše studium v budoucím věku

„Aby ukázal v věku budoucím nepřevyšené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši.“ (Ef 2,7) Mar 365.1

Věda o vykoupení je vědou všech věd. Je to věda, kterou studují andělé a všechny rozumné bytosti nepadlých světů; věda, jež upoutává pozornost našeho Pána a Spasitele; věda, která proniká do úmyslů, jež vznikly v mysli Nekonečného – „*od časů věčných skrytých*“; věda, která bude předmětem studia Božích vykoupených po celé nekonečné věky. Toto je to nejvyšší studium, jakého se jen může člověk účastnit. Toto studium, jako žádné jiné, podněcuje mysl a povznáší duši. ... Mar 365.2

Téma vykoupení je tím, na které i andělé „*žádostivi jsou patřiti*“. Bude vědou a písni vykoupených po nekonečné věky věčnosti. Copak není již nyní hodno pečlivého rozjímání a studia? ... Mar 365.3

Studium o vtělení Kristově, Jeho smiřující oběti a prostřednické službě bude zaměstnávat mysl pilného studenta tak dlouho, jak bude trvat čas a vzhlížeje k nebi s jeho nesčíslnými lety, zvolá: „*Veliké je tajemství zbožnosti!*“ (1 Tm 3,16 – KJV) Mar 365.4

Na věčnosti se dozvíme to, co by bývalo otevřelo naše chápání, kdybychom byli přijali osvětlení, jehož se nám mohlo dostat. Témata vykoupení budou zaměstnávat srdce a mysl i jazyky vykoupených po nekonečné věky. Pochopí pravdy, které toužil Kristus odhalit svým učedníkům, k jejichž pochopení však neměli víru. Na věky věků se budou objevovat nové pohledy na dokonalost a slávu Kristovu. Po nekonečné věky bude věrný Hospodář vynášet z pokladu svého nové i staré věci. (viz Mt 13,52) – MLT 360 Mar 365.5

Kdyby pro nás bylo možné, abychom dospěli k plnému poznání Boha a Jeho pravdy, nemohli bychom odhalovat další pravdy, nebylo by žádného většího poznání, žádného dalšího rozvoje. ... Díky Bohu, že tomu tak není. Poněvadž je Bůh nekonečný a v Něm jsou všechny poklady moudrosti, můžeme po celou věčnost stále zkoumat, stále se učit a přesto nikdy nevyčerpáme bohatství Jeho moudrosti, Jeho dobroty či Jeho moci. – ST April 25, 1906 Mar 365.6

Nevyčerpatelné téma

„O kterémž spasení bedlivě přemýšlevali, a je vystihati usilovali proroci, kteříž o té milosti, kteráž se vám státi měla, prorokovali, vystihajíce to, na který aneb jaký čas mínil by ten, kterýž v nich byl, Duch Kristův, předpovídající o utrpeních Kristových a o veliké za tím slávě. ...na kteréž věci žádostivi jsou andělé patřiti.“ (1 Pt 1,10-13) Mar 366.1

V tomto životě můžeme jen začít chápat podivuhodný předmět vykoupení. Se svým omezeným chápáním můžeme nejvážněji přemýšlet o hanbě a slávě, o životě a smrti, o spravedlnosti a milosrdenství, jež se setkávají v kříži. I přes nejvyšší vypětí svých duševních sil však nedokážeme pochopit jeho plný význam. Délka i šíře, hloubka i výška vykupující lásky jsou jen matně chápány. Plán vykoupení nebude plně pochopen dokonce ani tehdy, když vykoupení uvidí tvář v tvář, a poznají tak, jak budou i sami poznáni. (viz 1 K 13,12 – KJV) Po nekonečné věky se však bude udivené a radostné mysli stále odhalovat nová pravda. Ačkoli pozemskému trápení, bolestem a pokusem bude konec a bude odstraněna jejich příčina, bude mít lid Boží vždy jasné, inteligentní uvědomění toho, co stálo jejich spasení. ... Mar 366.2

Tajemství kříže vysvětluje všechna ostatní tajemství. Ve světle, jež září z Golgoty, se vlastnosti Boží, které nás plnily strachem a posvátnou hrůzou, jeví krásné a přitažlivé. Vidíme, jak se mísí milosrdenství, něžnost a otcovská láska se svatostí, spravedlností a mocí. Když patříme na majestát Jeho trůnu, vysoký a vyvýšený, vidíme Jeho povahu v jejích milostivých projevech a chápeme, jako nikdy předtím, význam onoho líbezného oslovení: „*Otče náš.*“ Mar 366.3

Pochopíme, že Ten, jenž je nekonečný v moudrosti, nemohl pro naše spasení vymyslet žádný jiný plán, než obětování svého Syna. Odměnou za tuto oběť je radost, že země je osídlena vykoupenými bytostmi, svatými, šťastnými a nesmrtelnými. Výsledkem Spasitelova zápasu s mocnostmi temna je radost vykoupených, přispívající po celou věčnost ke slávě Boží. A cena za lidskou duši je taková, že Otec je s cenou, jež byla zaplacená, spokojen. I sám Kristus, spatřující ovoce své velké oběti, je nasycen. – GC 651, 652 Mar 366.4

Po celou věčnost bude zástup vykoupených Jeho největší slávou. – 3SP 261 Mar 366.5

25. prosince

Vesmír – naše pole ke studiu

„Jak mnozí a velicí jsou skutkové tvoji, Hospodine! Všeckys je moudře učinil, plná jest země bohatství tvého.“ (Ž 104,24) Mar 367.1

Na tomto světě můžeme jen začít získávat poznání Božích skutků a Jeho cest. Studium pak bude pokračovat po celou věčnost. Bůh dal člověku náměty k přemýšlení, které uvedou do činnosti každou schopnost mysli. Na nebi i na zemi můžeme číst povahu Stvořitele, naplňující srdce vděčností a díkyvzdáním. Každý nerv a smysl odpoví na projevy Boží lásky v Jeho úžasném díle. – 4T 581 Mar 367.2

Jaké pole se tam otevře našemu studiu, až opona, která zatemňuje naše vidění, bude odstraněna a naše oči spatří onen svět krásy, z něhož nyní pomocí mikroskopu zachycujeme jen letmé záblesky. Jaké pole se tam otevře našemu studiu, až popatříme na slávu nebes, kterou nyní pozorujeme v dálce dalekohledem; až bude odstraněna zhoubná nákaza hříchu a celá země se zjeví v „okrase Hospodina Boha našeho“! Tam vědec bude moci číst záznamy o stvoření a nenalezne nic, co by mu připomínalo zákon zla. Může naslouchat libozvuku hlasů z přírody a neuslyší žádný tón nářku, ani tlumený tón bolesti. Ve všech stvořených věcech může sledovat jeden rukopis – v širém vesmíru může zřít Boží jméno napsané zlatým písmem, a na zemi, moři nebo obloze nespátří jedině známky po zlu, která by zůstala. – Ed 303 Mar 367.3

Zástupy vykoupených budou cestovat od jednoho světa ke druhému a velkou část svého času budou věnovat zkoumání tajemství vykoupení. Po celou dobu věčnosti se bude toto téma stále odhalovat jejich myslím. Výsady těch, kteří vítězí skrze Krev Beránka a skrze slovo svědectví svého, jsou nad možnosti chápání. – 7BC 990 Mar 367.4

Studiu Božích dítek budou přístupné všechny poklady vesmíru. S nevýslovným potěšením budeme pronikat do radosti a moudrosti nepadlých bytostí. Budeme mít podíl na pokladech, které byly získány během věků strávených v rozjímání nad dílem Božích rukou. A léta věčnosti, jak se budou odvíjet, budou neustále přinášet ještě slavnější zjevení. *„Daleko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet“* (Ef 3,20 – Ns), budou na věky věků udělovány dary Boží. – Ed 307 Mar 367.5

26. prosince

Budeme navštěvovat nové světy

„Takto praví Hospodin... já jsem, jehož ruce roztáhly nebesa, a všemu vojsku jejich rozkazuje.“ (Iz 45,11.12) Mar 368.1

Zdá se, že se mnozí domnívají, že Boží vesmír tvoří pouze tento svět a nebeské příbytky. Není tomu tak. – 7BC 990 Mar 368.2

Bůh má nesmírné množství světů, které jsou poslušny Jeho Zákona. Tyto světy jsou spravovány tak, aby byl Stvořitel oslaven. Když obyvatelé těchto světů vidí, jak velická cena byla zaplacená za vykoupení člověka, jsou naplněni úžasem. – RH Sept. 25, 1900 Mar 368.3

Pán mi dal uzříti jiné světy. Byla mi dána křídla a jeden anděl mne provázel z města k místu, které bylo jasné a slavné. Tráva toho místa byla živě zelená a ptáci tam prozpěvovali líbezné písně. Obyvatelé toho místa byli různé velikosti; byli ušlechtilí, vznešení a půvabní. Nesli dokonalý obraz Ježíše a jejich tváře zářily svatou radostí, vyjadřující svobodu a štěstí toho místa. Mar 368.4

Zeptala jsem se jednoho z nich, čím to je, že jsou o tolik půvabnější než obyvatelé země. Odpověď zněla: „Žijeme v naprosté poslušnosti přikázání Božích a nepadli jsme skrze neposlušnost jako obyvatelé země.“ Potom jsem viděla dva stromy, jeden vypadal skoro jako strom života ve městě. Ovoce obou stromů bylo na pohled nádherné, avšak z jednoho nesměli jíst. Měli moc jísti z obou, ale z jednoho měli zapovězeno jísti. Potom anděl, který mě doprovázel, mi řekl: „Nikdo na tomto místě neokusil ze zapovězeného stromu, když by však jedli, padli by.“ Mar 368.5

Pak jsem byla vzata na jeden svět, který měl sedm měsíců. Tam jsem spatřila obrovského Enocha, který byl přenesen. ... Otázala jsem se ho, jestli toto je místo, na které byl vzat ze země. On řekl: „Není, mým domovem je město, toto místo jsem přišel navštívit.“ Choval se na tom místě, jako by tam byl doma. Mar 368.6

Prosila jsem svého provázejícího anděla, aby mě nechal zůstat na onom místě. Nemohla jsem snést pomýšlení, že se mám opět navrátit na tento temný svět. Nato anděl pravil: „Musíš se vrátit, avšak budeš-li věrná, budeš se 144 000 mít tu přednost navštěvovat všechny tyto světy a vidět dílo rukou Božích.“ – EW 39, 40 Mar 368.7

27. prosince

Spekulace ohledně nové země

„Když vstanou z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat, ale budou jako andělé v nebesích.“ (Mk 12,25 – Ns) *Mar 369.1*

V dnešní době jsou lidé, kteří vyjadřují svou víru, že na nové zemi se budou uzavírat manželství a rodit děti, ale ti, kdož věří Písmu, nemohou přijmout takové nauky. Učení o tom, že se na nové zemi budou rodit děti není součástí „přepevné řeči prorocké“. Kristova slova jsou příliš jasná, než aby jim nemohlo být porozuměno. Měla by navždy vyřešit spornou otázku manželství a rození dětí na nové zemi. Ani ti, kteří budou vzkříšeni z mrtvých, ani ti, kteří budou přeneseni, aniž zakusí smrti, se nebudou ženit ani vdávat. Budou jako andělé Boží, členové královské rodiny. *Mar 369.2*

Musím říci těm, kteří zastávají názor v rozporu s tímto jasným Kristovým výrokem: V těchto otázkách je mlčení výmluvností. Je opovržlivostí zabývat se domněnkami a teoriemi v záležitostech, jež nám Bůh ve svém Slově neoznámil. Nemáme se pouštět do spekulací ohledně našeho budoucího stavu. ... *Mar 369.3*

„Kaž Slovo; buď připraven vhod i nevhod.“ (2 Tm 4,2 – NBK) Nevnášejte do základu dříví, seno a slámu – vaše vlastní domněnky a spekulace, které nikomu nemohou prospět. *Mar 369.4*

Kristus nezatajil žádnou pravdu, která je nezbytná pro naše spasení. Věci zjevené jsou naše a synů našich (viz Dt 29,29), nemáme však dovolit své představivosti, aby si vytvářela nauky ohledně věcí, které nejsou zjeveny. – MM 99, 100 *Mar 369.5*

Je mi ukázáno, že duchovní bajky mnohé jímají v zajetí. ... Všem, kteří si libují v těchto nesvatých představách, musím říci: Zastavte se, pro Krista, zastavte se, nedělejte další kroky! Jste na zapovězeném území. – MM 101 *Mar 369.6*

Pán učinil všechna opatření pro naše štěstí v budoucím životě. Avšak neučinil žádná zjevení týkající se těchto plánů, a nemáme ohledně nich spekulovat. Nemáme ani srovnávat poměry budoucího života s poměry tohoto života. – MM 100 *Mar 369.7*

Kristovo království lásky

„Království i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých Nejvyššího.“ (Da 7,27 – KJV) Mar 370.1

Správa Kristova království není podobná žádné pozemské vládě. Je ztělesněním charakteru těch, jež tvoří Jeho království. ... Jeho dvůr je místem, kde vládne svatá láska a jehož úřady a místa jsou ozdobeny jejím uplatňováním. Kristus pověřuje své služebníky, aby vnášeli do celého svého úřadu soucit a milosrdenství, Jeho osobní vlastnosti. ... Mar 370.2

Jedině moc Kristova může učinit onu proměnu srdce i mysli, kterou musí zažít ze zkušenosti všichni, kdo s Ním chtějí mít podíl na novém životě v království Božím. ... Musíme být zrozeni z Božího Ducha, abychom Mu správně sloužili. Duch očistí srdce a obnoví mysl a dá nám novou schopnost poznávat a milovat Boha. To nám dá ochotnou poslušnost všech Jeho požadavků. Toto je pravá bohoslužba. – IHP 372 Mar 370.3

„Oči tvé nechat' hledí na Jeruzalém, obydlí pokojné, stánek, kterýž nebude přenesen, kolikové jeho na věky se nepohnou, a žádný provaz jeho se neztrhává; proto že velikomocný Hospodin jest nám na místě tom řekami toků širokých. ... Nebo Hospodin jest soudce náš, Hospodin ustanovitel práv našich (Hospodin je náš zákonodárce – KJV), Hospodin král náš, onť spasí nás. ... Aniž dí kdo z obyvatelů: Nemocen jsem. Lid osedlý v něm zproštěn bude nepravosti.“ (Iz 30,20-24) Mar 370.4

„Radujte se a veselte se na věky věků z toho, což já stvořím,“ vyzývá Pán, „nebo aj, já stvořím Jeruzalém k plésání, a lid jeho k radosti. I já plésati budu v Jeruzalémě, a radovati se v lidu svém, aniž se více bude slýchati v něm hlasu pláče, aneb hlasu křiku. ... Nastavějí též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. Nebudou stavěti tak, aby jiný bydlil, nebudou štěpovati, aby jiný jedl; nebo jako dnové dřeva budou dnové lidu mého, a díla rukou svých do zvetšení užívati budou vyvolení moji. ... Neuškodíť, aniž zahubí na vší mé hoře svaté, praví Hospodin.“ (Iz 65,18-25) – IHP 372 Mar 370.5

Sobota v budoucnosti

„Nebo jakož ta nebesa nová, a země ta nová, kterouž já učiním, stane přede mnou, praví Hospodin, tak stane símě vaše a jméno vaše. I stane se, že od novměsíce do novměsíce, od soboty do soboty přicházeti bude všeliké tělo, aby se klanělo přede mnou, praví Hospodin.“ (Iz 66,22.23) Mar 371.1

Na počátku Otec a Syn odpočinuli v Sobotu po svém díle stvoření. Když *„dokonána jsou nebesa a země, i všechno vojsko jejich“* (Gn 2,1), Stvořitel a všechny nebeské bytosti se radovali, když patřili na překrásný výjev. *„Prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plésali všichni synové Boží.“* (Jb 38,7) ... Až nastane *„napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků“* (Sk 3,21), bude stvořitelská Sobota, den, v němž Ježíš v klidu spočíval v Josefově hrobce, stále dnem odpočinku a plesání. Nebesa i země se spojí v chvále, až se budou *„od soboty do soboty“* (Iz 66,23) národy spasených klanět v radostné bohoslužbě Bohu a Beránkovi. – DA 769, 770 Mar 371.2

Národy spasených nebudou znát žádný jiný zákon, nežli Zákon nebes. Všichni budou tvořit jednu šťastnou, společnou rodinu, oděnou rouchem chvály a díkůvzdání. Nad tímto výjevem budou prozpěvovat hvězdy jitřní a plésat všichni synové Boží. ... Mar 371.3

„I stane se, že od novměsíce do novměsíce, od soboty do soboty přicházeti bude všeliké tělo, aby se klanělo přede mnou, praví Hospodin.“ „Zjeví se sláva Hospodinova, a uzří ji společně všeliké tělo.“ „Panovník Hospodin vyvede spravedlnost a chválu přede všemi národy.“ „V ten den bude Hospodin zástupů korunou ozdoby, a korunou okrasy ostatkům lidu svého.“ (Iz 66,13; 40,5 – KJV; 61,11; 28,5) – PK 732, 733 Mar 371.4

Dokud budou trvat nebesa a země, bude Sobota stále znamením Stvořitelovy moci. Až na zemi opět rozkveté ráj, budou svatý den Božího odpočínutí ctít všichni pod sluncem. *„Od soboty do soboty“* budou přicházet obyvatelé oslavené nové země, *„aby se klaněli přede mnou, praví Hospodin.“* (Iz 66,23) – DA 283 Mar 371.5

Věčné bezpečí

„Bude Hospodin králem nade vsí zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno jeho jedno.“
(Za 14,9) Mar 372.1

Veliký plán vykoupení má za následek, že je svět cele navrácen do Boží přízně. Vše, co bylo hříchem ztraceno, je obnoveno. Nejen člověk, ale i země je vykoupena, aby se stala věčným příbytkem poslušných. Po šest tisíc let satan bojuje, aby si udržel vlastnictví země. Nyní je původní Boží úmysl ve stvoření země dokonán. *„Svatí Nejvyššího dostanou království, a držeti budou království až na věky, a až na věky věků.“* (Da 7,18 – KJV) Mar 372.2

„Od východu slunce až do západu jeho chváleno bud’ jméno Hospodinovo.“ (Ž 113,3) *„V ten den bude Hospodin jediný, a jméno jeho jedno.“* *„A bude Hospodin králem nade vsí zemí.“* (Za 14,9) ... *„Nepohnutelní všickni rozkazové jeho. Upevnění na věčnou věčnost.“* (Ž 111,7.8) Svatá ustanovení, jež satan nenávidí a která se snaží zrušit, budou ctěna v celém bezhříšném vesmíru. – PP 342 Mar 372.3

Kristovým vykupitelským dílem je vláda Boží ospravedlněna. Všemohoucí je poznán jako Bůh lásky. Satanova obvinění jsou vyvrácena a jeho povaha odhalena. Již nikdy nemůže dojít ke vzpouře. Již nikdy nemůže hřích vniknout do vesmíru. Po věčné věky jsou všichni bezpečni před odpadnutím. Sebeobětavou láskou jsou obyvatelé země i nebe připoutáni ke svému Stvořiteli pouty nerozlučného spojení. ... Mar 372.4

Na místě, kde se rozhojnil hřích, rozhojňuje se tím více milost Boží (viz Ř 5,20). Sama země, právě to místo, na něž si satan činí nárok, bude nejen vykoupena, ale i vyvýšena. Náš malý svět, který je pod kletbou hříchu tou jedinou temnou skvrnou v Jeho slavném stvořitelském díle, bude pocťen nade všechny ostatní světy v Božím vesmíru. Zde na zemi, kde Syn Boží přebýval v lidské přirozenosti, kde Král slávy žil, trpěl a umíral, zde – až učiní všechny věci nové – bude *„stánek Boží s lidmi, a bydliti bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich“* (Zj 21,3). A po nekonečné věky, jak budou vykoupení chodit „ve světle Hospodinově“, budou Jej chválit za Jeho nevýslovný Dar, jímž je Immanuel, *„Bůh s námi“*. – DA 26 Mar 372.5

Co skrývá věčnost pro vykoupené

„Dlouhostí dnů jej nasytím, a ukáži jemu spasení své.“ (Ž 91,16) Mar 373.1

Všechny poklady vesmíru budou volně přístupné, aby je vykoupení Boží mohli studovat. Zbavení pout smrtelnosti poletí letem, který je neunaví, do vzdálených světů, které při pohledu na lidskou bídu byly pohnuty lítostí, a které se rozezněly písněmi radosti při zprávě o jedné vykoupené duši. S nevýslovným potěšením budou dítky země pronikat do radosti a moudrosti nepadlých bytostí. Budou mít podíl na pokladech vědění a poznání, které byly získány během věků strávených v rozjímání nad dílem Božích rukou. Nezkaleným zrakem budou patřit na slávu stvoření – na slunce a hvězdy a hvězdné soustavy, jak všechny krouží v určeném pořádku kolem trůnu Božího. Na všech věcech, od těch nejmenších až po ty největší, je napsáno Stvořitelovo jméno a ve všem se projevuje bohatství Jeho moci. *Mar 373.2*

A léta věčnosti, jak se budou odvíjet, budou přinášet bohatší a stále slavnější zjevení Boha a Krista. Jak se bude rozšiřovat poznání, tak poroste láska, úcta a štěstí. Čím více budou lidé poznávat Boha, tím více budou obdivovat Jeho povahu. Když před nimi bude Ježíš odhalovat bohatství vykoupení a úžasné dílo, kterého bylo dosaženo ve velkém sporu se satanem, budou jejich srdce uchváćena vroucnější láskou a s ještě větší radostí budou rozeznávat zlaté harfy. A *„stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců“* hlasů se spojí, aby se přidaly k úžasnému chvalozpěvu. *Mar 373.3*

„Těž všechno stvoření, kteréž jest na nebi, i na zemi, i pod zemí, i v moři, i všechno, což v nich jest, slyšel jsem říkací: Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků.“ (Zj 5,13) Mar 373.4

Veliký spor skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření pulsuje soulad a radost. Od Toho, jenž stvořil všechno, proudí do všech oblastí nekonečného prostoru život a světlo a štěstí. Od toho nejmenšího atomu až po největší světy, všechny věci, živé i neživé, ve své nezastíněné kráse a dokonalé radosti hlásají, že Bůh je láska. – GC 677, 678 *Mar 373.5*